AEGYPTISCHE URKUNDEN

AUS DEN

KOENIGLICHEN MUSEEN

ZU

BERLIN

HERAUSGEGEBEN VON DER

GENERALVERWALTUNG

GRIECHISCHE URKUNDEN

VIERTER BAND.

MIT ZWEI LICHTDRUCK-TAFELN

BERLIN
WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG
1912.

Inhaltsverzeichnis

Inhalt des vierten Bandes.

συγχ. = Urkunde in der Form der *συγχώρησις*. Alex. = Alexandreia. Aug. = Zeit des Augustus.

I. Amtliche Schriftstücke.

II. Eingaben und Erklärungen an Behörden.

III. Listen und Quittungen.

1046 Liste von Steuerbeamten. Nach 167 n. C.
1084 Auszug aus dem Ephebenregister in Alex. 222 n. C.
1087 Gewerbesteuerlisten aus Arsinoe. 3. Jahrh. n. C.
1069 V. Abrechnung. Ende 3. Jahrh. n. C.
1088 Torzollquittungen. 142 n. C.
1075 Bescheinigung über Dammarbeiten. 147/8 n. C.
1076 Bescheinigung über Dammarbeiten. 147/8 n. C.
1077 Bescheinigung über Dammarbeiten. 162/163 n. C.
1089 Dekaprotenquittungen aus dem Hermopolites. 280/281 n. C.
1090 Dekaprotenquittungen. 280/281 n. C.
1029 Quittung. 2. Jahrh. n. C.
1025 Quittungen. 4./5. Jahrh. n. C.

IV. Privaturkunden.

1050 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. Aug.
1051 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. Aug.
1052 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1098 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. Aug.
1099 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. Aug.
1100 Ehevertrag, *συγχ.* Alex. Aug.
1101 Erneuerung eines Ehevertrags, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1104 Aufhebung eines Ehevertrages, *συγχ.* Alex. 8 v. C.
1102 Ehescheidung, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1103 Ehescheidung, *συγχ.* Alex. 14 v. C.
1105 Antrag auf Ehescheidung, *συγχ.* Alex. Aug.
1045 Ehevertrag. 154 n. C.

1153 I. Schluß eines Ammenvertrages, *συγχ.* Alex. 14 v. C.
1058 Vertrag mit einer Amme, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1106 Vertrag mit einer Amme, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1107 Vertrag mit einer Amme, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1108 Vertrag mit einer Amme, *συγχ.* Alex. 5 v. C.
1109 Vertrag über eine Amme, *συγχ.* Alex. 5 v. C.
1110 Vertrag mit einer Amme, *συγχ.* Alex. 5 v. C.
1111 Aufhebung der Kinderpflege, *συγχ.* Alex. 15 v. C.
1112 Aufhebung eines Vertrages über eine Amme, *συγχ.* Alex. 4 v. C.

1151 Vertrag über ein Legat, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1131 Erbteilung, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1037 Teilungsvertrag. 47 n. C.
1013 Auseinandersetzungsurkunde. Claudius oder Nero.

1125 Lehrvertrag, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1124 Aufhebung eines Lehrvertrages, *συγχ.* Alex. 18 v. C.
1021 Lehrlingsvertrag. 3. Jahrh. n. C.

1161 Darlehn, *συγχ.* Alex. 24/3 (14/3) v. C.
1165 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 20/19 v. C.
1133 Urkunde über ein Eranosdarlehn, *συγχ.* Alex. 19 v. C.
1154 Rückzahlung eines Darlehns mit *παραμονή*, *συγχ.* Alex. 17 v. C.
1162 Darlehn, *συγχ.* Alex. 17/6 v. C.
1163 Erledigung einer Schuld, *συγχ.* Alex. 17—13 v. C.
1164 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 16—11 v. C.
1156 Darlehn, *συγχ.* Alex. 15 v. C.
1153 II. Rückzahlung eines Darlehns mit *παραμονή*, *συγχ.* Alex. 14 v. C.
1176 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 14/3 v. C.
1177 Darlehn, *συγχ.* Alex. 14/13 v. C.
1180 Darlehn, *συγχ.* Alex. 14/3 v. C.
1053 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1054 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1055 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1056 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1057 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1147 Darlehn mit Pfand, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1148 Rückzahlung eines Darlehns mit Pfand, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1149 Darlehn mit Pfand, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1150 I Rückzahlung eines Darlehns mit Pfand, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
II Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1166 Darlehn, *συγχ.* Alex. 13 v. C.
1167 I Rückzahlung einer Schuld, *συγχ.* Alex. 12 v. C.
II Rückzahlung einer Schuld, *συγχ.* Alex. 12 v. C.
III Darlehn mit Hypothek, *συγχ.* Alex. 12 v. C.
1134 Abzahlung eines Eranos-Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1135 Abzahlung eines Eranos-Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1136 Abzahlung eines Eranos-Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1152 Rückzahlung eines Darlehns mit Pfand, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1155 Teilzahlung einer Schuld, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1168 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* 10 v. C.
1169 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1170 I Darlehn, *συγχ.* Alex.
II Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1171 Aufhebung der Zession eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 10 v. C.
1172 Darlehn, *συγχ.* Alex. 9 v. C.
1173 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 7 v. C. (?)
1145 Darlehn mit Bürgschaft, *συγχ.* Alex. 5 v. C.
1175 Darlehn, *συγχ.* Alex. 5 v. C.
1174 Rückzahlung eines Darlehns, *συγχ.* Alex. 5 v. C.

1160	Handschein, συγχ. Alex.	4 v. C.
1014	Darlehn.	138 n. C.
1015	Darlehn.	222/3 n. C.
1158	Rückgabe verpfändeten Ackers, συγχ. Alex.	9 v. C.
1146	Ratenzahlung eines Kaufpreises, συγχ. Alex.	19/18 v. C.
1127	Verkauf einer Goldgießerei, συγχ. Alex.	18 v. C.
1128	Kauf eines Sklaven, συγχ. Alex.	13 v. C.
1129	Verkauf eines Ackers, συγχ. Alex.	13 v. C.
1157	Verkauf eines Bootes, συγχ. Alex.	10 v. C.
1179	Kaufvertrag über ein Boot, συγχ. Alex.	Aug.
1170	IV Verkauf einer Forderung, συγχ. Alex.	10 v. C.
1130	Verkauf eines Grundstücks, συγχ. Alex.	4 v. C.
1059	Kauf einer Sklavin, συγχ. Alex.	Aug.
1048	Kauf.	Nero?
1066	Verkauf eines Esels.	98 n. C.
1049	Kauf.	4. Jahrh. n. C.
1115	Darlehn mit Wohnungsmiete, συγχ.	13 v. C.
1116	Hausmiete, συγχ. Alex.	13 v. C.
1118	Pacht eines Gartens, συγχ. Alex.	25/4 oder 24/3 v.C.
1117	Verpachtung einer Bäckerei, συγχ. Alex.	13 v. C.
1170	III Pacht, συγχ. Alex.	10 v. C.
1119	Pacht eines Grundstücks, συγχ. Alex.	5 v. C.
1120	Pacht von Gärten, συγχ. Alex.	5 v. C.
1121	Pacht einer Papyruskultur, συγχ. Alex.	5 v. C.
1123	Auseinandersetzung unter drei Pächtern. Alex.	Aug.
1184	Skizze eines Vertrages über Gemüseland. Alex.	Aug.
1067	Pacht einer Mühle.	101/102 n. C.
1017	Pachtvertrag.	3. Jahrh. n. C.
1018	Pachtangebot.	3. Jahrh. n. C.
1092	Pachtangebot auf Privatland.	372 n. C.
1020	Pacht.	6. Jahrh. n. C.
1142	Lieferung, συγχ. Alex.	25/4 v. C.
1143	Lieferung, συγχ. Alex.	18 v. C.
1114	Barzahlung statt Lieferung eines Sklaven, συγχ. Alex.	8/7 v. C.
1028	Abrechnung über Baulieferungen.	2. Jahrh. n. C.
1065	Abschrift einer διαγραφή.	97 n. C.
1063	Zahlungsanweisung.	100 n. C.
1016	Rechtsgeschäft durch Vermittlung einer Bank.	166 n. C.
1064	Zahlungsanweisung.	277/8 n. C.
1113	Aufhebung einer Vormundschaft, συγχ. Alex.	14 v. C.
1144	Sicherung von Bürgen, συγχ. Alex.	13 v. C.
1122	Arbeitsvertrag, συγχ. Alex.	14/3 v. C.
1126	Dienstvertrag, συγχ. Alex. (Vgl. auch die Darlehnsverträge 1153 II, 1154.)	8 v. C.
1093	Vollmacht (συστατικόν).	265 n. C.
1062	συνάλλαγμα ἐπιτηρήσεως.	236/7 n. C.
1132	Anfang eines Vertrages, συγχ. Alex.	16 v. C.

V. Briefe u. a.

1203	Asklepiades (?) an Tryphon.	29 v. C.
1204	Isidora an Asklepiades.	28 v. C.
1205	Isidora an Asklepiades.	28 v. C.
1206	Isidora an Asklepiades.	28 v. C.
1207	Isidora an Asklepiades.	28 v. C.
1208	Tryphon (?) an Asklepiades (?)	27/26 v. C.
1209	Tryphon an Asklepiades.	23 v. C.
1141	Privatbrief. Alex.	13 v. C.
1183	Skizze eines Privatbriefes. Alex.	Aug.
1078	Privatbrief.	39 n. C.
1079	Privatbrief.	41 n. C.
1097	Brief einer Frau an ihren Mann.	Claudius oder Nero.
1031	Privatbrief.	2. Jahrh. n. C.
1040	Privatbrief.	2. Jahrh. n. C.
1041	Privatbrief.	2. Jahrh. n. C.
1081	Privatbrief.	2/3. Jahrh. n. C.
1030	Privatbrief.	3. Jahrh. n. C.
1042	Privatbrief.	3. Jahrh. n. C.
1043	Privatbrief.	3. Jahrh. n. C.
1080	Privatbrief.	3. (?) Jahrh. n. C.
1044	Privatbrief.	4. Jahrh. n. C.
1082	Privatbrief.	4. Jahrh. n. C.
1039	Bericht eines Gutsverwalters.	Aus byzant. Zeit.
1178	Kleine Fragmente. Alex.	Aug.
1181	Notizen. Alex.	Aug.
1026	Zaubertext.	4/5. Jahrh. n. C.

Berichtigungen und Nachträge

zum IV. Bande der Griechischen Urkunden werden von F. Preisigke in den Berichtigungslisten mitgeteilt werden.

INDICES.

Ausgearbeitet von Dr. Alfred Wolff.

I. Eigennamen.

II. Könige und Kaiser.

Ptolemaios Alexander I.

βασιλεὺς Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Θεὸς Φιλομήτωρ (und Berenike III: *βασίλισσα Βερενίκη ἡ ἀδελφὴ Θεὰ Φιλάδελφος)* 1186, 3.

Βασιλεὺς Πτολεμαῖος 1185, 1. (93/92 v. C.?)

Kleopatra VII.

βασίλισσα 1182. 1198, 8.

Caesar.

Θεὸς αὐτοκράτωρ Καῖσαρ 1137, 3 (?).

Augustus.

Καῖσαρ 1050—1061. 1098—1175. [1176—1184.] 1188. 1189. 1193—1195. [1196.] 1197—1201. [1202—1208.]

Θεὸς αὐτοκράτωρ Καῖσαρ 1137, 3 (?).

Θεὸς καὶ κύριος αὐτοκράτωρ Καῖσαρ 1197, 15. 1200, 11.

Θεὸς καὶ Σεβαστὸς Καῖσαρ 1198, 10.

Θεὸς Σεβαστός (?). 1074, 22.

Gaius.

Γάιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικός 1078, 15. (39).

Claudius.

Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Αὐτοκράτωρ 1079, 35 (41). 1037, 1, 43 (47). *Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικός* 1074, 1. — *Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς καὶ Οὐιτέλλιος τὸ β. ὕπατοι* 1074, 3 (43) — *Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Αὐτοκράτωρ* 1013, 2 (?). 1097, 22 (?).

Τιβέριος Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς ἀρχιερεὺς μέγιστος 1074, 1.

Nero.

Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Αὐτοκράτωρ 1095, 23 (57).

Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Αὐτοκράτωρ 1013, 2 (?). 1097, 22 (?)

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρων 1048, 1, 13 (?).

Traianus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρουα Τραιανὸς Σεβαστὸς Γερμανικός 1065, 3 (97 a). 1063, 9 (100). 1067, 8. (101/102). 1068, 15 (101).

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρουα Τραιανὸς Σεβαστὸς 1066, 10 (98) 1068, 21.

Τραιανὸς Καῖσαρ ὁ κύριος 1068, 10 (100/101) 1033, 6 u. ö.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρουα Τραιανὸς Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός 1036, 7, 32 (108).

Hadrianus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραιανὸς Ἁδριανὸς Σεβαστός 1084, 27 (136).

Θεὸς Ἁδριανός 1022, 9. 1072 I, 4. II, 4. 1074, 3.

Antoninus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἁδριανὸς Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς Εὐσεβής 1014, 1 (138). 1038, 10, 27 (145). 1075, 1 (147/8). 1076, 1 (147/8). 1084, 2 (149). 1045, 2 (154).

Ἀντωνῖνος Καῖσαρ ὁ κύριος 1088, 6, 13 (142). 1038, 5 (145) (?).

Ἀντωνῖνος Σεβαστὸς Εὐσεβής 1038, 30.

Σεβαστὸς Εὐσεβής 1038, 13.

Αἴλιος Ἀντωνεῖνος Θεός 1032, 3.

Antoninus oder Commodus oder Severus.

Σεουῆρος 1074, 5.

Marcus und Verus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνεῖνος Σεβαστὸς καὶ Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Αὐρήλιος Οὐῆρος Σεβαστός 1077, 1 (162/3). 1016, 1 (166).

Αὐρήλιοι Ἀντωνεῖνος καὶ Οὐῆρος οἱ κύριοι Σεβαστοί 1085, 11 (165).

Marcus.

Αὐρήλιος Ἀντωνεῖνος ὁ κύριος Σεβαστός 1085, 17 (170/71).

Commodus.

Μάρκος Αὐρήλιος Κόμμοδος Ἀντωνῖνος Καῖσαρ 1023, 8 (185/6).

Septimius Severus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεουῆρος Εὐσεβὴς Πέρτιναξ Σεβαστὸς Ἀραβικὸς Ἀδιαβηνικός 1022, 26 (196 n. C.). *Σεουῆρος* 1074, 5 (?).

Septimius Severus und Caracalla.

Θεοὶ Σεουῆρος καὶ Ἀντωνεῖνος 1074, 7.

Caracalla.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Σεουῆρος Ἀντωνῖνος Παρθικὸς Μέγιστος Βρεττανικὸς Μέγιστος Εὐσεβὴς Σεβαστός 1091, 26 (212/3). *Θεὸς Οὐῆρος* [*Σεουῆρος*?] 1074, 8.

Elagabal.

Θεὸς Ἀντωνεῖνος 1074, 8.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος Εὐσεβὴς Σεβαστός 1070, 9 (218).

Elagabal und M. Aurelius Severus Alexander.

Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνῖνος καὶ Ἀλέξανδρος Καίσαρες οἱ κύριοι 1015, 9 (222/3).

Severus Alexander.

Σεουῆρος Ἀλέξανδρος ὁ κύριος 1084, 36. (222 n. C.)

Θεὸς Ἀλέξανδρος 1074, 8.

Maximinus und Maximus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάιος Ἰούλιος Οὐῆρος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστὸς καὶ Γάιος Ἰούλιος Οὐῆρος Μάξιμος ὁ αἰώνιος Καῖσαρ Σεβαστός υἱὸς τοῦ Σεβαστοῦ 1062, 26. (236 n. C.)

Gallienus.

ὁ κύριος ἡμῶν Γαλλιηνὸς Σεβαστός 1093, 29 (265 n. C.)

Aurelianus.

Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Δομίτιος Αὐρηλιανὸς Γωθικὸς Μέγιστος Καρπικὸς Μέγιστος Εὐσεβὴς Εὐτυχὴς Σεβαστός 1074, 13 (275).

ὁ κύριος ἡμῶν Αὐρηλιανός 1073, 21.

Probus.

Μάρκος Αὐρήλιος Πρόβος Σεβαστός 1064, 15 (277). 1089 III, 2 (280/1).

ὁ κύριος ἡμῶν Αὐρήλιος Πρόβος Σεβαστός 1089 II, 2 (280/1).

ὁ κύριος ἡμῶν Πρόβος Σεβαστός 1089 IV, 3. 1090 I, 3 u. ö. (280).

Diocletian und Maximian.

κύριος Γάιος Αὐρήλιος Οὐαλέριος Διοκλητιανὸς καὶ Μάρκος Αὐρήλιος Οὐαλέριος Μαξιμιανὸς Σεβαστοί 1090, 34 (286).

Constantius und Constans.

ὕπατοι οἱ δεσπόται Κωνστάντιος τὸ γ' καὶ Κώνστανς τὸ β'. Αὐγοῦστοι 1049, 1 (342 n. C.)

III. Datierung nach Konsuln und Indiktionen.

IV. Beamte, Ämter, Behörden.

V. Militärisches.

VI. Götter, Priester, Feste und Heiligtümer, Zauberworte.

A) Götter.

B) Priester.

C) Feste, Spiele, Heiligtümer.

D) Zauberworte.

VII. Geographisches.

A. Länder, Völker, Gaue, Toparchien, Städte usw.

*) (?) vor dem Dorfnamen bedeutet: Gauzugehörigkeit nur vermutet.

C. *ἐποίκια, τόποι*, Straßen, Plätze, öffentliche Gebäude usw.

(Alexandria oder Nähe von Alexandria ist besonders hervorgehoben. Ohne jeden Vermerk = unsicher).

D. Demotika und Phylen, Tribus.

a) Demotica und Phylen.

b) Tribus.

VIII. Steuern, Abgaben u. dgl.

XII. Wortindex.

Nummern der Papyri in Band IV.

P.	Nr.	P.	Nr.	P.	Nr.	P.	Nr.	P.	Nr.	P.	Nr.
7114	1039	9919	1021	13050R.u.V.	s.1181	13073R.	1115	13114R.	1113	13161	1186
7132	1032	9920	1017	13051R.	1134	13073V.	1148	13115RI.	1112	13166	1194
7138	1042	9928	1016	13051V.	1168	13074R.	1118	13115RII.	1160	13171V.	1104
7141	1041	9930	1014	13052V.	1103	13074V.	1150	13117	1188	13181R.	1126
7158	1043	9931	1015	13053V.	1154	13075R.	1098	13118	1155	13183	1185
7162	1040	9934	1028	13054R.	1105	13076R.	1173	13119R.	1108	13184R.	1142
7324	1036	9936	1031	13055	1053	13077R.	1134, 21ff.	13121	1145	13185	1196
7816	1049	10520	1080	13056R.	1055	13077V.	1152	13122	1170	13190R.	1106
7939	1044	10521	1078	13056V.	1054	13079R.	1147	13127	1167	13191V.I.	s.1179
7955	1037	10524	1062	13057R.	1125	13079V.	1132	13129	1193	13191V.II.	1166
8040R.	1047	10527	1079	13057V.	1052	13080R.	1162	13130V.	1128	13192R.	1143
8144R.	1046	10528	1070	13058RI.	1129	13080V.	1153	13133R.	s.1177	13193R.	1124
8353	1038	10530	1095	13058RII.	1149	13081R.	1056	13134V.	1135	13194R.	1156
8403	1019	10537	1074	13058V.	1059	13083RI.	1146	13135R.	1121	13196	1195
8423	1048	10538	1073	13059R.	1165	13083RII.	s.1184	13136R.	1099	13199	1209
8795	1045	10540	1082	13059V.	1102	13085V.	1131	13136V.	1161	13211	1202
8871	1034	10541	1064	13060R.	1107	13089R.	1144	13137R.	1137	13310	1077
8914	1035	11037	1092	13061R.u.V.	s.1182	13090R.	1100	13138R.	1163	13311	1076
9727	1022	11038	1091	13062V.	s.1180	13091R.	1159	13139R.	1172	13312	1075
9729	1033	11039	1093	13063V.	1117	13092V.	1169	13139V.	1158	13317	1068
9740	1088	11043	1096	13064R.	1051	13093R.	1157	13141	s.1178	13318	1067
9746	1013	11046	1094	13064V.	1171	13100	1061	13141RI.	s.1113	13319	1083
9809V.	1030	11049R.	1085	13065R.	1114	13101	1060	13141RII.	1135	13334	1063
9819	1020	11049V.	1086	13066RI.	1050	13103RI.	1109	13141IVR.	1136	13341	1072
9830	1018	11050	1097	13066RII.	s.1183	13103RII.	1174	13143	1208	13344	1069
9832	1023	11051A.	1089	13067R.	1111	13104R.	1175	13144	1187	13357V.	1087
9833	1029	11051B.	1090	13067V.	s.1176	13108R.	1130	13150	1192	13363	1081
9873	1024	—D.		13068RI.	1133	13109R.	1120	13151	1204	13364	1066
	—1027	11052	1084	13068RII.	1138	13110RI.	s.1130	13152	1206	13373	1071
9910	1189	13047R.	1127	13068V.	1058	13110RII.	1140		—1207	13390	1065
9911	1201	13047V.	1122	13070R.	1057	13111R.	1119	13153	1205		
9914	1200	13048V.	1116	13070V.	1141	13112RI.	1110	13155	1203		
9916	1197	13049RII.	1125	13071	1164	13112RII.	1139	13158	1191		
	—1199	13049V.	1151	13072V.	1101	13113R.	1123	13160	1190		

Druck von C. Schulze & Co., G. m. b. H., Gräfenhainichen.

P. 9746. № 1013.

Papyrus. H. 24,5 cm. Br. 7 cm. Faijûm. Cursive: Zeit des Claudius oder Nero.

Auseinandersetzungsurkunde.

[Ἀντίγραφον δι]αιρέσεος.
[Ἔτους . . . .] Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστ[οῦ]
[Γερμανικοῦ Αὐτοκράτ]ορος μηνὸς Δαισίου τρίτη Φαρμοῦθι [γ̅] 29. März.
[ἐν . . . . τῆς Ἡρακ]λείδου μερίδος τοῦ Ἀρσινοείτου
5 [νομοῦ. Ὁμολογεῖ . . . .] . ης Πετεσούχου ὡς ἐτῶν πεντήκο[ντα]
[. . . οὐλὴ . . .]νιοχον δεξιὸν μετὰ κυρίου τοῦ ἀνδρὸς
οὐ(λὴ) μετό(πῳ)
[Χαιρημονιανοῦ(?) . . . . .]ος ὡς ἐτῶν ἑξήκοντα πέντε με-
μέσ[ῳ]
μεριχ[έναι]
[ἀπὸ τῆς ἐνεστώσης ἡμέρα]ς ταῖς ἑαυτῆς θυγατρέσι Τ[εσε-]
νούφ[ει]
[πρεσβυτέρᾳ καὶ Τεσενούφει νε]ωτέρᾳ [κ]αὶ θασ[. . .]αρτησει[. . .]
10 [ὥστε ἔχειν τὴν πρεσβυτέραν] μὲν Τεσενοῦφ[ιν] καὶ Τεσενοῦ-
φιν νεωτ[έραν]
[. . . . . τὴν ὑπάρχ]ουσάν μοι οἰκίαν δίστεκον καὶ
αὐλὴν
[ἐν . . . .] τῆς αὐτῆς μερίδος, ἐφ' ὃ δώσειν
[αὐτῇ . . . . εἰς λ]όγον τροφῶ[ν] καὶ εἰ[ς λόγον .] . . . [. .]
[. . . . .] καὶ εἰς λόγον εἱματισμοῦ ἀρ-
γυρίου
15 [S . . . . ἐφ' ὅσον] ἂν περιῇ χρόνον ἡ ὁμολογῶν, ἡ
τα[. . .]
[. . . . . εἶναι τὴν ἐκ]λογὴν ⟨τῶν⟩ ὑπαρχόντον αὐτῇ
π[α]ντὸς [. . .]

---

1 l. διαιρέσεως; ähnliche Fehler begegnen auch sonst mehrfach. — 5 Ἐνχώρα wie Z. 19 scheint hier nicht gestanden zu haben. — 7 zur Erg. vgl. 29. — 11 l. δίστεγον. — 13 vgl. P. Oxy. I, 91. — 15 l. ὁμολογοῦσα. — 16 l. πάντων.

verte

[. . . . . . καὶ . ἐξουσίαν ἔχειν] πωλεῖν ὑ[πο]τίθεσθαι οἰκο[ν]ομ[εῖν]
[κατ' αὐτῶν . . . . . ὃν ἐὰν] αἱρῆται τρόπον, ὃν ἐκ[. . .]ψε[. . .]
[. . . . .]περὶ μὲν [τῆ]ς Ἐνχώρας τῆς ὁ-
μολ[ο-]
20 [γούσης . . . . μηδὲ] ἐξῖναι μηδενὶ ἀθετῆσαι ἑκουσίο[ς]
[μηδὲν ὧν ἂν φαίνηται συ]νκεχωρηκέναι ἡ τοιοῦτος. Ὑπογρ[α-]
[φεὺς . . . .]. οὐ(λὴ) ὑπὸ μῆλον ἀριστερόν. Ἡ συν-
γρα[φὴ]
[κυρία ἔστω. Ἐνχώρα Πε]τεσούχου ὁμ[ο]λ[ο]γῶ μεμερικέν[αι]
[ca 18 Buchstaben] unleserliche Schriftspuren
25 [. . . . . Τεσενοῦφι]ς νεωτέρα καὶ μόνην τὴν ὑπάρχ[ου-]
[σάν μοι οἰκίαν δίστεγον] καὶ αὐλήν, ὧν γε[ίτον]ος νότ[ου . . .]
[. . . . .] ῥύμη βασιλικὴ ἀπηλιώτ[ου . . .
[. . . . .]ωμιος Ανη ημηαδεπται[. . .
[. . . . . μετὰ τ]οῦ κυρίου Χαιρημονει[ανοῦ . . .

Es folgen ganz geringe Reste von drei Zeilen.

---

17 l. πωλεῖν. – 19 Ἐνχώρα scheint der Name der Teilenden zu sein; vgl. jedoch 5. – 20 l. ἑκουσίως. – 21 τοιοῦτος entspricht den Spuren am besten. – 24/25 ist nach 8/9 zu ergänzen. – 25 l. Τεσενοῦφι νεωτέρα. – 26 l. γείτονες.

Schubart.

P. 9930. № 1014.

Papyrus. H. 17 cm. Br. 10,5 cm. Aus Tebtynis. Cursive.

Darlehensvertrag.

	L [δευ]τέ̣ρ̣ου Α[ὐτοκράτορο]ς [Καίσαρος] Ἀντωνίνου	
	Σεβαστοῦ Ε[ὐσ]εβ[οῦς Ν]ε̣ρ̣ων(είου) κ̄ ἐν [Τ]εβ̣-	16. Dez. 138 n. Chr.
	[τῦ]νι τῆς Πολέμ[ων]ο̣ς̣ μερ[ί]δος τοῦ Ἀ[ρσ]ι-	
	[νοε]ί̣τ̣ου νομοῦ. Ὁμ[ολογεῖ Ἁ]ρμάις Ἁρμά[ιος]	
5	[τ]ο̣ῦ̣ Ὀννώφρ[ε]ω[ς μ]ητρ[ὸ]ς Θ[. . .]αρ-	
	[. .]δ̣ιος ἀπὸ Τεβτ[ύ]νεω̣ς̣ ὡς ἐ̣τῶν δέκα	
	[ὀ]κ̣τὼ οὐλὴ γόνα[τι] δ̣ε̣ξ̣ι̣(ῷ) Ὀρσε[νοῦ-]	
	φι̣ Μιεῦτος ὡς ἐτῶν [π]ε[ν]τήκοντα	
	[δ]ύο οὐλὴ ῥινὶ ἔχειν παρʼ αὐτοῦ Ὀρσε-	
10	ν[ο]ύφεως διὰ χειρὸς χρῆσ[ι]ν ἔντο-	
	κ̣ον ἀργυρίου κεφαλαίου δ̣ρ̣α̣χμὰς	
	[ἑ]κατὸν ὀγδοήκοντα, ὧ[ν τὴν] ἀ̣π[ό-]	
	δωσιν ποιήσεται ὁ Ἁρμ[άι]ος (sic) τῷ Ὀρ-	
	σενοῦφι ἐν μηνὶ Καισαρείῳ τοῦ	
15	ἐνεσ[τ]ῶτος δευτέρου ἔτους ἀνυ-	
	π̣ε̣ρθέτως τ̣ῆς πρ̣ά̣ξεως οὔσ[ης]	
	τ̣ῷ Ὀ̣ρ̣σ̣ε̣ν̣[οῦ]φι ἔκ τε τοῦ [Ἁρ]μάιος	
	καὶ ἐκ τ[ῶ]ν̣ [ὑ]π̣α̣ρχόντων̣ [τ]ο̣ῦ	
	[συ]μπάντων καθάπερ [ἐκ δίκ]ης.	
20	[Ὑπογραφ]ε[ύ]ς· Κρησπῖνος Π[. . .]	

Es folgen unleserliche Spuren von fünf Zeilen.

Die Urkunde ist durchgestrichen. — 18 τοῦ verschrieben für αὐτοῦ. —

Schubart.

P. 9931. № 1015.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 12 cm. Aus dem Hermopolites. Cursive.

Darlehensvertrag.

[Αὐρ]ήλιος Τύραννος [Δ]ιοσκόρου μητ(ρὸς) Ἑλένης
[ἀπ'] ἐποικίου Τέρτον Ψακὴ ὡς L λε̣ οὐλ(ὴ) γαστρω(κνη-
μίᾳ)
[ἀ]ρ̣ι(στεροῦ) ποδ(ὸς) Αὐρηλίῳ Μέλανι .ησ.ως̣ Ἑρμοπολεί-
[τ]ῃ χαίρειν. Ὁμολογῶ ἐσχηκέναι παρὰ σοῦ διὰ
5 [χ]ειρὸς ἐξ οἴκου χ̣[ρ]ῆσιν ἔντοκον ἐκ π[λ]ήρους
[τὴ]ν πρὸς ἀλλήλους σ̣υ̣μ̣πεφωνημένην τιμὴ[ν]
[λα]χάνου [ἀ]ρ̣τάβην μίαν̣ /— λαχ(άνου) ÷ α, ἃς καὶ
[μ]ετρήσω σοι ἐν τῷ Παῦνι μηνὶ τοῦ ἐνεστῶ-
[το]ς ε 7 Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνίνου —— 222/3 n. Chr.
10 καὶ Ἀλεξάνδρου Καισάρων τῶν κυρίων
ἀνυπ[ερ]θέτως λ̣[άχαν]ον νέον νέον καθα-
ρὸν ἄδο̣λ̣(ον) .[.. ἄ]κακ[ον ......] μέτ]ρ[ῳ̣.].εμοῦτος ἐκ.τ[..]
τιμὴ δὲ .[.... ἐφ' ἅλων] τοῦ αὐτοῦ ἐποικίου,
[τῆς πράξεώς σοι οὔσης] ἔκ τε ἐμ[ο]ῦ καὶ ἐκ τῶν
15 [ὑπαρχόντων μοι πάντων κ]αθάπερ ἐκ δίκης καὶ ἐ-
[περωτηθεὶς ὡμολόγησα.] ——

2 vgl. Τέρτον Ἐπᾶ P. Amh. II, 107,5. — 3 Θ̣ησ̣έ̣ως̣? — 7 l. ἀρτάβης μιᾶς. — /— = γίγνεται. — l. ἣν für ἅς. — 11 das erste ν im zweiten νέον ist aus ελ korrigiert. — 12 zu ἄκακον vgl. P. Oxy. I, 142,5. — auf μέτρῳ folgt ein Eigenname.

Schubart.

P. 9928. № 1016.

Papyrus. H. 9,5 cm. Br. 6,5 cm. Faijûm. Cursive.

Rechtsgeschäft durch Vermittlung einer Bank.

Ἔτους ἑβδόμου Αὐτοκράτορος
Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλίου
Ἀντωνίνου Σεβαστοῦ καὶ Αὐτοκράτορος
Καίσαρος Λου[κ]ίου Αὐρηλίου Οὐήρου
5 Σεβαστοῦ Ἁθὺρ κε διὰ τῆς Δι- — 22. Nov. 166 n. Chr.
δύμου τραπέζης πλατίας
Γυμνασίου Δίδυμος Διδύ-
μου τοῦ Ἡρακλείδου Ζωίλ[ῳ]
Ἐπικράτου τοῦ Ζωίλου
10 ἀναγραφομένῳ ἐπ' ἀμφόδου
Ἑρμουθιακῆς ὧς ∟ νε οὐλ(ὴ)
ῥινὶ μέσῃ καὶ τῷ τούτου
υἱῷ Ἁρπάλῳ ἀπὸ τοῦ αὐ-
τοῦ ἀμφόδου ὡς ∟ κε οὐλὴ
15 ῥ[ι]νὶ μέσῃ τοῖς δυσὶ ὡς φησι

Hier bricht der Papyrus ab.

---

15 vgl. № 1018, 4.

Schubart.

P. 9920. № 1017.

Papyrus. H. 7 cm. Br. 6 cm. Aus Oxyrhynchos. Cursive. 3. Jahrh. n. Chr.

Pachtvertrag.

[Ἐμίσθωσεν Αὐρήλιος] Ἀπολλώνιος τοῦ Διογένους ἀπ' Ὀξ(υρύγχων) πόλ(εως)
[. . . . . τοῦ] Πτολλᾶτος μητρὸς Διεῦτος ἀπὸ
[. . . . . . . καὶ Αὐρηλίῳ Π]ετεήσει Νεχθενίβιος μητρὸς Ἀρά-
[σιος ἀπὸ . . . . ἀμ]φοτέροις Πέρσαις τῆς ἐπιγονῆς
5 [εἰς ἔτη δ̅ ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶ]τος τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους
[Kaisername]τὰς ὑπαρχούσας αὐτῷ περὶ τὴν
[αὐτὴν κώμην(?) ἀρούρ]ας εἴκοσι δύο ἥμισυ τρίτον, ὥστε
[τῷ μὲν πρώτῳ καὶ τῷ] τ̣ρίτῳ ἐνιαυτῷ κατ' ἔτος σπεῖραι πυ-
[ρῷ . . . . φόρου] ἀποτάκτου κατ̣' [ἔτο]ς πυροῦ ἀρτα-
10 [βῶν . . . . καὶ τῷ δε]υτέρῳ ἐνιαυτῷ ξυ[λ]α̣μῆσαι οἷς
[ἐὰν αἱρῶνται χωρὶς ἰσάτ]εως καὶ [ὀ]χομενίου, τῷ δὲ ἐσχάτῳ
[ἐνιαυτῷ . . . .] φόρου ἀποτάκτου κατ' ἔτος
[πυροῦ ἀρταβῶν . . . . . κ]οσίων [τρ]ι̣ά̣κ̣ο̣ν̣τ̣α̣ δύο. Ἀπὸ δὲ
[τῶν συναγομένων αὐτόθι . . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

3 zu Ἁράσιος vgl. P. Oxy. III, 505, 4. — 6 etwa Septimius Severus, dann wäre die Zeit 204/5 n. Chr. — 13 auch δραχμῶν kann ergänzt werden. — 14 erg. nach P. Oxy. I, 102, 13 ff.

Schubart.

P. 9830. № 1018.

Papyrus. H. 21,5 cm. Br. 10 cm. Faijûm. Cursive. 3. Jahrh. n. Chr.

Pachtangebot.

Αὐρήλιος Εὐδαίμων ὁ καὶ Ἀμ̣[μώ-]
νιος Πλουτίωνος Ἀντινοεὺς [Αὐρη-]
λίου Σύρου τοῦ Ἥρωνος μητ(ρὸς) Τεφρο̣σ̣ᾶ̣
[καθ]ὼς φησιν ἀπὸ τῆς μητρο[π]όλεω[ς.]
5 [Βού]λομαι μισθώσασθαι παρ̣ὰ
[σοῦ] τὰς ὑπαρχούσας σοι παιρὶ κώμ(ην)
[Κε]ρκαισῆφι κλήρου κατοικεικ[οῦ]
[ἀρ]ούρας τέσσαρες τέταρτον ἐὰν
[ὅσαι] ἐὰν ὦσι ἐ̣ν̣ δ̣ώπο λεγομέ[ν]ο̣
10 Χηνᾶ εἰς ἔτη δύο ἀπὸ τοῦ ἐ[νεστῶ-]
τος γ (ἔτους) ἐκφορίου καθ' ἔτ[ος πυ-]
ρ[ο]ῦ̣ ἀρτάβας δέκα πέντ[ε, ἐφ']
αἷ̣ς λήμψομαι σπερμάτ[ων]
ποιροῦ ἀρτάβας δύο, καὶ χ[λωρο-]
15 φό[ρ]ου ἀργυρίου δραχμὰς [τεσσα-]
ράκοντα, κ̣[αὶ τὸ]ν̣ φόρον ἀπ̣[οδώ-]
[σω] ἐν μηνὶ Παῦνι αἰφ' ἅλων Σοκ̣(νοπαίου Νήσου)
μέτρο χαλκõ Ἀβουτᾶτ̣ο̣ς [τῆς]
μετρήσεως γ̣εινομένη⟨ς⟩ διά τινα
20 τῶν σῶν, τὸν δὲ χλωροφόρον
μηνὶ Φαμενὼθ τῶν δημο-
σίων πάντων πρὸς σὲ τὸν γεοῦ-
χων χορὶς φ[ο]λ̣έ̣των, καὶ μετὰ
τὸν χρόνον παραδώσο τὰς ἀρού-
25 ρας καθαρὰς ὡς παρέλαβον,
ἐὰν φαίνηται μισθώσασθαι.
L β Μεσορὴ κε Σύρος (ἐτῶν) κζ 18. Aug.
οὐλὴ ὀφρυαί̣ᾳ ἀριστερᾶς.

Anmerkungen auf der folgenden Seite.

verte

(P. 9830) (№ 1018)[2]

2/3 l. Αὐρηλίῳ Σύρῳ. — 4 die Erg. [καθ]ὼς ist zweifelhaft, vgl. № 1016,15. — 8 ἐὰν verschr. für ἤ. — 9 l. ἐν τόπῳ λεγομένῳ. — 14 l. πυροῦ. — 18 l. μέτρῳ χαλκῷ, vgl. P. Amh. II, 43,10. P. Tebt. 5, 86. 23 l. χωρὶς φορέτρων.

Schubart.

P. 8403 R. № 1019.

Papyrus. H. 14 cm. Br. 15 cm. Herkunft unbekannt. Cursive. Mitte des 2. Jahrh. n. Chr.

Aus einer Eingabe?

[. . . . .] . . . ϲ̣υν̣η̣ [ἱ]κ̣[α]ν̣ὸν̣ χρό-
ν̣ο̣[ν] ἠ̣ρεμήϲ̣α̣ϲ̣ μετῆλθεν καὶ ε[ἰ]ϲ τὸν ἡμέ-
τ[ε]ρον ἤδη στρατευσάμενον καὶ πολλὰς
καταστάσεις πρὸς αὐτὸν πεποίηται. Ε̣[ἶ]τα
5 καὶ ἐπὶ Νεοκύδην τὸν γενόμενον δικαιο-
δότην ἧκεν, ὃς ἔδωκεν τὸν στρατηγὸν
τοῦ νομοῦ εἰς τ[ὸ] πέρας ἐπιθεῖναι τ[ῇ] λο-
γοθεσίᾳ. Περι[ε]ϲ̣ταμένης δ' αὐτῆς ἐνέ-
τυχεν [ὁ] ἡμέτε[ρο]ς τῷ ἡγ[ε]μόνι καὶ ἀνα-
10 πε[μφθεὶ]ϲ̣ ἐπὶ τὸν δικαιοδ̣[ό]την προς-
ῆλθ[ε] τῷ τ̣ότε δια̣δ̣εχομ[έ]νῳ α̣[ὐ]τὸν Β̣αν-
[. . . . . . .]ανῷ διο̣ικητ̣ῇ, ὃ̣ς̣ διαλαβ̣ὼν̣
[. . . . .]δ̣ειτην̣ καὶ κρ[. . . .] Δομίτι[ο]ν

Hier bricht der Papyrus ab.

---

1 viell. σω]φ̣ρ̣ο̣σ̣ύ̣νη̣. — 5 zu Neokydes vgl. P. Fay. 203 und BGU 378. Daraus ergiebt sich auch die Zeitbestimmung. An der linken Seite des Textes sind die Zeilenschlüsse einer vorhergehenden Kolumne sichtbar.

Schubart.

P. 9819. № 1020.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 26 cm. Hermupolis. Cursive. 6. Jahrh. n. Chr.

Pachtvertrag.

Von den beiden ersten Zeilen sind nur ganz geringe Reste zu sehen.

3 [. . . . .]τος αὐτο̣[ῦ . . . . . .]μ̣έρους ἐγκ τοῦ ὁλοκλήρ(ου)

[. . . . .]ς ἐμφυτευ[θ]έν̣τος μοι παρ' αὐτοῦ λόγῳ

5 [τοῦ συμπεφωνημένου (?) μ]εταξὺ ὑμῶν συναλλάγματος ἐπιτρέψας

[. . . . . τῇ ὑμετέρᾳ] λ̣αμπρό(τητι?) κατ' ἔτος τὸ ἐγκείμενον ἐν αὐτῷ

[. . . . . χρυσοῦ ν]ομισμά(των) τριῶν εὔστ(α)θ(μων) κατ' ἔτος ὑπὲρ παραμυθ(ίας)

[. . . . .]κατὰ τούτου, ἣν παροῦσαν ὑμῖν ἐθέμην

[ἔγ]γρ̣[α]φόν μ[ου ἀπαράβ]ατ̣[ον ὁ]μολογίαν, δι' ἧς ὁμολογῶ ἑτοίμως

10 ἔχειν ἐπαμ̣[. . . . . . .] καὶ ἀ[. .]ρ̣οχω διδόναι ὑμῖν κατ' ἔτος ἀνυπερθέτως

τ̣ὰ πάντα τοῦ [αἰῶν]ί̣ο̣υ̣ π̣[α]κ̣τοῦ χρυσοῦ νομίσματα τρία εὔστ(α)θ(μα)

[ἀ]πὸ (Φαῶφι μηνὸς) καρπῶν τ[ῆς παρ]ο̣ύ̣σ̣η[ς] δεκάτης ἰνδ(ικτιῶνος) καὶ αὐτῆς ἐφεξῆς ἐφ' ὅσον

χρόνον ἐνί̣στα[τ]αι παρ' ὑμῖ[ν ἡ] παροῦσα ἔγγραφός μου ὁμολογία.

---

3 in der Lücke hat jedenfalls eine Zahl gestanden, etwa τρίτου. — l. ἐκ. — 7 Anfang ἐκφόριον oder dgl. — 10 viell. ἀ[β]ρόχῳ.

verte

[Ο]ὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πληρώ[σω] ὑμᾶς ἄλλων νομισμάτων
ἐξ εὐστ(ά)θ(μων)

15 πρὸς ἅπαξ ὑπὲρ τῆς ἄρτι νέ[ας πα]ρελθούσης ἐννάτης
ἰνδ(ικτιῶνος) κινδύνο ἐμο[ῦ]

[κ]αὶ πόρω τῆς ἐμῆς παντο[ί]ας ὑποστάσεως. Ἡ παροῦσα
ὁμολογία

κυρία καὶ βεβαία καὶ ἐπερ(ωτηθεὶς) ὡμολόγησα. + Αὐρή(λιος)
Ἀβραὰμ Φοι(βαμμῶνος) στοιχεῖ

ἡ παροῦσα ὁμολογία ὡς πρόκ(ειται). Φίλιππος Πομια(...)
ἔγρ(αψα) ὑπὲρ αὐτοῦ γράμμα(τα)

μὴ ἐπισταμένου. (2.H.) + Αὐρή(λιος) Πέτρος Φοιβαμμῶνος
ἀπὸ Ἑρμ(ου)π(όλεως) μαρτυρῶ

20 [τ]ῇ παρούσῃ ὁμολογίᾳ ἀκούσας παρὰ τοῦ θεμένου. +
(3.H.) + Φοιβαμμὼν Βίκτορος

[ἀ]πὸ Ἑρμ(ουπόλεως) μαρτυρῶ τῇ μισθώσει ἀκούσας παρὰ
τοῦ θεμένου.

+ (4.H.) Δι' ἐμοῦ Φιλίππου σὺν θ(εῷ) συμβολαιο(γράφου)
ἐμειςθώθη.

---

22 ἐμειςθώθη unsicher. — Am Anfang und am Ende der Zeile stehen Schnörkel.

Schubart.

P. 9919. — № 1021.

Papyrus. H. 9 cm. Br. 8 cm. Aus Oxyrhynchos. Cursive.
3. Jahrh. n. Chr.

Lehrlingsvertrag.

Ὁμολ[ο]γοῦσιν ἀλλήλοις Αὐρήλιοι Σέντιος
οὐετρανὸς τῶν ἐν̣τ̣ε̣ίμως ἀπολελυ-
μένων ἀπὸ δουπλικιαρίων καὶ Θέ-
ων Ὡρείωνος μητρὸς Ταυσοράπι-
5 ος ἀπ' Ὀξυρύγχων πόλεως κτενιστὴς
ὁ μὲν Σέντιος ἐγδεδόσθαι τῷ Θέωνι
ὃν ἔχει δοῦλον ὀνόματι Πτολεμαῖον
πρὸς μάθησιν τῆς δηλουμένης
τέχνης ἐπὶ χρόνον ἔτη τρία ἀπὸ
10 τῆς οὔσης νεομηνίας τοῦ ὄντος μη-
νὸς Ἐπείφ, ἐφ' ἃ παρέξεται αὐτὸν ὁ Σέν-
τιο̣ς̣ τῷ διδασκάλῳ καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ρα̣ν ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου μέχρι δύσε-
ως τρεφόμενον καὶ ἱμ[α]τιζόμενον ὑπὸ
15 τοῦ δεσπότου ἐκτελοῦντα πάντα τὰ
ἐπιτρα̣π̣ησόμενα αὐτῷ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου
ἐκτελοῦντα πάντ̣[α] τὰ ἐπιτραπησό[μενα]
[αὐτῷ ὑπὸ τοῦ διδασκάλου . . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

13 η in ἡλίου zweifelhaft. — 16 τοῦ ist nachträglich über die Zeile geschrieben. — 17/18 irrtümlich vom Schreiber wiederholt.

Schubart.

P. 9727 R. №1022.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 12,8 cm. Faijûm. Cursive.

Eingabe an den Rat von Antinoë.

Τῆι κρατίστηι βουλῆι Ἀντινοέων
Νέων Ἑλλήνων
παρὰ Λουκίου Οὐαλερίου Λουκρη-
τιανοῦ Ματιδείου τοῦ καὶ Πλωτινί-
5 ου καὶ Λ[ουκίο]υ Λογγείνου Ἑρεννίου
Παυλεινίου τοῦ καὶ Μεγαλεισίου. Οὐκ ἀ-
[γ]νοεῖτε, ἄνδρες κράτιστοι, ὅτι πασῶν
[λει]τουργιῶ[ν] ἀφθείθημεν τῶν ἀλλαχοῦ
[κατ]ὰ διάταξιν Θεοῦ Ἁδριανοῦ καὶ οἰκιστοῦ
10 [τ]ῆς ἡμετέρα[ς πό]λ[ε]ως. Ἐπεὶ οὖν γενόμε-
[νο]ι [ε]ἰς Φειλα[δ]ελφίαν κ[ώ]μην τοῦ Ἀρσινο-
[εί]τ[ο]υ τῆς [Ἡρα]κλείδου μερίδος ἔνθα ὁμοῦ
[ἦ]μεν ἐπ[ὶ τῆς] διορθ[ώσ]εως δημ[οσ]ίων
[ἐ]λεουργῶν, ὁ τῆς προκ[ει]μένης κώμης
15 [κωμ]ογραμματεὺς Ἀφροδᾶς Θέωνος κατ' ἐπή-
[ρια]ν ἐπέδωκεν ἡμᾶς ἐπὶ τῆς καταγωγῆς
τοῦ σείτου παρὰ τὰ διατεταγμένα. Κατὰ τὸ ἀναγ-
[καῖο]ν, κύριοι, [τ]ὴν πρόσοδο[ν] πρὸς ὑμᾶς ποι-
[οῦ]μεν ἀξιοῦντες, ἐὰν ὑμῖν δόξῃ, ἀνε-
20 νεγκεῖν τῷ κρατίστῳ ἐπιστρατήγῳ
Καλπουρνίωι Κονκέσσῳ περὶ τούτου, ὅπως
κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ἡμῖν δίκαια κελεύσαι
ἑτέρ[ο]υς ἀνθ' ἡμῶν καταστaθῆναι καὶ
λόγον αὐτὸν ὑποσχεῖν τῶν τετολμημέ-
25 νων καὶ εἰς τὸ πέραν ἐνκρeαάστους φυλα-
χθῆναι. (2. H.) Διευ[τυ]χεῖτε. L δ Αὐτοκράτορος
Καίσαρος Λουκίου Σε[πτι]μίο[υ] Σε[ο]υήρου Εὐσεβοῦς Περ-
τίνακος

verte

(P. 9727) (№ 1022)[2]

Σεβαστοῦ Ἀραβικ(οῦ) Ἀδιαβηνικ[(οῦ)] Μεσ]ορὴ κ̄. (3. H.) Λούκιος [Ο]ὐαλέριος Λ[ο]υκ[ρ]ητικὸς ἐπιδέδωκα — 13. Aug. 196 n. Chr.

30 καὶ ἔγραψα ὑπὲρ Ἑρεννίου μὴ [εἰ]δότος
γρά[μμα]τα.

---

8 l. ἀφείθημεν. — 10 der hier beginnende Satz ist in der Konstruktion misslungen; offenbar sollte er lauten: ἐπεὶ ἡμᾶς γενομένους etc. Ἀφροδᾶς etc. ἐπέδωκεν etc., κατὰ τὸ ἀναγκαῖον etc. 16 zu ἐπέδωκεν vgl. P. Oxy. III, 487,5. — 22 l. κελεύσῃ. — 23 Pap. καταστασταθῆναι. — 25 τὸ πέραν = τὸ λοιπόν. — ἐνκρεάστους oder ἐνκρεάτους sc. ἡμᾶς; das Wort scheint von lat. creatus gebildet zu sein. Man würde ἀνενοχλήτους oder drgl. erwarten. — 26 ff. die zweite Hand ist sehr flüchtig und fast unleserlich; von dem Kaisernamen kann nur Περτίνακος als ganz sicher gelten. — Auf dem Verso Reste einer Rechnung von der ersten Hand.

Schubart.

P. 9832. № 1023.

Papyrus. H. 7 cm. Br. 12 cm. Tebtynis. Cursive.

Eingabe enthaltend eine γραφὴ θεαγῶν etc.

[. . .]ῳ βασιλ(ικῷ) γρα(μματεῖ) Θεμίστ(ου) [μερίδο]ς διαδεχομ(ένῳ)
 καὶ τὰ κατὰ τὴν Πολέμω[νος] μερίδα
[πα]ρὰ Τεφορσῶτος Ψενοσίρεως πρεσβ(υτέρου) καὶ
Ψενοσίρεως Ψενοσίρεως θεαγῶν
5 Σοκοπιχόνσεως θεο(ῦ) μεγίστ(ου) ἐν κώμῃ
Τεπτῦνι. Γραφὴ θεαγῶν καὶ τῶν ἐν
τῷ ἱερῷ ἀποκειμένων τοῦ ἐνεστῶ-
τος κς L Μάρκου Αὐρηλίου — 185/6 n. Chr.
[Κομμό]δου Ἀντωνίνου Καίσαρος
Hier bricht der Papyrus ab.

2 eingerückt. — 4 u. 6 l. θεαγῶν, vgl. P. Tebt. Index. Schubart.

P. 9873. № 1024.

Papyrus. Aus einem Aktenbuche, dessen Seiten im Durchschnitt 24 cm. Höhe und 13 cm. Breite haben. Hermupolis. 4. bis 5. Jahrh. n. Chr. Schrift: Cursive, von verschiedenen Händen.

Im Folgenden wird der Text der besser erhaltenen Seiten mitgeteilt. Übersicht: 1) Prozessprotokoll, Seite 3–8, 1. Hand. 2) Quittungen, Seite 15 u. 16, 2. Hand. 3) Zaubertexte, Seite 22 u. 23, 3. Hand. (Die zweite und dritte Hand sind der ersten sehr ähnlich.) 4) Amtliches Schreiben, Seite 26 u. 27, 4. Hand. 5) Die übrigen Seiten werden von Rechnungen ausgefüllt, z. T. von 1., z. T. von 5. Hand.

Aus einem Prozessprotokoll.

Seite 3.

Die ersten 4 Zeilen sind unleserlich.

5 Ὁ ἡγεμών.
Αἰδέσθητι πρῶτα̣ τὰ̣[...
καὶ τὴν συνείδησιν τ̣[ῶν πεπραγμένων(?) ...
κα̣ι̣ρυτδετ̣ε δὲ η γυναικ̣ὶ̣[...
τὴν προα[ί]ρεσίν σου ἀπέδ̣ι̣ξαις̣ ἔ̣λα̣θε τ[ὴ̣ν]
10 παρὰ Ζεφυρ[ίω]ι γνώμην α̣ν̣α̣.. βαλ̣ι̣κ̣[...].

Πρός τινα γυναῖκα κατα̣λ̣ημφθεῖσαν
ὑπὸ τοῦ ἐ̣δι[κ]η[μέ]νος μετὰ μοίχου κ̣α̣ὶ̣ τ̣ο̣ῦ̣
ἀνδρὸς βα[....]εν[....] ξίφι μόνῳ ἐ̣π̣ὶ̣ τὸν
μοῖχον τοῦ [δέ] π̣ο̣ι̣ [κατα]φυ̣γόντος ἡ γ[υ]νὴ
15 [σ]ωφρονια[...]σ̣α̣ [....] ξ[ί]φ̣[ο]ς ἀπὸ τοῦ ο̣ν̣[.].
καὶ ῥίπτει̣ τ̣α̣.[.]σα̣[...]η̣.. , ὁ δὲ ξίφ[ος]

8 τε Korr. aus ιν; es ist wohl κηρύττετε oder κήρυττε δὲ τῇ γυναικὶ gemeint. — 9 l. ἀπέδειξας, abhängig von einem zu erg. ὅτι. — 11 der Accus. steht absolut; er leitet ein Zitat aus den Ὑπομνηματισμοὶ ein. — 15 [σ]ωφρονιά[ζου]σα = σωφρονίζουσα? Wilcken schlägt vor: [σ]ωφρονῖ [αἴρου]σα.

verte

καταλαβὼ̣ν̣ π̣[ατάσσ]ε̣ι̣ τ̣ὴ̣ν φεύγο[υσαν]
καὶ φο̣[νε]ύ̣ε̣ι̣.
—— Ὁ̣ ἡ̣[γεμώ]ν̣.
20 Καλη[..] γ̣ὰ̣ρ̣ [......]...ο̣ς μη ρ̣. υ̣σασα
τὸ ξίφο̣[ς ....]κέναι, ἀλλ' ὑπερ-
έτην δ̣[..........ἀ]ληθείας. Ἅτε γὰρ
ἐνόμιζ[ε.........]ενι ἐκειν. [...] ἀ-
σεβη...[...].εν ἂν ἔφ̣ε̣υ̣[γ]εν.[.......]
25 λαβοῦσ̣α̣ τ̣ὸν̣ [..]..[...
διδάσκ̣α̣λ̣ο̣ν̣ [...
ἔκριν[....]...[...
τοίνυν ...[...
τὴν σωφρ[ονίζουσαν(?)...
30 ξίφι ἀπέ̣κ̣[τεινε...

Seite 4.

[Πρός τι]να[ς] ἐκβ[αρβαρωθέ]ντα[ν] π̣[....]
[....]ι ν̣ε̣κ̣ροῦ [μετ' εὐσε]β̣είας ταφθέν[τος.]
Ὁ ἡγ[εμών.]
[Ἐξορώ]ρυχας γ̣ὰ̣ρ̣ [ὃν ἔθ]αψε δημοσία̣
5 [νεκρὸ]ν ἡ πόλις ⟨καὶ⟩ ἐ̣λ̣έησεν· σύ μοι δοκεῖς
[ψυχὴν ἔ]χειν θηρίου καὶ [ο]ὐκ ἀνθρώπου,
[μᾶλλον δ]ὲ οὐδὲ θηρίου. Καὶ γὰρ τὰ θηρία
[τ]οῖς μὲν ἀνθρώποις πρόσισιν, τῶν δὲ
[ἀ]ποθνησκόντων φίδοντα[ι.] Σὺ δὲ ἐπεβού-
10 λευσας σώμα⟨τι⟩ ἀλλοτρ[ι]ωθέντι ὑπὸ τοῦ

3,20 Ende: ῥίψασα unmöglich. — 21/2 l. ὑπηρέτην. — 22 ἅτε oder ἄγε. — 4,1/2 die Erg. beruht auf der Voraussetzung, dass hier wie 3,11 ein abs. Accus. voransteht. Sie ist nur ein Versuch, aus dem Inhalte des Folgenden den Sinn zu gewinnen. — 4 l. ἐξορώρυχας; man erwartet ἐξορωρυχώς, was besser in die Konstr. passt. — 5 l. ἠλέησεν.

verte

[γ]ένους τῶν ἀνθρώπων. Ποίας δὲ ἔσχεν
ἐνθυμήσεις τὸν ἤδη κληθέντα καὶ
τῆς ἐσχάτης ἐλπίδας ἀποστε[ρ]ῆσαι; Νὴ γὰρ
Δία, ἣν τὰ κοσμήματα τὰ τῶν νόμων,
15 ἣν ὑπὸ τῆς πόλ[ε]ως ἣν δεδ̣ομένα τῷ̣
νεκρῷ, ἣν κεκ[αθα]ρισμένα. Ἐκδέξαι το[ίνυν]
τὴ[η]ν ἕως κεφ[αλῆ]ς τ[ι]μωρίαν.

Πρός τ̣ινα φ̣ι̣λο̣[ῦν]τα τὴ[ν] ἑαυ[το]ῦ φίλην
σ̣φοδρὰν ἔρωτα̣. Κ̣α̣τ̣αλαβὼ[ν α]ὐτὴν
20 μετὰ ἄλλου μ̣ὴ̣ [κατέχ]ων τ̣ὴ[ν ὀ]ργὴν ἐφόνευ-
σεν αὐτὴν ξ[ίφει. Ἤδη δ]ὲ ὑ̣π̣[οζ]ητούμενος
π[ρ]ὸς τιμωρίαν κ[ατὰ τὴν ἑξῆς] ἡμέραν
[ἔφθα]σεν εἰς τὸ μνῆμα τ̣[ῆς φί]λης αὐτοῦ.
[Ὑπὸ γὰ]ρ̣ τοῦ ἐπικιμέν[ου] α̣ὐ̣τ̣ῷ̣ ἔρωτος
25 [παρῆλθεν μ]ετανοῶν. Ὅτ[ι] οὖν συνεῖδεν
[. . . . .]α̣ι̣ . . εν[. .] ἀπόλλυται
[ca 23 Buchstaben] λόγων
[ca 22 Buchstaben]ξηι̣ φονευ-
[. . .

11 l. ἔσχες. — 12 l. κλιθέντα, vgl. Pindar, Ol. I, 148. (Wilcken). Beziehungswort ist νεκρόν. — 13 l. ἐλπίδος. — 16 l. ἐκδέξει. — 18 vgl. 3, II. 4, 1. — Es scheint, dass in diesem Abschnitte der Angeklagte gegen die vorausgehende Beschuldigung in Schutz genommen wird. — 22 zur Erg. vgl. 6, 10. 24 auch [... ὑπ]ὸ̣ ist möglich. — 26 man erwartet τὰ τετολμημένα oder dergl. — 29 das Ende der Zeile zeigt keine Schriftspuren; der Satz muss also in der Mitte zu Ende gewesen sein.

verte

(P. 9873) (№ 1024)[4]

Seite 5.

[Ὁ] ἡγ[εμών.]

Φό[νο]υ κατασ̣η̣μ̣α̣ι̣ν̣ο̣μένου [αἰτίαν]
τὴν ἐπικει[μ]έν̣η̣ν̣ [σ]ο̣υ̣ μ̣α̣νίαν [λέγεις]
ἔρωτος, ἀβελ̣[τε]ρ̣ε̣ί̣α̣ν̣ ὑ̣π̣ο̣θήμ̣ατος. Τ[οῦτο]
5 γὰρ προκαλ[εῖ] ἐμ̣ὲ̣ τ̣ὸ̣ν̣ δ[ι]κά[ζ]οντα. Ἐάσω
δὲ τὴν ἐμ μ̣[ε]τ̣άλ(λ)ῳ̣, ἵ̣ν̣α μ̣ι̣μ̣ν̣η̣σκόμενος
ὧν ἔπ̣ρ̣α̣σ̣ε̣ς̣ ἐ̣π̣ὶ̣ α̣ὐ̣τ̣ὴ̣ν̣. [. . . .]σθη . . .

——

Πρ̣ὸ̣ς τὸν ἀξ̣τίαρ[χο]ν αὐτοῦ κρινομένο̣υ̣
ὡς μητέ̱ρ̱α καὶ θυγατέρα ἐσχηκότος.
10 Ὁ ἡγεμών.
Στρατιώτης [ὢν πολ]λὰ ἔχων καλὰ πολ̣ε̣μ̣ί̣-
ων μετέρα κ̱[αὶ] θυγατέρα ἐσχηκὼς ἐνόμι-
σας λανθάνειν . . . [τὴ]ν . [. . .]ν̣ ἀπο[δη]μίαν.
Καὶ τὴν τοῦ δικάζοντος ἐξουσίαν θέλω καὶ
15 οὐ δύναμαι [.]ν̣ηκει̣ν̣. φιλανθρωπείαν,
ἀλλὰ ʼναντία κ̱αὶ ταύτη̱ς̱ ὑπὸ σοῦ γενόμενο̣ν̣
ἀθελγία ἐλενλέχ[ο]υσα τὰ πεπραγμένα.
Ἀλλὰ ποιήσω κα[τ]ὰ τὴν Καππαδοκίαν
„ἁλόντι κοινώνησ̣[ιν ἐλπ]ί̱δα". Ἀλλὰ τόκον
20 οὐκ ἔν[ι οὐδ]ὲ̣ τὴν σύνπλησιν ἐκείνων μνη-
μονεύε[ιν.] Ὑπὸ γὰρ τῶν νόμων προστάσσο-
μαι καὶ [ὑπὸ] τ̣ῶν [. . . .]κότων ἐλένχομαι.

2–7 sehr verwischt und deshalb unsicher. — 3 l. σοι. — 6 την Korr. aus ξην. — μετάλλῳ Wilcken. — 8 l. ταξίαρχον. — 12 l. μητέρα. — 14 es fehlt ein von θέλω abhängiger Inf., etwa παραδεῖξαι. — 16 l. ἀλλ' ἐναντία ταύτῃ ἡ ὑπὸ σοῦ γενομένη ἀθελγία ἐλέγχουσα? 19 Pap. ΑΝΑΝΤΙ. — l. τόπον oder στίχον. — 20 l. σύμβλησιν. — 22 [εἰρη]κότων, auf die Verteidiger bezogen? — ἐλένχομαι Korr. aus ἐγένχομαι.

verte

Διὸ οἰκήσ[εις(?) .] . . ἡ[. . . . .]χ̣ώραν ἔτη δύο,
ἵνα μι̣[μνησ]κ̣[όμενος τῶν] σῶν πράξε[ων]
25 σεαυτὸν̣ [. . .]α̣ι [. . . .] . [.]σ̣ου ϑ——— ↄ———
ↄ——— Πρός τιν[α] ἐ̣μ̣ . . . τα προσερχο[μένων]
αὐτῷ κοσμί[ων] ἐπικειμέν[ω]ν τ[ῇ . . . .]
κεφαλῇ. Ἔν[τευ]ξ̣ι̣ν γὰρ [. . . . .]
γενέσθα[ι] . . [. . . . .] . χ[. . .
30 Ὁ ἡγ[εμών.]
Κόσμι̣ο̣ν̣ π̣[. . .] . [. . .] . ἐσ[τὶν . . .
πρὸς ἐ̣ρ̣α̣ . [. . .]ενα[. . .

Seite 6.

[. . . . .]ι̣ν̣ειν ἐμ[. . . .] . . [. .]ι̣ κα̣ι̣[. . .]τ̣ος
[. . . . .]ίαν.
[Π]ρός τινα προλιτευόμενον καλούμενον
Δ̣ιόδημον Ἀλεξανδρε̣ύ̣ς̣ ἐρασθέντα πόρ-
5 νης δημοσίας [. .] . . . . . Σ̣υ̣ν̣εχῶς δὲ ἤσθει
ὁ Διόδημος πρὸς τῆς πόρνη[ς] κατὰ τὰς [ἑ]σπερί-
νας ὥρας. Ὁ οὖν Διόδημος ἐφόνευσεν
τὴν πόρνην, καὶ τοῦτο γνοὺς ὁ Ζεφύριος
[κ]ελεύει τὸν Διόδημον ἀναλημφθῆναι
10 τῷ δεσμωτηρίῳ̣. Τῇ οὖν ἑξῆς ἡμέρᾳ̣
οἱ πολιτευόμενοι Ἀλεξανδρείας ἐ̣ν̣ τῷ
ἀ̣σ̣π̣ά̣ζ̣ε̣σ̣θαι τὸν Ζεφύριον ἠξίουσαν
Διόδημον ἀπολυθῆναι ⟦καὶ⟧ μηδὲ ὅλως

5,23: *hier scheint die Möglichkeit angedeutet zu sein, dass der Angeklagte mit zweijähriger Verbannung davon kommen könne. — 24 μιμνησκόμενος Wilcken. — 27 der Gen. ist wegen der Grösse der Lücken wahrscheinlicher als der Acc. sing. — 6,3 l.* πολιτευόμενον. *4 l.* Ἀλεξανδρέα. — *5 l.* ἤσθιε? — *12 l.* ἠξίωσαν.

verte

ἀκουσθῆναι αὐτόν. Ἔδοξεν τῷ Ζεφυρί[ῳ]
15 ἄλογον εἶναι τὴν ἀξίωσιν τῶν πολι-
τευομένων, πλὴ⟨ν⟩ συνέθετο ἀπολύσ̣[ειν]
τὸν Διόδημον, οὐκ ἀληθής. Ὅτε οὖν
ἐξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκείας αὐτοῦ ὁ Ζεφύριος,
μετὰ τὸ ἀσπάζεσθαι αὐτὸν ἔν[δ]ημοι ἠξί-
20 ωσαν αὐτὸν ἀπολῦσαι Διόδ[ημ]ον. Εὑρὼν
οὖν πρόφασιν ὁ Ζεφύριο[ς λέ]γει τοῖς
πολιτευομέν[ο]ις· „οὐκ[έτι δύ]ναμαι ἀπο-
[λῦ]σαι Διόδημον καθὼς̣ [ἐπη]νγιλάμην
[ὑμῖ]ν, ἐπειδὴ καὶ [ο]ἱ λυποὶ [ξ]ἐ̣νοι καὶ ἐπαρ-
25 [χιῶτ]αι ἔγνωσαν τὴν κατὰ Διόδημον
[πρόθεσιν(?) πίστ]ε̣ι̣ς ἀπὸ τῶν βοώντων
[λαβόντες(?). Ἔπει]σαν ο̣ὖ̣ν̣ λέγοντες·
[‚καὶ σοὶ συμ]φέρει καὶ ἡμῖν καὶ Διόδημον
[φυλαχθῆναι] αὐτὸν ἐν [τ]ῷ δεσμωτηρίῳ

Seite 7.

Von der ersten Zeile sind nur geringe Reste vorhanden.
2 δι[. . . .]ον α̣[. . . . .]ν̣ αὐτοῦ ἀξι[οῦμεν]
καὶ τὰς τῶν [ἄλλων(?).'"] Ἠξίωσαν οὖν
προενιχθ̣[ῆναι ἀ]πὸ τοῦ δ[ε]σμωτηρί[ου]
5 καὶ ἀκουσθῆ[ναι αὐτό]ν. Ὁ δ̣ὲ π̣ρ̣ο̣ενο̣ί̣θη δή

6,17 οὐκ ἀληθής: nicht aufrichtig. — 19 ἔνδημοι Korr. aus ἔνδιμοι. — l. ⟨οἱ⟩ ἔνδημοι oder ἔνδημοί⟨τινες⟩. — 24 l. λοιποί. — 27 Subjekt zu ἔ-πεισαν ist οἱ λοιποί, 24. — 28 καὶ vor Διόδημον fordert ein zweites Glied in 7,1; etwa καὶ τοὺς ἄλλους κακούργους, vgl. 7,3.
7,3 hier enden die Worte der λοιποὶ und zugleich die des Zephyrios. — ἠξίωσαν, nämlich die Alexandriner. — 4 l. προενεχθῆναι. — 5 l. προενοήθη, in der Bedeutung: Vorkehrungen treffen.

verte

(P. 9873) (№ 1024)[7]

καὶ ἐξε..α[.....] καὶ νομίζων αὐτὸν
ọṭịọ[.]ṭον γεται̣[... ὁ]μολογήσ̣ιν πεφονη-
κέναι τὴν π[όρν]ην. Ἡ δὲ μήτηρ τῆς
πόρνης Θ̣ε̣ο̣δώρα τις γραῦς καὶ πένης
10 ἠξίου καταναγ[κ]ασθῆναι Διόδημον
παρ̣α̣σ̣χεῖν α̣ὐτῇ εἰς λόγον δ̣ι̣ατροφῶν
ὀ̣λ̣ί̣[γ]ην τινὰ τοῦ β̣ίου παραμυθίαν. Ἔλεγε
γάρ, ὅτι διὰ τοῦτο δέδωκα μ̣[ο]ṳ τὴν θυγα-
τέρα πορνοβοσκῷ, ἵνα δυνηθῶ δια-
15 τραφῆναι. Ἐπεὶ οὖν τῆς θυγατρός μου
[τ]ελευτησάσης ἀπεστερήθην τῶν τροφῶν,
διὰ τοῦτο ἀξιῶ δοθῆναί μοι ὡς μέτρια
γυναικῖα ὀλίγα πρὸς διατροφήν.

Ὁ [ἡγε]μών.

20 Ἀπέσφα̱[ξ]ας γυναῖκα, Διόδιμε, αἰσχρῶς
τὴν ἐπ' ἀ[ν]θ̱ρώπ̱οι̣ς̣ τύχην ὀνειδίζου-
σαν, ὅτι [τὸν μ]ὲ̣ν βίον ἀσέμνως διῆγεν,
τὸ δὲ τέ̣[λος ..]μ̣ως ν̣ṳπ̣εριον ἐκαπήλευ-
εν. Καὶ μ[ὴ]ν̱ ἐ̱λέησα τὴν δυσδ[αίμον]α,
25 ὅτι Ζῶσ̣α̣ [π]ροσεφέρετο τοῖς βου[λομένοις]
ὡς νεκρά. Ἔπεζεν γὰρ πε[ρισσῶς(?) αὐτὴν ἡ]
πενεία τύχης πωλοῦσ[αν σῶμα(?) καὶ]
ἀτιμάζουσαν τ̣ι̣μ̣ὴν καὶ̣ φ̣[ήμην(?) πόρ-]
νης ἀντικ̱[ι]χομένην [πλήρη πόνων διη-]
30 νεκῶν, ὅτ[ι τ]ῷ̣ ζῆν πρ̣[...

6/7 der Gedanke scheint zu sein: z. T. aus Furcht (?), z. T. in der Erwartung, D. werde um so eher gestehen. — 23 ὅ]μ̣ως? — 24 l. ἠλέησα. — 26 es ist wohl ἐπίεζεν, nicht ἔπαιζεν gemeint. — die Erg. hat nur knapp Raum in der Lücke; viell. ist ἡ zu streichen, da der Schreiber auch sonst den Artikel wegzulassen liebt. — 28/29 die Erg. sucht nur den Sinn auszudrücken; die Worte sind sehr zweifelhaft. — 29 l. ἀντικιχανομένην.

verte

Seite 8.

Von der ersten Zeile sind nur undeutliche Reste zu sehen.

2 [οὐχ] ἵνα δ̣ιεξ..[.......].ησ̣ι̣[...]ως
[..]τι τῇ ἀναγκε̣[....] παρ̣ὰ τῷ
[..]ολ̣ογ̣ι̣σ̣α̣το π̣[......]ε̣ι̣ης ἀξιούσης
5 τὸ[ν] μαρτύρημα [......]ρ̣ωσιν, ἀλλ' ἵνα
μὴ οὕτως ἐξῆς π̣[......]μ̣μενον
τὸ σεμονον τοῦ βο[υλευτ]ηρίου δ̣ρᾶν
ἐθελήσῃς., κελεύ[ω ὥ]σπερ κα̣θερῶν
τὴν τῆς πόλεως [καὶ τοῦ] βουλευτηρίου
10 κόσμησιν ξίφι σαι [κα]ταβληθῆναι
ὡς φονέα. Θεοδώρα δὲ αὐτῆς
πενίχρα καὶ πρεσβύτης ἡ μήτηρ
τῆς ἀπ[ελ]θούσης, ἥτις διὰ τὴν συν-
έχουσαν αὐτὴν πενίαν τὴν ἑαυτῆς
15 [θυγ]ατέρα⟦ν⟧ τῆς σωφροσύνης ἀπεστέρη-
[σεν], δι' ἣν καὶ αὐτὴν ἀπώλ̣ε̣σ̣α̣ι̣, κληρο-
νομήσι δέκατον μέρος τῶν ὑπαρ-
χόντων Διοδήμῳ, τοῦτό μοι τῶν
νόμων ὑποβαλλόντων τῆς φιλανθρω-
20 πίας συνπνευσάσης τῇ τῶ[ν] νόμων
ἐξουσίᾳ. ⸗

2–8 Sinn etwa: nicht um für die Prostituierte einzutreten, sondern um die Würde der Stadt zu wahren. — 6–7 vielleicht: μὴ οὕτως ἑξῆς π[αρὰ τὸ ἐ]μμένον σεμνὸν τοῦ βουλ. — 8 l. καθαιροῦντα. — 10 l. ξίφει σε. — 16 l. ἀπώλεσε.

Schubart.

Seite 15.

Quittungen.

Αὐρήλιος Αἰλι[α]ν̣ὸ̣ς̣ Ἑ̣ρ̣μ̣ο̣ῦ̣ βουλευτὴς Ἑρ[μουπόλεως]
δ̣ι̣α̣δ̣ό̣τ̣η̣ς̣ ἐρ̣[. .]ω̣ν̣ Α[ὐ]ρηλίῳ Φιλ̣α̣μ̣μ̣ῶ̣ν̣ι̣
ἐ̣π̣ι̣μ̣ε̣λ̣η̣τ̣ῇ [χαί]ρειν. Ἔσχον [πα]ρ̣ὰ σοῦ [ἐν] Ἑρ[μου-]
πόλει κρέω̣ς̣ λίτρας [. . . . .] γίν(εται) κ̣ρ̣έ̣[ως λί(τρας).]
5 ἐφ᾽ ᾧτέ με λημ[α]τίσα̣ι σοι αὐ[τὰς] ἐν τοῖς κά[σ]τ̣ρ̣[οι]ς̣
καὶ ἄποχα γράμματα ἐκδ[οῦ]ν̣αι καὶ ἀχύρ̣[ο]υ
λίτρας τριακοσίας γίν(εται) ἀχύρ̣[ου] λί(τρας) τ Π̣α̣ῦ̣ν̣ι̣ κβ
Αἰλιανὸς διαδ[ό]της ὁ προκεί[με]νος σεσημείωμαι.
Ἔσχον τὸ εἴσ[ο]ν Σιλβ̣[ανὸς] σ̣ε̣σ̣ημ̣(είωμαι).

10 Αὐρήλιος Φίλ[ι]ππος Ἑρμοῦ βουλευτὴς Ἑρμο[υ-]
πόλεως τῆ[ς] λ̣α̣μ̣π̣ρ̣ο̣τ̣ά̣τ̣η̣ς̣ Ἑρμουπό[λεως]
Αὐρηλίῳ Φιλαμμῶνι ἐπιμελητῇ [γ̅ ἰνδ(ικτιῶνος).]
Ἔσχ[ον] παρὰ σ[οῦ] ἐν Ἑρμουπόλει οἴνου ξ[έστα]ς
τετρακοσ[ίους] τεσσ[α]ράκοντα καὶ κρέως
15 λίτρας ἑξήκοντα [ὀ]κτὼ ἀχύρου λίτρας
χειλίας διακοσίας [γ]ίν(εται) οἴνου ξ(έστας) υμ κρ(έως)
λί(τρας)
ξη̅ ἀχύρου λί(τρας) ͵ασ̅, ἐφ᾽ ᾧτέ με λημματίσαι
σοι αὐτὰ ἐν Σοήνῃ ὑ̣[πὲ]ρ̣ γ̅ ἰνδικτιῶνος.
Παῦνι κβ Αὐρήλιος Φίλιππος ὁ προκεί-
20 μενος διαδότης σεσημείωμαι. Αὐρήλιος
Εὐδόξιος συμφωνεῖ· μ̣[οι].
Ἔσχον τὰ εἴσον Σιλβανὸς σ[εσημείωμαι].

---

9 l. ἴσον, entspr. auch 22. — 12 erg. nach Seite 16,3. — 15 Pap. ἀχα-χύρου. — 21 συμφωνεῖ wohl statt στοιχεῖ.

verte

(P. 9873)

(№ 1025)[2]

Seite 16.

Αὐρήλιος Εὐδό̣ξ̣[ιος Ἀθανασίου διαδότης] Σοήνης
Α[ὐρηλί]ῳ Φιλαμμῶνι Ἑ̣[ρμοῦ ἀ]πὸ Ἑρμουπόλεως
ἐπιμελητῇ [γ̅] ἰνδικτιῶνος χ[αί]ρειν.
Ἔσχον παρὰ σοῦ ἐν Ἑρμουπόλε̣[ι] κ̣ρ̣έως λίτρας τριακοσίας
5 τριάκοντα τέσσαρας ἐφ᾽ ᾧ̣[τ]έ με λημματίσαι [σοι] αὐτὰς
ἐπὶ τῶν τόπω̣ν καὶ ἄποχα γράμματα ἐκδοῦν[αι]
τ̣ο̣ῦ̣ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣ λογίσμα[τος]. Αὐρ[ή]λιος Εὐδόξιος ὁ προκείμ(ενος)
σ̣ε̣σημίωμαι, καὶ ἔστιν ὡ̣ς̣ [. .]δ̣ι̣ο̣ π̣ρ̣ό̣κ̣(ειται). Καὶ ὁμοίως
ἐλημάτισα σ̣ο̣ υ̣ υ̣ νου ν̣ι̣μ̣[. .]ο̣ν̣ταρχῳ ἀπ᾽ Ἑρκούσεως
10 κ̣ρέως λίτρα̣ι̣ δέκα πέντ[ε] καὶ ἀχύρου λίτρα̣ς̣ τριακο-
σ[ί]ας ἐφ᾽ ᾧτέ με λημματ[ίσαι] σοι αὐτὰς ἐ̣ν Σοήνῃ.
Εὐδόξιος σεσημίωμαι. [Ἔσχον] τὰ μ̣[.]σα.
[Σιλ]βανὸς σέσηκ̣α

Αὐρήλιος Εὐδόξιος Ἀθανασί[ου] β̣[ουλ]ε̣[υτὴς] Ἑρμουπόλεως
15 τῆς λαμπροτάτης διαδότης Σ[ο]ήν̣η̣ς̣ Αὐρηλίῳ
Φιλαμμῶνι Ἑρμοῦ β̣ουλευ[τ]ὴς Ἑρμουπόλεως.
ἐπιμελετὴς γ̅ ἰνδικτιῶνος. Ἔσχον παρὰ σοῦ
ἐν Ἑρμουπόλει οἴνου ξέστας πεντακοσίας ἑβδο-
μήκοντα ἑπτὰ κα̣ὶ κρ̣έως λίτρας [ἑκ]ατὸν ἑβδο-
20 μήκοντα πέντε καὶ ἀχύρου λίτρας τρισχει-
λίας, ἐφ᾽ ᾧτέ μ̣ε̣ λημματίσαι σοι ἐν Σοήνῃ καὶ δοῦ-
ν̣αί σοι ἄποχα γράμματα. Εὐδόξιος σεσημίωμαι
[. . . . .] καὶ ὁμοίως ἔχω σου ὑπὲρ λόγου καρ-
[πῶν γ̅ ἰνδ(ικτιῶνος) οἴνο]υ ξέστα(ς) ἑκατὸν τριάκοντα πέντε,
25 [ἐφ᾽ ᾧτέ με λημμα]τίσαι σοι αὐτὰ ἐπεὶ τῶν τόπων.
[Ἔσχον τὸ εἶ]σον Σιλβανὸς σεσημ(είωμαι).

---

12 nicht ἴσα. — 13 σέσηκα wohl verschr. für σεσημείωμαι.

Schubart.

P. 9873. № 1026.

Seite 22.

Die Schrift dieser und der folgenden Seite ist der von Seite 3–8 sehr ähnlich und entspricht fast genau der von P. Lond. I, 124 u. 125 V.

Zaubertext.

Die ersten 12 Zeilen sind so zerstört, dass sich kein zusammenhängender Text herstellen lässt.

13 φύγωμεν. Ἄ[λλ]ο κιμκροϊκόν.
Μῆν[ιν] Ἀπόλλων[ο]ς ἐκ[κτ]ηβελέτκ⟨ο⟩ ἄνκκτ[ο]ς
15 εἰς δεπκλ[.]γω... κιμάκροϊκν ἵκτκι.
Τοὺς δὲ ἀπκλλκγέντος κκὶ ἀχκριστήσκντκ[ς]
βκλοῦ (sic) λκβὲ πκρ' κὐτοῦ κκὶ ὗες (τὰ περιάμμκτκ) ὕπερ (πρόςβκλε) [κ]κπν[ο]ν (ῥίζκν) κκὶ
προσγρ(κφε) τοῦτο⟨ν⟩ τὸν στίχον·
Τοὔνεγ' ἄ[ρ'] ἄλκε' ἔτωκεν ἐκηβόλος
20 [ἠ]δ' ἔτι δώ[σ]ι. Γρ(άφε) μκζῶν κκὶ μήτρκς πόνον·
[θρέψε] Δι[ὸ]ς θυγάτηρ τέκε δὲ Ζείδωρος ἄ[ρ]ουρκ[ν]
[.........] λιτῳ φορούμενος ἢ κκὶ λέγω⟨ν⟩
[..........]μπ[.]ν· Αἴθ' ὄφελες ἄγον[ό]ς
[τ' ἔμενκι ἄγκμ]ός τ' ἀπολέσθκι. Γρ(άφε) εἰς γένη
25 [... κκὶ πρόςβ]κλε ἡμιόνου τρίχκς.

---

14 = Il. I, 75. — 16 l. ἀπκλλκγέντκς. — 19 = Il. I, 96. l. τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν. — 21 = Il. II, 548. — 23 = Il. III, 40. Vorher viell. σύ]μπ[κ]ν. — 25 möglicher Weise stand vor κκὶ kein anderes Wort.

verte

(P. 9873) (№ 1026)[2]

Seite 23.

Die ersten 11 Zeilen sind verwischt.

Zaubertext.

12 . . .]στίχον καὶ δὸς
. . . . . . [Ὡς δ' ὅτε τις ἐλέφ]αντα γυνὴ φοίνικι
μιήνῃ ⊣
15 Χαῖρε ἥλιε, χαῖρ[ε ἥλ]ιε, χαῖρε ἐ̣π̣ουρανον
θεὲ τὸ ὄνομά σου π[αν]τ[ο]κράτωρο̣ς̣ [ἀ]πὸ τοῦ
ἐπταουρανο̣ῦ. Δ[ός] μοι χάριν στ[. . . .]ον
πρὸς πᾶσαν ἀνθρωπίνην γε[ν]ε̣[ὰ]ν̣
καὶ πάσας γυναῖκας, μάλιστα πρὸς τὴ̣ν
20 δ̣δ̣. Ποίη[σόν] με καλὸν παρ' αὐτῇ γενέσθαι
ὡς Ἴαω, πλούσιον ὡς Σαβαώθ, φιληθῆ-
ναι ὡς Λαϊλαμ, μέγαν ὡς Βαρβαραν,
ἔντιμος ὡς Μιχαήλ, ἔ̣ν̣δ̣οξας [ὡς]
Γαβριήλ, καὶ χαριτώσο[μαι.]

---

13 = Il. 4, 141. — 15 wohl verschr. f. ἐπουράνιε. — 20 δ̣δ̣ = δεῖνα. — 23 l. ἔντιμον. — ἔνδοξον.

Schubart.

P. 9873. № 1027.

Seite 26.

Von den ersten 7 Zeilen sind nur geringe Reste erhalten.
Amtliches Schreiben.

8 Φλ(άυιος) Δομίττιος [Ἀσ]κ̣λ̣ηπιάδη[ς ὁ λ]αμπρότατος
κόμις καὶ φλαυιάλι̣[ος] καὶ ἡγεμὼν
10 ἐξάκτορσι καὶ προέδρ[ο]ις Ἑρμουπό̣λ̣εως. Ἐν ὁποίῳ
κιντύνῳ καθεστήκατε, οἵου ὀλέθρου πῖραν ἐπ̣ο̣εῖ̣τε
οὐκ αὐτοὶ μόνοι ἀλλὰ καὶ ὅ[λ]όκληρον ὑμῶν τὸ βου-
λευτήριον, ἡ πῖ[ρ]α τῶν πραγμάτων ἐπειδείξει.
Τοὺς γὰρ γενναιοτάτους καὶ καθοσ[ιωμένο]υς στρατιώτας
15 οὐκ ἐφ' ὀλίγῳ χ[ρόν]ῳ ἐπ̣ὶ̣ ταῖς [χρ]εωστο̣υ̣μέναις
ἀ̣ν̣ώ̣ναις πρε̣τ̣ερίτους παρασ̣κ̣ε̣υ̣άσατε γενέσ̣θ̣α̣ι̣
ἐπὶ τριετῖ ὅλῳ χρόνῳ, καὶ προ[σ τ]αχθέντε[ς]
τὰς τροφὰς ἀποστέλλειν γυμ̣ν̣οὺς τοὺς ἐ[λεεινοὺς]
οὐδὲν σχόντες ἐν χερσὶν ἐξεπέμψατε ἀναφ̣ο̣ρ̣[αῖ]ς̣ ἢ
20 ....αις κεχρημένοι καὶ συμπέζοντες τῇ ἡγεμονικῇ
[τάξει] κ̣α̣ὶ̣ μέχρεις δεῦρο τὰ χρέα ταῦτα μὴ ὑποβαλ-
[λόμενοι] π̣ρ̣ὸ̣ς̣ ἀπαίτησιν, διὰ τούτων οἰόμενοι
[διαφεύγ]ειν τὸν ἐπ̣ηρτημένον ὑμῖν κίντυνον.
[........]π̣α̣ρηι πρὸς τούτους πρὸς τῷ̣ βαρ-
25 [βάρῳ̣ .... δια]κ̣ειμένοις ἐν ἐρήμοις τόποις

---

8 l. Δομίτιος. — 9 l. κόμης. — 10 προέδροις P. M. Meyer. —
11 l. κινδύνῳ, entspr. 23. — 16 l. ἀννώναις. — praeteritos. — l. παρ-
εσκευάσατε. — 17 τριετῖ Korr. aus τριετῆ. — 19 nicht ἔχοντες. —
l. σχόντας. — 20 l. συμπαίζοντες. — 23 ἐπηρτημένον Korr. aus
ἐπερτημένον. — 24 über πρὸς unleserliche Buchstabenreste. —
es sollte wohl lauten: πρὸς τοὺς und 25 διακειμένους.

verte

Seite 27.

Die erste Zeile ist unleserlich.

2 [τοῖ]ς αὐτ̣ο̣ῖ̣ς ἐρ[ήμ̣οις τόπ̣οις ...
[. .]. ο̣υ̣ουν̣τ̣ικ̣σ̣θα[ι ...
ο̣ἷ̣ον δέ ἐστιν ηλ̣[...
5 [. . .]. [.] . . . ραστο̣υ̣ . . [. . . τῆς ἡγεμονικῆς]
τάξεως δ̣ι̣κ̣α̣σ̣τ̣ήρ̣[ιον(?) . . . . . .] . . . . [. . . .]
ἐπειτ̣ηδ̣ί̣α̣ ἡ τιμ̣ω̣[ρία .]. καθ' ὑμ̣ῶ̣[ν . . .]
ὑπὲρ . . . . . ειν̣ [. . . .] . δ̣ω εἰς τὸ ἑξ̣[ῆς]
τ̣ῆς ἑα̣υ̣τ̣ῶ̣ν̣ σ̣ω̣[τηρία]ς ποιεῖσθαι ἡ παιδ̣ι̣-
10 κ̣[ὴ] κ̣ατάστα̣[σις πάντ]α τὰ χρεωστούμενα
ὑ̣φ̣' ἡμ̣ῶ̣ν, κ̣[αὶ κα̣τορ]θ̣ώσαντες ἀποστείλαται
[εἰς ἐκείνους το]ὺς τόπους. Εἰ γὰρ ὑπερ-
ε̣ἴ̣δ̣[ητε ταῦτα, διὰ] β̣ρ̣α̣χυτάτω̣ν̣ ἀποσταλήσονται
οἱ ἐκ το̣ῦ̣ ἴσ̣ο̣υ̣ ἀπαιτήσοντας ὑμᾶς αὐτοὺς
15 ὡ̣ς̣ π̣[ε]ρ̣ὶ̣ ἀχύρων λήμψεως, καὶ παραστάντες
[τ]ῇ ἀ̣ν̣ω̣τάτω ἀ̣π̣ο̣βληθέσεσθαι τιμωρίᾳ
τι . . ε̣ . / Ἔστιν γὰρ φίλον τὰ ἐκ̣ . τ̣ε̣ . . ι̣θαι
[. . . .] ὑπ̣ο̣τει̣ . . τ . . υ̣ν̣ βραβεία δηλοῖ̣ [. . . .]
[Ἐγρά]φη Φαρμοῦθι μηνὶ λ̄
20 Ἐ̣κ̣ο̣μίστη Φαρμοῦθι λ

---

8 die Konstruktion des Satzes ist unklar. — 11 l. ἀποστείλατε. 12/13 l. ἐὰν γὰρ ὑπερίδ[ητε. — 14 l. ἀπαιτήσοντες. — 16 l. ἀποβληθήσεσθε. — ἐπιβλ. passt nicht zu den Spuren. — 20 l. ἐκομίσθη; die ersten 3 Buchstaben sehr unsicher. Die Schrift wird gegen das Ende grösser und flüchtiger.

Schubart.

P. 9934. № 1028.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 35 cm. Faijûm. Schöne Cursive. 2. Jahrh. n. Chr.
3 Kolumnen, von der ersten sind nur einige Zeilenschlüsse, von der dritten nur einige Zeilenanfänge erhalten.

Abrechnung über Lieferungen zu einem Bau.

Kol. II.

[........................].......[...
[........................]. ἐνελογήθ[ησαν...
[........................]. αθ...[...
[..............] δε̣ τῶν κ̣αμ̣ε̣ίν̣(ων) εἰς τοὺ[ς...
5 [ἐπὶ τῆς ἐ]ξετά[σεω]ς δεόντ(ως) ἐν[ελογήθησαν...
[ὁλκῆς μν]ῶν δ̄ πρὸς ἀ̣[νά]σ̣τ̣ασιν̣[...
[ἐπὶ τῆς ἐξ]ετάσεως δεόντως ἐνελογήθ[ησαν.]
...ωμ.[...] Ὥρου προεστῶτι χαλκέων κ[αὶ τοῖς σὺν αὐ-
τῷ τειμὴν]
ψαλλ̣ί̣δ̣[ων] δ̄ καὶ περσιῶν β̄ ὁλκῆς μνῶ[ν] β̄ καὶ πυλ̣ίδ̣ω̣ν
β εἰς δίθυρο(ν)
10 πυλῶνο(ς) χε̣ι̣^λ ἀργυ(ρίου) 𐅵 ρ ἐπὶ τῆς ἐξετάσεω(ς) δε-
όντ(ως) ἐνελογ(ήθησαν),
τ̣ε̣ι̣μῆς ἀμῶν καὶ δικελλῶν μνῶν οθ∠ ἐκ 𐅵 δ [/] 𐅵 τιζ,
ἄλλων ἀμῶν
καὶ δικελλῶν ὁλκῆς μνῶν νβ̣ — φ.ο̣λ̣δ̣`[...]..δ̣α̣υμ κ̣[αὶ]
τειμ̣ὴν̣ ἀκισ-
κλῶν β̄ πρὸς χρείαν τῶν τοὺς στύλ[ους ἐ]ρραζ[ο]μένων
λαξῶν ἑκάστ(ης)
ἐχούσ̣ης σὺν στομώματι μνᾶς β̄ τῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ μνῶν δ̄
15 𐅵 ια / 𐅵 υξδ. Ἐπὶ τῆς ἐξετάσεω[ς] κ[α]θ' ὁμοιότητ(α) ἑ-
τέρα̣ς̣ ἐξετ(άσεως)
αἱ μὲν τῶν ἀκισκλῶν ἐξ ὅλων ἀ̣θ̣ε̣τοῦ̣ντ(αι), ἐπ[ε]ὶ οἱ
τεχνεῖτ(αι) ὠφίλ(ησαν)
ἑ̱αυτοῖς παρέχ(ειν), αἱ δὲ λοιπ(αὶ) πρὸς ἡμίσειαν λογίζ(ον-
ται), αἵ εἰσι 𐅵 ϡκδ / ἀθετή-
σιμοι 𐅵 ϡμ.

verte

(P. 9934) (№ 1028)[2]

Νίννῳ καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἡλοκόπ(οις) τειμὴν ἥ[λ]ων εἰς ἐπιστύλια καὶ ἐγ μέρους

20 πρόσωπα αὐτῶν καὶ θυρώματ(α) καὶ μήτ(ρας) χελωνίων τῶν πλαγίω(ν) μνῶν λγ´

ς ρ — κ[θ] καὶ εἰς ἐπισκ(ευὴν) θυρῶν χοραγίο(υ) ὡς τ(ῆς) μνᾶς — κδ — ιε καὶ εἰς

χα̣[μουλ]γο(ὺς) μνᾶς κζ´ ς δ — ζ καὶ εἰ[ς] θύραν γυψί̣ν̣ο̣υ̣ κ̣β̣[—]ι ἐπὶ τ̣α̣ὐ̣τ̣(ὸ)

τειμῆς ἥλων ς ρη — κβ. Ἐπὶ τῆς ἐξετάσε[ως] αἱ μὲν ἄλλαι [δεό]ν̣τ̣(ως)

ἐνελο(γήθησαν), αἱ δὲ εἰς χαμουλγο(ὺς) ς δ — ζ ἐξῆς εἰς τὸ διαλημφθῆναι ἐτάγη(σαν).

25 Μαρείν̣[ῳ] κ̣α̣ὶ̣ τοῖς σὺν αὐτῷ προεστ(ῶσι) κλειδοπ(οιῶν) τ̣ε̣ι̣μ[ὴ]ν κλειδῶ(ν) σὺν μισθῷ

καὶ μήτ[ρ]α̣ς χελωνίοις χωρὶς ἥλων εἰς πλάγ̣(ια?) τῶν ἐργαστ(ηρίων) ς λβ — κβ

ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως δεόντ(ως) ἐνελογ(ήθησαν.)

[Τ]ο̣ῖ̣ς αὐτοῖς τειμὴν κλιδίου καὶ ἥλων σὺν μισθῷ εἰς θύραν γυψίνου — οβ

ἐπὶ τῆς ἐξετάσεως δεόντως ἐνελογήθ(ησαν.)

---

9 ψαλλίδες sind wahrscheinlich Bronceringe, die an den Säulen als Verzierung angebracht waren. — περσίαι wohl Rosetten in Form der Perseablüte (Watzinger). — 11 ζ = 1/4 Mine. — 12 ἀκίσκλα, wahrsch. eine lat. Bildung von ἀκίς, dürfte ein feiner Meissel sein. 15 ff. Die Rechnung beweist, dass nicht 2 ἀκίσκλαι (vgl. 13), sondern 29 geliefert sind. Daher wird β̄ in Z. 13 wohl „je zwei", d.h. „ein Paar" bedeuten. Offenbar war es Vorschrift, dass die Hälfte der Meissel von den Handwerkern mitgebracht werden sollte. Hier hat man, um die Rechnung vorschriftsmässig aufstellen zu können, den Preis von 15 Paaren zu 16 Dr. = 240 Dr. abgesetzt und die übrigen 14 Paare mit 224 Dr. als Hälfte berechnet. —

verte

20 πρόσωπον die Front des Architravs. — χελώνια sind viell. die Ringe, in denen sich die Achse beim Flaschenzuge dreht (Watzinger). — 20 ff. Zur Rechnung ist zu bemerken: Der erste Posten wird gesondert von den anderen gesetzt, daher in der Summe Z. 23 die beiden Zahlen. 1) Geliefert 31 1/3 Minen; 29 Minen, als Einheit zu Grunde gelegt, Kosten 100 Dr., folglich ausgegeben 108 Dr. (genau 108,046 Dr.) 2) Die Mine kostet 24 Dr., bezahlt 15 Dr., [also geliefert 5/8 Minen.] 3) geliefert 1 3/4 Minen, Preis der Mine 4 Dr., ausgegeben 7 Dr. 4) Die Mine kostet 22 Dr., ausgegeben 10 Dr., [folglich geliefert 5/11 Minen.] Der letzte Posten ist bei der Addition übersehen worden, oder der Schreiber hat irrtümlich κβ für λβ geschrieben. Ebenso sind die beiden Zahlen in Z 26 gemeint. — 21 χοραγίο(υ); es scheint sich um ein Bühnengebäude zu handeln. — 22 l. χαμουλκούς. — γύψινον Name eines Zimmers.

In Kol. I u. a: . . . τῷ δεῖνι ἀρχιτέκ]τονι καὶ τοῖς σὺν αὐτοῖς.

In Kol. III: ξύλα, κόφινοι, ἐργαστήρια erwähnt; ferner für einen unbekannten Gegenstand 100 Talente 332 Dr. verrechnet.

Der vorstehende Text ist nicht die Hauptrechnung, sondern ein nach der Prüfung aufgestellter Auszug.

Schubart.

P. 9833. № 1029.

Papyrus. H. 13 cm. Br. 17 cm. Batn Harit. Deutliche, fast unciale Schrift. 2. Jahrh. n. Chr.

Quittung.

Ἥρων Χαίριτος Τούρβωνι Τεπισῶτες
χαίρειν.
Ἔσχον παρὰ σοῦ ὑπὲρ κθ (ἔτους) ἐκφ[ο]ρίου ἀρτάβας
πεντήκοντα γί(νεται) ν̄ καὶ ὑπὲρ χλωροφόρου (δραχμὰς) ξδ–κ
5 καὶ ὑπὲρ λ (ἔτους) ὁμοίως ἐκφορίου ἀρτάβας
πεντήκοντα γί(νεται) ν̄ καὶ χλωροφόρου (δραχμὰς) ξ[δ–κ]

1 l. Τεπισῶτος. — 3 das Jahr bezieht sich vermutlich auf Commodus, also 188/9 n. Chr. — 4 Pap. χλ̂ω.

Schubart.

P. 9809 V. № 1030.

Papyrus. H. 10,5 cm. Br. 13 cm. Batn Harit. Cursive. 3. Jahrh. n. Chr. Auf dem Recto ein litt. Text; das Blatt ist aus der Rolle herausgeschnitten.

Privatbrief.

Ἄρειος Σαραπαμμῶνι στρα(τηγῷ) χαίρειν.
Εὐθέως λαβών μου τὰ γράμ-
ματα ἐλ[θ]έ μοι εἰς Ἰβίωνα
διὰ Ναρμούθεως, μή πως
5 ἀνταμφοδήσῃς ἡμεῖν. Ἐκεῖ
γάρ εἰμι ματὰ Ἀρριανοῦ ἐπίγον-
τες τοὺς ἀνθρώπους καὶ τοὺς
τέκτονας. Ἐρρῶσθαί σε εὔχομαι.

1 Ἀπολλοφάνης ὁ καὶ Σαρ. στρ. 209 n. Chr. BGU 2,1. — 4 Ναρμοῦθις Dorf, vgl. P. Fay. 36,5. P. Amh. II p. 7. — 6 l. μετά.

Schubart.

P. 9936. № 1031.

Papyrus. H. 16 cm. Br. 11 cm. Herkunft unbekannt. Cursive.
2. Jahrh. n. Chr.

Privatbrief.

Ἡρακλ[εί]δης Ἡρακλείδῃ τῶι
φι[λτ]άτωι χαίρειν.
Τί ἐπρ[ά]χθη ὑμῖν περὶ τῆς Πα-
κερκὴ [ο]ὐκ ἐδήλωσά[ς] μοι. Εἴ τι γὰρ
5 οἱ τοῦ ἀ[δ]ελφοῦ Ἀμμωνίωνος
ποιοῦ[σι], τὸ αὐτὸ ποιεῖν ὀφείλεις.
Φρόνη[σο]ν τοῦ ποιῆσα[ι] ἡμῖν πλασ-
θῆναι μυρ[ι]άδας πλίνθου ἐν μὲν
τῇ χερ[σ]αμπέλωι πρὸς τῶι κτή-
10 ματι μυριάδα[ς] δύο καὶ τοῖς χώμα-
σι δύο. Ἀλλ' ὅρα μὴ ἀμελήσῃς τὸν ἀ-
λοητὸν τῆς νήσου, καὶ περωθε
ὡς ἀπ' ἐντεῦθεν ἔκδος ἀνθρώποις
ἀσφα[λέσ]ι, ἵνα πρὸς τὸν καιρὸν ἀ-
15 μερι[μ]νήσωμεν. (2. H.) Ἐρρῶσθαί σε
εὔχομαι φίλτατε.

Χοιὰκ ε̅

---

12 περωθε viell. für πόρρωθεν verschrieben.

Schubart.

P. 7132. No 1032.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 13 cm. Oben und unten abgebrochen. Geschrieben mit roter Tinte. Cursive. Faijûm.

Epikrisis-Verhandlung.

Schriftspuren von drei Zeilen.

. . . ἑ]αυτῆς δέλτ[ον π]ρ. .
φ[.]. σιώσεως [ἐπ]ὶ σφραγείδων ἐ[π]ὶ τοῦ ια L
θ[ε]οῦ Αἰλίο[υ] Ἀ[ν]τωνείνου καὶ τοῦ παιδὸς δέλ-
τον μαρτυ[ρ]οποιήσεως ἐπὶ σφραγείδων γε-
5 νομένην τῇ πρὸ γ Εἰδῶν Αὐγούστων
Σεουήρῳ καὶ Πομπηιανῷ τὸ β̄ ὑπάτοις, — 173 n. Chr.
δι' ἧς ἡ προ[γ]εγραμμένη Ἰουλία Σαραπιὰς
μετὰ κυρίου Γαίου Ἰουλίου Ἀπολιναρίου
ἐμαρτυρ[ο]ποιεῖτο εἶναι αὐτῇ υἱὸν τὸν
10 ἐπικρεινόμενον ἐκ μὴ νομ[ί]μων γάμων,
ἔδωκεν καὶ γνωστῆρας Γάιον Οὐαλέριον
Οὐάλεντα, Μάρκον Οὐαλέριον Πρεῖμ[ο]ν, [Ἰ]ούλιον
Μάριον Τιβ[ερ]εῖνον συνχειρογραφ[οῦ]ν-
τας αὐτῇ μ[η]δενὶ ἀλλοτρίῳ κεχρῆ[σθα]ι
15 καὶ τῆς Βαβ[. . .]υριου Λουκουλλείνου
ἐπάρχου σπ[είρης] σημιώσεως ἐπὶ τοῦ . [.] . παι-
[. .]ν . [. . . . . . .]ε . [. . . . Ἰο]υλίου Σπ[ο]υρίου υἱοῦ
]αρι . [. . .] .

Hier bricht der Papyrus ab.

Auf dem VERSO: . Ἰουλίου Σπουρίου
ο .

2 das erste φ aus κ korrigiert. — 5 πρὸ γ Εἰδῶν Wilcken. — 6 die Consularlisten geben das Consulat anders an: Severo II et Pompeiano. — 9 ποιεῖτο Wilcken. — 13/14 die Ergänzung in συγχειρογραφ[οῦ]ν-τας κεχρῆ[σθα]ι vorgeschlagen von Schubart.

MITTEIS.

P. 9729. No 1033.

Papyrus. H. 26,7 cm. Br. 9,4 cm. Links und unten abgebrochen. Herkunft unbekannt.
Cursive. Zeit des Trajan.

Epikrisis-Verhandlung.

... Μάρ]κου Ῥουτιλίου [Λούπ]ου ~~ἐπάρχου Αἰ~~ γενομένου (sic)
... οὐετρα]νοὶ Ῥωμαῖοι καὶ ἀ[....]. ἄνδρεις κ
...]νι.ι ἕτεροι μεταδ[οθ]έντες ὑπὸ
...]ιν παρεγένοντ[ο] πρὸς ἐπίκρισιν
5 ... ἐπί]κρ[ι]σις τοῦ ἡγεμόνος [ἀ]πὸ Μεχεὶρ κ̅ς̅
... Τραιαν]οῦ Κ[αί]σαρος τοῦ κυρίου ἕως τοῦ αὐτοῦ
...]ς. Ἃ δὲ παρέθεντο δικαιώματα κατ-
...]γου ἐπιτρόπῳ Σεβαστοῦ εκατω ?
...]. του δ[ο]ῦλοι Μάρκου Αἰμι[λ]λίου
10 ...] Ἐπάγαθο[ς ...]των οἱ προγεγρ[α]μμένοι
...]. ἐκλογ[ισ]τοῦ με[τ]' ἄλλα οὕτως ἐπι
... δικα]ιωματ[..] Ἡρακλείδης Μάρ[κ]ον Αἰ-
[μίλλιον ...] ἠξίωκ.[.]..τοὺς ὑπογεγραμμένους
...]νου[..].του ξ L Τραιαν[οῦ] Καίσαρος — 104/5 n. Chr.
15 ...].ην ἐπὶ Μέμφεως μεταδοθῆναι.
...].δ..ινο.[.....]ξη κ.ριε.
... Ἀγα]θήμερος εἰς τὸ [...ἑ]νδέκατον
... Ἐπ]άγαθος ὁμοίως [ἐτῶ]ν ἕνδεκ[α]
δικαιω]μά[τ]ων δὲ εἰ[ς] τὴ[ν] ἐπί[κ]ρισιν ε[..]το Αἰμίλιος Μάρκος

---

1 erg. (προγραφὴ) ἐκ τόμου ἐπικρίσεων (No 265,2)? Die Korrektur γενομένου von zweiter Hand, mit roter Tinte. — 2 erg. [οἱ ὑπογεγραμμένοι οὐετρα]νοὶ nach No 113,1. 265,4. 780,3? — l. ἄνδρες? — 4 vielleicht εἰς Μέμφ]ιν nach l. 15 zu ergänzen. — 8 (κατ)ὰ τὰ κελευσθέντα τῷ τοῦ ἰδίου λό]γου nach No 329. Gen. 18. Grenf. II 49 und wegen l. 20. — εκατωο vielleicht ἑκάστῳ ὀ[νόματι παράκειται] nach No 113,11. 265,18. 780,9. — 10 erg. Ἀγαθήμερος καὶ] wegen l. 17. l. 18. — 16 über den ersten Buchstaben eine Korrektur in roter Tinte. — 19 Αἰμίλιος Μάρκος von zweiter Hand, mit roter Tinte.

verte

20 . . .] μνου του πρὸς τῷ ἰδίῳ λόγῳ τῷ η̄ L 105/6 n. Chr.
. . . στρατ]ευσαμενο[.] ἐν εἴλῃ Ἀπριανῇ
. . .] κατ' οἰκίαν ἀπο[γρα]φὴν γενο-
. . . ἑ]βδ[ό]μῳ ἔτ[ει Τραιανοῦ] Καίσαρ[ο]ς
. . . προγεγραμμ]ένοις [γ δ]ούλοις Αἰμυλλίου
25 . . . οἰκ]ογενείας προεὶς ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ
. . .]ριου μίαν μὲν Ἀγαθημέρου
. . .]ς γενομένων ἐκ παιδίσκης
. . .] . εν και . . τη . [. . . .] Αἰμιλλίους
. . .] . . . πι . . ιου . . [.] τοὺς τρεῖς
30 . . .]εδοτ . . . . λο[. .]μηδε . . . . ω
. . .] . . ~~ης~~ (sic) Ῥουτιλίου Α[ἰ]γύπτου ~~ἐπάρχου~~ γενομένου (sic)
[Αἰγύπτου . . .] . . . . [.]τ . ~~τα~~ (sic) ὀνόματος
. . .] και ἐπ' ὀνόματος Ἐπαγάθου ~~ἑνδε-~~ δω (sic)
[κα . . .]ος ἐπ[. . . . .] στόλου σημι[ώ]σεως
35 *Spuren einer Zeile.*
Hier bricht der Papyrus ab.

Auf dem VERSO Spuren von sechs Zeilen.

---

22 in γενο das ο von zweiter Hand, mit roter Tinte. — 28 nach der Lücke Spuren roter Tinte. — 31 vor Ῥουτιλίου rote Korrektur. — γενομένου rot, von zweiter Hand. — 32 rot durchstrichen. — 33 δω ist rot von zweiter Hand korrigiert über ἕνδεκα. — 34 vielleicht ἐπ[άρχου] στόλου.

PARTSCH - MITTEIS.

P. 8871. No 1034.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 10 cm. Am oberen Rand abgebrochen. Faijûm. Schriftcharakter des 3. Jhdt n. Chr.

Apographe.

Spuren von drei Zeilen anderer Hand.

Ἀ(ντίγραφον) ἀπογρα(φῆς)
Ἀλεξάνδρῳ τῷ καὶ Αρπεχ . . . [.] . [.] . καὶ Σ[. . .
ἐξηγ(ητευσα . . .) βιβλ(ιοφύλαξιν) ἐνκ(τήσεων) Ἀρσι(νοίτου).
Παρὰ Τυράννου τοῦ καὶ Ἀχιλ(λέως) [.] . . . . τ[ο]ῦ καὶ Ἀλθ(αιέως)
5 καὶ τῆς τούτου ὁμοπ(ατρίου) καὶ ὁμομη(τρίου) ἀδελ(φῆς) Δι[δυ]μαρίου
ἀστ(ῶν) ἀμφοτ(έρων) Σώτου Τυράννου τοῦ Εὐδαίμονος
τῆς δὲ Διδυμαρίου μετὰ κ(υρίου) αὐτοῦ Τυράννου.
Ἀπογρα(φόμεθα) κατ' ἐξ(έτασιν) περὶ κώ(μην) Κερκεσούχ(ων) τῆ[ς Ἡ]ρακλείδ(ου μερίδος)
ἀμπ(ελίτιδος) ἐκτολ( ) χερσευοντ( ) 𐅵 β/ιε ἐληλυθ(υίας) ἐφ' ἡμᾶς
10 ἀπὸ κλη(ρονομίας) τῆς μη(τρὸς) ἡμῶ(ν) Ἡραίδ(ος) Ἀχιλ(λέως) [.] . υ . [. . .
ἀστ(ῆς) τετελ(ευτηκυίας) ἐφ' ἡ(μῖν) μόνοις τέκ(νοις) καὶ κληρο(νόμοις) δια . . . .
παραθ( ) ὄντων αὐτῆς ἀγοραστ(ῶν) παρὰ Δ[. . . .
τοῦ Χαιρέου τοῦ Δι[οσ]κόρου.

(2te Hand) ε L Τῦβι θ
15 Διὰ Δημητρίου ἀργυρα(μοιβοῦ)

---

2 Ob Ἁρπεχρατ[ί]ω[ν]ι ? — 3 wahrscheinlich ἐξηγ(ητεύσασι), da sich der Titel auf beide Bibliophylakes beziehen wird. — 6 Εὐδαίμονος, 8 Ἡρακλείδ(ου μερίδος) Schubart. — 9 zu εκτολ( ) χερσευοντ( ) die Ergänzung ungewiss. — 12 vermutlich eine Form von παράθ(εσις) zu ergänzen. — ὄντων statt οὐσῶν.

MITTEIS.

P. 8914. No 1035.

Papyrus. H. 30 cm. Br. 10,5 cm. Faijûm. Schrift etwa der ersten Hälfte des 5. Jhdts n. Chr.

Bericht an den Comes.

+ Τῷ κυρίῳ ἡμῶν καὶ δεσπ[ότ]ῃ τῷ
μεγαλοπρεπεστάτῳ καὶ ἐναρετ(ωτάτῳ) κόμετι
Ἀνούθιος ἀρχιυπηρέτης. Οἱ ἀπὸ κώμης
Κερκῆσις ἦλθαν ε[ἰ]ς τὸν αἰγιαλὸν
5 τῶν ἀπὸ Ὀξυρύγχων καὶ ἐδίοξαν
τοὺς ἁλιεῖς Ὀξυρυγχι(τῶν) καὶ ὁ Θεὸς
ἐβοήθησεν καὶ οὐ κέγονεν
σφάλμα. Οἱ οὖν ἀπὸ Ὀξυρύγχων
ἠθέλησαν απερι.. καὶ πολεμῆσαι,
10 μετὰ τῶν ἀπὸ Κερκῆσις.
Ἐγὸ οὖν οὐκ ἔασα αὐτοὺς πολεμῆσαι,
Θεὸς οἶδεν ὁ μόνος [ἐ]ὰν οὐκ εὐκέ-
ρημε εἰς Ὀξυρύγχων κακὸν ειχι (sic)
γενέσθαι· ἰδοὺ γεγράφηκα τῇ
15 ἐξουσίᾳ σου, ἵνα δικάσῃς αὐτῶν
ωρον (sic). Καὶ σὺν Θεῷ ἔρχομε
μετὰ τὴν αὔριον φέρον τὸ
χρυσικόν.

+ Δεσπότῃ μου κυρίῳ.

VERSO. 1. Τῷ κυρίῳ καὶ δεσπότῃ τῷ μεγαλοπρ(επεστάτῳ) κ(αὶ) ἐναρ(ετωτάτῳ) κό[μετ]ι
2. ...] Ἀνουθίῳ ἀρχιυπηρέ[τῃ]

1/2 l. τῷ μεγαλοπρεπεστάτῳ. — 4 ἦλθαν dialectisch für ἦλθον. — 5 l. ἐδίωξαν. — 9 vermutlich ἀπερίσα(ι); ἀπερίσασθαι ausgeschlossen. — 11 l. ἐγὼ und εἴασα. — 12 l. ηὐκαίρημαι. — 13 ειχι wahrscheinlich dialectisch für ἄγχι. — 16 ob ὅρων? — ἔρχομε l. ἔρχομαι. — 17 l. φέρων. — VERSO 2 man erwartet [παρὰ] Ἀνουθίου.

MITTEIS.

P. 7324.

No 1036.

Papyrus. H. 23,5 cm. Br. 9,5 cm. Faijûm. Cursive.

Eingabe an den Strategen.

Λοκρη[τί]ωι Κ[ε]ριάλει στρατηγῶι
Ἀρσι(νοΐτου) Ἡρακ(λείδου) μερίδο(ς)
Παρὰ Τεσεάφεως νεωτ(έρου) Τεσεάφιος
τοῦ Πανεφρέμμεως ἱερεὺς ἀπὸ κώμης
5 Σοκνοπαίου Νήσου τῆς αὐτῆς μερίδος
τῆι κζ τοῦ διελ[η]λυθ(ότος) μηνὸς Τῦβι — 22. Jan 108 n. Chr.
τοῦ ἐνεστῶτος ι [L] Αὐτοκ(ράτορος) Καίσαρος Νέρουα
Τρ[αια]νοῦ Σ[ε]βαστοῦ Γ]ερμανικοῦ Δακικοῦ.
Ἐτελεύτησε[ν ἡ γυνή μου Σεγάθης
10 τῆς Στοτοήτιος ἐπ[. .]. εχοντας κέλλαν
ἠσφαλισμένην [. .] ἐν οἰκίᾳ τοῦ πατρὸς
αὐτῆς οὗ τὰ ἐπ[. .]. πάντα ἅπερ ἐστὶν
ἀργυ(ρίου) S λφπε καὶ χα[λ]κίνων s [. . .] καὶ στολὴν
λεινοῦν καὶ δακτυλίδρυα (sic) ἀργυρᾶ ἱερευ-
15 τικῶν δύο καὶ ποτήρια κασιδέρινα (sic) τρία.
καὶ π[οτήριο]ν χαλκοῦν. καὶ ε[. . . .]ν καὶ κα-
. [. .] . . [. . . . .] . . εν κοσμαρι[. . . . .] . . καὶ
στατῆρ[ας] ιδ [καὶ σ]τολὴν χρωματίν[ην]
[καὶ τὰ ἄλλα] πάν[τα] ὄντα ἐν τῆι κ[έλλ]αι
20 [. . . . .]ν [. . . . . .] . [.]τι . [. . . . .] [. .]
[. . . . .] η τοῦ ἀδε[λφοῦ (?)] α[. . .]
σ[. . . . . . .] Ἀπύγχεως καὶ ἡ τούτου [γυ]νὴ Θενα-

---

4 l. ἱερέως.

verte

πῦγχι[ς] οὖσα τῆς γυναικός μου ἀδελφὴ γενα-
μένου ἐπὶ τὸ αὐτὸ [.]ειν ου . . . . . λλει ἔχον-
25 τι μετ' [αὐ]τοῦ κλεῖδαν(sic) [τ]ῆς κέλλας ἰδίαν αὐτ(οῦ) ?
τῆς [αὐτῆ]ς γνώμης [.]πυ.[. . .]αχαν μου
τὴν [κέ]λλαν διὰ τοῦ [τ]ῆς κώμης κλειδοποιοῦ
καὶ συλήσαντες ὅσα [ἔ]χωι ἐν τῇ κέλλαι καὶ
τὰ προσκεί(μενα). Διὸ ἀξιῶ ἀχθῆναι αὐτοὺς ἐπὶ σὲ
30 ὅπως τύχω τῆς ἀ[πὸ] σοῦ δικαιωδωσίας.
Τεσεᾶφις ἐπιδέδωκε τὸ ἔνκλημα
καθὼς πρόκ(ειται) L ι Αὐτ(οκράτορος) Καίσαρος Νέρουα
Τραιανοῦ Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ
Μεχεὶρ δ — 29. Jan. 108 n. Chr.

23/24 ist wahrscheinlich γενόμενοι zu lesen. – 24 die ungelesene Stelle enthält augenscheinlich einen Namen im Dativ. – 26 die zerstörte Stelle scheint ein Verbum zu enthalten, jedoch ist ἀνέῳξαν unmöglich. – 31 l. ἐπιδέδωκα.

ZERETELI.

P. 7955. No 1037.

Papyrus. H. 27 cm. Br. 12 cm. Faijûm. Cursive.

Teilungsvertrag.

[Ἔτους η̅ Τιβερίου] Κλ[αυδί]ου [Καίσαρος] Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Αὐτοκράτορος μηνὸς
[Ἰουλίου ξ̅ (?) Ἐ]πὶφ ξ̅ ἐν Καρανίδι τῆς Ἡρακλείδου μερίδος τοῦ Ἀρσινοίτου νομοῦ. — 1. Juli 47 n. Chr.
[Ὁμολογοῦσιν] ἀλλ[ή]λοις Πεθεὺς πρεσβύτερος ὡς ἐτῶν τριάκοντα οὐλὴ μ[ετώ-]
[πῳ .... καὶ] Π[ε]θεὺ[ς] νεώτερος ὡς ἐτῶν εἴκοσι ἓξ οὐλὴ γαστροκνημίᾳ
5 [..... ἀμφότεροι] Πεθέως Καλλί(ου) διειρῆσθαι πρὸς ἑαυτοὺς ἐπὶ τοῦ παρόν-
[τος ....]ν ἐπὶ τ[ὸ]ν ἅπαντα χρόνον ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων α[ὐ]τοῖς
[ἐν ....]τικ[ῶ]ν οἰκοπέδων τὰ ἐν δυσὶ σφραγῖσι συνεχεῖς ἀλλή-
[λαις ..... οἰκίαν] μὲν γαμμοειδῆ καὶ αὐλή‹ν› καὶ ταμῖα ἐπίπεδα. Γ[ίτονες] τῶν ὅ[λων ?]
[τῆς μὲν πρώτης] σφρ[α]γῖδος ἧ ἐστιν ἡ οἰκία νότου Νικάνωρος τοῦ Θε.[...]
10 νι [........]του Χάρμου οἰκία καὶ αὐλὴ καὶ μέρος τῶν συνδιειρημένων τόπων
βορρᾶ νι[.....] Διονυσίου οἰκία καὶ ἐπί τι μέρος λιβὸς Πανεφρέμμιος καὶ ἐπί τι
μέ[ρος] .. λο[..]ου Διονυσίου οἰκία καὶ ἐπ[ί τι μέρ]ος ἡ τῆς οἰκίας αὐλὴ ἀπηλιώτου
Χα[..............α]ὐλ[ὴ καὶ ἐπ]ί τι μέρος ἡ [τῆ]ς οἰκίας ἴσοδος [κα]ὶ ἔξο[δος ....]
τ[ῆς δὲ ἑτέρας σφρ]αγ[ῖδος] γίτ[ον]ες νότου ἴσοδος καὶ ἔξοδος τοῦ κοινωνικοῦ ἐλαι-
15 [ῶνος ....νό]τον ἐπὶ βορρᾶ πήχεις δύο ἕκτον διατίνουσαν λί[βα] ἐπ᾽ ἀπηλ(ιώτην)
[πήχεις .... νότον ἐπ]ὶ βορρᾶ καὶ φέρουσαν εἰς τὴν ἐκ λιβὸς ῥύμην βασιλικὴ[ν ...]
[.........]δομαίους θύραν βορρᾶ Πανεφρέμμιος οἰκίαι (sic) καὶ ἐπί τι μ[έρος]
[........]ουμενη οἰκία λιβὸς ῥύμη βασιλικὴ καὶ ἐπί τι μέρος τοῦ Πεθέως
[πρεσβυτ]έρ[ο]υ ὠνητοὶ τόποι ἀπηλιώτου Νικάνωρος καὶ τῶν μετόχων τόποι
20 [καὶ λελογχέ]ναι τὸν μὲν Πεθέα πρεσβύτερον τὴν καθ᾽ ἑατὴν (sic) οἰκίαν
[............ἐ]νβ[αδ]ι[κῶν πη]χῶν διακ[ο]σίων ἢ ὅσων ἐὰν ἧ καὶ ἐκ τῆς
[............]της Πα]νεφ[ρέ]μμιος οἰκίας ἐνβαδικοὺς πήχεις πε[ν]τήκο[ν-]
[τα .... νότον] ἐπὶ [βορ]ρᾶ πήχεις τρῖς τρίτον λίβα ἐπ᾽ ἀπηλιώτην [π]ήχεις

---

7 l. συνεχέσιν. — 13 vielleicht zu ergänzen Χά[ρμου οἰκία. — 15 vielleicht ist διατίνουσαν zu ergänzen; jedoch scheint es nicht regelmässig gesetzt zu sein. — 16 Anfang ὅσους ?

verte

[. . . . . τ]ὸν δὲ Πεθέα νεώτερον καὶ αὐτὸν λελογχέναι τοὺς ε̣[. .]

25 [. . . . .]. . .[. .]οἵ εἰσιν ταμῖα καὶ τόποι ἐπὶ ταὐτὸ ἐνβαδικῶν [πη-]

[χῶν . . . . . . κ]οσίων ὀγδοήκοντα τρὶς ἢ ὅσων ἐὰν ὦσι, ἐφ' ᾧ παρήσι ὁ Πεθεὺς νε[ώ-]

[τερος . . . . .] τῶν τ' αὐτοῦ τόπων ἐκ βορρᾶ πρὸς ἧ κεκλήρωται ὁ Πεθεὺς

[πρεσβύτ]ερος αὐλῇ εἰς φωςφωρίαν ἑαυτοῦ Πεθέως νεωτέρου μ̣ό̣ν̣ου πλα-

[. . . . . νότον] ἐπὶ βορρᾶ [π]ήχεις [δί]μοιρον διατείνοντας λίβα ἐπ' ἀπηλιώτην ἀ...

30 [. . . . .]τας φερού[σ]ας θύ[ρα]ς εἰς . . [. .] . . .[.]απ̣ [. . .]

[. . . . . ἐ]λαιουργῖα ἡ δὲ ἐκ λιβὸς τῶν τοῦ Πεθ[έ]ως

[. . . . . ἐλαιουρ]γίου ἴσοδος καὶ ἔξοδός ἐστ[ι] ἐπ̣ὶ̣ . . τοῦ Πεθέως ν[εω-]

[τέρου . . . .]ους λίβα ἐπ' ἀπηλ(ιώτην) πήχ(εις) δύο ε. . ητισ μεν̣ι̣ αχαλκ [. .]

[. . . . . κα]ὶ κυριεύειν ἕκαστον ὧν κεκλήρωται καὶ . . . . ε̣[. .]

35 [. . . . . οὐ]δέτερ̣ο̣ς̣ . . λ . μησιαρχ[... ...]ς . . . ινμ. σ̣ικινπ. . [. .]

[. . . . . |||] . . . . . υφην ἀρούρας ῑ[ς] ἥμισυ ἀκολ(ούθως) τῇ διαθήκ[η]

[. . . . .] κ̣[. . . .].γε. . ο̣ς̣ λ[. . .] ιδ ὡ̣ς̣ L λεκ̣τικε̣ι̣ δεξιῶι

[(2.H.) Πεθεὺς πρεσβύτερος] συνδιήρημαι καθὼς πρόκιται. Ἔγραφεν ὑπὲρ

[αὐτοῦ . . . .] διὰ τὸ μὴ ‹εἰ›δέναι αὐτὸν γράμματα.

40 [(3.H.) Πεθεὺς νεώτερος] συνδιείρημαι καθὼς πρόκιται.

["Εγραψεν ὑπὲρ αὐτοῦ . . . . .]ης Ὡρίωνος διὰ τὸ μὴ ἰδέναι αὐτὸ‹ν›

[γράμματα.] (1.H.) Ἔτους η̄ Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρος Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ

[Αὐτοκ]ράτορος Ἐπὶφ ξ̄. Ἀναγέγρ(απται) διὰ τοῦ ‹ἐν› Καρανίδ(ι) γρ(αφείου).

---

32 ob nach ἐπὶ τὸ, τὸν oder τὴν stand, ist nicht zu erkennen. – 35/36 hier stand, wie es scheint, noch eine weitere Bestimmung, jedenfalls nicht die sonst übliche Schlussformel – 37 vor δεξιῶι ist αὐλή nicht zu erkennen.

ZERETELI

P. 8353. No 1038.

Papyrus. H. 15 cm. Br. 18 cm. Cursive. Faijûm. Zeit nach Antoninus.

Eingabe.

...῾Ηρακ]λεί̣δο[υ μ]ερίδος [...

...]αδος τη[. .]... οτ[. .] παρα [...........] ἀργυρίου κε[φαλαίου δραχμῶ]ν χιλίων τριακοσί[ων...

...]. τῷ ἰδί[ῳ κι]νδύνῳ προστε[...]τ̣ο ἀ[π]ὸ τοῦ κεφα[λαίου ἀργυρίου δ]ραχμὰς δισχειλίας [...

...π̣ρ]οτ(έρων) βιβλ(ιοφυλάκων) κ[αὶ τ]ῇ προθεσμίᾳ τὰ̣[ς ὑ]π̣ηλλαγμένας μοι πρ̣[ὸ]ς (?)

.... π]ερὶ κώμην Βούβαστο[ν...

5 ...οἰκί]ας καὶ αἰθ[ρίου] καὶ αὐλῆς ἐπ' ἀμφό(δου)..επ.. τὰς λοιπ(ὰς) 𐅵 χοβ καὶ̣ ὀμνύω̣

[᾿Αντωνί]νου Καίσαρος τοῦ κυ[ρίου...

...]σθαι μη[δὲ ἔ]χειν τι εἰς τὰ πρασσόμενα, ἀπερίλυτον δὲ εἶ[ναι τὴν] ὀφιλὴν κ̲αὶ τὴν

μεσ̣[ιτίαν...

...] Διοσ̣κ̣ό̣ρ̣[ου] ἐ̣ν̣... η̣ο̣δ̣. ὑπηρετῶν ῾Ηρακλ(είδου) μερίδος ὑπέταξά σ[οι τοῦ χρη]-

ματισμοῦ τὸ ἀντίγρ[αφον...

...]. χρηματισμοῦ τὸ ἀντίγραφον. Σερήνῳ στρ(ατηγῷ) ᾿Αρσι(νοείτου ῾Ηρακ[(λείδου)

μερίδος] παρὰ Τρύφω[νος...

...]α[.]ο̣νου ἐνεχυρασίας χρηματισμοῦ ἀντίγρ(αφον) ὑπόκιται καὶ ἀξιῶ [τοῦτο]

μεταδοθῆναι τῇ [...

10 ...] Αὐτοκράτορος Καίσαρος Τίτου Αἰλίου ῾Αδριανοῦ ᾿Αντωνίνου [Σεβαστοῦ]

Εὐσεβοῦς Παῦνι β̣[...

...]..ης ἐνε[χυ]ρασίας ἀντίγρ(αφον) ὑπόκιτ(αι) ἵν' εἰδῇς. "Ερρωσο." Ετους ἑβ̣[δόμου]

Αὐτοκράτορος Καί[σαρος...

...]..ώνιος σεση(μείωμαι) Παχὼν ιξ. ᾿Αμμώνιος Διδ(ύμου?) γραμματε[ὺς

.....]ο̣ν̣ου τὴν οἰκονομ[ίαν... 12. Mai 145 n. Chr.

...Σεβαστ]οῦ Εὐσεβοῦς Παχὼν [. .]. ᾿Αναγνωσθίσης ἐντεύξεως Τρ̲ύ̲φ̲[ωνος] τοῦ

᾿Απολλωνίου τω[...

...] ὑπογεγραφότος [. . . .]ε.α.σθαι πρὸς τὴν τοῦ χρηματισμοῦ [ἀνάγν]ωσιν συνεκρινάμε[θα...

15 ...] τῷ̣ τοῦ̣ α̣ὐ̣τ̣οῦ [νομοῦ ξενικῶν πράκ]τορι ἐὰν ὡς γεγονυῖαι αἱ μ[...]υμεναι

διαγραφαὶ κ[...

Rechts und links scheint viel zufehlen. Für die Datierung giebt die Erwähnung des Serenus Z. 8 als untere Grenze das Jahr 169. 4 auch συ]ν̣ηλλαγμένας ist möglich. – 5 Ende erg. τύχην. – 8 zu erg. etwa: ὑπόκειται τοῦ] χρηματισμοῦ etc. – 15 erg. nach 23. –

verte.

(P. 8353) (№ 1038)[2]

..]χθη εἶναι τὰ διὰ τ..... [... χρημα]τισμῶν τὰ καὶ μηδ[.... ἐ]ναντίον
ᾠκονομ[ημένα ...

...] τῶν γραμμάτων τούτων ἀντίγραφον τῇ ἐν[ε]χυραζ[ομένῃ] ἐνωπίῳ ἵν' εἰδῇ.
Καλ[...

...τοῖς] .... τεταγ(μένοις) ἀκολού(θως). Λου[κ]ίῳ Οὐαλερίῳ Πρόκλῳ Τρύφω[ν Ἀπολ]-
λωνίου τοῦ Χαιρή(μονος) τ[...

... δι]αγραφὰς δύο [γε]γονυίας κα..[..]..μίαν διὰ τῆ[ς ἐν Ἀ]ρσινοεί[τῳ Σαρ]απαμμῶνος
τραπέ[ζης ...

20 ...]κοσίων δεκαδύο τόκων δραχμιαίων εἰς ἀπόδοσιν Φα[ῶφι τ]οῦ ἑξῆς ἔτους κατὰ [...

... ἑτέραν] δὲ μηνὶ Ἁδριανῷ ἄλλων ἀργυρίου δραχμῶν ἑπτακο[σίων] εἴκοσι τεσσάρων
τόκ[ων δραχμιαίων ...

...] καὶ κυρωθίσης τῆς προτέρας ὀφιλῆς διὰ τῆς μεταγεναμ[ένης μ]ηδεμιᾶς ἀποτομῆς ? [...

... τῷ] τῆς Ἡρακ(λείδου) μερίδος [τοῦ Ἀρσινοε]ίτου στρατηγῷ καὶ τῷ τ[οῦ αὐτο]ῦ νομοῦ
ξενικ[ῶν πράκτορι ...

...]ων ἤτοι ἐκ τῶν ὑπηλλαγμ[ένω]ν μοι πρὸς ἕκαστον δά[νειον ? δι]ὰ τῆς τῶν ἐνκτήσ[εων
βιβλιοθήκης ...

25 ...]τος τῶν ὑπαργόντων κα[ὶ ἑ]τέρων ? ἀπαραποδίστως τοῖς π[ροσ]τεταγμένοις ἀκολού[θως ...

...] διαγραφὰς εὕρῃ οὔσας ἐν καταχ[ωρ]ισμῷ ἐπὶ τῶν τόπων. Δι[απέσ]ταλμαι δὲ Ἄριον ἀρ.[...

... Τίτ]ου Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνίν[ου] Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς μηνὸς Γε[ρμ]ανικίου ιζ
σεσημ[είωμαι ...

...]... Σαραπιάδι ἐνώπ[ιον] ∠ .. [Ἀντω]νίνου Καίσαρος το[ῦ κυ]ρίου ς Παῦνι η.
(2. H.) Τρύφων Ἀπ[ολλωνίου ...

...]όντων πρὸς τῆς ἐπὶ τὰ[ς διαγρ]αφὰς ...... ου δραχμὰς δισχειλίας ἑξακοσίας ε[ἴκοσι ? ...

30 ...] Ἀντωνίνου Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς Παῦνι ια .... τῆς βιβλιοθήκης ἐπὶ τ[...

Hier bricht der Papyrus ab.

---

18 L. Valerius Proculus ca 145–147 n. Chr. — 19 etwa καὶ τὴν μὲν μίαν etc. —
23 zur Erg. vgl. 15. — 28 ἐνώπ[ιον] oder ἐνωπ[ίῳ].

ZERETELI

P. 7114. No 1039.

Papyrus. H. 15 cm. Br. 30,5 cm. Cursive. Herkunft unbestimmt. Aus byzantinischer Zeit.

Aus dem Bericht eines Gutsverwalters.

[. . . . .]ρε[. . .

[. . . . .].ν παρ[. . .]μων [. . . . . σ]ταφυλῆς [. . . . . . .] ἐπὶ [τῇ π]ρώτῃ ἡμέρ[ᾳ]

ὅτου ἐπιτηδεῖα ἐφ[. . . . .]ρτω θη[. . . . . τ]ρίτῃ καὶ τῇ τετά[ρ]τῃ ἡμερίᾳ ὅτε οἱ ἐκ τοῦ

ἐποικείου ἡμῶν τοῦ ἐγγὺς μ[ε]ταστησ[άμενοι . . . .] καὶ οἱ πατηταὶ ἐζήτησαν παρ' ἐμοῦ

5 τὸπ μισθὸν τῶν τεσσάρω[ν ἡ]μεριῶ[ν . . . .]μῶν οὐκ ἠνεσχόμην αὐτοῖς δοῦναι εἰ μὴ

τριῶν ἡμεριῶν ἀλλ' οἱ κ[. . . . . . ὑ]μετερα [. . . . . τ]ῆς τετάρτης ἡμέρας παρ' ἐμαυτῷ ἔχω.

Μὴ ὀλιγωρήσατε δὲ δε.[. . . .]. . εμοῦ δ[. .] τὸ ποιῆσαι μετ[.]μ.[. . . . . . . τῆ]ς τρυγῆς· ἡ γὰρ λιψανδρία παρεσκεύασεν

[το]ῦτο γενέσθαι, σὺν θεῷ δὲ [ἐ]μβάλλομαι οἶνον εἰς τὰ πλ[. .]ε[. .]θεν τῇ ἕκτῃ καὶ εἰκάδει. Λοιπὸν κέλευσον πάντας

τοὺς ἐντεταγμένους ἐν τῇ γνώσει ἐκῖ καταλαβεῖν εἴτε ἐργασίας εἴτε ἀδελφούς, ἐπὶ ὡς εἶπον οὐδένα περιμενῶ,

10 ἀλλὰ πάντα τὸν τρυγηθέντα οἶ[ν]ον ἐμβάλλομαι δέσποτα. ⳨ Τὴν δὲ ῥύσιν τοῦ οἴνου οὐκ ἐδυνήθην δηλῶσαι

ὑμῖν διὰ τὸ πρὸ τοῦ τὸν οἶνον ἀντληθῆναι ὅλον ἐξελθεῖν τὸν γραμματηφόρον ⳨.

---

7 anscheinend nicht δ[ιὰ]. –

ZERETELI.

P. 7162. No 1040.

Papyrus. H. 31,5 cm. Br. 12 cm. Faijûm. Cursive. 2. Jhdt n. Chr.

Privatbrief.

Κερδει [. . . Ἀγ]ριππίνωι τῶι
ἀδελ[φῶ]ι πλεῖστα χαίρειν.
[Πρὸ μὲν π]άντων εὔχομαί σε ὑ-
[γιαίνειν. Γειν]ώσκειν σε
5. [θέλω, ὅ]τι ε[ὐ]καρπεῖ τὰ σά, εἰ
[. . . . .]θη ἡ [μ]ήτηρ σου τῷ και-
[ρῷ ? . . .] . ν . . . εν αὐτοῖς ἡ (sic) φοίνι-
κα[ς ἐ]ν[ν]έα [καὶ] διέρχεται τὰ ἐκεῖ
καναρ[. . .] κα[ὶ . . . .]η, ὅτι Ἐπαγά-
10 θιο[ς] ἀπῆλθεν [ἐ]γγὺς τῆς ἅλωνω
συμ[. . .] . [.]θα ἐ[πεὶ] ἤμελλεν λικμᾶν.
Διὸ [γράφ]ω [σοι], εἰν[αεῖ]δῆς καὶ πέμ-
ψες [μοι .]ν θ[. . .]ως . . . τὸν παρά σοι
καὶ [. . . .] . . [. . .] . . . μως οὐ μηκέτι
15 μ . [. . . . .] γεινώσκων, ὅτι
ου [. . . . .] . εκ . . ἐπὶ αὐτῶν ὡς τότε
ἀκούσας [. . . π]αρά σου, ὅτι ἔβλεψας τὰ
ἐμά· ο[ὐκ]έτι [γὰρ μέγ]α μέλλω φρονεῖν
καὶ χα[ίρ]ω ὅτι μο[ι τα]ῦτα ἐποίησας
20 ἐμοῦ μ[ετ]αμ[ελομ]ένου π[ερὶ μ]ηδενός.
Καθαρ[ὰ]ν γὰρ ἔχων τὴν ψυχὴν οὐ-
δενὸς ἐπιστ[. . . .]ν τῶν διαβαλόν-
των . . [. κ]αὶ εἴ τι μέλλεις ποι-
εῖν πε[ρὶ τοῦ] ἐμβλήματος· οὐδεὶς
25 γὰρ [. . . .] . . [. .] . ἐκεῖ, εἰ μὴ ἡμεῖς

---

7 η wird durch die darüber gesetzten Punkte getilgt. — 13 l. πέμψῃς. — 22 für ἐπιστ[ήμω]ν ist die Lücke etwas zu gross. — 23 etwa ὅρα δὲ καὶ oder etwas Ähnliches. —

verte

μό[νοι]· οἱ γὰρ γ[ε]ωργοὶ ἡμεῖν ἐπέχου-
σιν [καὶ] κα[θ'] ἡ]μῶν μέλλουσιν ἐν-
τυν[χ]άνει[ν]· γ]είνωσκε οὖν ὅτι αἱ
ἡμ[έρ]αι κα[θ'] ἡ]μῶν εἰσιν. Διὸ γρά-
30 φω σο[ι ε]ἵν' [εἰ]δῆς καὶ γείνωσκε
ὅτι ο[ὐ]κ ἐν [. .]ν. μεθα τοὺς πρά-
κτ[ορα]ς π[αρ]αιτῖσθαι· παρεγράφη
γὰρ [ταῦ]τα ὡς γερδιακοῦ ς λ θ
κ[αὶ ἄλλ]ως οὖν μοι γράψις, περὶ ὧν
35 σοι [δοκεῖ? γράφιν], ἀναγκαιότερον δὲ
περ[ὶ τοῦ] ἐμβλήματος. Μὴ ἀμελή-
σῃς [.]ως πάλιν τὰ σιτικά, ὅτε τὸ ἥμισυ
αὐτῶ[ν .].τ.[.]νισαι μὴ διὰ τὸν γέρδειν
σου λ[έ]γοντο[ς] ὅτι ἔγραψα συνκο-
40 μισθῆναι τ[ὰ] ἐμά. Ἄσπασαι τοὺς
σοὺς πάντας καὶ τάχα δύνασαι
ἀναβιονα[. .]αι τὴν ποτίστραν, εἰ δὲ
μή, ξηραίν[ετ]αι. [Ἐρ]ρῶσθαί σε εὔχομ(αι).
. . . . .

---

31 man erwartet ἀνεπαυσάμεθα. – 38 l. γέρδιον? – 42 augenscheinlich ist ἀνα-βιώσασθαι gemeint. –

Die Unsicherheit der Lesungen beruht zum grössten Teile darauf, dass ältere Schriftspuren die Deutung der späteren erschweren.

ZERETELI.

P. 7141.

No 1041.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 9 cm. Faijûm. Cursive. 2. Jhdt n. Chr.

Privatbrief.

Reste von 2 Zeilen.

εμ[. . . . .]
γματα λη̅ κ[αὶ] π[α]ρα[γε]-
νάμε[νο]ς μετὰ [τ]οῦ [ἀρχε]-
φόδο[υ] καὶ π[ρ]ε[σ]βυ[τ]έρου
5 κατέμαθον αὐτὰ [εἰ]ς
ἀπόδοσιν. Ὅσον οὖν [ἐ]φ' [ἡ]-
μεῖν ἐστιν ε[ἰς] πραχθή-
σεται, ἔτι δὲ καὶ ἀνεσπάσ-
θη σου ἡ κριθὴ ἀρτ[ά]β[αι]
10 ῑε̅, νυνεὶ δὲ θερί[ζεται]
τὰ ἄλλ[α] τὰ περ[ι]γ[ε]νό[μενα) ἐ[ξ] ἑ[π]-
τ' ἀρουρῶν. Θαυμάζω [οὖν]
πῶς οὐκ ἔγραψάς μ[οι ἐπι]-
στολὴν τοῦ ἐμαυ . [. . . . .]
15 γράψαι εἰ διὰ τὸ δο[κ]εῖν,
ὅτι ἔρχομαί σοι. Μὴ μέμ-
ψου με ἐν τούτῳ μεθυσις
ἐὰν παραγ[έ]νῃ πάντα σοι
ὑφ[η]γήσο[μ]αι τὰ γ[ε]νάμε-
20 νά μοι. Ἄσπασαι τοὺς ἡμετέ-
ρους πάν[τας κατ' ὄνομα.]
Ἔρρωσο.

1/2 erg. etwa δρά-]γματα. — 5 ein Infinitiv wie κατακεχωρίσθαι oder dergl. scheint zu fehlen.

ZERETELI.

P. 7138. No 1042.

Papyrus. H. 21,8 cm. Br. 10,5 cm. Cursive. Faijûm. 3. Jhdt n. Chr.

Privatbrief.

. . . [. . . . ἀδελφ]ὸς Ἡραΐδι
τῇ ἀ[δελφῇ] πλε[ῖσ]τα χαίρειν.
Γι[νώσκε]ιν [σ]ε [θέ]λω ὅτι ἐξερχο-
μένο[υ Ἰο]υλιανοῦ ἡ γυνὴ ἐκείνη
5 ἐ[ν]έτυχ[ε τ]ῷ δικαιοδότῃ καὶ ἀ-
[.]η[. .]αξέ με προσκαρτερεῖν τῷ
βήμ[ατ]ι αὐτοῦ. Διὸ γράφω σοι ἵν᾽
[ε]ἰδῇ[ς.] Πρὸ πάντων τὰ ἔργα αὐτοῦ
Ἰουλ[ιαν]οῦ [γε]νέσθω ἄχρι τοῦ πα-
10 ραθ[έν]τα . . . δι᾽ ἐμὲ ἐνθάδε αὐ-
τὸ[ν] κ[. .]θ[. .]ω. Ἔκλαιε γὰρ ὅτι πο-
τ. [.] . . . [. . .] εχω ἀναγκαίως μή-
δ᾽ ἵνα [προ]σποιήσηται προσέ-
χ[ειν] . [. . . .] αὐτοῦ βλέπε μὴ
15 [. . . . .]ο[.] εμε μέμψη-
[ται . . . .] . . . . εχε αὐτ[.]ς
[. . . . .]εν . [.]ρῳ μεγάλῳ. Ἀσ-
πά[ζομ]ε τὴ[ν ἀδ]ελφήν μου καὶ
τοὺ[ς ἐμ]οὺ[ς π]άντας.
20 [Ἐρρῶσθαί] σε εὔχομαι.

5/6 ἀπήλλαξε unmöglich. — 11 man erwartet einen zu ἄχρι τοῦ gehörigen Infinitiv.

ZERETELI.

P. 7158. No 1043.

Papyrus. H. 21,5 cm. Br. 12 cm. Cursive. Faijûm. 3. Jhdt n. Chr.

Privatbrief.

Λογγεῖνος τ[ῇ] μητρὶ πλῖσ[τα χαίρειν ...
Γεινώσκιν σε θέλω ὅτει ἐπ̲ισ[τολὴν(?) ...
μου μήτηρ παλαιὰν ἐνκακήσα[ντος (?) ...
ὠνῶν σοι γράφω πέ̣πομφι̣ς̣ [...
5 ν ἐμοὶ ὥστε ἔτ̲ι μοι ἐρίζις [...
φω ἢ ἐγὼ· γράφων ἢ σὺ μήτ̣ε̣[ρ(?) ...
φροντίζουσα αν με̲ μνημο[νευ...
περ[....]μα̲ ἔπεμψας̣ . [...
μ̲όνο[ν ἀ]λλὰ καὶ πολλάκις α̣ [...
10 σ̲οι ὅτει τὰ ὤδητα̲(?) παραμεν[...
μου [....]π̣ον ἐξηρτισμένον [. ..
μοι [..]οι .. [..]ι̣ς̣ τότε ἔπεμψα̲ [...
λιν̲ [..]σ̣ . [. εἰ]σπράξῃς ὡς ν̣ [...
καὶ Διωγενίδα κατενένκασα ...
15 πέμψον καὶ Διωγένην ἐπιχ[...
δε[.....]ρ̣ε̣ς̣ μοι γὰρ τότε . [...
τα πέμψω καὶ ἐρχόμενος [...
ἐπιστολίδιν δῶναι οὐ μόν̲[ον ...
λὰ καὶ ἄ̲[λλ]οι το̲[σ]ο[ῦ]τοι (?) στρατι[ῶται ...
20 φασ.[.]ι οὐδὲ̲[ν ...]ω̣σ̣λε̣α̣ι̣ του [...
ε̲ι̲ . ακαν ἐκ̲ [τ]οῦ οὐρανοῦ̲ . [...
καὶ ἀνελθ̲ῖν [...] . ο ἐμοὶ ἐλ̲ [...
γὰρ θέλουσιν μὴ ἀντιδικ[...
ὅλως π̲[ροσ]φιλὴς σου γεν[όμενος (?) ...
25 π̣αγ̲(?)ανος παλαιὰν περιφ[...
ανωην. Ἀσπάζομαι τοὺς ἀδελφούς μου καὶ τοὺς ἑ[τέρους
καὶ .. ωνα ε... Ἐρρῶσθαί̣ σαι εὔ̲[χομαι.

Wieviel rechts fehlt, ist nicht sicher festzustellen. — 4 l. πέπομφας. — 18 erg. etwa ἐγὼ ... ἀλ-].

ZERETELI.

P. 7939. No 1044.

Papyrus. H. 25,5 cm. Br. 14 cm. Ungeschickte Cursive. 4. Jhdt n. Chr.

Privatbrief.

Το[ῖς κ]υρίοις ἀδελφοῖς Ἄρων
Κορνῆλι καὶ Σαραπαμῶν Πανα-
τέας καὶ οικιμαρτοι Ἀπφοῦς χαί(ρειν).
Πολλάκις γὰρ τίνω ὑμῖν καὶ οἴδα-
5 τε τὰ χαρίσματα ὧν ποιηκὼς
ἡμῖν ενος λεγόμενον Φαῆσις
ἐργάτης ἐμοῦ ἐστιν συπληρω-
θαι τὸ λιτούργημα αὐτοῦ
ὑπὸ τοῦ ἠρηνάρχου ἐμοῦ ἐργά-
10 ζετε καὶ ἀκξιῶ ὑμῖς τοῦ-
το χαρίζετε ἐμοῦ. Ἐὰν δὲ
μὴ βόλησθαι τοῦτο χάριν
ἐμοὶ ποιήσω ὑμῖς ζη-
μιᾶσθαι δέκα ἀντὶ τούτου.
15 Ἔρρωσθε (?)

---

3 das unsichere Wort scheint ein Name zu sein. — 5/6 l. ἃ πεποίηκα ὑμᾶς. — 6 l. Φαῆσίς τις λεγόμενος. — 7 l. συμπληροῦται oder συμπεπλήρωται. — 9 l. ἐργάζεται. — 10 l. ὑμᾶς. — 12 l. βούλησθε τοῦτο χαρίζεσθαι? — 14 l. ὑμᾶς ζημιοῦσθαι.

ZERETELI.

P. 8795. No 1045.

Papyrus. H. 20,5 cm. Br. 35,5 cm. Faijûm. Deutliche der Unciale nahe stehende Schrift.

Heiratsvertrag.

Kol. I.

Ἀντίγραφον συν[γραφῆς]

Ἔ[τ]ους ὀ[κτ]ωκαι[ι]δεκά[του Αὐτοκράτ]ορος Καίσαρος Τίτου Αἰλίου

Ἁδ[ριανοῦ] Ἀντω[ν]ίν[ου Σεβα]σ[τ]οῦ Εὐσεβοῦς μην[ὸ]ς Ἀπελ[λαίου α]

Φαῶφι α διὰ γραφε(ί)ο[υ] Ἀλε[ξ]ανδ(ρίδος) τ[ῆ]ς Ἡρακλ(είδου) μερ(ί)δ(ος) τοῦ Ἀρσινοίτου. — 28. Sept. 154 n. Chr.

5 Ὁμ[ο]λογῖ Ἑρμῆς ἀπελεύθ[ερ]ος Σκύλακος τοῦ Σκύλακο[ς ἀ]ναγραφόμε[ν]ος ἐπ' ἀμφόδου [.]ουνος .... ωνος ὡς ἐτῶν τεσσαράκοντα ἑπτὰ [ἄσ]ημος τῇ [παρούσῃ κ]αὶ συν[ού]σ[ῃ] αὐτῷ ἀγράφως γυ[ν]αικεὶ Ἰ]σιδώρᾳ Σ[ατύρου ὡς ἐ]τῶν τεσσεράκοντα πέντε [ἄσ]ημ[ο]ς μετ[ὰ κυρ]ίου το[ῦ] σ[υγγενοῦς] Εὐδαίμ[ο]νος τοῦ Διδύμου

10 ὡς ἐτ[ῶ]ν εἴ[κ]οσι τεσ[σ]ά[ρ]ω[ν οὐ]λ[ὴ] προ]σώπῳ μέσῳ ἔχιν παρ' αὐτῆς ἐφ' ἑ[αυ]τ[ῆς] ἔτι π[άλαι τὴν φερ]νὴν [χρ]υσίου δοκ[ι]μίου τετάρτων [τ]έσσα[ρ]ες .... [....... χρυσὸς δεναρίων δύω κα[ὶ] δακτύλιον δ. ωτω ...... [.......]σων [..]ω καὶ ἀργυρίου δραχμ[ῶν] ἑ[κ]ατ[ὸ]ν [ο]ὖ[σῶ]ν ἱ[μ]άτ[ια ἐν συν]τιμήσ[ι] καὶ ἐν παραφέρνο[ι]ς Ἀφ[ρ]ο-

15 δ[ί]τη [ν ....]η χυτ[.].. πάντα χαλκᾶ μυροθ[ή]κη ζα.θηκην [.......]...[.....]. αὐτήν. Συνβιο[ύ]τωσαν οὖν ἀλλήλοις ὅ τε Ἑ[ρμῆς καὶ ἡ Ἰσιδώρα ἀμέ]μπτως καθότ[ι] καὶ πρότερον ἐπιχορη[γοῦντος μὲν αὐτοῦ τὰ δέον]τα πάντα καὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τἆλ[λα ὅσα προσήκει γυναι]κὶ γαμετῇ κατὰ δύναμιν

20 καὶ αὐτῆς δὲ [Ἰσιδώρας ......].. καὶ ἀκατη[γ]όρητον ἑαυτὴν παρεχομένη[ς .... Ἐὰν δὲ] διαφορᾶς αὐτοῖς γενομένης χωρίζω[νται ἀπ' ἀλλήλων, ἀπο]δώσιν τὸν Ἑρμῆν τῇ Ἰσ[ιδ]ώρᾳ τὴν προ[ῖ]κ[α ....]χιον ἐν τοῖς α[ὐ]τοῖς κοσ[μ]αρίοις ἄγω[.............. ἐπὶ] μὲν τῆς ἀποπο[μπ]ῆς πα[ρα-]

25 χρῆμ[α] ἐ[πὶ] δὲ [τῆς ἑκουσίας ἀπαλλ]αγῆς ἐν ἡμέραι[ς ..] ἀφ' ἧς ἐ[ὰν] [ἀ]παιτηθῇ γι[νομένης τῇ Ἰσιδώρ]ᾳ τῆς πρά[ξ]εως ἔ[κ τ]ε τοῦ [Ἑρμοῦ]

---

1 Auf συγγραφῆς scheint nichts mehr gefolgt zu sein, obwohl man γάμου oder συνοικισμοῦ erwarten sollte. — 11 zu ἔτι πάλαι vgl. Kol. II, 11. — 14 zu den Ergänzungen vgl. Kol. II, 14. 15. — 24 l. ἄγοντα τὴν αὐτὴν ὁλκήν, vgl. C.P.R. I, 22 u. 24.

verte

(P. 8795) (No 1045)[2]

Kol. II.

καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
αὐτῷ πάντων καθάπερ
ἐκ δί[κης.] Ὑ[πογρ]αφέως
τοῦ Ἑ[ρ]μοῦ Ἡρακλίδης
5 Διδύ[μ]ου ὡς L νξ οὐ(λὴ) ὑπ' ὀ-
φρύι ἀριστερᾷ. Ἑρμῆς ἀπε-
λεύθερος Σκύλακος τοῦ
Σκύλ[α]κος ὁμολογῶ ἔχιν
παρὰ τῆς π[αρ]ούση καὶ συνού-
10 ση μοι ἀγ[ρά]φως γυναικὸς Ἰσι-
δώρας ἐφ' ἑαυτῆς ἔ[τ]ι πάλαι τὴν
φερνὴν χ[ρ]υσίου δοκιμίου τε-
τάρτας τέσσαρες κ[α]ὶ ἀργυ-
ρίου δρα[χ]μὰς ἑκατὸν οὔσας
15 ἱμάτια [ἐ]ν συντιμήσι καὶ τὰ
παράφερ[ν]α, ἅπερ ἅπαντα
ἀποδώ[σω] ἐπὶ τῷ ἐσομένης (sic)
αὐτῶι καθὼς πρόκειται. Ἔγραψα
ὑπὲρ αὐτοῦ μ[ὴ] ἰδ[ότος γ]ράμματα
20 Ἡρακλίδης Διδύ[μο]υ. [Ἰ]σ[ι]δ[ώ]ρα Σα-
τύρου μ[ετ]ὰ κυρίου τοῦ συνγενοῦς
Εὐδαίμ[ο]νος τοῦ Διδύμου.
Ἐντέ[τ]ακ[ται] διὰ γραφί[ου]
Ἀλ[α]βανθίδος.

---

3 l. ὑπογραφεύς. – 9/10 l. παρούσης καὶ συνούσης. – 17 l. ἐπὶ τῷ ἐσομένῳ μοι.

JEAN LESQUIER.

P. 8144 RECTO. No 1046.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 41 cm. Faijûm. Grosse, sorgfältige Cursive. 2. Jhdt n. Chr., nach 167.

Liste von Steuerbeamten.

Kol. I.

[Ὀ]ρσενοῦφις ἐπικαλ(ούμενος) δαξ[. . . . . .] . τισα
[Ἁ]ρποκρᾶς Διδύμου μη(τρὸς) Ἀφροδ[οῦτ]ος
ἐ[ν] ἐποικίῳ Ξυλίδος
[Τῦβ]ι δὲ κβ
5 [. . .]μος Μύσθου τοῦ Μύσθου γεουχ(ῶν) περὶ τ(ὴν) κώμ(ην)
[Παχ]ὼν κδ
[. . . .] . ος ἐπικαλ(ούμενος) ἐριοπώλ(ης) ἐν ἐποικίῳ
[. .] . ας πρίνκιππος
[Πρ]άκ[τορ]ες σιτικῶν διὰ κατοίκων
10 [Οἱ μὲν κ]ατασταθ(έντες) ὑπὸ Φλαουίου Γρατιλλιανοῦ
[τοῦ ἐπισ]τρ(ατήγου) δι' ἐπιστολ(ῆς) κομισθ(είσης) καὶ προγρα(φείσης)
Παῦνι δ
[. . . . . . .]ης Ἀρείου τοῦ Νεμεσίω[ν]ος
[ἀπὸ ἀ]μφόδ(ου) Χηνοβ(οσκῶν) ἑτέρω(ν) ἐρυ^χ(. . .) θωκτο(. . .)
15 [. . . . . . .] . . σίωνος ἀπὸ ἀμφόδου Εἴνου
ἐν τῇ κώμῃ
[. . . . . . .] . . . . . . α . . . . . ς πι . ρς . . . . . ξ
. . .]ωρος Χ[. . .
. . .]πρκ . . . [. . . . .] γ . . . . προ . απ . . . .
20 . . .] . ς Ἡρᾶ
[Δημήτρι]ος Ἑρμίου τοῦ Ῥόδωνος
[. . . . . . .] . . ς γεουχῶ(ν) περὶ τὴ(ν) κώμ(ην)
Παχὼν μὲν κζ
[. . . . .] . ος μη(τρὸς) Ἡρακλοῦτος ἐν ἐπο[ικίῳ]
25 ἀ]μπελ(ῶνος ?)

---

1 Δαξ[ιμος] ? oder lautete der Beiname δάξ ? — 8 πρίνκιππος = principis ? — 9 wahrscheinlich nach links ausgerückt, vgl. Kol. III, 7. — 10 ff. wie weit die folgenden Zeilen nach links reichen, ist nur vermutungsweise nach Kol. III zu bestimmen. — 21 ergänzt nach III, 20.

verte

(P. 8144 RECTO) (No 1046)[2].

Kol. II

τῇ δὲ $\overline{λ}$ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς
'Αφροδίσιος Μυριόμου ἐπικαλ(ούμενος) Κιαṯας
Καὶ διὰ δημοσίων γεωργῶν
Οἱ μὲν κατασταθ(έντες) ὑπὸ Φλαουίου Γρατιλλ[ιαν]οῦ
5 τοῦ ἐπιστρ(ατήγου) τῷ $\overline{δ}$ L δι' ἐπιστολ(ῆς) κομισθ(είσης) καὶ προγρα(φείσης) [Π]αῦνι $\overline{γ}$ — 28. Ma. 165 n. Ch.
'Αρητίων Μύσθου ἀπομ(...) γεουχ(ῶν) ἐν τῇ κώμ(ῃ)
ὁ αὐτὸς ἐπάνω γενόμ(ενος) καὶ σιτολ(όγος) τῷ α L
'Ορσενοῦφις ἐπικαλ(ούμενος) Βουβαστείτης
Νεμεσᾶς Κιαπῖθις ἐπικαλ(ούμενος) λουτηρι(...) [γεου]χ(ῶν)
10 ἐν τῃ κώμῃ
Πεννῆσις ἐπικαλ(ούμενος) 'Αλαβανθείτης γε[ου]χ(ῶν)
ἐν ἐποικίῳ Σαραπίωνος
Ἡρακλείδης ἐπικαλ(ούμενος) Μουχείτης γεουχ(ῶν)
ἐν ἐποικίῳ κωμογρ(αμματέως)
15 'Αγαθὸς Δαίμων 'Αμμωνίου γε[ου]χ(ῶν) ἐν τ]ῇ κώμ(ῃ)
ὁ αὐ(τὸς) ἐπάνω γενόμ(ενος) καὶ σιτολ(όγος) τῷ $\overline{α}$ L
Οἱ δὲ ἀναδοθ(έντες) τῷ $\overline{α}$ L καὶ π[ρ]ογρα(φέντες) Παῦ[νι].
Νεμεσᾶς Χαιρήμονος . . . . γα . . .
Δημήτριος Διονυσίου
20 Νεστνῆφις Νεστνήφιος . . .
Ἡρακλείδης ἐπικαλ(ούμενος) . . λ . . . ο καὶ [.]ν
Μάρων ἐπικαλ(ούμενος) μῶρος
[. . .]. [.]α. τιο[ς] 'Απολ(λωνίου) . . χοαιν [.]. [. . .]ω [ἐπικ]αλ(ούμενος)
διακών
25 . . . ιπι τῷ κα L Πα[χ]ῶν δ — 29. Ap. 158 n. Chr.

---

2 zu Μυριόμου vgl. BGU I 34,24. — 6 Pap. ἀπο͞ ; der Strich bezeichnet gewöhnlich ein μ. — 9 vielleicht λουτήρι(ον) oder λουτηρί(σκος), als Spitzname aufzufassen.

verte

(P. 8144 RECTO) (No 1046)[3]

Kol. III.

Σα. . . . . θεων
Παθμοῦς Παβέντιος

Ἀπολλῶς ἐπικαλ(ούμενος) Κ[. . .]ρα. ὁ α(ὐτὸς) ἐπάνω καὶ σιτολ(όγος) ε L
Διόδωρος Σαβεί[νου . . . . .]
Ἥρων ἐπικαλ(ούμενος) Τα[. . . . . .]ν. ας
Ὀρσενοῦφις ἐπικ[αλ(ούμενος) . . . .]. μις
5 Αὐνῆς ἐπικα[λ(ούμενος)] Κ[. .] . . . ὁ καὶ γεουχ(ῶν)
Χαιρήμων Μύ[σθου . . .] ὁ καὶ γεουχ(ῶν).
Πράκτορες ἀργυ[ρικ]ῶν
Ὁ μὲν κατασταθ(εὶς) τῷ ς L ὑ[πὸ] Λοκκείου
Ὀφελλιανοῦ τοῦ κρατίστου ἐπιστρατήγου
10 δι' ἐπιστολ(ῆς) κομισθ(είσης) καὶ προγρα(φείσης) Μεσορὴ λ — 23. Aug. 167 n. Chr.
Ἀμμώνιος ἐπικαλ(ούμενος) [Σ]ύρος . . . . . λενα ἀδ . . .
Οἱ δὲ κατασταθ(έντες) τῷ αὐτῷ ς L ὑπὸ
Φλαουίου Γρατιλλιανοῦ δι' ἐπιστολ(ῆς) κομισθ(είσης)
[κ]αὶ προγρα(φείσης) Ἁδριανῷ ε — 1. Dez. 166 n. Chr.
15 Ἡρακλείδης ἐπικαλ(ούμενος) Κερκεσού[χειο]ς
Διδᾶς ἐπικαλ(ούμενος) Ταλτατος ὁ α(ὐτὸς) ἐπάνω
γενόμ(ενος) καὶ σιτολ(όγος) τῷ γ L
Οἱ δὲ τῷ δ L κατασταθ(έντες) δι' ἐπιστολ(ῆς) κομισθ(είσης)
καὶ προγρα(φείσης) Παῦνι δ — 29. Mai 165 n. Chr.
20 Δημήτριος Ἑρμίου γεουχῶ(ν) ἐν τῇ κώμῃ
ὁ αὐ[τὸς] ἐπάν[ω γενό]μ(ενος) κ[αὶ] πράκ(τωρ) σιτικῶν
διὰ κατοίκων ἀπὸ α L
Ἀφροδᾶς Κερκεσούχει[ος ἐπ]ικαλ(ούμενος) Πατρακέλλις
ἐν ἐποικίῳ κω[μογραμματέως]
25 Ἀλκίμας Παστωοῦτ[ος . . .]ωρει γεουχῶν
ἐν τῇ κώμῃ

Hier bricht der Papyrus ab.

---

8 zu Locceius Ofellianus vgl. CIG 4701 (P. M. Meyer). — 11 die Erg. [Σ]ύρος ist nicht sicher; es könnte auch ein Spitzname darin stecken, vielleicht τυρός?

JEAN LESQUIER.

P. 8040 RECTO. No 1047.

Papyrus. H. 17,5 cm. Br. 60 cm. Der Papyrus ist oben abgebrochen. Faijûm. Deutliche Cursive, die aber in der 3. Kolumne etwas flüchtiger wird. Zeit des Hadrian.

Amtliche Korrespondenz.

Von Kol. I *sind nur 3 Zeilenschlüsse erhalten.*

Kol. II.

[. . . . .]θαι [. . . . .] μη προσ[. . .]
[. . . . . ἐ]λαιώνων θ[. .] . . σιν τῶν τε . . .
ν . . [. . . . .]αν τὰς ἀντὶ συμβολαίων γεγονυίας διὰ σοῦ
[. . . . .] τραπεζῶν μὴ εἶναι ἐν καταχωρισμῷ, ὅθεν — (sic)
5 ἐπεζήτησα παρὰ τοῦ τῆς κώμης κωμογραμματέως
Ἁρποκρατίωνος ὑπὸ τίνων νυνεὶ διακρατοῦνται αἱ τοῦ
ἐλαιῶνος 𐅵 β καὶ κατὰ ποῖον δίκαιον, ὃς καὶ αὐτὸς ταῦ-
τα τοῖς βιβλιοφύλαξι προσφωνήσας προσέθηκεν τὰς
τοῦ ἐλαιῶνος 𐅵 β διὰ ἀπαιτησίμου τῆς κώ[μη]ς μὴ
10 ἀπογράφεσθαι.
Τὸν ὑπὸ τῶν γραμματέων τῆς μητροπόλεω[ς μ]ηνυ-
[θ]έντα ἀντιπεποισῆσθ[αι ὑ]πὸ τοῦ Φαρίωνος ἐπ[. . . .]
[ἀ]πὸ συνοικιῶν ἐμπε[πρ]ησμένων ἃς ἔδα . [. . τῆς]
Ἀ[γ]ριππιανῆς οὐσίας [. . . ἐκέλ]ευσ[α]ς διὰ μισθώ[σεως]
15 [ἐν] τῷ οὐσιακῷ λόγ[ῳ . . . . π]ροστίθεσθαι. [Ταύτης]
οὖν γε[ν]ομένης [τῆς . . . μισθώσ]εως ὑπ' ἐμ[. . . . . .]
τος κατ̄ω ο τοῦ βασιλικ[οῦ . . . .] . ἐπεδεχο[. . . . .]
[. .] . [. . .]ν ἐπ' αὐ[. . . . .] . οσ[. . . . .]

12 l. ἀντιπεποιῆσθαι. — Ende vielleicht zu ergänzen ἐπ[πῶνα]. — 16. Ende etwa ὑπ' ἐμ[οῦ καὶ . .]. — 17 ἐπεδεχό[μεθα ?].

verte

Kol. III.

Von der ersten Zeile sind nur undeutliche Spuren zu sehen.

[. . . . .]ηκον [. . . . .]. . .[. . . . . .]
[. . . . . . ἐποι]κίου [γραμμ]ατέως β[. . . . .] λόγων διω[. .]
[δη]λοῦται τοῦ [. . . .]ένος γράψαντο[ς] παρα[. . . σ]θαι τῇ Ἑλένῃ
5 [ἄλ]λους τόπους βείκων ληγ(ματος) ὑπὸ τοῦ Εὐδ[ή]μου τῷ ε (ἔτει)
Ἁδριανοῦ τοῦ κυρίου Παῦνι τῶν τοῦ ἀργ(υρίου) [(δραχμῶν)] βω, ἃς καὶ δια[γ]ε-
γράφθαι ὑπ' αὐτῆς σὺν τοῖς ἑπομένοις.
(ἔτους) ιε // Μεσορὴ ἐπαγομ(ένων) ε — 28. Aug. 131 n. Ch.
Ἄλλης
10 Ἀντίγραφον [βι]βλειδίου πεμφθέντος σοι ὑπὸ Κέστου [γε]νομέ-
νου βοηθοῦ τῆς ~~ἐπιστολῆς~~ (sic) ἐπιτροπῆς περιέχον <τὸ> κατ' ἄνδρα τῶν
ὀφειλομένω[ν] ἐντασσι μισθωταῖς πε[ρὶ τοὺς] . . . . τους χρό[ν]ους
ὑπὲρ ἐνλεί[μμ]ατος φόρων καὶ ἄλλων ὑ[πέταξ]α ἐπιστ[ο]λῇ γραφείσῃ
ὑπὸ σοῦ ἐμοί τ[ε κ]αὶ Ἡ[ρώ]δῃ τῷ καὶ Τιβε[ρίῳ, [βασιλικῷ] Θεμίστου μερίδος ἐν ἧι] ἐκε[λ]ευσας
15 τῇ ἀπαιτήσει τῶν κ[. . . .]νων εὐτόνω[ν . . . .]. πασαι
περὶ τῶν ὑπ[αρχόντων] α[ὐ]τοῖς ἐξ οὗ χρόν[ου προσῆλθον ταῖ]ς μισθώ-
σεσι τά τε κατ[ὰ πίστιν αὐ]τῶν ὑπάρχοντα κ[αὶ τὰ αὐτοῖς δια]κείμε-
να κ[αὶ] πάσας [. . . . .]σεως ἐποιε[. . . . .] προκ[.]
[. . . . .]ηθεμ[. . . . .]ογω (sic) . [. .]

3]κιου könnte auch Ende eines Namens wie Λου]κίου sein. — 4 erg. vielleicht [ποιμ]ένος. — 5 nicht [ψι]λούς. — Pap. ληγ. — 10 in βιβλειδίου ist ε nachträglich darübergeschrieben. — 12 ἐντασσι unverständlich. — 16 u. 17 erg. nach Kol. IV, 6.

verte

(P. 8040 RECTO) (No 1047)[3]

Kol. IV.

καὶ π[. . . . .] . α . . [. . . . .]ν ε[. . . . .] . φ . . . [.]ον
ἐποίησα [. . .] Ἡρώδ[ηι τ]ῷ καὶ Τιβ[ερίω]ι, ἐπ[έ]σ[τ]ειλα δὲ [καὶ τ]οῖς τῶν
ἐνκτήσεω[ν] βιβλιοφύλαξι Δείωι τῷ καὶ Ἀπολλωνίωι καὶ Ἡρώδῃ
τῷ καὶ Διογένει, ὅπως τῶν διὰ το⟨ῦ⟩ ὑποτεταγμένου βιβλειδίου
5 ὑπομισθωτῶν τὸν διακείμενον παρ' αὐτοῖς πόρον ἤτοι ἐπ' ὀνο-
μάτων αὐτῶν ἢ ἑτέρων κατὰ πίστιν ἐξ οὗ χρόνου προσῆλθεν ἕκα-
στος τῇ μισθώσει καὶ τίνα ἦν ἐξοικονομημένα δηλώσωσι,
ὁμοί[ω]ς δὲ καὶ [τ]ῷ Κέ[σ]τω[ι], ἵνα τὸ καθ' ἓν τῶν ὑπηλλαγμένων
ὑπ' αὐτῶν ὑπαρχόντων, πρὸς ἣν ἕκαστος ἐξέλαβεν μίσθωσιν,
10 μεταδῷ μοι κεχωρισμένων τῶν εἰς πρᾶσιν ὑπερκειμένων, ἔτι δὲ
καὶ τὴν γεγονυ[ῖα]ν αὐτοῖς παράδοσιν κα[ὶ ἐ]φ' αἷς αἱρέσεσιν προσελθόν-
τες ἐκυρώ[θησα]ν, πρὸς τὸ τὰς μὲν προσόδους τῶν ὀφειλόντων
κρατεῖ[σ]θα[ι . . .] απ. . . ν, τῶν δὲ ἐν ἐλάσσονι [δ]ιαθέσει φανέντων
τὴν σύ[λλη]ψι[ν . .] . . . [. . . . .]ν. Οἱ μ[ὲ]ν τῶν ἐνκτή[σε]ων βιβλιοφύλακες
15 ἐδήλωσα[ν] ἐ[ν]ίοις μ[ὲν] αὐτῶν μηδένα πόρον ὑπάρχειν, τοῖς δὲ
ἄλλοι[ς] μη[δὲν πλ]έον [τ]ῶν ε[ἰ]ς π[ρ]ᾶσιν ὑπερκειμένων, ὁ δὲ Κέστος
τὰ αὐτὰ π[ερὶ το]ῦ πόρο[υ] τῶ[ν δ]ηλου[μ]ένων ὑπομ[ισθ]ωτῶν μετα-
δ[οὺς] προ[σέθηκ]εν [τῶν μ]ισθωτῶν τὸ συν[. . .]οθὲν κεφάλαιον
[. . . . .] . . [. . . . .]των [. . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

1 Ende: nicht κεφάλαιον. — 2 vielleicht ἐποιησά[μην]. — 3 die beiden Bibliophylakes sind schon bekannt, vgl. z. B. BGU II, 420. — 4 βιβλειδίου wie Kol. III, 10. — 7 l. ἐξῳκονομημένα. — 9 ὑπ' aus ὑπὲρ Korr. — 12 zu ἐκυρώθησαν vgl. Amh. II 97, 14. — 13 möglicherweise [κατ'] ἀποχον. — 14 anscheinend nicht τὴν σύλληψιν ποιεῖσθαι. — die Erg. σύλληψιν ist unsicher; vielleicht war hier gesagt, dass das Vermögen τῶν ἐν ἐλάσσονι διαθέσει φανέντων mit Beschlag belegt werden sollte, nicht wie bei den anderen die Einkünfte (Otto).

JEAN LESQUIER.

P. 8423. No 1048.

Papyrus. H. 14,5 cm. Br. 7 cm. Cursive. Faijûm. Zeit des Nero ?

Kaufvertrag.

[Ἔτους τεσσαρες καιδ]ε[κά]του Αὐτοκράτορος Καί[σ]αρος Ν[... μηνὸς ...
[ἐν .... τῆς Ἡρ]ακλείδου μερίδος τοῦ Ἀρσ[ινο]ίτου [νομοῦ. Ὁμολογεῖ ...
[.................]σ̣ιου Πνεφερῶτος τοῦ Παυεορσο [...
[μετὰ κυρίου τοῦ ....]ρίου ἀδελφοῦ ὄντος δὲ καὶ ἀνδρὸς Σ[.]. [... παρακεχωρηκέναι Θασῆτι ...
5 [.................] εἰς μετεπιγραφὴν ἀπὸ τῆς ἐνεστώ[σης ἡμέρας ἐπὶ τὸν ἅπαντα χρόνον ... τὰς ὑπ-
[αρχούσας αὐτῇ ἐκ τοῦ] Π̱[α]ποντῶτος κλήρου κατοικικοῦ ἀ̱ρ̱ο̱ύ̱[ρας ... ἢ ὅσαι ἐὰν ὦσιν, ὧν γείτονες νότου ...
[.................].σ̣θ̣ης Πτολεμαίου κλῆρος βορρᾶ πρότ̣[ερον ? ...
[............ καὶ] ἐπιτετελεκέναι τὴν ὁμολογοῦσαν [τὰς εἰς τὴν Θασῆτα ...
[............. τὰς ἐ]ξῆς οἰκονομίας ὡς καθήκει ἃς κ[αὶ ... καὶ ἀπέχειν ...
10 [.................].ρ̣ης Θασῆτος τὸ δι[ε]σταμένον [παραχωρητικὸν ἀργυρικὸν κεφάλαιον ...
[........ ἐκπλήρους] παραχρῆμα διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου κ̱[αὶ βεβαιώσειν τὴν ὁμο-λογοῦσαν ...
[τὰ παρακεχωρημένα] πάσῃ βεβαιώσι ἀπὸ μὲν δημοσί[ων τελεσμάτων ...

Die Länge der Zeilen ist nicht genau zu bestimmen. Nach 13/14 scheint es aber, dass rechts etwa 46 Buchstaben fehlen. Für die Ergänzung kommt vor allem CPR 1 in Betracht. — 4 ὁμοπατ]ρίου oder ὁμομητ]ρίου. — 7/8 nach CPR 1,10 zu ergänzen, scheint wegen des Raumes unmöglich. — 8/9 zur Erg. vgl. CPR 1,11: διὰ τοῦ κατοικικοῦ λογιστηρίου τῶν παρακεχωρημένων ἀρουρῶν οἰκονομίας. — 10 Anfang: παρὰ] τῆς scheint nicht dazustehen. — l. διεσταλμένον. — 11 erg. τῇ Θασῆτι καὶ τοῖς παρ' αὐτῆς. — 12 vgl. CPR 1,16.

verte

[...... καὶ ἐπιβολῆς] κώμης καὶ κατακριμάτων πά[ντων ... τρισ-
[καιδεκάτου ἔτους κα]ὶ αὐτοῦ τοῦ τρισκαιδεκ[άτου] ἔτ[ους Αὐτοκράτορος Καίσαρος Ν...
15 [............. ἐπ]ὶ τὸν ἅπαντα χρόνον [....]ρε.[...
[............... πα]ντὸς δημοσίου τε καὶ [...
[................]ς αὐτῶν τῶν πα.[...
[................]ας [με]σιτεύοντας ..[...
[............ ....]..[..] ἀδιακωλ[ύτως ...
20 [............... μη]δὲ τοὺς παρ' αὐτῆς τ[...
[............... κυ]ριεύουσαν τοῦ ....[...
[..... ....] χειλίας πεντα[κοσίας ...
[..................].. διακοσίας ..... [...
[...................] Πνεφερῶτ[...
25 [(2.H.)....................]μας μετὰ [κυρίου τοῦ ... ἀδελφοῦ ...
[.............. εἰς μετ]επιγρα[φὴν ...

Hier bricht der Papyrus ab.

---

13 erg. ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων μέχρι τοῦ διεληλυθότος. – 14/15 erg. ἀπὸ δὲ ἰδιωτικῶν καὶ πάσης ἐμποιήσεως. – 15 Ende: [καὶ μη]δέ[να κωλύοντα passt schlecht zu den Resten. – 16 nach den Paralleltexten nicht zu ergänzen. – 18 erg. καὶ παραχωροῦντας ἑτέροις καὶ διοικοῦντας περὶ αὐτῶν ὡς ἐὰν βούλωνται. – 19/20 erg. etwa: καὶ πρὸς τὸν λοιπὸν χρόνον μηδὲ τὴν ... μη]δέ. – 20 Ende nach CPR 1,20: ἐνκαλεῖν μηδὲ διαμφισβητήσειν μηδ' ἐπελεύσεσθαι τρόπῳ μηδενί. – 21 vgl. CPR 1, 18; jedoch fällt auf, dass diese Bestimmung hier so spät kommt. – Man könnte auch lesen: πε]ρὶ ὅτου ἐάν. – 21/22 erg. etwa: Ὅτι δ' ἂν τούτων παραβῇ κτλ. ἀποτίσεται κτλ. vgl. CPR 1, 21.22. – 25 erg. ὁμολογῶ παρακεχωρηκέναι, vgl. CPR 1, 24.

JEAN LESQUIER.

P. 7816. No 1049.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 54 cm. Cursive. Die Schrift ist an der rechten Seite zum grössten Teile verwischt. Faijûm. 4. Jhdt n. Chr.

Kaufvertrag.

1 Ἐπὶ ὑπάτων τῶν δεσπ[οτῶν] Κ̣[ωνσταντίου τὸ γ̅] κα[ὶ] Κώ<ν>σταν(τος) τὸ β̅ Ἀγούστ[ων ....] ἐν Πτολεμαίδι Εὐ[εργέτιδι τοῦ Ἀρσινοίτ]ου νομοῦ. Ὁμο̣[λογεῖ Αὐρηλία Ἡσύχι]ο̣ν̣ θυγάτ[ηρ Ἀγαθοῦ] 342 n. Chr.

2 ἀπὸ β(ενε)φ(ικιαρίων) γεουχοῦσα ἐν τα[..]...[...... με]τὰ κυρίου ἐπιγραφομένου τοῦ [συν]όντος αὐτῇ ἀνδρὸς Αὐρ[η]λίου Ἀθα[νασίου τοῦ .....].νίνου βουλευτοῦ τῆ[ς λαμπροτάτη]ς Ἀλεξαν[δρείας τοῖς]

3 Αὐρ<η>λίοις Ἀσόει καὶ Φιλα[δέλ]φῳ [ἀμ]φ[οτ]έρο[ις] ... λ̣ονίου καὶ Παύλο Νεμεσίῳ καὶ Ὀλ[..]ι̣σίου τοῖς τέρσαρσιν ἀπὸ κώμ[ης Φι]λ[αδε]λφίας δευ(τέρου) β̅ πάγου το[ῦ Ἀρσινοίτου] ν̣ομοῦ πε[πρακέναι]

4 τὴν ὁμολογοῦσαν Ἡσύ[χ]ι̣ο̣ν̣ [.]ε....ωσα. αὐτῇ τοῦ ἀνδρὸς Ἀθανασίου τοῖς αὐ[τοῖς] Ἀσόει καὶ Φιλάδέλφῳ καὶ Παύ[λ]ῳ καὶ Ὀλ] καθὼς δηδήλωτε [. κ]α[τὰ τήνδε τὴν] ὁμολογίαν [ἀπὸ τοῦ νῦν]

5 ἐπὶ τὸν ἅπαντα χρόνον ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν αὐτῇ καὶ ἐλθόντων εἰς αὐτὴν ὥς φ[η]σιν ἀπὸ ὀνόματος τῆς μάμμης Αὐ[.....]ς ἀπογραφ[ομένων] τοαν̣[...] ἐπὶ Σ[α]βίνῳ τ[..]ν [...

6 σαντι ἀκωλούθως τῇ ἐπ' Ἐ[νε].ι̣ο̣υ̣ ἀπογραφῇ περὶ τὴν αὐτὴν καὶ προειρημέν̣[η]ν κώμην Φιλαδερφέος ἐπὶ τῆ[ς ἕκτης σφρα]γῖδος ἐνδογν̣ [....]..[......]τ̣ομ̣.σω προκ![.........]

Von den sehr zahlreichen orthographischen Fehlern des Textes werden in der Anm. nur die besonders auffälligen berücksichtigt. — 1 l. Αὐγούστων. — In der folgenden Lücke standen Monat und Tag. — 2 anscheinend nicht ἐν τῇ [αὐτῇ κώμῃ. — 3 vielleicht Ἀπολονίου. — 4 l. δεδήλωται. — 5 l. ἐλθουσῶν. — vielleicht Αὐ[ρηλία]ς. — zu erg. vielleicht τ[ῷ τὸ]ν [κῆνσον ποιή-]; vgl. BGU III 917,6. — 6 zu dem Namen vgl. Z. 8. — ἕκτης erg. nach Z. 26.

verte

7 πης ἀμπελων[. . . . .]. . [. .]ραμε.σιω, ἐν ᾧ φυν[ι]κες διεσκορπισμένοι καὶ αἰλάεινα φοιτὰ ἰδιωτικῆς γῆς σ[πορίμ]ης [ἀ]ρούρας τρεῖ[ς ἐ]κ[και]δέκατ[ον τε]τρακεξηκοστόν, ὧ[ν γείτονες]

8 καθὼς ἡ ἐπ' Ἐνε.τιου ἀ[πογρ]αφὴ περιέχει ἀπ[ὸ] μ[ὲν] ἀνατολῶν χέρσος ἀδέσποτος δι' ὅλυ ἀπὸ δὲ δυσμῶν Κυριλοῦτος κτῆσις ἔτι γεμη[. . . . .]. . ησ[. . .]τος [. .] να. λλον [. . .

9 ἀδεσπότων πρὸς παρα[. . . .]νην ἀρουρῶν δύο ἢ ὅ[σ]ον αἰὰν ὦσι ἐπὶ τοῖς οὖσι τῶν ὅλων ἐνγεγραμμένων ἀρ[ουρῶ]ν ὁρίοις καὶ ποτείστρες καὶ ἐκ[. .]σες [ἢ] καὶ τὲς καταφ[. .].

10 γιτνίαις καὶ γονωσίαις κα[ὶ τ]αῖς ἄλλαις χρήσεσιν καὶ δικαί<ι>οις πᾶσιν κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς καὶ μέχρι [τ]οῦ νῦν συν[ήθειαν] καὶ ἀπέχειν [τὴ]ν ὁμολογοῦσαν [Ἡ]σύχιον ἐπὶ παρ[όντος ?]

11 καὶ τοῦ ἀνδρὸς α<ὐ>τῆς Ἀθανασίου παρὰ τῶν Αὐρηλίων Ἀσῶει καὶ Φιλαδέλφου καὶ Παύλου καὶ Ὦλ τὴν συνπεφωνημ[έ]νην τῶν πεπραμέν[ων] αὐτοῖς ὡς προδεδήλωτεν [γῆς]

12 γιδιωτικῆς σπορίμην ἀρουρ[ῶ]ν τριῶν ἐκκεδεκά[τ]ου τετρακεξηκοστοῦ ἐν ᾗ φύνικαις καὶ αἰλάεινα φοιτὰ καὶ χέρσου ἀρουρῶν δύω ἢ ὅσ[ων] αἰὰν [ὦ]σιν τιμὴν πᾶσαν ἐκ πλ[ήρους]

13 ἀργυρίου Σεβαστῶν νομίσματος δηναρίων [μυ]ριάδας [τ]ριακοσίας, αἵ εἰσιν τάλαντα δισχίλια, παρ[αχρῆ]μα διὰ χιρὸς καὶ [β]εβαιώσιν αὐτήν τε τὴν ὁμόλογον Ἡσύχ[ι]ον καὶ τα[ύ]της [ἄνδρα]

14 Ἀθανάσιον καὶ τ[οὺ]ς παρ' [αὐτ]ῶν τοῖς Αὐρηλίοις Ἀσῶει καὶ Φιλαδέλφῳ καὶ Παύλο καὶ Ὦλ καὶ τοῖς παρ' αὐτῶν τὰ κατὰ τὴν πρᾶσιν τα[ύ]την τῶν α[ὐτ]ῶν καὶ πεπραμένοις αὐτοῖς ὡς προδεδήλ[ωται] ἀρο[υρῶν]

---

7 πης vielleicht verschrieben für γῆς. – l. φοίνικες und ἐλάϊνα φυτά. – l. τετρακαιεξηκοστόν. – 8 l. δι' ὅλου. – Am Ende muss χέρσου gestanden haben, vgl. Z. 12. – 9 l. ποτίστραις. – ταῖς für τὲς. – 11 l. προδεδήλωται. – 12 l. ἰδιωτικῆς. – σπορίμης. – 13 ἀργυρίου verb. aus Αὐρηλίου. – 14 l. πεπραμένων.

verte

15 πάσῃ βεβαιώσι, ἃς καὶ παρέξονται ἀνεπάπους καὶ ἀνεν[εχ]υράστους καὶ ἀν-
ἐπιφαρείστους καὶ καθαρὰς ἀπὸ παντὸς ἀφιλ[ήμα]τος ἀπὸ μὲν δημοσίον
κ̣α̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ν̣ σιτικῶν τ̣ε̣λ̣ο̣ν̣ κρ. [. . . . . .]

16 καὶ ἀργυρικῶν καὶ ἀννωνῶν [καὶ] γραφῶν καὶ ἐπερχ[ο]μένον ἐπιβολῶν καὶ παν-
τὸς ἁπαξαπλῶς εἴδους [κ]ατὰ τὴν [. . .] δι. . . . . . [ἀπὸ δὲ ἰδιωτικῶν
κ]αὶ π̣ά̣σης [ἐμποιήσεως]

17 διὰ παντὸς καὶ ἀπὸ τοῦ νῦ[ν] τ̣[ο]ὺ̣ς̣ Α̣ὐρηλίους Ἀσῶειν καὶ Φ[ιλά]δελφων καὶ Παῦ-
λον καὶ Ὀλ κρατῖν αὐτοὺς καὶ κυριε[ύ]ιν κ̣α̣[ὶ . . . . .] κ̣α̣ὶ̣ [. . . . .]
κ̣[. . . . τ]ῶν αὐτ̣ῶ̣ν̣ [πεπραμένων]

18 αὐτοῖς ὡς προδεδήλοτεν ἀρ̣ο̣υ̣ρῶ[ν] καὶ τελεῖν τὰ αὐτὰ ὑπ[ὲ]ρ [α]ὐτῶν δημώσια
παντοῖα πάντα τελέσματα ἀπὸ τῆς [εὐ]τυχ[εστάτης . . . . ἑκκαι-
δεκά]την ἰ̣ν̣δ̣ι̣[κτίο]ν̣ο̣ς̣ ⟨ἐπὶ τὸν⟩ ἅπ[αντα]

19 χρόνον διὰ τὸ καὶ τὴ̣ν̣ ἐ̣π̣ι̣κ̣ι̣μ̣έ̣ν̣ην σπορᾶς τῆς αὐτῆς κ̣[αὶ] πεπραμένης ἑκ[δ]εκ̣ά̣-
την ἰνδιτίονος (sic) ἄγουσα πρὸς τὰ σ̣α̣λ̣ά̣ρ̣ι̣α̣ . . . [. . . . .]διο̣ν̣. . . .
ρ. . . . [. . . . . καὶ ἐ-]

20 ξουσίαν ἔχει⟨ν⟩ διοικεῖν καὶ οἰκονομε⟨ῖ⟩ν περὶ αὐτὸν ὡς ἐὰν [αἱ]ρῶντ̣ε̣, ἐφ'
ἃς καὶ μὲ ἐπιπορεύεσθαι μέτε αὐτὴν τὴν π[ε]π̣ρ̣[ακυῖαν Αὐρηλίαν Ἡσύ-
χιον μήτε τὸν αὐτῆς] ἄνδρ[α Ἀθανάσιον]

21 μήδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτὸν μεδένα κατὰ μηδένα τρόπω[ν], ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπελευσό-
μενον ἢ ἐνποιησόμενον τούτ̣ω̣ν̣ χ̣ά̣ρ̣ε̣ι̣ν̣ ἀπ[ο]σ̣τ̣[ήσειν *ca 27 Buchst.*]

22 [τοῖς ἰ]δίο⟨ι⟩ς αὐτῶν δαπανήμ[ασι]ν αἴτι καὶ πρὸς αὐτοὺ[ς] τ̣ο̣ῖ̣ς̣ ἀγοραστές τὴν
τιμὴν μεθ' ἡμιολίας καὶ τὰ ἀναλώματα π̣[άν]τ̣α̣ δ̣ι̣π̣λ̣ᾶ̣ [. . . . .]
ε. . κ[. . . . .]

---

15 l. ἀνεπάφους. – l. ὀφιλήματος. – 16 vielleicht [ἐπι]γραφῶν statt [καὶ] γραφῶν. – 17 die Reste geben keinen Anhalt für die Erg.; möglich: οἰκονομεῖν, πωλεῖν, διατίθεσθαι etc. – 18 l. ἑκκαιδεκάτης, desgl. 19. – 19 l. σποράν. – l. προγεγραμμένης für πεπραμένης. – l. ἄγειν für ἄγουσα. – 20 l. μὴ und μήτε. – 21 l. μηδένα. – 22 l. ἔτι für αἴτι. – l. τοὺς ἀγοραστάς. – Ende etwa: χωρὶς τοῦ μένειν κύρια τὰ προγεγραμμένα.

verte

23 μείνειν δὴ ζήτησιν ὑπὲ⟨ρ⟩ τῶν ἀνὰ χῖρα χρόνον μέχ[ρ]ι τῆς ἐνεστώσης ιε ἰνδικτίονος καὶ αὐτῆς τῆς ἰνδικτίονος [. . . . .] αι. Περὶ δὲ τοῦ
24 τα[ῦ]τ[α ο]ὕτος ὀρθῶς καλῶς γεγονέναι καὶ ἐπερωτηθέντες [ὡμο]λόγησαν. (2.H.) Αὐρηλία Ἡσύχιον θυγάτηρ Ἀγαθοῦ ἀπὸ [β(ενε)φ(ικιαρίων)] γεουχοῦσα ἐν Πτολεμαίδι Εὐεργέτιδι (?) μετὰ κυρίου τοῦ]
25 ἀνδρὸς Αὐρηλίου Ἀθανασίου ὁμολογῶ πεπρακέναι τοῖ[ς] Αὐρηλίοις Ἀσόει καὶ Φιλαδέλφῳ καὶ Παύλο καὶ Ὀλ τοῖς μὲν τ[έσσαρσιν ἀπὸ κώμης Φιλαδελφίας δευτέρου πάγου τοῦ Ἀρσινοίτου νομοῦ . . .
26 ου τρίτον καὶ τωλ . . . . [. . .] . . [. . .]ον μέρος τῶν προκιμένων ἀρουρῶν περὶ κώμην Φιλαδελφίαν ἐπὶ τῆς ἕκκτης [σφ]ρ[α]γῖδος . . .
27 [. . .]τον ἐν ᾗ φοίνικ[ες] κ[αὶ] ἐ]λάσινα φοιτὰ καὶ χέρσου ἀρ[ο]ύρας δύο ἢ ὅσαι ἐὰν ὦσιν, αἱ γείτνιε πρόκιντε, καὶ ἔσχον τὰς [τοῦ ἀργυρίου Σεβαστῶν νομίσματος δηναρίων μυριάδας τριακοσίας ἐκπλήρους]
28 ὡς πρόκειται. Αὐρή[λι]ος Ἀθανάσιος ἔγραψα ὑπὲρ τῆς συμβίω μου τὰ πλῖστα. (3.H.) Αὐρηλία Ἡσύχιον πέ[πρακα . . . καὶ] ἔσχον
29 τὴν τιμὴν κ[αθ]ὼς πρόκιται πλήρης. (4.H.) Αὐρήλιοι Ἀσώεις καὶ Φιλάδελφος καὶ Παῦλος καὶ Ὀλ γέγωνεν εἰς [ἡμᾶς ἡ ὁμολογία (?) . . .
30 [. . . . .] ὡ[ς πρό]κιται. Αὐρήλι[ο]ς [Ἡ]ρακλῆς ἔγρ[α]ψα ὑπὲρ αὐτῶν ἀγραμμάτων.

---

24 καὶ ist zu streichen. — 25/26 die Erg. ist unsicher, vgl. Z. 3-7. — 26 l. ἕκτης. — 27 l. γείτνιαι πρόκειν ται.

JEAN LESQUIER

№ 1050.

Papyrus. Vorderseite. H. 38 cm. Br. 9,5 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive. Vielleicht dieselbe Hand wie 1057, 1059. Unter dem Texte sind Spuren einer früheren Schrift bemerkbar. Auf der unteren Hälfte des Blatter steht ein nicht zugehöriger stark korrigierter Text; daneben Anfänge einer Kolumne von anderer Hand.
<u>Ehevertrag.</u>

Πρωτάρχωι
Παρὰ Ἰσιδώρας τῆς Ἡρακλείδου τοῦ καὶ Διονυσίου μετὰ
[μετὰ] κυρίου τοῦ ἀδελφοῦ Βακχίου τοῦ Ἡρακλείδου
τοῦ καὶ Διονυσίου Ἀλθαιέως καὶ παρὰ Διονυσίου τοῦ
5 Διονυσίου Ἰσιδείου. Συγχωροῦσιν Ἰσιδώρα καὶ
Διονύσιος συνεληλυθέναι ἀλλήλοις πρὸς γάμο(ν),
Διονύσιος δὲ καὶ εἰληφέναι παρὰ τῆς Ἰσιδώρας
διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου φερνὴν ἱμάτια γυναικεῖα ἐν ἀργυ(ρίου)
δραχμαῖς ἑκατὸν ἐνωτίων χρυ[σ]ῶν ζεῦγος ...
10 δύο καὶ ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ ἐπισήμου
δραχμὰς ἑξήκοντα, τὸν Διονύσιον ἀπεσχηκότα τὴν προκειμένην φερνὴν τρέφειν καὶ
ἱματίζειν τὴν Ἰσιδώραν ὡς γυναῖκα γα[μετὴν]
κατὰ δύναμιν καὶ μὴ κακουχεῖν αὐτὴν μήδ' ὑ-
15 βρίζειν μήδ' ἐγβάλλειν μήδ' ἄλλην γυναῖκα
ἐπεισάγειν ἢ ἐκτίνειν τὴν φερνὴν σὺν ἡμιολίᾳ τῆς πράξεως γινομένης ἔκ τε αὐτοῦ

---

5 Ἰσιδείου ist offenbar Demenname — 9 Ende ganz unsicher; wahrscheinlich Bezeichnung des Gewichts oder des Wertes; vgl. № 1052, 11.

verte

(№ 1050)[2]

Διονυσίου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶ̣
    πάντων
καθάπερ ἐγ' δίκης, καὶ τὴν δὲ Ἰσιδώ̣ραν
    μήτε ἀπό-
20 κοιτον μήτε ἀφήμερον γείνεσθαι ἀπὸ τῆς
Διονυσίου οἰκίας ἄνευ τῆς Διονυσί[ου]
    γνώμης
μηδὲ φθείρειν τὸν οἶκον μηδ' ἄλλῳ ἀνδρὶ
συνεῖναι ἢ καὶ αὐτὴν τούτων τι δια-
    πραξαμέ-
νην κριθεῖσαν στέρεσθαι τῆς φερνῆς, θέσθ̣α̣ι̣
    [δ]ὲ
25 αὐτοὺς καὶ τὴν ἐφ' ἱεροθυτῶν περὶ γάμου
συνγραφὴν ἐν ἡμέραις χρηματιζούσαις
    πέντε
ἀφ' ἧς ἂν ἀλλήλοις προείπωσι̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ ᾧ̣
    ἐνγραφήσε-
ται ἥτε φερνὴ καὶ τἆλλα τὰ ἐν ἔθει
    ὄντα καὶ
τὰ περὶ τῆς ὁποτέρου τῶν γαμούντων
    τελευ-
30 τῆς, ᾧ ἐὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ κριθῆ̣ι̣ λ̣α̣

(sic)

---

25 Beispiel für die Bestimmung in P. Fay. XXII, 8. — 30 statt ᾧ ἐὰν ist auch ὡς ἂν möglich. — Schluss unklar.

Schubart.

№ 1051

Papyrus. Vorderseite. H. 29,5 cm. Br. 9,5 cm. Aus Papyruskartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive.

Eheverträg.

Πρωτάρχῳ
Παρὰ Λυκαίνης τῆς Ἀσκληπιάδου με-
τὰ κυρίου τοῦ πατρὸς Ἀσκληπιάδου
τοῦ Λύκου καὶ παρὰ Ἱέρακος τοῦ Ἀπολ-
[λω]νί̣ο̣υ̣
5 καὶ τῆς τοῦτον ἐνγυωμένης εἰς ἔκτισιν
μητρὸς αὐτοῦ Διδύμης τῆς Διονυσίου
[με-]
τὰ κυρίου αὐτοῦ Ἱέρακος. Συνχωρ[οῦσι
Λύ-]
καινα καὶ Ἱέραξ συνεληλυθέναι ἀλλ[ήλοις]
πρὸς βίου κοινωνίαν, ὁ δὲ Ἱέραξ εἰλη-
10 φέναι παρ⟨ὰ⟩ ταύτης δι' ἐνγύου τῆς Διδύ-
μης φερνὴν διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου
Πτολεμαικοῦ δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοή-
κοντα τέσσαρες σὺν τιμῇ κλαδίου
ἀσήμου δραχμῶν ὀκτώ. ἀπὸ τοῦ νῦν
15 χορηγεῖν αὐτὸν τῇ Λυκαίνῃ τὰ δέον-
τα πάντα καὶ τὸν ἱματισμὸν ὡς γυ-
ναικὶ
γαμενῃ κατὰ δύναμιν τῶν ὑπαρ-
χόντων καὶ μὴ κακουχεῖν αὐτὴν

10 das nahe liegende παρ' αὐτῆς steht nicht da. — 17 l.- γαμετῇ.

verte

μηδ' ἐγβάλλειν μηδὲ ὑβρίζειν
20 μηδὲ ἄλλην γυναῖκα ἐπεισάγειν ἢ ἐκτ[ι-]
νειν αὐτόν τε καὶ τὴν Διδύμην παρα-
χρῆμα τὴν προκειμένην φερνὴν σὺν
ἡμιολίᾳ τῆς πράξεως γεινομένης
τῇ Λυκαίνῃ ἔκ τε αὐτοῦ Ἱέρακος καὶ
25 ἐκ τῆς ἐνγύου Διδύμης καὶ ἐξ ἑνὸς οὗ
ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτοῖς πάντων καθάπερ ἐγ δί-
κης, τὴν δὲ Λύκαιναν μηδ' ἀφήμερον
γείνεσθαι ἀπὸ τῆς οἰκίας ἄνευ τῆς
30 Ἱέρακος γνώμης μηδὲ φθείρειν τὸν
οἶκον μηδ' ἄλλῳ ἀνδρὶ συνεῖναι
ἢ καὶ αὐτὴν τούτων τι διαπραξαμέν[ην]
κριθεῖσαν [[καὶ]] ⟨σ⟩τέρεσθαι τῆς φερνῆς χορὶς
τοῦ τὸν παραπαίνοντα ἐνέχεσθαι τῷ
35 ὡρισμένῳ προστίμῳ, περὶ δὲ τ......
[.....] ἐν ἡμέραις χρημ[ατιζούσαις ε]
[ἀφ' ἧς ἂν] ἀλλήλο̣ι̣ς̣ [προείπωσι...

Reste von zwei Zeilen.

---

33 l. χωρίς. — 34 l. παραβαίνοντα. — 35 ff ergänzt nach 1050, 25 ff; der Anfang ist unklar, viell. περὶ δὲ τ[ῆς συν-][γραφῆς]

Schubart.

№ 1052

Papyrus. Rückseite. H. 29 cm. Br. 12 cm. Aus Papyruskartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive, dieselbe Hand wie 1056, sehr ähnlich der von 1053. 1055. 1058.

Ehevertrag.

Κολ(λάσθω)

Πρωτάρχωι
Παρὰ Θερμίου τῆς Ἀπίωνος μετὰ κυρίου
τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Χαιρέου καὶ παρὰ Ἀπολ-
5 λωνίου τοῦ Πτολεμαίου. Συνχωροῦσιν Θέρμιον
καὶ Ἀπολλώνιος Πτολεμαίου συνεληλυ-
θέναι ἀλλήλοις πρὸς βίου κοινωνίαν, ὁ δὲ αὐ-
τὸς Ἀπολλώνιος Πτολεμαίου εἰληφέ-
ναι παρὰ τῆς Θερμίου διὰ χιρὸς ἐξ οἴ-
10 κου φερνάριον ἐνωτίων χρυσῶν ζεῦ-
γος τετάρτων τριῶν καὶ ἀργ(υρίου) ⳨ . .
ἀπὸ τοῦ νῦν τὸν Ἀπολλώνιον Πτολεμαί-ου
χο[ρηγ]ε[ῖ]ν τῇ Θερμίῳ τὰ δέοντα πάντα
καὶ τὸν ἱματισμὸν ὡς γυναικὶ γαμετῇ
15 κατὰ [δ]ύναμιν τῶν ὑπαρχόντων καὶ μὴ
κακ[ο]υχ[ῖ]ν αὐτὴν μηδὲ ἐγβάλλιν μηδὲ
ὑβ[ρί]ζιν μηδ' ἄλλην γυναῖκαν ἐπισάγειν

---

1 von anderer Hand als der übrige Text. Die Auflösung muss an anderer Stelle begründet werden, da hier der Raum mangelt. — 17 l. γυναῖκα. —

verte

(№ 1052)²

ἢ ἐκτίν[ειν] παραχρῆμα τὸ φερνάριον
σὺν ἡμ[ιολίᾳ] τῆς πράξεως γινομένης
20 ἔκ τε [αὐτο]ῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Πτολεμαί-
ου
[καὶ] ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ πάν-
[των κα]θάπερ ἐγ δίκης, καὶ τὴν δὲ
Θέρ-
[μιον . . .]τιλιν τὰ πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ
[τὸν κοι]νὸν βίον δίκαια καὶ μήτε ἀ-
25 [πόκοι]τ̣ο̣ν̣ μήτε ἀφήμερον γίνεσθαι
[ἀπὸ τῆ]ς οἰκίας ἄνευ τῆς Ἀπολλωνί-
[ου] το[ῦ Π]τολεμαίου γνώμης μηδὲ φθί-
ρειν
[μηδὲ] καταβλάπτειν τὸν κοινὸν οἶκον
[μηδ' ἄλ]λῳ ἀνδρὶ συνεῖναι ἢ καὶ
αὐτὴν
30 τούτ[ω]ν τι διαπραξαμένην κριθῖσαν
στέρεσθαι τοῦ φερναρίου χωρὶς τοῦ
τὸν παραβαίνοντα ἐνέχεσθαι καὶ τῷ
ὡρισμένῳ (sic) προστίμωι

∠ ιξ Καίσαρος Φαρμοῦθι κ̄ — 15. Apr. 13 v. Chr.

---

23 ἐπι]τειλῖν scheint nicht möglich. —
27 es scheint φθιρεν geschrieben zu sein.

verte

(№ 1052)[3]

Vertrag über Darlehn.
Von derselben Hand wie die vorhergehende Urkunde.

35 Πρωτάρχωι
Παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Πτολεμαίου Μακε-
δόν[ο]ς καὶ παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀγα-
θ[ο]κλέ-
[ο]υς Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς καὶ τῆς τού-
του
γυναικὸς Ἀλεξάνδρας τῆς Διονυσίου Περ-
40 σείνη[ς] μετὰ κυρίου τοῦ ἀνδρός Συν-
χωροῦ-
σιν Ἀπολλώνιος καὶ Ἀλεξάνδρα ἔχιν
παρὰ τοῦ Πτο-
λεμαίου δάνηον διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου ἀρ-
γυρίου Πτο-
λεμαικοῦ ζ ρ τόκων διδράχμων τοῦ μη-
νὸς ἑ-
κάστου ὃ καὶ ἀποδώσειν ε[. . .]. τριακα . . .
45 [. . . . . . τοῦ] ἐνεστῶτος ιξ [L Καίσαρος . . .   14/13 v. Chr.
[. . . . .] . . ον καταλα [
[. . . . . ἐ]ν τῷ ἐσχά[τῳ μηνὶ . . .
[. . . . .] καὶ αὐτὸν [. . .

Geringe Reste einer Zeile.

---

44 viell. ἐν [τῇ] τριακά[δι

Schubart.

Nº 1053.

Papyrus. Rückseite. H. 33,5 cm. Br. 17 cm. Aus Papyruscartonnage entwickelt. Abusir elmelek. Cursive; dieselbe Hand wie 1055. 1058. Das Stück besteht aus zwei an einander geklebten Blättern. Die Vorderseite ist nur bei der ersten der beiden Selides beschrieben.

Vertrag über ein Darlehn.

Kol. I.

Κολ(λάσθω).

(2. H.) Πρωτ[ά]ρ[χωι]

Παρὰ Γαίου Ἰουλίου Φιλίου καὶ
παρὰ Λυκαρίωνος τοῦ Ἀπολλω-
5 νίου καὶ Πτολεμαίου τοῦ Πτολε-
μαίου ἀμφοτέρων Περσῶν
τῆς ἐπιγονῆς καὶ τῆς τοῦ
Λυκαρίωνος γυναικὸς Θεω-
ταρίου τῆς Ἀχιλλέως Πε[ρ-]
10 [σίνης] μετὰ κυρίου τοῦ
ἀνδρὸς περὶ τῶν διε[στα-]
μένων. Συνχωροῦσιν Λυκα-
ρίων κ[αὶ] Πτολεμαῖος καὶ
Θεωτάριον ἔχιν παρὰ τοῦ
15 Γαίου Ἰουλίου Φιλίου δάνηον
διὰ τῆς Κάστορος κολλυβισ-
τικῆς τραπέζης ἀργυρί-
ου Πτολεμαικοῦ ϛ τ ἄτο-
κον, ὃ καὶ ἀποδώσειν ἐν
20 μησὶν ῑ ἀπὸ νουμηνίας

---

20 die Zahl ι, die kaum noch zu erkennen ist, ergiebt sich ohne Weiteres durch Rechnung.

verte

(No 1053)[2]

	Παχὼν τοῦ ἐνεστῶτος [ιξ L]	Apr. Mai
	Καίσαρος διδόντες κα-	13 v. Chr
	θ' ἑκάστην ἡμέραν	
	ἀπὸ τῆς αὐτῆς νουμηνίας]	
25	δραχμὴν μίαν οὐδεμίαν	
	κοιλὴ[ν] ποιούμενοι, ταῦτα	
	δὲ ποήσειν ἄνευ πάσης ὑ[περ-]	
	θέσεως, ἢ ἐφ' ἧς ἐὰν ἡμέ-	
	ρας κοιλάνωσιν, εἶναι αὐ-	
30	τοὺς παραχρῆμα ἀποτί-	
	μους καὶ συνέχεσθαι	
	μέχρι τοῦ ἐκτεῖσαι μ[ὴ]	
	ἀναμείναντας τὸν μεμερισ-	
	μένον αὐτοῖς χρόνον τὸ	
35	ὅλον κεφάλαιον ἢ τὸ ἐν ὀφιλῇ	
	θησόμενον σὺν ἡμιολίᾳ,	
	τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόν[ου]	
	τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα	
	τόκους διδράχμους τῆς	
40	πράξεως γινομένης τῷ	
	Γαίῳ Ἰουλίῳ Φιλίῳ ἔκ τε τῶν	
	τριῶν ἀλληλενγύων ὄντων	
	εἰς ἔκτεισιν καὶ ἐξ ἑνὸς κα[ὶ]	
	ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆ[ται]	
45	καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων	

---

25 über δραχμὴν scheint übergeschrieben zu sein: μηνὸς Παχών. — 32 zu μ[ὴ] vgl. 1055, 29. — 35 zu der Lesung ἐν ὀφιλῇ vgl. 1055, 31.

verte

αὐτοῖς πάντων καθάπ[ερ]
ἐγ δίκης, ἔτι δὲ καὶ ἐκ το[ῦ]
ὑπάρχοντος τῶι Λυκαρίω-
νι ἐργαστηρίου ξυλοπο-
50 οιοῦ τοῦ ὄντος πρὸς τῶι Συ-
ρίωι ἐν τῆι Δωρίωνος κτή-
σι καὶ μέχρι τοῦ δίκαια προ
Reste von 4 unleserlichen Zeilen

---

49 l. ξυλοποιοῦ

Kol. II. (Zweite σελίς).
Rechts oben geringe Schriftspuren.

Κολ(λάσθω)

περὶ αὐτὸ γενίσθαι, εἶναι καὶ
οὕτως τὸ δάνηον ἀκίνδυνον παν-
τὸς κινδύνου, καὶ μὴ καταφεύ-
5 ξεσθαι ἐπὶ πιστῆς μηδὲ ἐφ'
[ἱ]ερὸν μερον μηδὲ ἐφ' ἱκετικὸ[ν]
ἀξίωμα μηδὲ ἐπὶ πρόσταγμ[α]

---

5 η in πιστῆς scheint aus ις Korr. zu sein. — 6 μερον = μέρος? das ο hat rechts einen falschen Strich, der es einem α ähnlich macht. — [ἱ]ερὸν sehr wahrsch., aber möglich wäre auch ἐφ' [ἕ-][τ]ερον — in εφ scheint φ aus π Korr. zu sein, viell. aber waren ε und π durchgestrichen, um das ganze Wort zu tilgen. — 7 πρόσταγμα φιλ: vgl. P. Tebt. 7.3,3.

verte

φιλανθρώπων ἢ ἐργασίας μη-
δὲ ἐπ' ἄσυλον τόπον μηδὲ ἐπὶ
10 λαικὴν βοήθηαν μήδ' ἐπ' ἄλ-
λην μηδεμίαν ἁπλῶς σκέπηη̣ν̣,
ἢ οἷς ἐὰν προσχρήσωνται, ἔστω-
σαν ἄκυρα. Καὶ ὁ δὲ Γάιος Ἰούλι-
ος Φίλιος συγχωρεῖ (2. H.) ἀκυρώσειν ἃς ἀνε-
15 νήνεχαν εἰς αὐτὸν οἱ αὐτοὶ
ὑπόχρεοι διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτη-
ρίου δανήων (sic) συνχωρήσεις δύ-
ο ἀνὰ ἀργ(υρίου) ∠ ρκ διὰ τὸ ἐκπεπλ[η-]
ρῶσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτῶν ταῖς
20 ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοῦ ἀργυρίου ∠ σμ
διὰ χιρὸς καὶ μὴ ἐπιλεύσεσ-
θαι ἐπ' αὐτοὺς περὶ τούτων
πλὴν ἢ (sic) περὶ τῶν κατὰ τήν-
δε τὴν συγχώρησιν δραχμῶν
25 τριακοσίων.
———— (sic)

(2. H.) ∟ ιξ Καίσαρος Φαρμο(ῦ-
θι) ξ̄ — 2. Apr. 13. v. Chr.

---

8 viell. εὐεργεσίας? — 14/15 l. ἀνενηνόχαν.
17 Verb. von 2. H.

Schubart.

Nº 1054.

Papyrus. Vorderseite. H. 29 cm. Br. 10 cm Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Sehr kursiv geschrieben; dieselbe Hand wie 1050. 1057. 1059.

Vertrag über ein Darlehn.

[Π]ρωτάρχωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡρακλείδου καὶ παρὰ Ἀμ-
μωνίου τοῦ Ἀνουβ ι̣ω̣ν̣ο̣ς̣ Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς. Συν-
χωρεῖ ὁ Ἀμμώνιος ἔχειν παρὰ τοῦ Ἀ-πολλωνίου δάνειον
5 διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολε-μαικοῦ δραχμὰς
ἑξήκοντα τέσσαρες ἄτοκ̣ο̣ν̣, ὃ καὶ ἀ-ποδώσειν ἐν
μησὶν τρισὶν ἀπ̣ὸ μη̣ν̣ὸ̣ς̣ Φ̣α̣ρ̣μ̣ο̣ῦ̣θ̣ι̣ τοῦ ἐνεστῶτ[ος]

März
Apr. 13
v. Chr.

Der Text ist augenscheinlich ein Entwurf zu dem auf der Rückseite von andrer Hand geschriebenen Vertrage der unter der nächsten Nº folgt. Der Text der Rückseite stimmt mit dem oben stehenden überein, enthält aber noch eine neue Bestimmung über die Art der Rückzahlung. Augenscheinlich war das Blatt noch nicht in eine Rolle geklebt, als die Vorderseite beschrieben wurde. An mehreren Stellen beruht die Lesung auf den Parallelen in der folgenden Nº: in Z. 3 Ανουβίωνος 6 ἄτοκον. 7 ἀπὸ μηνὸς Φαρμοῦθι, wo nicht zu sehen ist, ob und wie viel abgekürzt war. 9 παραχρῆμα ἀπότιμον. 14 ὧν ἐὰν πίστεων ἐπενέγκῃ lässt sich nur schwer in den Resten unterbringen. verte

(№ 1054)²

ἑπτακαιδεκάτου ἔτους Καίσαρος ....
ἢ εἶναι αὐτὸν παραχρῆμα ἀ̣π̣ό̣τ̣ι̣μ̣ο̣ν̣ καὶ συνέχεσθαι μέ-
10 χρ[ι] τοῦ [ἐκ]τ̣ε̣ῖ̣[σαι τὸ κεφά]λαιον σὺν ἡ-
μιολίᾳ, [τοῦ]
δὲ ὑπερπεσόντος [χρόνου] τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους
διδράχμους τῆς πράξεως γεινομένης τῷ Ἀπο[λλωνίῳ]
ἔκ τε αὐτοῦ Ἀμμωνίου καὶ ἐκ τῶν ὑπ-
αρχόντων αὐτῷ πάντων
καθάπερ ἐγ δίκης ἀκύρων ο̣ὐ̣σ̣ῶ̣ν̣ καὶ ὧ̣ν̣ ἐ̣ὰ̣ν̣ π̣ί̣σ̣τ̣ε̣ω̣ν̣
15 πασῶν σκέπης πάσης. Τοῦτο δ' ἐστὶν τὸ δάνειον ἐκτὸς
ἑτέρων ὧν ὀφείλει ὁ αὐτὸς Ἀμμώνιος σὺν τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ τῷ Ἀπολλωνίῳ καθ' ἑτέραν σύνχώρη[σιν]
δραχμῶν ἑκατόν.

---

8 Ende wahrscheinlich ἀνυπερθέτως oder ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως. — 14 ὧν ἐὰν πίστεων ἐπενέγκῃ lässt sich nur schwer in den Resten unterbringen.

Schubart.

№ 1055

Rückseite, von derselben Hand wie 1053. 1058.
Vertrag über ein Darlehn.

Κολ(λάσθω)

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἡρακλείδου
καὶ παρὰ Ἀμμωνίου τοῦ Ἀνου-
5 βίωνος Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς
περὶ τῶν διεσταμένων. Συγ-
χωρεῖ ὁ Ἀμμώνιος ἔχιν παρὰ
τοῦ Ἀπολλωνίου δάνηον διὰ χι-
ρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολε-
10 μαικοῦ ϛ ξ δ ἄτοκον, ὃ καὶ ἀπο-
δώσειν ἐν μησὶν τρισ[ὶ]ν ἀ-
πὸ ἕκτης τοῦ ἐνεστῶτος μη-
νὸς Φαρμοῦθι τοῦ ιζ L Καίσα- (März April 13 v. Chr.)
ρος διδοὺς ἐπάναγκες καθ᾽ ἑ-
15 κάστην ἡμέραν ἐπὶ τοὺς τρε[ῖς]
μῆνας σταμμνὸν ὀκτοκαί-
δεκα κοτυρῶν γάλακτος βο-
ήου ἀρεστοῦ μηδεμίαν
ἡμέραν κοιλὴν ποησάμενος,
20 ἐφ᾽ ᾧ καὶ ὁ Ἀπολλώνιος ὑπολογή-
σει τὴν τοῦ σταμμνοῦ τιμὴν ἐς
τὸ προκίμενον κεφάλαιον ὀβολοὺς
τέσσαρες μέχρει τοῦ πληρωθῆ-
ναι τὸ δάνηον, ἢ ἐφ᾽ ἧς ἐὰν ἡμέρας
25 κοιράνῃ ὁ Ἀμμώνιος τὴν τοῦ

16 l. σταμνόν. — 17 l. κοτυλῶν. — βοείου. —
25 l. κοιλάνῃ

verte

γάλακτος χορηγίαν εἶναι αὐ-
τὸν παραχρῆμα ἀπότ̣ι̣μ̣ο̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣
συνέχεσθαι μέχρει τοῦ ἐκτ̣ε̣ῖ̣σ̣α̣ι̣
μὴ ἀναμίναντα τὸν μεμερισ-
30 μένον αὐτῷ χρόνον τὸ ὅλον κεφά-
λαιον ἢ τὸ ἐν ὀ̣φ̣ι̣λ̣ῇ θησόμενον
σὺν ἡμιολίᾳ, τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος
[χ]ρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα
[τόκου]ς διδράχμους τῆς πράξεως
35 γ̣ι̣ν̣ο̣μένης τῷ Ἀ̣πολλωνίωι ἔκ τε
αὐτοῦ Ἀμμωνίου καὶ ἐκ τῶν ὑ-
παρχόντων αὐτῷ πάντων καθά-
περ ἐγ δίκης ἀκύρων οὐσῶν καὶ
ὧν ἐὰν ἐπενέγκῃ πίστεων πασῶν
40 σκέπης πάσης. Τοῦτο δ' ἐστὶν τὸ
δάνειον ἐκτὸς ἑτέρων ὧν ὀφί-
λει ὁ αὐτὸς Ἀμμώνιος σὺν τῇ μη-
τρὶ αὐτοῦ τῷ Ἀπολλωνίωι καθ' ἑ-
τέραν συγχώρησιν ἄλλων
45 ἀργυ(ρίου) ⳨ ρ, ὧν καὶ ἐκπεπλήρωται
τὸν τόκον ἕως τοῦ προκιμένου
(2. H.) μηνὸς Φαρμοῦθι. L ιξ Καίσαρ(ος) Φαρ[μοῦθι] ε. 31. März 13 v. Chr.
(sic)

---

31 vgl. 1053, 35.

Schubart.

№ 1056.

Papyrus. Vorderseite. H. 28 cm. Br. 12 cm. Aus Papyruscartonnage herausgewickelt. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive; dieselbe Hand wie 1052, ähnlich mit 1053. 1055. 1058.

Vertrag über ein Darlehn.

[Πρωτάρχ]ωι
παρὰ Πλάτωνος τοῦ Θεοδώρου καὶ παρὰ Πτο-
λεμαίου τοῦ Ζή[ν]ωνος Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς
καὶ τῆς τούτ[ο]υ γυναικὸς Σελήνης τῆς Πτο-
5 λεμαίου Περσείνης μετὰ κυρίου αὐτοῦ τοῦ
ἀνδρὸς περὶ τῶν διεσταμένων Συνχω-
[ροῦ]σιν Πτολεμαῖος καὶ Σελήνη ἔχιν παρὰ
το[ῦ] Πλάτωνος δάνηον διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου
ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ 𐅵 ριβ τόκων διδρ[α-]
10 χμων τῶν ριβ 𐅵 τοῦ μηνὸς ἑκάστου
ὃ καὶ ἀποδώσειν ἐν μησὶν ἓξ ἀπὸ Παχὼν
το[ῦ ἐ]νεστῶτος ιξ L Καίσαρος διδόντες (Apr. Mai 13 v. Chr.)
τὸν μὲν τόκον κατὰ μῆνα εὐτάκτως, τὸ δὲ

11 Pap. Παχων

verte

(№ 1056)²

κεφάλαιον ἐν τῷ ἐσχάτῳ μηνὶ ἄνευ πά-
15 σης ὑπερθέσεως ἢ εἶναι αὐτοὺς πα-
ραχρῆ-
μα ἀπ̣ο̣τ̣ίμους καὶ συνέχεσθαι μέχρι
τοῦ
ἐκτεῖσαι τὸ μὲν δάνηον σὺν ἡμιολίᾳ,
τοὺς
δὲ τόκους ἁπλοῦς καὶ τοῦ δὲ ὑπερ-
πεσόν-
τος χρόνου τοὺς ἴσους τῆς πράξεως γι-
20 νομένης τῷ Πλάτωνι ἔκ τε τῶν ὑποχρέ-
ων ὄντων ἀλληλενγύων εἰς ἔκτισιν καὶ
ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται καὶ
ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς πάντων
καθάπερ ἐγ δίκης ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν
25 ἐὰν ἐπενέγκωσιν πίστεων πασῶ[ν]
σκέπης πάσης.

geringe Schriftspuren

Ε ιξ Καίσαρος Φαρμοῦθι κβ — 17. April 13 v. Chr.

---

27 Ε = L; viell. ist L aus Ἔ(τους) entstanden.

Schubart.

№ 1057.

Papyrus. Vorderseite. H. 36 cm Br. 14 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Zeit des Augustus. Abusir elmelek. Cursive, z. T. sehr flüchtig; dieselbe Hand wie 1050. 1055 V. 1059 R.

Vertrag über ein Darlehn.

Κολ(λάσθω)

Πρωτάρχωι
παρὰ Χαιρήμονος τοῦ Ἰσιδώρου καὶ
 παρὰ Θερμούθιος τῆς Παδάλλου
Περσείνης μετὰ κυρίου τοῦ υἱοῦ Φιλο-
 ξένου τοῦ Φιλοξένου καὶ αὐτο(ῦ)
5 Φιλοξένου καὶ Ἡλιοδώρου ἐγγνωμένου εἰς ἔκτισιν τοῦ Κανδάνου
 ἀμφοτέρων Περσῶν τῆς ἐπιγο(νῆς)
περὶ τῶν διεστ[αμέν]ων. Συνχωροῦσιν
 Θερμοῦθις καὶ Φιλόξενος
~~καὶ Ἡλιόδωρος~~ (sic) ἔχιν παρὰ τοῦ [Χ]αιρή-
 μονος δάνειον διὰ χειρὸς ἐξ οἴ-
 κου ἀργυρίου
Πτολεμαικοῦ δραχμὰς ἑκατὸν τόκων
 διδράχμων τοῦ μηνὸς ἑκάστο(υ)
ὃ καὶ ἀποδώσειν σὺν τοῖς τόκοις ἐν
 ἡμέραις τριάκοντα ἀπὸ τέσσαρες
10 καὶ δεκάτης τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς
 Φαρμοῦθι τοῦ ἑπτακαιδεκάτου ἔτους 9. Apr. 13 v. Chr.

---

3 nach παρά eine leere Stelle — deutlich Παδάλλου, nicht Κανδάνου trotz Z. 19. — 5 das über die Zeile geschriebene ist mit Ausnahme von εγγνω ganz undeutlich, jedoch der Sinn klar. — 9 τριάκοντα sicher durch Z. 25.

verte

(№ 1057)[2]

Καίσαρος. ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως ἢ εἶ-
ναι αὐτοὺς παραχρῆμα ἀποτί-
μους καὶ
συνέχεσθαι μ̣έ̣χ̣ρ̣ι̣ τοῦ ἐκτῖσαι τὸ μὲν
δάνειον σὺν ἡμιολίαι τοὺς δὲ τό-
κους ἁπλο(ῦς)
τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόνου τοὺς ἴσους
τῆς πράξεως γεινομένης τῷ
Χαιρήμο(νι)
ἐκ τῶν ὑποχρέ(ων) Θερμούθιος καὶ
Φιλοξένου καὶ ἐκ τοῦ ἐνγύου
Ἡλιοδώρου
15 καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αἱρῆται
καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς
πάντων κα[θάπε]ρ ἐγ δ(ίκης)
ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενίνκω-
σιν πίστεων πασῶν σκέπης
πάσης.

(sic)
∟ ιξ Καίσαρος Φαρμοῦθι ιδ 9. Apr. 13. v. Chr.
Ξ

---

12 συνέχισθαι ganz zusammengezogen. — 17 das Zeichen Ξ ist vielleicht wie in modernen Aktenstücken die Signatur des ausfertigenden Schreibers.

verte

(№ 1057)[3]

Sicherstellung des Bürgen.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἡλιοδώρο(υ) τοῦ Κανδάνου καὶ
παρὰ Θερμούθιο(ς) τῆς Κανδάνου
Περ-
20 σείνη(ς) μετὰ κυρίου τοῦ υἱοῦ Φιλο-
ξένου Πέρσου τῆ(ς) ἐπιγ(ονῆς) καὶ
αὐτοῦ Φιλοξένο(υ) περὶ τῶν διεσταμέ(νων). Συνχωρ(οῦσι) Θερμοῦθις
καὶ Φιλόξενο(ς) παρέ-
ξεσθαι τὸν Ἡλιόδωρο(ν) ἀπερίσπαστο(ν)
καὶ ἀπαρενόχλη(τον) ὑπὲρ ὧν ἐνγυᾶται
αὐτο(ὺς) δανιζομένο(υς) παρὰ Χαιρή-
(μονος) τοῦ Ἰσιδώρο(υ) κατὰ τὴ(ν)
ἀ̣π̣ὸ̣ τ̣α̣ύ̣τ̣η̣ς̣ τετελει-
ωμένη(ν) διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτη(ρίου)
συγχώρη(σιν) ἀργυ(ρίου) ⸓ ἑκατὸν
τόκ(ων) δ[ι]δρ[άχμ(ων)]
25 εἰς ἡμέρ(ας) τριάκοντα ἀπὸ ιδ τοῦ ἐ-
νε(στῶτος) μη(νὸς) Φαρμ(οῦθι)
τοῦ ιζ L Καίσαρο(ς) καὶ ἐπά- 9. Apr.
ναγ(κον) καταβαλ(εῖν) ἀμφο(τέρους) τῷ 13 v. Chr.
Χαιρή(μονι) τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⸓
καὶ τοὺς τόκ(ους) ἐν τῇ προκ(ειμένῃ)

---

18 die zweite Urkunde ist von derselben Hand wie die erste. Vgl. Oxyrh. II, 270. — 23 ἀπὸ ταύτης sehr unsicher; der Zusammenhang fordert einen Hinweis auf das Datum. 25/26 ἐπάναγκον ist zwar nicht ganz sicher gelesen, aber nicht zweifelhaft. — 26 es scheint τῃ nicht ταις dazustehn.

verte

(№ 1057)[4]

ἡμέρ(ᾳ) πρὸς τὸ περιλυθῆ(ναι) τὸν Ἡλιό-
δωρο(ν), ἐὰν δέ τι παραβ(αίνωσιν)
ἐκτίν(ειν) αὐτοὺς
ὃ ἐὰν πραχθῇ ἢ βλαβῇ ὁ Ἡλιόδωρο(ς)
τοῦ δανείου χ ἀργυ(ρίου) Γ ἑκατὸ(ν)
καὶ τόκ(ων) τῆς πράξεως γεινομ(ένης)
τῶι Ἡλιοδώρ(ωι) ἔκ τε ἀμφο(τέρων)
ἀλληλενγύων
30 εἰς ἔκτι(σιν) καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐ-
ὰν αἱρῆ(ται) καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ(όν-
των) αὐτοῖς καθάπερ ἐγ δίκ(ης)
ἀκύρ(ων) οὐσῶν καὶ
ὧν ἐὰν ἐπενένκ(ωσι) πίστε(ων) πασῶν
σκέπ(ης) πάση(ς)
· ∟ ιξ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιϛ — 7. Apr. 13 v. Chr.

---

27 Ἡλιόδωρο(ν) über der Zeile verb. statt des durchgestrichenen αὐτόν. — 28 Ende unsicher, χ vor ἀργυρίου unverständlich. — 29 ff vielfach so Kursiv, dass nicht immer zu entscheiden ist, ob ein Wort abgekürzt war oder nicht. — 31 Anfang auch = ὧν ἐὰν ἐπενένκ(ωσι). — Der untere Teil des Papyrus ist leer; geringe Schriftspuren scheinen auf ein ähnliches Zeichen ξ wie unter der ersten Urkunde zu deuten.

Schubart.

№ 1058

Papyrus. Rückseite. H. 34 cm. Br. 14,5 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive, gross, hässlich und oft undeutlich; von derselben Hand wie 1053. 1055.

Mietsvertrag.

(2. H.) Πρωτάρχωι
παρὰ Σ̣ί̣λ̣λ̣ι̣δ̣ο̣ς̣ τ̣ο̣ῦ̣ [Πτολ]εμαίου Φιλομητορήο[υ] καὶ
παρὰ τῆς [τούτο]υ μητρὸς Φιλωτέρας τῆς
Θεοδώρ[ο]υ Περ]σ[ίν]ης μετὰ κυρίου τοῦ ἀν-
5 δρὸς Π[τολεμαίου τ]οῦ Σίλλιδος Φιλομητο-
ρήου π[ερὶ τῶν διεσ]ταμένων. Συνχωρεῖ
ἡ Φιλω[τέρα παρ]έ̣ξ̣εσθαι τὴν ἑατῆς δού-
λην Ζωσίμη[ν] ἐπὶ χρόνον ἔτη δύο ἀπὸ Φαρ-
μοῦθι [τοῦ ἐνεσ]τῶτος ιζ L Καίσαρος τροφε[ύ-] (März. April 13 v. Chr.)
10 ουσαν καὶ θη[λάζ]ο̣υ̣σαν παρ' αὐτῇ Φιλωτέρᾳ
ὃ ἐγδίδοται α̣ὐ̣τ̣ῇ ὁ Σκ̣ίλλις ἀναι-ρ[ε]τὸν
ἑατοῦ δουλικὸν παιδίον ὑποτίθιον θήλυον

---

7 l. ἑαυτῆς. — 10 θηλάζουσαν ergänzt nach Z. 31. — 11 Σκίλλις oder Σιλιλλις oder Σινλλις kann gelesen werden. — 12 l. ἑαυτοῦ. — l. ὑποτίτθιον.

verte

(№ 1058)[2]

ᾧ ὄνομα Ἀ . . . ματιον μισθοῦ τοῦ ἐ-
σταμένου
τοῦ τε γάλακτος καὶ τῆς τροφήας κα-
τὰ μ[ῆ-]
15 να ἕκαστον σ̣ὺ̣ν̣ φ̣αιῶι καὶ ψωμίσμα-
τι ἀργ(υρίου) 𐅵 ιβ,
τὸ δὲ συναγόμενον τῶν δύο ἐτῶν
τ̣ῶ̣ν̣ τρο-
φήων κεφάλαιον τὰς τοῦ ἀργ(υρίου)
𐅵 ϲπη αὐτόθεν
ἀπέσ̣χ̣ηκεν ἡ Φιλωτέρα παρὰ τοῦ
Σίλλιδος
διὰ χ̣[ειρὸς] ἐ̣ξ̣ ο̣ἴ̣κ̣ο̣υ̣. Καὶ ἐὰν συνβῆ̣
τὸ δηλούμενον
20 παιδίον Ἀ . . . μ̣α̣τ̣ι̣ο̣ν̣ παθεῖν δι ἀν-
θρώπινον
ἐντὸς τῶν δύο ἐτῶν ἐπάναγκες τὴν
Φιλω-
τέραν [ἐ]νεγ[κο]μένην ἕτερον παιδίον
παρα[σ-]
χέσθαι τὴν [δο]ύλην τροφεύουσαν καὶ
παραστῆ-
σαι πᾶσαν [ἐφ'] ὃ ἐὰν ἂν (sic) ἔλητ̣αι ὄντων
ὅ̣λ̣ων ἐτῶ[ν]
25 δ̣ύ̣ο μ̣ηδὲ[ν τ]ὸ καθόλου λαβοῦσα διὰ
τὸ ἀθά-

---

15 φαιῶι zwar nicht ganz sicher, aber sehr wahrsch., es ist viell. φαιὸς ἄρτος gemeint, vgl. Athen. 3 p. 114 D. — 20 l. τι. — 24 nicht ἀνέληται. — ὅλων fraglich, auch ὅσων scheint möglich.

verte

(Nº 1058)³

νατον αὐτὴν ἐπιδεδέχθαι τροφεύειν, ἀπὸ
δὲ τοῦ νῦν παρασχέσθαι τὴν δούλην ποιου-
μένην τήν τε ἑατῆς καὶ τοῦ παιδίου προς-
ήκουσαν ἐπιμέληαν μὴ φθίρουσαν τὸ γάλα
30 μήδ' ἀνδροκοιτοῦσαν μηδὲ ἐπικυοῦσαν
μήδ' ἕτερον παραθ̣ηρ̣άξουσαν παιδίον, ἅ τε
ἐὰν λάβη̣ ἢ πιστευθῇ τῶν τούτου ο-ξων π̣ᾶ̣ν̣
τ̣η̣λ.. ειν. καὶ ἀποδώσειν ὅταν ἀπ-αιτῆ-
ται ἢ ἐκτ̣ί̣σ̣ειν τὴν ἑκάστου ἀξί̣αν πλὴν σομ̣-
35 φαι δ̣ύ̣ο̣ σ̣απων...ν σκαφ̣ι̣ο̣ν̣ ερ̣α [κ]τ̣ενί̣α̣

---

26 l. τροφεύειν. — 31 παραθηράξουσαν so gut wie sicher. — 32 der Satz besagt: die ihr anvertrauten Gebrauchsgegenstände solle sie zurückgeben oder ihren Wert ersetzen ausser ... — 34 σομφαὶ (von σομφὸς schwammig) bezeichnet viell. Schwämme. Das Folgende sehr unsicher, aber σάπων Seife, σκαφίον Wanne, κτενία Kämme scheinen mit aufgezählt zu sein. Diese brauchen nicht erstattet zu werden, sondern gelten als "verbraucht" (λελύσθαι)

verte

(N° 1058)[4]

θεῖσ̣α̣ τ̣ὰ̣ κ̣ο̣ι̣ν̣ὰ̣ λελύσθαι, καὶ μὴ ἐγλ[ι]π̣ῖν τὴν
τροφήαν ἐντὸς τοῦ χρόνου, ἐὰν δέ τι τούτων παραβαίνῃ ἐκτίνιν αὐτὴν ὃ εἴληφεν
τῶν τροφήων κεφάλαιον σὺν ἡμιολίᾳ

40 κ̣α̣ὶ̣ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλο
ἐπίτιμον ἀργυ(ρίου) (δραχμὰς) φ καὶ τὸ ὡρισμένον πρόστιμον τῆς πράξεως γινομένης τῷ Σίλλιδι ἔκ τε αὐτῆς Φιλωτέρας καὶ ἐ̣κ̣ τῶν
ὑπαρχόντων αὐτῇ πάντων καθάπερ ἐγ

45 δίκης ἀ̣κύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενέγκῃ πίστεων πασῶν σκέπ̣η̣ς̣ πάσ̣η̣ς̣, μένιν δὲ κυρίαν καὶ βεβαίαν
τὴν ἀνενήνοχεν ἡ Φιλωτέρα τῷ Σίλλιδι συ̣νχώρησιν π̣ε̣ρ̣ὶ̣ δουλικοῦ παιδίου

50 σ̣υ̣ν̣τ̣[ρ]ό̣φ̣ο̣υ̣. (sic)

(ἔτους) ιζ Καίσαρος Φαρμοῦθι δ̄. 30. März 13 v. Chr.

---

36 l. ἐκλιπεῖν. — 50 συντρόφου sehr unsicher.

Schubart.

№ 1059

Papyrus. Rückseite. H. 37 cm. Br. 24,5 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive, von derselben Hand wie 1057. Der Papyrus besteht aus zwei aneinander geklebten Blättern (Selides); auf der Rückseite des ersten steht der hier folgende Text.

<u>Vertrag über den Kauf einer Sklavin.</u>

Πρωτάρχωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Φιλωτέρας τῆς Ἀντιόχου ἀστῆς
μετὰ κυρίου leer
leer καὶ παρὰ Λαοδίκης τῆς
Λυσίου Μακέτας μετὰ κυρίου
τοῦ ἀδελφοῦ Μάρκου Σολπικίου Πρωτάρχου περὶ τῶν διεσταμένων.
5 Συνχωρεῖ ἡ Λαοδίκη ἀπεσχηκέναι
παρὰ τῆς Φιλωτέρας διὰ χειρὸς
ἐξ οἴκου
τὸ ἑσταμέν[ον] κεφάλαιον, παρακεχωρηκέναι αὐτῇ τὴν ὑπάρχουσαν
αὐτῇ
δούλην ᾗ ὄνομα Μοῦσα ἐνγενῆ Αἰγύπτωι, ἧς τὰ ἔτη καὶ αἱ εἰκόνες ὑπό-
κεινται, ἥνπερ καὶ παρείληφεν ἡ Φιλωτέρα ἀσυκοφάντητον· πλὴν ἱερᾶς νόσου

2/3 der Name des κύριος sollte nachträglich noch eingesetzt werden. — 7. die Personalbeschreibung folgt in Zeile 19 und 20.

verte

(№ 1059)[2]

καὶ ἐπαφῆς ταξαμένη τὸ τέλος εἰς τὰ ἀνδράποδα. Κρατεῖν καὶ κυριεύειν αὐ-τῆ(ν)

10 Φιλωτέραν τῆς δούλης καὶ ἄλλοις παραχωρεῖν καὶ ὡς ἐὰν θέλῃ ἐπιτελεῖν,

μηδεμίαν δὲ τῇ Λαοδίκῃ μήδ' ἄλλῳ ὑπὲρ αὐτῆς μηδενὶ καταλείπε(σ)θαι

ἔφοδον ἐπὶ τὴν δούλην, βεβαιοῦν δὲ καὶ πᾶσαν μὲν εἰσελευσομένην

ἀποστήσειν παραχρῆμα τοῖς ἰδίοις δαπανήμασι, ἐὰν δέ τι τούτων παραβαίνῃ

χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκεχωρημένα ἔτι καὶ προσεκτίνειν αὐτὴν Φιλω(τέραν)

15 κεφάλαιον σὺν ἡμιολίᾳ καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἐπιτίμων

ἀργυρίου δραχμὰς πεντακοσίας καὶ τὰ ...ρ... μ.ρ..... μὲν καθάπερ ἐγ δίκης,

δρασμῶν δὲ καὶ θανάτου τῆς δούλης ἀπὸ τοῦ νῦν οὐκ ἔσται πρὸς τὴν

Λαοδίκην, ἀναδίδωκεν δὲ ἡ Φιλωτέρα ἣν εἶχεν εἰς ἑαυτὴν ἀσφάλει(αν).

Ἔστιν δὲ ἡ δούλη Μοῦσα ὡς ἐτῶν τριάκοντα πέντε μέση μελίχρως

20 μακροπρόσωπος εὐθύρρειν οὐλὴ γενείωι ἐξ ἀριστερῶν (sic)

---

13 Pap. παραβαῖη — 14 Pap. Φι^{λω}

verte

21 ἔτι δὲ αγα. [νάρου, ϑφει.] ~~εγράφη~~ ~~ἡμεῖν~~ (sic) [ὑπὸ τοῦ Ἀμμωνίου καὶ Μεικε-] ἀφ' ἧς πε- ποιήμεϑα αλλ. αρ...

22 καταστήσεσϑαι τὸ ἐκφόριον ἐνταῦϑα ἀ- .. κολ(ούϑως) καὶ ω

23 ἔχουσιν λόγῳ ὀ ∟ ριξ

24 καρπὸν δὲ διεί... αμε ὑφη εἰς τὸν ὑπ.... (...) λόγου ∟ Ψξ

25 καὶ [..............] τρα(πεξ..) ..... Χα- ρίνου κατα-

26 γειοχέναι ἐνταῦϑα τὸ ἐκφόριον ὑπὸ τοῦ Ἀμμωνίου καὶ Μεικενάρ(ου)

27 ∟ ριξ

28 δι' Ἀγαριστίου Ἀλϑαιέ(ως)

29 Ἀπολλωνίωι ?...

30 λογ(ο..) ⳨ ὀ ...

. . .

. . .

---

21 ff von derselben Hand wie die darüberstehende Urkunde, aber ohne Zusammenhang damit. Stellenweise sehr kursiv; was hier mit Ἀμμωνίου gegeben ist, sieht im Pap. so aus: αμ[..]ον — Zwischen 26 und 28 Reste von 3 bis 4 Zeilen einer grossen Hand, fast völlig verwischt.

Schubart.

№ 1060

Papyrus H. 29 cm Br. 14 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus Cursive; die Schrift ist von derselben Hand wie 1061 nur etwas weniger geziert.

Eingabe.

	(2.H.) . . . . . L]ις Φαμενὼθ ῑθ	5. März
	(1.H.) [Νεάρχωι ὑποστρατηγ]ῶι καὶ ἀρχ[..].	14 v. Chr.
	[. . . . .] ἐπιτυχίας leer	
	[. . . . .]. ασιαι . . .	
5	[. . . . .] εν τῶν	
	[. . . . . βασ]ιλικὸν	
	[. . . . . α]ὐτῶν ἐκ	
	[. . . . . . . κατοίκ]ων ἱππέων ὁ	
	[. . . . .]α̣θως ἐν οὐδενὶ	
10	[λόγωι ποιούμενος τ]ὸ καλῶς ἔχ[ο]ν καὶ	
	[. . . . .]ους διὰ πλειόνων	
	[. . . . .]. να οἷς θάνατος	
	[. . . . .]μον ἔχων τὸν	
	κλῆρο[ν γει]τνιῶντα ἐκ τοῦ πρὸς	
15	ἀπηλ[ιώτ]ην μέρους τοῦ τετρώρου	
	ἐν τοῖς περὶ τὴν Τιαῶθιν πεδίοις	
	πρὸς βί[ί]ας προσείληṃται τὸν δηλού-	
	μενον τετρῶρον, ἀποβεβίασται	

2 die Ergänzung liegt wegen der engen Verwandtschaft mit № 1061 nahe. — 8 so oder μισθοφόρ[ων oder ähnlich. — 9 wohl nicht κ]αθὼς, eher ein Name — 13 Anfang viell. [ζημία zu erg. — 17 hier ist die Lesung βί[ί]ας προσείληmται etwas unsicher. — 18 am Ende noch ein Rest eines Buchstabens, der aber wohl zu streichen ist.

wende

(№ 1060)[2]

δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑποδεικνυμένου ἡμῶν
20 κλήρου τέταρτον ἐπὶ τὰ εἴκοσι
σχοινία ἔτι ἀπὸ τοῦ ιη ∠ καὶ ἀπο- — 23/22 v. Chr.
φέρεται τὰ κατ' ἔτος γενήματα ʒ ε,
ἡμᾶς δὲ συμβαίνει τὰ καθήκοντα
αὐτῶν διορθοῦσθαι, ὅθεν καταλελο-
25 νημένοι προήγμεθα πρὸς ἀπειλαῖς.
Ἀξιοῦμεν ἐν μηδενὶ ἐλαττώμα̣τ̣ι
ἡμᾶς πρόνοιαν γενέσθαι, ὡς ἡ μὲν
γῆι ἡμῖν ἀποκατασταθήσεται, πραχθή-
σεται δὲ τὰ τῶν χρόνων ἐτῶν β̅
30 [ε]ἰ̣ς τὸ βασιλικὸν ἐκφόρια προσδιαλη-
φθέντ[ο]ς περὶ αὐτοῦ ἁρμοξόντως.
/ (sic) Εὐτύχει
(2. H.) ƒ Θέωνι ἀρχιφ(όδῳ) τὸν
ἀφωρικό(τα) τὸ ἔδαφος
κα . . . . τη̣ ∠ ις Φ(αμεν)ὼθ ϛ̅ — 5. März 14 v. Chr.

---

25 l. ἀπειλάς. — 26/27 hier sind zwei Wendungen durcheinander geworfen: ἐν μηδενὶ ἐλαττώματι ἡμᾶς γενέσθαι und ἡμῶν πρόνοιαν γενέσθαι.

Schubart.

N° 1061

Papyrus. H. 28 cm. Br. 16 cm. Aus Papyruscartonnage herausgelöst. Abusir elmelek. Zeit des Augustus. Cursive, von derselben Hand wie N° 1060.

Eingabe.

(2. H.) [.]ε̄ Lια Τῦ(βι) λ̄ — 25. Jan. 14 v. Chr.

(1. H.) Νεάρχωι ὑποστρατήγωι
παρὰ Πνεφορῶτος τοῦ Ἡρακλείου τῶν ἐκ Σιναρὺ τοῦ
πέραν. Προσαγγέλλω σοί, ὃν τρόπον ἐν τῶι διεληλυθότι

5 ἐπιβαλόντες Πατῆλλις τῶν ἐκ τῆς Σιναρὺ
υἱὸς Μεσθα(σ)ῦτος (l. ..σοις) σὺν ἑτέροις καὶ προςλαπῶν
ὄργανον ἄλλοι ἄνδρες ιε τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς
τῶι ἐν τῶι ἐν Βουσίρει ἱερῶι Ἑλλανίκου παστο-
φορίωι τὴν ἀποτεταγμένην. πρὸς τῆι

10 τηρήσει θυρωρὸν Μαλήφιος γυναῖκα
παραχρῆμα ἐφόνευσαν. Ἔτι δὲ καὶ τὸν
τούτου νεώτερον ἀδελφὸν Ἀμβῆσιν σὺμ
Πνεφορῶτι Πετεσούχου φερομένωι ἐν τῆι
κατοικίαι ἐπιθέμενοι ληστρικῶι τρόπωι

15 ἐπί τινα. ἔμπορον τῶν ἐκ τοῦ Ὀξυρυγχίτου

---

5 zu διεληλυθότι erg. ἔτει. — 6 l. προςλαβών. — 7 l. ἄλλους ἄνδρας

verte

(N° 1061)[2]

ἐξέδυσαν καὶ περιείλοντο αὐτοῦ πόκους
ἐρίων ρν καὶ ἀργυ(ρίου) ϛ αϥ, περὶ ὧν καὶ ἐν
αὐτῆι τῆι Σιναρὺ παρεδόθησαν καὶ πρὸς
τὸ μὴ ἐκθριαμβισθῆναι τὸ πρᾶγμα ἀπε
20 [λύθησαν.] Ἔτι δὲ καὶ πλοίου τινὸς κατά-
[γοντος ....] ἐν τῶι ἰδίωι αὐτοῦ κλήρωι
[...............]. ης καὶ ἕτερα πλεί[ον]α
[...............τὴ]ν ἰδίαν αὐτῶν
25 [...............πλ]ειόσιν ἐνεχο-
[μένους ἀδικήμασι] καὶ αἰτίαις, ἀξιῶ
[.............αὐ]τῶν τοῖς πράγμασι
[...............]αν ποιούμενος
[...................] ατο ενπ......
30 [.....................] ἐπὶ τῶν
[.......................] ασι τῆς

Spuren einer Zeile

Auf der Rückseite von anderer Hand:
ἐπαγ̣-.

Schubart.

P. 10524. No 1062.

Papyrus. H. 17,5 cm., Br. 9,5 cm. Oxyrhynchos. Etwas flüchtige, hier und da stark verblasste Kursive.

Συνάλλαγμα ἐπιτηρήσεως.

1 Ὁμολογοῦσιν ἀλλήλοις Αὐρήλιοι Σαραπίων ὁ κ[αὶ Δ]ῖος καὶ Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς [ὁ καὶ Εὐδα]ίμων

2 ἀπελεύθερος Ἑρμίου Σαραπίωνος ἀμφότεροι ἀπὸ [Ὀ]ξ[υρυγχει]τῶν [πόλε]ως εἰσδοθέντ[ες ὑπὸ τοῦ] τοῦ

3 ἐνεστῶτος γ (ἔτους) ἀμφοδογραμματέως Αὐρηλίου Σαραπίωνος εἰς ἐπιτήρη[σ]ιν ὠνῆς πελωχ.. ου πόλεως

4 [. . .] . . ου Ὀξυρυγχείτου, ὁ μὲν Σαραπίων ὁ καὶ Δῖος διὰ τοῦ ἑα[υ]τ[ο]ῦ πατρὸς Αὐ[ρηλ]ίου Σαραπίωνος τοῦ καὶ Διο-

5 σκουρίδου ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως, ὁ δὲ Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς ὁ καὶ Εὐδαίμων διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀμφοδογρα(μματέως)

6 Αὐρηλίου Σαραπίωνος Θέωνος καὶ Ἀμόις Ἀμόιτος μητρὸς Ἡρακλείας καὶ Σύρος ὁ καὶ [Ἀγα]θὸς Δαίμων

7 Πτολεμαίου μητρὸς Νιλοῦτος ἀμφότεροι ἀπὸ τῆς αὐτῆς πόλεως καὶ Γάϊος Ἰούλιος Ἀλέ[ξαν]δρος υἱὸς

8 Γαΐου Ἰουλίου Σουβουράνα Λόγγου μητρὸς Νίκης, ὁ μὲν Σαραπίων ὁ καὶ Δῖος διὰ το[ῦ ἑ]αυτοῦ πατρὸς

9 αὐτοῦ Αὐρηλίου Σαραπίωνος τοῦ καὶ Διοσκουρίδου καὶ ὁ Ἑρμίας ἀνθ' οὗ Ἑρμῆς ὁ καὶ Εὐδα[ί]μων διὰ τοῦ αὐ-

236/7 n. Chr.

Bei der Entzifferung besonders der schwer zu lesenden Stellen der in diesem Hefte veröffentlichten Papyri (No 1062–1083) hat mich Herr Dr. Schubart aufs freundlichste unterstützt.

1 ἀνθ' οὗ ist nicht ein fester Ausdruck für „Adoptivsohn von", wie Crönert, Studien zur Palaeographie u. Papyruskunde Heft IV S. 101 ff. behauptet, sondern führt einen Ersatznamen ein wie ὁ καὶ o. ä., vgl. auch Wilcken, Archiv f. Papyrusforschung III S. 124.

2 εἰσδοθέντ[ες ὑπὸ und 3 εἰς Wilcken. 3 Zu πελωχ.. ου vgl. Verso.

verte

10 τοῦ ἀμφοδογραμματέως Αὐρηλίου Σαραπίωνος συνηλλαχέναι τῷ τε Ἀμόι καὶ Σύρῳ [τ]ῷ καὶ Ἀγαθῷ Δαί-
11 μονι καὶ Γαΐῳ Ἰουλίῳ Ἀλεξάνδρῳ τοῖς τρισὶ ἐξ ἀλληλεγγύης τὴν δηλουμένην ἐπιτήρησιν
12 ἐπὶ τὸν τοῦ ἀμφόδου αὐτῶν ἐνιαύσιον χρόνον ἀπὸ ᾱ τοῦ ὄντος μηνὸς Θὼθ ἕως ε̄ ἐπαγομένων — 29. Aug. 236 – 28. Aug. 237 n. Chr.
13 τοῦ αὐτοῦ ἐνεστῶ[τ]ος γ/ ἐπὶ τῷ αὐτοὺς τοὺς περὶ τὸν Ἀμόιν τὴν ἀπαίτησιν ποιή[σα]σθαι πάν-
14 των τῶν τῇ αὐτῇ ὠνῇ ὑποστελλό[ν]των πράσσοντας κατά[τ]ε τὸν τῆς ὠνῆς γνώμ[ονα καὶ] τὴν
15 τοῦ νομοῦ συνήθιαν καὶ σύμβ[ολα] ἐκδοῦναι τοῖς διαγρ[άφ]ουσι καὶ τὰς διαγρ[α]φ[ὰς . . . . .] . . .
16 ἐπὶ τὴν τοῦ νομοῦ δημοσίαν τράπ[ε]ζαν καὶ ὑπακοῦσαι καθ' [ἕκα]σ[τ]ον μηνιαῖ[ο]ν τῷ [το]ῦ νομοῦ
17 στρατηγῷ πρὸς [τὰς] διαγραφά[ς], ἔτι δὲ καὶ συστήσασθαι τοὺς ταύτης λόγους ὡς ἐκ . . [. . . . κ]αὶ τού-
18 των τὸν καταχω[ρισ]μὸν ποιήσασθαι οἷς δέον ἐστίν, καὶ τοὺς ἴσους ἐπιδοῦναι τῷ ἀπο . . . . .
19 μένῳ ἐξεταστῇ [κ]αὶ πάντα ἐπιτελέσαι ὅσα τῇ αὐτῇ ὠνῇ ἀνήκει διὰ τὸ ἐντεῦθεν διαπεπεῖ-
20 σθαι αὐτοὺς ὑπ' αὐτῶν περί τε ὀψωνίου καὶ τιμῆς χάρτου καὶ γράπτρων (sic) καὶ πάντων ἁπλῶς
21 τῶν τῇ αὐτῇ ὠνῇ διαφερ[ό]ντων, [τ]οὺς [δὲ περὶ τ]ὸν Ἀμόιν εὐδοκεῖν ἐπὶ τούτοις καὶ κατα . . ή-

---

14 [τ]ε und γνώμ[ονα Wilcken. 15 Von dem λ von σύμβ[ολα] ist der untere Ansatz erhalten. 17 Wahrscheinlich ὡς ἐκ δί[κης. Von dem folgenden αι τ sind nur schwache Spuren zu erkennen. 18 Die ziemlich klar zu erkennenden Reste der Buchstaben führen auf ἀποβαινομένῳ. 19 ἐντεῦθεν Wilcken.

verte

22 σειν τῶν προκειμένων καὶ ἀπαρενο[χ]λήτ[ο]υς καὶ ἀνεισπράκτους καὶ ἀζημίους
κ[αὶ] ἀ[σ]κύλτους
23 παρέξειν τοὺς περὶ τὸν Σαραπίωνα τὸν καὶ Δῖον περὶ πάντων ἁπλῶς τῶν τῇ
αὐτῇ [ἐ]πιτηρήσει
24 [ἀν]ηκόντων [καὶ] μὴ ἐξεῖναι μηδενὶ αὐτῶν παραβαίνειν τὰ προκείμενα. κύριον
τὸ [συνάλλαγμα.]
25 [Πε]ρὶ δὲ τοῦ ταῦτα [ὀ]ρθῶς καλῶ[ς γ]είνεσθαι ἐπερωτηθέντες ὑπ' ἀλλήλων
ἑαυτοῖς ὡμ[ολόγησαν.]
26 [L] γ/ Αὐτοκράτ[ορο]ς Καίσαρος Γαίου Ἰουλίου Οὐήρο[υ] ~~Μαξιμίνου~~ (sic) — 29. Aug. 236 n. Chr.
Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς Σεβα[στοῦ καὶ Γαΐου]
27 [Ἰου]λίου Οὐήρου [Μαξίμου] τοῦ αἰωνίου Κ[αί]σαρος Σεβαστοῦ υἱοῦ τοῦ
Σεβαστοῦ Θὼθ α[ ]

28 (2.H.) Ἀμόις Ἀμόιτος δι' ἐμοῦ [Αὐ]ρηλίου Διοσκόρου Ἀπίωνος [τοῦ ἀγορανο-]
29 μήσαντος βουλευτοῦ συνηλλάγην σὺν τοῖς ἄλλοι[ς] τὴ[ν προκει-]
30 μένην ἐπιτήρησιν ἐπὶ πᾶσι τοῖς προκιμένοις καὶ ἐπ[ερωτη-]
31 *(3.H.) θεὶς ὡμολόγησα. * Αὐρήλιος Σύρος ὁ καὶ Ἀγαθὸς Δαίμων ἔγρα[ψα καὶ]
32 συνηλλάγην τὴν προκειμένην ἐπιτήρησιν ὡς πρ[ό]κει[ται καὶ]
33 **(4.H.) ἐπερωθεὶς (sic) ὡμολόγησα. ** Γαιος Ἰούλιος Ἀλέξανδρος συνηλλάγην τ[ὴν]
34 ἐπιτήρησιν ὡς πρόκιται καὶ ἐπερωτητὶς (sic) ὡμολόγησα. [ ]

---

27 τοῦ αἰωνίου Κ[αί]σαρος Σεβαστοῦ ist fast völlig verlöscht.

verte

Unten am Rande des Papyrus sind noch folgende Zeilen hinzugefügt:

35 (1. H.) Τὸν Ἀμόιν Ἀμόιτος ὑπέβαλεν Διόσκορος ἀγορανόμος. ὃ καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὑπο[γ]ρ[ά]ψ[ας ·]

36 ὁ γὰρ Σύρος ὁ καὶ Ἀγαθὸς Δαί(μων) ἐστὶν Πτολεμαίου Κερκεθυρείτου υἱὸς ὡς κοινωνὸς τοῦ Γαίου.

37 ἔστιν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος ἀδελ(φὸς) Ἡρακλᾶ Γαϊτάνα. δ̄ ἐγρά(φησαν), ὧν ἔσχεν ὁ ἀμφοδογρα(μματεὺς) α̅ καὶ Διόσκορος α̅ [κα]ὶ

38 Αὐρήλι[ο]ς α̅.

VERSO.

1 Συνάλλαγμα Δίου υἱοῦ ἐπιτηρήσεως τέλους πελωχικου γς ἐπὶ ═══ (sic)

2 τ[οῦ] τῆ[ς] πόλ(εως) ἀμφοδογρα(μματέως).

---

35 ὑπέβαλεν d.i. schlug vor. 37 τέσσαρα d.i. 4 Exemplare des vorliegenden Vertrages. Verso 1 In πελωχικου (vgl. Recto 3) vermutet Wilcken eine Bezeichnung der Steuer, vielleicht steckt aber auch eine Ortsbezeichnung darin.

Der Papyrus ist zusammengefaltet gewesen, einmal von unten nach oben, mehrmals von rechts nach links, so dass die von oben nach unten laufende, nur die obere Hälfte des Papyrus einnehmende Aufschrift des Verso aussen blieb. Oben in der linken Ecke ist durch ein Loch des Papyrus ein Bastband gezogen, vermittels dessen der zusammengefaltete Papyrus zusammengebunden gewesen ist und auf dem sich wahrscheinlich ein Siegel befunden hat. In Z. 1 des Verso ist das Wort nach ἐπὶ wieder ausgestrichen, wie es scheint, weil es beim Zusammenfalten des Papyrus verdeckt worden wäre.

P. VIERECK.

Ersatz Eḥnâs. No 1063.

Papyrus. H. 15 cm. Br. 8 cm. Herkunft unbekannt. Kursive.

Zahlungsanweisung.

Μαρ . . νος Πτολεμαίου Ἡρώδῃ
τραπεζίτῃ (?) χα(ίρειν). Χρημάτεισον
ἐπὶ τῆς τριακάδος τοῦ Μεχὶ-
ρ μηνὸς τοῦ ἐνεστότος (sic) τρείτου
5 L Παπειῶνει Παπειῶνος
τὰς εἴσας ὧν εὐχρήστημαι
παρὰ αὐτοῦ ἀργυρείου δρα-
χμὰς διακοσίας / ϛ ς.
L τρείτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος
10 Νέρουα Τραιανοῦ Σεβαστοῦ
Γερμανεικοῦ Μεχὲρ ιη.

24. Feb. 100 n. Chr.

12. Feb. 100 n. Chr.

(2. H.) Πάπος[.] Σαραπίωνι . . . ψ . . χ
ε . . . . ὧν ἔχω
σου [. . . . .] δραχμῶν (?).

---

1 Vielleicht Μαρκῖνος oder Μαρεῖνος; die Schrift von Z. 1 u. 2 ist z. T. fast ganz verlöscht. 6 L. ἴσας. 11 L. Μεχείρ. 12 ff. Schwer leserliche feine Schrift. 12 Ende l. χαί(ρειν).

P. VIERECK.

P. 10541. No 1064.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 10,5 cm. Oxyrhynchos. Kursive.

Zahlungsanweisung.

Papyrus oben abgebrochen.

[. . . . . . . Αὐρηλίῳ Σα]ρ[α-]
πίωνι . . α[. . .] . [.] . . χαίρειν.
καλ[ῶς] ποιήσεις με[τ]αβαλὼν
τ[ῷ] παρὰ σοὶ ἐν Ὀξυ[ρυ]γχείτῃ Αὐ-
5 ρηλίῳ Ὀφελλίῳ ἐξηγητῇ Ὀξυ-
ρυγχειτῶν ἀνθ' ὧν ἔσχον παρ' αὐ-
τοῦ ἐν Ἑρμο[υ]πόλει ἀργυρίου και-
νοῦ νομίσματος ταλάντων δέκα
(τάλαντα) ι, τὰ ἴσα τοῦ ἀργυρίου τάλαντα [δ]έκα
10 πλήρης ἀριθμοῦ καὶ μὴ αὐτῷ[ν] κα-
τάσχῃς· τὴν δὲ ἐπιθήκην ταύ-
την μοναχήν σοι ἐξεδόμην
ἰδιόγραφόν μου καὶ κυρία ἔστω καὶ
ἐπερωτηθεὶ[ς] ὡμολόγησα.

15 (ἔτους) γ (ἔτους) τοῦ κυρίου ἡμῶν Μάρκου — 277/8 n. Chr.
Αὐρηλίου Πρόβου Σεβαστοῦ
Τῦβι . . — Dez./Jan.

σημε[ι]ι — ἐν Ὀξυρυγχείτῃ
ἐπὶ Α(ὐ)ρη(λιον) Σαραπίωνα διαστολέα.

---

2 Zu διαστολεῖ (vgl. Z. 19) scheinen die Reste nicht zu passen, der letzte Buchstabe scheint ν oder η zu sein, vielleicht τρα[πε]ζ[ίτ]η. 15 Die Sigle für ἔτους ist doppelt gesetzt. 17 Wie es scheint Τῦβι ιβ, vielleicht aber auch κ. oder κ. 18 Wohl = σημεῖον. 19 Α(ὐ)ρή(λιον) abgekürzt.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1065.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 10 cm. Faijûm. Kursive, an manchen Stellen stark verwischt.

Abschrift einer διαγραφή.

Ἀντίγραφον δ[ια]γραφῆς διὰ τῆς
Παππίωνος τραπέζης Μακεδόν[ω]ν
L πρώτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος Νέρουα Τραιανοῦ — 25. Aug. 97 n. Chr.
Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ μηνὸς Καισαρείου ἐπαγο(μένων) β̄.
5 Ἡρώδης Λέοντος Μυσθαρ(ίωνι) Μενελάου χρυσοχεῖ
ἀπέχειν αὐτὸν τιμὴν χρυσίου δοκιμεί[ο]υ
μναϊαίων ὀκτὼι ὧν κατεσκεύασε αὐτῷ
[ἓ]ν ψελίων μαγκλίων ζεύγει (sic) δικαμπῶ(ν)
δράκοντο(ς) κεφαλίου ἐ[ν] σταθμῷ Ἀρσινοιτικῷ,
10 ἃ καὶ παρέλαβεν ὁ Ἡρώ[δης] τῆς συμπεφωνημ(ένης)
χρήσεως ἀργυρίου [δ]ραχμὰς δ[ι]σχειλίας
ὀκτακοσίας δεκαέξ / 𐅵 β ω ι ϛ. ἐὰν δὲ
βούληται ὁ Ἡρώδης μεταποιῆσαι τὰ προκεί-
μενα σκεύη, δώσει ἑκάστου μναϊαίου
15 [ὑπ]ὲρ ἀπουσίας τετάρτην μίαν. ἐὰν δὲ καὶ
[ἐ]ξστήσῃ, ὁμοίως δώσει ἑκάστου μναιαίου
τετάρτην μίαν ἀπο(υσίας) μ . . . . ω ἐπὶ τοῦ . . . . ι ͭ καὶ . . .

(2. H.) Μυσθαρίων Μενελάου χρυσό-
χως (sic) ἀπέχω παρὰ τοῦ [Ἡ]ρώδου
20 [τ]ιμὴν χρυσίου δοκι[με]ίου μν-
αήων ὀκκτώ (sic), ὧν κατασκεύ-
ασα αὐτο ἓν ψελίων μαγκλί-
ων ζεῦγες ἀργυρίο[υ] δραχμὰς

---

8 Vgl. Pap. Oxyrh. II 259, 11 f. ψελίου χρυσοῦ [[ν]] μνα[ι]ήω(ν) δύο Μαγιανοῦ εἰς λόγον Ἀλίνης, wo auch μαγκλίνου zu lesen sein wird, da Μαγιανοῦ neben εἰς λόγον Ἀλίνης überflüssig ist; μαγκλίνου ist mir freilich nicht klar. 16 L. ἐκστήσῃ. 17 ἀπο̄ Papyrus. Nachher vielleicht τραπεζίτ(ου). 18 ff. Etwas unbeholfene eigenhändige Unterschrift. 20 In τιμὴν ist η korrigiert aus ν. 21 f. L. κατεσκεύασα αὐτῷ.

verte

[δισχ]ιλίας ὀκτακοσίας δεκαέξ,
25 [/ς β]ωις. ἐὰν δὲ βούληται αὐτὰ
μεταποιῆσαι ἢ ἐξστῆσαι, ἀπ-
οδώσω τὴν ἐπὶ τοῦ καιροῦ τιμ-
[ὴ]ν ἀπολαβάνων (sic) τὰ σκεύη καὶ
[ὑ]πὲρ ἑκάστου μναιαίου τετά-
30 ρτην μίαν, καθὼς π[ρό]κιται.

---

25 Das ε von ἐὰν scheint in das ς hineinkorrigiert zu sein.

P. VIERECK.

Ersatz Eḥnâs. No 1066.

Papyrus. H. 23 cm., Br. 11,5 cm. Herkunft unbekannt. Ungeschickte Kursive.

Urkunde über den Verkauf eines Esels.

Θεογ[ί]τ[ω]ν Θεογίτωνος
Πτολεμαίῳ Ἡρακλίδου
χαίριν. Πέπρακά σοι
τὸν ὑπάρχοντά μοι
5 ἀγόραστον παρὰ σοῦ
ὄνον λευκομυόχρουν
τέλιον καὶ ἀπέχω τὴν
τιμὴν ἀργυρίου δραχμὰς
ἑκατὸν ὀκκτῶ (sic) /Ϛ (sic) ρη . . . [ ]
10 θου. Ἔτους δευτέρου Αὐτοκράτορος
Καίσαρο[ς] Νέρουα Τραιανοῦ Σεβαστοῦ
Θῶ[θ . .]

Aug./Sept. 98 n. Chr.

---

2 ου in Ἡρακλίδου ist korrigiert (aus ιο ?)

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs: No 1067.

Papyrus. H. 15 cm., Br. 11,5 cm. Faijûm. Kursive.

Urkunde über Pacht einer Mühle.

[. . . . .]. ωνος τοῦ Παποῦ(τος)
[. . . . .] . . ς τοῦ Ὀννώφρεως τῶν ἀπ[ὸ] κώ(μης) Εὐ-
[. . . . . Πέρσο]υ τῆς ἐπιγονῆς. Βούλομαι μισθώσασθαι
τὸ ὑπάρχον σοὶ ἐν κώ(μῃ) Θεαδελφείᾳ μύλαιον ἐνεργόν, ἐν ᾧ
5 μύλοι Θηβα[ι]κοὶ πέντε σὺν τραπέζαις καὶ κόπαις καὶ
ὅλμοι λίθινοι [τ]έσσαρος (sic), καὶ τοὺς προσόντας οἴκους δύο εἰς
. . νακα δια κα[ὶ] τὰ λοι]πὰ τοῦ μυλαί[ο]υ χρηστήρια εἰς
ἔτη δύο ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος πέμπτου ∟ Αὐτοκράτορος 101/02 n. Chr.
Καίσαρος Νέρουα Τραϊανοῦ Σεβαστοῦ Γ(ε)ρ(μ)ανικοῦ φόρου τοῦ παντ(ὸς)
10 κατ᾽ ἔτος ἀργυρίου δραχμῶν ἑκατὸν ὀγδοήκοντα καὶ
ἐξαιρέτων κατ᾽ ἔτος ἄρτων ἀρτάβης [μ]ιᾶς καὶ ἀλεκ-
τόρων τελείων τεσσάρων ἀνυπολόγων καὶ ἀκινδύ[ν]ων·
καὶ κόψωι (sic) καὶ ἀλέσω κατ᾽ ἔτος ἃς ἐὰν αἱ(ρῇ) κατὰ μῆνα
σιτίας ἄρτων ἄνευ σιτικοῦ τέλεον ἅ[λ]ὸς ἕνδεκα κ[αὶ]
15 κόψωι (sic) καὶ ἀλ[έ]σωι (sic) ἄνευ μίσεων κατ᾽ ἔτος σεμιδάλεω(ς)
ἀρτάβας τρεῖ[ς] καὶ γλυκοπυροῦ ἀρτά[β]ην μεῖαν ἥμισοι (sic)
τῶν ὑπὲρ τοῦ μυλαίου κατ᾽ ἔτος δημοσ[ίω]ν [. . .]ων
[.] αστων ὄντων π[ρ]ὸς σὲ καὶ ξω[. . . .]. τοδ[.]των [. . .]
[. . . . . .]ου . [. . . . .] . τον [. . .
20 . . .]αν . [. . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

5 L. κώπαις. 13 αἱ(ρῇ) abgekürzt αἱ.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1068.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 8 cm. Faijûm. Kursive.

Anzeige eines Todesfalles.

Ἰσιδώ[ρῳ βασι]λ(ικῷ) γραμμα[τ(εῖ)]
Ἀρσι(νοίτου) Θεμίσ(του) μερί[δ(ος)]
παρὰ Σωτέλους τοῦ Ἰωσήπου
τοῦ Θεομνᾶτος μητρὸς Ἐρωτίου
5 ἀπὸ κώμη[ς Ἀ]πολλωνιάδος.
ὁ υἱός μου Ἰ[ώσ]ηπος μητρὸς
Σάρρας ἀφῆλιξ μήπω κατα-
λήξας εἰς λαογραφίαν ἐτελεύ-
τησε τῷ Τῦβι μηνὶ τοῦ ἐνεσ- — Dez./Jan. 100/01 n. Chr.
10 τῶτος τετάρτου ἔτους Τραιανοῦ
Καίσαρος τ[ο]ῦ κυρίου. διὸ ἀξιῶ
ταγῆναι αὐτὸν ἐν τοῖς τετελ(ευτηκόσι).
(2. H.) Τῶι κωμογρα(μματεῖ). Εἰ ἐτελ(εύτησε), ἀναγραψάμ(ενον)
μετὰ χειρο(γραφίας) προσφω(νεῖν) ὡς καθ(ήκει).
15 ∟ δ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Νέρουα — 10. Feb. 101 n. Chr.
Τραιαν[οῦ] Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ
Μεχεὶρ ιϛ
(3. H.) Σωτέλης Ἰω-
σήπου ὁ πρωγε-
20 γραμένος ὀμ-
νύω Αὐτοκράτο-
ρα Καίσα[ρα Νέρουα
Τραιαν[ὸν
Σεβα[στόν

Hier bricht der Papyrus ab.

---

4 Ἐρώτιον als jüdischer Frauenname findet sich bei Wessely, Stud. z. Palaeogr. u. Papyrusk. H. IV S. 71 f. 13 f. Befehl des Isidoros an den Dorfschreiber (Wilcken). 14 Die Auflösungen stammen von Wilcken, ebenso die Lesung ὡς καθ(ήκει). 18 ff. Eigenhändige, in ungeschickten Zügen geschriebene Unterschrift des Soteles. 19 f. L. προγεγραμμένος. 23 Der Papyrus hat ΤΡΔΛ:| . – Auf dem Verso erkennt man Reste eines roten Stempels.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1069.

Papyrus. H. 9 cm., Br. 20 cm. Faijûm. Kursive.

Apographe.

RECTO.

1 (2. H.) ...]άμμωνος μητ(ρὸς) Ἰσιδώρας

2] ἀντίγραφον δικ(αιώματος).

3 (1. H.) [Αὐρ]ηλίῳ Διδύμῳ στρατηγῷ Ἀρσινοΐτου Ἡρακλείδου μερίδος καὶ Αὐρηλίῳ Ἀχιλλεῖ βασιλικῷ

4 [γραμμ]ατῖ τῆς αὐτῆς μερίδος καὶ λαογράφοις τετάρτω (sic) κλήρου παρὰ Αὐρηλίας Σύρας Ἀπολλωνίου

5 [....]ου μητρὸς Ἡραΐ[ι]δος Ἀλκίμου ἀπὸ ἀμφόδου Μοήρεως χωρὶς κυρίου χρηματισζούσης τέκνων δικαίῳ.

6 [Ὑπάρχ]ι μοι ἀπὸ ἀμφόδου Ἀπολλωνίου Ἱερακίου τρίτον μέρος οἰκίας, ἐν ᾧ κατοικῶ, καὶ ἀπογράφομαι

7 [ἐμαυτή]ν τε καὶ τοὺς ἐμοὺς εἰς τὴν τοῦ διελυλοιθότο[ς] (sic) πρώτου ἔτους κατ' οἰκίαν ἀπογραφὴν ἐπὶ τοῦ προκι- 243/4 n. Chr.

8 [μένο]υ ἀμφόδου Μοήρεως, ἀφ' οὗ καὶ τῇ προτέρᾳ ἀπογραφῇ ἀπεγραψάμην. καὶ ἠμὶ Αὐρηλία Σύρα ἡ προδη-

9 [λουμέ]νη L λς καὶ τὰ γενόμενά μοι ἐκ τοῦ γενομένου κ[α]ὶ τετευλητηκόντος (sic) μου ἀνδρὸς Πλουτάμμω-

---

2 δικ(αιώματος) aufgelöst von Wilcken. 3 Ein Aurelios Didymos war Strateg d. 8. Okt. 222 (cf. B.G.U. 35) und April/Mai 225 n. Chr. (cf. B.G.U. 42); vgl. zu Z. 7. 4 L. τετάρτου. 6 L. ἐπὶ ἀμφόδου, vgl. Z. 7. 7 πρώτου ἔτους, das wäre nach dem zu Z. 3 Gesagten das 1. Jahr des M. Aurelius Severus Alexander = 221/2. 221/2 ist aber kein Zensusjahr, wohl aber 243/4, das 1. Jahr der beiden Philippus (vgl. Pap. Fir. 4 u. 5). Deswegen wird dieser Aurelios Didymos ein andrer als jener sein, oder er ist auch 243/4 Stratege gewesen. 8f. Man erwartet προδεδηλωμένη; vielleicht war zu schreiben προ⟨δε⟩δη[λωμέ]νη.

verte

10 [νος Σαρα]πάμμωνος τοῦ Νιννάρου μητρὸς Δημη[τ]ροῦτος τέκνα Αὐρήλιον Σαραπάμμωνα ἐπικεικριμέ-

11 [νον λειν]ούφον μίσθιον L ις καὶ Ἀ[π]ολλώνιον L ια καὶ [Ἀ]μμώνιον L ζ, τοὺς δύο μὴ ἀναγεγρα-

12 [μμένους] ...ηπιγεμένοις καὶ ἐνοίκους τὸν τοῦ προκιμ[έ]νου μου ἀνδρὸς Πλουτάμμωνος ὁμο-

13 [πάτριον] καὶ ὁμομήτριον ἀδελφὸν Αὐρήλιον Νιννᾶν ἐπικεικριμένον λεινόυφος (sic) μίσθιον L λα καὶ

14 [τὸν γενόμε]νον αὐτῷ ἐκ τῆς γεν[ο]μένης καὶ τε[λ]ευτηκό[ντ]ος (sic) αὐτοῦ γυναικὸς Αὐρηλίας Ἰσιδώρας Α-

15 [. . . . .] . . [. . . .]λείδο[υ] ὑΐὸν Α[.] . [. . . . .] . . . [. . . . .]μέν[ο]ν ἐπιγεν[. . . . . .

---

10 ἐπικεικριμένον (vgl. Z. 13) korrigiert aus ἐπικρικριμένον. 11 f. Man erwartet ἀναγεγραμμένους ἐν ⟨τοῖς⟩ ἐπιγεγενημένοις. Der Papyrus hat Z. 12 Anfang:]ΘΗΗΠΙ ΓΕΜΕΝΟΙϹ. Es scheint eine Korrektur in der Stelle zu stecken. ἐπιγενομένοις scheint auch Z. 15 zu stehen, wo auch ἐν τοῖς fehlt. 13 In Νιννᾶν ist das α korrigiert. 15 Vielleicht [Ἡρακ]λείδο[υ] und nachher μὴ ἀναγεγραμ]μέν[ο]ν ἐπιγεν[ομένοις], vgl. Z. 12.

verte

(Ersatz Eḥnâs) (No 1069)[3]

VERSO

(von anderer Hand als das Recto).

Abrechnung.

Kol. I.

		καὶ ἀπῶ τοῦ πρότου		
		λώγου Φαρμοῦθι	∫ υμη.	März/Apr.
		π(αρὰ) Ατωεις ὑκωδωμος	∫ ϖ	
		π(αρὰ) Ἥρωνος μεθείτου	∫ ρμδ	
5		τοῦ τῶν ἀναλωμά[των]	∫ ψϙβ	
		Παχών		April/Mai
		τιμὴ ὑλητῆρες	∫ [.]	
	ς	τιμὴ ξύτου εὐπρατικ[οῦ]	∫ [ ]η	
	η	τιμὴ ξύτου εὐπρατικ[οῦ] καὶ ἀλυκῆς	∫ ιβ	
10	ις	τιμὴ ξύτου	∫ η	
	κς	τιμὴ ψωμίων	∫ . [ ] .	
		τιμὴ ακ . . [		

Hier bricht der Papyrus ab.

Von einer zweiten Kolumne sind auch noch spärliche Überreste vorhanden.

---

1 L. ἀπὸ und πρώτου. 2 L. λόγου. 3 L. οἰκοδόμος (resp. -ου). 4 μεθείτου = μεσίτου? 9 καὶ ἀλυκῆς ist unter der Zeile eingeschoben.

P. VIERECK.

P. 10528. No 1070.

Papyrus. H. 13 cm. Br. 11 cm. Oxyrhynchos. Kursive.

Eingabe an den ἀρχιερεύς.

... ἀρχ]ιερεῖ ἐνάρχ(ῳ) ἐξηγ(ητῇ) βουλ(ευτῇ) τῆς Ὀξ(υρύγχων) πόλ(εως)
[παρὰ Αὐρηλίας Λεχωσπ. .] τῆς καὶ Ἰσιδώρας Παναρέτου τοῦ κ(αὶ) Θέωνος ἀπὸ τῆς α(ὐτῆς) πόλ(εως).
[. . . . . τῷ ἐμῷ] κινδύνῳ ἐπίτροπον τῶ[ν] ἀφηλίκων μου τέκνων
[. . . . .] τῆς πατρικῆς αὐτῶν κληρονομίας Αὐρήλιον Ἀχιλλέα
5 [. . . . .]. αλειτο[.] τὸν πρὸς πατρὸς αὐτῶν θεῖον ὄντα εὔπορον
[. . . . .] καὶ εὐδοκοῦντα τῇ αἱρέσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῷ αὐτὸν
[. . . . . ἐπιτροπ]ῇ τῇ ἐμῇ δ[ι]ὰ τὸ ἀναγκαί[ω]ς κἀμὲ εἶναι ἐπακολουθη-
[. . . . . βιβ]λείδιον πρὸς τὸ τὰ τούτων ἑξῆς ἀκόλουθα γενέσθαι καὶ
[. . . . . ἀ]πολέσθαι. L β Αὐτοκράτορος Καίσαρος Μάρκου Αὐρηλίου — Sept./Okt. 218 n. Chr.
10 [Ἀντωνίνου Εὐσεβο]ῦς Εὐτυχοῦς Σεβαστοῦ Φαῶφι. Αὐρηλία Λεχωσπ...
[. . . . .] Αὐρήλιος Σερῆνος ἐπιγέγραμμαι αὐτῆς κύριος. Αἰτηθεὶς
[ἔγραψα ὑπὲρ αὐτῆς μὴ] εἰδυίης γράμμα[τ]α. Αὐρήλιος Ἀχιλλεὺς Θέωνος εὐδοκῶ
[. . . . .] καὶ ὑπηρέτης δ[ι]ὰ Α]ὐρηλ(ίου) Ὠριγένους υἱοῦ ἐπήνεγκα.
[. . . . .] ὑπηρέτης ἐ[πή]νεγκα Ἁθὺρ γ̅. — 30. Okt.

---

2 Möglich ist auch τῆς καὶ Δι[ο]δώρας. 5 Vielleicht]. αλειτο[ν] oder]. αλειτο[υ]. 6 Zu Anfang ist wohl καὶ ἐπιτήδειον zu ergänzen. 7 Aurelios Achilleus soll neben der Mutter die Vormundschaft führen. 7 f. ἐπακολουθή[σασαν? Das βιβλείδιον scheint die vorliegende Eingabe zu sein. 9 Vielleicht μηδὲν αὐτοῖς ἀ]πολέσθαι o. ä.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1071.

Papyrus. H. 6,5 cm. Br. 16 cm. Faijûm. Wohl 3. Jahrh. n. Chr. Steile schöne Kursive.

Eingabe an den ἀρχιερεὺς ἀρχιδικαστής.

1 [Ἀγαθῷ Δαίμονι τῷ καὶ Δι]δύμῳ ἱερῖ ἀρχιδικαστῇ καὶ πρὸς τῇ ἐπιμελίᾳ τῶν χρηματισ-

2 [τῶν καὶ τῶν ἄλλων κριτη]ρίων

3 [παρὰ Μάρκου Αὐρηλίου Ἑρμ]εία τοῦ καὶ Ἡρακλείδου Σαραπάμμωνος τοῦ Ἡρακλεί-

4 [δου ἀπὸ τῆς μητροπό λ]εως τοῦ Ἀρσινοείτου ἀπὸ ἀμφόδου Μοήρεως καὶ πα-

5 [ρὰ .... Ἡρα]κλείδου, ὡς δὲ πρὶν ἢ λαβεῖν τὴν Ῥωμαίων πολειτί-

6 [αν ἐκαλεῖτο ....]ν . [.]ου τοῦ κατὰ μητέρα πάππου Ἰσιδώρου ἀρχισ

7 [. . . . .] . . . . α συμ[β]εβαιοῦντος τήνδε τὴν

Hier bricht der Papyrus ab.

Z. 1.3.4 sind aus einem kleinen Fragment, einer von derselben Hand geschriebenen Dublette, ergänzt. Z. 3 ist dort erhalten: . . .]υ Αὐρηλίου Ερ[. . .

P. VIERECK.

Ersatz Eḥnâs. No 1072.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 24 cm. Herkunft unbekannt. Kursive.

Auszüge aus διαστρώματα.

RECTO.

Kol. I

λ

Σανσνεὺς μητ[ρ]ὸς [ ]᾽Ορσαῖτος τῆς Πετεσούχου
ἣ διὰ τοῦ πρὸ τούτου διαστρώματος τῇ α Παχὼ(ν) — 26. Apr. 125 n. Chr.
τοῦ ἐνάτου ἔτους Θεοῦ Ἁδριανοῦ διὰ ἀ[γ]ορα-
5 νόμου παρασυνγραφὴν ἔθετο γυναικὶ
Ἡροῦτι Παστωῦ[τ]ος Πετεσούχου μητρὸς Θεν-
ηρακλεία[ς] ἀπὸ τῆς αὐτῆς κώμης, δι᾽ ἧς
ὑπαλλάσσει πρὸς τὴν ἑαυτῆς φερνὴν πάντα
ὅσα ἔχει καὶ ὅσα ἄλλα ἐὰν ἐπικτήσηται.
10 (2. H.) Ἡρακλεί(δης) σεση(μείωμαι)
(3. H.) Ἰούλιος [ ]
Σ[. . . . . . σε]σ(ημείωμαι)

Kol. II.

(1. H.) Σεμθ[εὺς . . . . . .]. ατης Α[. . .
ἣ διὰ τοῦ πρὸ τούτου διασ[τρώματος . . .
. [. .] . . τα καὶ περίλυσιν [. . .
Χοι[ὰκ] κ τ[ο]ῦ ιγ Θεοῦ Ἁ[δ]ριανοῦ . . . — Nov./Dez. 128/9 n. Chr.
5 . [. .] τοῦ ἀδελφοῦ Σεμ[θέως (?) . . .
απο [.] . κομαιος του ω[. . .
τ. . . . ρεως [. .] πάντ[α . . .
. . . [. . . .] κώμη [. .] . [. . . .
. . . [. . .] . οἰκίαν καὶ π[. . .
10 . . . .] . . [.] . . [. . .

Hier bricht der Papyrus ab.

Kol. I 2 Links von ᾽Ορσαῖτος ist eine Lücke, jedoch scheint kein Buchstabe dort gestanden zu haben. 5 Zwischen παρα und συνγραφην ist ein ziemlich grosser freier Raum. 8 In φερνὴν scheint ην korrigiert zu sein. 9 Λὰν für ἐὰν. 10 Der Abkürzungsstrich von σεση(μείωμαι) scheint bis nach Z. 12 hineingezogen zu sein. Z. 11 u. 12 sind wohl von derselben Hand.
Kol. II Die Registerzahl λα ist rechts mit abgebrochen.

verte

VERSO

(von anderer Hand als das Recto).

Abrechnung.

Kol. I.

Λόγος/ πενθημέρου
πύλης Τρειστόμου νομαρ-
χίας σὺν τα[ῖ]ς ἄλλαις πέν-
τες λη[μ]μάτων τοῦ ἐνεσ-
5 τότος (sic) ς ς/ Φαμενὼθ/ α/ — 25. Feb. 143 (?) n. Chr.
Χ[.]. . . . εινας καὶ Ἑρμῆς/
[. . . . .]οι/ ο[ ]. . ō ςκδ̄

Kol. II.

(in der kol. I entgegengesetzten Richtung geschrieben).

[. . . . .] γ̄
[. . . . .]
ε/ Ἑρμῆς/
L ς/ Φαμενὼθ/ ε̄
5 γ/ τῆς/ πενθη(μέρου) λ̄ — 1. März 143 (?) n. Chr.

Kol. I 3f. πέντες für πέντε ? 7 ō wohl gleich ὁ(μοίως).
Kol. II 5 γ/ = γ(ίνεται) ?

P. VIERECK.

P. 10538. No 1073.

Papyrus. H. 23,5 cm. Br. 10 cm. Oxyrhynchos. Kursive.

Amtliches Schreiben der βουλή.

(2. Hand) 𝛼

Ὀξυρυγχι[τ]ῶν τῆ[ς] λαμπρᾶς καὶ λαμπροτάτης πόλ(εως)
ἡ κρ(ατίστη) βουλὴ δι[ὰ] Αὐρηλίου Εὐπόρου τοῦ κ(αὶ) Ἀγαθοῦ Δαί-
μονος γενομένου κοσμητοῦ ἐξηγητοῦ ὑπομνημα-
5. τογρά(φου) τῆ[ς] λαμπροτάτης πόλ(εως) τῶν Ἀλεξ(ανδρέων) πραγ( )
καὶ ὡς χρημα(τίζει) βουλευτοῦ ἐνάρχου πρυτάνεως
βιβλιοφύλαξι ἐνκτήσεων τοῖς φιλ(τάτοις) χαίρειν.
Δίκαια ἡμῖν παρέθετο ἑαυτοῦ ἠρτημένα
καθολικῶν νόμων Αὐρήλιος Ἀπολλοδίδυ-
10 μος Πλουτίωνος περὶ τοῦ καταλ[ε]λέχθαι
αὐτὸν εἰς τὸν σύλλογον τῆς ἱερᾶς συνόδου
καὶ κατὰ τὰ εἰθισμένα προσκυνήσαντες
τὰ δεῖα ἔτι μᾶλλον ταῦτα αὐτῷ ἐβεβαιώ-
σαμεν. ἐπεὶ οὖν ἀκόλουθον ἔγνωμεν εἶ-
15 ναι ταῦτα φανερ(ῶς) ἀνενέγκαι ὑμῖν, ἵν' εἰδῆ-
τε τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῷ ἐκ τῶν
νόμων ἀτελίαν καὶ τὴν δέουσαν πα-
ράθεσιν ποιήσησθε τῷ ὀνόματι αὐ-
τοῦ, ἐπιστέλλεται ὑμῖν, φίλτατοι.
20 Ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὔχομαι, φίλ(τατοι).
(ἔτους) ε τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐρηλιανοῦ
Σεβαστοῦ Μεχείρ. Jan./Feb. 274 n. Chr.

---

1 Wohl α 2 Aurelios Euporos. Agathos Daimon und Aurelios Apollodidymos (Z. 9 f.) kehren wieder in No 1074. 5 πραγ(ματευομένου) oder πραγ(ματικοῦ)? 11 Das ν von τὸν scheint korrigiert zu sein aus υ. 13 δεῖα = θεῖα, doch ist statt δ vielleicht auch θ zu lesen. 15 Ich gebe nach Vorschlag von Wilcken ἀνενέγκαι, obwohl das erste ν mehr wie π aussieht.

P. VIERECK.

P. 10537. No 1074.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 40 cm. Oxyrhynchos. Ausgeschriebene, etwas flüchtige Kursive.

Aktenstücke, Dionysische Vereine betreffend.

1 [. . . . .

δημαρχικῆς ἐξουσ]ίας τὸ β̄, ὕπατος τὸ γ̄, αὐ[τοκρ]άτωρ τὸ δ̄, πατὴρ πατρίδο(ς) ⟨τοῖς⟩ ἀπὸ τῆς οἰκουμένης περὶ τὸν Διόνυσον ἱερονείκαις στεφανείταις καὶ τοῖς τούτων συναγωνισταῖς χαίρειν. Τὰς μὲν — 275 n. Chr.

2 [. . . . .

. . . .]. ιτ. ., τὰ δὲ [ὑ]πὸ τοῦ [θ]εοῦ Σεβαστοῦ δεδομένα ὑμῖν νόμιμα καὶ φιλάνθ[ρ]ωπα συντηρῶ. Οἱ π[ρ]έσ[β]εις ἦσαν Κλαύδιος Φο[.].ος, Κλαύδιος Ἐπάγαθος, Κ[λα]ύδιος Διονύσιος, Κλαύδιος Θαμῦρις

3 [. . . . .

. . . .] ἐν Ῥώμῃ Τιβ]ερίῳ Κλαυδίῳ Καίσαρι Σεβαστ[ῷ] καὶ Οὐϊτελλίῳ τὸ β̄ [ὑπ]άτοις. κεφ[ά]λαιον ἐκ διατάγματος θεοῦ Ἁδριανοῦ περὶ τῶν δο[θ]εισῶν δωρεῶν τῇ συνόδῳ ὧν δὲ ε.[. . .]ν ἀσυλία προς- — 42 n. Chr.

4 [. . . . .

. . . . π]ολῖται χρείας ἱερᾶς ἢ τῶν ἀγώνων [.] . . . [. .] καὶ κρ[ί-]νειν μὴ καθισ[τ]άνειν ἐγγυητ[ὰ]ς ἀνεισφορίας αὐτῶν ουν συνθυσίας μὴ δέχεσθαι πρὸς ἀνάγκην ξένους μὴ ἐργεσθαι μηδὲ ἄλλῃ τινὶ φρου(ρᾷ) (?)

---

1 Der Erlass stammt von Aurelian, wie sich aus der Vergleichung mit No 1073 ergiebt. Aurelian ist cos. III im Jahre 275. Imp. III ist er bezeichnet C.I.L. VI, 1112 a. d. Jahre 274; damit stimmt hier αὐτοκράτωρ τὸ δ̄. Die Richtigkeit dieser Zählung ist daher wohl mit Unrecht von Groag bei Pauly-Wissowa 5,1 S. 1356 bezweifelt. Über die Verwirrung in der Zählung der tribunicia potestas siehe ebenda S. 1355. Man erwartet hier δημαρχικῆς ἐξουσίας τὸ ς̄. 2 Θαμῦρις und 3 ἀσυλία Wilcken. 4 ουν wohl Dittographie von συν.

verte

5 [. . . . .

. . . . . .] Σεο[υ]ήρου . [. .]ακος ὑμᾶς τοὺ[ς] τὴν ἱερὰ[ν] σύ[ν]οδ[ο]ν
νέμοντας ἐ[ν] τῇ πατρίδι μου ἥσθῆναι ἐπὶ τῷ εἰς ἐμὲ περιεληλυθέναι
τὴν τῶν ὅλων κηδεμονίαν καὶ βασ[ι]λείαν διὰ ψηφίσματο[ς] φα-
νερα — (sic)

6 [. . . . .

. . . .]τοις βουλόμενος, ὁπόσα εἴ[χ]ετε ἐξ ἀρχῆς [ὑ]πὸ τῶν πρὸ ἐμ[ο]ῦ
αὐτοκρ[ατό]ρων δεδομένα ὑμῖν δίκαια καὶ φιλάνθρωπα, ταῦτα καὶ
αὐτὸς φυλάττω προσαύξειν ἐθέλων καὶ διὰ τιμῆς ἄγειν

7 [. . . . .

. . .]ε. Εὐ[τυχεῖτ]ε. Θεῶν Σεουήρου κ[αὶ] Ἀντωνείνου. Τοῖς ψη-
φί[σ]μασιν ὑμῶν κ[αὶ] πάνυ πεφροντισμένω[ς] ἐνετύχομεν ὡς μήτε
ὑστερεῖν τι ὑμῖν τῶν ὑπαρχόντων δικαίων μή-

8 [τε . . . .

. . . .]. . λλειον παρ[. . . . . .]. Εὐ[τ]υχεῖτε.
Θεοῦ [Ἀλε]ξάνδρου. Ὅσα Θεῷ Ἀντωνείνῳ πατρὶ ἐμῷ καὶ Θεῷ Οὐή-
ρῳ πάππῳ μου καὶ τοῖς ἄνωθεν προγόνοις ἐκρίθη περὶ ὑ-

9 [μῶν . . . .

. . . .]οτι [. . .]α εἶναι οἱ καθ᾽ ἑ[κάστην πα]νήγυριν ἀγωνοθέ-
ται πειθαρχήσουσιν. (*Der Rest der Zeile ist unbeschrieben.*)

---

5 νέμοντας findet sich in dieser Verbindung häufiger, vgl. Ziebarth, Das griechische Vereinswesen S. 88. 7 f. Auszug aus einem Erlass des Septimius Severus und Caracalla, 8 f. aus einem solchen des M. Aurelius Severus Alexander, dessen Vater Elagabal, dessen Grossvater Caracalla ist. Οὐήρῳ ist also verschrieben für Σεουήρῳ. 8 Die Spuren führen auf Βέλλειον.

verte

10 [᾿Οξυρυγχειτῶν τῆς λαμπρᾶς καὶ λαμπροτάτης πόλεως τῇ κρατίστῃ βουλῇ διὰ Αὐ]ρη]λίου Εὐπόρου τοῦ καὶ Ἀγαθοῦ Δαίμο[νος γενομ]έ[ν]ου κοσμητοῦ ἐξηγητοῦ εὐθηνιάρχου ὑπομνηματογράφου τῆς λαμπροτάτης πόλεως τῶν Ἀλεξανδρέων ἐξηγητεύσαντος πρυτανεύσαντος

11 [· ·]τῆς λαμπρᾶς καὶ λαμπροτάτης Ὀξυρυγχ]ει-τῶν πόλεως Αὐρήλιος Ἀπολλοδίδυμος Πλουτίωνος ἀπὸ τῆς λαμπρᾶς καὶ λαμπροτάτης Ὀξυρυγχειτῶν πόλεως γραμματεὺς τῆς ἱερᾶς συνόδου τοῖς ἀξιολογωτάτοις χαίρειν. Τοῦ γενομένου ψηφίσμα-

12 [τος ·τ]ε-ταγμένων τῶν περὶ ἀσυλίας θείων αὐτοκ[ρα]τορικῶν διατάξεων τὰ ἴσα ἐντάξας καὶ ἐπιφέρων ἀξιῶ ἀκόλουθα ὑμᾶς τούτοις πρᾶξαι. (*Der Rest der Zeile ist unbeschrieben.*)

13 [· Με]γίστου Καρπικοῦ Μεγ[ί]σ[τ]ου Εὐσεβοῦς Εὐτυχοῦς Σεβ[α]στοῦ Τῦβι. (*Der Rest der Zeile ist unbeschrieben.*)   *275 n. Chr.*

14 [· ·]· · ·ταις τῆς συνόδου χαίρει[ν. Ἡ ἱε]ρὰ μουσικὴ περι-πολιστικ[ὴ] Αὐρηλιανὴ μεγάλη σύνοδ[ο]ς τοῖς περὶ τὸν Διόνυσον τεχνείταις ἱερονείκαις στεφανείταις χαίρειν. Γεινώσκε-

15 [τε · τ]ὴν σύνοδον Μᾶρκον Αὐρήλιον Ἀπολλο[δ]ί[δυμ]ον Πλουτίωνος γραμματέα καὶ ἀποδεδωκότα κατὰ τὸν λογισμὸν τὸν βασιλικὸν ἐντάγιον πᾶν ἐκ πλήρους χ ων καὶ τὰ εἰς τὰς τιμὰς τοῦ ἕως 5ς (?)

---

10 Zur Ergänzung vgl. No 1073, der Dativ τῇ βουλῇ, der nachher durch τοῖς ἀξιολογωτάτοις wieder aufgenommen wird, auf Vorschlag Wilckens. Es fehlen demnach ca 50–70 Buchstaben zu Anfang der einzelnen Zeilen (vgl. Z. 25). 13 Datierung nach dem 6. Jahre des Aurelian, vgl. zu Z. 15. 14 Als Absender werden in der ersten Adresse die ἀξιολογώτατοι (τῆς βουλῆς?) von Z. 11 anzusehen sein. 15 χ = χα(λκοῦ). Zu ἕως 5ς vgl. Z. 14; Lesung unsicher.

verte

16 [. . . . .

. . . . . . ἐν τῇ λαμπ]ρᾷ καὶ λαμπροτάτῃ Ὀ[ξυρυγχειτῶ]ν [πό]λει ἀγῶνος ἀγομένου πρώτου ἱεροῦ εἰσελαστικοῦ οἰκουμενικοῦ πενταετηρικοῦ σκηνικοῦ γυμνικοῦ ἱππικοῦ ἰσοκαπιτωλίου τῶν

17 [μεγάλων Καπιτωλίων . . . .

. . . .]. τῆς ἱερᾶς [μ]ουσ[ι]κῆ[ς] σ[υνό]δου [. . .] ἄρχοντος Σαραπ[ά]μμωνος κ[ή]ρυκος Ἀλεξανδρ[έ]ως ἱερονείκου Καπιτωλιονείκου παραδόξου γραμματεύοντος Παύλου σαλπικτοῦ

18 [. . . . .

. . . . Μ]άρκου Αὐρηλίου Σιλβαν[οῦ] Ἑρμο[πολείτο]υ Ῥωμαίου καὶ Ἀθηναίου ἱερονείκου πλειστονείκου παραδόξου. Μᾶρκος Αὐρήλιος Σαραπάμμων Ἀλεξανδρεὺς καὶ Ἑρμοπολείτης

19 [. . . . .

. . . .]. . τῆς ἱερᾶς μουσικῆ[ς] περιπολιστ[ι]κῆς Αὐρηλιανῆς οἰκουμενικῆς μεγάλης συνόδου ἔγραψα καὶ ἐσφράγισα καταταγέντι ἐπ' ἐμοῦ ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ λαμπροτάτῃ Ὀξυρυγχει-

20 [τῶν πόλει . . . .

. . . . πεντα]ετηρικοῦ σκηνικοῦ ἱππ[ι]κοῦ γυμν]ικ[ο]ῦ ἰσ[ο]καπιτωλίου τῶν με[γ]άλων Καπιτωλίων Μάρκου Αὐρηλίου Ἀπολλοδιδύμου Πλουτίωνος γρα(μματέως) ὑπέγρ(αψα). Μᾶρκος Αὐρήλιος [Π]αῦλος Ἀντινοεὺς

21 [. . . . .

. . . .]. . [. . . ἄ]ρχων γραμματεὺς τῆς [ἱε]ρᾶς περ[ι]πολειστικῆς Αὐ[ρη]λιανῆς οἰκ[ο]υμενικῆς μεγάλης συνόδου ὑπέγρα[ψ]α καὶ ἐσφράγισα καταταγέντι ἐπ' ἐμοῦ ἐν τῇ λαμπρᾷ καὶ λαμπροτάτῃ

---

17 Vor ἄρχοντος scheint ein υ gestanden zu haben, vielleicht also [τοῦ]. 19 Vor τῆς ἱερᾶς stand der Titel In Z. 19 21. 24 steht καταταγέντι, das vielleicht als ein absoluter Dativ zu fassen ist.

vertc

22 [Ὀξυρυγχειτῶν πόλει . . . .
. . . . . . πεν]ταετηρικοῦ σκηνικοῦ ἱππικοῦ γ[υ]μνικοῦ ἰσοκαπιτω-
λίου τῶν μεγάλων Καπιτωλίων Μάρκῳ Αὐρηλίῳ Ἀπολλοδιδύμῳ γρα-
(μματεῖ). Μᾶρκος Αὐρήλιος Σ[ιλ]βανὸς Ἑρμοπολείτης

23 [. . . . .
. . . . Περ]γαμηνὸς καὶ Ῥόδιος σαλπικτὴς Καπιτωλ[ι]ονείκης ἐπὶ
Ῥώμης, Τρισπυθιονείκης, Δεκαολυμπιονείκης, Δωδεκααktιονείκης,
Τρισκαιδεκαασκληπιονείκης, Νεμιονείκης

24 [. . . . .
παρά]δοξος ἄρχων ν[ο]μοδί[κ]της τῆς ἱερᾶς μουσικ[ῆ]ς περιπολιστι-
κῆς Αὐρηλ[ι]ανῆς οἰκουμενιονικῆς (sic) μεγάλης συνόδου ὑπέγραψα
καὶ ἐσφράγισα καταγέντι ἐπ' ἐμοῦ ἐν τῇ λαμπρᾷ

25 [καὶ λαμπροτάτῃ Ὀξυρυγχειτῶν πόλει ἀγῶνος ἀγομένου π]ρ[ώτου] ἱεροῦ
εἰσελαστ[ικο]ῦ οἰκουμενικοῦ πενταετηρικοῦ σκηνικοῦ ἱπ[π]ικοῦ
γ[υ]μνικοῦ ἰσοκαπιτωλίου τῶν μεγάλων Καπ[ιτ]ωλίων Μάρκου
Αὐρηλίου Ἀπολλοδιδύμ(ου) Πλουτίωνος γρα(μματέως). Μᾶρκος
Αὐρήλιος Πτο-

26 [λεμαῖος (?) . . . . τῆς
ἱερᾶς μ]ουσικῆς οἰ[κου]μενικῆς Αὐρηλιανῆς περιπολειστικῆς μεγάλης συνόδου ἐτέλεσα τὴν διπλῆν.

---

22 Μάρκῳ Αὐρηλίῳ etc. für Μάρκου Αὐρηλίου etc. 25 Die Länge der Zeile wird durch die aus Z. 16 genommene Ergänzung bestimmt.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1075.

Papyrus. H. 7,5 cm Br. 9 cm. Faijûm. Flüchtige Kursive.

Bescheinigung über geleistete Dammarbeiten.

Ἔτους ἑνδεκάτου Αὐτοκράτορος Καίσαρος | 147/8 n. Chr.
Τίτου Αἰλίου Ἁδριανοῦ Ἀντωνίνου
Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς. εἴργ(ασται) ὑπ(ὲρ) χω(ματικῶν) ἔρ(γων) τοῦ
αὐτοῦ ιαʃ Παῦνι κε κθ | 20-24. Juni 148 n. Chr.
ἐν τῇ παλαιᾷ ἐξαθ(ύρῳ) Θεαδελ(φείας)
Τέως Κρονίωνος Σνεφερῶ(τος)
μ(ητρὸς) Ταουεῖτ(ος)
(2. H.) Νίλ.ς σεσημ(είωμαι)

---

5 τῇ und ἐξαθ(ύρῳ) Wilcken, vgl. Fayûm towns No 365. 6 Τέως korrigiert aus Λέως, wie es scheint: [illegible]. 7 ⌐ = μητρός. 8 2. H. ungeübte Schrift. Zu Νιλος scheinen die Buchstabenreste nach λ nicht recht zu passen, eher zu Νιλης.

P. VIERECK

Ersatz Ehnâs. No 1076.

Papyrus. H. 7 cm. Br. 9 cm. Faijûm. Kursive.

Bescheinigung über geleistete Dammarbeiten.

Ἔ[τους] ἑν[δεκά]του Αὐτ[ο]κράτορος Καίσαρος Τίτου | 147/8 n. Chr.
Α[ἰ]λίου] Ἁδρ[ιαν]οῦ Ἀ[ντων]ίνου Σεβαστοῦ
Ε[ὐ]σε[βο]ῦς. εἴρ(γασται) ὑπ(ὲρ) χωμ(ατικῶν) ἔργων
τοῦ α(ὐτοῦ) ιαʃ Ἐπεὶφ ιβ ις ἐν τῇ | 6-10. Juli 148 n. Chr.

verte

(Ersatz Ehnâs) (No 1076)[2]

5 Ψιναλειτ διώ(ρυγι) Θεαδελ(φείας)
Πανεσ(νεὺς) Ὥρο(υ) Πανεσ(νέως)
–∂ Ἥρωτ(ος)
(2. H.) Σαιμπρών . . ς σε(ση)μ(είωμαι)

---

5 Vgl. Fayûm towns No 77 u. 78 und Wilcken, Archiv f. Papyrusforschung I S. 552. In dem dort erwähnten Münchener Text steht Ψινα̂ δι^ω Daher wird auch dort Ψιναλειτ aufzulösen sein. 7 –∂ = μητρός. 8 2. H. sehr ungeübte Schrift. Zu Σαιμπρώνιος scheinen die Reste nicht recht zu passen.

P. VIERECK.

Ersatz Ehnâs. No 1077.

Papyrus. H. 7,5 cm. Br. 9 cm. Faijûm. Kursive.

Bescheinigung über geleistete Dammarbeiten.

Ἔτους γ̄ Αὐτοκράτορος Καίσαρος (162/3 n. Chr.)
Μάρκου Αὐρηλίου Ἀντωνείνου
Σε(ε)β(α)στοῦ καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος
Λουκίου Αὐρηλίου Οὐήρου Σε[β(αστ)ο]ῦ.
5 εἴργ(ασται) ὑπ(ὲρ) χω(ματικῶν) το(ῦ) α(ὐτοῦ) γ ʃ Ἐπεὶφ ιβ̄ (6–10. Juli 163 n. Chr.)
ιϛ̄ ἐν τ(ῇ) Ψιναλ(ειτ) πολ( ) Σαραπάμμ(ων)
Πετεοκυῶτ(ος) το(ῦ) Πετεσούχ(ου) μη(τρὸς)
Θερμουθ( ).

---

6 Zu Ψιναλ(ειτ) vgl. No 1076, 5; wohl aufzulösen πόλ(εως)
8 Θερμουθ(ίου) oder Θερμουθ(αρίου).

P. VIERECK.

P. 10521. No 1078.

Papyrus. H. 23,5 cm. Br. 15,5 cm. Herkunft unbekannt. Ungeübte grosse Kursive.
Privatbrief.

Σαραπίων Σαραπιάδι τῇ ἀδελφῇ πλεῖστα χαίρειν
καὶ διὰ παντὸς ὑγιαίνειν. Γείνωσκέ με πεπρα-
κότα πρὸς τὸν καιρόν· οὐ καλῶς δὲ ἐπόησας
ἐκπορευομένων πολλῶν φίλων μὴ σημᾶ-
5 ναί μοι μηδὲ ἐνειδότος σοῦ, ὅτι ἀγωνιῶ
περὶ ὑμῶν· λοιπὸν οὖν, ἐὰν λάβω τὰ κερμάμια,
ὄψομαι, τί με δεῖ ποιεῖν· οὐ γὰρ ἀργὸν δεῖ με
καθῆσθαι· ἤθελον δὲ ἢ περὶ τῶν ἔργων
σεσημάνκαις μοι νεύων ἃ γέγονε ἢ οὔ.
10 γείνωσκε δὲ ἡγεμόνα εἰσεληλυθότα
τῇ τρίτῃ [κ]αὶ εἰκάδι· τὰ δ' ἄλλα ἐπιμελῶσθε
ἀτῶν, ἵν' ὑ[γ]ιαίνητε. ἀσπάζου τὰ παιδία
καὶ πά[ντας] τοὺς ἐν οἴκῳ καὶ Πανεχώτην.
[Ἔ]ρρω(σο).
15 ∟ γ Γαίου Καίσαρ[ο]ς Σεβαστοῦ Γερμανικο[ῦ]
μηνὸς Σωτῆρος κγ. — 17. Juni 39. n. Chr.

VERSO.

ἀπόδ(ος) — παρὰ Σαραπ(ίωνος) ἐμπόρου
Σαραπ(ίωνι) υἱῷ νεωτέρῳ ἐποικ·

1 Zu Σαραπιάδι τῇ ἀδελφῇ vgl. Z. 5. 9, wo man erwartet εἰδυίας und νεύουσα, und das Verso. 6 κερμάμια verschrieben für κεράμια oder κερμάτια. 8 Das π von περὶ ist aus einem andern Buchstaben korrigiert. 11 Es ist wohl der Monat Soter verstanden, vgl. Z. 16. L. ἐπιμελεῖσθε, vgl. αἰρῶται Pap. Oxyrh. III No 496, 15. 12 ἀτῶν für α(ὐ)τῶν = ὑμῶν αὐτῶν.

P. VIERECK.

P. 10527. No 1079.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 8 cm. Herkunft unbekannt. Kursive.

Privatbrief.

Σαραπίων Ἡρακλείδῃ τῷ
ἡμετέρῳ χα(ίρειν). Ἔπεμψά σοι
ἄλλας δύο ἐπιστολάς,
διὰ Νηδύμου μίαν, διὰ
5 Κρονίου μαχαιροφόρου
μίαν· λοιπὸν οὖν ἔλα-
βον παρὰ το(ῦ) Ἄραβος τὴν
ἐπιστολὴν καὶ ἀνέ-
γνων καὶ ἐλυπήθην.
10 Ἀκολούθει δὲ Πτολλ-
αρίωνι πᾶσαν ὥραν· τά-
χα δύναταί σε εὔλυτ-
ον ποῖσαι· λέγε αὐτῷ· ἄ-
λλο ἐγώ, ἄλλο πάντες.
15 ἐγὼ παιδάριν εἰμί· παρὰ
τάλαντόν σοι πέπρακα
τὰ φο[ρτ]ία μου· οὐκ οἶδα
τι μ̄[. .]μτρων. οτο. .
πολλοὺς δανιστὰς ἔχο-
20 μεν· μὴ ἵνα ἀναστατώ-
σῃς ἡμᾶς, ἐρώτα αὐτὸν
καθ' ἡμέραν· τάχα δύνα-

2 Pap. χ̸ ; dasselbe Hakenalpha Z. 7. 31. 36 (bis) u. Verso Z. 2. 9 In ἐλυπήθην ist υ korrigiert aus η. 11 In πᾶσαν ist σ korrigiert aus ρ. 13 L. ποιῆσαι; in λέγε ist λε korrigiert. 15 L. παιδάρι(ο)ν. 18 Entweder τί μ oder τιμ[ὴν].

verte

ταί σε ἐλεῆσαι· ἐὰν μή, ὡς
ἂν πάντες καὶ σὺ βλέ-
25 πε σατὸν ἀπὸ τῶν Ἰου-
δαίων. Μᾶλλον ἀκολουθῶν
αὐτῷ δύνῃ φιλιάσαι αὐτῷ·
ἰδέ, ἤ δύναται διὰ Διοδώρου
ὑπογραφῆναι ἡ τάβλα ⟨ἢ⟩ διὰ
30 τῆς γυναικὸς τοῦ ἡγεμ-
όνος· ἐὰν τὰ παρ(ὰ) σατοῦ ποί-
σῃς, οὐκ εἶ μεμπτός.
Ἀσπάζου Διόδωρον μ.. αλων.
Ἔρρω(σο). Ἀσπάζου Ἁρποχράτη[ν].
35 L α Τιβερίου Κλαυδίου Καίσαρο(ς)
Σεβα(στοῦ) Γερμανικοῦ Αὐτοκρά(τορος) μηνὸ(ς)
Καισαρείου ια. 4. Aug. 41 n. Chr.

Das VERSO enthält drei ziemlich unleserliche Zeilen:

. εξ Πετεβ . . . . . . η
. . . . ω. τε Ἡρακλ(είδῃ) [π] Σαραπίω(νος)
. . . . νου . . Σωσιπάτρου.

---

25 L. σαυτόν. 30 τῆς nachträglich am Rande zugeschrieben.
31 L. σαυτοῦ ποιήσῃς. Verso 2 [π] = πα(ρὰ).

P. VIERECK.

P. 10520. No 1080.

Papyrus. H. 22,5 cm. Br. 14,5 cm. Herkunft unbekannt. 3.(?) Jahrh. n. Chr. Kursive.

Privatbrief.

Ἡρακλείδης Ἡρᾷ υἱῷ χα[ί]ρειν.
πρὸ τῶν ὅλων ἀσπάζομαί σε συνχαίρων
ἐπὶ τῇ ὑπαρχθείσῃ σοι ἀγαθῇ [ἐ]σευβεῖ καὶ
εὐτυχῇ (sic) [σ]υμβιώσι κατὰ τὰς κοινὰς ἡμῶν
5 εὐχὰς καὶ προσευχάς, ἐφ' αἷς οἱ θεοὶ τέλιον
ἐπακούσαντες παρέσχον· καὶ ἡμεῖς δὲ ἀκοῇ
ἀπόντες ὡς παρόντες διαθέσι ηὐφράνθη-
μεν κατευχόμενοι ἐπὶ τοῖς μέλλουσι [καὶ] ὅπως
γενόμενοι παρ' ὑμῖν συνάρωμεν δι-
10 πλῆν ε[ἰ]λαπίνην τεθαλυῖαν [τε (sic)] ~~καὶ~~ (sic) καθὼς
οὖν ὁ ἀδελφός σου Ἀμμωνᾶς διείλεκταί μοι
περὶ ὑμῶν καὶ τῶν ὑμῶν πραγμά-
των, ὡς δέον ἐστίν, γενήσεται καὶ περὶ
τούτου θαρσῶν ἀμέλι καὶ σὺ δ[ὲ] σπούδασον
15 ἡμᾶς καταξιῶσαι τῶν ἴσ[ω]ν γραμμά-
των καὶ περὶ ὧν βούλει, ἐπίστελλέ μοι
ἡδέως ἔχοντι καὶ εἴ σοι ἀβ[α]ρές ἐστιν
καὶ δυνα[τόν, σ]υναπόστιλόν μοι σιππί-
ου τρυφεροῦ λίτρας δέκα Γ λ ι καλῶς
20 κεχειρισμένας τῆς οὔσης παρὰ σοὶ τει-

---

3 εὐσεβεῖ scheint verschrieben zu sein in ἐσευβεῖ. 4 L. εὐτυχεῖ. 5 L. τέλειον. 8 καὶ ist nachträglich übergeschrieben, ebenso ist 10 καὶ ausgestrichen und 11 οὖν am Rande zugesetzt. 10 Vgl. Hom. Od. 11, 415 ἢ γάμῳ ἢ ἐράνῳ ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ (Wilcken). 11 Das α von ἀδελφὸς ist aus δ korrigiert. 14 L. ἀμέλει. 18 δυνα[τόν, vgl. B.G.U. 93, 17. 18 f. Zu σιππίου vgl. Wilcken, Archiv f. Papyrusforschung I S. 556 zu No 873. 19 Γ = γ(ίνεται).

verte

μῆς ἐν τούτῳ μηδὲν βλαπτόμε-
νος· προσα[γ]όρευε ἀπ' ἐμοῦ πολλὰ
τὴν σοὶ φιλτάτην σύνευνον Μεθών.
Ἐρρῶσθαί σε καὶ εὐανθοῦντα
25 εὔχομαι, κύριέ μου υἱέ.

VERSO: Ὀξυπώγων Ἡρᾳ υἱῷ.

24 f. Enger und flüchtiger als das Übrige geschrieben, vielleicht von andrer Hand.
Verso Ὀξυπώγων Kinnbart, Spitzbart hier für Ἡρακλείδης Recto Z. 1.

P. VIERECK.

Ersatz Eḥnâs. No 1081.

Papyrus. H. 13,5 cm. Br. 16,5 cm. Herkunft unbekannt. 2/3. Jahrh. n. Chr. Kursive.

Privatbrief.

Δίδυμο[ς] Ἑρμιόνῃ τῇ κυρίᾳ πο[λλ]ὰ χαίρειν.
Εὐκαίρου εὑρὼν τοῦ πρὸς σὲ ἐρχομένου
ἐχάρην, ἵνα σὲ ἀσπάζομαι (sic) καὶ εὔχομαι (sic) τοῖς
θεοῖς ὑπὲ[ρ] σοῦ, ἵνα σὲ διαφυλά[ξ]ωσι καὶ . δ[.]α . . α εὖ
5 ποιήσ[ει]ς ἐπιστείλας ἡμεῖν περὶ τῆς σῆς ὑγίας.
Ἀσπάζονταί σε υἱοί σου, ἀσπάζομαι Εὐδαίμονα
καὶ Σουεροῦν καὶ Εὐδαιμονίδα καὶ ἐλκικην
Ἔρρω[σο].

VERSO.

Ἑρμιόνῃ X ἀπὸ Διδύμου.

2 Der letzte Buchstabe von Εὐκαίρου könnte auch als ν gelesen werden, doch wird Εὐκαίρου mit τοῦ - ἐρχομένου zu verbinden sein.

P. VIERECK.

P. 10540. No 1082.

Papyrus. H. 14,5 cm. Br. 13,5 cm. Angekauft in Eschmunên. Grosse Kursive.
4. Jahrh. n. Chr.

<u>Privatbrief.</u>

Κυρίῳ μου ἀδελφῷ Ἀπφυγχίῳ
καὶ Δίδυμος Ταπιταρίου
Πετῦσις Παπτηβε.
Καθὼς ἔλαβα ἀπφ' ὑμῶν ἐν
5 τῇ κώμῃ τὸ ἥμισοι τοῦ ὁλοκοτίου,
καὶ νῦν παράσχου τῷ ἀδελφῷ
μου Πετυ[σ]ιρίῳ γραμ(ματεῖ) ὑπὲρ ἀμερ(ιμνίας)
τῆς ἐννάτης ἰνδ(ι)κ(τίωνος) ἄλλο χρυσοῦ
νομισμάτιον ἥμισοι· ἀλλὰ μὴ ἀμελή-
10 σατε, κύριοι ἀδελφ(οί). ἐρρῶσθαι ὑμᾶς
εὔχομαι πο[λ]λοῖ(ς) χρόνοις, κύριοι
ἀδελφ(οί).

---

2 L. Διδύμῳ 3 Geschrieben: [illegible] 5 ὁλοκοτίου: gewöhnlich ὁλοκότινος = χρυσοῦν νομισμάτιον (vgl. Z. 8 f.), cf. Sboronos, Journal international d'archéol. numismat. II (1899) S. 358 ff., Mommsen, Hermes XXV (1890) S. 26. 7 γραμ/ vielleicht auch = γραμ(ματεύοντι); Pap.: ἀμερ/, ebenso Z. 10. 12 ἀδελφ/ 11 Pap.: κυριο^υ.

P. VIERECK.

Ersatz Eḥnâs. No 1083.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 13 cm. Faijûm. Schrift stark verlöscht. 1. Jahrh. n. Chr.

Liste von Soldaten.

	].nucius.	C f.	. . . a.	Pesinuntem	
	C]anidius.	C. f.	Pom[ ]	Ancyra.	
	]Baebius.	Q. f.	[. . .]	Ancyra.	
	]Cornelius	Sex. f.	[. . .]	Ancyra.	
5	~~]Sulpicius.~~	~~L. f.~~	~~Lem.~~	~~Pesinuntem.~~	
	].lius.	M. f.	[L]em [	] Cremona.	
	]ranius.	L. f.	Rom [	. .].[. . .] . .	
	]dius.	Q. f.	Rom [	] Ap . . [.].	
	O]ctavius.	A. f.	Rom	Adrymeto.	
10	].us.	C. f.	[. . . .]	Philomedia.	
	Sal]lustius.	C f.	Cor.	Utica.	
	]nutius.	L f.	Cor.	Laudicea.	
	An]tonius.	L f.	Cor.	Laudicea	
	]torius.	[.] f.	Fab	Altino.	
15	] . . [	] . . [		Ch]rysopoli	. . . . [

Hier bricht der Papyrus ab.

Die in dem Papyrus nach den Namen in der Regel gesetzten Punkte sind z.T. ausgelassen, z.T. vielleicht auch verlöscht. Die Auflösungen der Tribusnamen sind: Pom(entina), Lem(onia), Rom(ilia), Cor(nelia), Fab(ia). Z. 5 ist im Originale durchgestrichen. 6 Vielleicht I[u]lius.

P. VIERECK.

P. 11052. No 1084.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 8 cm. Faijûm. Kursive. Zeit des Severus Alexander (s. Z. 36 ff.).

Auszug aus dem Ephebenregister in Alexandreia.

RECTO.

Χρόνος ἐφηβείας ἔτους τρισ-
καιδεκάτου Αὐτοκράτορος
Καίσαρος Τίτου Αἰλίου
Ἁδριανοῦ Ἀντωνείνου
5 Σεβαστοῦ Εὐσεβοῦς
μηνὸς Σεβαστοῦ ιβ. — 9. Sept. 149
Θέων Θέωνος τοῦ Θέω-
νος Προπαπποσεβάστειος
ὁ καὶ Ἀλθαιεὺς ἐτῶν τρι-
10 άκοντα καὶ ἡ τούτου
γυνὴ Σαραπιὰς Δίωνος
ἀστὴ ἐτῶν τριάκοντα
μετὰ κυρίου τοῦ δεδο-
μένου αὐτῇ καθ' ὑπό-
15 μνημα πρυτανέων,

---

7 ff. Derselbe Θέων oder vielleicht sein Vater wird genannt P. Tebtyn. II No 329, 11 f. (a. 139.) Zur Phylen- und Demenbezeichnung vgl. Kenyon, Archiv II 74, ausserdem P. Oxy. III No 477, 7. 497, 20; P. Tebtyn. II No 316, 2. P. Lond. III p. 133. 13 ff. Der Ehemann fungiert nicht als κύριος der Frau, sei es weil er gleichen Alters ist, sei es weil sie im ἄγραφος γάμος leben (Z. 24), und zwar wohl erst seit kurzem. Der Frau ist vielmehr ein κύριος durch die πρυτάνεις des laufenden Jahres bestellt (Z. 14 ff.). Über die Bedeutung der πρυτάνεις s. Berl. philol. Wochenschrift 1904 Sp. 495; Wilcken, Archiv IV 118 f. Zu ihnen gehört auch der ἐξηγητής (s. P. Oxy. III No 477, 4), der öfters mit der Vormundsbestellung delegiert wird (s. Grenfell-Hunt, P. Tebtyn. II S. 263 Anm. 4).

verte

οὗ χρόνος ἐν Πρυτανίῳ
τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους
ḳαὶ μηνός, Θέωνος τοῦ
Τρύφωνος Μ̣ουσο̣πα̣-
20 τε̣ρείου τοῦ καὶ Ἀλθαι-
έως ἐτῶν πεντήκον-
τα ὀκτὼ ἀγυιᾶς Ἀρσι-
νόης Νείκης φάμενοι
συνεῖναι ἑαυτοῖς ἀγρά-
25 φως, υἱὸν Θέωνα ἐνι-
αυτοῦ ἑνός, ἔτους εἰκοσ-
τοῦ Αὐτο̣κ̣ράτορος Καί-
σαρος Τρ[α]ιανοῦ Ἁδριανοῦ
Σεβαστοῦ Φαρμο[ῦ]θι
30 δευτέρᾳ [κ]αὶ εἰκάδι Ἁδρι- 17. Apr. 136
ανοῦ ἐκ πλαγίου Π̣τ̣ο̣-
λεμ̣αίο̣υ τοῦ Ἀντιπά-
τρου

---

16 l. ὧν statt οὗ. 19 f. Μουσοπατέρειος ὁ καὶ Ἀλθαιεύς s. P. Tebtyn. II No 316, 73. 22 f. ἀγυιὰ Ἀρσινόης Νείκης bisher nicht bekannt. 23 ff. Das Partizipium φάμενοι steht als Hauptverbum, dann folgen asyndetisch die einzelnen Erklärungen: 1) die Ehegatten leben im ἄγραφος γάμος, 2) ihr Sohn ist 1 Jahr alt, 3) das Datum des 17. Apr. 136: dieses fasse ich nach Analogie von P. Oxy. III No 477, 8; P. Flor. No 79, 4. 24; P. Tebtyn. II No 316 passim so auf, dass hier Jahr, Monat u. Tag der Eintragung des Vaters in die Ephebenlisten angegeben ist (s. auch P. Flor. No 57, 78). Hier handelt es sich wohl um die Anmeldung des Sohnes im Alter von 1 Jahr (s. dazu P. Tebtyn. II S. 117).
30 ff. Ist Ἁδριανός hier Monatsname? Das Wort würde dann ausnahmsweise dem Φαρμοῦθι gleichgesetzt; sonst entspricht es regelmässig dem Χοιάκ. Auffallend ist dann auch das Fehlen der Tagesziffer (κβ) hinter Ἁδριανοῦ. Noch unverständlicher ist ἐκ πλαγίου (Z. 31), das deutlich zu lesen ist, mit dem darauf folgenden Namen. Zu erwarten wäre die Erwähnung

verte

(P. 11052) (No 1084)[3]

(2. H.) Παρατέθειτ(αι)

35 . . . νυμιν

ας Σεουήρου

Ἀλεξάνδρου

τοῦ κυρίου

Μεσο(ρὴ) ιε — 13. Aug. 222

VERSO.

40 (1. H.) . . . . πατρὸς Θέωνος

---

des συμμοριάρχης, wie P. Tebtyn. II No 316, 5. 38. 76. 34 s. P. Oxy. IV No 713, 1: παρετέθ(η).

Paul M. MEYER.

P. 11049 RECTO. No 1085.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 31 cm. Kanzleischrift. Zeit des Marcus (s. Z. 12. 17).

Exzerpte aus Amtstagebüchern (ὑπομνηματισμοί).

Unbedeutende Reste einer Kolumne sind am linken Rande sichtbar.
Der obere und wohl grösste Teil des Papyrus fehlt.

Kol. II.

νακμένων ς Βc, Δωṇ[ᾶ]τος εἶ[π]εν· Σύρος
καὶ ἡ ἀδελφὴ νόμ[ι]ṃ[οί] ε]ἰσιν οἱ[ ] ἐντ[υ]νχά-
νοντες καὶ οὐκ ụπẹρaịρει τὴ[ν] σ̣ụ̣ṇτεί-
μησιν τῶṇ δύ[ο] τ[αλ]άṇτων. Κατὰ τὴν
5 χάριν τοῦ θεοῦ Αἰλ̣[ί]ου Ἀντων[ε]ίνου δύ-
νονται ἔχειν τὸṇ τάφον. Ἀξιούντων
περιαιρεθῆναι αὐτὸν τῆς προκηρύξε-
ω[ς], Δωνᾶτ[ο]ς ε[ἶπ]εν· κατὰ τὰ ὑπομνή-

---

1 2200 Drachmen. — Donatus ist sonst nicht bekannt. 3 Die Lesung ụπẹρaịρει ist unsicher. — 5/6 l. δύνανται.

verte

9 μ[α]τά μου π[ε]ρια[ιρεθ]ήσεται.
Der Schluss der Z. 9 und Z. 10 werden ausgefüllt durch eine unleserliche Schrift zweiter Hd.

---

11 [Ἔτο]υς πέμπτου [Αὐρηλ]ίων Ἀντωνείνου
[καὶ] Οὐήρου τῶ[ν κυρίω]ν Σεβαστῶν Παῦνι ιη — 12. Juni 165
[πρ]οσελθόντω[ν Πτολε]μαίου καὶ Διδυμαρίου
[κα]ὶ Ἡρακλείδ[ου Διο]νυσίου μεθ᾽ ἕτερα.
Reste einer Zeile.

Kol. III.

16 το πεντήκοντα λοιπ[ά ....

---

17 Ἔτους ια [Αὐρ]ηλίου [Ἀντωνείνου]
τοῦ κυρίου [Σε]βαστοῦ [Monat Tag] — 170/71
προσελ[θ]όντος Αὐ[ρηλίου ....
20 θέντος περ..τι.[........
καὶ εἰπ[ό]ντος πε[ρ]ι[......
μετα[τε]θέντος [.....
κέναι τῷ ἡγεμ[όνι .....
τος τὸ βιβλ[ίδιον ......
25 εχούσης [.................. ἀρι-]
θμῷ τριά[κοντα ....
ὅς τὰ προσ[.........
ἐμῆς δι[........
ἀν[........

22/23 ergänze etwa ..... ἐπιδεδω]κέναι. 25/26 Die Worte ... ἀρι]θμῷ τριά[κοντα beziehen sich wohl auf den Gegenstand des Prozesses, bilden etwa eine Art rubrica. Vielleicht lassen sich Z. 25 ff vermutungsweise folgendermassen ergänzen:

[ὁ δεῖνα εἶπεν· περὶ τῶν ..... ἀρι-]
θμῷ τριά[κοντα ἔντυχε τῷ στρατηγῷ],

verte

(P. 11049 RECTO) (No 1085) 3

ὅς τὰ προσ[ή]κοντα ποιήσει, τὰ δὲ τῆς]
ἐμῆς δι[καιοδοσίας δεόμενα ἐπ' ἐμὲ]
ἀν[απέμψει]

s. dazu BGU 180, 28 f. 648, 26. P.Oxy. II No 237 V, 7 f.

Paul M. MEYER.

P. 11049 VERSO. No 1086

Papyrus. H. 12 cm. Br. 31 cm. Kursive. Febr./März 160 oder 183 oder 215.

Schreiben eines praef. Aeg. an die στρατηγοί einer Epistrategie.

Reste zweier Kolumnen sind erhalten, von der ersten die Enden der letzten 10 Zeilen, von der zweiten die Reste der letzten 5 Zeilen. Die Zeile der zweiten Kolumne enthielt ca 68 Buchstaben (s. II Z. 3).

Kol. I.

. . . .]χους
. . . . . ὑπ]όβλητ[ος]
. . . .]ου μενη
. . . .]ου τῷ γ L
5 . . . .] κοσμ[ῆ]σαι
. . . .] ἅ[π]αντας
. . . .] . Ῥωμαίων
. . . .] ἄγνοιαν εἴτε
. . . .]μενον ἐπανόρ-
10 [θωσιν . . . .]

Erlasse von Präfekten an die στρατηγοί (und. βασιλικοὶ γραμματεῖς) der Heptanomis s. B.G.U. 15 II; 484; 646. Der Inhalt des hier vorliegenden Erlasses lässt sich aus den spärlichen Fragmenten leider nicht bestimmen. Auffallend ist I, 7 Ῥωμαίων, II, 2 πο[λ]ιτίαν. Sollte hier eine ins J. 215 zu setzende nähere Ausführung zur constitutio Antoniniana vorliegen ?

verte

(P. 11049 VERSO) (No 1086)[2]

Kol. II.

1 πᾶσι τοῖ[ς . . . .] . . . . . σι φα[νε]ρ[ὸν] γενέσθαι [
2 ἀρχαίων [. . . . . τὴν] δὲ πο[λ]ειτίαν ἐπὶ τὸ βέλτιον καὶ εὐτ[υ]χ[έστερον . . . . .
3 Ταύτης μου [τῆς ἐπιστ]ολῆς τὸ ἀντίγραφον δημοσίᾳ ἔν τε [ταῖς μητροπόλεσι καὶ ἐν τοῖς]
4 ἐπισήμοις τ[ῶν νο]μῶν τόποις προθεῖναι φροντίσατε. Ἔρρ[ωσθαι ὑμᾶς εὔχομαι].
5 L κγ// Φαμε[νὼθ.] — Feb./März 160 oder 183 oder 215

Zur Ergänzung von II, 3/4 vgl. Dittenberger, Or. gr. inscr. sel. II No 665, 9 ff. 664, 4 f. 609, 32 ff. BGU. 372 II, 18.

Paul M. MEYER.

---

357 VERSO. No 1087.

Papyrus. H. 12 cm. Br. 63 cm. Faijûm. 3. Jahrhundert.

Gewerbesteuerlisten aus Arsinoe.

Die Urkunde repräsentiert das Verso von No 357; sie gehört derselben Zeit an wie die BGU. 9 veröffentlichten Listen der Gewerbesteuer aus Arsinoe (s. Wilcken, Ostraka I, 325 f.). In unseren Listen begegnen uns viele der dort genannten Personen und Strassen der Stadt. Botti hat mit Unrecht die Lokalangaben von BGU. 9 auf Alexandreia bezogen (s. Wilcken a.a.O. I, 822).

Am unteren Rande fehlt in den ersten 4 Kolumnen nichts, Kol. V nicht mehr als eine Zeile, Kol. VI und VII mehr. Vom oberen Teil der Urkunde fehlt dagegen ein beträchtliches Stück; die Zahl der fehlenden Zeilen lässt sich nicht mit Sicherheit bestimmen (s. zu I, 6. II, 16. III, 16. IV, 8).

Die Schrift ist dieselbe oder jedenfalls eine sehr ähnliche wie die von No 9. Bruchstücke derselben Rolle sind aber wohl die beiden Urkunden nicht.

Unsere Listen enthalten Gewerbesteuerzahlungen der
στιβεῖς (Walker): sie zahlen 8 dr. (Kol. I, 7-15),
ἀρτυματᾶτες (Gewürzhändler): sie zahlen 36 dr. (Kol. II, 9-12); vgl. BGU. 9 IV, 5 ff.,
φακινᾶτες (Linsenhändler): der allein aufgeführte zahlt 100 dr. (Kol. II, 13 f. = V, 15 f.),
κασσιτερᾶτες (Zinn-Händler resp. Arbeiter): sie zahlen 36 dr. (Kol. IV, 9 ff.); vgl. BGU. 9 IV, 22,

verte

ἀρτοκόποι (Brotbäcker): sie zahlen 8 dr. (Kol. V, 5-14); vgl. BGU. 9 II, 1-5,

βαφεῖς (Färber): die Kol. IV, 1-8 aufgezählten werden zwar nicht als solche bezeichnet (der Beginn der Kolumne mit der Rubrik fehlt). Ein Vergleich mit BGU. 9 II, 7 ff. zeigt aber die Identität mit den daselbst als βαφεῖς verzeichneten: sie zahlen 24 dr.

Von der Rubrik der Kol. II, 2-8 genannten ist nur Z[.......]ις erhalten, das ich versuchsweise zu Z[υτοπωλα]ις ergänze = ζυτοπῶλαι (Bierverkäufer): sie zahlen 16 dr. Kol. VI, 4-8 nennt dieselben Personen wie II, 3-7.

Nicht zu ermitteln ist das Gewerbe der Kol. I, 1-5 aufgezählten, die 8 dr. zahlen, ebensowenig das der Zahler in Kol. III und VII, die z.T. mit den BGU. 9 III genannten Personen identisch sind: sie zahlen 16 dr. Kol. VII, 4-7 begegnen uns dieselben Personen wie Kol. III, 11. 12. 14. 15.

Jede Kolumne war in sich abgeschlossen, enthielt Listen mehrerer Gewerbe. Nachträglich – ob von derselben Hand ist nicht sicher – sind innerhalb jeder Kolumne die Beträge für jedes Gewerbe und ausserdem am Schluss die der Kolumne insgesamt addiert.

Die in unserer Liste erwähnten Strassenquartiere, Strassen, Plätze zähle ich in alphabetischer Reihenfolge auf unter Hinzufügung der bei ihnen anagraphierten Gewerbetreibenden; die bisher unbekannten versehe ich mit einem Kreuz. Zu vergleichen ist Wessely, die Stadt Arsinoe, Wien 1902, und die Indizes der seit 1902 erschienenen Publikationen.

πρὸς τῇ Ἀθηνᾷ — IV, 5 [βαφεύς].

ἐν τῷ Ἀκανθείῳ — II, 4. [VI, 5] (ζυτοπώλης?). III, 11 = VII, 4.

+ ἐν τοῖς Ἀρτοκόποις — V, 7. 8 (ἀρτοκόποι).

ἐν τῷ Βουταφίῳ — V, 6 (ἀρτοκόπος).

ἐν τῷ Γυμνασίῳ (resp. ου) — I, 3. 4. III, 7.

ἐν τῇ Ἑρμουθιακῇ (resp. ῆς) — I, 9 (στιβεύς). V, 14 (ἀρτοκόπος); s. III, 10.

ἐν τῷ Θαραπία(ς) resp. τῇ Θαραπίᾳ — II, 12 (ἀρτυματᾶς). IV, 10 (κασσιτερᾶς).

ἐν τῷ Θεάτρῳ — I, 11 (στιβεύς). III, 15 = VII, 7.

ἐν τῷ Θέωνος resp. Θέωνι — II, 8. [VI, 8] (ζυτοπώλης?). II, 11 (ἀρτυματᾶς).

ἐν τῷ Καπίτωνι — IV, 7 [βαφεύς].

ἐν τῷ Κλεοπατρείῳ — I, 5.

+ ἐν τῇ Κοιλάδι — III, 6.

ἐν τῷ Λαγείῳ — IV, 6 [βαφεύς].

verte

ἐν τῇ Μοίρι Ι,14 (στιβεύς). V,12 (ἀρτοκόπος).
ἐν τῷ Νυμφαίῳ resp. Νυμφαίου (Νυπι VII,6 – Νυποι III,3) Ι,10 (στιβεύς). II,5. [VI,6] (ξυτοπώλης ?). III,3. III,14 = VII,6.
ἐν τῇ Παλαιᾷ Παραβολῇ III,9. V,13 (ἀρτοκόπος).
+ ἐν τῷ Παλατίῳ Ι,12 (στιβεύς). III,4.
ἐν τῷ Πανείου IV,12 (κασσιτερᾶς).
+ ἐν τῷ Προπύλου III,4.
+ ἐν τῇ Ῥεμουθισακῆς (= Ἑρμουθιακῆς ?) III,10
+ ἐν τῷ Σανπαλλίῳ (s. BGU. 9 IV,12) II,3. [VI,4] (ξυτοπώλης ?). V,10 (ἀρτοκόπος).
ἐν τῇ Σεβαστῇ Ι,13 (στιβεύς).
ἐν τῷ Σεουήρου IV,11 (κασσιτερᾶς).
πρὸς τῷ Σεουήρου II,14. [V,16] (φακινᾶς).
+ (ἐν τοῖς) Στεφανοπλόκοις IV,13 (κασσιτερᾶς).
ἐν τῇ Συριακῇ III,12 = VII,5. IV,3 [βαφεύς]. V,11 (ἀρτοκόπος).
+ Τριμώρου ? V,6 (ἀρτοκόπος).
ἐν τῷ Τυμπάνῳ III,8.
+ ἐν τῷ Φιλοξένου II,6. [VI,7] (ξυτοπώλης ?).
ἐν τῷ Φρεμεί IV,4 [βαφεύς].

Nicht verständlich sind die Bezeichnungen
ου πουπα παρα ζωειλον III,5,
ου πουπα παρα αλυπι(ν) III,13 (vgl. BGU. 9 II,8. III,6).

BGU. 9 werden noch folgende, in unseren Listen nicht erwähnte Strassenquartiere genannt: ἐν τοῖς Ἀλοπωλίοις, πρὸς τῷ Καισαρείῳ, ἐν τῷ Λογγείνῳ, ἐν τῷ Λύκου, ἐν τῇ Ναυμαχίᾳ, ἐν τῷ Νεμεσίῳ, ἐν τῷ Τυχαίῳ, πρὸς τῷ Φακινοπωλίων, πρὸς τῷ Φοίνικι.

verte.

(357 VERSO) (No 1087)[4]

Kol. I.

	[ ]	ς η	
	. . .]μοῦθι [. . .]	ς η	
	. . .]α ἐν τ[ῷ] Γ[υμνασί]ου	ς η	
	Κυρίλλος ἐν τῷ Γ[υ]μνσίου	ς η	
5	Βούβατος ἐν τῷ Κλωπατρίῳ	ς η	
			/ς ρδ
	Στιβεῖς		
	Διονῦσις ἐν τῇ οἰκίᾳ Μικκάλου	ς η	
	Ἀμουλῆς ἐν τῇ Ἑρμουθιακῆς	ς η	
10	Ἄνηθος ἐν τῷ Νυμφίῳ	ς η	
	Σαλάκων ἐν τῷ Θρεάτρῳ	ς η	
	Μύσθης ἐν τῷ Παλατίῳ	ς η	
	Φίλιππος ἐν τῇ Σεβαστῇ	ς η	
	Δῖος ἐν τῇ Μύρι	ς η	
15			/ς νς
			[/ ς] ρξ

---

2 nicht zu [φαρ]μοῦθι zu ergänzen. 4 l. Γυμνασίου. 5 l. Κλεοπατρείῳ. 6 Die Summe von 104 Drachmen zeigt, dass ein Betrag von 64 Drachmen (8×8) fehlt, vielleicht also 8 Zeilen (s. Einleitung). 7 στιβεῖον s. P.Tebt. II No 417, 23. 8 l. Διονύσιος. 9 Zwischen Αμ und ουλης ist ein freier Raum von ca 3 Buchstaben, verursacht durch Beschädigung des Papyrus vor der Beschreibung der Rückseite. 10 l. Νυμφαίῳ. 11 l. Θεάτρῳ. 14 l. Μοῖρι. 16 160 Drachmen = 104 (Z. 6) + 56 (Z. 15: στιβεῖς).

verte

(357 VERSO) (No 1087) 5

Kol. II.

Spuren einer Zeile.

1 [. . . . . .] ρ [. . . . .] κη
Ζ[. . . . .]ις
Ἡρακλῆς ἐν τῷ [Σ]α̣ν̣παλλίω̣ ς ις
Ἑρμίας ἐν τῷ Ἀκανθ̣ίῳ ς ις
5 Σουχάμων ἐν τῷ Νυφέου ς ις
Σαμ[ό]ννα̣ρος ἐν τῷ Φιλο̣ξένου ς ις
Κοπ[ρ]ῆς ἐν τῷ Θέωνος ς η
/ ς οβ
Ἀρτυματᾶται̣ς
10 Διογένης ἐν τῷ Σεουήρου ς λς
Μάξιμος ἐν τῷ Θέωνι ς η
Κοπρῆς ἐν τῷ Θαρα̣πία(ς) ς λς
Φ̣α̣κινᾶς
Ἀχιλᾶς πρὸς τῷ Σεουήρου ς ρ
15 / ς ρπ
16 / ς τκ̣δ

---

1 κη am Schluss ist wohl zu [/ς] κη zu ergänzen. Zu 2-7 vgl. VI, 3-8.
2 Vielleicht zu ergänzen Ζ[υτοπωλα]ις = ζυτοπῶλαι (Bierverkäufer). 3 s. V, 10: Σαντπαλ; BGU. 9 IV, 12: ἐν τῷ Σαπαλ; VI, 4. 5 Das μ in Σουχαμων (statt Σουχάμμων) ist korrigiert. 5 l. Νυμφαίου. 6 Σαμ[ό]ννα̣ρος s. VI, 7.
9 l. Ἀρτυματᾶτες; vgl. BGU. 9 IV, 5. Nach 10/11 ist BGU. 9 IV, 6/7 zu ergänzen.
12 l. Θαραπίας. 13 s. V, 15; vgl. BGU. 9 I, 8. IV, 20. 14 l. Ἀχιλλᾶς; s. V, 16.
16 324 Drachmen; es fehlt also ein Betrag von 72 Drachmen, von denen Z. 1 eventuell 28 genannt sind.

verte

(357 VERSO) (No 1087)[6]

Kol. III.

Spuren einer Zeile.

1 ...].ν ἐ̣[ν] τ[...] ϛ ι̣ϛ̣

...]μων [π]ρ̣ὸ̣ς τῇ [...] ϛ ιϛ

...].βιων [ἐ]ν̣ τῷ Νυποι ϛ η

Παλατίῳ

Ἀ]μμωνᾶς ἐν τῷ ~~Προ̣πύλου~~ ϛ ιϛ

5 Ἀβοῦρις ουπουπα παρα Ζωειλον ϛ ιϛ

Νιλίων ἐν τῇ Κυλάδι ϛ ιβ̣

Σαραπιὰς ἐν τῷ Γυμνασίῳ ϛ ιϛ

Ἀκάμων ἐν τῷ Τυπάνῳ ϛ ιϛ

Ἄσις ἐν τῇ Παλῃᾶ̣ Πραβωλῇ̣ ϛ ιϛ

10 Ἁτρῆς ἐν τῇ Ῥεμουθισάκῆς ϛ ιϛ

Χωλίων ἐν τῷ Ἀ̣κατίῳ ϛ ιϛ

Ἀτίων ἐν τῇ Συρακῇ ϛ ιϛ

Ἀνάβασις ουπουπα παρα Αλυπι ϛ ιϛ

Σατρέων ἐν τῷ Νυπεί[ο]υ [ϛ . .]

15 Ἧρων ἐν τῷ Τράτρῳ [ϛ . .]

/ ϛ σϙ̣β̣ / ϛ τ̣ . .

Die Zeilen dieser Kolumne sind sehr schräg von links nach rechts abfallend geschrieben; von Z. 6 ab steht der Steuerbetrag viel tiefer als der Name des betreffenden Steuerzahlers. 3 Νυποι = Νυμφαίῳ? 4 Ἀ]μμωνᾶς korrigiert aus Α]μμωνος. Προπύλου ist durchgestrichen, Παλατίῳ herübergeschrieben. 5 Nach dieser Zeile ist wohl BGU. 9 III, 8 zu ergänzen: [Ἀβ]οῦρις ου[πουπα cet. Die Bedeutung ist unklar; s. auch BGU. 9 II, 8. 6 l. Κοιλάδι; dieselbe Person ist wohl BGU. 9 III, 7 genannt. 8 Dieselbe Person ist BGU. 9 III, 4 genannt. – l. Τυμπάνῳ. 9 l. Παλαιᾷ Παραβολῇ; V, 13 hat nur Παλῃᾶ̣ Πα, BGU. 9 II, 4 Παλῃᾶ̣ Παραπωλῆς. 10 Ῥεμουθισακῆς s. Einleitung. 11 s. VII, 4; dieselbe Person ist BGU. 9 III, 16 genannt. – l. Ἀκανθείῳ. 12 s. VII, 5. – l. Συριακῇ. 13 Nach dieser Zeile ist BGU. 9 III, 6 zu ergänzen: Ἀ]νάβασι(ς) ουπου[πα cet.; BGU. 9 II, 8 ist zu lesen: Διόσ̣κωρος ουπουπα πα[ρ]α Αλ̣υ̣π̣ιν; die Bedeutung ist nicht klar; s. Z. 5. 14 s. VII, 6; l. Σαραπείων, Νυμφαίῳ; BGU. 9 III, 15 heisst derselbe: Σαπείων ἐ[ν τῷ] Νυπίου. 15 s. VII, 7; l. Θεάτρῳ. 16 292 Drachmen; die Gesamtsumme der Kolumnenbeträge ist 3.. Drachmen; die erhaltenen Summen ergeben (ohne Z. 14. 15) 196 Drachmen.

verte

(357 VERSO) (No 1087) 7

Kol. IV.

	Σαρα[.	
	Εὐπτω]ρ[ίων	
	Εὐδέμων [ἐν τῇ Συ]ριακῇ	[ϛ κ]δ
	Εὐπωρίων ἐν τ[ῷ] Φρεμί	[ϛ κ]δ
5	Ἡρακλείδης πρὸς τῇ Ἀθηνᾷ	[ϛ κ]δ
	Κυριλου ἐν τῷ Λαγείῳ	ϛ κδ
	Μωρίων ἐν τῷ Καπίτωνι	ϛ κδ
		ϛ σξδ
	Κασιδηρᾶταις	
10	Σ[ω]τᾶς ἐν τῇ Θαραπίᾳ	ϛ λϛ
	Βουκόλος ἐν τῷ Σεβήρου	ϛ η λβ
	Νεῖλος ἐν τῷ Πανείου	ϛ ϛ λϛ
	Ἡρᾶς Στεφανηλοκοι	ϛ δ ξδ
		/ ϛ ρξη
15		/ ϛ ωιϛ

1–8 handelt es sich um βαφεῖς: s. Einleitung. 3 BGU. 9 II, 10 ist zu lesen: Εὐδέμων ἐν τῇ Συ[ρα]κῇ. 4 s. BGU. 9 II, 20. 5 s. BGU. 9 II, 16: Ἡρακέδης ἐν τῇ Ἀθηνᾷ. 6 l. Κυρίλλος; s. BGU. 9 II, 19. 7 s. BGU. 9 II, 18. 8 264 Drachmen (βαφεῖς); es fehlt ein Betrag von 96 (4×24) Drachmen. 9 l. κασσιτερᾶτες. 11 Zuerst schrieb der Schreiber wohl Σηρου, dann fügte er ein β ein. Das η nach ϛ ist gelöscht, das β in λβ aus ϛ korrigiert; s. 12.13. Handelt es sich etwa um Ratenzahlungen, die summiert ? 12 In Νεῖλος ist ε über der Zeile nachgetragen. Πανείου korrigiert aus Πανηου. Das ϛ ist gelöscht. 13 l. (ἐν τοῖς) Στεφανοπλόκοι(ς) = in der Kranzflechterstrasse. Diese Erklärung erscheint mir wahrscheinlicher als anzunehmen, Ἡρᾶς ein στεφανοπλόκος sei unter den κασσιτερᾶτες aufgeführt. Das δ vor ξδ ist gelöscht. 14/15 168 Drachmen ist die Gesamtzahlung der κασσιτερᾶτες, 816 der Gesamtbetrag der Kolumne. Am Anfang der Kolumne stand also ein Gewerbe mit einer Leistung von 816 − (264 + 168) = 384 Drachmen.

verte

(357 VERSO) (No 1087)[8]

Kol. V.

	]	ϛ ·	
	]	ϛ η	
	. . .] βατο̣ [. . . .]	ϛ η	
		/ ϛ · [	
5	Ἀρτεκόποι		
	Ἁ[ρ]μεσῦσις ἐν τῷ Βουταπίῳ	ϛ η	
	Ἀετίων Τριμώρου	ϛ η	
	Πλούταρχος ἐν τοῖς Ἀρτεκω	ϛ η	
	Σαβεῖνος ἐν τοῖς Ἀρτεκωπι	ϛ η	
10	Ἰσίδωρος ἐν τῷ Σανπαλ	ϛ η	
	Φαρακλείων ἐν τῇ Συριακῇ	ϛ η	
	Πέτρος ἐν τῇ Μύρι	ϛ η	
	Βακχεῖος ἐν τῇ Παληᾷ Πα	ϛ η	
	Διόσκορος ἐν τῇ Ἑρμουθι[κ]ῇ	ϛ η	
15	Φακ[ινᾶ]ς		
	Ἀχιλλᾶ[ς πρὸς τῷ Σεουήρου]	ϛ ρ	
		[/ ϛ ρ]ος	

---

3 Ergänze eventuell Βού]βατο̣[ς nach I,5. 5 l. Ἀρτοκόποι. 6 l. Βουταφίῳ. 8 und 9 l. Ἀρτοκόποις. 10 Σανπαλ s. II,3. 12 Der hier genannte ist zweifellos identisch mit dem BGU. 9 II,5 verzeichneten Πετοες (so lese ich auch) ἐν τῇ Μύρι. Danach bezieht sich 9 II,1-6 auf die ἀρτοκόποι. l. Μοίρι.
13 l. Παλαιᾷ Πα(ραβολῇ); s. zu III,9. 14 l. Ἑρμουθιακῇ. 15/16 ist nach II, 13/14 ergänzt. 17 172(!) Drachmen; die Gesamtsumme der Kolumne ist nicht erhalten.

verte

Kol. VI.

Σαπρ[. . . . .
Ὡρίων [. . . . .
Ζ[. . . . .]
Ἡρακλ[ῆς ἐν τῷ Σανπαλλίῳ ς . .]
5 Ἑρμεία[ς ἐν τῷ Ἀκανθίῳ ς . .]
Σουχάμ[ων ἐν τῷ Νυφέου ς . .]
Σαμόν[ναρος ἐν τῷ Φιλοξένου ς . .]
Κοπρῆ[ς ἐν τῷ Θέωνος ς . .]
Ἡρᾶς [. . . . . . .
Hier bricht die Kolumne ab.

Kol. VII.

. . .] . α[. . .
. . .]ων ἐ[ν . . . .
. . . .]ς ἐν τῇ [. . . . .
[Χωλίω]ν ἐν τῷ Ἀκατίῳ [ς . .]
5 [Ἀτίω]ν ἐν τῇ Συριακῇ [ς . .]
[Σαπ]ρέων [ἐ]ν τω τω Νυπι [ς . .]
[Ἥρω]ν [ἐ]ν τῷ Τράτρῳ [ς . .]
Hier bricht die Kolumne ab.

Kol. VI, 1 ergänze Σαπρ[έων; s. III, 14. 3-8 Die hier verzeichneten Personen sind dieselben wie II, 3-7; sie werden in derselben Reihenfolge genannt: ich habe daher Namen und Strasse nach der Schreibung von Kol. II im Texte ergänzt, nicht die dort gezahlte Steuersumme, die aber zweifellos auch hier normal 16 Drachmen beträgt. Ist die II, 2 vorgeschlagene Ergänzung richtig, dann haben wir auch VI, 3: Ζ[υτοπώλαις] zu ergänzen.

Kol. VII, 4 ergänzt nach III, 11 – l. Ἀκανθείῳ. 5 ergänzt nach III, 12. 6 ergänzt nach III, 14 – l. Σαραπείων ἐν τῷ Νυμφαίῳ. 7 ergänzt nach III, 15 – l. Θεάτρῳ.

Paul M. MEYER.

P. 9740. No 1088.

Papyrus. H. 11,6 cm. Br. 7,5 cm. Kursive. Faijûm. 142 n. Chr.

Torzollquittungen.

Τετελ(ώνηται) διὰ πύλ(ης) Σοκ[ον]π(αίου) Πησνησου
ἐρλημοφυλακίας Π[α]νοῦφ(ι)ς Πανο[ῦ-
φις εἰσάγων καμήλου θήλι(αν) λε[υ-
κὴν δευτεροβόλον καιχαλ[αγ-
5 μέ(νην) Ἀραβικοῖς χαράγμασ[ιν.
∟ ε̄ Ἀντωνίνου καίσαρο[ς
τοῦ κ[υ]ρίου Φαρμοῦθι ἑκκαι[δε-
[κ]άτη ις̅ —————— 11. Apr. 142
Τετελ(ώνηται) διὰ πύλ(ης) Σοκονπ(αίου) Νήσου
10 [ἐ]ρλημοφυλακίας Πανοῦφις Παν[οῦ-
[φις ε]ἰσάγω[ν] καμήλου θήλι(αν) φυ[. . .
[κ]εχαρ[αγ]μέμη(ν) [μ]ηρῷ δε[ξι]ῷ
[Ἀ]ραβικοῖς? χ]αράγ(μασιν). ∟ ε̄ Ἀν[τ]ωνίνου
[κ]αίσαρος τοῦ κυρίου Ἐπεὶφ τρίτη γ̅. 27. Juni 142

---

1 und 9 Zur Auflösung τετελ(ώνηται) s. Wilcken, Archiv II, 134. III, 123; Wessely, Karanis und Soknopaiu Nesos S. 36 ff.; P. Lond. III No 1266 a–c (p. 38).
1 und 9 l. Σοκνοπ(αίου) Νήσου. 2 und 10 ἐρλημοφυλακίας statt ερρημοφυλακιας, wie ausgesprochen; über den Wechsel zwischen ρ und λ s. Mayser, Gramm. d. griech. Pap. § 41. Torzollquittungen für denselben Panuphis s. P. Grenf. II No 50 a (11. April 142), P. Lond. II No 307 p. 84 (8. Sept. 145); wohl auch P. Grenf. II No 50 m (3. März 156), P. Lond. III No 1266 b (25. April 156), 1266 a (9. Juli 158). 3/5 Vgl. P. Grenf. II No 50 a, Z. 3 ff.; δευτεροβόλος s. auch P. P. II p. 115, BGU. 100, 5. 3 und 11 l. Πανούφιος. 3 und 11 l. κάμηλον – θήλειαν. 4/5 und 12 l. κεχαραγμένην.

Paul M. MEYER.

P. 11051 A

No 1089.

Papyrus. H. 11 cm. Br. 30 cm. Kursive. Hermopolites. Zeit des Probus. Der Papyrus bildet das Bruchstück einer grossen Rolle. Zu einer anderen Rolle gehörten P. 11051 B–D (No 1090). Erhalten sind von unserer Urkunde 4 Kolumnen, von der ersten nur die Zeilenenden. Kolumne III und IV sind stark verwischt, sehr schwer lesbar.

Dekaproten-Quittungen aus dem Hermopolites.

Kol. II.

280/81

(1. H.) Προσβ(έβληκεν) ἐπὶ θησ(αυρὸν) πόλεως δεκαπ(ρώτοις) [. . . . . . . γενή(ματος) τοῦ]
ἐνεστῶτος ς (ἔτους) τοῦ κυρίου ἡμῶν Αὐρηλίου Πρό[βου]
Σεβαστοῦ κολ(λήματος) ε Μογ᾽κανεὶ Τιμοῦνις Αἰλουρίων(ος)
(πυροῦ) δοχ(ικῷ) (ἀρτάβας) ἑπτὰ ἥμισυ τέταρτον, Θραγὴ (πυροῦ) δοχ(ικῷ)
5 (ἀρτάβας) πέντε ἥμισυ τρίτον, ... σενσθωλεω
(πυροῦ) δοχ(ικῷ) (ἀρτάβας) πέντε ἥμισυ, Ἐνσεὺ ὑπ(ὲρ) Θαίκιος
Σαραπίωνος (πυροῦ) δοχ(ικῷ) (ἀρτάβας) ὀκτὼ δ, [Σ]ενοάβεως
[ὑπ(ὲρ) Ἑ]ρμί(νου) Δαμοστράτου (πυροῦ) δοχ(ικῷ) (ἀρτάβας) ἕνδεκα, γ(ίνονται) τοῦ
συμβόλ(ου) (πυροῦ) δοχ(ικῷ) (ἀρτάβαι) λη γ/.
10 (2. H.) / Α(ὐρήλιος) Σαραπίων δεκ(άπρωτος) σεσημ(είωμαι) πυροῦ δοχ(ικῷ) (ἀρτάβας) λη γ//

---

1 Nach Analogie von Kol. III (Z. 11) ist etwa zu ergänzen δεκαπ(ρώτοις) [κουσ(σίτου) κάτω γενή(ματος) τοῦ] | ἐνεστῶτος cet. 3 Μογ᾽κανεί s. BGU. 842 VII, 7. 22. P. Amh. II No 96, 2 (?). CPHermop. 41. P. Fir. 28, 5. 13. 4 Θραγή s. BGU. 557, 14. 1092, 12. P. Fir. 71, 728. P. Lips. 18, 7. CPHermop. 41, 11. 6 Ἐνσεύ s. P. Fir. 2, 168. 179. P. Lond. III p. 259. 260. 271 7 [Σ]ενοάβεως s. BGU. 1090 IV, 28. Ebenso ist wohl zu lesen P. Fir. 3, 4. P. Lips. 99 I, 11.

Dem Dekaproten wird gezahlt für

Μογ᾽κανεί :	$7\frac{1}{2}\frac{1}{4}$	Artaben	Weizen,
Θραγή :	$5\frac{1}{2}\frac{1}{3}$	"	" ,
. . . . σενσθωλεω :	$5\frac{1}{2}$	"	" ,
Ἐνσεύ :	$8\frac{1}{4}$	"	" ,
Σενοάβεως :	11	"	" ,
zusammen	$38\frac{1}{3}$	"	"

verte

280/81

Kol. III.

(1. H.) [Π]ροσβ(έβληκεν) ἐπὶ θησ(αυρὸν) [πό]λεως δεκα(πρώτοις) Κουσ(σείτου) Κάτω
γενήματος ϛ [ϛ] Μάρ[κ]ου Αὐρηλίου Πρόβου
Σεβαστοῦ κολ(λήματος) γ̄ Μογκανεὶ Σπαρτιάτης ὁ καὶ
Σαρα[π]ίων ὑπ(ὲρ) Τιμούνιος Αἰ[λ]ουρ[ί]ω[νος]
15 πυρ[οῦ] δοχ(ικῷ) ÷ ἑπτὰ <γ(ίνονται) ⳨> δοχ(ικῷ) ÷ ζ, Θαρηὴ ὑπ(ὲρ)
Τιμ(ούνιος) πυρ[οῦ] δο[χ(ικῷ) ÷ π]έντε [γ(ίνονται) ⳨ δοχ(ικῷ)] ÷ ε,
Ἐνσεὺ ὑπ(ὲρ) Θαίκ[ιος Σα]ραπίωνος πυροῦ
δοχ(ικῷ) ÷ ὀκτ[ὼ γ(ίνονται)] ⳨ [δοχ(ικῷ)] ÷ η, Σενοάβεως
ὑπ(ὲρ) Ἑρμεί[νου Δα]μ[οστ]ράτου πυροῦ
20 δοχ(ικῷ) ÷ ὀκ[τὼ γ(ίνονται)] ⳨ δοχ(ικῷ) ÷ η, . γ(ίνονται) τοῦ [συ]μβόλ(ου)
⳨ δοχ(ικῷ) ÷ κη [. . . . . . . π]υροῦ . [. . . . . .
(3. H.) ϛ´´ τ[οῦ] κυρίο[υ ἡμ]ῶν Μάρκου [Αὐρ]η[λ]ίου
[Π]ρόβου Σε[βαστοῦ] c. 6 Buchst. Σε[νοά]βεως
[. c. 18 bis 19 Buchst. Ἑρ]μῖ[νος Δ]αμοστρά-
25 [του c. 14 Buchst.] . . . ου καὶ . [. . .] ο̄ς .

Μογκανεί	7 Artaben,
Θαρηή	5 „ ,
Ἐνσεύ	8 „ ,
Σενοάβεως	8 „ ,
zusammen	28 „ .

verte

Kol. IV.

(1. H.) Προσβ(έβληκεν) ἐπὶ θησ(αυρὸν) Περ[........ δεκα(πρώτοις).......]
κάτω γενή(ματος) τοῦ ἐν[εστῶτος .ς]
τοῦ κυρίου ἡμῶ[ν Πρόβου Σεβαστοῦ]
κολλ(ήματος) . Μογκανὶ [
30 nicht lesbar
Θραγὴ ὁμοί(ως) ⳨ [δοχ(ικῷ) ÷ ., Ἐνσεὺ]
ὁμοί(ως) ⳨ δοχ(ικῷ) ÷ [. , γίνονται τοῦ]
συμβόλ(ου) ⳨ δοχ(ικῷ) ÷ κ. [Name]
δεκάπρωτ(ος) σεση[μ(είωμαι) πυροῦ δοχ(ικῷ) ÷ κ]
35 γ(ίνονται) ⳨ ÷ κ δοχ(ικῷ).

---

26 Als nächstliegende Ergänzung würde sich ergeben: ἐπὶ θησ(αυρὸν) Περ[ὶ Πόλιν Κάτω .... Sicher ist das aber durchaus nicht. In den übrigen Dekaproten-Quittungen des Hermopolites ist immer nur vom θησαυρός der Metropole die Rede: die Leistung erfolgt durch den Steuerzahler ἐφ᾽ ἀλώνων des Dorfes an die δεκάπρωτοι der Toparchien für den θησαυρός der Metropole. Direkte Leistung ἐν τῇ μητροπόλ(ει) erfolgt No 1090, Kol. III. Die Dekaproten-Quittungen des Faijûm zeigen Leistung der Steuer an die Dekaproten ἐν θησαυρῷ κώμης.
35 δοχ(ικῷ) ist wohl vom Schreiber nachgetragen, ebenso wie BGU. 1090 IV, Z.33.

Paul M. MEYER.

P. 11051 B-D. No 1090.

Papyrus. H. 11 cm. Br. 65 cm. Kursive. Hermopolites. Zeit des Probus (a. 280), nur Kol. IV, 34 ff. ist vom 31. März 286 datiert. Die Stücke hingen zusammen, sind erst bei der Bearbeitung im Museum durchgeschnitten worden. D ist unbeschrieben. B und C umfassen je 2 Kolumnen. Kolumne I–III sind – wenn wir von den ὑπογραφαί (I, 9 f. II, 17 f.) absehen – von einer Hand geschrieben. Kolumne IV, 27–33 zeigt eine andere Hand und andere Dinte, ist vor Kolumne III geschrieben. Kol. IV, 34–39 ist dann 6 Jahre später als alles übrige von einer neuen Hand geschrieben, repräsentiert eine Nachtragsquittung für das Jahr 280/1.

Kol. I.

(1. H.) Μ[ε]μ[έ]τ(ρηκεν) ἐφ' ἀλ(ώνων) Ἐνσεὺ εἰς τὸν ἐν [τῇ] Ἑρμοῦ πόλ(ει) δημόσ(ιον)
θησ(αυρὸν) δεκαπ(ρώτοις) Περὶ Πόλ(ιν) Ἄνω ἐπὶ τ[ῆς] κη Ἐπεὶφ — 22. Juli 280
γενή(ματος) τοῦ ἐνεστ(ῶτος) ες´ τοῦ κυρίου ἡμῶν Πρόβου — 279/80
Σεβ[ασ]τοῦ ἀπὸ γενή(ματος) τοῦ διελ(ηλυθότος) δς´ [Θ]αικὶς ἡ καὶ Τι- — 278/79
5 μ[οῦν]ις Σαραπίωνος διὰ Τιμούνιος Αἰλουρίωνος
εἰσδι(δομένας) Μογκανεὶ πυρο(ῦ) δοχ(ικῷ) ∸ ὀκτὼ γ(ίνονται) ∓ δοχ(ικῷ) ∸ η,
[Ἐνσε]ὺ ὁμοίως πυρο(ῦ) δοχ(ικῷ) ∸ ὀκτὼ γ(ίνονται) ∓ δοχ(ικῷ) ∸ η,
Θε[ραγὴ ὁμο]ίως πυρο(ῦ) δοχ(ικῷ) ∸ τέσσαρες γ(ίνονται) ∓ δοχ(ικῷ) ∸ δ,
ἐπὶ [τὸ αὐ(τὸ)] τῆς μετρ(ήσεως) ∓ δοχ(ικῷ) ∸ κ. (2. H.) Κλ(αύδιος) Νέαρχος σεσημ(είωμαι)
10 τὰς τοῦ πυροῦ ἀρτάβας εἴκοσι.

Analoge Quittungen der δεκάπρωτοι aus dem Hermopolites sind P. Lips. 84. P. Lond. III No 1239 (p. 52 f.), aus dem Faijûm BGU. 579. P. Tebtynis II No 368. 581; zu vergleichen sind BGU. 552 ff. 743 f. P. Fay. 85. P. Fior. 7.

1 ἐφ' ἀλ(ώνων) s. Z. 28; so auch zu lesen P. Lond. III No 1239, 13, so aufzulösen P. Strassb. I No 2, 11. Es werden ἐφ' ἀλ(ώνων) Ἐνσεύ von Θαικὶς ἡ καὶ Τιμοῦνις gezahlt für Μογκανεί 8, für Ἐνσεύ 8, für Θεραγή 4, im ganzen 20 Artaben, über die ein Dekaprote quittiert (s. zu No 1089 Z. 26). Dieselben Beträge ergiebt die II. Kolumne.

verte

(P. 11051 B-D) (No 1090) [2]

Kol. II.

(1.H.) Μεμέτ(ρηκεν) ἐφ' ἁλ(ώνων) Ἐνσεῦ εἰς τὸν ἐν Ἑρμουπόλ(ει) δημόσι(ον) θησ(αυρὸν)
δεκαπ(ρώτοις) Περὶ Πόλ(ιν) Ἄνω ἐπὶ τῆς κη Ἐπεὶφ γενή(ματος) τοῦ ἐνεστ(ῶτος)
ε(ἔτους) τοῦ κυρίου ἡμῶν Πρόβου Σεβαστοῦ Θαικὶς ἡ καὶ Τιμοῦνις — 22. Juli 280
Σαραπίωνος διὰ Τιμούνιος Αἰλουρ[ί]ωνος εἰσδι(δομένας) Μογκανεὶ πυρο(ῦ)
15 δοχ(ικῷ) ⸗ ὀκτώ γ(ίνονται) ⸗ δοχ(ικῷ) ⸗ η, Ἐνσεῦ ὁμοίως πυρο(ῦ) δοχ(ικῷ) ⸗ ὀκτώ
γ(ίνονται) ⸗ δοχ(ικῷ) ⸗ η, Θραγὴ ὁμοίως [πυ]ρο(ῦ) δοχ(ικῷ) ⸗ τέσσα[ρ]ες γ(ίνονται)
[⸗] δοχ(ικῷ) ⸗ δ,
17 ἐπὶ τὸ αὐ(τὸ) τῆς μετ(ρήσεως) ⸗ δοχ(ικῷ) ⸗ κ. (2.H.) Κλ(αύδιος) Νέαρχος δεκάπ(ρωτος)
σεσημ(είωμαι) τὰς τοῦ
18 πυροῦ ἀρτάβας εἴκοσι //.

Kol. III.

(1.H.) Μεμετ(ρήκασιν) ἐν τῇ μητροπόλ(ει) δεκαπ(ρώτοις) Περὶ Πόλ(ιν) Ἄνω
20 ἐπὶ τῆς κβ Χοιὰκ τοῦ ἐνεστῶτος ς(ἔτους) — 18. Dez. 280
τοῦ κυρίου ἡμῶν Πρόβου Σεβαστοῦ
ἀπὸ γενή(ματος) τοῦ διελ(ηλυθότος) ε(ἔτους) Ἐνσεῦ κληρο(νόμοι) — 279/80
Τιμούνιος Ἡρακλήου κριθ(ῆς) ⸗ δίμοι[ρον]
γ(ίνεται) κριθ(ῆς) ⸗ ο>, Μ[ογκα]νεὶ ὁμοίως κριθ(ῆς) ⸗ δίμοιρον
25 γ(ίνεται) κριθ(ῆς) ⸗ ο>, Θε[ραγ]ὴ ὁμοίως κριθ(ῆς) ⸗ ἥμισυ
γ(ίνεται) κριθ(ῆς) ⸗ ∫΄, ἐπὶ τὸ αὐ(τὸ) κριθ(ῆς) ⸗ α∫γ̅.

Kol. II. s. die Bemerkungen zur I. Kolumne.

Kol. III, 22 Pap. κληρο> = κληρονόμοι, s. P. Lond. III p. 52, Z. 3; P. Strassb. No 5-7.
24 ο> = $\frac{2}{3}$ (δίμοιρον). 26 α∫γ̅ = 1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{3}$.

verte

Kol. IV.

(3. H.) Χωρὶς ὀβọλ/
Μεμέτ(ρηκεν)] ἐφ' ἁλώνων Σενοάβεως δεκαπρώτ(οις)
Λε[υ]κοπ(υργείτου) Ἄνω ἐπὶ τῆς κς Μεσορὴ γενήματ(ος)
30 πέμπτου ες/ τοῦ κυρίου ἡμῶν Πρόβου — 19. Aug. 280
Σ[εβασ]τοῦ Ἑρμῖνος Δαμοστράτου δς ες — 278/9 279/80
[δι' Αὐρ]ηλίου Σιλβανοῦ αἱ δι' ἑαυτοῦ ⳨ δοχ(ικῷ) =
[εἴκο]σι ἕκτον γ(ίνονται) ⳨ = κς δοχ(ικῷ).
(4. H.) [ς β″ τ]οῦ κυρίου ἡμῶν Γαΐου Αὐρηλίου Οὐαλερίου
35 Δ[ιοκλητι]ανοῦ καὶ ς α″ Μάρκου Αὐρηλίου Οὐαλερίου
[Μαξιμ]ιανοῦ Σεβαστῶν Φαρμοῦθι ε Σενοάβεως — 31. März 286
[τ]ιμ[ῆς] πυροῦ διοικ(ήσεως ?) γενή(ματος) ες″ Πρόβου Ἑρμῖνος — 280/1
Δα[μοσ]τράτου καινοῦ νο(μίσματος) ς τριακοσίας ἑξήκοντα
[ὀκτὼ γ(ίνονται)] ς τξη.

---

33 δοχ(ικῷ) ist, ebenso wie No 1089, 35 hinten angehängt. 37 Es handelt sich um Adäration; s. auch P. Lips. 84 III, 8. V, 2. 17 und sonst. 38 καινοῦ νο(μίσματος); s. P. Lips. 4, 20. 5 II, 9. 84 VII, 4.

Paul M. MEYER.

P. 11038. No 1091.

Papyrus. H. 26,5 cm. Br. 8 cm. Kursive. Oxyrynchus. 212/13

Pachtangebot auf ἄπρατα τῆς τοῦ ἰδίου λόγου ἐπιτροπῆς.

Ὡρείωνι τῷ καὶ Ἀ[π]ίωνι
βασιλ(ικῷ) γρα(μματεῖ) διαδεχ(ομένῳ) [τ]ὴν στρα(τηγίαν) Ὀξ(υρυγχίτου)
παρὰ Ε̣ὐδαίμ̣[ο]νος Εὐ-
δαίμονος το[ῦ] Εὐδαί-
5 μονος μητρὸ̣ς Ἑστίας
ἀπ' Ὀξυρύγχων̣ πόλ[εω]ς
διὰ Ἡρωδιαν[οῦ] ἀ]π̣ὸ̣ τῆς
αὐτῆς πόλεως φίλου.
Ἐπιδέχομαι [ι μ]ισθώ-
10 σασθαι ἐπὶ ἔτη [τ]ρία
ἀπὸ τοῦ ἐνεσ[τῶ]τος π̣[έμπ-]
του καὶ εἰκοστ̣[οῦ] ἔτ[ους]
ἀπὸ ἀπράτω[ν] τῆς
τοῦ ἰδίου λ̣ό̣γ̣ου ἐπιτρο-
15 πῆς πρότερο̣[ν] Διογέ-
νους τοῦ καὶ Σωτῆ[ρ]ος
περὶ κώμη[ν] Σκ̣ῶ
τῆς ἄνω το[π]αρχίας̣
ἐκ τοῦ Κ̣ιηρ[.]ο̣υ̣ ϊς̣

Im allgemeinen vgl. Hirschfeld-Festschrift S. 148 ff.

13/14 s. P. Oxy. III No 513: ἄπρατα διοικήσεως; BGU. 18; P. Tebtyn. I No 5,9.

17 Σκ̣ω s. P. Oxy. II No 346 (a. 100); IV No 619. 620 (a. 147).

19 Pap.: [illegible]

verte

20 φορικοῦ κλ[ή]ρου
ἀνὰ μίαν ἥμι[σ]υ ἀρ[ο]ύ-
ρας δύο ἥμισ[υ], φό[ρ]ου
χωρὶς [δημο]σίων
τ[ο]ῦ δι' ἐπισ[κέ]ψεως
25 ὁρισμοῦ φα[ι]νομέ-
νου. L κα [Αὐτ]οκρ[άτορος] 212/13
Καίσαρος Μάρ[κο]υ
Αὐρηλίου Σε[ου]ήρ[ο]υ
Ἀντωνίνο[υ Π]αρθ[ι]κ[οῦ]
30 Μεγίστου Βρ[ετ]αννι[ι]κοῦ
Μεγίστου Εὐ[σε]βοῦς
Σεβαστοῦ [Monat Tag].
(2. H.) Εὐδ[α]ίμων Εὐδ[α]ί-
μονος δι' ἐ[μ]οῦ.

---

23 χωρὶς [δημο]σίων vgl. P. Amh. II No 86, 15 (a. 78): χωρὶς γνησίων δημοσίων; P. Strassb. 2, 12 f.: ἐκτὸς τῶν σιτικῶν γνησίων.
24 ff. Zu (φόρου) τ[ο]ῦ δι' ἐπισ[κέ]ψεως ὁρισμοῦ φα[ι]νομένου vgl. P. Lond. III No 1212 p. 91 Z. 6 (a. 254/55 ?): τῶν ἐκτοῦ Φιλοξένου κλ(ήρου) (ἀρουρῶν) κα δι' ἐπισκ(έψεως) εἰσα[χθ(έντων)]; P. Amh. II No 97, 10 f. (Commodus): γίτονες καθὼς διὰ τῆς τοῦ ὁρισμοῦ πορείας (zu πορεία s. P. Tebtyn. II No 342, 6. 343, 81. BGU. 83, 1) δηλοῦ[τ]αι; BGU. 599, 2: ἕως ὁρισμοῦ καρπῶν. Zu ἐπισκέψεως s. auch BGU. 12. 490. 563 und 565 passim; 599 und sonst; Wilcken, Ostr. I 174 f.

Paul M. MEYER.

P. 11037 RECTO. No 1092.

Papyrus. H. 27 cm. Br. 16 cm. Deutliche Kursive. Hermupolis. 2. Sept. 372.

Pachtangebot auf Privatland.

[Ὑπα]τε̣ί̣ας Δομ̣ιτίου Μοδέστου τοῦ λαμπροτάτου ἐπάρχου
[τοῦ ἱε]ροῦ πραι[τ]ωρίου καὶ Ἀρινθέου τοῦ λαμπροτάτου
κ̣όμ̣ιτο̣ς καὶ μαγ[ί]στρου στρατιωτῶν Θὼθ δ″. 2. Sept. 372
Αὐρηλίῳ Ἑρμείνῳ Ἑρμείου πολιτευομένῳ Ἑρμοῦ πόλεως
5 τ̣ῆ̣ς̣ μεγάλης καὶ λαμπροτάτης
π̣α̣[ρὰ] Αὐ[ρ]ηλίου Σιλβανοῦ Ἑρμοδώρου πολιτευομένου τῆς
α̣[ὐτ]ῆ̣ς̣ πόλεως. Ὁ[μο]λογῶ ἑκουσίως καὶ αὐθαιρέτως
[μ]ε[μι]σθῶσθαι π[α]ρ[ὰ σο]ῦ πρὸς μόνην τὴν εὐτυχῶς ἐσομέ-
νην κ[ατ]ασ̣πορὰ[ν] τῆς ἑκκαιδεκάτης ἤτοι πρώτης ἰνδικτι(όνος),
10 καρπῶν δευτέρα[ς] τὸ ὑπάρχον σοι γεώργιον ἀρουρῶν
ὅσων ἐστί, ἐν ᾧ λάκκος, καὶ χρηστηρίων πάντων τοῦ (sic)
ἐν πε[δ]ί̣ο̣ι̣ς κώ[μη]ς Θραγὴ τοῦ Ἑρμουπολίτου (sic) εἰς σπορὰν
καὶ κατάθεσιν ὧν ἐὰν αἱρῶμαι, φόρου ἀποτάκτου τοῦ
πρὸς ἀλλήλους σ[υ]μπε̣φωνημένου ἑκάστης ἀρού⟨ρη⟩ς

Zum Schema der Urkunde vgl. Waszyński, Privatpacht S. 21 II, 2.
1–3 Das Konsulat des Modestus und Arintheos nennen P. Lips. 47–53. 85. (86.) Arintheos wird P. Lips. 48–50. 52. 53 nur als λαμπρότατος bezeichnet, 47. 51. 86 heisst er ὁ (λαμπρότατος) στρατηλάτης; 85 τοῦ λαμπροτάτου κομίτου ... στρατιωτῶν, wo vor στρατιωτῶν wohl μαγ zu lesen sein wird. 9 s. Wessely, Stud. Pal. II S. 33 f., Wilcken, Archiv f. Pap. II, 135. 10 καρπῶν δευτέρα[ς] s. auch P. Lond. III No 1012., 21 (p. 266). – γεώργιον s. P. Lips. 22, 10. 111, 7; Archiv II, 183, 9; P. Lond. III No 1012, 27. 11 l. τὸ. 12 Θραγή s. No 1089 II, 4. – Zur Form Ἑρμουπολίτου vgl. die von Seymour de Ricci (Proc. Soc. Bibl. Archaeol. 1904, Mai/Juni) herausgegebene Wachstafel aus dem J. 221 Z. 8/9: a vico Tisicheos nomi Hermupolitu.

verte

15 τῆ[ς] ἐκ γεωμετρί[ας κα]ιρῷ φανησομένης δικαίῳ σχοινίῳ
ἐν αὐτῇ τῇ καστ[α]σ̣π̣ορᾷ, τῶν μὲν ἐν ἀναπαύμασι κατα-
τιθεμένων ἐ[ν π]υρῷ ἀρουρῶν εἴκοσι πυροῦ
ἀρταβῶν ἕξ, τὰς δὲ λοιπὰς κατατιθεμένας ἐν ὀσπραίοις
κριθῶν ἀρταβ[ῶ]ν τεσσάρων. ὅνπερ φόρον συναγόμε-
20 νον καὶ φανησό[μ]ενον ἀποδώσω σοὶ καὶ μετρήσω
καιρῷ συνκομιδῆς, πυρὸν καὶ κριθὰς νέα καθαρὰ ἄβολω (sic)
ἄδολα κεκοσκιν[ε]υμένα τῷ Ἐπεὶφ μηνὶ τῆς αὐτῆς
δευτέρας ἰνδι[κτιόν]ος μέτρῳ Ἀθηναίῳ ἐφ᾽ ἁλώνων
τῆς αὐτῆς κώ[μης], τῶ]ν δημοσίων παντοίων πρὸς σὲ
25 Ἑρμεῖνον. Εἰ . [. . .] ἐξεῖναί σ̣οι μετὰ ταῦτα ἑ̣τ̣έρῳ ἐκμι<σθώ>-
σασθαι. Ἡ μίσθω[σις] κυρία καὶ ἐπερωτηθ(εὶς) ὡμολ(όγησα) Θὼθ δ΄΄.
(2. H.) Αὐρ(ήλιος) Σιλβανὸς Ἑρμοδώρου μεμίσθωμαι ὡ̣ς πρό-
κειται, παρ[αδώσ]ω δὲ σοὶ κριθινοῦ ἀχύρου
γύργαθα δύ[ο].

---

15 s. die Berl. phil. Wochenschrift 1906 Sp. 1643 angeführten Analoga. – Über das σχοινίον als Masseinheit s. die P. P. III p. 346 f. angeführten Belege und P. Lille I No 1.2. – δικαίῳ σχοινίῳ s. P. Lips. 6, 6 (a. 306). 16 l. κατ[α]σπορᾷ. Zu 16 f. vgl. P. Lond. III No 1223 p. 139 (a. 121) Z. 8. 18 l. ὀσπρίοις. 21 l. ἄβολα. Zu 21 ff. vgl. P. Strassb. (ed. Preisigke) 2 Z. 10 (a. 217); P. Tebtyn. II No 370, 13. 25 Vgl. P. Amherst II No 86, 16: ἐπιθέματος δὲ γενομ[έ]νο(υ) ἐξεῖναί σοι ἑτέροις μεταμισθοῦν; No 92, 23. CPR. I No 39, 24. Hier ist vielleicht zu ergänzen: Εἰ δ[ὲ μή], ἐξεῖναί σοι μετὰ ταῦτα ἑτέρῳ ἐκμι<σθώ>σασθαι. 28 Vgl. P. Fir. I No 52, 17. 22: ἄχυρον σιτινόν. 29 γύργαθα Crönert (aus Weiden geflochtener Korb; s. Thesaurus s. v.).

Paul M. MEYER.

P. 11039. No 1093.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 9 cm. Kursive. 5. April 265.

Vollmachtsurkunde (συστατικόν).

Αὐρ(ήλιος) Θ[έω]ν ὁ καὶ Νεικάμμων
ἱ̣ε̣ρ̣ο̣ν̣ε̣[ί]κης ἀπὸ ἐφηβείας
ἀρχιερατεύσας τῆς ἱερᾶς οἰ-
κουμενικῆς μεγάλης συν-
5 όδου Αὐρηλίῳ Ἄμμωνι καὶ
ὡς χρη(ματίζει) τῷ υἱῷ χαίρειν.
Ἀποσυνίστημί σε ἀντ' ἐμαυ-
τ̣ο̣ῦ̣ απ̣ο̣δημων (sic) εἰς τὴν λαμπρο-
τάτη̣ν̣ Ἀλεξανδρείαν ὥστε σὲ
10 [π]ροφ[ορ]ὰν λαβεῖν Ἀγαθοῦ
[Δαίμ]ονος βοηθοῦ γενο-
μέ(νου) τ[οῦ π]ατρός μου κἀμοῦ
ητ. . . δ̣ι' ὑπομνημάτων

Vgl. im allgemeinen BGU. 91. 300. 710, 13 ff. P. Grenf. II No 69, 20. 70, 4. 71. P. Fir. 39, 4. P. Tebt. II No 317.

2 l. ἱερονίκης. – ἀπὸ ἐφηβείας entspricht dem ἀπὸ (ἐκ) τοῦ γυμνασίου; häufig finden wir die Spezialisierung τῶν τὸ x ἔτος ἐφηβευκότων: s. P. Fior. No 79, 4. 24 f.; P. Oxy. III No 477, 8; P. Tebtyn. II No 316 passim; BGU. 1084, 1. 3 ἀρχιερατεύσας τῆς ἱερᾶς οἰκουμενικῆς μεγάλης συνόδου s. BGU. 1074 bes. Z. 16–21 (Oxyrynchos); P. Lond. III No 1178 (p. 214) passim (Hermupolis). 8 αποδημων verschrieben für ἀποδημοῦντος. Danach soll der Stellvertreter Ammon den nach Alexandreia reisenden Theon an seinem Domizil vertreten. 10 [.]ροφ . . αν ist ziemlich sicher; eine andere Ergänzung als [π]ροφ[ορ]άν finde ich nicht, obwohl πρόνοιαν oder dgl. erwartet wird.

verte

τοῦ στ̣ρατηγοῦ ἢ καὶ δι' ὧν ἄλ-
15 [λων ὡμ]ολόγησεν μαρτύ-
[ρων, ...]ένου ἐξηγητοῦ καὶ
[· · · · · · · ·]υ καὶ Διογένους βου-
[λευτῶν κ]α̣ὶ Ὀφελλίου ἀγορανό-
[μου κ]α̣ὶ̣ Ἀ̣φυγχίου ἱερονείκου
20 καὶ Θέωνος, τίς εἴη Εὔπο-
ρος καὶ τίνος μητρός, καὶ οὕ-
τως μαρτυροποίημα ποιῆσαι
καὶ αὐτοὺς τοὺς μάρτυρας ὑπογρά-
ψαι καὶ διαπεμψάμενός μοι,
25 ἵνα μὴ δοκῶ ἐλατ'τοῦτ'σθαι (sic)
τοῖς δικαίοις. Κύριον τὸ συστα-
τικὸν ὅν ἐμοῦ ἰδιόγραφον καὶ
ἐπερωτηθεὶς ὡμολόγησα.
L ιβ´ τοῦ κυρίου ἡμῶν
30 Γαλλιηνο̣ῦ Σεβαστοῦ
Φαρμοῦθι θ´ — 5. Apr. 265

---

19 l. Ἀφυγχίου (= Ἀπύγχιος). 22 μαρτυροποίημα s. CPR. I No 20 II, 13; μαρτυροποίησις s. BGU. 1032, 4; μαρτυροποιεῖσθαι BGU. 1032, 9.
24 l. διαπέμψασθαι. — 25 l. ἐλαττοῦσθαι.

Paul M. MEYER.

P. 11046. No 1094.

Papyrus. H. 32,5 cm. Br. 19 cm. Kursive. Hermupolis. 29. Sept. 525.

Ἐκμαρτύριον (über Grenzverletzung seitens eines γεωργός).

† Φλάυ[ι]ος Δωρόθεος σχολαστικὸς καὶ ἔκδικος τῆς Ἑρμοῦ πόλ(εω)ς
Φλα[υ]ί̣ῳ Ἰωάννῃ τ[ῷ] ἐλλογιμωτάτῳ σχολαστικῷ ἀπὸ τῆς
αὐτῆς πόλεως. Κατὰ τὴν παρ[οῦ]σαν ἡμέραν, ἥτις ἐστὶν
Φαῶφι δευτέρα τῆς παρ[ούσ]ης τετάρτης ἰνδικτιόνος, — 29. Sept. 525
5 Μαθ[ε]ίας υἱὸς Βοηθ(είας) τε καὶ ἐ[μοῦ] ἀπὸ̣ κ̣[ώ]μ̣η̣ς̣ Σ̣ιγκερὴ
κα[τ]έθετο [ἐ]π' ἐμοῦ καὶ τῆς Βοηθείας, ὅτι Μαθείας
Ἁτρῆτος ἀπὸ τῆς αὐτῆς κώμης Σιγκερῆς συν-
γεωργῶν μοι παρώρισεν τὴν σὴν λαμπρότητα
εἰς τὰς γεωργουμένας παρ' ἡμῶν ἀρούρας ἐμοῦ τε
10 καὶ α[ὐτ]οῦ Μαθείου καὶ παρεχώρησεν τῷ πλησίον
[. . . . .]γημένῳ ἀπὸ [. . . . .]ων ἀρουρῶν
πήχεων ὀκτὼ εἰς πλάτος καὶ ὀγδοήκοτα (sic) βαΐων
εἰς μῆκος. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν τῶν εἰρημένων
τοῦτο ἐκδέδωκα τὸ ἐκσφράγισμα μεθ' ὑπογραφῆς
15 ἐμῆς ὡς πρόκειται. † (2. H.) † Φλ(άυιο)ς Δωρόθεος σχολ(αστικὸς) καὶ ἔκδικος
Ἑρμοῦ πόλεως ἐκδέδωκα τὸ ἐκμαρτύριον ὡς πρόκειται. †
(1. H.) † Ὑπατείας Φλ(αυίου) Φιλοξένου τοῦ ἐνδοξοτάτου
Φαῶφι β δ ἰνδι(κτιόνος). — 29. Sept. 525

---

2 ἐλλογιμώτατος σχολαστικός vgl. P. Lond. III No 992 (a. 507) p. 253 Z. 13. 5 ἀπὸ κώμης Σιγκερή; Z. 7 lautet dagegen die Genetivform Σιγκερῆς. Am Schlusse von Z. 5 ist kein ς zu erkennen; es kann aber verwischt sein, da die Zeile früher schliesst als die übrigen. P. Fir. 64, 35. BGU. 552 A II, 7. 553 A II, 11 wird Σιγκερή als indeklinabel behandelt; P. Strassb. I No 23, 11 steht nach Preisigke Σιγκερη¯, das er in Σιγκερῆ(τος) auflöst. 8 παρώρισεν s. BGU. 616, 4. 11 Ergänze etwa τῷ πλησίον | [ὑπό σου γεγεωρ]γημένῳ ἀπὸ [τῶν ἡμετέρ]ων ἀρουρῶν. 12 ὀγδοήκοτα (l. ὀγδοήκοντα) βαΐων εἰς μῆκος s. P. Fir. I No 37 (5/6. Jahrh.) Z. 3: ἑκάστης ἀρούρης βαΐῳ ἑξαπήχ[ει]. 13/14 Vgl. Stud. Pal. I S. 8 III Z. 11 (a. 456): [καὶ πρὸς τὴν σ]ὴν ἀσφάλειαν ἐξέδωκά σοι το[ῦτο] | [τὸ ἐκσφρ]άγισμα cet. 16 ἐκμαρτύριον = ἐκσφράγισμα (Z. 14). 17 Zum Konsulat des J. 525 vgl. BGU. 673: ὑπατείας Φλ. Φιλοξένου . . ., P. Lond. 1306 (s. Vol. III p. LXXII und 337): ὑπατείας Φ[λαουίου Φιλο]ξένου τοῦ ἐνδοξοτάτου; s. CIL. V, 8120.

verte

(P. 11046) (No 1094)[2]

VERSO.

ⲠⲎⲤⲪⲢⲀⲔⲒⲤⲘⲀⲘ̄ⲠⲈⲔ
ⲦⲒⲔⲞⲤⲌⲀⲚ.ⲰⲘⲤⲎⲚ. .
ⲢⲈⲌ[.]Γ[. . .

Das Verso ist koptisch. L. ⲠⲈⲤⲪⲢⲀΓⲒⲤⲘⲀⲘ̄ⲠⲈⲔⲆⲒⲔⲞⲤ = τὸ σφράγισμα τοῦ ἐκδίκου; das Folgende ist unklar, ⲠⲢⲰⲘⲈϢⲘⲞⲨⲚ unmöglich. Die Lesung und Erklärung des Verso verdanke ich W. Schubart, der mir auch sonst mit seinem sachkundigen Rat ständig zur Seite gestanden hat.

Paul M. MEYER.

P. 10530. No 1095.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 15 cm. Thebais. Deutliche kursive. 6. Juli 57 n. Chr.

Brief (eines στρατηγός Περιθήβας ?)

Spuren einer Zeile

1 . .) τὰ ὄντα παρασ[χ]οῦ[. . .
[ἐ]ξέβημεν τῆς ἐπισκ[έψεως].
Ἐπέμψαμεν δέ σοι δι[ὰ μαχαι-]
ροφόρου Δάφνου εχοντ[. . . .
5 νιον καὶ ἐπειστολὰς καὶ [διὰ μα-]
χαιροφόρου ἑτέρου Ἕρμονο[ς]
ε[ἰ]ς τὸ ἱερὸν τῆς Λ. . στω [ἐπειστο-]
λὴν μίαν. Μὴ οὖν ὀ[λ]ιγωρ[ήσῃς]
περὶ μηδενός. Περὶ δὲ τοῦ φοίνι-
10 κος παλαιὸν οὐχ εὕραμεν οὐδὲ
ἐν Διοπολείτου οὐδὲ ἐν Ὀμβίτου.

4 ἔχοντ[ος . . . 5 l. ἐπιστολάς. 10 l. εὕρομεν. 11 ἐν Διοπολείτου οὐδὲ ἐν Ὀμβίτου genetivus ellipticus; s. auch 18/19 ἐν δὲ τῇ λαγύνου . . . ἐν δὲ τῷ ἱμκαδίου, vgl. Meisterhans, Gr. d. att. Inschr.[2] 176 b.

verte

(P. 10530) (No 1095)[2]

Τὰ δένηα ἐν χερσὶ γέγοναι. πίθο-
μαι γὰρ ὅτι ἐν τωσούτῳ με[τέ-]
πεμψαι ὁ Πτολεμαῖος. κατα..
15 σθήσεται κομίσαι ἄρτους ἀρτάβας
δύο καὶ ἱμικάτιον περιστεραίων
καὶ λαγύνιον ταριχηροῦ ὀψαρίων
καὶ φάγρον κατάμονον, ἐν δὲ
τῇ λαγύνου αριθμω μ, ἐν δὲ τῷ ἱμ-
20 καδίου περιστεραὶ αρισθω[μ] λε καὶ φά-
γρον σαργανίτιον ἕνα.

Quer am Rand geschrieben:

22 Καὶ ἐπι‹μέ›λου σαυτοῦ ἵν' ὑγιένις. παρακαλῶ οὖν ἐπιμελῶς εἰς τὸν
23 .....αι καὶ πρὸς Πτολεμαῖον. L γ Νέρωνος Κλαυδίου Καίσαρος
Σεβαστοῦ Γερμανικοῦ Αὐτοκρ(άτορος)
24 Ἐπεὶφ ιβ. 6. Juli 57

VERSO.

25 ...]ενομενωι στρατηγὸς Περιθ(ήβας)
Im rechten Winkel darüber:
ονη ?

---

12 l. δάνεια – γέγονε – πείθομαι. 13 l. τοσούτῳ – με[τέ]πεμψε.
16 l. ἡμικάδιον, ebenso 19/20 für ἱμκαδίου (korr. aus ἱμκαδίας) l. ἡμικαδίου. –
l. περιστερίων. 17 l. ταριχηρῶν ὀψαρίων (eingemachten Fischen). 18 κατάμονον
= κατὰ μόνας. – φάγρος ein speziell bei den Syeniten heiliger Fisch. 19 l. (ὀψάρια)
ἀριθμῷ μ. 20 l. περιστερὰς ἀριθμῷ λε. 21 σαργανίτιον korr. aus σαρκανί-
την, l. σαργανίδιον (σάργος Meerfisch, σαργάνη = σαργανίς Fischkorb).
22 ἐπιμέλου s. Witkowski, Epist. priv. gr. 3,8. – l. ὑγιαίνῃς. 25 στρατηγὸς
Περιθ(ήβας) ist sonst in römischer Zeit nicht bezeugt. Die Bezeichnung auf dem Verso
ist um so merkwürdiger als Z. 11 der Διοπολίτης genannt wird.

Paul M. MEYER.

P. 11043. No 1096.

Papyrus. H. 16 cm. Br. 14 cm. Grosse Schrift des 1. oder 2. Jahrhunderts.

Schreiben eines Beamten an einen Untergebenen (πράκτωρ).

Ἰσίδωρος Ἱέρακι τῷ φιλ-
τάτῳ χα(ίρειν). Ἐπεὶ Σαραπίων[α]
ἔσχον γραμματέα, ὃν
πρότερον εἶχον, ὑπὲρ οὗ [κ]αὶ
5 ἄλλοτέ σοι ἔγραψα, εὖ ποι-
ήσεις παραδοὺς αὐτῷ
τὰ τῆς τάξεως βυβλία
ἐξ αὐτῆς καὶ μὴ προσχρή-
σασθαι τῷ Δωρᾷ διὰ τ[ὸ]
10 τὸν Σαραπίωνα κεκρι-
κέναι ἔχειν με γραμμα-
τέα. μὴ οὖν ἄλλως ποι-
ήσῃς. Ἔρρωσο. L β [. . . . . . .
τοῦ [κυρίο]υ Μεσορὴ (?) [. . .

---

7 Vgl. P. Lond. II No 306 (p. 119), 15 (a. 145): ἔτι δὲ κα[ὶ κ]αταχωρεῖ ὁ Σατορνῖλος τὰ τῆς τάξεως β[ι]βλία ταῖς ἐξ ἔθους προθεσμίαις; P. Fay. 35 (a. 150/1), 8 f.: ἀναδώσομέν σοι τὰς ἀποχὰς τῶν καταχωριζομένων βιβλείων τῆς τάξεως; P. Grenf. II No 41 (a. 46) Z. 20 f.; P. Lips. 121 (a. 151/2). Alle angeführten Stellen beziehen sich auf die Rechnungslegung von πράκτορες.

Paul M. MEYER.

P. 11050. No 1097.

Papyrus. H. 18,5 cm. Br. 16,5 cm. Halbunziale. Zeit des Claudius (oder Nero).

Brief einer Frau an ihren Mann.

Am oberen Rand fehlen einige Zeilen, auch der untere Rand ist beschädigt. Der Brief ist auf Recto und Verso geschrieben. Das Datum (Z. 22) steht auf der Längsseite am linken Rande, die Adresse (Z. 27) unten auf dem Verso. Die Schrift des Verso ist fast ganz verwischt und sehr schwer lesbar.

verte.

(P. 11050) (No 1097) [2]

RECTO.

. . . .]. μηνο̣[. . . . .] οὐ διὸ γράφω σοί,
ἵν᾽ εἰδῇς. οὔπω δὲ ὑμεῖς οὐδὲν πεποιήκαμεν.
Ἠὰν δὲ ὁ ἀντί̣δι̣κ̣ος ἀναβῇ, περίβλεπε̣ αὐτόν.
φοβοῦμαι γὰρ μὴ σχάσῃ, νε[ν]αυσίακε̣ [γ]άρ.
5 Περὶ δὲ Σαραπᾶτος τοῦ υἱοῦ οὐ καταλέλυ-
κε παρ᾽ ἐμὲ ὅλως, ἀλλὰ ἀπῆλθεν εἰς παρεμ-
βολὴ̣ν στρα̣τ̣εύσασθαι. Οὐ καλῶς ἐπο[ί]ησα̣ς
οὖν βουλεύσας αὐτῷ στρατεύσασθαι. ἐμοῦ
γὰρ λεγούσης αὐτῷ μὴ στρ⟨α⟩τεύσῃ, λέγει μοι
10 ὅτι ὁ πατήρ μ[ο]υ εἶπέ μοι στρατεύσα[σ]θ[α]ι.
Περὶ δὲ Ἐπαφροδίτου ὧδέ ἐστιν παρ᾽ [ἐ]μοί.
Εὖ ο[ὖ]ν ποιήσις· ἔχω ἐν τῷ οἴκῳ τ[ῷ] μέσῳ
φάβον, τοῦτόν μοι ⟦..⟧ πέμψον καὶ χοῦν ἐλαίου
ῥαφανίνου, ἵνα ἔχω ἐπιμήνια ὧδε, [ἐ]γὼ γὰρ
15 οὐχο ὀλιγωρῶ, ἀλλὰ εὐψυχοῦσα πα[ρα]μένω.
Καὶ ἠὰν ὁ κρῆρος (sic) λιμνασθῇ, γοργε . . [.]ι (sic) καὶ
εὖ αὐτὸν σπεῖρον. Ἐσήμανά σοι περὶ [τ]ῶν
γενημάτων ποτὲ . . νηθ[. . .]ουσα δ[. . . .
τῷ ἡγεμόνι ἐπιστολὴ[ν . . . . . .] ἡμᾶς, ἵνα̣
20 εἰς τὸ δημόσι⟨ο⟩ν μετρηθῇ καὶ εἰς σπέρματα
δοθῇ τὸ υ.[. . . . . . .
[Ἔτους . . Κλαυ]δίου Καίσα[ρ]ος Σεβαστοῦ Γ̣ερμα̣νικοῦ Αὐτοκράτορος Μεσορὴ κβ. 20. Aug.

VERSO.

]ε̣ οὖν τὴ̣ν μητέρα καὶ Δήμητριν καὶ τὰ τέ[κ]να αὐτοῦ ἀσπάζο̣υ̣
. . . .]ν καὶ Ἀπαροσι̣[. . .]πασου [. . . . .
25 τ]ὴ̣ν μη[τέρ]α αὐτοῦ καὶ Διονυσ̣ί[α]ν καὶ τὰ τέκνα α[ὐτ]ῆς κα[ὶ . . . . . .
] αὐτῆς καὶ τὴ̣ν μ[η]τέρα̣ . . . . .

Adresse: [τῇ δεῖνα Δημ]ητρίου Σαραπίω(νι) τῷ πατρί.

---

2 l. ἡμεῖς. 3 u. 16 l. ἐάν. 12 l. ποιήσεις. 13 φάβον = favum. Vor πέμψον sind 2 Buchstaben vom Schreiber gestrichen. 15 l. οὐχ ὀλιγωρῶ. 16 l. κλῆρος. Dann ist zu erwarten: γεώργησον (dem σπεῖρον entsprechend). 21 vielleicht ὑπ[όλοιπον. 22 Möglich ist auch [Ἔτους . . Νέρωνος Κλαυ]δίου cet. 23 l. Δημήτριον.

Paul M. MEYER.

Die in Abusir el mäläq gefundene Papyruscartonnage enthält zu einem erheblichen Teile Urkunden aus Alexandrien. Dies ergiebt sich aus Folgendem: Wo Ortsangaben vorkommen, beziehen sie sich auf Alexandrien oder seine Umgebung; diejenigen Urkunden aber, die keine Ortsangaben enthalten, bilden mit den durch Ortsangaben bestimmten zusammen eine Gruppe gleicher Herkunft. Die Zusammengehörigkeit der ganzen Urkundengruppe erkennt man

1) an dem meistens übereinstimmenden Formate der Blätter;

2) an der Wiederkehr derselben Handschriften;

3) an der συγχώρησις-Form der meisten Urkunden, die entweder dem Vorsteher des Gerichts Protarchos oder dem Vorsteher des Hofgerichts Achaios oder dem Archidikastes Artemidoros eingereicht werden;

4) betreffs der nicht als συγχώρησις stilisierten Urkunden, der Eingaben und der Briefe, an der Handschrift, der Vereinigung mit einer συγχώρησις bezw. als alexandrinisch bestimmbaren Urkunde auf demselben Blatte oder beiden Merkmalen.

Alle Urkunden, die zu dieser Gruppe gehören, also aus Alexandrien stammen, erhalten in der Überschrift den Zusatz „Alexandrien".

Derselben Gruppe sind auch die früher publizierten Urkunden No 1050–1059 einzureihen. Da durch die Vermehrung des Materials manche Korrekturen dieser Texte sich ergeben haben, scheint es zweckmässig, die für den Inhalt wesentlichen schon jetzt mitzuteilen.

No 1050 Z. 27 statt κ̣α̣ὶ̣ ᾧ̣ l. καθ᾽ ἣν
Z. 30 statt ᾧ̣ ἐὰν l. ὡς ἄν, hinter καιροῦ füge κοινῶς ein (Wilcken, Arch. III 510)
" " Ende statt λ̣α̣ vermutlich ἀξ(ιοῦμεν) vgl. No 1111, 33.
" 1053 Z. 30 statt ἀποτίμους l. ἀγωγίμους und so an allen andern Stellen.
" 1058 Z. 15 statt φαιωι l. ἐλαίωι
Z. 22 statt ἐ]νεγ[κο]μένην l. ἀ]νελ[ο]μένην
Z. 32/33 l. τούτου σῶα συν-τηρήσειν
Z. 34 ff l. πλὴν συμφανοῦς ἀπωλήας, ἧς καὶ φανερᾶς γενηθείσης ἀπολελύσθω καὶ u.s.w.
" 1059 Z. 16 l. καὶ τὸ ὡρισμένον πρόστιμον καθάπερ u.s.w.

SCHUBART.

75 R. No 1098.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Die Handschrift steht der Buchschrift nahe (vgl. Berl. Klassikertexte V 2 Taf. VI). Auf Verso Urkunde über Empfang einer Kaufsumme. Mit Rücksicht auf die Adresse kann man die Urkunde etwa zwischen das 12. und das 15. Jahr des Augustus setzen.

Ehevertrag, Alexandrien.

...]ι τῶι ἐπὶ τοῦ ἐν τῆι αὐλῆι κριτηρίου
5 ganz verwischte Zeilen
6 ...] π̣ρ̣ὸ̣ς̣ ἀλλήλου[ς]
...] Ἀ̣πολ̣λ̣ω̣ν̣ά̣ριον [κ]α̣ὶ̣ Τ̣ρ̣ύ̣φ̣ω̣ν̣
... συνεληλ]ύθασι ἀλλήλοις
... ὁ] δ̣ὲ̣ Ἱ̣έ̣ρ̣α̣ξ̣ καὶ ἡ Ἰσιδώρα
10 ...]... ε̣ι̣ φερνὴν ἀρ-
[γυρίου δραχμῶν... ...]... δι..ν.......
...]...σ̣ε̣ι̣...σθαι
...]....τε..ν̣η̣ν̣
...]..παρά τε τοῦ Ἱέρα-
15 [κος καὶ τῆς Ἰσιδώρας] τ̣ὴ̣ν̣ προκειμένην φερ-
[νὴν... 5 ganz verwischte Zeilen

---

1 Als Vorsteher des „Hofgerichts" begegnet in den alexandrinischen Urkunden mehrmals Ἀχαιός; es ist aber nicht sicher, dass auch hier dieser Name zu ergänzen ist. – 2 ff. für die Konstruktion vgl. im Allgem. No 1100; eine Abweichung aber scheint insofern vorzuliegen, als nach Z. 7 u. 8 auch Apollonarion unter den Kontrahenten des Vertrages sich befinden dürfte. Die Ehe-συγχωρήσεις zeigen als Vertragschliessende entweder die beiden Ehegatten (No 1050. 1051. 1052. 1099. 1101) oder die Eltern der Frau und den Gatten (No 1100). In unserer Urkunde ist etwa zu konstruieren: παρὰ Ἱέρακος τοῦ ... καὶ τῆς τούτου γυναικὸς Ἰσιδώρας τῆς ... μετὰ κυρίου ... καὶ τῆς τούτων θυγατρὸς Ἀπολλωναρίου τῆς Ἱέρακος μετὰ κυρίου ... καὶ παρὰ Τρύφωνος τοῦ ... Συγχωροῦμεν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τοῖσδε ὥστε ἐπεὶ ἡ μὲν Ἀπολλωνάριον καὶ Τρύφων ... συνεληλύθασι ἀλλήλοις πρὸς βίου κοινωνίαν, ὁ δὲ Ἱέραξ καὶ ἡ Ἰσιδώρα (δεδώκασι oder drgl.) φερνὴν ... ἀπὸ τοῦ νῦν τὸν Τρύφωνα ἀπεσχηκότα παρά τε τοῦ Ἱέρακος καὶ τῆς Ἰσιδώρας τὴν προκειμένην φερνὴν χορηγεῖν u.s.w. –

verte

21 ... μηδ' ἄλ]λην γυναῖκα ἐπεισάγε[ιν]
... μηδέ τι] εἰς αὐτὴν ἀδίκημα
[διαπράξεσθαι ...

3 ganz verwischte Zeilen

[. . . . . .] . . . . ἐὰν δέ τ[ι τούτων παραβαί-]
[νῃ, ἐκτίν]ειν αὐτὸν παρ[αχρῆμα τὴν προκει-]
μένην φερνὴν σὺν ἡμ[ιολίαι τῆς πράξεως]
30 [γειν]ομ[έ]νης τῆι Ἀπολλω[ναρίωι ἔκ τε αὐ]τοῦ
Τρ[ύφω]νος καὶ ἐκ τῶν ὑ[παρχόντω]ν αὐ-
τοῦ πάντων καθάπερ ἐγ δ[ίκης, τὴ]ν δὲ
Ἀπολλωνάριον τηρεῖν τὰ πρὸς τὸν ἄνδρα
καὶ τὸν κοινὸν βίον δίκαια καὶ μήτε ἀ-
35 πόκοιτον μηδ' ἀφήμερον γίνεσθαι ἀπ[ὸ]
τῆς Τρύφωνος οἰκίας ἄνευ τῆς αὐτο(ῦ) γν[ώ-]
μης μηδὲ φθίρειν μηδὲ καταβλάπτειν
τὸ[ν κοι]νὸν οἶκον μηδ' ἄλλωι ἀνδρὶ συνεῖ-
ναι· [ἐὰν] δέ τι τούτων ἐπιδειχθῇ ποιοῦσα
40 κ[ριθεῖσαν] στέρεσθαι αὐτὴν τῆς φερνῆς.
Καὶ ἐν ἡμέρ[αις] δὲ χρηματιζούσαις
πέντε ἀφ' ἧς ἐ[ὰν ἀλλ]ήλοις προείπωσι θή-
σεσθαι καὶ τὴ[ν] δι' ἱεροθυτῶν συγγραφὴ[ν]
ὡς ἂν ἐπὶ τοῦ [κα]ιροῦ κοινῶς κρίνωσι. Αὐ-
45 τόθεν δὲ π[ροσσ]υνχωροῦσιν ὅ τε Ἱέραξ κ[αὶ]
Ἰσιδώρα ἐπιδ[. . .]ειν τῆι Ἀπολλωναρίῳ μα
[. . .]ενεισενε[. .] . [.]σητωι καθόλου εἶναι ἐξ
[. . .]αρειτιν πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς ἀπ[ὸ]
[τῶ]ν αὐτῇ ὑφ' Ἱέρακος καὶ Ἰσιδώρας ἀπολει-

21 ff vgl. die entsprechenden Wendungen in No 1099 und 1100; eine Einfügung der Ergänzungen ist nicht angebracht, da die Reihenfolge dieser Vorschriften wechselt. – 35 zu ἀπόκοιτος-ἀφήμερος vgl. Demosthenes XVIII 37. – 44 mit αὐτόθεν beginnt ein als Zusatz behandelter Erbvertrag, dessen genauen Inhalt ich nicht entziffern konnte; vermutlich soll die Tochter einen Teil der künftigen Erbschaft an ihre Brüder abgeben.

verte

(75 R.) (No 1098)[3]

50 [φϑ]ησομένων ὑπαρχόντων μετὰ τὴν
[αὐ]τῶν Ἱέρακος καὶ Ἰσιδώρας τελευτήν,
[τὸ]ν δὲ παραβαίνοντα καὶ ἐνέχεσθαι
[τῷ] ὡρ[ισ]μένῳ προστίμῳ. Ἀξιοῦ(μεν).

SCHUBART.

---

136 R. No 1099.

Papyrus. H. 19,5 cm. Br. 7 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schulmässige Schrift, gegen Ende flüchtiger, von derselben Hand wie No 1106; Zeit des Augustus, Jahr unbestimmt. (Verso ist vom 7. Jahr.)

Ehevertrag, Alexandrien.

[Πρωτάρχωι τ]ῷ ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
[παρὰ Χ....ου] τῆς Ἑρμογένους ἀστῆς με[τὰ]
[κυρίου Ἑρμο]γένους τοῦ Δωρίωνος Ἐπιφα[νείου]
[καὶ παρὰ] Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρακλείδου Γαμ[...
5 [Περὶ] ὧν διεστάμεθα συνχωροῦμεν [...
[συνεληλυ]θέναι ἀλλήλοις πρὸς βίου κοιν[ωνίαν]
[ὁ δὲ Ἡρακλ]είδης καὶ ἔχιν παρὰ τῆς Χ[..]ρα[...
[διὰ χειρὸς ἐξ] οἴκου φερνὴν σὺν ἱματ[ίοι]ς ..[...
[........] καὶ ἐπισήμου τὰ δὲ πάντα εἰ[ς λό-]
10 [γον ἀργυ]ρίου δραχμῶν διακοσίων ε[...
[.... ἀπὸ τ]οῦ νῦν τὸν Ἡρακλείδην χορ[ηγεῖν]
[τῇ Χ....]ῳ τὰ δέοντα πάντα καὶ τ[ὸν]
[ἱματισμὸν] ὡς γυναικὶ γαμετῇ κατὰ δ[ύνα-]

Für die Erg. ergiebt sich aus Verso, dass rechts nur wenig fehlt. 1 Die Erg. Πρωτάρχωι ist nicht völlig sicher; sie hängt wesentlich davon ab, ob No 1106 ins 17. oder ins 8. Jahr gehört. Allerdings bleibt möglich, dass auch noch zur Amtszeit des Protarchos, der erst vom 16. Jahre an sicher nachweisbar ist, ein Schreiber aus dem 8. Jahre thätig ist. Vgl. No 1106 Anm. Z. 1. — 2 aus Z. 7 u. 12 lässt sich ermitteln, dass der Name der Frau mit Χ beginnt und auf ιον ausgeht, vgl. Χρωτάριον. — 4 Γαμ[ηλιέως? vgl. Kenyon, Arch. II 70 ff. — 5/6 da συνεληλυθέναι, nicht συνεληλύθαμεν steht, kann vorher nicht ἐπὶ τοῖςδε ὥστ' ἐπεὶ ergänzt werden. — 8/9 etwa χρυσώτια vgl. No 1100 und κόσμος zu erg.

verte

(136 R.) (No 1099)[2]

[μιν τῶν ὑπ]αρχόντων καὶ μὴ κακουχ[εῖν]
15 [μηδὲ] ὑβρίζιν μηδὲ . . . . [. . .
[. . . . .] . . . . . . μηδέ τι ἀδίκ[ημα]
[εἰς αὐτὴ]ν διαπράξεσθαι μη. [. . .
[ἢ ἐκτίνει]ν παραχρῆμ[α τὴν προ-]
[κειμένη]ν φερνὴν σὺν [ἡμιολίᾳ τῆς]
20 [πράξεως] γινομένη[ς τῆ Χ. . . . . . ῳ ἔκ]
[τε αὐτοῦ] Ἡρακλίδου [καὶ ἐκ τῶν]
[ὑπαρχόντων] αὐτῷ π[άντων καθάπερ]
[ἐγ δίκης] . . . . [. . . .

Hier bricht der Papyrus ab.

15/16 die Reste lassen nicht erkennen, ob μηδὲ ἐγβάλλειν oder μηδὲ ἄλλην γυναῖκα ἐπεισάγειν oder μηδὲ δεῖσθαι τοῦ ἀπηγορευμένου, vgl. No 1100.

SCHUBART.

90 R. No 1100.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 12,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, unschöne Handschrift, vielfach verwischt. Zeit des Augustus; eine der ganz verwischten Urkunden auf Verso scheint ins 20. Jahr zu gehören. Über der Urkunde Reste von 3 Zeilen andrer Hand, anscheinend Notizen für Abfassung eines Ehevertrages, der aber nichts mit dem folgenden zu thun hat:

Z. 1: . . η Ἀρτεμιδώρ(. .) Παμφίλ(ου)
Z. 2: . ϗ
Z. 3: . . . . θυγατ. . ( ) Ζωῒς ἀπο . . . ( ) ἀποφερομε(ν.)

Ehevertrag, Alexandrien.

[π]αρὰ Ἀμμωνίου τοῦ Ἀμμωνίου Ἀλθαιέ[ως καὶ]
[τ]ῆς τούτου γυναικὸς Σεμέλης τῆς Ἀμμ[ωνί-]
[ου ἀ]στῆς μετὰ κυρίου αὐτοῦ Ἀμμωνίου
[κ]αὶ παρὰ Ἀρτεμιδώρου τοῦ Ἀρτεμ[ιδώρου]
5 Ἀλθαιέως. Περὶ ὧν διεστάμεθα συν-
χωροῦμεν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τοῖσδε

Adresse fehlt. 2 der Name des Vaters der Semele ist sehr zweifelhaft. –

verte

ὥστ' ἐπεὶ ἐγδέδονται ὅ τε Ἀμμώνιο[ς]
[κ]αὶ Σεμέλη τῷ Ἀρτεμιδώρῳ τ[ὴν]
ἑατῶν θυγατέρα Ἀμμωνάριον [. . .]
10 [τ]έλιον οὖσα<ν> πρὸς βίου κοινωνίαν [ἀν-]
δρὶ καὶ προςενηνεγμένοι οἷα [ἐμ]
[φ]ερνῆ ἱμάτια καὶ χρυσώτια καὶ ἐπ[ί-]
σημον τά τε πάντα εἰς λόγον ἀργυ(ρίου)
[⊢] τριακοσίων, ἀπὸ τοῦ νῦν τὸ<ν> Ἀρτε-
15 μίδωρον ἀπεσχηκότα διὰ χει[ρὸς]
ἐξ οἴκου τὴν προκειμένην φ[ερνὴν]
ἀπὸ τοῦ νῦν χορηγεῖν τῇ Ἀμμω[ναρί-]
ῳ τὰ δέοντα πάντα καὶ τὸν ἱμα-
τισμὸν ὡς γυνὴ γαμετῇ κατὰ δύν[αμιν]
20 τῶν ὑπαρχόντων καὶ μὴ κακου[χεῖν]
μηδὲ ὑβρίζειν μηδ' ἐγβάλλειν μ[ηδὲ]
γυναῖκα ἐπιςάγγειν . . . .
[μ]ηδὲ δεῖσθαι τοῦ ἀπηγορευ[μένου μηδὲ]
ἀδίκημα εἰς αὐτὴν διαπρά[ξεσθαι·]
25 ἐὰν δέ τι τούτων παραβαίνῃ
ἐκτίνειν αὐτὸν τὴν προκειμέν-
ην φερνὴν τῆς πράξεως γεινομ-
ένης τῇ Ἀμμωναρίῳ ἔκ τε [αὐτοῦ]
Ἀρτεμιδώρου καὶ ἐκ τῶν ὑ-
30 παρχόντων αὐτῷ πάντων κα-
θάπερ ἐγ δίκης· κατὰ δὲ τὸν [αὐτὸν]
τρόπον μηδὲ τῇ Ἀμμ<ωνα>ρίῳ ἐ[ξεῖναι]
[μή]τ' ἀπόκοιτον μήτ' ἀφήμε[ρον]
[γεί]νεσθαι ἀπὸ τῆς Ἀρτεμιδώρ[ου]
35 [οἰκίας] ἄνευ τῆς αὐτο[ῦ] γνώμης]

Es folgen unleserliche Reste von 9 Zeilen.

---

8 Pap. Ἀρτεμιδωρου. – 9 Ende [ἤδη] oder ähnlich. – 10 [τ]ελιον ουσα – [αν]-δρι unsicher. – 11 auch προςενήνεγμαί σοι kann man lesen, aber ein solcher Verstoss gegen die Konstruktion ist unwahrscheinlich. Gemeint ist προςενηνεγμένην. – 18 Pap. ΤΑΠΠΑΝΤΑ. – 19 l. γυναικί. – 21/22 man erwartet μηδ' ἄλλην γυναῖκα. – l. ἐπεισάγειν. – 27 diese Bestimmung, in der ἀπηγορευ[μεν... sicher ist, kommt sonst nicht vor. – 32 die Schrift wird gegen Ende flüchtiger und deutet in Ἀμμωναρίῳ die mittleren Buchstaben kaum noch an.

SCHUBART.

72 V. No 1101.

Papyrus. H. 35 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sehr kleine kursive Hand mit Neigung zum Zusammenziehen ganzer Silben und Wörter. Auf Rekto schwache Reste einer Urkunde. 17. Jahr des Augustus.

Erneuerung eines Ehevertrages, Alexandrien.

· κολ

Πρωτ[άρ]χωι

πα[ρ]ὰ [Διονυ]σ̣ί̣α̣ς̣ τῆς Διονυσίου ἀστῆ(ς) μετὰ κ(υρίου) Ε̣υ̣...σ̣ι̣ο̣ν̣ο̣ς̣ τοῦ ——

κ̣α̣ὶ̣ [παρὰ Ἀμμωνίου τοῦ Διονυ]σί(ου) Ἀλεξανδρέ(ως). Ἐπεὶ συνό̣ν̣τ̣ες ἑ̣α̣[τ]ο̣ῖ̣ς

5 ἔτ̣[η ...] ἐ̣χ̣ω̣ρ̣ί̣σ̣θ̣η̣μ̣ε̣ν̣ ἀπ' ἀλλή(λων), τὰ δὲ νῦν εἰς τὸ(ν) αὐτὸ(ν) κα̣τ̣η̣ν̣-

τηκ̣έ̣ν̣α̣ι̣ βίο(ν) συνχωροῦμεν ἐπὶ τοῖσδε ὥστ' ἐπεὶ εἴληφεν

[ὁ Ἀμ]μώνι̣ο̣ς̣ παρὰ τῆ(ς) Διονυσία(ς) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) φερνὴν ἱμάτια γυναικ(εῖα) καὶ ἐνωτίω(ν)

χ̣ρ̣υ̣σ(ῶν) ζ̣ε̣ύ̣γ̣η τ̣ε̣τ̣ά̣ρ̣τ̣ω̣ν̣ δύο καὶ ψέλια ἀργυρᾶ δ̣έ̣κ̣α̣ τειμῆς ⊢ Δ

κ̣[.....]τ̣ο̣(...) τὰ δὲ π̣ά̣ν̣τ̣α̣ εἰς λόγο(ν) ἀργυ(ρίου) ⊢ διακοσίων, ἀπὸ τοῦ νῦν

10 τ̣ὸ̣ν̣ Ἀ̣μ̣μ̣ώ̣ν̣ι̣ο̣ν̣ χορη(γεῖν) αὐτὸ(ν) τῇ Διονυσί(αι) τὰ δέοντα πάντα καὶ τὸν εἱματισ(μὸν)

[ὡς] γ̣υ̣ν̣α̣ι̣(κὶ) γ̣α̣μ̣ε̣τῇ κατὰ δ(ύναμιν) τῶν ὑπαρχ(όντων) καὶ μὴ κακουχεῖν αὐ(τὴν) μηδὲ ἐγβάλ(λειν)

μ̣η̣(δὲ) ὑ̣β̣ρ̣(ίζειν) μηδ(ὲ ἄλλην) γυναῖκα ἐπεισάγειν ἢ ἐκτίν(ειν) τὴν φερνή(ν) σὺν ἡ(μιολίαι)

τ̣ῆ̣(ς) π̣ρ̣ά̣ξ̣(εως) γ̣ε̣ι̣ν̣ο̣(μένης) τῇ Διο(νυσίαι) ἔκ τε αὐτοῦ Ἀμμω(νίου) καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῦ) πάντων

καθ(άπερ) ἐ̣κ̣ δίκ(ης), καὶ τὴν δὲ Διονυσί(αν) συντηρε(ῖν) τὰ πρὸς τὸν ἄνδρ(α) καὶ τὸ(ν)

15 κ̣[οινὸν] βίο(ν) δίκαια μήτε ἀπόκ(οιτον) μηδ' ἀφήμερο(ν) γείνε(σθαι) ἀπὸ τῆ(ς) οἰκ(ίας)

ἄνευ τῆς Ἀ̣μ̣μ̣ω̣(νίου) γνώ(μης) μηδὲ φθ(είρειν) μηδὲ καταβλ(άπτειν) τ̣ὸ̣ν̣ κοιν(ὸν)

ο̣ἶ̣κ̣ο̣ν̣ ... μηδ̣' ἄλλ(ωι) ἀνδρὶ συνεῖναι ἢ καὶ αὐτὴ(ν) τούτων <τι> διαπραξαμέ(νην)

---

1 κολ ohne Ziffer ist als übliche Überschrift zu betrachten und κόλ(λημα) zu lesen, nicht κολ(λάσθω), wie ich No 1052 Anm. 1 behauptet hatte. Die Ziffer fehlt, weil es sich nicht um Teile einer Aktenrolle, sondern um einzelne Blätter mit Entwürfen eines Privatbureaus handelt. – 3 Ende: nicht ausgefüllt. – 4 der Vatersname ist unsicher. – 5/6 Lesung ganz unsicher, wahrscheinlich aber endet das Wort auf κεναι, nicht auf καμεν. – 8 Anfang unsicher. – 11 Pap. κατα^δ, vgl. Z. 3 μετα^κ. – von κακουχεῖν ist nur καχειν wirklich erkennbar. – 17 Anfang unsicher, obwohl οἶκον durch alle Analogien gesichert ist.

verte

(72 V). (No 1101)[2]

κρ̣ι̣θ(εῖσαν) στέρεσθαι τοῦ φερνα(ρίου) χωρὶς (τοῦ τὸν) παραβ(αίνοντα) ἐνέχ(εσθαι)
τῷ ὡρ(ισμένῳ) προστί[μ]ῳ̣(ωι),
καὶ ἐν ἡμέρ(αις) δέχρη(ματιζούσαις) ε̄ ἀφ' ἧς ἐὰν ἀλλήλ(οις) προείπωμ(εν), θησόμεθα
20 καὶ δ̣ι̣ὰ̣ τῶν ἱεροθυτῶν τ̣ο̣ῦ̣ συνοικ(ισίου) σ̣υ̣γ̣γ̣ρα(φὴν) . . . . κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὰ̣ καθήκ(οντα)
καὶ τὸ γεγονὸς ἡμεῖν ἐξ ἀλ(λήλων) παιδίο(ν) θῆλυ ᾧ ὄνομ(α) Ἀμμωνάριον
[. . . .]ρ̣ο̣ι̣ς δ' εἰς τὸ παιδίον ὡς ἐὰν ἐπὶ τοῦ καιροῦ κοινῶς κρ̣ε̣ί̣-
ν̣[ω]μεν . . . . . . ἀ̣ξ̣ι̣ο̣ῦ̣μ̣ε̣ν̣ (?) . . .
∟ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) η̄ — 3. Mai 13 v. Chr.

18 Mitte [Schriftbild]: χωρὶς τοῦ τὸν ist nicht abgekürzt, aber ganz ineinander verschleift; erst παραβ(αίνοντα) ist eine beabsichtigte Kürzung. — 20 wohl nicht τοῦ γάμου; Lesung bis zum Ende der Zeile unsicher. Vgl. No 1050, 27: καθ' ἣν ἐνγραφήσεται ἥ τε φερνὴ καὶ τἆλλα τὰ ἐν εἴδει ὄντα. — 23 unleserliche Reste. Rechts, etwas oberhalb des Datums, das Schreiberzeichen.

SCHUBART.

59 V. No 1102.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, unschöne Schrift. 17. Jahr des Augustus. Auf Rekto eine Darlehnsurkunde, die der Handschrift nach schwerlich später als ins 16. Jahr gesetzt werden darf.

Ehescheidung, Alexandrien.

κολ

Πρ[ωτά]ρχωι
παρ[ὰ] Ἀπολλωνίας τῆς Σαμβαθ[ί-]
ω[νο]ς μετὰ κυρίου τοῦ τῆς μητρὸς
5 ἀ[δελ]φοῦ Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρ̣α̣κ̣λ̣ε̣ί̣-
δ[ου] καὶ παρὰ Ἑρμογένους τοῦ Ἑρμο-
γέ̣[ν]ους Ἀρχ̣η̣γ̣έ̣του. Συνχωροῦσιν
Ἀ[πο]λλωνία καὶ Ἑρμογένης κε-

7 αρχηγ oder αρχισε scheint möglich; man erwartet ein Demotikon, aber die Wortendung entspricht nicht der gewöhnlichen Bildungsweise der Demotika.

verte

(59 V.) (No 1102)[2]

χ[ω]ρ̣ί̣σθαι ἀπ' ἀλλήλων τῆς συσ-
10 τ[ά]σης αὐτοῖς συνβιώσεως
κ[α]τὰ συγχώρησιν διὰ τοῦ αὐ-
τ[οῦ] κριτηρίου τῷ ιγ L Καίσα-
ρος Φαρμοῦθι, ἡ δὲ Ἀπολλω- (März/April 17 v. Chr.)
νία καὶ ἀπεσχηκέναι παρὰ
15 τοῦ Ἑρμογένους διὰ χιρὸς
ἐξ ο[ἴ]κου ὃ ἔλαβεν παρὰ τῶν γο-
νέων αὐτῆς Σαμβαθίωνος
κα[ὶ] Ε̣ἰρήνηv ἐπ' αὐτῇ κατὰ
τὴ[ν] συνχώρησιν φερνάριον
20 ἀ[ργυ(ρίου)] ⊢ ξ· εἶναι μὲν αὐτόθεν
ἄκ̣[υ]ρον τὴν τοῦ γάμου συγ-
χ[ώ]ρησιν, μὴ ἐπελεύσεσ-
θ[αι] δὲ τὴν Ἀπολλωνίαν μη-
δ' [ἄλ]λον ὑπὲρ αὐτῆς ἐπὶ τὸν
25 Ἑ[ρ]μ̣ο̣γένη[ν] περὶ ἀπαιτήσε-
ω[ς] τοῦ φερναρίου, ἀμφοτέ-
ρ[ου]ς δὲ ἐπ' ἀλλήλους μήτε
π[ε]ρὶ τῆς συ̣ν̣βιώσεως μη-
δ[ὲ] περὶ ἄλλ[ο]υ μη[δε]νὸς ἁπλ[ῶς]
30 τ[ῶ]ν ἕως τῆς ἐν[ε]στώσης
ἡ[μ]έρας, ἀφ' ἧς κ[αὶ] ἐξε[ῖ]να[ι]
τ[ῇ] μὲν Ἀπολλωνί[αι ἄ]λλ̣[ῳ] ἀ[ν-
δ[ρ]ὶ καὶ τῷ δὲ Ἑρ[μογένει ἑ]τ̣[έ-]
ρ[ᾳ] γυναικὶ ἀμ[φοτέροις ἀνυ-]
35 π[ε]υ̣θύνοις οὖσ[ιν ἢ τὸν παραβαί-]
ν̣[ον]τ̣α̣ ἐνέχ[εσθαι τῷ ὡ]ρισ-
μ[έ]νῳ [π]ροστίμ̣[ωι.]

L ιβ Καίσαρος Φ[α]μ̣ε̣[ν]ὼθ ι̣δ̣ (10 März 13 v. Chr.)

Darunter Schriftspuren.

---

18 l. Εἰρήνης. — 25 der Schreiber hat Ἑρμογένην durch Streichung des zweiten N in Ἑρμογένη verbessert. — 33/34 ἑτέρᾳ, nicht ἄλλῃ: ρ ist sicher. — 34 συναρμό-ζεσθαι ist weggelassen. — 36 Anf. unsicher gelesen. Vgl. die längere Formel in No 1103.

SCHUBART.

52 V. No 1103.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Grosse, der Buchschrift nahe stehende Schrift, darunter 7 Zeilen einer andern, kursiven, Hand. Auf Rekto eine quer geschriebene kurze Zeile, deren Lesung nicht gelungen ist. 17. Jahr des Augustus.

Ehescheidung, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι
παρὰ Ζωίδος τῆς Ἡρακλείδου μετὰ κυ-
ρίου τοῦ ἀδελφοῦ Εἰρηναίου τοῦ Ἡρακλείδου
5 καὶ παρὰ Ἀντιπάτρου [τ]οῦ Ζήνωνος. Συ[νχω-]
ροῦσιν Ζωὶς καὶ Ἀντίπατρος κεχωρίσ[θ]αι
ἀπ' ἀλλήλων τῆς συστάσης αὐτοῖ[ς συμ-]
βιώσεως κατὰ συγχώρησιν διὰ τοῦ [αὐ-]
τοῦ κριτηρίου τῷ ἐνεστῶτι ιζ∟ Καίσαρ[ος]
10 Ἀθύρ, ἡ δὲ Ζωὶς ἀπεσχηκέναι παρὰ τοῦ
Ἀντιπάτρου διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου ὃ̣ εἶχεν. ε̣ἰ̣ς̣
φερνάριον ἱματίδια ἐν ἀργυ[ρί]ου δρα[χμαῖς]
ἑκατὸν εἴκοσι καὶ ἐνωτίων̣ [χ]ρυσῶν
ζεῦγος· εἶναι μὲν αὐτόθεν ἄκυρο̣ν
15 τὴν τοῦ γάμου συνχώρησιν, μὴ ἐπε-
λεύσεσθαι δὲ τὴν Ζωίδα μηδ' ἄλ-
λον ὑπὲρ αὐτῆς ἐπὶ τὸν Ἀντίπατρον
περὶ ἀπαιτήσεως τοῦ φερναρίου, ἀμ̣φ̣ο̣-
τέρους δὲ ἐπ' ἀλλήλους μήτε̣ περὶ
20 συνβιώσεως μηδὲ περὶ ἄλλου μηδε-
νὸς ἁπλῶς τῶν ἕως τῆς ἐνεστώσης
ἡμέρας, ἀφ' ἧς καὶ ἐξεῖναι τῇ μὲν
Ζωίδι συναρμόζεσθαι ἄλλῳ ἀνδρὶ
καὶ τῷ δὲ Ἀντιπάτρῳ ἄλλῃ γυναι-
25 κὶ ἀμφοτέροις ἀνυπευθύνοις οὖσι,
καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκε-

Okt./Nov. 14 v. Chr.

---

11 es scheint ὃ, nicht ἃ geschrieben zu sein. – εἰς unsicher.

verte

(52 V.) (No 1103)[2]

χωρημένα ἔτι καὶ ἐνέχεσθαι τὸν
παραβαίνοντα τοῖς τε βλάβεσσι (sic)
καὶ τῷ ὡρισμένῳ προστίμωι.

30 Lιζ Καίσαρος Φαρμοῦθι β̄ — 28. März 13 v. Chr.

2. H. ϛ̄ ιθ̄

κολλη

Πτολ[εμαι.....] κ̣λ̣η̣ς̣ Γ̣αβινιου......
.... λονιω .... αρχι
καὶ ἐν Ἀλεξανδρέαι τοῦ .... Φαρμο(ῦθι)
.... πρὸς τὸ βῆμα ....
...]..δα....[...
...].......[...

Mit der voranstehenden Urkunde haben die Zeilen der 2. Hand schwerlich etwas zu thun; vielmehr dürften sie den Entwurf einer andern Urkunde darstellen, worin von einer Stellung vor dem Tribunal des Archidikastes in Alexandrien die Rede war.

SCHUBART.

171 V. No 1104.

Papyrus. H. 34,5 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Gewandte Handschrift, die gegen Ende immer flüchtiger wird. 22. Jahr des Augustus. Auf Rekto Reste kleiner Notizen.

Aufhebung eines Ehevertrages, Alexandrien.

κολ

Π̣[ρωτάρχ]ωι
[παρ]ὰ Διονυσαρίου τῆς Πρωτάρχου μετὰ κυρίου τοῦ ἀδελφοῦ
[αὐ]τῆς Πρωτάρχου καὶ παρὰ Ἑρμιόνης τῆς Ἑρμίο[υ] ἀστῆς
5 [μ̣ετὰ κ]υρίου τοῦ τοῦ ἀδελφοῦ υ̣ἱ̣ο̣ῦ̣ Ἑρμίου τοῦ —. Συγχωρεῖ

Da der Ehemann gestorben ist, erklärt die Witwe die Ungültigkeit des Ehevertrages ihrer Schwiegermutter, die als Bürgin fungiert hatte, gegenüber; insofern ist der Kern des vorliegenden Vertrages die Lösung von der Bürgschaft. 2 Erg. sicher auf Grund der andern Urkunden derselben Hand. — 5 für den ihm unbekannten Namen setzt der Schreiber einen Strich.

verte

(171 V.) (No 1104)[2]

ἢ Δ[ιο]νυσάριον εἶναι ἄκυρον ἣν ἀνήνεγκεν ὁ μετηλλαχὼ[ς]
αὐ(τῆς) Ἑρμιόνης υἱὸς Ἑρμίας Ἑρμίου δι' ἐγγύου αὐτῆς Ἑρμι-
[ό]νη[ς] διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου τῷ κα L Καίσαρος Φαῶφι — Sept./Okt. 10 v. Chr.
ἔτους [κα] συνχώρησιν ἕνεκα τοῦ μετηλλαχότος αὐ-
10 το(ῦ) ἀν[δρὸς τὴ]ν [Δ]ιονυσάρ[ιο]ν ἀπεσχηκέναι παρὰ τῆς Ἑρμιόνη(ς)
[δ]ιὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἣν προσηνένκατο τῶι Ἑρμίαι δι' ἐγγύου
τῆς Ἑρμιόνης φερνὴν ἱμάτια ἀργυ(ρίου) ⊦ δ[ια]κοσίων τεσ-
σαράκοντα καὶ ἐν[ώ]τια καὶ δακτυλίδιον . . ρ . . . [. . . .] . (. . .) . . . καὶ
ἀργυ(ρίου) ⊦ ἑκατόν· εἶνα[ι] μὲν ἄκυρον τὴν . . . . . . [συνχ]ώρησ(ιν)
15 σὺν τοῖς δι' αὐτῆς σημαινομένοις πᾶσι, μὴ [ἐ]πελεύσεσθαι
δὲ τὴν Διονυσάριον μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτῆς ἐπὶ τὴν Ἑρ-
μιόνην μηδὲ ἐπὶ τὰ ὑπὸ τοῦ μετηλλαχότος Ἑρμίου
ἀπολελειμμένα μήτε περὶ φερνῆς ἢ σ[υ]ν[β]ιώσεως
μηδὲ περὶ ἄλλου μηδενὸς ἁπλῶς ἐγγράπ(του) ἢ ἀγ[ρά]φ[ο]υ
20 ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν [χ]ρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡ-
μέρας. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἔνκυος καθέστηκεν ἡ Διονυσάριον,
μὴ ἐπελεύσεσθαι αὐτὴν μηδὲ περὶ λ[οχ]είων διὰ τοῦ ὑπὲρ
τούτων εὐπειθῆ γεγονέναι καὶ ἐξεῖναι αὐτῇ μησ . . . . . . ἑα-
τῆς τὸ βρέφος ἐκτίθεσθαι καὶ συναρμόζεσ[θαι ἄλλῳ]
25 ἀνδρί, καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκεχωρη[μέ]να [ἐνέχεσθαι]
αὐτὴν παραβαίνουσαν τοῖς τε βλάβεσι καὶ τῷ ὡρισμέ-
νῳ προστίμωι. ἀξιοῦ(μεν) σ . . . . . .
L κβ Καίσαρος [Π]αχ[ὼν . .] — Apr./Mai 8 v. Chr.

---

9 ἔτους [κα] irrtümliche Wiederholung. – αὐτο(ῦ) scheint dazustehen, besser wäre τοῦ. – 13 hinter δακτυλίδιον weder χρυσοῦν noch ἀργυροῦν, eher στρε . . . (στρεπτὸν ?), dann erwartet man eine Schätzung des Wertes, aber die 100 Drachmen scheinen baares Geld zu sein. – 14 τὴν τοῦ γάμου oder τὴν σημαινομ(ένην) möglich. – 22 λοχείων, wozu die Spuren gut passen, bezeichnet vielleicht Wochenpflege oder dgl. – τοῦ fehlerhaft statt τό. – 23 μησ . . . . man würde erwarten ἀνυπευθύνῳ οὔσῃ oder Ähnliches; vor ἑα scheint η oder αι zu stehen. – 25 Ende: wenig Platz, aber für ἐνέχεσθαι, das wie überhaupt die stehenden Formeln mehr angedeutet als ausgeschrieben zu werden pflegt, reicht er hin. – 27 Ende: wohl Chiffre des Schreibers.

verte

(171 V.) (No 1104) 3

Darunter zwei sehr klein geschriebene und z. T. zerstörte Entwürfe zu Verträgen von andrer Hand.

I . . . . τῶν ἐκ τ(οῦ) ὑπὲρ Μέμφιν Ἡρακλεοπ(ολίτου)

30 μεμισθ. . . [γ]ῆ[ς] σιτο(φόρου) ἐν σφραγ(εῖσι) . . . . κώ(μη . .) Μαχὼρ ἐκ τοῦ [Ζ]ωίλ(ου) κλήρο(υ)

Ἀτίλ(ιος) . . .

. . . .

II Τίτος Αὐφίδιος καὶ Ἐγ[ν]άτιος Φέστιος Κυρεί[να]

στρα(τι)ῶται λεγε(ῶνος) κβ σπείρ(ης) γ ⊢ πεντακοσίας Ἀ[. .]

35 δωρος Θε . . . ρ[. .] . . αι χ(. . .) . . Πτ(ολεμαικοῦ ?) τόκ(ων) β ⊢

. . . .

---

29 ff: Gegenstand: Pacht von Acker bei Machor. Schriftprobe: [illegible]

33 ff: Gegenstand: Darlehen; Empfänger vielleicht Ἀ[πολλό]δωρος Θε[οδώ]ρ[ου ?]. – 35 Ϟ kann die in diesen Urk. häufige Abkürzung von Πτ(ολεμαῖος) oder Πτ(ολεμαικός) sein, oder aber Zahlzeichen Τ = 300; dann wäre denkbar ἀπεῖχ(ε) ⊢ τ. – Ende l. τόκων διδράχμων.

SCHUBART.

---

54 R. No 1105.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 9 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Auf Grund der Handschrift ist die Urkunde ungefähr ins 20. Jahr des Augustus zu setzen. Sie ist von oben bis unten kreuzweise (5 Kreuze untereinander) durchgestrichen. Dass das Vorliegende nur ein Entwurf ist, zeigt auch der nachlässige Stil. Schrift z. T. sehr abgerieben und undeutlich.

Antrag auf Ehescheidung, Alexandrien.

Πρωτάρχωι

παρὰ Τρυφαίνης τῆς Διοσκουρίδ[ου]

[. . . . .]ης . . . .

[. . . . .] τοὺς γονεῖς α . . . .

5 . . . . Τρυφαίνης, [ὅ]πως ἐγδῶν-

ταί με αὐτῶι προισταμένωι καὶ

[ἐ]νκαταγομένων ~~[κατὰ τὴν]~~ αὐτῷ

Die Lesungen in Zeile 3–5 sind sehr unsicher. Zum Inhalt vgl. Oxy II, 281. – 7 ἐνκαταγομένων, falls richtig gelesen, scheint zu bedeuten: „indem sie (die Eltern) sich bestimmen liessen." – κατὰ τὴν ausgestrichen.

verte

τετελη̣ωμένην συνχώρησιν
διὰ τοῦ παρὰ σοὶ κριτηρίου συνῆλ-
10 θεν πρὸς τὸν γάμον ο̣ἰ̣κήα̣ καὶ
ἐ̣ν λόγωι ἐπ' ἐμοὶ φερνὴν
ἱμάτια ἀργυρίου ⊢ τ̣ε̣σ̣σ̣ε̣ρά̣-
κοντα καὶ ἀργυρίου ἐπισήμου
δραχμὰς εἴκοσι. [Ὁ δὲ] διαβαλ-
15 λόμενος Ἀσκληπιάδης ἐπε̣[ὶ ἐ-]
νέαι̣ν̣ε̣ δ̣ι̣ὰ̣ τῆς συμβιώσεως̣ [ἀ-]
π̣ὸ̣ μηδενὸ̣ς̣ καταχρησάμεν̣ο̣ς̣
τ̣οῖ̣ς̣ π̣ρ̣ο̣κειμένοις κακουχίας̣ (sic)
μ̣ε̣ καὶ καθυβρίζει καὶ τὰς χεῖ-
20 ρας ἐπιφέρων χρῆται ὡς ο̣ὐ̣-
δ̣ὲ̣ ἀργυρ̣ω̣ν̣ήτ̣ωι. [Διὸ] ἀ̣πεσφα̣^λ^-
μ̣ένη τ̣ὸ̣ν̣ πατέρα μ[ου] Διοσκου-
ρίδην ἐπιδώσοντα τὸ ὑπό-
μνημα καὶ κατὰ τὴν ἔξο-
25 δον τελησόμενο̣^ς^ ἀ̣ποσ̣τ̣ῖ̣-
[λ]αι αὐτῶι τινα τῶν παρὰ τοῦ
[κ]ριτηρίου [ὃ]ς ἐμο̣ῦ̣ ἐπιτελέσεται τὴν
ἔξοδον ὡς καθῆκι καὶ τ̣ῷ̣
δ̣ὲ̣ Ἀσκληπι⟨ά⟩δῃ μεταδώσι̣ν̣
30 ἀντίγραφον τοῦδε τοῦ ὑπομν[ή-]
ματος, ἵνα α̣νεχ̣ο̣μονης ἐπε̣-
νδικάσει ἢ ἐκτίσει μ̣ο̣ι̣ τ̣ὰ̣ς̣
τ̣ο̣ῦ̣ ἀργυ(ρίου) ⊢ ξ, ἔτι δὲ καὶ . . .

10/11 es fehlt ein λαβών, und die Wortstellung ist schlecht; gemeint ist etwa: λαβὼν ἐπ' ἐμοὶ φερνὴν οἰκίαν καὶ ἐν λόγῳ usw. – 14/15 διαβαλλόμενος ist wohl nur ein ungeschickter Ausdruck für: der genannte. – 15/16 Lesung unsicher: für α ist auch Δ, für ι auch ρ, für ν auch η möglich. – νεαίνω = νεάζω Brachland umpflügen; der Sinn scheint zu sein: nachdem er sich durch die Verheiratung aus dem Nichts erhoben hat. – 20/21 οὐδὲ ἀργυρωνήτωι zwar in der Lesung unsicher, aber da ἀργυ feststeht, scheint diese den Spuren entsprechende Deutung fast sicher. – Wenn ἀπεσφαλμένη richtig ist, müsste τοῦ πατρὸς folgen; jedoch ist ein Sprachfehler hier nicht besonders auffällig. – 24 ἔξοδος offenbar der formelle Austritt aus dem Hause des Mannes. – 25 l. τελεσωσόμενον. – Dahinter ist ἀξιῶ zu ergänzen. – 29 l. μεταδῶσαι. – 31 ανεχ oder ενεχ, nicht ενεχομενης, es scheint ein Wort ἐνεχομονή gemeint zu sein. – 31/32 δικάσει, nicht δικάσεται. verte

(54 R.) (No 1105)[3]

. . ρ . . . σθαι εἰ[ς] τὸν Δι[ος-]

35 κουρίδην εἰς τὴν τῶν . .
λων δαπάνην ἃ κατὰ μέρος
ἀργυ(ρίου) ⊦ξς, μετὰ δὲ σοῦ ἡμῖν
καὶ εἰς βλάβη καὶ δαπανήμα-
τα ἐκδιεληλυθέντος
40 περὶ αὐτοῦ μισοπονήρως, ἵν' ὦ
ἀντιλημμένη

Darunter ganz undeutliche Schriftspuren

35/36 φι-λων nicht unmöglich, dagegen ἄλ-λων sehr unwahrscheinlich. – 39 ἐκδιελ. f. ἐκδιελθόντος oder ἐκδιεληλυθότος. – 40 Satzbau misslungen.

SCHUBART.

190 R. No 1106.

Papyrus. H. 35 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Dieselbe Hand wie No 1099. Wahrscheinlich aus dem 17. Jahre des Augustus. Ein Duplikat der Urkunde ist 205, von einer grossen, unschönen Hand geschrieben; es unterscheidet sich, soweit bei der schlechten Erhaltung der Vergleich möglich ist, von 190 R durch das Fehlen der Adresse und die Wiedergabe der Zahlen in Ziffern. Für die Zeilen 11-16, die in 190 R fast ganz fehlen, bietet es die Ergänzung, die in der folgenden Abschrift, auf die Zeilenlänge von 190 R verteilt, eingefügt ist. Entweder sind beide Papyrus als Duplikate für die Kontrahenten des Vertrages zu denken, oder 205 ist erste Niederschrift und 190 R, das sorgfältiger aussieht, die Reinschrift. Ausserdem besitzen wir auf 193 V oben eine kurze Notiz über den Inhalt dieser Urkunde. Auf Verso von 190 eine schlecht erhaltene Urkunde.

Vertrag mit einer Amme (τροφῖτις), Alexandrien.

(1. H.) [Πρωτάρχω]ι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
(2. H.) [παρὰ] Μάρκου Αἰμιλίου Μάρκου Καλλιδία κ[αὶ παρὰ]
Θε[οδ]ότης τῆς Δωσιθέου Περσεί[ν]ης με[τὰ κυρίου]
κ[αὶ ἐ]γγύου τῶν κατὰ τήνδε τὴν συνχώ[ρησιν]
5 σημαινομένων τοῦ ἀνδρὸς Σώφρονος [τοῦ]

1 ob Protarchos zu ergänzen ist, hängt vom Datum Z. 9 ab; hier ist IZ kaum von H zu unterscheiden (jedoch spricht 205 mehr für IZ als für H). Protarchos ist erst vom 16. Jahre an nachweisbar. – 2 Die obige Bemerkung über die Schrift gilt für die 2. Hand.

verte

(190 R.) (No 1106)[2]

[. . . .] . . . άρχου 〚Σώφρονος〛 Πέρ[σ]ου τῆ[ς ἐπι-]
[γονῆς.] Περὶ τῶν διεσταμένων [συγχωρεῖ ἡ Θεο-]
δότη ἐπὶ χρόνον μῆνας δέκα [ὀκτὼ ἀπὸ Φα-]
μενὼθ τοῦ ἐνεστῶτος ιζ <L> Καί[σαρος τρο-]

10 [φεύσειν καὶ θηλάσειν ἔξω] παρ' ἑατῆ [κατὰ πόλιν]
[τῷ ἰδίῳ αὐτῆς γάλακτι καθαρῷ καὶ ἀφθόρῳ]
[ὃ ἐνκεχείρικεν αὐτῇ ὁ Μᾶρκος ἀναίρετον]
[δουλικὸν παιδίον ἑατοῦ ὑποτίθιον Τύχην]
[λαμβάνουσα παρ' αὐ]τοῦ κατὰ μ[ῆνα ἕκαστον]

15 [μισθὸν τοῦ τε γάλακτος καὶ τῆς τροφήας σὺν]
[ἐλαίῳ ἀργυρίου ⊢ Η, ἀπέσχηκεν δὲ ἡ Θεο-]
[δότη] δι' ἐγγύου [τ]οῦ Σ[ώ]φρονος παρὰ τοῦ Μ[άρκου]
[διὰ χειρὸς ἐ]ξ οἴκου εἰς τοὺς προκιμένους μῆν[ας δέκα]
[ὀκτὼ τ]ροφῆα μηνῶν ἐννέα τὰς συναγο[μένας]

20 [δραχμὰ]ς ἑβδομήκοντα δύο, καὶ ἐὰν συνβῇ ἐντὸς [τού-]
[των] παθῖν τι ἀνθρώπινον τὸ παιδίον, τὴ[ν Θεο-]
[δότην ἀ]νελομένην ἕτερον παιδίον τρο[φεύσειν]
[καὶ θηλ]άσειν καὶ παραστήσειν τῷ Μάρκ[ῳ ἐπὶ]
[τῶν] ἴσων μηνῶν ἐννέα μηδὲν τὸ καθόλου λα-

25 [βοῦσ]α διὰ τὸ ἀθάνατον αὐτὴν ἐπιδεδέχθαι τρ[ο-]
[φεύει]ν, εὐτακτουμένην αὐτὴν τοῖς λο[ιποῖς]
[κατ]ὰ μῆνα τροφήοις ποιεῖσθαι τήν τε ἑατῆς
[καὶ τοῦ] παιδίου προσήκουσαν ἐπιμέληαν μὴ
[φθίρουσ]αν τὸ γάλα μηδ' ἀνδροκοιτοῦσαν μηδ' ἐπ[ι-]

30 [κ]ύουσαν μηδ' ἕτερον παραθηλάζουσαν παιδί-
ον, ἅ τε ἐὰν λάβῃ ἢ πιστευθῇ σῶα συντηρήσιν
καὶ ἀποδώσειν ὅταν ἀπαιτῆται ἢ ἐκτίσειν τὴν

Feb./März 13 v. Chr.

---

8 die Erg. ὀκτὼ folgt sowohl aus Z. 19 und 47 wie aus Urk. 205. – 10-16 erg. nach 205; die kleinen Varianten von 205, z. B. τροφεύσιν, θηλάσιν werden nicht berücksichtigt. – 13 Τύχην ist 205 nicht lesbar; es ergiebt sich aus der Skizze 193 V. – 14 Pap.]τουςκατὰμ[, was gegenüber dem in 205 erhaltenen τοῦ κατὰ nur Schreibfehler sein kann. – 18/19: 205 hat μῆνας ΙΗ. – 20: 205 hat ⊢ ΟΒ. – 20/21 τούτων erg. nach 205. – 23/24 ἐπὶ τῶν erg. nach 205. – 25 vgl. BGU 1058, 25. – 26 λοιποῖς erg. nach 205.

verte

ἑκάστου ἀξίαν πλὴν συνφανοῦς ἀπωλήας, ἧς καὶ
φανερᾶς γενηθείσ[ης ἀ]πολελύσθω, καὶ μὴ ἐγλείπ[ειν]
35 τὴν τρ[ο]φῆαν ἐντὸς τοῦ [χ]ρόνου· ἐ[ὰν δ]έ τι παραβαί-
νῃ, εἶναι αὐτήν τε καὶ τὸν Σώφρον[α ἀ]γωγίμους
καὶ συνέχεσθαι μέχρει τοῦ ἐκτε[ῖσ]αι ἅτε εἴλη-
φεν τ[ρο]φῆα καὶ ἃ ἐὰν λάβ[ῃ] σὺν ἡμ[ι]ολίᾳ καὶ τὰ
βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἀργυ(ρίου) ⊢ Τ τῆς
40 πράξ[ε]ως γινομένης ἔκτε ἀμφοτέρων ὄντω[ν]
ἀλληλενγύων εἰς ἔκτισιν καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐ[ὰν]
αὐτῶν αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς
πάντων καθάπερ ἐγ δίκης ἀκύρ[ω]ν οὐσῶν καὶ
ὧν ἐ[ὰν ἐ]πενέγκωσιν πίστεων πασ[ῶ]ν σκέπ[ης]
45 πάσης, ἕκαστα δὲ αὐτῆς ἐπιτελούσης καὶ τ[ὸν]
[Μᾶρκο]ν Αἰμίλιον χορηγεῖν αὐτῇ τὰ κατὰ μῆ[να]
τροφῆα ἐπὶ τοὺς λοιποὺς μῆνας ἐννέα καὶ μὴ [ἀ-]
ποσπάσιν τὸ παιδίον ἐντὸς τοῦ χρόνου ἢ κα[ὶ αὐ-]
τὸν ἐκτίνιν τὸ ἴσον ἐπίτιμον, παραβαλε[ῖ δὲ]
50 ἡ Θεοδότη πρὸς τὸν Μᾶρκον τοῦ μηνὸς ....
ἐκοῦσα καὶ τὸ παιδίον πρὸς τὸ ἐπιθεωρεῖσθαι
ὑπ' αὐτοῦ.

Datum fehlt.

53 *Unten in grosser, steifer Schrift, der Urkunde entgegengesetzt gerichtet:* ΒΕΒΑΙ[...

Inhaltsskizze der Urkunde auf 193 V am obersten Rande von andrer, sehr kleiner Hand:

54 Θεοδότη Δωσιθέου
55 κ(αὶ) ἀνὴ(ρ) Σώφρων δουλικοῦ παιδίο(υ) Τύχη(ς) μη(νῶν) ΙΗ ὧν ἀπέσχη(κεν)
56 ⊢ Η μη(νῶν) θ̄ ἐν τῇ πόλει

Darunter eine völlig zerstörte Urkunde, in der M. Aemilius vorkommt; sie scheint sich auf Aufhebung eines τροφῖτις-Vertrages mit einer andern Frau zu beziehen.

40: 205 bricht mit αμφοτε ab; die Fortsetzung stand auf einer 2. verlorenen σελίς. – 50 Ende δίς oder τρίς. – 51 εκουσα deutlich, Schreibfehler für ἄγουσα, vielleicht aus Diktat zu erklären.

SCHUBART.

60 R. No 1107.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine, gewandte Handschrift; häufig wird die Zeile mit einem vergrösserten Buchstaben angefangen. Die zweite und namentlich die dritte Hand sind steife Schulschriften. Verso leer. Der rechte Rand ist so abgerieben, dass man vielfach selbst inhaltlich Gesichertes nicht identifizieren kann. In solchen Fällen treten [] Klammern ein, auch wenn noch Tintenspuren vorhanden sind. 17. Jahr des Augustus.

Vertrag mit einer Amme (τροφῖτις), Alexandrien.

κο^λ

Πρωτάρχ[ω]ι
παρὰ Ἰσιδώρας τῆς Κομ[..........] μετὰ κυρίου ....[...
[..]....[....] καὶ παρὰ Διδ[ύ]μης [τῆς] Ἀπολ[λωνίου Περ]σείνης [μετὰ κυρίου]
5 τοῦ ἀδελφοῦ Ἰσχυρίωνος τοῦ Ἀπολλων[ίου Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς. Συγχωρεῖ ἡ]
[Διδύ]μη τροφεύσειν καὶ θηλάσειν ἔξω [πα]ρ' ἑα[τῆι κατὰ πόλιν τῶι ἰδίωι]
αὐτῆς γάλακτι καθαρῶι καὶ ἀφθόρωι ἐπὶ χρ[όνον μῆ]νας [δέκα ἕξ] ἀπὸ Φαρ-
μοῦθι τοῦ ἐνεστῶτος ἑπτακαιδεκάτου ∟ [Καίσαρος] ὃ ἐγδ[έδοται αὐτῇ ἡ Ἰσιδώρα] — März/Apr. 13 v. Chr.
δουλικὸν αὐτῆς παιδίον [ἀ]ναίρε[τον] ὑποτ[ίτθιον ... ὧι ὄνομα ...]
10 λαμβάνουσα παρ' αὐτῆς Ἰσιδώρας μισθὸν τοῦ τε γάλακτος καὶ τῆς τροφείας κατὰ]
μῆνα ἕκαστον ἀργυρίου δραχμὰς δέκα καὶ ἐλαίου κοτύλας δ[ύ]ο ... [εὐτα-]
κτουμένην αὐτὴν ποιεῖσθαι τήν τε ἑατῆς καὶ τοῦ παιδίου ἐπιμέληαν
μὴ φθείρουσαν τὸ γάλα μηδ' ἀνδροκοιτοῦσαν μηδ' ἐπικύουσαν [μηδ' ἕτερον]
παραθηλάζουσαν παιδίον, ἅ τε ἐὰν λάβῃ ἢ πιστευθῇ τῶν τούτου ταῦτα ⸌σῶα⸍ συν-
15 τηρήσειν καὶ ἀποδώσειν ὅταν ἀπαιτῆται ἢ ἐκτείσειν τὴν [ἑκάστου ἀξίαν πλὴν]
συνφανοῦς ἀπωλείας, ἧς καὶ φανερᾶς γενηθείσης [ἀπο]λελύσ[θω· αὐτόθεν]
δ' ἀπέσχηκεν ἡ Διδύμη παρὰ τῆς Ἰσιδώρας διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἔλαιον τῶν ....
μηνῶν τριῶν τοῦ τε Φαρμοῦθι καὶ Παχὼν ⸌καὶ Παῦνι⸍ καὶ μὴ ἐγλείπειν τ[ὴν τροφείαν ἐντὸς]

---

3 κύριος der Isidora ist nach Z. 31 ihr Bruder Εὐτυχίδης. — 5 da Didyme Περσίνη ist, darf man bei Ischyrion Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς ergänzen. — 6 erg. nach den Parallelurkunden. — 7 die Zeit, 16 Monate, ergiebt sich aus Z. 18 u. 25. — 8 möglich: ὃ ἐγδέδοται oder ὃ ἐνκεχείρικεν; die Spuren sprechen für das Erstere. — 11 hinter δ[ύ]ο Spuren, die ich nicht deuten kann. — 17 διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου sehr undeutlich. — Statt ἔλαιον erwartet man τροφεῖα, denn wie Z. 25 zeigt, sind sie bereits bezahlt.

verte

τοῦ χρόνου, ἐὰν δέ τι παραβαίνῃ ἐκτίνιν αὐτὴν ἅ τε [εἴληφεν τροφεῖα καὶ]
20 ἃ ἐὰν προσλάβῃ σὺν ἡμιολίαι καὶ τὰ βλάβη καὶ δα[παν]ήματα, [ἐκτί]σειν δ' ἔτι [⊢]
πεντακοσίας καὶ τὸ ὡρισμένον [πρόστιμον τῆς πράξεως γεινομένης τῇ Ἰσιδώρᾳ]
ἔκ τε αὐτῆς Διδύμης καὶ [ἐκ τῶν] ὑπαρχόντων αὐτῆς πάν(των) καθ[ά]περ ἐγ δίκ[ης]
ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενένκῃ πίστεων πασῶν σκέπης [πάσης,]
ἕκαστα δὲ αὐτῆς ἐπιτελούσης καὶ τὴν Ἰσιδώραν [χο]ρηγήσειν αὐτῇ
25 τὰ κατὰ μῆνα τροφεῖα ὡς πρόκειται ἐπὶ τοὺς λοιποὺς [μῆνας] .
δέκα τρεῖς καὶ μὴ ἀποσπάσειν τὸ παιδίον ἐντὸς τοῦ χρόνου [ἢ καὶ αὐτὴν]
ἐκτίνιν τὸ ἴσον ἐπίτιμον· παραβαλεῖ δὲ ἡ Διδύμη πρὸς [τὴν Ἰσιδώραν]
κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀεὶ διὰ ἡμερῶν τεσσάρων ἄγουσα [καὶ τὸ παιδίον πρὸς τὸ]
ἐπιθεωρεῖσθαι ὑπ' αὐτῆς. Ἀξιοῦ(μεν) . . .

30 (2. H.) ⟦ Ἰσιδώρα συνχωρῶ κατὰ τὰ προγε[γραμμένα]
Εὐτυχίδης ἐπιγέγραμμαι κύριος τῆς ἀδελφ[ῆς]
ὑπὲρ αὐτῆς γρά(μματα) μὴ ἰδυίας ⟧ –
(3. H.) ⟦ Διδύμη συνχωρῶ κατὰ τὰ πρ[ο]γεγραμμένα]
Ἰσχυρίων ἐπιγέγραμμαι [τῆς ἀδελφ-]
35 ῆς μου κύριος καὶ γέγρα[φα ὑπὲρ αὐτῆ-]
ς γράματα (sic) μὴ εἰδυίας ⟧
(1. H.) Ισι^δω L . .
Καίσαρος . . . . .

---

20 die Spuren führen auf obige Lesung; das Gewöhnliche ist: καὶ ἄλλας ἀργυρίου ⊢, mit oder ohne ἐπιτίμου. – 22 πάντων scheint abgekürzt zu sein. – 29 ἀξιοῦ(μεν) sehr undeutlich. – 30–32 und 33–36 kreuzweise durchgestrichen. 31 das erforderliche καὶ γέγραφα hat Eutychides vergessen.

SCHUBART.

119 R. No 1108.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 15,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine, gewandte Handschrift, identisch mit der von No 1109. Der Text ist in und über den Zeilen sehr stark durchkorrigiert, wie es scheint, vom Schreiber selbst; die im Original durchgestrichenen Stellen werden durch [[ ]] bezeichnet. Unter der Urkunde Reste einer dem Protarchos eingereichten συγχώρησις. Jahr 26 des Augustus.

Vertrag mit einer Amme (τροφῖτις), Alexandrien.

1 Ἀρτεμιδώρωι ἀρχιδικαστῆι καὶ πρὸς τῆι ἐπιμελείαι τῶν χρηματιστῶν καὶ τῶν ἄλλων κριτηρίων

2 παρὰ Μ̣ά̣ρ̣κου Σεμπρωνίου Μά[ρκου υἱοῦ] φυλῆς Αἰμιλίας στρατιώτου τῶν ἐκ τῆ(ς)

3 δευτέ̣ρ̣[ας καὶ εἰ]κοστῆς λ[ε]γεῶν[ο]ς σπ̣[είρης . . . .] κα̣ . . ρ̣ε̣ι̣ . [. . . . . καὶ] παρὰ [[καὶ παρὰ]]

4 Ἐ[ρωταρίου τῆς . . .]κ̣ομε̣ι̣ . . . [μετὰ κυρίου καὶ ἐν]γ̣ύ̣ου τοῦ σ̣υ̣ν̣γ̣ε̣ν̣ο̣(ῦς) [Λ]ο[υ]κ̣ί̣ο̣υ̣ . . . ο̣μ̣υ̣σίου

5 Λουκίου υ̣ἱ̣ο̣ῦ̣ [[. . . . .]] Συνχωρεῖ ἡ Ἐρωτάριον ἐπὶ μῆνας δέκα [π]έντε ἀπὸ

6 Φαῶφι τοῦ ἐνεστῶτος ἕκτου καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος τροφεύσειν καὶ θηλάσειν ἔξω παρ' ἑατῇ κατὰ πόλ(ιν) — Sept./Okt. 5 v. Chr.

τῷ ἰδίῳ αὐ(τῆς) γάλ(ακτι) καθ(αρῷ) καὶ ἀφθ(όρῳ)

7 ὃ ἐνκεχείρικεν αὐτῇ ὁ Μᾶρκος ἔτι ἀπὸ Ἐπεὶφ τοῦ διεληλυθότος ἔτους δ̣ο̣υ̣λ̣ι̣κ̣ὸ̣ν̣ παιδίον — Juni/Juli 5 v. Chr.

8 ὧ ὄνομα Πρεῖμος μισθοῦ τοῦ τε γάλακτος καὶ τῆς τροφείας κατὰ μῆνα δραχμῶν δέκα

9 καὶ ἐλαίου κοτυλῶν δύο, αὐτόθεν δὲ ἡ Ἐρωτάριον [[μ̣ε̣τ̣ὰ̣ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣ Λουκίου]] εἴληφεν παρὰ τοῦ Μάρκου

10 τ̣ο̣ῦ̣τ̣ε̣ καὶ το(ῦ) Θὼθ . . . . Ἐπεὶφ καὶ Μεσορὴ τὰ τροφεῖ̣α̣ [καὶ] τὸ ἔλαιον ἔτι δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀ[π]ὸ Φα]ῶφι μ̣ῆνας δέκ[α] ἕξ, [[ἀργυρ(ίου)]] [[πέντε δρα-]]

---

1 etwas nach links ausgerückt. — 3 zur 22. Legion vgl. P. M. Meyer, Heerwesen 149. Sie kommt auch in No 1104 II vor. — 4 der Vatersname könnte etwa Νικομήδης sein. — Ende: nicht Διονυσίου. 5 das durchgestrichene Wort bezeichnete wohl die Tribus. — 7 Erotarion hat das Kind beim Eingehen des Vertrages bereits 3 Monate in Pflege. — 9 die Streichung in dieser Zeile bezweckt gleich denen in Z. 17. 18. 19. 21. 22 die Haftbarkeit des κύριος und ἔγγυος auszuschliessen; erst im Falle der formellen ἔφοδος soll er mit haftbar werden, wie Z. 26/27 zeigt. — 10 die Korr. über der Zeile z. T. unleserlich. — Zur Sache: der Vertrag soll nach Z. 5 vom Phaophi an sich auf 15 Monate erstrecken; von diesen werden für die ersten 6 besondere Bestimmungen getroffen. Nach der ersten Fassung hat Marcus für diese bereits 36 Dr. angezahlt oder versprochen, sie in Raten von 4 Dr. zu zahlen (Z. 12, hier ist αὐτὸν jedenfalls in

verte

μηνῶ(ν) ἓξ ⟦. . . . ματο( )⟧ ὁμοί(ως) τὰ τρο(φεῖα) καὶ τὸ ἔλαιο(ν) ⟦κάτω⟧ καὶ ἐὰν ὃ ⟦μ⟧ὴ γένο(ιτο) συμβῇ
11 ⟦χμὰς τριάκοντα ἓξ εἰς δὲ καὶ σι . . ν τὸν Μᾶρκον⟧ ηδ. . . . λειν . . . .
τὸ παιδί(ον) παθεῖν τι ἀνθρώ(πινον)
⟦αὐτὸν ἀπὸ τοῦ⟧

ἐντὸς τῶν ⟦πέντε⟧ ἓξ μηνῶ(ν) κατ( ) τὴ(ν) Ἐρω(τάριον) ἕτερ(ον) ἀνελομ(ένην) παιδί(ον) τρο(φεύειν)
12 ⟦Φαῶφι δραχμὰς τέσσαρες μέχρι τοῦ πληρωθῆναι αὐτὸν ταῖς⟧
καὶ θηλ(άζειν) ἐπὶ το(ὺς) ς̄ μῆνας μὴ
⟦τριάκοντα ἓξ δραχμαῖς⟧

πλεῖο(ν) λαβοῦσα(ν) τῶν ⟦ϵ⟧ προ(κειμένων) μηνῶ(ν) δέκα . . . .
13 εὐτακτουμένην τὴν Ἐρωτάριον τοῖς ⟦κατὰ μῆνα⟧ τροφείοις καὶ . . . . αιω( )
ποιεῖσθαι

14 τή[ν] τε ἑατῆ[ς] καὶ τοῦ παιδίου ⟦προσήκουσαν⟧ ἐπιμέλειαν μὴ φθίρουσαν τὸ γάλα
μηδ' ἀν-

ἐ[πὶ] μῆνα(ς)
15 δροκοιτοῦσαν μηδὲ ἐπικύουσαν μηδ' ἄλλο παιδίον παραθηλάζουσαν ⟦[ἅ τε] ἐὰν λάβῃ⟧
ἓξ
⟦ἀπὸ τοῦ Φαῶφι πέν⟧ ἀπὸ τοῦ Φαῶ(φι) ἐὰν δὲ μετὰ το(ὺς) ἓξ μῆνας βούλ(ηται) ἡ Ἐρω(τάριον) ἕτερο(ν)
16 ⟦ἢ πιστευθῇ σῶα συντηρήσειν καὶ ἀποδώσειν ὅταν ἀπαιτῆται⟧
παιδί(ον) . . . .
⟦ἢ ἐκτίνιν αὐτήν τε καὶ⟧

πα. . . . . τοῦ παιδίου
⟦τροφεύειν⟧ ἐξέσεσθαι αὐτῇ, ἅ τε ἐὰν λάβῃ ἢ πιστευθῇ τῶν ὑπαρχόντων . . . . ὅταν ἀπαιτῆ(ται)
17 ⟦τὸν Λούκιον⟧ τὴν ἑκάστου ἀξίαν πλὴν συνφανοῦς ἀπωλείας, ἧς καὶ
ἢ ἐκτίνιν
φανερ(ᾶς) γενηθίσ(ης)

---

in αὐτὴν zu korrigieren), vielleicht auch für Öl, obwohl Z. 11 σι . . ν kaum als ἔλαιον gelesen werden kann. Durch Korrektur wird dafür eingesetzt, dass Erotarion τροφεῖα und ἔλαιον für diese 6 Monate erhalten habe. – Z. 10 δέκα ist nur aus Versehen nicht gestrichen; es gilt nur ἕξ. – 11 der Verweis auf die unten stehende Korrektur durch κάτω, vgl. Z. 31, ist wie diese wieder beseitigt. – 12 über der Zeile: vielleicht τρο(φεύσειν) καὶ θηλ(άσειν) aufzulösen. Das über die Zeile gesetzte ς̄ schien dem Schreiber nicht deutlich, daher schrieb er es noch einmal darüber. – 13 in der Korr. über der Zeile würde man erwarten τῶν προκειμένων δραχμῶν δέκα καὶ ἐλαίου κοτυλῶν δύο. – Hinter τροφείοις scheint nicht καὶ τῷ ἐλαίῳ zu folgen; ω ist etwas höher gesetzt. – 15 ff. wird durch die Korr. eingefügt, dass die Verpflichtung, kein anderes Kind zu nähren, nur für die 6 Monate vom Phaophi an gelte. – 16 über der Zeile: der Schreiber wollte erst πέντε statt ἕξ schreiben. – Ende, hinter παιδίον etwa παραθηλάζειν. – 17 ἐξέσεσθαι dem Sinne nach erforderlich, aber so zusammengezogen, dass man die einzelnen Buchstaben schwer unterscheiden kann. – Über der Zeile hinter ὑπαρχόντων unleserliche Spuren, die in
verte

18 ἀπολελύσθω⟦σαν⟧ καὶ μὴ ἐγλείψειν τὴν τροφείαν ἐντὸς <τοῦ> χρόνου, ἐὰν δέ τι
παραβαίνῃ̣

19 ἐκτίνιν αὐτὴν ⟦τε καὶ τὸν Λούκιον⟧ ἃ εἴληφεν τροφεῖα καὶ ἃ ἐὰν προσλάβῃ σὺν
ἡμιολ(ία̣)

20 καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς δ̣ιακοσίας τῆς πράξεως
γεινομ(ένης)

21 ἐκ τῆς Ἐρωταρίου καὶ ⟦ἐξ ὁ̣π̣ο̣τ̣έ̣ρ̣ο̣υ̣ καὶ ἐξ ἑκάστου καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται [ὁ]
Μᾶρκος καὶ⟧

22 ἐκ τῶν ὑ̣π̣αρχόντων αὐτ⟦οῖς⟧ ῇ π̣ά̣ντων καθάπερ ἐγ δίκη̣ς καὶ μὴ ἐπιφέρειν πίστεις ἢ
ἀκύρους εἶναι,

23 ἐπιτελούσης δὲ τῆς Ἐρωταρίου ἕκαστα καὶ τὸν Μᾶρκον χορηγεῖν αὐτῇ τὰ κατὰ μῆ̣ν̣α̣

24 λοιπ(ὰ) τροφεῖα καθὼς πρόκειται καὶ μὴ ἀποσπάσειν τὸ παιδίον ἐντὸς <τοῦ> χρό̣ν̣ο̣υ̣
ἢ καὶ αὐ̣τ̣ὸ̣ν̣ ἐ̣ν̣[ο-]

25 χον εἶναι τῷ ἴσῳ ἐπιτίμωι· παραβαλεῖ δὲ ἡ Ἐρωτάριον πρὸς τὸν Μᾶρκον σὺν τῷ

26 παιδίῳ ἀεὶ τοῦ μηνὸς τρὶς πρὸς τὸ ἐπιθεωρεῖσθαι ὑπ' αὐτ[οῦ καὶ] ἐ̣γ̣γ̣ρ̣ά̣φ̣ε̣σθαι δὲ

27 τὸν Λού[κ]ιον ἐν τῇ ἐπὶ τὴν Ἐρωτάριον ἐφόδωι ὑπὲρ ὧν ὀφείλει αὕτη σὺν τῇ

28 μητρὶ αὐτῆς Κλεοπάτρᾳ κατὰ συνχώρησιν. Ἀξιοῦμε̣ν̣   ωχν

29 (2. H.) ⟦Μᾶρκος συνχωρῶ κατὰ τ̣ὰ̣ προγεγραμμένα⟧

30 (1. H.) ∟κϛ Καίσαρος Φαῶφι η̄   5. Okt. 5 v. Chr.

31 *Es folgt noch eine unleserliche Zeile 1. H.*

Abkürzung enthalten müssen: σῶα συντηρήσειν καὶ ἀποδώσειν. – Hinter ἐκτίνιν folgt τὴν ἑκάστου usw (in der Zeile). – 18 σαν gestrichen vgl. Anm. zu Z. 9. – 21 ὁποτέρου unsicher; nicht ἐξ ἑνός! – 22 zur Korr. von αὐτοῖς in αὐτῇ vgl. Anm. Z. 9. – 24 Ende: unleserlicher Zusatz über der Zeile. – 26 hinter αὐτοῦ viell. nicht καί, sondern kleiner leerer Raum. – ἐγγράφεσθαι zw. – 27 αυτη oder αυτω möglich, doch scheint der Sinn das erstere zu fordern. – 28 ἀξιοῦμεν wie häufig sehr undeutlich, am Ende eine Schlinge, als hiesse es ἀξιούμεθα; vielleicht ist aber zu lesen ἀξιοῦ(μεν ὡς) καθ(ήκει), vgl. No 1113, 24. – Rechts κεχειρ(ογράφηκα)? Man erwartet Chiffre des Schreibers; vgl. No 1110. 29 die 2. H. ist ungelenk. Die Unterschrift ist gestrichen, weil die Urkunde durch die Korrekturen unbrauchbar geworden war. – 31 wahrscheinlich der Z. 11 durch κάτω angedeutete, aber wieder getilgte Zusatz.

SCHUBART.

103 R I. No 1109.

Papyrus. H. 32,5 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Von derselben Hand wie No 1108. Auf Verso verwischte Schriftspuren. Unter der hier publizierten Urkunde steht von derselben Hand eine Urkunde über Rückzahlung eines Darlehns. 26 Jahr des Augustus.

Vertrag über eine Amme (τροφῖτις), Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι
παρὰ Θερμουθαρίου τῆς Εἰρηναίου ἀστῆς μετὰ κυρίου Ἑρμίου
τοῦ Ἀ̣θ̣ηνοδώρου καὶ παρὰ Γαίου Ἰγνατίου Μαξίμου. Συνχωρεῖ ὁ
5 Γάι[ος Ἰ]γνά<τ>ιος Μάξιμος παρασχέσθαι τὴν δούλην αὐ[τ]οῦ Χρωτάριο(ν)
τροφεύουσαν καὶ θηλάζουσαν τῶι ἰδίῳ αὐτῆς γάλακτι καθαρῷ καὶ
ἀφθόρωι ἔξω παρ' ἑατῶι Γαίωι κατὰ πόλιν ἐπὶ χρόνον μῆνας
[δέ]κ[α] ἀπὸ Ἁθὺρ τοῦ ἐνεστῶτος ἕκτου καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος — Okt./Nov. 5 v. Chr.
ὃ ἐνκεχείρικεν αὐτῇ ἡ Θερμουθάριον τῆς ἀπελευθέρας αὐτῆ(ς)
10 Καλλιτύχης παιδίον θῆλυ ᾧ ὄνομα Πωλλαροῦς διὰ τὸ τῆς
Καλλιτύχης ἐν ἀσθενείᾳ διατεθείσης διεφθάρθαι τὸ ταύτης
γάλα μισθοῦ τοῦ ἑσταμένου τοῦ τε γάλακτος καὶ τῆς τροφῆ̣ς
σὺν ἐλαίωι κατὰ μῆνα δραχμῶν δέκα, ἔσχηκεν δ̣ὲ̣ ὁ Γάι[ος] π̣α̣ρ̣ὰ̣ τ̣ῆ̣ς̣
Θερμουθαρίου διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου τὰς συνα̣[γομ]ένας τ̣[ῶ]ν̣ ἀ̣[πὸ το]ῦ̣
15 Ἁθὺρ ἕως Τῦβι μηνῶν τριῶν τῶν τροφείων δραχμὰς τ̣ρ̣[ιάκοντα],
ε̣ὐ̣τ̣α̣κ̣τούμενον τὸν Γάιον τοῖς ἀπὸ Μεχεὶρ̣ μ̣η[νὸς τροφείοις]
παρέχεσθαι τὴν δούλην ἀπὸ τοῦ νῦν ποιουμένη[ν τήν τε ἑατῆς]
καὶ τοῦ π[αι]δίου ἐπιμέλειαν μὴ φθίρουσαν τὸ γάλα μ[ηδ' ἀνδροκοιτ(οῦσαν)]
μηδ' ἐπικύουσαν μηδ' ἄλλο παιδίον παρ[α]θη[λ]ά̣ζ[ουσαν, ἅ τε]
20 ἐὰν λάβῃ ἢ πιστ<ευ>θῇ σῶα συντηρήσειν κ̣α̣ὶ̣ ἀ̣π̣ο̣δώ[σειν, ὅταν ἀπαιτῆται]
ἢ ἐκτίνιν τὴν ἑκάστου ἀξίαν πλὴν συνφανοῦ[ς ἀπωλείας]
ἧς καὶ φανερᾶς γενηθίσης ἀπολε[λύσ]θω, καὶ μὴ ἐγλείπ̣[ειν τὴν τροφείαν]
ἐντὸς <τοῦ> χρόνου, ἐὰν δέ τι παραβαίνῃ ἐ̣κτίνιν ἑ̣α̣υ̣τ̣[ὸν ἅ τε εἴληφε τροφεῖα]

17–22 die Ergänzungen ergeben sich ohne Weiteres aus den Parallelurkunden. — 23 τοῦ ist nicht ausgelassen, aber nur durch die Verbindung von ς mit χ ausgedrückt, vgl. 28, wo ἐντὸς τοῦ so behandelt ist.

verte

(103 R I.) (No 1109)[2]

καὶ ἃ ἐὰν λάβῃ σὺν ἡμιολίᾳ καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλα[ς]

25 ἀρ[γ]υρίου δραχμὰς δια[κοσίας] τῆς πράξεως γεινομένης καθάπ(ερ)

ἐγ δίκης, καὶ τὴν δὲ Θερμ[ουθάριο]ν ἐπιτελούσης τῆς Χ[ρωταρίου]

ἕκαστα χορηγεῖν ἀπὸ τοῦ [νῦν τ]ὰ κατὰ μῆ(να) τροφεῖα καὶ μὴ

ἀποσπάσειν τὸ παιδίον ⟨ἐντὸς τοῦ⟩ χρό[νου ἢ] καὶ αὐτὴ[ν] ἔνοχον ἶναι τῷ ἴσῳ

[προ]στίμωι, παραβαλεῖ δὲ [ἡ Χ]ρωτάριον σὺν τῷ παιδίῳ πρὸς τὴν]

30 Θερμουθάριον τοῦ μηνὸ[ς ..]ς. Ἀξιο(ῦμεν).

(ἔτους) κς Καίσαρος Ἀθὺρ η̅ — 17. Okt. 5 v. Chr.

---

30 δὶ]ς oder τρὶ]ς

SCHUBART.

---

112 R I. No 1110.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Handschrift wie No 1108. Der Text ist in und über den Zeilen anscheinend von derselben Hand stark durchkorrigiert. Auf demselben Blatte unten befindet sich eine Eingabe an Turranius. Jahr 26 des Augustus.

Vertrag mit einer Amme, Alexandrien.

κολ(λήματος)

Πρωτάρχωι

παρὰ Ἁρποχρατίωνος τοῦ Καίσαρος καὶ παρὰ Ἀπολλωνίας τῆς

Νανῶτος μετὰ κυρίου καὶ [ἐ]γγύου τοῦ ἀνδρὸς Χαιρήμονος τοῦ

5 Πετήσιος. \καὶ αὐ(τοῦ) Χαιρή(μονος)/ Ἐπεὶ τυγχάνει ὁ Ἁρποχρατίων ἐγδεδομένος τῆι

[Ἀπολλωνίαι δουλικὸν αὐτοῦ παιδίον ἀναίρετον ὑποτίτθιον]

[.................] ὧι ὄνομα [Ἀγ]αλμάτιον, ὥστε τροφευθῆναι

8 ⟦. . . .⟧ ὑπ᾽ αὐτῆς Ἀπολλωνίας τῷ ἰδίῳ \αὐ(τῆς)/ γάλακτι, \⟦εἰς τὸν διατεθέντα χρόνον⟧/ μηδέπω δὲ

Zur Sache: Apollonia hat das Sklavenkind seit längerer Zeit in Pflege, ohne dass ein Vertrag (τροφῖτις) darüber aufgesetzt worden wäre, vgl. No 1108. Da sich jetzt die Notwendigkeit ergiebt, die Pflege aufzuheben, schliessen beide Parteien eine συγχώρησις, worin sie gegenseitig auf weitere Ansprüche verzichten. – 3 τοῦ Καίσαρος bezeichnet den Sklaven oder Freigelassenen des Kaisers. – 6 die Erg. kann noch etwa θῆλυ enthalten haben, womit freilich der verfügbare Raum noch nicht gefüllt wird. – 8 διατεθέντα? viell. διασταθέντα.

verte

```
      δουλικ(οῦ) παιδίο(υ) ᾧ ὄνομα Ἀγαλμάτιο(ν)
9     τῆς περὶ τῆς τροφείας ⟦τοῦ παιδίου⟧ ἀσφαλείας γεγονυίας συμβέ-
                              τῆ(ς) Ἀπολλωνίας)   δαι
10    βηκεν τὸ ⟦τῆς Ἀπολλωνίας⟧ γάλα διεφθάρ⟦κέναι⟧, συνχωροῦμεν
                                           πεπληρῶσθαι ὑπὸ τοῦ
11    πρὸς ἑατοὺς ἐπὶ τοῖσδε· ἡ μὲν Ἀπολλωνία ⟦ἀπεσχηκέναι παρὰ τοῦ⟧
                      τε            καὶ διὰ τραπ(έζης)
12    Ἁρποχρατίωνος διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου κατὰ μέρος τὰ ⟦κατὰ μῆνα τῶν⟧
                        τροφεῖα
13    τῶν ὀκτὼ μηνῶν ⟦δραχμὰς δέκα⟧ καὶ μηδὲν ἐνκαλεῖν τῶι
14    Ἁρποχρατίωνι περὶ τούτων κατὰ μηδένα τρόπον, ⟦τὸν δὲ καὶ⟧
                                         ⟦. . . . . .⟧
15    ⟦ἐπελευσόμενον ἀποστήσειν αὐτὴν τ[οῖς] ἰδίοις δαπανήμασιν⟧, ὁ δὲ
16    Ἁρποχρατίων καὶ αὐτὸς παρειληφέναι παρὰ τῆς Ἀπολλωνίας τὸ . . . δη-
      λούμενο(ν) αὐτοῦ δουλικ(όν)   . . .       μήτε τῇ Ἀπολ(λωνίᾳ) μήτε τῷ
17    παιδίον Ἀγαλμάτιον καὶ μηδὲν ἐνκαλεῖν ⟦αὐτῇ . . τῆς δε⟧
      Χαιρήμονι ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴ(ν) τροφείαν [πάντ]ων
18    ⟦τροφείας⟧ ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι [τὰ συνκεχ]ωρημένα συνέχεσθαι
      ὸν παραβαίνο(ντα) τοῖς τε βλ(άβεσι) καὶ τῷ [ὡρισμένῳ προστίμ]ωι τὴν δὲ Ἀπολ(λωνίαν) καὶ τὸ(ν) Χαιρή(μονα)
                                                                                  ἐκτίν(ειν)
19    τ⟦ὴν Ἀπολλωνίαν παραβ[αίνουσαν] τοῖς τε βλάβεσι καὶ τῶι⟧
                ἃ εἴληφεν ἡ Ἀπολ(λωνία) τροφ(εῖα) σὺν [ἡμιολίᾳ]
20    ⟦ὡρισμένῳ προστίμωι [ἐκτίνειν δὲ] αὐτήν τε καὶ τὸν Χαιρή-⟧
                                                   ἐπ(ιτίμου)
21    ⟦μονα ἃ εἴληφεν τροφεῖα σὺν ἡμιολίαι⟧ καὶ ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς
22    τριακοσίας καθάπερ ἐγ δίκης                               y

23         μηδὲ περὶ ἄλλου μηδενὸ(ς) ἁπλῶς τῶν ἕως τῆ(ς) ἐνε(στώσης) ἡμέρας κατὰ μη(δένα)
24         τρόπ(ον)
25                  L κς Καίσαρος [Ἁ]θὺρ κε                                          3. Nov.
                                                                                     5 v. Chr.
```

Darunter ganz verwischte Schriftspuren.

---

12 κατὰ sehr zw. – 13 für τροφεῖα l. τροφείοις; der Schreiber hat übersehen, dass er Z. 11 ἀπεσχηκέναι in πεπληρῶσθαι geändert hatte. – 17 es war wohl ursprünglich beabsichtigt περὶ τῆς δε τῆς τροφείας. – 19 das erste τ ist nicht gestrichen, sondern gilt für das übergeschriebene ον, also τόν. – 22 hier fehlt sicher ἀξιοῦμεν. – Rechts Chiffre des Schreibers? – 23 der Nachtrag gehört zu Z. 17/18; neben 17 scheint l. am Rande ein ganz verwischtes κάτω zu stehen.

SCHUBART.

67 R. No 1111.

Papyrus. H. 35 cm. Br. 9,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Ziemlich grosse, unschöne Hand, die oft die Buchstaben in einander verschleift und dadurch undeutlich wird. Teilweise verwischt. 15. Jahr des Augustus. Auf Verso eine dem Protarchos eingereichte Urkunde aus dem 17. Jahre (von 2 Händen; die zweite scheint gleich der auf Rekto zu sein).

Aufhebung der Kinderpflege, Alexandrien.

Ἀρτεμιδώρωι ἀρχιδικαστῆι καὶ πρὸς τῆι ἐ-
πιμελείᾳ τῶν χρηματιστῶν καὶ τῶν ἄλ-
λων κριτηρίων
παρὰ Εἰρήνης τῆς Τρύφωνος μετὰ κυρίο[υ]
5 Διονυσίου τ⟨οῦ⟩ Διονυσίο[υ] καὶ παρὰ Γναίου Ὀκτα-
ίου Δαμᾶ. Περὶ τῆς ἐσταμένης ̣π̣ρ̣ο̣σ̣α̣-
χθῆναι ἀσφαλείας συνχωρεῖ ὁ Γναῖος
[Ὀκτά]ιος Δαμᾶς ἀπέχειν παρὰ τῆς
Εἰρήνης διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου τὰ τροφεῖ-
10 α τοῦ ὑ̣π̣' α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣ τετροφημένου τῆς Εἰ-
ρήνης δουλικοῦ σωματίου ὧι ὄν-
ομα Ῥη̣ν̣αγα, καὶ μήτε αὐτὸς Γναῖος
Ὀκτάιος Δαμᾶς μηδ' [ἄ]λ̣λ̣ος ὑ̣π̣ὲ̣ρ̣ αὐ-
τοῦ μηδ[ε]ὶς ἐ̣π̣ε̣λ̣ε̣ύ̣σ̣ε̣σ̣θ̣[αι] ἐπὶ τὴν Εἰ-
15 ρήνην μήτε περὶ τροφείων κ̣α̣[ὶ] ἄλλ(ου)
τ̣ι̣ν̣ὸ̣ς [ἐνγράπτου] ἢ ἀ̣γ̣ρ̣ά̣φ̣ο̣υ̣, ἀλλὰ μη-
δὲ ἐ[π' αὐτὸ τὸ δο]υλικὸν σωμάτιον
Ῥη.... ἐ̣π̣ε̣λ̣ε̣ύ̣σ̣ε̣σ̣θ̣α̣ι̣, τὸν δὲ καὶ
ἐπελευσόμενον αὐτὸς Γναῖος
20 Ὀκτάι[ος Δαμᾶς] ἀποστήσιν ἀπ(ὸ)

Zur Sache: diesem Vertrage ist augenscheinlich kein τροφῖτις-Vertrag vorausgegangen, vgl. No 1110, wo er zwar beabsichtigt, aber nicht erfolgt war. — 1-3 nach links ausgerückt. — 6 in einigen andern Urkunden begegnet περὶ τῆς ἑσταμένης τελειωθῆναι ἀσφαλείας. — 10 ὑπ' αὐτοῦ nicht deutlich, aber wohl als sicher anzunehmen. — 12 der Name ist an allen Stellen (12. 18. 32) undeutlich; nach Z. 32 wäre er istrisch. — 17 erg. nach No 1112, 13.

verte

(67 R.) (No 1111)[2]

[τῆς] Εἰρήνης τοῖς ἰδίο(ι)ς δαπανή-
μασι ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκε-
χω[ρημέ]να ἔτι καὶ μέρος ἐκτείν-
ιν ἀτὸν ὅ τ' εἴληφεν τῶν τρο-
25 φεί[ων κ]εφάλαιον σὺν ἡμιολί(α) παρα-
χ[ρῆ]μα καὶ ἄλλας ἐπιτίμου ἀργυ(ρίου) ⊢
π[εντ]ακοσίας καὶ τὰ βλάβη καὶ δα-
πα[νήμ]ατα καὶ τὸ ὡρισμένον
πρό[στ]ιμον καθάπερ ἐγ δίκης·
30 π[αρεί]ληφεν δὲ ἡ Εἰρήνη παρὰ
τ[οῦ] Γναίου τὸ δουλικὸν παιδίον
Ῥη.αγαν, ὅ ἐστιν ὡς Εἰστρικὸν
καὶ [. . . .]κον ἐξ λ⊢

∟ ιε Κ(αίσα)ρ(ο)ς Τῦβι ς̄ — 1. Jan. 15 v. Chr.

---

23 μέρος; Pap. μεερος: anscheinend ist, da der abwärts gehende Strich des ε zu schwach ausgefallen war, noch einmal von Neuem angesetzt worden. Das Wort widerspricht jedoch Z. 25/26; es müsste etwa αὐτὸν stehen. — 26 das Drachmenzeichen ist ʒ; ähnliche Formen öfter in dieser Zeit. — 31 παιδίον, Anf. undeutlich; jedoch ist das allenfalls mögliche τὸ ἴδιον sachlich weniger wahrscheinlich. — 32 Εἰστρικὸν nicht ganz sicher; das ο ist nur durch die Verbindung von κ und ν ausgedrückt. — 33 Ende: das Zeichen würde man zunächst als λ⊢ = 30 Drachmen deuten, wenn es nicht genau so am Ende andrer Urkunden vorkäme, wo nicht der geringste Anlass zur Nennung einer Summe vorliegt. Es scheint Angesichts der sonst bei ἀξιοῦμεν zu beobachtenden eigentümlichen Formen nicht ausgeschlossen, dass auch hier ἀξ(ιοῦμεν) gemeint ist. — 34 Καίσαρος wird nur sehr selten abgekürzt; ob Κρς oder Κρο, ist nicht ganz deutlich; vielleicht von 2. Hand.

Beispiele für die Buchstabenverschleifung:
Z. 25 [Schriftprobe] = σὺν ἡμιολί(α). — Z. 27 [Schriftprobe] = καὶ τὰ βλάβη.

SCHUBART.

115 R I. No 1112.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Die Schrift ist der von No 1108 sehr ähnlich, wahrscheinlich gleich. Jahr 26 des Augustus. Unter der Urkunde von derselben Hand eine ὁμολογία, Rückzahlung eines Darlehns betreffend. Auf Verso 3 Urkundenentwürfe; der 1. und 3. sind an Protarchos adressiert, datiert vom 12. Mechir des 26. Jahres. Der 2. ist ganz durchgestrichen.

Aufhebung eines Vertrages über eine Amme, Alexandrien.

[Πρωτάρχωι]
[παρὰ Εὐγενείας τῆς ... μετὰ κυρίου ...]
[...... καὶ παρὰ Μάρκου Ἰου]λίου Φήλικος ἀπελ[ευ]θέρου τοῦ
πάτρωνος Γαίου Ἰουλίου Φήλικος................ ου
5 Ἐπαφροδείτου. Συνχωρεῖ ὁ Μᾶρκος ἀπεσχηκέ[ναι] παρὰ τῆς
Εὐγενείας διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου τροφεῖα καὶ [τὴν] ἄλλην δαπά-
νην μηνῶν δέκα δύο οὗ κατὰ τ[ὴν διὰ] τοῦ αὐτοῦ κρι-
τηρίου τετελειωμένην συνχώρησιν τῶι ἕκτω[ι] καὶ
εἰκοστῷ ἔτει Καίσαρος Μεχεὶρ ἐγδέδοται αὐτῷ α[ὐτῆς]
10 δουλικοῦ παιδίου Θαλλούσης, ὥστε τροφευ[θῆναι]
ὑπὸ τῆς δούλης αὐτοῦ, καὶ μὴ ἐπελεύσεσθαι τὸν Μᾶρκ(ον)
μηδ᾽ ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Εὐγένειαν περὶ τῶν
τροφείων ἀλλὰ μηδ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸ τὸ παιδίον ἐπελεύσεσ[θαι τρό-]
πῳ μη[δενὶ] ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκεχω[ρη-]
15 μένα ἐκτίνειν αὐτὸν ἃ ε[ἴ]ληφεν τ[ρο]φεῖα σὺν ἡμιο-
λίᾳ καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς
διακοσί[α]ς καθάπερ ἐγ δίκης, παρείληφεν δὲ καὶ ἡ Εὐγένεια
τὸ παιδίον Θάλλουσαν. Ἀξιοῦ(μεν) σεσ

Datum fehlt.

Jan./Feb. 4 v. Chr.

Von den beiden ersten Zeilen ist keine Spur zu sehen. Die Erg. des Namens Protarchos ist wahrscheinlich; möglich bleibt auch der Archidikastes Artemidoros. – 4 Ende: etwa ἐπικαλουμένου, κεχρηματικότος oder drgl. – 6 vor τροφεῖα erg. τά. – 9 auf Grund der Erwähnung des Mechir des 26. Jahres darf man nicht ohne Weiteres 12 Monate zuzählen und unsere Urkunde ins 27. Jahr verlegen, da No 1108 zeigt, dass solche τροφῖτις-Vertraege bisweilen erst einige Zeit nach der Übernahme des Kindes geschlossen worden sind. – 17 hinter διακοσίας ist vergessen worden: τῆς πράξεως γεινομένης. – 18 Ende σεσ viell. σεσ(ημείωμαι).

SCHUBART.

114 R. No 1113.

Papyrus: H. 28 cm. Br. 16 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Gewandte Handschrift, kursiv, aber nicht flüchtig. Von derselben Hand auch 141 I und 194. Die Schrift ist stellenweise abgerieben. Auf Verso Reste einer Urkunde derselben Hand. Ein Duplikat ist 141 I, der obere Teil eines Blattes in gewöhnlichem Hochformat, sehr eng und gegen Ende mit starken Kürzungen geschrieben; es ist augenscheinlich der Entwurf zu der in 114 R ausgeführten Urkunde. Die zweite und die dritte Hand sind ziemlich steif. 16. Jahr des Augustus.

Aufhebung einer Vormundschaft, Alexandrien.

∟ ιϛ Καίσαρ[ο]ς Τῦβ[ι. .] ϛ (11. oder 21 Jan. 14 v. Chr.)

Πρωτά[ρχ]ωι

παρὰ Λ[ουκίου Πομπωνίο]υ Λουκίου υἱο[ῦ Ῥού]φου φυλῆς Πολλία καὶ παρὰ
[Μ]άρκου Κοττίου Ἀττικοῦ. Ἐπεὶ ὁ τοῦ Λουκ[ί]ου Πομπωνίου πατὴρ
5 Λούκιος Πομπώνιος δι᾽ ἧς ἔθετο τελευτῶν Ῥωμαικῆς διαθή-
κης ἀπέλιπεν τὸν Μᾶρκον Κόττιον Ἀττικὸν καὶ ἔτι Κανολήιον
τοῦ ἑαυτοῦ υἱοῦ Λ[ο]υκίου Πομπωνίου τοῦ καὶ προκιμένου ἐπ[ι]τρόπους,
ἐν δὲ τῷ [μεταξ]ὺ τοῦ Κανοληίο[υ] ἀπε[ι]ρημένου τὴν ἐπιτροπείαν
κατὰ τὸ συνσφραγισθέ[ν] δίπλ[ωμα ὁ Μ]ᾶρ[κο]ς Κόττιος Ἀττικὸς ἐπε-
10 τρόπευσεν τοῦ Λουκίου, τανῦν συγχωρεῖ [Λ]ούκιος Πομπώνι[ο]ς
μὴ ἐπελεύσεσθαι μήτε αὐτὸς μηδ᾽ ἄλλος ὑπὲρ αὐτοῦ μηδεὶς
ἐπὶ τὸν Μᾶρκον Κόττιον Ἀττικὸν ἢ τὸν Κανολήιον . . ο϶ . . αι αὐτὸν
μήτε περὶ τῆς ἐπιτροπε[ί]ας ἢ [τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Λουκίο]υ
Πομπωνίου ἀπολελειμμένων καθ᾽ ὀντινοῦν τρόπον μηδὲ

---

1 das Datum steht auffälliger Weise oben; die Jahreszahl kann zur Not auch κϛ sein; da aber 194, das von derselben Hand ist, ins 15. Jahr gehört, ist hier das 16. sehr wahrscheinlich. – 141 I hat rechts von Πρωτάρχωι einige undeutliche Spuren: ἐπὶ α . . . . ‖ ουτι ων . κειμε( ) ανθης
5 τελευτῶν Ῥωμαικῆς gesichert durch 141 I. – 6 ἀπέλιπεν ges. durch 141 I. – Ende: in Κανολήιον ist von ολ fast nichts zu sehen, wie auch in der folg. Zeile ein ι ausgefallen ist. Hier befindet sich nämlich eine Klebung, die beim Auflösen der Cartonnage aufgeweicht ist, so dass die linke σελὶς sich etwas zu weit nach rechts verschoben hat. Ursprünglich ging, wie oft, die Schrift glatt über die Klebung weg. – 8 μεταξὺ ges. durch 141 I, ebenso ἀπειρημένου. – 9 δίπλωμα ges. durch 141 I. – 12 Ende auch in 141 I undeutlich; jedoch scheint αι und αὐτὸν sicher zu sein. – 13 Erg. von τοῦ πατρὸς an ges. durch 141 I. – 141 I hat ἐπιτροφείας. – 14 über der Zeile unleserlicher Nachtrag; 141 I bietet an dieser Stelle nichts. – καθ᾽ ὀντινοῦν τρόπον fehlt 141 I.

verte

15 περὶ ἄλλου μ̣ηδενὸς ἁπλῶς ὀφιλήματος ἢ ἀπαιτήμ̣α[τ]ο̣ς̣ [ἢ δια]γραφῶν
ἢ λόγων ἢ ἐνγράπτου ἢ ἀγράφου πράγματος ἀπὸ τῶ[ν] ἔμπ̣ρ̣[οσ]θεν
χρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας παρευρέσει μηδεμιᾷ̣ διὰ τὸ
ἀπεσχηκέναι αὐτὸν Λούκιον Πομπώνιον παρὰ τοῦ Μάρκου Κ[ο]ττίου
Ἀττικοῦ [πά]ντα ὅσα ποτ' ἔσχεν [ὁ πατὴ]ρ̣ ἐν̣ τῆι̣ ο̣ἰκήσ̣ει̣ ἢ χωρὶς τοῦ
20 κύρια εἶναι τὰ συνκεχωρημένα τὴν δ' ἐσομένην παρὰ̣ τ̣α̣ῦ̣τ̣α̣ ἔφοδον
ἢ ἔνκλησιν ἄκυρον καὶ ἀπρόσδεκτον κ̣α̣θ̣[ό]λ̣[ο]υ̣ εἶναι ἔτι καὶ π̣ρ̣ο̣ς εκτί-
νειν αὐτὸν καθ' ὃ ἐὰν ἐνκαλῇ αὐτῶι Μάρκωι τά τε βλάβη καὶ δαπανή-
ματα καὶ ὡς ἴδιον χρέος ἀργυρ[ίο]υ δραχ[μὰ]ς χ̣ι̣[λ]ί̣[α]ς̣ [καὶ] σ̣υ̣ν̣έχ[εσθαι
τοῖς τε βλάβ]εσιν
καὶ τῶι περὶ τῶν συνχωρήσεων κ̣ε̣ι̣μένωι π[ρο]στίμω[ι]. Ἀ[ξ]ι̣ο̣ῦ̣μ̣ε̣ν̣ —
....

25 (2. H.) Λούκει[ος] Πομπών⟨ι⟩ος Λουκείου υ̣ἱ̣[ὸ]ς̣
Ῥοῦφος Πόλιος συνχωρῶ κατὰ [τὰ]
προγεγρανμένα.
(3. H.) Μᾶρκος Κόττιος Ἀττικὸς συνχωρῶ κ̣ατὰ τὰ π̣[ρογεγ]ραμ̣μ̣ένα.

---

15 von hier an hat 141 I die gewöhnliche kürzere Schlussformel: περὶ ἄλλου μηδενὸς ἐνγράπτου ἢ ἀγράφου ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν χρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι ⟨τὰ συνκεχωρημένα⟩ συνέχεσθαι αὐτὸν τοῖς τε βλάβεσι [καὶ δ]απανήμασι [καὶ τῷ ὡρισμένῳ προστίμ]ῳ. Auch diese ist gegen Ende nur noch angedeutet, sodass man die gebrauchten Abkürzungen nicht deutlich erkennen kann. – διαγραφῶν, was zu den Spuren gut passt, wird gesichert durch die Empfangsbestätigung 115 R II, wo es heisst: περὶ μηδενὸ(ς) ἁπλῶ(ς) ἐνγράπ(του) ἢ ἀγρά(φου) ἢ ὀφειλή(ματος) ἢ [ἀπαιτή(ματος)] ἢ διαγραφῶν. – 20 τὴν δ' bis εἶναι hängt noch von χωρὶς τοῦ ab. – ταῦτα unsicher, πάντα möglich. – 21 καθόλου unsicher, aber trotz des knapp reichenden Raumes wahrscheinlicher als πάνυ. – 23 χιλίας zweifelhaft. – Hier wird die Schrift flüchtiger und enger; der Schluss der Zeile muss mit erheblichen Kürzungen geschrieben worden sein. – Die Erg. βλάβεσιν scheint unvermeidlich, obwohl der „Schaden" schon Z. 22 erwähnt ist. – 24 ἀξιοῦμεν scheint auch 141 I zu stehen; am Ende eine nach oben gehende Schlinge ähnlich wie No 1108 Z. 28 (vgl. dort die Anm.). – Rechts etwas tiefer unleserliche Spuren der Schreiberchiffre. – 27 νμ deutlich.

SCHUBART.

65 R. No 1114.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 12,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schöne, sorgfältige Schrift, von 2. Hand stark durchkorrigiert; das Exemplar war augenscheinlich als Reinschrift gedacht, genügte aber dem Bureauchef noch nicht. Verso leer. 26. Jahr des Augustus.

Bescheinigung einer Barzahlung an Stelle der Lieferung eines Sklaven, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἱμέρου τοῦ Πτολεμαίου Ζηνείου κ[α]ὶ παρὰ
Κοίντου Καικιλίου Κάστορος. Ἐπεὶ τυ[γ]χάνει ὁ
Κόιντος εἰληφὼς παρὰ τοῦ πάτρωνος ἑαυτοῦ
5 Κοίντου [Καικι]λίου Οἰνογένους ἐν τοῖς ἔξω
τόποις ἀ̣π̣ο̣καταστῆσαι ἐνταῦθα τῶι Ἱμέρωι
δῶρον δούλους Φιλέταιρον καὶ Φαῖδρον
⟦ἔτι δὲ ἕτερο(ν)⟧
καὶ Βάσσον καὶ Οὐίτλον ⟦καὶ Ὀπτᾶτον⟧, γέγο-
ὁ κατάπλους
νεν δὲ κατ' ἄγνοιαν ε̣ἰ̣ς̣ τὸ αὐτοῦ Κοίντου
10 Καικιλίου Κάστορος ὄνομα ⟦σὺν ἑτέροις δού-⟧
καὶ
⟦λοις ὁ τούτων κ̣[α]τάπλους κ̣α̣ὶ̣⟧ καταγέγραφεν
τῶι Ἱμέρωι μὴ λαβὼν τιμὴν τῶι
τρίτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει Καίσαρος διὰ τῶν — 8/7 v. Chr.
⟦τε̣ δ̅ δούλους ....⟧ ἐξονομ(αζομένους) δούλ(ους) δ̅
ἀ[γ]ο̣ρ̣α̣νόμων τοὺς ⟦πέντε δούλους διαγρα-⟧

Zur Sache: im 23. Jahre hat Oinogenes dem Himeros 5 Sklaven zum Geschenk geschickt; Kastor war mit der Lieferung beauftragt. Auf dem Nilschiffe aber waren die Sklaven auf den Namen des Kastor eingetragen; bei der Ankunft in Alexandrien hat jedoch Kastor sich dies Versehen nicht zu Nutze gemacht, sondern 4 Sklaven durch die Agoranomen unentgeltlich auf Himeros' Namen umschreiben lassen. Nur für den fünften hat er sich 1200 Dr. zahlen lassen. In unsrer Urkunde ist auch dies in Ordnung gebracht, denn Himeros erklärt, von Kastor die 1200 Dr. erhalten zu haben.

4 ἑαυτοῦ aus αὐτοῦ Korr. – 5 ἔξω: wie Z. 9 κατάπλους zeigt, oberhalb Alexandriens, also in Aegypten. – 8 Οὐίτλος = Vitulus.

verte

Ὀπτάτου . .
[ἔτ]ι δὲ καὶ ἕτερο(ν) δοῦλον Ὀπτᾶτον διαγραφεῖ(ς) ὑπὲρ τοῦ ⟦Ὀπτάτου διὰ τῆς⟧
15 ⟦δια⟧ φεὶς ὑπὲρ μόνου τοῦ Ὀπτάτου⟧ διὰ τῆς Ἀσκληπ(ιάδου)
⟦[Σαραπίων]ος⟧ τραπέζης ἀργυρίου δραχμὰς
χιλίας δ[ι]ακοσίας, τανῦν συγχωρεῖ ὁ Ἵμερος
κεκομίσθαι παρὰ τοῦ Κοίντου Καικιλίου Κάστο[ρος]
Ἀσκληπ(ιάδου) τραπ(έζης)
διὰ τῆς αὐτῆς ⟦Σαραπίωνος τραπέζης⟧ τὰς ὑπὲρ
κα . . . .
20 τοῦ Ὀπτάτου διαγεγραμμένας αὐτῶι δρα-
χμὰς χιλίας διακοσίας ⟦διὰ τὸ καὶ τοῦτον πεπέμ-⟧
⟦φθαι αὐτῶι Ἱμέρωι ὑπὸ τοῦ Οἰνογένους⟧
μήτε αὐ(τὸν) μήτ' ἄλ(λον) ὑπὲρ αὐτοῦ
⟦δῶρον καὶ⟧ μὴ ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὸν Κόιντον
⟦τῆ(ς)⟧
Καικίλιον Κάστορα περὶ τούτων ἢ βεβαιώσεω(ς)
πέντε
25 τῶν δούλων κατὰ μηδένα τρόπον
μένειν
ἢ χωρὶς τοῦ κύρια ⟦εἶναι⟧ τὰ συγκεχωρημένα
Ἵμερον παραβ(αίνοντα) τοῖς τε βλάβεσι καὶ
ἐνέχεσθαι αὐτὸν ϛ τῶι ὡρισμένωι προσ-
τίμωι.
(2. H.) διὰ τὸ καὶ τὸ(ν) Ὀπτᾶτο(ν) πεπέμφθαι τῷ Ἱμέρῳ ὑπὸ τοῦ
30 Οἰνογένους δῶρον
(2. H.) ⳨ L κϛ Καίσαρος Φαῶφι κϛ — 23. Okt. 5 v. Chr.
Darunter Spuren von 3 absichtlich ausgelöschten Zeilen.

---

15 Anf. δια und Ende Ἀσκληπ von 2. H. – Ende der Zeile: erst darüber geschr. Ὀπτάτου διὰ τῆς, dies gestrichen, dann darüber Unleserliches, wahrscheinlich auch dies gestrichen, darüber endlich Ὀπτάτου. – διαγραφεὶς = nachdem er sich hat zahlen lassen. – 16 ος ist durchgestrichen, folglich auch, was vorher in der Lücke stand; erg. aus Z. 19. – 18 über der Zeile unleserlicher Zusatz. – 20 über der Zeile ein mit κα anfangendes Wort; da hier nichts hinzuzufügen war, vermute ich, dass irrtümlich κάτω eine Zeile zu hoch gesetzt worden ist. – 21 hierher gehört die Korr. Z. 29. 30, vgl. vorige Anm. – 24 die βεβαίωσις dürfte die oben erwähnte καταγραφή durch die Agoranomen sein. – 27 das Zeichen hinter αὐτὸν ist von 2. H. und könnte καὶ bedeuten; da aber mit αὐτὸν Himeros selbst gemeint und Kastor sachlich ausgeschlossen ist, scheint es nur Zeichen der Einfügung für den Zusatz über der Zeile zu sein. – 29. 30 von der Hand des Korrektors. – 31 ⳨ = δι( ) Vermerk des Korrektors über die beabsichtigte oder vollzogene Korrektur, also δι(ορθωτέον) oder δι(ώρθωται).

SCHUBART.

73 R. No 1115.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Ziemlich grosse Schrift, wie No 1106. Auf Verso Darlehnsurkunde aus dem 17. Jahre; Rekto wahrscheinlich auch aus dem 17. Jahre des Augustus.

Vertrag über ein Darlehn in Verbindung mit Wohnungsmiete, Alexandrien.

Π̣[ρω]τ̣ά̣ρ̣χωι
[παρ]ὰ α̣.ρ̣α Θέωνος τοῦ Α̣[.]σ̣α̣[. . . . . καὶ]
[παρ]ὰ Ἀριστονίκου τοῦ Α̣ι̣σ̣α̣[. . . . Πέρσου]
[τῆς] ἐ̣π̣ι̣γονῆς. Περὶ τῶν διεστα[μένων]
5 σ̣υ̣ν̣χωρεῖ ὁ Ἀριστόν̣ι̣κ̣ο̣ς̣ π̣α̣ρ̣ὰ̣ Θ̣[έ-]
ω̣ν̣ο̣ς̣ δανεῖσαι δ̣ι̣ὰ̣ χ̣ε̣ι̣ρ̣ὸ̣ς ἐξ οἴκου [ἀργυ-]
[ρίου] Π̣τ̣ο̣λ̣ε̣μ̣αικοῦ ⊢ ρ, ἀντ[ὶ δὲ τῶν]
[τούτ]ω̣ν̣ τόκων καὶ ὧν προστελέσι
[αὐ]τ̣[ῷ] ὁ̣ Θ̣ε̣ω̣ν̣ κατὰ μῆνα ἕκ[αστον]
10 [δραχ]μῶν τ̣ρ̣ι̣ῶ̣ν̣ τ̣ρ̣ι̣ω̣β̣ό̣λ̣ο̣υ̣ ἐπ̣[άναγ-]
[κε]ς ἐάσειν τὸν Θ[έων]α κ[αὶ . . . .]
[. . .] ἐπὶ χρόνον μῆνας δέκα δύο ἀ̣π̣ὸ̣
[Φα]μ̣ενὼθ τοῦ ἐνεστῶτος ι̣ζ̣ [∟ Καίσα-] Feb./Mrz 13 v. Chr.
[ρος ὁ] Ἀριστόνικος ἐνοικεῖν ἐν [τῷ ὑπάρ-]
15 [χο]ντι αὐτῷ τε καὶ τῇ ἀδελφῇ αὐ[το]ῦ
[Φιλω]τ̣έρα̣ οἴκῳ ἐν συνοικίᾳ̣ τῇ ο̣ὔ̣[σῃ]
ἐν τῷ Δέλτα, ὅσπερ ἐστὶν τ̣ρ̣ι̣κ̣λ̣[ι]ν̣ο̣
σ̣.α̣ι̣α̣ καὶ τῇ κατ' αὐτὸν προστάδι
χρωμένους καὶ τοῖς τῆς συνοικίας
20 χρηστηρίοις κατὰ κοινὸν τῶν ἐπισ-

---

1 Protarchos' Name ist fast sicher. – 2 vor Θέωνος stand mehr als παρα; ob aber παρὰ irrtümlicher Weise zweimal geschrieben war, oder hinter παρὰ etwas anderes, kann ich nicht entscheiden. – Der Vatersname scheint mit dem in der folgenden Zeile übereinzustimmen; Αἴσωπος? – 6 δανεῖσαι, nicht ἔχειν oder ἐσχηκέναι wie sonst in ähnlichen Urkunden. –

10 vgl. Z. 41 ff. – 11 etwa κ[αὶ τὴν γυναῖ][κα oder dergl. – 16 Anf. Spuren, die sich mit Φιλω vereinbaren lassen. – 17 Ende: entweder τρίκλινο[ς] oder τρικλινο-…, also ein zusammengesetztes Wort.

verte

κευῶν τοῦτε οἴκου καὶ τῆς προστά-
δος πασῶν, ὁσάκις ἐὰν δέῃ, οὐσῶν
πρὸς τὸν Ἀριστόνικον ~~καὶ~~ ὃν μὴ ἐγβαλεῖ[ν]
τὸν Θέωνα μηδὲ τοὺς παρ' αὐτοῦ
25 ἐντὸς τοῦ χρόνου, τούτου δὲ διελ[θόν-]
τος ἀποδώσειν τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ ἀτό-
κους ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως ἢ κα-
θὸ ὃ ἐὰν παραβαίνῃ, εἶναι αὐτὸν παρα-
χρῆμα ἀγώγιμον καὶ συνέχεσθαι [μέ-]
30 χρει τοῦ ἐκτεῖσαι τὸ μὲν δάνηον [σὺν]
ἡμιολίαι, τοῦ δ' ὑπερπεσόντος χρό[νου]
τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους
διδράχμους τῆς πράξεως γινομέν[ης]
[τῷ Θέω]νι ἔκ τε αὐτοῦ Ἀριστονίκου
35 καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ πάν[των]
καθάπερ ἐγ δίκης ἀκύρων οὐσῶν
καὶ ὧν ἐὰν ἐπενέγκῃ πίστεων πα-
σῶν σκέπης πάσης, ἔχι δὲ ὁ Θέων
τὴν ἐνοίκησιν τοῦ τε οἴκου καὶ τῆ[ς]
40 προστάδος ἔτι δὲ καὶ [ἐν] τοῦ ὄντος
ἐν αὐτοῖς ταμίου, καὶ τὸν δὲ Θέων[α]
προσδιδέναι τῷ Ἀριστονίκῳ τὰς
κατὰ μῆνα δραχμὰς τρῖς τριώβο-
λον ἐπὶ τοὺς δέκα δύο μῆνας καὶ
45 ἐνοικήσαντα ἐπὶ τούτους κομισά-
μενον τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ ἀτόκους λύσι[ν]
ποήσεσθαι τῆσδε τῆς συνχωρήσε-
ως καὶ ἐγχώρησιν ἐκ τῶν οἰκη-
τηρίων καὶ παραδοῦναι αὐτὰ κα-

---

23 καὶ scheint ausgestrichen zu sein. – 27/8 καθὸ fasst der Schreiber als ein Wort. – 38 ΕΡΙ oder ΕΧΙ scheint möglich, also ἐρεῖ oder ἔχει. – 42 so der Pap.: ΔΙΔΕΝΑΙ.

verte

(73 R.) (No 1115)[3]

50 θαρὰ ἀπὸ κοπρίων σὺν τοῖς ἐφεσ-
τ̣ῶσι οἷ̣α καὶ παρείληφεν, ἢ καὶ αὐ-
τὸν ἐνέχεσθαι τῷ ὡρισμένῳ π̣ρ̣ο̣ς̣-
τίμωι

SCHUBART.

---

48 V. No 1116.

Papyrus. H. 36,5 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift sehr klein, mit vielen Abkürzungen, gewandte Hand. Auf Rekto eine sehr verwischte Urkunde andrer Hand. 17. Jahr des Augustus.

Vertrag über Hausmiete, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἀντωνίας Φιλημᾰτίου Ἀντωνίου ἀπελευθέρας μ̣ε̣[τὰ κυρί]ου
Γαίο(υ) Ἰουλίο(υ) Φήλ(ικος) καὶ παρὰ Σαραπ(ίωνος) τοῦ Ἀριστείου
Πέρσ(ου) τῆ(ς) ἐπιγο(νῆς). Π]ερὶ [τῶν διεστ]α-
5 μένων συνχωροῦμεν ἐπὶ τοῖσδε ὥστε ἐπεὶ μεμίσθωται ὁ Σαραπ(ίων)
π̣α̣ρ̣ὰ̣ τ̣ῆ̣ς̣
Ἀντωνίας Φιλημᾰτίου εἰς χρό(νον) ἔτη δύο ἀπὸ Φαρμο(ῦθι) τοῦ
ἐνε(στῶτος) ι[ζ] L Καίσ(αρος) — März/Apr. 13 v. Chr.
τὴν ὑπάρχουσαν αὐτῇ οἰκίαν ἐν τῷ Δέλτα μ̣ε̣τ̣ὰ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ὄ̣ν̣τ̣ω̣ν̣ κ̣α̣τ̣' αὐτὴ(ν)
ἐφοδίων ἐργα[στ]ηρίων φ̣ό̣ρ̣ο̣υ̣ τ̣ο̣ῦ̣ ἑ̣σταμένου κ̣α̣τ̣ὰ̣ μ̣ῆ̣(να) ἕ̣κ̣α̣σ̣τ̣ο̣(ν)
ἀρ[γυ]ρίου Πτολ(εμαικοῦ)
δραχμῶν ἑ[ξ]ήκοντα, ὃν καὶ διορθώσεται τῇ Ἀντωνί[α̣] Φ̣ι̣[λ]ημ̣α̣τ̣ί̣ῳ̣ ἐκτε-
10 λῶ̣ς̣ ἕκαστ[ον] ἀνυπόλογο(ν) π[αν]τό(ς) ὑπολ(όγου) καὶ ἀνηλώματο(ς) ε̣υ̣....

---

3 Antonia Philemation ist wahrscheinlich eine Freigelassene des Triumvirn M. Antonius. – Ende: die Lücke wird durch die gegebene Erg. nur knapp ausgefüllt. – 8 das Haus enthält mehrere ἐργαστήρια; es ist ein Zinshaus, das Sarapion seinerseits ohne Zweifel in Teilen vermietet.

verte

τ̣ο̣ν̣ τοῦ δι[απ]ορευομένου μηνὸς ἕως κθ τοῦ ἐχο̣(μένου) μ̣η̣(νὸς) τῶν ἐπι-
σκευῶν καὶ τ̣ῶ̣ν̣ δ̣ε̣φ̣.ω̣ν̣..ἀ̣λ̣η̣σ̣.. (τῶν δημοσίω(ν)) ε̣ν̣β̣ο̣λ̣(ων) καὶ ὠλενῶ(ν) στεγνώσεων καὶ
τ[ῶν] (τῆς) τῶν σημοσίων ὀχετῶν ἐπ̣ι̣βολῆς καὶ ἐγβολῆς (ἐπικοτ(ῆς) καὶ) πάντων ὄντω(ν)
πρὸς τὴν Ἀντωνίαν Φιλημάτιον, τὸν δὲ ἔνδον κόπρον πρὸς τὸν
15 Σαραπ(ίωνα), ὃ̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ παρειληφότα τὴν οἰκίαν τεθυρωμένην καὶ τεθυριδω-
μένην καὶ κ̣ε̣κ̣λ̣ε̣ι̣σμένην καὶ καθαρὰν ἀπὸ κοπρίων ἀντέχεσθαι τῆς
μισθώ(σεως) ἐπὶ τ(ὸν) συνηλλαγμένο(ν) χρό(νον) καὶ ἀποφέρεσθαι τὸ περιγεινόμ(εν)ον
εἰς τὸ ἴδιον ἔχοντα τὴν ἐξουσίαν ἐνοικίζειν καὶ ἐξοικίζειν οὓς
[ἐ]ὰν β̣ο̣[ύ]λ(ηται) καὶ ἑτέροις μεταμισθοῦν τὴν οἰκίαν μ̣ε̣τ̣ὰ̣ τῶν ἐφοδίω(ν)
20 ἐργαστηρίων μὴ ἐξόντο(ς) αὐτῶι ἐγλιπ(εῖν) τὴν μίσθωσιν ἐντὸς
τοῦ χ[ρόνου] μηδὲ διέλκειν τὸν κατὰ μῆ(να) φόρον, τοῦ δὲ χρόνου
[διελθόντος] παραδώσειν (αὐτὸ(ν)) τὴν οἰκίαν σὺν ταῖς ἐφεστώσαις [καὶ]
[..................] θύραις καὶ θυρίσι καὶ κλεισὶ ἔτι δὲ καὶ τ[ῶι] (οἷς)
ο̣ὖ̣[σιν ἐν τῇ] ο̣ἰ̣κ̣ί̣α̣ μύλωι τε καὶ τροχιλλέα̣ ξυλίνῃ καὶ κηλω̣-
25 ν̣ε̣ί̣[ωι] ξ̣υ̣λ̣ίνωι ἐν τοίχωι καὶ λασανίταις δίφροις δυσὶ (ἐν κελωνίω) πάντα δὲ
καθὼς καὶ παρείληφεν πλὴν τριβῆς καὶ σήψεως, ἐὰν δέ τι τούτ(ων)

---

12 vgl. hierzu No 1117, 16. Hinter τ̣ῶ̣ν̣ augenscheinlich dasselbe Wort wie dort nach καί, die Lesung ist aber nicht gelungen. Sicher scheint Δ als erster Buchstabe. 1117, 16 folgt dann ἀντεμβόλων, hier etwas Entsprechendes, aber weder ἀντεμβόλων noch ἀλληλεμβόλων entspricht den Resten. Man würde erwarten: τῶν ἐπισκευῶν καὶ τῶν τῶν δημοσίων ἀντεμβόλων καὶ ὠλενῶν στεγνώσεων. Zu vgl. ist auch 1115, 20 f. τῶν ἐπισκευῶν τοῦ τε οἴκου καὶ τῆς προστάδος πασῶν ὁσάκις ἐὰν δέῃ οὐσῶν u.s.w. Demnach könnte auf καὶ τῶν auch ein adverbialer Ausdruck im Sinne von ἀεὶ οὐσῶν folgen. – Zur Sache: es ist wohl von der Wasserleitung und der Kanalisation die Rede. Man kennt Leitungen, die aus schmalen Thonkrügen bestehen, die auf einander mit durchbohrten Böden gesetzt sind, es können aber auch in einander greifende Röhren gemeint sein. Solche könnten auch ohne ein ὑδρία oder σίφων kurz als ἀντέμβολοι bezeichnet werden. Unter ὠλέναι möchte ich die Kniestücke der Rohrleitung verstehen, wo die Dichtung ebenso wie bei den Berührungsstellen der ἀντέμβολοι besonders nötig war. Die sonstigen Erwähnungen von ὠλένη in Papyrus sind noch nicht sicher erklärt, vgl. Mahaffy-Smyly zu P.P. III 46, 3. P.Fay. 110, 29. C.P.Hermup. 127 V Seite 76. Über alexandrin. Wasserleitung vgl. Botti im Bulletin de la Soc. Arch. d'Alex. II 22 ff. – 24 κηλώνειον wohl der Hebearm, womit das Wasser aus dem Kanal in die zum Hause gehörige Zisterne gehoben wird; er ist an der Hauswand befestigt.

verte

27 παραβαίνῃ, εἶναι αὐτὸν παραχρῆ(μα) ἀγώγιμο(ν) καὶ ṣụṿẹ́(χεσθαι) [μέχ]ρι τοῦ ἐκτῖσ(αι)
καὶ ἃ ἐὰν μὴ παραδῷ τὴ(ν) ἀξίαν
28 ἃ ἐὰν ἐνοφείλ(ῃ) πρὸς τὸν φόρον σὺν ἡ(μιολίᾳ) καὶ τὰ βλ(άβη) καὶ δαπ(ανήματα)
καὶ ἐπίτιμ(ον) ⊦ ρ
29 [κ]αὶ τὸ ὡρ(ισμένον) πρό(στιμον) τῆς πρά(ξεως) γεινο(μένης) τῇ Ἀντω(νίᾳ) Φιλη(ματίῳ)
ἔκ τε τοῦ Σαραπ(ίωνος) καὶ ἐκ
30 [τῶν] ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῦ) πάντων καθάπ(ερ) ἐγ δίκ(ης) ἀκύρ(ων) οὐσ(ῶν) καὶ ὧν
ἐὰν ἐπενένκ(ῃ) πίστ(εων) πασ(ῶν) σκέπ(ης) πάσῃ(ς) μηδὲν
31 ἧσσον ἐξουσίας οὔσῃ(ς) τῇ Ἀντω(νίᾳ) Φιλη(ματίῳ) παραṣụγγραφοῦντα τọ̀ṿ
32 Σαραπ(ίωνα) μεθισταμέ(νῃ) τῆ(ς) μισθώσεως ἐντὸς τοῦ χρό(νου) καὶ ἑτέρο(ις) μεταμι-
σθο(ῦν)
33 καὶ πράσ(σειν) τὸ ἐσόμενο(ν) ἀφεύ(ρεμα) παρὰ τὴ(ν) ạ̀ṿαμίσθωσιν, ποιοῦντος
34 δὲ αὐτοῦ ἕκαστα ἀκολ(ούθως) καὶ τὴ(ν) Ἀντω(νίαν) Φιλη(μάτιον) βεβαίαν αὐτῷ
35 παρέχεσθαι τὴ(ν) μίσθω(σιν) ἐπὶ τὸν χρό(νον) ⟦καὶ προṣαποδιδόναι τọ̀ λọιπọ̀ṿ⟧
⟦τọῦ μịσθọῦ⟧ ἢ καὶ αὐτὴ(ν) ἐκτίν(ειν) τὸ ἴσον ἐπίτιμον· ὑπολọγήσει δὲ ẹ̔ạτῷ
ὁ Σαραπ(ίων) ẹ̓κ τῷṿ κọλλῳṿ τοῦ φόρου ⊦ ξ εἰς λόγον ẹụ... ικίọụ
δραχμὰς ὀκτώι· διορθούμενος δὲ ὁ Σαραπ(ίων) τὸν κα-
τὰ μῆνα φόρον τῇ Ἀντωνίᾳ Φιλη ματίωι λήμ-
40 ψεται παρὰ τοῦ δούλου αὐτῆς Φιλαργύρου τὴν
τρ...... ν ἀποχὴν καὶ μηδὲṿ τὴν Ἀντωνίαν Φι-
λημάτιο(ν) εὐλαβ(εῖσθαι) ẹ̓π̣ị̀ τọ̀ṿ ... ( )

ιδιω L 12 Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) [.]ς

Mrz/Apr. 13 v. Chr.

35 Ende: unleserliche und durchgestrichene Buchstaben, deren Zahl bei der Ungleichheit der Schrift nicht näher bestimmt werden kann; vielleicht hatte der Schreiber eine Wendung wie in 1122, 34 gebraucht. – 36 Ende unsicher. – 37 man würde erwarten etwa: ἀπὸ τῶν κατὰ μῆνα τοῦ φόρου ⊦ ξ. – Vor ξ ein Zeichen, das wohl nur Drachmen bedeuten kann. – Ende wohl nicht ἐνοικίου. – Die Schrift wird hier weitläufiger. – 41 Anf. τρ, τ = τ kommt öfter vor; hier ist auch χ möglich.

SCHUBART.

63 V. No 1117.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 13,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Ziemlich grosse, schulmässige Handschrift. Rekto ist leer. 17. Jahr des Augustus.
Verpachtung einer Bäckerei, Alexandrien.

[Πρωτ]άρ[χ]ῳ
[πα]ρὰ Ε̣ἰ̣[ρη]ν[αί]ου τοῦ Σώτου καὶ παρὰ Ἀρ̣τ̣ε̣μ̣ι̣δ̣[ώρου]
[το]ῦ Δ̣ι̣δ̣ύμ̣ο̣υ̣ Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς καὶ τῆς τούτο̣υ
[γυ]ναικὸς Ἑρμιόνης τῆς Χαιρήμονος Περσ̣ε̣ί̣νης μ[ε]τὰ
5 [κυ]ρίου τοῦ ἀνδρός. Συνχωροῦσιν Ἀρτεμίδωρος κα[ὶ] Ἑρ-
μεμισθῶσθαι παρὰ τοῦ Εἰρηνάου ἐπὶ χρόνο[ν]
[μι]όνη ⟦ἐπὶ⟧ μῆνα[ς] δέκα ἓξ ἀπὸ Παχὼν τοῦ ἐνεστῶτος
[ἑπ]τακαιδεκάτου L Καίσαρος τὸ ὑπάρχον αὐτῷ ἐ̣[ργ]α̣-
[στή]ρ̣ι̣ον κλιβάνιο̣ν̣ ἐν τῷ Βῆτα ἐν τῇ Εὐδαίμον[ο]ς
τοῦ Ρ
[λε]γομένῃ ῥύμῃ πλησίον ⟦τ̣ο̣ῦ̣⟧υαμωνος ἐκ τῆς Μ̣ε̣-
[. . .]. ρες
10 [. .].τος κτήσεως σὺν τοῖς ἐν αὐτῷ κλιβάν[οις δυ-]
[σί]ν τε καὶ κλιβανικοῖς σκεύεσσιν καὶ τηλ[ία̣] ϑ̣[. .]
[. .]ς φόρου τοῦ ἑσταμένου καθ' ἡμέραν ἑκάστ[ην]
Εἰρηνάῳ
[ὀβ]ο̣λ̣ῶν δύο, οὓς καὶ τελέσι τῷ ⟦Ἑρμιόνῃ⟧ τὴν ἡμ̣[έ-]
[ρα]ν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἀνυπόλογον παντὸς ὑπολόγου
15 [κ]αὶ ἀνηλώματος τῶν ἐπισκευῶν τοῦ ἐργαστηρίου
[κ]α̣ὶ̣ δ. . . ω̣ν ἀντενβόλων καὶ ὠλενῶν στεγνώσεω̣[ν]

Apr./Mai 13 v. Chr.

---

1 κολ fehlt. – 6 über der Zeile Εἰρηνάου, wie auch Z. 13. – 7 ἐργαστήριον gesichert durch Z. 15.24.26. – 9 die Korrig. Stelle ist undeutlich geworden; es scheint τοῦ Ῥυαμῶνος gemeint zu sein. Die nahe liegende Vermutung Κυαμῶνος (κυαμῶνες sind für Alexandrien sowohl durch andre Urkunden wie durch Strabo bezeugt) kann ich mit den Schriftzügen nicht in Einklang bringen. – 10 Ende: δυ ist nur schwer unterzubringen; es kann aber kaum etwas andres als eine Zahl in Frage kommen. – 11 τηλ[ία ? gehört zwar zur Backstube, aber das folgende anscheinend mit ϑ beginnende Wort bleibt dann unklar. – 16 eine ganz ähnliche Wendung hat No 1116, 12; das zweifelhafte Wort sieht wie Δ̣Ρ̣Η̣ΩΝ aus. Vgl. die Anm. zu der eben angeführten Stelle.

verte

[ἔ]τι δ[ὲ] καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἐργαστηρίου διδόμεν[ον]
ὄντων πρὸς
[ἐ]νοίκιον καὶ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐργασίας πάντα τοὺ[ς]
μεμισθωμένους Ἀρτεμίδωρον καὶ Ἑρμιόνην,
20 [ο]ὓς καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀντέχεσθαι τῆς μισθώσεως
[κ]αὶ τὰ περιγινόμενα ἀποφέρεσθαι εἰς τὸ ἴδ[ι]ον μὴ
[ἐ]ξόντος αὐτοῖς ἐγλ[ι]πεῖν τὴν μίσθωσιν ἐντὸς τοῦ
[χ]ρόνου μηδὲ ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀντι[. . .].
[. .]ι ἕτερον ἐργαστήριον τῷ κλιβανήῳ ἐντὸ[ς πλ]έ-
25 [θρ]ων κυκλόθεν πέντε, τοῦ δὲ χρόνου διελθόντο[ς] παρα-
[δ]ώσειν τὸ ἐργαστήριον καθαρὸν ἀπό τε σί[τ]ου κα[ὶ]
[τῆ]ς ἄλλης ἀκαθαρσίας σὺν τοῖς κατ' αὐτὸ [σ]κεύεσ[ι]
καὶ κλειβάνοις οἷα ἐὰν ἔτι ᾖ ἐκ τῆς χρήσε[ω]ς, ἔτι δ[ὲ]
[καὶ] ἀπὸ ἐνοικίων καὶ τελῶν ὁμοίως καθαρό[ν], ἐ[ὰ]ν δ[έ]
30 [τι] τούτ[ω]ν παραβαίνωσιν, εἶναι αὐτοὺς π[αρ]αχρ[ῆ]μα
[ἀγ]ωγίμ[ο]υς καὶ συνέχεσθαι μέχρι τοῦ ἐ[ξ]ουδενῆ-
[σαι] καὶ ἐκτελέσαι καὶ ἐκτεῖσαι τῷ Εἰρηναίωι
[οὗ ἐ]ὰν ἐνοφιλήσωσιν πρὸς τὸν ἡμερήσιον φόρο(ν)
[σὺν ἡ]μιολίαι [κ]αὶ οὗ ἐὰν μὴ παραδῶσι τὴν ἀξίαν καὶ τὸ
35 [βλάβος] καὶ δαπανήματα καὶ ἐπίτιμον ἀργυ(ρίου) ⊢ φ κα[ὶ]
[τὸ ὡρισμένον] πρόστιμον τῆς πράξεως γινο-
[μένης τῷ Εἰρηναίωι] ἔ[κ] τε αὐ[τῶν] ὄντων ἀλληλεγ-
[γύων εἰς ἔκτισι]ν κα[ὶ] ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν [αὐτῶν]

---

17 das ἐνοίκιον für das Lokal ist von dem φόρος für die Bäckerei zu unterscheiden. – 18 über der Zeile unleserliche Spuren. – Konstruktion zu verb. in: τοῦ – ἐνοικίου καὶ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐργασίας πάντων. – 23/4 erg. etwa ἀντιτιθέναι oder Ähnliches. – 26 σί[τ]ου entspricht den Resten und scheint auch sachlich nicht unwahrscheinlich. – 28 vgl. dagegen 1116, 26. – 31 ἐξουδενῆσαι entspricht den Spuren immer noch am besten; ein paar andre Urkunden, die gleichfalls neben ἐκτελέσαι und ἐκτεῖσαι ein drittes Verbum haben, sind grade an den betr. Stellen zerstört. Dagegen hat 1119, 34 ἐπ' ἀνάγκαις τα . . . . ., was aber hier unmöglich scheint.

verte

[αἱρῆται καὶ ἐκ τ]ῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς πάντων
40 [καθάπερ ἐγ δίκ]ης ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπε-
[νέγκωσι πίστ]εων πασῶν σκέπης πάσης μη-
[δὲν ἧσσον ἐξουσίας] οὔσης τῷ Εἰρην[ν]αίῳ ἐὰν μὲν πα-
[ρασυγγράφωσι] μεθισταμ[ένῳ α]ὐτο[ῖς] (ὑς) ἐντ[ὸς]
[τοῦ χρόνου ....
Weitere 11 Zeilen sind in sehr kleinen und verwischten Resten erhalten.

SCHUBART.

---

74 R. No 1118.

Papyrus. H. 37,5 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Die Urkunde war auf 2 an einander geklebte Selides geschrieben, von denen die rechte sich losgelöst hat und verloren gegangen ist. Auf dem Verso der linken, erhaltenen Selis stehen 2 Darlehnsurkunden aus dem 17. Jahre des Augustus von andrer Hand als Rekto. Die Schrift auf Rekto ist ziemlich sorgfältig. Der Anfang ist verwischt. 8. Jahr des Augustus.

Pacht eines Gartens, Alexandrien.

Τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Αἰσώπου τοῦ Ἔρωτος [Καί]σαρ[ος] καὶ παρὰ ... [...
Ἀρσινόης [μετ]ὰ κυρίου ... του μωρου τοῦ Τρύφωνος [.. μεμι-]
σθωκέναι Τρύφωνι .... λει Ἔρως τένα[γος ... ἐπὶ τῆς κατὰ]
5 Κανωβὸν ταινίας ....ρ.....ρ νυν κῆπον .... [...

Rechts fehlen im Durchschnitt 35 Buchstaben. Da die Ergänzungen nur teilweise sicher gegeben werden können, ziehe ich vor, sie in den Anmerkungen unterzubringen. – 2 Ende: wohl Τρύ[φωνος τοῦ ...... καὶ τῆς τούτου γυναικὸς]. – 3–5 sehr unsicher gelesen. Hinter Ἀρσι-νόης müsste der Vatersname stehen; ferner würde man erwarten μετὰ κυρίου αὐτῆς τοῦ ἀνδρὸς Τρύφωνος. In dem fehlenden Stücke etwa: περὶ τῶν διεσταμένων συγ-χωρεῖ ὁ Αἴσωπος μεμι-]. – 4 viell. Τρύφωνι καὶ Ἀρσινόῃ ὃ ἔχει Ἔρως τένα-[γος ἀρουρῶν .... 5 erg. [ἐπ' ἐνιαυτὸν ἕνα ...

verte

	ἀπὸ Θῶυθ ἕως Μεσορὴ φόρου τοῦ ἐσταμένου τῶν . [...	
	κοσίων εἴκοσι, ἃς καὶ διορθούμενοι ἀνυπολόγους πα[ντὸς	
	ἰσομερέσι τρισὶν διὰ τετραμήνου ἐπὶ τοῖς ὑπ[...	
	τῶι Αἰσώπῳ ἢ τοῖς παρὰ τοῦ Ἔρωτος, ἐὰν δὲ αἱρῆ[ται ...	
10	ἀπὸ φόρων τοῦ τε $\overline{ϛ}$ καὶ ξ L Καίσαρος ἀργυρ[ίου ...	25/4 u. 24/3 v. Chr.
	τῶν ὄντων ἐν τῶι κήπωι τὰ κράτιστα καὶ βέλτιστα καὶ ο[ὔσης ...	
	κράμβης καυλοὺς $\overline{ω}$ κεφαλώνων λαμπάδας. [...	
	θρίδακας κηπουριακὰς $\overline{ρν}$ μηκωνίδας ρν ε.. [...	
	γ μωτικὰς ρμ σταφυλῆς βοτρύας ὀγδοήκοντα πα[...	
15	ὀγδοήκοντα κοχλειδίων χοίνεικας $\overline{η}$ σικύου ταγὰ[ς ... θρυα-]	
	λίδας $\overline{μ}$ πράσου γλυκέως ταγὰς $\overline{λ}$ συκ. ορκα[...	
	σεύτλου πυθμένας ἑκατὸν τέσαρα καλο[... εὐ-]	
	τακτοῦντας ἀποφέρεσθαι τὰ ἐκ τῆς μισθώσ[εως] περ[ιγινόμενα...	
	κοπῆ, τὰ δὲ ἐκ τῆς μισθώσεως φορτία πάντα ... [...	
20	χλωρᾶς τελώνιον καὶ τάξονται τὰ παρ᾽ αὐτ[ῶ]ν .. [... κατὰ τὰ]	
	προστάγματα καὶ διαγράμματα καὶ τοὺς ἐξ ἀρχῆς ἐθ[ισμοὺς ...	
	περὶ τούτων αἰτίαις καὶ ζημίαις, εἴληφαν δὲ Τρύφ[ων ...	
	ἄτοκον διὰ τῆς Κάστορος κολλυβιστικῆς τραπέζης [...	
	Διονυσίου τραπέζης ἀργυρ(ίου) ⊢ ˏβφ, ἅσπερ τυγχάν[ουσιν ... ἐσχη-]	
25	κότες παρὰ Ἔρωτος τοῦ Καίσαρος διά τε τῶν αὐτῶ[ν τραπεζῶν ...	
	ἐπιτελεῖν οὗ μεμίσθωνται κήπου τὰ καθήκοντ[α ...	

6 τῶν [Zahl ἀρουρῶν ἀργυρίου δραχμῶν u.s.w. — 7 erg. πα[ντὸς ὑπολόγου καὶ ἀναλώματος ἐν ἀναφοραῖς]. — 10 erg. ... ἐξαίρετα δὲ τελέσειν]. — 11 erg. ο[ὔσης τῆς ἑκάστου γένους ὥρας ὅταν ἀπαιτῶνται] nach 1120, 11. — 13 über dem zweiten ρν fehlt der Zahlstrich. — 14 Ende: schwerlich πα[πύρου vgl. Anm. zu 1120, 17. — 15 ταγὰς sehr zw. — θρυαλίδας vgl. 1120, 12. — 17 l. τέσσαρας. — καλο, nicht κολο[κύντας ... — erg. etwa καὶ ἀντέχεσθαι τῆς μισθώσεως καὶ εὐ-]. — 18 erg. etwa εἰς τὸ ἴδιον ἕκαστα ὁπόταν]. — 19 erg. viell. ... εἰς τὸ ...]. — 21 erg. viell. ἢ ἐνέχεσθαι αὐτοὺς ταῖς κειμέναις]. — 22 erg. etwa καὶ Ἀρσινόη παρὰ τοῦ Αἰσώπου χρῆσιν]. — 23 erg. [ἀργυρίου δραχμῶν ˏβυνα καὶ ἑτέραν διὰ τῆς]. — 24 erg. etwa ἤδη τῷ .. L. — 25 erg. ... ἀπὸ τοῦ νῦν]. — 26 erg. ἔργα πάντα καθ᾽ ὥραν καὶ κατὰ καιρὸν ἀρεστῶς].

verte

(74 R.) (No 1118)[3]

μηδὲ παραλείποντας ἔργον μηδὲν τῶν εἰς εὐεργ[ίαν...
κατὰ καιρὸν λαχανήα̣ καὶ παρεχόμενοι σύνφυτον κ[αὶ...
κατὰ τρόπον ἐν τοῖς δέουσι καιροῖς καὶ τῶν δὲ ὄντων δ̣ε̣[νδρων...
30 εἰς τὸ ζωφυτεῖν καὶ εὐθηνεῖν μηδὲν ἐκκόπτοντες λ̣ [...
ἐκ τοῦ ἰδίου ταῦτα γένηι αὐτενίαυτα οὐδενὶ χείρον[α...
ποτισμοὺς μὴ ἐξόντος αὐτοῖς ἐγλιπεῖν τὴν μίσθω[σιν...
παραδοῦναι αὐτοὺς τὸν κῆπον σύνφυτον καὶ ζωφυτ[οῦντα... βε-]
βλαμμένον καὶ ἐν αὐτῶι συν[είμησιν λαχανήας [...
35 κ̣α̣ὶ τῶν ἄλλων τῶν εἰθισμένων συντειμᾶσθαι πλὴν π[...
ἐὰ̣ν̣ δ̣ὲ̣ πλ̣ε̣ί̣ω παραδῶσι, προςαποδώσει αὐτοῖς ὁ Αἴσω[πος...
τὸ λ̣ο̣ιπὸν παραχρῆμα, ἐὰν δὲ ἐλάττονος γ̣ί̣ν̣η̣τ̣α̣[ι...
συντείμησιν προςαποδώσουσιν καὶ αὐτοὶ τῶι Αἰσ[ώπωι...
τ̣ο̣ντας δὲ τοὺς μεμισθωμένους ἐκ τοῦ κήπο[υ...
40 ἢ πείθεσθαι περὶ τῆς τούτω̣ν̣ ἀξίας ὑπὸ τοῦ Αἰσώπ[ου...
ἐὰν δέ τι παραβαίνωσιν οἱ μεμισθωμένοι, εἶναι αὐ[τοὺς...
πάντα ἐπιτελέσαι καὶ ἐκτεῖσαι τῶι Αἰσώπωι τὰς τε πρ[οκειμένας...
δραχμ(ὰς) ͵βυνα καὶ τὰς τῆς προχρήσεως ἀργυρί(ου) ⊢ ͵β̣[φ...
καὶ οὓς ἐὰν ἐνοφι-]
λήσωσι πρὸς τὸ ἐνεστὸς η ∟ φόρους, ὡσαύτω[ς δὲ καὶ... 23/2 v.Ch.
45 ἐξαιρέτων τὴν πρὸς τὸν γνώμονα τειμὴν καὶ τὰ βλάβη [...
ἐξεῖναι τῶι Αἰσώπωι παρασυνγραφοῦντας αὐτοὺς μ[εθισταμένωι...

---

27 erg. ἀνηκόντων ... τῇ] vgl. 1119, 24.25. – 28 erg. εὐθηνοῦντα τὸν κῆπον σκάπτοντες]. – 29 erg. ποιεῖσθαι τὴν ἁρμόζουσαν ἐπιμέλειαν]. – 30 Ende λ oder χ, A und Δ wenig wahrscheinlich, obwohl die Erg. etwa folgende ist: [δένδρον, ἀντὶ δὲ τῶν ἐγλειπόντων ἕτερα ἀντικαταφυτεύειν]. – 31 erg. etwa καὶ ποιεῖσθαι τοὺς καθήκοντας] oder ähnlich. – 32 erg. ἐντὸς τοῦ χρόνου, διελθόντος δὲ τούτου]. – 34 ff. vgl. 1120, 20 ff., woraus hervorgeht, dass diese συντίμησις mit der χρῆσις Z. 23 ff. in Beziehung steht. – 36 πλειω oder πληω. – 37 Ende sehr unsicher; erg. etwa χωρὶς τοῦ μένειν τὴν]. – 41 erg. etwa παραχρῆμα ἀγωγίμους καὶ συνέχεσθαι μέχρι τοῦ], jedoch ist die Erg. reichlich lang. – 42 erg. τῆς χρήσεως ἀργυρίου]. – 45 erg. [καὶ δαπανήματα καὶ ἐπίτιμον ἀργυ(ρίου) ⊢ ... καὶ (oder μηδὲν ἧσσον)]. – 46 erg. τῆς μισθώσεως ἐντὸς τοῦ χρόνου καὶ ἑτέροις μεταμισθοῦν] vermutlich mit Abkürzungen geschrieben.

verte

(74 R.) (No 1118)[4]

καὶ ὁμοίως ἀναπράσσειν τὸ ἐσόμενον ἀφεύρεμα κ[...
τῆς πράξεως γεινομένης ἐκ τῶν δύο ὄντων ἀλληλεγγύων εἰς [ἔκτισιν...
καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων αὐτοῖς πάντων καθάπερ ἐγ δίκης καὶ μὴ [...
50 δ' αὐτῶν ἐπιτελούντων καὶ τὸν Αἴσωπον βεβαιοῦν αὐτοῖς [...
ἀφαιρεῖσθαι ἐντὸς τούτου, παρέχεσθαι δ' αὐτοῖς ἐπὶ το ... [...
ἔνοχος ἔστω. Ἀξιοῦ(μεν)

L η Καίσαρος Φαμενὼθ ιη — 14. März 22 v. Chr.

---

47 Ende: κ deutlich; sonst gewöhnlich παρὰ τὴν ἀναμίσθωσιν. – 48 erg. καὶ ἐξ ἑνὸς οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται]. – 49 l. ὑπαρχόντων. – καθάπερ ist nicht abgekürzt, aber stark zusammengezogen: [illegible]. – erg. [ἐπιφέρειν πίστεις ἢ ἀκύρους εἶναι, ἕκαστα]. – 50 erg. [τὴν μίσθωσιν ἐπὶ τὸν χρόνον καὶ μὴ αὐτοὺς]. – 51 Ende unklar, aber ἐπὶ τὸν χρό[νον nicht ausgeschlossen. – erg. ... ἢ καὶ αὐτὸς τῷ ἴσῳ ἐπιτίμῳ].

SCHUBART.

---

111 R. No 1119.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Die an sich deutliche Schrift, ähnlich der von 1118, ist stellenweise sehr verwischt. Auf Verso Reste von 2 Urkunden einer andern Hand. 25. Jahr des Augustus.

Pacht eines Grundstücks, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Ἀνταίου Τημενείου καὶ Λέοντος τ[οῦ]
Θεοδότου Ἀλεξανδρέως καὶ παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀχιλλέω[ς]
Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς. Συνχωρεῖ ὁ Ἀπολλώνιος μεμισθῶ[σθαι]
5 παρὰ τοῦ Πτολεμαίου καὶ Λέοντος ἐπὶ χρόνον ἔτη πέντε ἀπὸ
Θῶυθ τοῦ εἰσιόντος ἕκτου καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος παρὰ μὲν το[ῦ Πτο-] — Aug./Sept. 5 v. Chr.
λεμαίου τὸ ὑπάρχον τῇ γυναικὶ αὐτοῦ Τρυφαίνῃ Θέωνος ἀστῇ

---

2 Τημένειος ist ein neues Demotikon.

verte

μέρος τρίτον παρὰ δὲ τοῦ Λέοντος ὁμοίως τὸ ὑπάρχον α̣ὐ̣τ̣ῷ̣ μ̣έ̣ρ̣ο̣[ς]
.τρίτον ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἀδιαιρέτου τενάγους ἀρουρῶν τ̣ε̣σ̣σ̣ά̣ρ̣[ων]
10 ἡμίσους ἢ ὅσαι ἐὰν . . . ὦσι, ἐν αἷς νυνε̣ὶ̣ ἄμπελ̣ο̣ι̣ κ̣α̣ὶ̣
ῥοδεὼν καὶ κυαμῶνες οὐσῶν δ̣ὲ̣ ἐν σφ[ρ]αγε̣ῖ̣σ̣ι̣ δ̣υ̣σ̣ὶ̣ ἐπὶ τῆς κα-
τὰ Κανωβὸν ταινίας κατὰ ἱ̣ε̣ρ̣ὰ̣ν̣ ἐν τοῖς λεγομένοις Τ̣ὰ̣ σ̣υ̣ν̣-
εχόμενα Παμυχήους φόρου τοῦ συνκεχωρημένου κατ᾽ ἐ-
νιαυτὸν ἕκαστον ἀργυρίου δραχμῶν ὀγδοήκοντα, ὃν καὶ
15 διορθώσεται ὁ Ἀπολλώνιος ἀποδ[ο]ὺς τῶι Πτολεμαίωι
καὶ Λέοντι κατ᾽ ἔτος ἐν ἀναφοραῖς ἰσομερέσι τρισὶ διὰ
τετραμήνου ἀνυπόλογον παντὸς ὑπολόγου καὶ ἀνηλώμα(τος),
ἐπὶ τούτοις τὸν Ἀπολλώνιον [ἀντεχό]μ̣ε̣ν̣ο̣ν̣ τ̣ῶ̣ν̣ με-
μισθωμένων ἐπιτελεῖν ἀ̣[μ]π̣[έλων] κ̣α̣ὶ̣ τῶν κυα-
20 μώνων τὰ προσήκοντα ἔργα π̣ά̣ν̣τα καθ᾽ ὥρα[ν] καὶ
κατὰ καιρὸν ἀρεστῶς μηδὲν . . . εργοῦντα μηδὲ
καταβλάπτοντα μηδὲ παραλείποντα ἔργον μηδὲν
τῶν εἰς εὐεργίαν ἀνηκόντων, σ̣κ̣[άπτ]ω̣ν̣ τ̣ὸ̣ κ̣ο̣ι̣ν̣ὸ̣ν̣
κατὰ τρόπον καὶ ποτίζων τοῖς δέουσι ποτισμοῖς κ̣α̣τ̣α̣
25 ν̣ε̣υ̣ω̣ν̣ τῇ κατὰ καιρὸν λαχανεί̣ᾳ κ̣α̣ὶ̣ ἐ̣ά̣ν̣ τ̣ι̣ν̣α̣ τῆς
ἀμπ[έ]λου ἢ τοῦ ῥοδεῶνος [ἐγλείπῃ, ἀντικατα-]
φ̣υ̣τ̣ε̣ύ̣[ει]ν̣ ταὐτὰ γένη α̣ὐ̣τ̣ε̣ν̣ί̣α̣υ̣τ̣α̣ [καὶ μὴ ἐγλιπεῖν]
τὴν μ̣ί̣σ̣θ̣ω̣σιν ἐντὸς τοῦ χρ[ό]ν[ο]υ, [διελθόντος δὲ τούτου]
παραδ[οῦ]ν̣αι αὐτὸν τὰ μεμισθω[μένα] σ̣ύ̣ν̣φ̣υ̣τ̣α̣
30 καὶ εὐ[θη]νοῦντα καὶ ε̣υ̣ε̣ρ̣η̣μ̣ε̣ν̣α̣ [καὶ καθα]ρ̣ὰ̣ ἀ̣π̣ὸ̣ π̣ά̣-

---

9 über τενάγους undeutliche Schriftspuren. – 10 hinter ἐὰν Spuren von 2 Buchstaben, die wie εc oder ετ aussehen, aber schwerlich gültig sein können. – In νυνεί ist das Ende unsicher, jedoch sicher nicht αι. – 12 ιεραν unsicher, aber wahrscheinlicher als γοραν (nämlich κατ᾽ ἀγοράν). – 23 Ende sehr unsicher. – 24/5 κατὰ zw., wird aber durch 1120, 30 wahrscheinlich; νευων hier ziemlich klar und 1120, 30 wenigstens möglich. Jedoch kann das Partizip κατανεύων nicht gemeint sein, da dann 1120, 30 der Plural stehen müsste. – 26 ff die rechte Seite ist vielfach so verwischt, dass man nichts erkennen kann; solche Stellen werden eingeklammert. – 30 wohl εὐερ⟨γ⟩ημένα.

verte

σης δε[ι]σης καὶ ἐ̣ν̣ μ̣η̣δ̣ε̣ν̣ὶ̣ χ[είρονα] . . . .
δὲ καὶ τ̣ὸ̣ν̣ φραγμὸν ὑ̣γιᾶ ο̣ἷ̣ο̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ π̣α̣ρ̣ε̣ί̣λ̣η̣φ̣ε̣ν̣ ἢ καθ' ὃ ἐ̣ὰ̣ν̣
παραβαίνῃ, εἶναι αὐτὸν παραχ[ρῆμα ἀγώγιμον καὶ]
συνέχ̣ε̣σ̣θ̣α̣ι̣ μ̣έ̣χ̣ρ̣ι̣ τοῦ ἐπ' ἀ̣ν̣ά̣γ̣κ̣α̣ι̣ς̣ τα μ̣. . . . .
35 ἐ̣π̣ι̣τ̣ε̣λ̣[έ]σαι καὶ ἐκτεῖσαι οὓ̣ς̣ τ̣ε̣ ἐὰν ἐνοφείλῃ [τῶν φόρων σὺν ἡ-]
μιολίᾳ̣ κ̣α̣ὶ̣ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα κ̣α̣ὶ̣ [ἄλλας ἐπίτι-]
μον ἀργυρίου δραχμὰς πεντακοσίας [ἐξουσίας οὔσης]
τοῖς μεμισθωκόσι, ἐὰν ἔ̣ν̣ τινι π̣α̣ρ̣α̣σ̣υ̣γ̣γ̣[ράψῃ ὁ]
Ἀπολλώνιος, ἐγβ̣άλλειν αὐτὸν ἐντὸς [τοῦ χρόνου τῆς]
40 μισθώσεως καὶ ἑτέροις μεταδ̣ε̣ν̣α̣λ̣α̣σ̣. . . . . π̣ρ̣ά̣σ̣-
σειν δὲ καὶ τὸ ἐσόμενον παρὰ τὴν ἀν̣α̣μ̣ί̣σ̣θ̣ω̣σ̣ι̣ν̣
βλάβος γινομένης τοῖς μεμισθωκόσι τῆς πράξεως ἔκ τε
τοῦ Ἀπολλων[ί]ου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῶι πάντων
καθάπερ ἐγ [δίκης ἀ]κύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐ̣π̣ε̣[νέγ-]
45 κ̣η πίστεων πασῶν καὶ προσταγμάτων σκέπης
πάσης, ποιοῦ[ντο]ς δ' αὐτοῦ κατὰ τὰ προγεγραμμένα καὶ τὸν
Πτολεμαῖον καὶ Λέοντα βεβαιοῦν αὐτῶι τὴν μίσθ̣ω̣-
σιν ἐπὶ τὸν χρ̣[όνο]ν. [. . . . .] μετὰ τῆς τ̣ι̣α̣ι̣ν̣ . . .
ἐ̣ν̣τ̣ὸ̣ς̣ τ̣[. . . . . .] . . ς ἀ̣[π]οδεῖναι τῶι̣ φόρωι̣ ἢ καὶ
50 Π̣τ̣[ολεμαῖον καὶ Λέο]ντα ἐ̣ν̣[ό]χους εἶναι τοῖς .[αὐ]τ̣οῖς βλάβεσι
[. . . . .] . . . .
[. . . . .] . . . .
[. . . . . συ]ν̣χώρησ̣ι̣ν̣ ἐ̣φ̣' ὧι
παραδέξονται τῶι [Ἀπολλωνίωι τῶν γενο]μ̣ένων
55 καρπῶν τὴν συντ̣[ίμησιν]

⳨ L κε Καίσ[αρος . . .

6/5 v. Chr.

---

31 Ende: Spuren, die weder zu ποιεῖσθαι noch zu τηρεῖν passen. – 32 υγια so gut wie sicher. – 34 ἐπ' ἀνάγκαις ziemlich klar; vgl. jedoch 1117,31, wo man die Spuren nicht damit vereinbaren kann. – 35 Erg. sehr lang, aber wie es scheint unvermeidlich. – 40 nicht wie sonst μεταμισθοῦν. – 55 dass hier von der συντίμησις die Rede ist, wird durch die Parallelen in 1118 und 1120 nahe gelegt. – 56 zum Zeichen ⳨ vgl. 1114,31. Links davon 4 unleserliche Zeilen 2. Hand, einer sehr kleinen Schrift.

SCHUBART.

109 R. No 1120.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 18,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine, sehr gewandte Hand. Schrift teilweise abgerieben. Nur am Ende Korrekturen, anscheinend von erster Hand. Auf Verso schlecht erhaltene Reste einer Urkunde.
26. Jahr des Augustus.

Pacht von Gärten, Alexandrien.

1 Πρωτάρχωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
2 παρὰ Διοδώρου τοῦ Ἀκέστορος Θηλ̣είου καὶ παρὰ Ἑ̣[ρ]μ̣ίου τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ τοῦ τούτου [υἱοῦ Ἑρμίου]
3 κ[αὶ τῆς τοῦ] πρεσβυτέρου Ἑρμίου γυναικὸς τοῦ δὲ νεωτέρου Ἑρμίου μητρὸς Ἰσιδώρας τῆς Ἐ̣κ̣ [. . .]
4 . . σα . . . [. .] ρ̣[.]τ̣ων . . ς [.]ε̣π̣ι̣νης μετὰ κυρίου τῆς Ἰσιδώρας τοῦ ἀνδρός. Περὶ τῶν δ̣ι̣[εστ]α[μένων].
5 [συ]νχωροῦμεν ἐπὶ τοῖσδε ὥστε ἐπ̣ε̣[ὶ με]μίσθωνται ὅ τε Ἑρμίας καὶ Ἑρμίας καὶ Ἰσιδώρα παρὰ τοῦ
6 Διοδώρου εἰς χρόνον [ἔτ]η̣ πέντε ἀπὸ Χοιὰκ τοῦ ἐνεστῶτος κς ∟ Καίσαρος τὰ ὑπάρχοντα τῷ Διοδώρ[ωι] — Nov./Dez. 5 v. Chr.
7 ἐπὶ τῆς κα[τ]ὰ Κανωβ[ὸ]ν̣ ταινίας ἐν τῷ προσαγορευομένῳ Φοινικῶνι κηποταφία τρία, ἅ ἐστιν̣ κ̣[ατὰ περί-]
8 βολο̣ν̣ περιτετειχισμένα, ἐφ' ὧι τελέσουσιν τῷ Διοδώρωι φόρον κατὰ μῆνα ἕκαστον ἀνυπόλογον π̣[αν-]
9 τὸς ὑπολόγου καὶ ἀνηλώματος ἀργυρίου δραχμὰς εἴκοσι τοῦ διαπορευομένου μηνὸς τῇ ε τοῦ [ἐχομέ-]
10 νου καὶ ἐξαίρετα δ̣ὲ̣ τ̣ε̣λ̣έσειν κατ' ἐνιαυτὸν ἕκαστον τῶν ὄντων ἐν τοῖς κ̣ηποταφίοις [τ]ὰ
11 κράτιστα καὶ βέλτιστα καὶ οὔσης τῆς ἑκάστου γένους ὥρ̣α̣ς̣, ὅ̣τ̣α̣ν̣ ἀπαιτῶ̣[νται] κράμβης καυλοὺς

---

1 in Θηλείου ist λ unsicher, auch ρ ist möglich. – 4 Anfang: sehr unwahrscheinlich ist τῶν τριῶν Περσῶν τῆς ἐπιγονῆς, zumal da weiter unten die Bestimmung εἶναι αὐτοὺς παραχρῆμα ἀγωγίμους fehlt; vgl. m. Aufs. im Arch. f. Pap. V 112 ff. 9 zur Zahlungsweise vgl. 1116, 11. – 11 zum Folgenden vgl. die ähnliche Aufzählung in 1118. –

verte

12 [. . . .] . . . . ς σεύτλου πυθμένας ὀκτακοσίους θρυαλίδας συμμίκτους
. . . . . [. . . . .]

13 [. . . κ]αυλοὺς διακοσίους παν . . τους ἑκατὸν κολοκύντας πεντήκοντα
φοινικ[ας . . .] χιλίους

14 . εφ . . νους λαμπάδας τριακοσίας ἐψανῶν ταγὰς τριάκοντα ἀσπαράγου
δεσμού[ς . . .] κοχλ[ει-]

15 δίων χοίνικας δέκα . . . . ταγὰς δ[έκα πέν]τε πράσου γλυκέως ταγὰς
πεντήκοντα

16 κεφαλωτὰ . . . . α σταφυλῆς βοτρύας ἑξήκοντα παλίουρα δισχίλια σῦκα
δισχίλια . . υξων

17 καλάθια πέντε στελεις χλωρὰς ἑκατὸν πασ . ερας πεντήκοντα κάλλυνθρα
φοινίκων

18 καὶ . . παργας τ . . . . . ἢ ἐκτίνιν αὐτοὺς ὧν ἐὰν μὴ ἀποδῶσιν ἐξαίρετα
τῶν προκ[ει]μένων

19 . [. .] τ . . . [. .] . [. . .]ατα . . . δ' εἰλήφαν ὅ τε Ἑρ[μίας] καὶ Ἑρμίας κ[αὶ]
Ἰ[σιδώρα παρὰ τοῦ Διοδώρου]

20 διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου εἰς τὴν τῶν κηποταφίων καταφυτείαν [κ]αὶ ἐπιμέ-
λειαν χρ[ή]σιν ἀργυρίου Πτολ(εμαικοῦ)

21 δραχμὰς διακοσίας ἀτόκους, ἀνθ' ὧν καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς μετὰ τὸν
πενταετ[ῆ] χρόνον

22 τῷ Διοδώρωι ἐπὶ τοῖς κη[ποτα]φίοις συντίμησιν λαχανείας καὶ ἐν-
φανικόν, ἐὰν δὲ ἡ χρῆσις τῶν

---

14 nicht κεφαλώνων λαμπάδας wie 1118,12. – 17 πασ . ερας: an Papyrus ist hier nicht zu denken, da dieser in φορτία geliefert wird, vgl. 1121,18, und auch schwerlich in diesen Gärten der Kanobischen Landenge kultiviert worden ist. – 18 Ende: oder τὴν προκ[ει]μένην, was sogar den Formen besser entspricht; jedoch vermisst man ein Beziehungswort im Voranstehenden. – 19 vor δ' könnte man ἐπεὶ lesen, jedoch würde der Nachsatz dazu fehlen. – Z. 19-29 sind z.T. verwischt; daher ist hier die Lesung mehrfach unsicher geblieben. – 22 ἐνφανικὸν zw., aber τῶν φοινίκων scheint unmöglich, obgleich mit λαχανεία und φοίνικες der wesentliche Ertrag des Grundstücks richtig bezeichnet wäre –

verte

23 διακοσίων δραχμῶν παρεθῇ συντίμησις ἔσται τὸ ὑπὲρ τῶν μεμισθωμένων ... ειαρδ ... ς
24 ..ητεραις ἑξήκοντα, παρ[εί]ληφαν δὲ [οἱ με]μισθωμένοι τα.[.....]... [.......]........
25 μίαν φοινικίνην καὶ καρπῶν δύο — (sic) καὶ θύρας καὶ κλεῖ[ς] καὶ κη[..]κον ταξε. ρματια, ὥστε
26 παραδοῦναι αὐτοὺς τῷ Διοδώρωι [μετ]ὰ τὸν χρόνον, τῶν ἐπισκευῶν τῆς ἀντλίας καὶ τῶν κηλωνείων
27 ὁσάκις ἐὰν δ[έῃ] καὶ τῶν τροχῶν ὄντων πρὸς τὸν Διόδωρον, ἀντέχεσθαι τοὺς μεμισθωμένους τῶν ὄν[τ(ων)]
28 ἢ ἐσομένων ἐπὶ τὸν χρόνον καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν περιγεινόμενα ἀποφέρεσθαι διορθουμένους τοὺ[ς φό]ρους καὶ τὰ ἐξαί-
29 ρετα καὶ [ποιεῖσθαι τοὺς μεμι]σθωμένους τὴν προσήκουσαν ἐπιμέλειαν καὶ κατεργασίαν καθ' ὥ[ραν καὶ]
30 κατὰ καιρὸν ἀρεσ[τῶ]ς [σκ]άπτοντας καὶ ποτίζοντας κατὰ τρόπον ἐν τοῖς δέουσι καιροῖς καταγεύων
31 τῇ κατὰ καιρὸν λαχανήᾳ καὶ μὴ χερσεύειν μηδὲ καταβλάπτειν μηδὲ παραλιπεῖν ἔργον
32 (sic) μηδὲν τῶν πρὸς εὐεργίαν ἀνηκόντων, ποιεῖσθαι δὲ καὶ τῶν ὄντων δένδρων τὴν ἁρμόζουσαν ἐπιμέλ(ειαν)
33 εἰς τὸ ζωφυτεῖν κ[αὶ] εὐθηνεῖν καὶ μηδὲν ἀπ' αὐτῶν ἐκκόπτειν, ἀντὶ δὲ τῶν ἐγλειπόντων ἕτερα ἀντι-
34 καταφυτεύειν ταὐτὰ γένη αὐτενίαυτα μηδενὶ χείρονα, μὴ ἐξόντος αὐτοῖς ἐ[γλιπεῖν τὴν]
35 μίσθωσιν ἐντὸς ⟨τοῦ⟩ χρόνου μηδὲ διέλκειν τοὺς φόρους, διελθόντος δὲ τούτου παραδοῦναι αὐτοὺς
36 τὰ μεμισθωμένα σύμφυτα καὶ εὐθηνοῦντα, τὰς δὲ θύρας καὶ τὰ κηλώνεια, ἔτι δὲ καὶ κατα-

---

23 ἔσται τὸ ὑπὲρ τῶν sehr unsicher: ε (od. c)..ςτο (oder λ) Μ (oder Τ oder C oder Κ oder ΥΠ) ΕΡΤΩ (?) Ν. – 24 ραις eher als ρους; ἐν ἡμέραις allenfalls möglich. – 25 wie μίαν zeigt, kann nicht κηποταφίον gemeint sein. – 29 ποιεῖσθαι ist für den Platz reichlich lang. – Schluss erg. nach 1119, 20. – 30 Ende vgl. 1119, 24.

verte

37 π[ε]φυτευμένους ἁλικακκάβων πυθμένας διακοσίους χωρὶς τῆς προκειμένης συν-
38 τιμήσεως, οὓς καὶ εἶναι τοῦ [Διο]δώρου ἐξαιρέτους τῆς συντιμήσεως, εἰσάξουσι [δὲ] καὶ
39 τὰ ἐκ τῶν μεμισθωμένων λάχαν[α] εἰς τὴν πεζὴν καὶ [π]αραδώσουσιν καθαρὰ καὶ εὐθηνοῦντα καὶ
40 κεκορισμένα, [ἐ]ὰν δέ τι παραβ[αί]νωσιν, ἐκτίνιν αὐτοὺς ὃ ἐὰν ἐνοφιλήσ[ωσι] τῶν [φόρ]ων [ἔτι δὲ]
41 καὶ τὰς τῆς χρήσεως ἀργυρίου δραχμὰς διακοσίας καὶ τόκους διδράχμους τῆς μνᾶς κ[ατὰ μῆνα]
42 καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας γεινομένης [τῆς] πράξεως
43 ἔκ τε τῶν τριῶν ἀλληλεγγύων εἰς ἔκτεισιν καὶ ἐξ ἑνὸς οὗ ἐὰν [αὐ]τῶν αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς πάντων καθάπ(ερ)
44 ἐγ δίκης καὶ μὴ ἐπιφέρειν πίστεις [ἢ ἀ]κύρους εἶναι ἐξουσίας οὔσης τῷ Διοδώρῳ, ἐὰν ἔν τινι παρα-
45 συγγράφωσιν ἐγβάλλειν αὐτοὺς ἐκ τῆς μισθώσεως ἐντὸς ⟨τοῦ⟩ χρόνου καὶ ἑτέροις μεταμισθοῦν καὶ πράσσειν τὸ ἐσόμ(ενον)
46 ἀφεύ[ρ]εμ[α π]αρὰ τὴν ἀναμίσ[θω]σιν, ποιούντων δὲ αὐτῶν ἕκαστα ἀκολούθως καὶ τὸν Διόδωρον βεβαι-
47 [οῦν αὐτοῖς τὴν] μί[σθωσιν ἐπὶ τὸ]ν χρόνον καὶ τὴν ἀντλίαν ἐν[.]ρη καὶ τὸ ὕδωρ [...] .... [τὴν]
48 ἐν τῇ ἀντλίᾳ πηγὴν τοὺς δὲ μεμισθωμένους χωρὶς πάντων τῶν προκειμένων δ[ι]δόναι κατὰ μῆνα
49 ἕκαστον τὸ ἐπιβάλλον ...... [...]. δοῦναι τὰ μεμισθω[μένα καὶ μηδὲν τὸν Διόδ]ωρον παραλίπεσθαι

---

37 Hesych ἁλικάκκαβα· ὁ τοῦ λωτοῦ καρπός. καὶ πόας εἶδος. – 39 πεζὴν zwar nicht sicher, aber wahrscheinlich; ist der Landweg von Kanobos nach Alexandrien im Gegensatze zum Wasserwege gemeint? Vorher την undeutlich, weil korrigiert. – 40 κεκορισμένα; eine andre Lesung scheint nicht möglich. – 42 τριακοσίας, korr. aus oder in ἑξακοσίας. – Hinter πράξεως leerer Raum, nicht [τῷ Διοδώρωι]. – 46/7 βεβαί-[αν παρέχεσθαι statt βεβαιοῦν stimmt nicht mit dem Raume, ist aber sachlich vorzuziehen; viell. war es stark verkürzt geschrieben.

verte

(109 R.) (No 1120)[5]

50 τῶν επα̣ . . . π̣ρο̣κειμένων [ἢ] ἔνοχον εἶναι τῷ ἴσῳ ἐπιτίμωι, τὰ δὲ λείψανα τῶν μ̣ε̣τ̣ε̣. [. .]ω̣ν̣ καρπίων

·τὰ ὄντα ἐντὸς μηνῶ(ν) [. . . . .] . σ̣ [. .] . . . μενου̣θ̣ . . . . τ̣ου [ὁ Διό]δωρο̣ς̣ μ̣ερο[ς . . .]

51 ⟦τοῦ ἐνεστῶτος . . . . . .⟧ . . κ̣α̣ὶ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἐωνημένων . . α̣ [. .] τοῦ

. . . χρ̣ό̣ν(ον) συνήλλαχεν

Διοδώρου ⟦κ̣α̣θ̣' ἣ̣ν̣ ἔχει συνχώρησιν⟧, ἐ̣ὰ̣ν̣ [δὲ]

μετὰ τ(ὸν) χρό(νον)

52 οἱ μεμισθωμένοι [ἐγ]β̣αίνωσιν τῆς μισθώσεως, μενεῖ ἡ τῶν $\overline{α}$ καρπῶν συνάλλαξις ἕως τοῦ

53 Μεχεὶρ μηνὸς τοῦ ἐσχάτου ἔτους οἷς ἐὰν οἱ μεμισθωμένοι συναλλάξωσι.

∟ κϛ Καίσαρ[ος] Ἀθὺρ $\overline{κη}$ — 24. Nov. 5 v. Chr.

---

50 ἐπ' αὐτοῦ? sehr zw. — 52 $\overline{α}$ = αὐ(τῶν) oder πρώτων.

SCHUBART.

---

135 R. No 1121.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 16 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie 106 R und 108 R, wohl auch 47 R, eine im Allgemeinen deutliche Kursive. Die Schrift ist an vielen Stellen abgerieben und in der Mitte völlig zerstört, der Text kann aber meistens nach 106, einer gleichlautenden nur weniger sorgfältigen Niederschrift, gewonnen werden, obwohl 106 zum grösseren Teile schlechter erhalten ist. Auf Verso von 135 und von 106 befinden sich Reste von Urkunden derselben Hand. 26. Jahr des Augustus.

Pacht einer Papyruskultur, Alexandrien.

1 Πρωτάρ[χωι]

2 παρὰ Διονυσίας [τ]ῆς Ἀχιλλέως ἀστῆς μετὰ κυρίου Εὐδήμου τοῦ *leer*

3 καὶ παρὰ Ἱέρακος τοῦ Τιθοήους καὶ Πάπου τοῦ Ἀνδρονίκου ἀμφοτέρων Περσῶν τῆς ἐπ[ιγο(νῆς) .]

---

2 der letzte Name ist vom Schreiber weggelassen worden, weil er ihn nicht wusste; er liess aber Platz für spätere Eintragung. Ebenso in 106.

verte.

4 [Π]ερ̣ὶ ὧν [διε]στάμεθα συγχωροῦμεν [π]ρὸς ἑατοὺς ἐπὶ το[ῖσδε] ὥστ' ἐπεὶ
μεμίσθων-

5 τ̣[αι] ὅτ̣ε̣ [Ἱέραξ καὶ Πά]πος παρὰ τῆς Διονυ[σίας] εἰ̣ς̣ ἔ[τ]η̣ [τρία ἀπὸ
Θῶυθ τοῦ] ἐνεσ[τ]ῶτος

6 ἕ̣κ̣[το]υ καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος τὸ ὑπάρχον αὐτῇ [τε καὶ τῷ
ἀφήλικι αὐτῆς] υἱὸς — Aug./Sept. 5 v. Chr.

7 Ἀχιλλεῖ Πτολεμαίου περὶ Ἀρσινοίδα τὴν καὶ Εὐρυλόχου ἐν τῶι λεγο[μένωι]
Κόλπω[ι, ὃ]

8 προεῖ̣χεν Ἱέραξ ὁ Ἱέρακος ἐπὶ τοῖς οὖσι ὁρίοις, ὃ προσκυρεῖ τῆι λε-
[γομ]ένῃ Βαθεί̣[αι]

9 καὶ τοῖς ἐπικαλουμένοις Διοικη̣τ̣ο̣ῦ καὶ τῶι Πισα̣τ̣ καὶ Ἐ̣μ̣ο̣υ̣ει κ̣α̣ὶ̣
[ἐπί τι μέ]ρ̣ο̣ς̣ Τελκ̣[αρωρ]

10 ἕλος παπυρικὸν φόρου ἑσταμένου κατ' ἐνιαυτὸν ἕ̣κ̣α̣σ̣τ̣ο̣ν̣ ἀ̣ν̣[υ]π̣ο̣λόγου
παντὸς ὑ̣[πολό-]

11 γου καὶ ἀνηλώματος ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ δραχμῶν πεντακισχιλίων,
ἐφ' ὧ[ι διορ-]

12 θώσονται ταύτας τῆι Διονυσίᾳ κατ' ἔτος διδόντε[ς] ἀπὸ Θω[ῢθ ἕ]ω̣ς̣
Μ̣ε̣χε̣[ὶρ]

13 κατὰ μῆνα ἀργυρί̣ο̣υ̣ δρα[χ]μὰ[ς] διακοσίας πεντήκοντα, ἀπὸ δὲ Φαμεν̣ὼ̣θ
ἕως Μεσ[ορὴ]

14 κατὰ μῆνα ἕκαστον [ἀ]ργυρίου δραχμὰς πεντακοσίας ὀγδοήκον[τα τρ]εῖς
δύο ὀβ̣[ολούς],

15 ἐπὶ τούτοις ἀντέχεσθαι αὐτοὺς τῆς μισθώσεως ἐπ̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ν̣ [χ]ρ̣ό̣ν̣ο̣ν̣
μὴ ἐξόντο[ς]

---

5 nach 106 ergänzt. – 6 nach 106 ergänzt; Ende l. υἱῷ., wie 106 bietet. – 7 das Eurylochosdorf ist benannt nach dem aus Polyb. V 63 bekannten Heerführer. – 9 Διοικητοῦ wird durch beide Texte fast völlig sicher. – Die drei ägyptischen Namen sind beide Male schlecht erhalten; 106 hat τῇ Τελκαρω̣ρ̣. – Es scheint ΕΜΟΥΕΙ dazustehen, nicht ΠΜΟΥΕΙ (πμουϊ der Löwe). – 14 die ungleiche Höhe der Monatsraten hängt wohl von der Zeit der Papyrusernte ab; die Rechnung ist richtig.

verte

(135 R.) (No 1121)[3]

16 αὐτοῖς διδόναι τοῖς κατεργαζομένοις τὴν μίσθωσιν ἐ̣[ργάτ]αις̣ [π]λ̣εῖον
τῶν̣ [διδο-]
17 μένων ἐν τῶ̣ι̣ Κόλπωι [κατ]ε̣ρ̣γ̣ω̣ν̣, τελέσουσι δὲ καὶ ἐξαίρετα κατ' [ἐ]νι-
αυτὸν ἕ[καστον]
18 φορτία παπυρικὰ ἑξ[άγκαλ]α̣ ἑ̣κατόν, ἐργάξεσθαι δὲ τὰ μεμισθωμένα
τὰ μὲ̣[ν]
19 ἐπιτήδεια σ̣ε̣υ̣ο̣υ̣ργοῦν[τας τ]ὰ δὲ λοιπὰ τῇ καθηκούσῃ ε̣ὐ̣ν̣ο̣ί̣α̣ καὶ μὴ
δικο̣λ̣[. . .]
20 σειν . . . . . . α̣π̣α̣ρανθ̣ι̣ν̣ο̣λογήσειν μηδὲ βα̣ριο̣τομήσειν μηδ' ἐπὶ μέ[ρει]
21 [ἐργάσεσθαι μηδὲ σ̣χοινικ̣ὰ π]ωλεῖν μηδὲ ἑτέροις μεταμισ̣θ̣[οῦν] μ̣η̣δ̣ὲ̣
κ̣α̣ταν̣[ε-]
22 [μεῖν ἐν τῶι ἕλει κτήνη] μήτε ἴδια μητ' ἀλλότρια, ἃ δ' ἐὰ̣[ν καταλα]μ̣-
β̣άνω̣[σιν]
23 [ἐκστήσειν τοῖς ἰδίοις αὐτῶν δαπανήμασι . . . βαλεῖν δὲ τὸ ἕλος ἐν] τ̣ο̣ῖ̣ς̣
κ̣α̣θ̣[ή-]
24 [κουσι καιροῖς, ἔτι δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑαυτοὺς ποταμοὺς καὶ τὰς πλαγίους
δι]ώρυ̣γ̣ας παρα[θά-]
25 [ψειν καὶ] ὀρύξειν [καὶ μεταβαλεῖν καὶ παρέξεσθαι πλωτὰς οἵας κα]ὶ
παρείληφαν [τοῖς]
26 [ἰδίοις ἀνηλώμασιν, ἐὰν δὲ συμβῇ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῖ̣ς̣ πρ. . . . . . . ἔφοδον γενέσθαι ἢ]
27 [κατακλυσμὸν ἢ ξυλείας] ἐκκοπὴν ἢ κατὰ π[όλεως αἴτιον ἢ ἐγ δημοσίου]

---

16 ἐργάταις erg. nach 106, ebenso [διδο]μένων. – 17 κατέργων durch 106 gesichert. – 18 ἑξ[άγκαλ]α erg. nach 106; die Einheit für Papyrus und ähnliches ist offenbar das „Sechsarmvoll". – 19 ουργοῦντας in 106 sicher, der Anfang zw.; auch σθι scheint möglich. – εὔνοια auch in 106 unsicher. – 106 scheint δικ̣ε̣λ̣λ̣ο̣-σ̣ε̣ι̣ν̣ zu bieten; vgl. δίκελλα. – 20 παρανθινολογησειν an beiden Stellen nicht ganz klar, aber sehr wahrscheinlich. – Auch βαριστ allenfalls möglich. – μέ[ρει] erg. nach 106. – 21 Anf. erg. nach 106, wo σ̣χοινικ̣(...) fast sicher ist. – 22 erg. nach 106: μ̣ε̣ιν̣εντωιε̣λ̣ε̣ικτηνηι, dsgl. am Ende. – 23 erg. nach 106: εκ̣σ̣τη[σει]ν [τοις ιδιοις]αυτων δαπ(ανήμασιν), das folg. Wort unsicher. – 24 erg. nach 106; ebenso παραθάψειν. – 25 erg. nach 106. – 26-28 die aus 106 entnommenen Ergänzungen sind auf diese Zeilen nach ungefährer Schätzung verteilt, wobei die in 135 R erhaltenen Stellen einen Anhalt geben. – 26 αὐτοις sehr zw. – 27 πολεως zw.; jedoch πολ sicher.

verte

28 [φόρων αφ. . . ς ἢ ἐποχὴ]ν ἢ πρὸς . . . . [. ἢ ἀπὸ θεοῦ γέν]ηταί τι περὶ τ[ὴν]
[μίσθωσιν αἴτιον, οὐδὲν τούτων] ἔσται πρὸς τὴν Δ̣ι̣ο̣ν̣υ̣[σίαν καὶ] μὴ ἐξεῖναι τ[οῖς]
30 [μεμισθωμέν̣οις ἐγλιπ]εῖν τὴν μ̣ί̣σ̣θ̣ω̣σ̣ι̣ν̣ ἐν[τὸς τοῦ χρ]ό̣ν̣ο̣υ̣, ἐὰν δέ τ[ι]
[τούτων παραβαίνωσιν,] εἶναι αὐτοὺς παραχρῆμα ἀγωγίμους καὶ συνέχεσθα[ι]
[μέχρι τοῦ . . . .] κ̣α̣ὶ̣ ἐκ̣τελέσαι καὶ ἐκτεῖσαι τῇ Δ̣ι̣[ονυ]σίᾳ̣, ἃ̣ [ἐ]ὰ̣ν̣ ἐ̣ν̣[ο-]
[φιλήσωσι πρὸς τ]ο̣ὺ̣ς̣ φόρους σὺν ἡμ̣ι̣ο̣λ̣ί̣ᾳ̣ καὶ ἑκάστου φορτίου οὗ ἐὰν μὴ ἀ̣π̣[ο-]
[δῶσιν τὴν ἐπὶ τοῦ κ]α̣ι̣ροῦ τιμὴν καὶ ἄλ̣[λα]ς̣ ἐ̣π̣ί̣τ̣ι̣μ̣ο̣ν̣ ἀργυ[ρ]ίου δραχμὰς χιλί[ας]
35 [καὶ ἐξεῖναι] τῆι Διονυσίᾳ̣ παρασυγγραφο̣ύ̣[ντων αὐτ]ῶ̣ν̣ ἐγ̣[βά]λ̣λειν ἐ̣[ντὸς]
[τοῦ χρόνου καὶ ἑτέροις] μ̣ε̣τ̣α̣μισθοῦν κ̣α̣ὶ̣ π̣ρ̣ά̣σ̣σ̣[ειν τ]ὸ̣ ἐσόμενον ἀ̣φ̣ε̣ύ̣ρ̣ε̣μ̣α
[παρὰ τὴ]ν̣ ἀ̣ν̣α̣μίσθωσιν τῆς πράξεως γινομένης τῆι Διονυσίᾳ̣ ἐκ τῶ[ν]
[μεμισθω]μένων καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
[αὐτοῖς π]άντων καθάπερ ἐγ δίκης ἀκ[ύ]ρων οὐσῶν ὧ[ν] ἐὰν ἐπενέγκ[ωσι]
40 [πίσ]τ̣εων π̣α̣σ̣ῶ̣ν̣ καὶ σκέπης πάσης, ἐπιτελούντων δ᾽αὐτῶν κατὰ [τὰ]
[προγεγρα]μ̣μ̣έ̣ν̣α̣ κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὴ̣ν̣ Διονυσία[ν] παρέξεσθαι αὐτοῖς τὴν μίσθωσι[ν]
[ἀπερίλυτον ἐπὶ τ]ὸ̣ν̣ χρόνον καὶ ἐάσε[ιν] αὐτοὺς τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπ[ο]φέρεσθαι εἰς [τὸ]
[ἴδιον μηδ᾽ ἐγ]β̣ά̣λ̣λ̣ειν αὐτοὺς ἐντὸς τοῦ χρόνου μ[ηδὲ π]λ̣εῖον μηδὲν
[πρᾶξαι ἢ] καὶ αὐτὴν ἐκτίνειν τά τε βλάβη καὶ δ[απανήμα]τα καὶ τὸ ἴσον
45 [ἐπίτι]μ̣ο̣ν̣ κ̣α̣θάπερ ἐγ δίκης χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ σ̣υ̣ν̣[κεχω(ρημένα)], τὰ δὲ
[ἑκατὸ]ν φορτία παραδώσουσιν [ο]ἱ μεμισθωμένοι ἐ̣π̣ὶ̣ το[ῦ] Ἀ̣ν̣ο̣λ̣[μεθιου (?)]
ὅ̣ρ̣μ̣ου. Ἀ[ξιοῦ(μεν)]

---

28 αφ bis εποχην sehr zw. — 29 Διονυσιαν in 106 sicher. — 30 ff. von hier an ist 106 so verwischt, dass es nur selten eine Kontrolle ermöglicht. — 32 vgl. 1119, 34. — Ende: eher ἃ als ὃ. — 34 Erg. durch 106 bestätigt. — 35 viell. ist am Anfang noch eine Zahl zu ergänzen, da καὶ ἐξεῖναι der Grösse der Lücke nicht entspricht. — L. παρασυγγραφοῦντας αὐτούς. — 42 ἀπερίλυτον durch 106 so gut wie sicher. — 43 Ende, 106: μηδεπ . ειο( ) μηδ[. .]. — 44 π̣ρ̣α̣ξαι; in beiden Niederschriften ist das λ von πλειον sehr fraglich. — 45 συνκεχωρημενα ist zwar sachlich wahrscheinlich, aber in beiden Texten passen die Spuren nicht besonders gut dazu, ebensowenig zu συμπεφωνημένα oder προγεγραμμένα; jedenfalls müsste es abgekürzt sein. — 46 ἑκατὸν nach 106. — Ende, 106: α̣ν̣ο̣λ̣μ̣ε̣θ̣ι̣ο̣υ̣ ο̣ρ̣μου sehr zw. — 106 αξιου( ). — Das Datum fehlt auf beiden Blättern.

SCHUBART.

47 V. No 1122.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 14,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Handschrift wie 1116; die Urkunde ist stark durchkorrigiert und wird ausserdem durch die Spuren früherer Beschriftung des Blattes mehrfach unleserlich gemacht. Auf Rekto Kaufvertrag aus dem 12. Jahre.
17. Jahr des Augustus.

Arbeitsvertrag, Alexandrien.

1 κολ
2 Πρ[ωτάρχ]ωι
3 [παρὰ] Γ[αίου] . . . . . ṿ[.] ṿα̣σι[.]ṿο̣ṳ καὶ παρὰ Πάπου καὶ Πτολ(εμαίου) ἀμφο(τέρων) . . . .
4 πε̣ρ̣ . . (. . .)[. . .] . . . Περὶ τ̣ὰ διεσταμένα̣ συνχωροῦμεν ἐπὶ τοῖσδε [ὥστε] ἐ[πεὶ].
5 εἰλή(φασιν) [ὅ τε] Πάπος καὶ Πτολ(εμαῖος) παρὰ τοῦ Γαΐο(υ) εἰς . . ρ̣ . . υ̣τη(. . .) καὶ ἀναγω(γὴν) . . . .
6 ἐπὶ χρό(νον) L τ̣ρ̣ία̣ ἀπὸ τ̣ο̣ῦ̣ ἐν̣ε̣σ̣(τῶτος) ιζ L Καίσαρος ἀρούρας δύο ο̣ὔ̣σ̣α̣ς̣ ἐν τοῖς ὑπάρ- — 14/13 v. Chr.
7 χουσι αὐτῶι . . . . ἐ̣δ̣ι̣κ̣(οῖς) κτήμασι περὶ [κώ]μη(ν) Ταφιλις τῆ(ς) . . . . . .
8 μίαν ἐν ἐπ̣ι̣[σ]ήμωι Μούσαις τὴν δὲ ἑτέραν ἐν ἐπ̣ι̣σήμωι . . . .
9 πριστει μισθοῦ τοῦ ἑσταμένου [[ὑ̣π̣ὲ̣ρ̣ τ̣ῶ̣ν̣ δ̣ύ̣ο̣ ἀρουρῶ(ν)]] (über der Zeile: τῶ̣ν̣ δ̣ύ̣ο̣ ἀρουρ(ῶν)) ἀ̣ρ̣γ̣υ̣ρ̣ί̣ο̣υ̣ Π̣τ̣ο̣λ̣(εμαικοῦ)
10 δραχμῶ(ν) τετρακοσίων πεντήκοντα, ἀφ' ὧν καὶ αὐτόθεν ἔχειν παρὰ τ̣ο̣ῦ̣
11 Γ̣α̣ί̣ο̣υ̣ [. . .]ρ̣α̣π̣(. . .) διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργ(υρίου) ⊢ ϛ, τὰς δὲ λοιπ(ὰς) ⊢ ϛ ν [[. . . . .]]
12 λήμψ[οντ]α̣ι̣ [ἐν] δ̣όσεσι ἰσομερέσι δυσὶ [[ὧ(ν) τὴν μὲν πρώ(την)]] Μεχεὶρ τοῦ εἰσιόντο(ς) — Jan./Feb. 12 v. Chr.
13 ιη L Καίσαρος ⊢ ρκε τὴν δὲ δευτέραν ἐπὶ τῆς ἀναγωγῆς τὰς λοιπ(ὰς)
14 δραχμὰς ρ̣κ̣ε̣, ἀπὸ δὲ τοῦ νῦν ἐπιτελ(έσειν) αὐτοὺς Πάπ̣ο̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ Π̣τ̣ο̣λ̣(εμαῖον)

---

1 die Ziffer, die neben κολ zu stehen scheint, gehört offenbar der früheren Beschriftung an. – 3 der Name scheint auch Z. 10/11 vollständig zu stehen, ist aber beide Male undeutlich. – 3/4 ob Περσῶν τῆς ἐπιγονῆς, ist zweifelhaft; empfohlen wird es durch ἀγωγίμους Z. 25, vgl. m. Aufs. Arch. f. Pap. V. 11¹/₂. – 4 auch περὶ ὧ διεστάμεθ̣α̣ scheint nicht ausgeschlossen. – 7 Ende wahrsch. sehr abgekürzt; die letzten Worte müssen sein τὴν μὲν. – 12 τὴν μὲν πρώτην hätte nicht gestrichen werden dürfen.

verte

. . . . ἀμπ(ελ...) . . . . . . οινοπ(...) . . . .

15 τὰ τῆς φυ[τεί]ας τῶν δύο ἀρουρῶ(ν) τιθέντες τὸ φυτὸν ἐν . . . . αρουρ . .

16 αρ . . . . ἔχον τὸ καθῆκον βάθος. ⟦τοῦ Γαίου παρέχοντες (sic)⟧

17 ⟦αὐτοῖς ἐπὶ τοῦ βοθύνου τὸ φυτὸν καὶ χάρακας καὶ φλοῦν καὶ [τὸν] κάλα-⟧

18 ⟦μον τὰ αὐταρκ(οῦντα) καὶ τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς στάσεως⟧ σκάπτοντας

19 καὶ ποτίζοντας κατὰ τρόπ(ον) ἐν τοῖς δέουσι καιροῖς τοῦ Γαίου παρέ-

τὸ φυτὸ(ν) ἐπὶ τοῦ βοθύνου καὶ

20 χοντος αὐτοῖς χάρακας καὶ φλοῦν καὶ τὸν κάλαμον τὰ αὐταρκ(οῦντα)

21 καὶ τὸ ὕδω[ρ ἐπ]ὶ τῆ(ς) στάσεως μὴ ἐξόντος αὐτο(ῖς) ἐγλιπ(εῖν) τὴ(ν) ἔγλημ-

ἐφ' ὃν καὶ ἐὰν συνβῇ τινα τῶν φυτῶν διαλ...η(ναι?) καταφυ-

22 ψιν ἐντὸς τοῦ χρό(νου) καὶ ἐπὶ δὲ τοῦ συνπληρω(θῆναι) τοῦτον παραδώσειν αὐτ(οὺς)

ἐκ τοῦ ἰδίου

τεύσειν αὐτο(ὺς) ⟦ταῦτα γενη⟧ αὐτενίαυ(τα) ⟦ἐκ τοῦ ἰδίου⟧ μηδὲν χείρο(να)

23 τὰς δύο ἀρούρ(ας) συνφύτους καὶ εὐθηνούσας καὶ ἀναγομέν(ας)

24 ἐπὶ τὸ ἴσον, ἐὰν δέ τι ⟦. . . . . . .⟧ παραβαίνω(σιν) εἶναι αὐτο(ὺς) παραχ(ρῆμα)

25 ἀγωγίμ[ο(υς)] καὶ συν(έχεσθαι μ)έχρι τοῦ ἐκτῖσ(αι) ἅ τε ἔχουσι τοῦ μισθοῦ καὶ

26 ὃ ἐὰν μέρος λάβω(σι) σὺν ἡ(μιολίᾳ) καὶ . . . καταβλάψω(σι) ⟦. . . . . .⟧ διπλοῦν

27 καὶ τὰ βλ(άβη) καὶ δαπ(ανήματα) καὶ ἐπίτιμ(ον) ἀργ(υρίου) ⊢ φ καὶ τὸ ὡρι(σμένον)

πρό(στιμον) τῆς πρ(άξεως) γεινο(μένης) ⟦ἐκ⟧

28 τῶι Γαίωι ἔκ τε ἀμφ(οτέρων) ἀλλήλ(ων) ἐνγ(ύων) εἰς ἔκ(τισιν) καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ

ἐξ οὗ ἐὰν αἱρ(ῆται) καὶ

29 ἐκ τῶν ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῖς) πάντων καθάπ(ερ) ἐγ δίκ(ης) ἀκύρ(ων) οὐσ(ῶν)

καὶ ὧν ἐὰν ἐπενένκ(ωσι) πίστ(εων) [πασ(ῶν)]

30 σκέπη(ς) πάση(ς) μηδὲν ἧσσ(ον) ἐξουσί(ας) οὔση(ς) τῶι Γαίωι παρασυνγρα-

---

15 über der Zeile ein fast unleserlicher Nachtrag. – Ende ganz unsicher. – 16 αρ, auch αι möglich; εχον sehr zw. – Hinter βάθος ein kleines β, man müsste καὶ erwarten (vor σκάπτοντας Z. 18). – 18 über ρ in ὕδωρ scheint ∟ zu stehen, was aber auch der älteren, ausgelöschten, Beschriftung angehören kann. – 23 ἀναγομένας sehr zw. – 25 Anf. ein Strich durch ἀγωγι, der aber nicht als Tilgungszeichen verstanden werden kann, weil dann auch die vorhergeh. Worte durchgestrichen sein müssten; vielleicht Versehen des Schreibers. – τε εχουσι unsicher. – 26 ὃ ganz klein. – Hinter καὶ gehen die ältere und die spätere Schrift so durcheinander, dass unklar bleibt, was gelten soll; man kann etwa ὃ ἐὰν vermuten. –

verte

(47 V.) (No 1122)[3]

31 φοῦντας αὐτο(ὺς) μεθ[ι]σταμέ(νωι) τῆς ἐγλή(μψεως) ἐντὸς τοῦ χρό(νου) καὶ ἑτέρ(οις)
32 μεταμισθοῦν καὶ πράσ(σειν) τὸ ἐσόμ(ενον) ἀφεύρεμ(α) παρὰ τὴ(ν) ἀναμίσθω(σιν),
33 ποιούντων δὲ αὐτῶν ἕκαστα ἀκολ(ούθως) καὶ τὸν Γάιο(ν) παρέχεσθαι αὐτο(ῖς)
34 τὴ(ν) ἔγλη(μψιν) ἐπὶ τὸ(ν) χρό(νον) καὶ προσαποδιδόναι τὸ λοιπ(όν) τοῦ μισθοῦ
35 ἐν ταῖς σεση(μασμέναις δόσεσι ἢ καὶ αὐτ(ὸν) ἐκτίν(ειν) τὸ ἴσο(ν) ἐπίτιμ(ον) μενού-
36 σης τῷ Γαίωι τῆς ἐπὶ το(ὺς) αὐτο(ὺς) Πάπον καὶ Πτολ(εμαῖον) ἐφόδου
37 περ[ὶ] τε μισθώσεων τῶν προκ(ειμένων) κτη(μάτων) καὶ ὧν [ἑτέρων] ὀφείλωσ(ιν)
38 ἄν[ευ] συνχωρή(σεως) ἐν αμπ... κ(...) κτή(μασι ?) θ... συνχωρη(..) ⸗

L ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ε — 31. März 13 v. Chr.

33 gemeint ist βεβαίαν παρέχεσθαι wie 1116, 34 und sonst. – 38 ἀμπελικ(οῖς) scheint nicht möglich, vgl. Z. 7.

SCHUBART.

113 R. No 1123.

Papyrus. H. 9,5 cm. Br. 37 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schöne, sorgfältige Schrift; stellenweise verwischt. Die Zeilen laufen wie in No 1125 parallel der Langseite des Blattes, während fast alle andern Urkunden der kurzen Seite parallel gehen. Auf Verso verwischte Spuren einer andern Hand. Zeit des Augustus.

Auseinandersetzung unter drei Pächtern, Alexandrien.

1 ..τ]οῦ Πτολε[μαίου] .... ευς [οἱ] τρεῖς ἑατοῖς χαίρειν.
Ἐπεὶ προσεληλύθαμεν μισθώσει εἰς [τ]ὸ πατρικὸν μαμμικ[ὸν] προ.α[...

1 Fast die ganze erste Hälfte der Zeile ist völlig verlöscht: hier standen Nikomedes, Alexandros und Sextus mit voller Namensbezeichnung; der letzte scheint, wie die Endung ευς vermuten lässt, einem alexandrinischen Demos anzugehören. – Ende προπα[τορικὸν ? –

verte

(113 R.) (No 1123)[2]

2 ...γενομ]ένης ἐν ὑπολόγω̣ι̣ περὶ κώμην Σύρων μεσό̣γε̣ι̣ο̣ν̣ τῆς Ἀλεξάρχου νήσου τοῦ Μενελαείτου νομοῦ δὲ Βερενίκης ἀρουρῶν χιλίων ὀγδοήκοντα τεσσάρων καὶ ὅσων ἐὰν ἦ̣, ἐν αἷς ἄμπελος παραδη̣ν̣ καὶ νομαὶ καὶ α̣ [...

3 ...]έδωκαν δ̣ε̣ ὁ̣ τ̣ε̣ Νικομήδης καὶ Ἀλέξαν[δ]ρος ἐκ τοῦ ἑατῶν ὀνόματ̣ο̣ς̣ τ̣ὸ̣ π̣ε̣ρ̣ὶ̣ τ̣ῆ̣ς μ̣ι̣σ̣θώσεως ἀναφόριον, διὰ δὲ τούτου δηλοῦται διαγράψαι στέφανον ἅπαξ ὑπὲρ τῶν προκειμένων ἀργυρίου δραχμὰς χιλίας [...

4 ...] φ̣όρον δραχμὰς ὀκτακο[σί]α̣ς, ὁμολογοῦμεν εἶναι τοὺς τρεῖς με[τό]χους καὶ κοινωνοὺς καὶ κυρίους ἕκαστον κατὰ τὸ τρίτον μέρος ἀπὸ τοῦ νῦν εἰς τὸν ἀ̣ε̣ὶ̣ χ̣ρ̣ό̣νον τῆς προκειμένης μισθώσε[ως ...

5 ...]π̣ι̣τ̣ [...]ερ̣ [....]. ω̣ν̣ πάντων, ἐφ᾽ ὧ[ι ὁ] Σέξστος ἢ ὁ Νικομήδης δώσουσ[ιν] ἀν[αφό]ρ̣ι̣ο̣ν τῶι πράκτορ[ι] τῶν προσόδων ὑπὲρ τοῦ διδομένου στεφάνου ἤτοι τοῦ̣ προκειμένου ἢ οὗ ἐὰν κατὰ τὴν ἐσομέ[νην ...

6 ...]ι̣ κεφαλαίου καὶ ἐξο[δι]άσουσιν ἐκ τοῦ ἰδίου ἀμφότεροι ἢ ἑ̣κ̣ά̣τε[ρ]ος αὐτῶν τὰς ἐσομένας δαπάνας πάσας μέχρι τοῦ τὰ περὶ τῆς κυρείας λαβεῖν γράμματα, κομιο‹ῦ›νται δὲ ὅτε Σέξστος [καὶ ὁ Νικομήδης ...

7 ...ἐξο]δ[ιά]σωσ[ι]ν̣ κ[ε]φαλαίω̣ν̣ τ̣[ό]κον ἐξ ὧν ἐὰν εὑρίσκωμεν εὐ̣θ̣έ̣ως γενόμενοι ἐπὶ τῶν τόπων ἐκ τῆς μισθώσεως καθ᾽ ὁνδήποτε οὖν τρόπον, ἐὰν δέ τι περιλε[ί]πηται ἐ̣γ̣ τ̣ο̣υ̣ [...

---

2 Da sich nicht genau ermitteln lässt, wieviel fehlt, werden im Folgenden die Zeilenanfänge so unter einander gesetzt wie im Original. – μεσόγειον ziemlich sicher. – Nach 79 V liegt das Syrerdorf in der Ἀλεξανδρείων χώρα, dies Grundstück also z.T. in dieser, z.T. im Menelaïtischen Gau. – παραδεισος kann nicht gelesen werden. – 3 εδ unter 2 εν. – δεοτε sehr undeutlich. – 4 Anf. etwa καὶ εἰς τὸν ἐνιαύσιον]. – φορ unter 3 νικ. – 5 ων unter 4 ρον. – Hier wie bei 5/6, 6/7 ist deutlich, dass nicht sehr viel fehlen kann. – ἀναφόριον erg. nach Z. 3. – 6 κε unter 5 ων. – Erg. etwa διαγράφωσ]ι oder ἐξοδιάσωσ]ι. – 7 δ unter 6 κ. – Erg. etwa ὧν ὑπὲρ ἡμῶν, denn offenbar machen Sextus und Nikomedes zunächst für alle drei die nötigen Auslagen.

verte

8 ... μ]ι[σ]θώσεως μετὰ τὴν διόρθω[σ]ιν τῶν κεφαλαίων διαιρεθήσεται εἰς μέ[ρη] ἴσα καὶ ὅμοια τρία, καὶ λήμψεται ἕκαστ[ο]ς ἡμῶν μέρος ἕν, γε[ν]έσθαι δ[ὲ] καὶ πάντοτε τονα.υ[...

9 ...] μέρη τρία τῶν ἐκ τῆς μισθώσεως ἐ[σ]ομένων ἤτοι οἰνικῶν ἢ σιτικῶν γενημάτων ἢ ἰχθύας ἢ ἀγρίας ἢ ξυλείας ἢ ἑτέρου τινὸς καθ' ὁνδήποτε οὖν τρόπον χρωμένου τοῦ λα.[...

10 ... τῶν] χάριν τῆς μισθώσεως ἐσομένων δ[α]πανῶν καὶ λαμβάνειν ἕκ[αστον] τὸ [τ]ρ[ίτο]ν μέρος τοῦ Νικομήδους καὶ Ἀλεξάνδρου ποιουμένων [.]δ[.]σ[.....]τισ...ου τὴν ὑπὲρ τῆς μι[σθώσεως ...

11 ...] μηδενὶ ἡ[μ]ῶν ἐξόντος ἀθετεῖν τῶν ὡμολογημένων μηδὲν [τῶν] κατὰ τὴν μετοχὴν μηδ' ἄλλο μηδὲν ἐπιτελεῖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἑτέρου ἀδικίᾳ τρόπῳ μηδενὶ ἢ ε[...

12 ...] ἐκτ[εῖ]σαι τὸν παραβησόμενον [τῶι ἐμ]μένον[τι] τὰ δι' αὐτὸν παρακολου[θοῦν]τα βλάβη κα[ὶ] δαπανήμ[ατ]α διπλᾶ καὶ ὡς ἴδιον χρέος ἀρ[γ]υρίου δραχμὰς τρισχειλίας, τ[ὸ]ν δὲ Σέξσ[τον...

Geringe Reste einer Zeile.

---

8 μετ unter 7 σωσ. – Ende τονα oder τομα. – 9 των εκ unter 8 θωσεως. – ἰχθύας = ἰχθυίας, ἀγρίας = ἄγρας, Fischfang und Jagd. – Ende viell. λαχ[όντος. – 10 χαριν unter 9 ατων. – 11 μηδενι unter 10 χαριν. – Ende viell. ἐ[νέχεσθαι. – 12 σαι unter 11 ων.

SCHUBART.

193 R. No 1124.

Papyrus. H. 36,5 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse und unschöne, aber im Ganzen deutliche Kursive, ähnlich der von No 1111 und 47 R. Auf Verso Notiz und Urkundenrest von andrer Hand, siehe No 1106, 54 ff. 12. Jahr des Augustus.

Aufhebung eines Lehrvertrages, Alexandrien.

Ἀχαιῶι
παρὰ Ἡρακλε[ίδ]ου τοῦ Παμμένου καὶ Ταυρί-
νου τοῦ Δωρίωνος καὶ παρὰ Νίλου τοῦ Νίλου.
Περὶ τῶν διεσταμένων συνχωρεῖ ὁ Νῖλος
5 αὐτόθεν ἄκυρον εἶναι ἣν ἀνενηνόχασιν
αὐτῶι ὅ τε Ἡρακλείδης καὶ Ταυρῖνος συν-
χώρησιν δ[ι]ὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου τῷ Παχὼν — Apr./Mai 18 v. Chr.
τοῦ ἐνεστῶτος ιβ ∟ Καίσαρος περὶ τοῦ ἐγδι-
[δά]σκειν .. τὸν Νῖλον τὸν τοῦ Ἡρα-
10 [κλείδου υ]ἱὸν Ἑρμαίσκον μηδέπω ὄντα
[τ]ῶν ἐτῶν τὴν ἡλοκοπικὴν τέχνην,
ὁ δὲ Νῖλος .. ἀπεσχηκέναι παρά τε τοῦ
[Ἡρ]ακλείδ[ου] καὶ Ταυρίνου διὰ χιρὸς
ἐξ οἴκου ἃς ἐπεχρησστην αὐτοῖς κατὰ

---

1 Achaios ist ἐπὶ τοῦ ἐν τῆι αὐλῆι κριτηρίου, wie andere Urkunden zeigen. – 2 zum Inhalte vgl. P. Tebt. II 384 und P. Flor. 44, sowie No 1126. – 7 διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου bezieht sich auf das Gericht unter Achaios, also τὸ ἐν τῆι αὐλῆι κριτήριον. – 9 Anf. Lesung unsicher, aber ἐγδιδάσκειν passt besser zu den Spuren und zum Sinne. – Schwerlich αὐτὸν Νῖλον. – 12 ὁ δὲ scheint dazustehen, obgleich es unpassend ist, da Nilos von vornherein Subjekt des ganzen Satzes ist. – Hinter dem Namen ein oder zwei anscheinend durchgestrichene Buchstaben. – 14 επεχρηστην Lesung unsicher, vgl. Z. 29. Augenscheinlich steckt hierin der technische Ausdruck für ein solches Darlehn und das ganze Rechtsgeschäft. An sich ist ευχρ möglich, ebenso Z. 29, aber εὐχρηστεῖν will keinen rechten Sinn geben. ευχρ weniger wahrscheinlich als επεχρ. Das Wortende dürfte etwa η<σε>ν (Verschleifung der Buchstaben) zu lesen sein.

verte

15 [τὴν] αὐτὴν συνχώρησιν ἀρ(γυρίου) ⊢ ρ ἔτι ἐν
[. . .] . . τὸν τόκον, καὶ μηδεμίαν τῷ Νίλῳ
μηδ' ἄλλωι ὑπὲρ αὐτοῦ καταλείπεσθαι ἔφ-
[ο]δον ἐπὶ τὸν Ἡρακλείδην καὶ Ταυρῖνο(ν)
περὶ τούτων, ἐξῖναι δὲ τῷ Ἡρακλείδηι
20 καὶ ἐγδίδοσθαι τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Ἑρμαίσ-
κον ἐπὶ τὸ μανθάνειν τὴν ἡλοκοπική(ν) -
τέχνην ἑτέρωι, καὶ χωρὶς τοῦ κύρια
εἶναι τὰ συν<κε>χωρη<μέ>να επ.τια . . . ειτου . . . ασι
καὶ τῷ ὡρισμ<έν>ωι προστίμωι ἀπαραποδίσ-
25 τῳ ὄντι, ἣν δε ἀνενήνοχεν ὁ εἷς
αὐτῶν Ταυρῖνος εἰς τὸν προγεγρα-
μένον Νῖλον διὰ τοῦ καταλογείο(υ)
συνχώρησιν τῷ Ἐπὶφ τοῦ αὐτοῦ
ιβ ∟ Καίσαρος περὶ ἐπιχρητίου δανείου
30 ἀρ(γυρίου) ⊢ ψ καὶ τόκων μενεῖν κυ[ρί]αν
τῷ Νίλῳ κατὰ μηδὲν [ἐλατ-]
τουμένωι Ἀξ(ιοῦμεν)

∟ ιβ Καίσαρ[ος . . .

Juni/Juli 18 v. Chr.

---

15 ετι oder επι oder ενι. – 16 [μέρει ?] das Folgende sehr zw.; etwa [μέρ]ει τὸν τόκον ? Notwendig scheint eher eine Zeitbestimmung ἐπὶ ἕν<α> [ἐνι]αυτὸν ? – 23 Anf. sehr zusammengezogen; dann [illegible], wobei ει in der Mitte durch Parallelstellen fast sicher ist! Nicht möglich ist ἐνέχεσθαι τὸν παραβαίνοντα τοῖς τε βλάβεσι καὶ δαπανήμασι, obgleich der Schluss wie ασι aussieht, denn 1) müsste man eine ausserordentliche Zusammenziehung annehmen und 2) würde ἀπαραποδίστῳ ὄντι nicht passen. – 29 allenfalls auch χρηστιου möglich. – 32 … = ἀξ. – 33 das Datum der Urkunde muss nach Z. 28 ganz ans Ende des 12. Jahres gesetzt werden.

SCHUBART.

57 R. No 1125.

Papyrus. H. 29 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Ziemlich grosse, kursive Schrift; nach rechts hin z. T. sehr verwischt. Auf Verso BGU 1052. Notiz über den Inhalt 49 R. 17. Jahr des Augustus.

Lehrvertrag, Alexandrien.

1 [Γάιος Ἰούλιος ...... Γαίωι Ἰουλίωι Ἔρωτι χαίρειν.] Ὁμολ[ο]γῶ ἐγδεδόσθαι σοι τὸν δοῦλόν μου Ν̣ά̣ρ̣κ̣ι̣σ̣σ̣ο̣ν̣ [...

2 [ca 40 Buchst. μά]θ̣η̣σιν ἀπὸ Φαρμοῦθι τοῦ ἐνεστῶτος ἑπτακαιδεκ̣ά̣τ̣ο̣υ̣ ἔτ[ους Καίσαρος ... — März/Apr. 13 v. Chr.

3 [ca 30 Buchst. συριστηριδ]ίωι καὶ τ̣ερείτηι λειτουργία̣ς̣ πέντε καὶ τὰ τούτων ἐπιθ̣έ̣μ̣α̣τ̣α̣ ὑποαυ[λισμοὺς δύο ...

4 [ca 37 Buchst. ὑποθ]έτρῳ ὑποαυλισμοὺς δύο Αἰγυπτίοις τερείταις ὑποαυλισμοὺς δ̣ύ̣ο̣ φ̣ρ̣υ̣γ̣[ιαυλίοις χρήας] δ̣ύ̣ο̣ ἐν ἀρ̣[ιστε]ροῖς κρού[ματα]

5 [δύο μισθοῦ τοῦ συμπεφωνημένου ἀργυρίου Πτολε]μαικοῦ δραχμῶν ἑκατόν, εἰς ὃν καὶ ἔ̣χ̣εις παρʼ ἐμοῦ παραχρῆμα [τὸ] ἥμισ̣υ̣ [τὰς τοῦ ἀργυρίου δρα]χμὰς πεντήκοντα διὰ τ[ῆς]

6 [ca 32 Buchst. τὰς δὲ λοι]π̣ὰ̣ς̣ τοῦ ἀργυρίου δραχμὰς πεντήκοντα προσαποδώσω σοι μετὰ [μ]ῆνας [ἕξ] ἀπ̣ο̣ .... ι̣α̣... αὐ[το]ῦ μηνὸς [....]

---

1 erg. nach Z. 16. Νάρκισσον sehr undeutlich, vgl. aber Z. 18. — 2 erg. δ̣ι̣αυλεῖν μά]θησιν und vgl. Z. 20. — 3 erg. nach Z. 23. — ΤΕΡΕΙΤΗΙ fast sicher, ebenso auch Z. 4; dagegen könnte Z. 23 und 29 der Anfangsbuchstabe auch σ, vielleicht π sein. — 4 erg. nach Z. 28. — 5 δύο erg. nach Z. 31. — 6 [ἕξ] erg. nach Z. 33; nicht [νουμην]ία[ς. — Zum Inhalt: Es handelt sich um das Erlernen der Flötenbegleitung zu andern Instrumenten; eine solche „Begleitung" heisst ὑπαυλισμός, während κροῦμα wohl ein selbständiges Stück ist; λειτουργία scheint eine Art der Begleitung zu sein. Der Vertrag ist durchaus zu Gunsten des Lehrmeisters; vgl. damit Tebt. II 384. Oxy. II 275. IV 724. 725.

verte

7 [ca 35 Buchst. τὰ]ς μελέτας καὶ τὰς ἐπιδίξις ἐγὼι αὐτὸς ὁ δεσπότης χορη[γ]ήσωι αὐτῶι Ναρκίσσωι .... ετην ...
[...] .. ἡμέρας ἑπτὰ
8 [ca 35 Buchst. ἐ]μοῦ τρέφοντος καὶ ἱματίζοντος αὐτόν, καὶ ἃς δὲ ἐὰν ἀρτακτήσηι ἢι ἀρρωστήσηι, ἀντιπαρέ[ξω σο]ι αὐτὸν παρα[μένον]τα μετὰ τὸν χ[ρό-]
9 [νον ca 32 Buchst.] μαθητὴν πάντα τὰ συντασσόμενα τῶν κατὰ τὴν τέχνην καὶ οὐκ ἀποσπάσω αὐτὸν ἀπὸ σοῦ [ἐντὸ]ς τοῦ χρόνου, [περ]ὶ δὲ τῆς σημαι[νο-]
10 [μένης ca 30 Buchst.]μων τριῶν, ὧν κατὰ κοινὸν ἑλώμεθα τοῦ αὐτοῦ εἴδους μεμαθηκότας τὴν προκιμένη(ν) τέχνην ἐπιμελῶς, ἐὰν δέ τι
11 [τούτων παραβαίνω, ἐκτίσω σοι τὰς λοι]πὰς τοῦ μισθοῦ ἀργυρίου δραχμὰς πεντήκοντα σὺν ἡμιολίᾳ καὶ ἄλλας ἐπίτιμον ἀργυρίου δραχμὰς διακοσίας τῆς πράξεώς σοι οὔ-
12 [σης ἔκ τε ἐμοῦ καὶ ἐκ τῶν ἐμῶν πάντων καθάπερ ἐγ δίκης. Κύρια] τὰ διωμολογημένα πανταχοῦ.
13 ∟ιζ Καίσαρος Φαρμοῦθι — März/Apr. 13 v. Chr.
14 (2. H.)]δικ( ) ἀμφοδ( ) ⟦ ⟧
15 ═ μουσογενειο( )

---

7 Ende: ἑπτὰ zweifelhaft; an etwas Ähnliches wie Oxy. IV 725, 35 ἀργήσει δὲ ὁ παῖς εἰς λόγον ἑορτῶν κατ᾽ ἔτος ἡμέρας εἴκοσι kann hier nicht gedacht werden. — 8 l. ἀτακτήσηι; der Schreiber hatte ἀργήσηι im Sinne. — 9 etwa ποιοῦντα ὡς] μαθητήν. — 10 hier scheint eine Prüfung des Schülers vor 3 Sachverständigen vorgesehen zu sein; erg. etwa ἀνδρῶν γνωρί]μων. — 12 die Erg., die hier eine möglichst kurze Formel befolgt, ist immer noch zu lang für den verfügbaren Platz; sie muss also mit Abkürzungen geschrieben worden sein. — 14 ἄμφοδος ? ἀμφοδάρχης ? — Die folgenden Zeichen sind unklar, weil die Oberfläche des Papyrus beschädigt ist. Falls ∟ = ∟ = ἔτους zu deuten wäre, könnte man weiter lesen ΜΒ υπογενειο( ).

verte

(Zu 57 R.) (No 1125)[3]

Entwurf zu der vorstehenden Urkunde.

49 R II. H. 37 cm. Br. 12 cm. Vielfach verwischt. Kleine Schrift.
Auf derselben Seite befinden sich 3 Entwürfe, einer oben rechts, der zweite ungefähr in der Mitte, der dritte unten, etwas nach links ausgerückt, alle drei von derselben Hand. Der dritte Entwurf ist auf 49 V I ausgeführt; die des ersten ist bis jetzt nicht gefunden; der zweite gehört zur oben stehenden Urkunde.

Γάιος Ἰούλιο(ς) . . . . . ο(ς)
Γαΐωι Ἰουλίωι Ἔρωτι
δοῦλον Νάρκισσον α∟
ἀπὸ Φαρμ<οῦ>θι
20 διαυλεῖν μαθήσ(ειν)
μαγαδιο( ) . . . αρια δ τεταγμένα
ς ὑπαυλισμοὺς β
< συριστηριδίωι καὶ τερείτῃ λειτουργ[α(ς)] ε
καὶ τὰ τούτων ἐπιθέματα
25 ὑπαυλισμοὺς β

---

22 und 23 die Zeichen am Anfange sind wohl nur Reste einer weiter links stehenden Kolumne, von der auch sonst einige Spuren sichtbar sind. – 23 statt τερείτῃ ist hier und Z. 29 auch σερ möglich. –

verte

(Zu 57 R.) (No 1125) [4]

κιθαριστηρίοις Σαραπιακοῖς ὑπαυλισμο(ὺς) β

καὶ ⟦ ὑπουργεσια ⟧ β

ἐν καριωθι καὶ ὑποθέτρωι ὑπαυλισμο(ύς) β

Αἰγυπτίοις τερείταις ὑπαυλισμοὺς β

30 Φρυγιαυλίοις χρήας β

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου αθακαι . . . . μεσος . . . . .

ἐν ἀριστεροῖς κρούματα β

μισθὸς ⊢ ρ ἔχει τὸ ἥμισυ διὰ τῆ(ς) κολλυ(βιστικῆς) Κάσ(τορος)

τὸ λοιπ(ὸν) μετὰ μῆ(νας) ς̄ τὸ λοιπ(όν)

ὁ κύριος χορη(γήσει)

---

26 Σαραπιδειοις schwer möglich. — Dicht unter 30 eine nach links ausgerückte noch kleiner geschriebene Zeile, die offenbar mit unserem Vertrage nichts zu tun hat, sondern zu der verlorenen linken Kol. gehört. — 31 vgl. Z. 6. — 32 Ende unsicher; jedoch ist wahrscheinlich gemeint διὰ τῆς Κάστορος κολλυβιστικῆς τραπέζης.

SCHUBART.

181 R. No 1126.

Papyrus. H. 35 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Kleine gewandte Hand wie No 1120. Auf Verso geringe Spuren weniger Zeilen.
22. Jahr des Augustus.

Dienstvertrag, Alexandrien.

Πρωτάρ[χ]ωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Ταφεσιήους τῆς Βουκόλου μετὰ κυρίου .... Πρω-
τάρχου τοῦ Δωρίωνος Ζηνείου καὶ παρὰ Πρωτάρχης τῆς . ρ......
Περσείνης μετὰ κυρίου τοῦ [ὁμομ]ητρίου (ἀνδρὸς) ἀδελφοῦ] Σεν.....
5 Διομήδους. Συγχωρεῖ ἡ Πρωτάρχη ἔχειν παρὰ τῆς Ταφεσιήους
δάνειον διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ δραχμὰς ἑκατόν, ἀντὶ
δὲ τούτων καὶ τῶν τόκων αὐτῶν καὶ δεόντων καὶ ἱματισμοῦ ἐπάναγκες
τὴν Πρωτάρχην ἐπὶ χρόνον ἔτη τρία ἀπὸ Μεχεὶρ τοῦ ἐνεστῶτος [δευ-]
τέρου καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος παραμενεῖν τῇ Ταφεσιῆτι ἐν ᾧ [κ]ἐ[κτηται] Jan./Feb. 8 v. Chr.
10 αὐτὴ ἡ Ταφεσιὴς ξυτοπωλίωι ἐπιτελοῦσαν [τὰ] ἐπιταχθη[σόμενα]
αὐτῇ ἐν τούτωι (ὑπὸ τῆ(ς) Ταφεσιῆ(τος)) ἀκαθυστερήτως μὴ γεινομένη (μήτε) ἀπόκοιτος
μηδ' ἀφήμερος ἀπὸ τῆς Ταφεσιῆτος ἄνευ τῆς αὐτῆς γνώμης,
ἅτε ἐὰν λάβῃ ἢ πιστευθῇ σῶα συντηρήσειν καὶ ἀποδώσειν ταῦ[τα]
τῇ Ταφ(εσιῆτι) ἢ ἐκτίνιν τὴν ἑκάστου ἀξίαν πλὴν συμφανοῦς ἀπ[ωλείας]
15 ἧς καὶ φανερᾶς γενηθείσης ἀπολελύσθω, καὶ μὴ ἐγλείψιν τὴν μ[ίσθωσιν]
ἐντὸς ⟨τοῦ⟩ χρόνου, ἐὰν δέ τι παραβαίνῃ, ἐκτίνιν αὐτὴν τὰς το[ῦ]
ἀργυρίου δραχμὰς ἑκατὸν σὺν ἡμιολίαι καὶ τόκους διδράχμους καὶ τὸ
βλάβος καὶ δαπάνημα καὶ ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς ἑκατὸν τῆς [πρ]άξ(εως)
οὔσης τῇ Ταφεσιῆτι ἔκ τε αὐτῆς Πρωτάρχης καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων [αὐτῆ]
20 καθά(περ) ἐγ δίκης, καὶ μὴ ἐπιφέρειν πίστεις ἢ ἀκύρους εἶναι, καὶ τὴ[ν] δ[ὲ]

Vgl. im allgem. P. Flor. 44 und Tebt. II 384. – Z. 2 viell. κυρίου τοῦ ἀ[νδρὸ]ς, zum Namen vgl. Z. 29. – 4 der Name endete auf ος wie Z. 33 zeigt. – 7 δεόντων sehr wahrsch., jedenfalls nicht τροφῆς. – Schluss zw. – 9 Ende: die Konstr. und die Spur eines ε sprechen für κέκτηται, während ὑπάρχει ausgeschlossen ist. – 10 vgl. Arch. f. Pap. II S. 565 No 121. – 15 Ende: auch ein solcher Vertrag kann μίσθωσις heissen, vgl. No 1122, 37. – 20 ob καθάπερ abgekürzt, oder ganz zusammengezogen ist, bleibt unklar.

verte

[Τα]φ̣ε̣σιῆν ἐπιτελούσης αὐτῆς Πρωτάρχης ἕκαστα ἀκολούθως
τρέφειν καὶ ἱματίζειν ^αὐτὴ(ν)^ ἐπὶ τὸν χρόνον [κα]ὶ̣ μὴ ἀποτ̣ρείψασθαι ἐ̣[ντὸ]ς
[τού]τ̣ο̣υ̣, οὗ καὶ διελθόντος μηδὲν ἁπλῶς λαβοῦσαν ἀπολ̣ύσ̣[ειν αὐτὴν]
τ̣ῆ̣ς̣ . . . σεως τῶν τοῦ ἀργυρίο̣υ̣ ⊢ ἑκατὸν καὶ προσδώσειν αὐ[τῇ]
25 ἐ̣κ̣ τοῦ ἰδίου ἄλλας ἀργυρίου δραχμὰς τεσ[σα]ράκοντα καὶ λύ[σιν]
ποι̣ή̣σεσθαι τῆσδε τ̣ῆ̣ς̣ συγχωρήσεως ἢ τῶι ἴσω̣ ἐπιτίμωι
ἔνοχον εἶναι. Ἀ̣ξ̣ι̣ο̣ῦ̣(μεν)

μ̣ε̣σ̣

(2. H.) ⟦ Τ[α]φεσιῆς [σ]υνχωρῶ κατ̣ά[π]ερ γεγραμ-
μένα Πρώταρ[χος ἐπιγ]ε̣[γρα]μα‹ι› κ̣ύ[ριο]ς [αὐ-]
30 τ̣ῆ̣ς̣ κα̣ὶ̣ γ̣ε̣γρα[φα ὑπὲρ] α̣ὐτῆ̣ς̣ δ̣ι̣ὰ τὸ [αὐ-]
τὴν μ̣ὴ ε̣ἰ̣δ̣έ̣ν̣α̣ι̣ γ̣ρ̣ά̣μ̣α̣τ̣α̣ ⟧

(3. H.) ⟦ Πρωτάρ̣χ̣η συνχωρ[ῶ] κατὰ ‹τὰ› προγεγ̣ρ̣α̣μ̣ένα [. . .]
ρος ἐπιγέγραμμαι κ[ύριο]ς [κ]αὶ γέγραφ[α ὑπὲρ αὐτῆς]
μ̣ὴ̣ εἰδυίας γράμα[τ]α ⟧

(1. H.) [L] κβ Καίσαρ[ος Ἀθὺ]ρ̣ ιζ — 13. Nov. 9 v. Chr.

Reste von 5 Zeilen, die nicht der ersten, eher der zweiten oder dritten Hand angehören können.

---

22 ἀποτρίψασθαι sich etwas vom Halse schaffen, jemand abschütteln. — 24 weder χρήσεως noch ἀποδόσεως passen zu den Spuren. — 25 der dreijährige Lohn ist also auf Kapital + Zinsen + 40 Drachmen zu berechnen; nimmt man den häufigen Zinssatz von 16 % an, so ergeben sich insgesamt 188 Drachmen, jährlich rund 63 Drachmen Arbeitslohn. — 27 ἀξιοῦμεν sehr undeutlich, es kann aber kaum etwas anderes sein. — 28–31 und 32–34 kreuzweise durchgestrichen. Die zweite und dritte Hand sind steif und schülerhaft. — Z. 28 καθάπερ mit κατὰ τὰ προ verwechselt.

SCHUBART.

47 R. No 1127.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 14,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift nahe verwandt, vielleicht gleich der von No 1111; anfangs eng, später weitläufiger. Auf Verso steht No 1122. 12. Jahr des Augustus.

Verkauf einer Goldgiesserei (παραχώρησις), Alexandrien.

Ἀχαιῶι τῶι ἐπὶ τοῦ ἐν τῆι αὐλῆι κριτηρίου
παρὰ Εὐαγγέλου τοῦ Ἀρχωνήου Φιλομητορείου [καὶ παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ]
Σαραπίων[ος . . . . .]νο . . . . . . Ἀ[λ]εξαν[δρε . . .
χωρὶς τ[οῦ κρ]ιτηρίου [. . . *sehr schwache, unkenntliche Spuren.*
5 [. . . .] κεφαλαίου προςκομισάμε[ν]ος τὰς λοι[πὰς τοῦ] ἑσταμένου
παραχωρητικοῦ ἀργυρίου κεφαλαίου ⊢ τρια[κοσί]ας [ἕ]ως ἐνάτης Φα[μ]ενὼθ — 5. März 18 v. Chr.
τοῦ ἐνεστῶτος ιβ ∟ Καίσαρος [παραχω]ρήσειν ἢ τῶι αὐτῷ ἢ οἷς ἐὰν
συντάσ⟨σ⟩ηι διὰ τοῦ τῆς στοᾶς λογ[ιστη]ρίου τὸ ὑπάρχον αὐτῷ ἐν τῷ
Βῆτα ἐν τῆι τετραγώνῳ [στοᾷ] ἐν τῷ ἔσω κύκλωι ἐργαστηρί-
10 διον χρυσοχοῦν [σὺν] τ[οῖ]ς ἐνεκα τούτου ᾠκοδομημένοις
κιλλίβασιν . . . . [. . . . .]τι κατιόντι δὲ εἰς τὸν λίβα, οὗ
γίτονες νότωι Εἰρηναῖος β[ο]ρρᾶι Ἀπολλοφάνης λιβὶ ὁδὸς ἀπη-

---

1 vgl. No 1098,1 und Arch. f. Pap V 59. – 2 Φιλομητορείου fast sicher; mein Zweifel Arch. f. Pap. V, 83 Anm. 2 ist unbegründet. – Die Erg. ist reichlich gross für den Raum; man muss sehr enge Schrift annehmen. – 3 gegen Ἀ[λ]εξαν[δρέως spricht die Stellung, es sei denn, dass der Name des Grossvaters vorausging, was durchaus ungewöhnlich wäre. – 3–5 vgl. No 1129, 5 ff. Hier aber liegt nicht eine συγχώρησις, sondern ein „ohne das Gericht" geschlossener Vertrag, συγγραφὴ oder nur mündliche Verabredung, voraus. Man kann etwa vermuten: ἐπεὶ κατὰ συγγραφὴν γεγονυῖαν] χωρὶς τ[οῦ κρ]ιτηρίου [τῷ . . ∟ ὡμολόγησεν ὁ Ἀπολλώνιος ἐκτὸς οὗ προείληφεν ἀρχαίου] κεφαλαίου, aber auch so ist die Erg. noch zu lang; Abkürzungen sind unwahrscheinlich. – Zu ἀρχαίου vgl. P. Hibeh I 30,19. 92,15. 6 ἀργ. κεφ. ist im Pap. in einander gezogen, sodass nur αργ und αιου deutlich ist. – 7 in παραχω]ρήσειν ist ρη schwer mit den Resten vereinbar, aber sachlich und nach 1129,7/8 anzunehmen. – 8 στοᾶς hier undeutlich, jedoch durch Z. 34 gesichert, ebenso λογιστηρίου. 9 τετραγώνῳ fast sicher; στοᾷ durch eine andere Urkunde gesichert. – 10 von ἕνεκα ist das erste ε fast sicher, κα wahrsch. – κιλλίβασιν scheint ziemlich sicher; es sind wohl eingebaute Untergestelle für die Kessel. – 11 die folgende Bestimmung ist mir unverständlich; statt „Westen" würde man „rechts" oder „links" erwarten. – 12 δ in οδος zw., aber ein Personenname kann wohl nicht darin stecken. verte.

λιώτηι Σωσίβιος, τῶν τῆς παραχωρήσεως δαπανη-
μάτων ὄντων πρὸς αὐτὸν τὸν παραχωρούμενον, ἐπὶ δὲ
15 τούτοις τὸν Ἀπολλώ[ν]ιον παρέχεσθαι τὴν παραχώρησιν
βεβαίαν καὶ ἀνέπαφον καὶ καθαρὰν ἀπὸ ἐνοικίων τῶν ἕως
τοῦ ἐνεστῶτος [μηνὸ]ς Μεχὶρ τοῦ ιβ L Κ(αίσα)ρο(ς), ἀπὸ δὲ ἰδιωτικῶν
διὰ παντὸς καὶ πάντα τὸν ἐπελευσόμενον ἢ ἐμποησόμενον
αὐτὸν Ἀπολλώνιον ἀφιστάνιν παραχρῆ[μα τοῖς ἰδίοις δαπανή]μασιν
20 καὶ μὴι ἐξῖναι τῶι Ἀπολλωνίωι λέγιν „οὐκέτι παρείληφα" ἀλλὰ
μηιδ' αὐτὸν κτᾶσθαι μηιδὲ προσχρῆσθαι τῷ περὶ τῶν τοι-
ούτων νόμωι ἢ ἐθισμῶι, ἐὰν δέ τι τούτων [παρα]β[αίν]ηι, χωρὶ[ς]
τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκεχωρημένα ἔτ[ι] καὶ πρ[οσ]εκτίνιν αὐτὸν
ὃ εἴληφεν εἰς τὸ κεφάλαιον σὺν ἡμιολίᾳ παρ[αχρ]ῆμα καὶ ἄλλας
25 ὡς ἴδιον χρέος ἀργυρίου δραχμὰς πεντακ[οσίας] καὶ τὰ βλάβηι καὶ
δαπανήματα καὶ τὸ ὡρισμένον πρόστιμ[ον τῆς πρ]άξεως γινομένη(ς)
τῷ Εὐαγγέλωι ἔκ τε αὐτοῦ Ἀπολλωνίου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
των αὐτῶι πάντων καθάπερ ἐγ δίκης, ἐὰν δὲ κατά τι στρα-
τεύηται ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς κατὰ τὴν παραχώρησιν,
30 ἐξῖναι τῷ Εὐαγγέλωι θεματίσαντι ἐπὶ τράπεζαν ἔνθεσ-
μον εἰς τὸ τοῦ Ἀπολλωνίου ὄνομα τὰς λοιπὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ τ
τοῦ περὶ τὴ<ν> τράπεζαν κινδύνου ὄντο[ς] πρὸς αὐτὸν Ἀπολλώ(νιον)
καὶ μετενεγκόντι ἀντίγραφον τῆσδε τῆς συνχωρήσεως εἰς τὸ
τῆς στοᾶς λογιστήριον τὴν εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς οὓς ἂν αἱρῆται
35 παραχώρησιν ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ τοῦ Ἀπολλωνίου [ὀ]νόματος καὶ

---

14 ἐπὶ δὲ τούτοις: hier fällt der Schreiber aus der Konstruktion, denn der Stil der συγχώρησις fordert nach einem ἐπεὶ (Z. 3) jetzt τανῦν συγχωρεῖ ὁ Ἀπολλώνιος, vgl. Arch. f. Pap. V 48. Hat aber der Schreiber in Z. 3 begonnen: συγχωροῦμεν ἐπὶ τοῖσδε ὥστε ἐπεί, so wird es ganz unmöglich, in Z. 3/4 den erforderlichen Inhalt unterzubringen. – 17 Καίσαρος abgekürzt Κρο, wenn nicht hier wie Z. 45 ([illegible]) in Zusammenziehung Καίσαρ(ος) beabsichtigt ist. – 20 die Spuren von παρείληφα ἀλλὰ sind sehr schwach, aber unzweideutig. – 28 Ende στρα oder πρα; στρατεύεσθαι scheint sicher, und zwar in der Bedeutung: Schwierigkeiten, Umstände machen, vgl. No 1131, 20. – 32 τη<ν> ist wohl nicht beabsichtigte Abkürzung. – 33 der Schluss von συνχωρήσεως ist so zusammengezogen, dass die einzelnen Bst. nicht deutlich werden.

(verte)

(47 R) (No 1127)[3]

τῶν συνεκτενφθησομένων ἄνευ ἰκόνων μὴι προς-
δεηθέντι τῆς αὐτοῦ παρουσίας, τῶν [δὲ] πρὸς τὴν μεταφορὰν
δαπανημάτων ὄντων πρὸς αὐ[τ]ὸν Ἀπολλώνιον, ἐὰν δὲ
μέρει τοῦ Ἀπολλωνίου ἑτοίμως ἔχοντος τὴν παραχώρησιν πο-
40 εῖσθαι ἀκολούθως ὁ Εὐάγγελος μὴι προσαποδιδῷ αὐτῶι
ἐν τῷ ὡρισμένωι χρόνωι τὰς λοιπὰς τοῦ ἀργυρίου ⊢ τ, [ἐκτίνειν]
αὐτὸν ταύτας σὺν ἡμιολίᾳ καὶ τοῦ ὑπερπεσόντος χρ[όνου]
τόκους δι[δ]ράχμους τῆς μνᾶς ἑκάστης τοῦ μηνὸς ἑκάστ[ου]
διατεντι δὲ εντιας αις...αι Ἀ(ξιοῦμεν).

45 ⌐ L ιβ. Καίσαρ(ος) Μεχ[εί]ρ η — 2. Feb. 18 v. Chr.

38 Ende: δε oder τε. – 39 μέρει = seinerseits. – 44 die Lesung dieses Zusatzes ist mir nicht gelungen; das ς in ας hat einen ziemlich langen wagerechten Strich, sodass das folgende grosse α der Form Δ (nicht δ!) etwas abgerückt erscheint. – Δ am Ende scheint ἀ(ξιοῦμεν) zu sein. – 45 vor dem Datum δι? δι(ορθωτέον)? – Im Jahreszeichen L ein δι? oder das bekannte Blattornament (Inschriften der Kaiserzeit)?

SCHUBART.

130 V. No 1128.

Papyrus. H. 22 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine Schrift, dieselbe Hand wie No 1116. 1132. Die weissen Stuckreste, die auf dem Papyrus sitzen geblieben sind, machen die Schrift vielfach sehr undeutlich. Rekto ist leer. 17. Jahr des Augustus.

Vertrag über den Kauf eines Sklaven, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχ(ωι)
παρὰ Ἀπίωνος τοῦ καὶ Ἑστιαίου τοῦ Ἑστιαίου Ζηνείου καὶ παρὰ

1 κολ vgl. No 1101,1. – 2 der Name Apion ist an den meisten Stellen undeutlich; Z. 7 λιγν würde auf Ἀπις(...) führen, aber die deutliche Schreibung in Z. 12 zeigt, dass Z. 7 am Ende eine Ligatur von ω und ν vorliegt.

verte

(130 V.) (No 1128)[2]

τοῦ πατρὸς Ἑστιαίου τοῦ Νικίου Ζηνείου. Περὶ τῶν διεσταμέ(νων)
5 συνχωροῦσιν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ τοῖσδε ὁ μὲν πατὴρ Ἑστιαῖο(ς)
ἐπάναγκες ἕως Ἀθὺρ λ̄ τοῦ προιόντο(ς) ιξ ∟ Καίσαρος ἀγοράσας (26. Nov. 14 v. Chr.)
δοῦλον ....ἰδίου ἕως ἀργυ(ρίου) ⊢ ᾽Α ποήσεσθαι εἰς τὸν υἱὸν Ἀπ̣ίω̣ν̣(α) τὴν τούτου
παραχώρη[σιν], ἐὰν δὲ ἕως τοῦ προκ(ειμένου) χρό(νου) ὁ πατὴρ Ἑστιαῖο(ς)
μὴ ποιῆται τὸν τοῦ δούλου ἀγορασμὸν καὶ τὴν εἰς τὸν Ἀπ̣ίω̣ν̣(α)
10 παραχώρη(σιν), ἐπάναγκες τὸν αὐτὸν Ἑστιαῖον ⟦μετ̣ὰ τ̣ὴ̣ν̣⟧
⟦τ̣ῷ̣ υ̣ἱ̣ῷ̣ν̣ . . . . . . σ̣χ̣ρ̣η(. . .) ε̣̄ λ̣⟧ μετὰ τὴ(ν) λ̄ τοῦ Ἀθὺρ . . . .
π̣έ̣ν̣τ̣ε̣ καταγράψειν τῶι υἱῶι Ἀπίωνι ⟦. . . . .⟧
⟦. . . . .⟧ δ̣ι̣ὰ̣ τ̣ῶ̣ν̣ ἀγορανόμ(ων) ὡς καθή(κει) τ̣ὴ(ν) ὑ̣π̣ά̣ρ̣χ̣(ουσαν) αὐτῶι δούλη(ν) Ἀμ̣..(...)
κ̣α̣ὶ̣ ἀναδ̣ώ̣σειν ἔτι τ̣ὴ(ν) [κα]ταγραφὴ(ν) τῶν κατὰ ταύτη(ν) ὠ̣ν̣ῶ̣ν̣,
15 ἐφ᾽ ὧι [εἰς] τὸ̣ ἐ̣ν̣λειψό̣μ̣ε̣ν̣ο̣(ν) πρὸς τ[ὰς] τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ ᾽Α τ̣ῆ̣ς̣ τῆς . . λ̣(. . .)
ἀ̣ξ̣ίας [καὶ] ε̣ἰ̣ς̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ τόκ(ους) τ̣ὸ̣ν̣ Ἑστιαῖον ἀποδοῦναι τῶι υἱῶι

Es folgen die Reste von acht Zeilen.

---

5 zum Inhalt: Hestiaios verpflichtet sich, einen Sklaven für 1000 Dr. bis zum 30. Hathyr zu kaufen und dem Apion zu cedieren; thut er es nicht, so hat er durch eine Sklavin Ersatz zu leisten und für die verbleibende Differenz des Wertes noch einen weiteren Ersatz zu gewähren. Die Gegenleistung des Sohnes (dem ὁ μὲν πατὴρ muss ein ὁ δὲ υἱὸς entsprechen) ist nicht mehr erkennbar. – 7 über der Zeile wahrscheinlich ἐκ τοῦ ἰδίου, obgleich die Spuren schlecht dazu passen. – 11/12 aus dem gestrichenen ε̄ in Z. 11 und dem zw. πεντε in Z. 12 kann man vielleicht entnehmen, dass es heissen soll: μετὰ τὴ(ν) λ̄ τοῦ Ἀθὺρ [ἐντὸς ἡμερῶν] πέντε. – Das gestrichene λ in Z. 11 erklärt sich wohl daraus, dass der Schreiber bereits den 30. Hathyr im Sinne hatte. – 13 zur καταγραφή durch die Agoranomen vgl. No 1114, 14. – Ende: der Name undeutlich, wohl nicht Ἀμμω(νάριον) oder drgl. – 15 Ende: ob τῆς τῆς δ̣ο̣ύ̣λ(ης), ist sehr zw. – 17 ff: nur wenig ist erkennbar, z. B. Z. 17 Ende π̣α̣ρ̣α̣ . . ρη(. . .) . . δ̣ὲ̣ υἱ̣[ὸ]ν̣ . . Ἀπίωνα; Z. 19 Ende ⟦κ̣α̣τ̣α̣γ̣ρ̣α̣φ̣ὴ(ν)⟧. Der Papyrus ist unten nicht vollständig, sodass der Vertrag mehr als 23 Zeilen gehabt haben wird.

SCHUBART.

58 V. I. No 1129.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 24 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kursive derselben Hand wie No 1059. 1122. Die Schrift ist auf der unteren Hälfte stark abgerieben. Auf der rechts angeklebten Selis ein Darlehnsvertrag (58 V. II), auf Rekto No 1059. Korrekturen wie es scheint von 1. Hand. 17. Jahr des Augustus.

Verkauf eines Ackers (παραχώρησις), Alexandrien.

1 κολ

2 Πρωτάρχωι

3 παρὰ Τρύφω(νος) τοῦ Σίμων(ος) Καίσα[ρος καὶ παρὰ] Π[ρωτά]ρ[χο]υ τοῦ — Ζη(νείου) [παρούσης καὶ συνευδοκούσης]

4 τοῖς κατὰ τὴ(ν) συνχώρη(σιν) σημαινομ(ένοις) τῆς γυναικ(ὸς) Ὀπώρας τῆ(ς) Πρωτάρχου

5 ἀστῆ(ς) μετὰ κ(υρίου) αὐτοῦ Πρω(τάρχου). Ἐπεὶ κατὰ τὴν διὰ τοῦ αὐ(τοῦ) κριτη(ρίου) τετελειωμέ(νην) συνχώρη(σιν)

6 τῶι ἐνε(στῶτι) ιζ L Καίσαρος Μεχεὶρ ὡμολ(όγησεν) ὁ Πρώταρχ(ος) συνευδοκ(ούσης) καὶ τῆς γυναικ(ὸς) — Jan./Feb. 13 v. Chr.

7 ἐκτὸς οὗ προείλη(φε) ⟦κεφα⟧ παρὰ τοῦ Τρύφ(ωνος) καὶ ἀρχ(αίου) κεφαλ(αίου) προσκομισάμ(ενος) τὰς λοιπ(ὰς) τῆ(ς)

8 ἑσταμέ(νης) τιμῆ(ς) ἀργυ(ρίου) ⊢ λυ ἕως ε̄ Φαρμο(ῦθι) τοῦ αὐ(τοῦ) L ⟦εὐθέως⟧ παραχω- — 31. März 13 v. Chr.

9 ρήσειν τῶι Τρύ(φωνι) ἢ οἷς ἐὰν συντάσσῃ καθ' ἑτέρ(αν) συγχώρη(σιν) ἀπὸ τῶν ὑπαρ-

10 χόντων αὐτῷ Πρωτάρχ(ῳ) ἐν τῶι Βουσειρίτῃ ἐν τοπαρχίᾳ Φθευριη περὶ

11 κώμη(ν) Θονοφωι γῆς κατοικικῆ(ς) ἀρουρῶ(ν) διακοσίων ἀρούρ(ας) τεσσαρά-

---

1 κολ wie öfter gross geschrieben, wohl von andrer Hand. — 3 der Strich hinter τοῦ besagt, dass der Vatersname dem Schreiber unbekannt ist. — Erg. sicher, jedoch sind Abkürzungen vorauszusetzen. — 6 ωμολ, nicht συνεχώρησεν. — 7 statt του auch τε möglich, wofür das anscheinend auf den Namen folgende και sprechen würde. Allein ein zweiter Name Αρχ(ίου) oder drgl. ist schwerlich anzunehmen; überdies kann bei dieser Hand και von δι oder η schwer unterschieden werden, wenn wie hier darin korrigiert ist. δι' ἀρχ(είου) sehr fraglich. Vgl. No 1127, 4/5. — 10 über dem ersten ἐν ein wagerechter Strich.

verte

(58 V.I.) (No 1129)²

12 κοντα ἐννέα ἥμισυ ὄγδοον ἑκκαιδέκατο(ν), ἀφ' ὧν εἰσὶν ἐν μιᾷ σφραγεῖδι

ἐδάφη ὧν

13 ἄρουρ(αι) γηιϛ', ὧν γείτονες νότωι τὰ λοιπὰ ⟦οὗ⟧ ἐώνηται ὁ Τρύφ(ων) ἀρουρῶ(ν)

καὶ ἐν ἑτέρᾳ

14 βορρᾷ τῶν κατὰ Ναρω(...) ἀπηλιώ(τῃ) βουνὸς λιβὶ Ἀλεξανδρίων ⟦αἱ δὲ λοιπαὶ⟧

15 ⟦ἄρουρ(αι) μϛ∟⟧ σφραγεῖδι αἱ λοιπ(αὶ) ἄρουρ(αι) μϛ∟, ὧν γείτονες νότῳ

16 Χελκίου γῆ βορρ(ᾷ) χῶμα ἀπηλιώτῃ βουνοὶ λιβὶ Ἥρωνος καὶ Χελκίο(υ)

17 γῆ ἐφ' οἷς ἄλλοις ἡ συνχώρη(σις) περιέχει, τανῦν ⟦συγχωροῦμ(εν)⟧

τοῖς προκ(ειμένοις) ἀκολ(ούθως)

18 ⟦παρ' ἀλλήλους ἐπὶ τοῖσδε ὥστε ἐπεὶ⟧ ἀπέσχηκ(εν) ὁ Πρώ(ταρχος) παρὰ τοῦ Τρύφω(νος)

19 διὰ τῆς Κάστ(ορος) τραπέζης τὰς ⟦προκ⟧ τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ λυ καὶ συγχωρεῖ

20 παραχωρή(σειν) τῶι Τρύ(φωνι) ἀπὸ τοῦ νῦ(ν) εἰς τὸν ἀεὶ χρό(νον) τὰς προκ(ειμένας)
ἀρού(ρας) μθ∟η ιϛ' καὶ εις(...)

21 μὲν Τρύφωνα κρατεῖν καὶ κυριεύειν αὐτῶν καὶ ἑτέροις παραχωρε(ῖν) καὶ

ἐγμισθοῦν

22 ⟦οἰκονομεῖν καὶ ἐπιτελ(εῖν) περὶ αὐτῶ(ν) ὅτι ἐὰν θέλῃ⟧ καὶ ἀποφέρεσθαι τὰξ αὐτῶ(ν)

23 ἐσόμενα κατ' ἔτος ἀπὸ τοῦ εἰσιόντος ιη∟ Καίσαρος διὰ τὸ τὰ τοῦ ἐνε(στῶτος) ∟

βούλ(ηται)

24 εἶναι τοῦ Πρωτάρχου καὶ οἰκονομ(εῖν) καὶ ἐπιτελ(εῖν) κατ' αὐτῶν ὅτι ἐὰν ⟦θέλῃ⟧

ἀπὸ τῆ(ς) δε τῆ(ς)

25 τελειοῦν δὲ καὶ οὓς ἐὰν ἑτέρους θέλῃ χρηματισμοὺς μετενεγκ(όντα)

συνχωρή(σεως) καὶ τῶν πρὸς αὐτὴ(ν) εἰκ(όνων ?)

26 ἐπὶ τοὺς τόπ(ους) τῶι σιπρ... καταλοχισμ(οὺς) ....αλας καθη(κ...) ⟦...⟧ καὶ

---

13 τὰ λοιπὰ korr. aus Unleserlichem. – ἀρουρῶ(ν) ohne Zahl. – 14 statt καταναρω kann auch κατανδρω gelesen werden; etwa κατ' Ἀνδρῶ(ν πόλιν)? – Ἀλεξανδρίων: gemeint ist wohl Ἀλεξανδρέων sc. χώρα; darüber ganz undeutliche wohl absichtlich verlöschte Spuren. – 18 es scheint παρ', nicht πρὸς dazustehen. – 19 gemeint ist ⟦προκ(ειμένας)⟧. – Ende: καὶ aus η korr. – 20 Ende: der letzte Bst. eher ε als σ. ἐάσ(ειν) scheint unmöglich, ἐξε(ῖναι) ebenso. – 21 Anf. sehr undeutlich; μὲν passt besser zu den Bst. als τὸν. – Von κρατεῖν ganz geringe Reste. – 22 Pap. ταξ. – 25 hierzu vgl. No 1127, 33; aber ἀντίγραφον τῆσδε τῆς συνχωρήσεως ergiebt sich hier nicht. – 26 vgl. 1127, 33. 1130, 22/3. – καταλοχισμοὺς sehr zw.; dahinter anscheinend κλη, jedoch κληρούχων unmöglich. – ὡς καθή(κει) nicht möglich.

verte

μετεπι
27 γράφεσθαι τοὺς . . . ους [μὴ] π̣ρ̣ο̣ς̣δεηθέντ̣ι̣ τ̣ῆ̣ς̣ τ̣ο̣ῦ̣ Πρωτάρχ(ου) παρουσίας
28 ⟦. . . . . ⟧ π̣ρ̣ὸ̣ς̣ τὸ̣ν̣ ἴ̣σ̣ο̣ν̣ κατὰ
29 μηδ(ὲν) ἀντιπ(οιεῖσθαι) καὶ π̣αραβ̣ά̣ν̣τ̣α μηδὲν τῶ̣ν̣ ἴσω̣ν̣ ἐπιτελ(εῖν) τὸν
30 Πρώ(ταρχον) μηδ' ἄλλον ὑ̣π̣ὲ̣ρ̣ α̣ὐ̣τ̣[οῦ, παρέ]ξ̣εσθαι δὲ] τὴ(ν) π̣ρ̣ᾶ̣σιν βεβ̣αίαν καὶ
ἀνέπαφον καὶ
31 καθαρ(ὰν) ἀπὸ πάντ̣(ων) δ̣η̣μ̣ο̣[σίων καὶ τῶν ἄλλων τελ]ε(σμάτων) ἕως τοῦ αὐτο(ῦ)
32 ιζ L Καίσαρος [ἀπὸ δὲ . . . .]. ἰδιωτικ(ῶν) εἰς τὸ(ν) ἄνω χρόνο(ν)
33 καὶ πάντα τὸν ἐ̣π̣ε̣λ̣ε̣υ̣σ̣ό̣(μενον) . . . . . ἀ̣φ̣[ι]σ̣(τάνειν) τοῖς ἰδί(οις) δαπ(ανήμασιν), ἐὰν δέ τι
34 τούτων παραβῆ, χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συνκεχωρη(μένα) ἔτι καὶ προσεκ(τίνειν)
35 αὐτὸ(ν) ὃ εἴλ(ηφεν) [εἰς τὸ κεφ(άλαιον) σὺν ἡμιο]λίαι [καὶ ἄλλας] ἐπίτιμο(ν) ἀργυ(ρίου) ⊢ λ
36 κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ ὡ[ρισμ(ένον)] π̣ρ̣[ό(στιμον)] καθάπ̣ε̣ρ̣ ἐ̣γ̣ δ̣ίκης, ἐ̣ὰ̣ν̣ δ̣ὲ̣ . . . π̣ρ̣ . . ι̣ας ὁ Πρώταρχ(ος)
37 τῶι [Τρύ]φ̣[ωνι] κ̣α̣ὶ̣ . . . . . ὀ̣φ̣ε̣ί̣λ̣ε̣ι̣ τ̣ῶ̣ν̣ ὑπαρχουσῶ̣ν̣ ἀ̣ρ̣ο̣υ̣ρ̣ῶ̣ν̣ διακο-
38 σίων [. . .] φ. λειν [. . . . .]. ρ̣. φ̣ α ἐ̣π̣ι̣ μ̣η . . (. .) μετ̣ὰ̣ τὰ̣ς̣ α̣ὐ̣τ̣ο̣(ῦ)
39 γ̣ρ̣ . . . . . [L ι]ζ Καίσαρος Φαρμ(οῦθι) ιβ̣ — 7. April 13 v. Chr.

27 l. μετεπιγράφεσθαι. — In dem auf τοὺς folgenden Worte ist korrigiert; der 3. Bst. kann σ oder ε, schwerlich π sein. Dann sehr geringe Spuren, deren Deutung sich aus No 1127, 36. 37 ergiebt. — 28 die gestrichene Stelle ist ganz unleserlich. — πρὸς τὸν ἴσον zw; aber αὐτὸν unmöglich. — 29 παρα ziemlich sicher; βαντα entspricht den Spuren noch am besten. — 31 für die Erg. ist Oxy. III 504 benutzt, da das hochstehende ε am Ende der Lücke am ehesten zu τελε(σμάτων) passt. — δημο sehr zw. — 33 Mitte nur schwache Spuren: αὐ(τὸν) Πρώ(ταρχον)? — 36 Ende: von hier an ist alles unsicher, mit Ausnahme der nicht unterpunktierten Stellen. — 38 ὀ]φίλειν liegt nahe, verträgt sich aber nicht mit dem zw. ὀφείλει der vorigen Zeile.

SCHUBART.

108 R. No 1130.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 17 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1121. Verso leer. Derselbe Text von Z. 2–21 ist auf 110 R I (auf demselben Blatte über No 1140, von derselben Hand) in sehr kleiner Schrift enthalten und zwar in Z. 7–28 dieses Blattes. Die ersten 6 Zeilen von 110 R lassen nur geringfügige Reste erkennen, aber die hier vorkommenden Namen Demetrios und Diodotos beweisen, dass Z. 1–6 nichts mit der folgenden Urkunde zu thun haben, sondern den Entwurf einer andern enthalten. Der Schreiber von 110 R hat also auf derselben Seite 3 verschiedene Entwürfe aufgezeichnet. Derselbe hat auch auf 128 V eine sehr schlecht erhaltene Urkunde geschrieben, in der dieselben Personen wie in unserm Texte begegnen; dagegen steht auf 128 R von derselben Hand wie 108 R eine nur in Resten erhaltene Urkunde, worin zwei der Personen von 108 R, Pylaimenes und Hermias, erscheinen. 26. Jahr des Augustus.

Verkauf eines Grundstücks (παραχώρησις), Alexandrien.

[Πρωτάρχ]ωι

[παρὰ Σα]ραπί[ω]νος τοῦ Διοδώρου Ἀλθαιέω[ς καὶ παρὰ Πυλαι]μένου τοῦ

[Ἀκρ]άτου Καίσαρ[ο]ς παρόντος καὶ συνευδοκ[οῦντος τῇ δὲ τῇ συνχωρ]ήσει

.... τοῦ δεσπότου [Ἀ]κράτου τοῦ Καίσαρος

[Γαίου Ἰουλίου Ἑρ]μίου κεχ[ρη]ματικότος δὲ Ἑρμίου τοῦ Πρίσκου. Περὶ τῶν διεσ-]

5 ταμένων [συν]χωρεῖ ὁ Πυλαιμένης [εὐπειθὴς κα]τὰ πᾶν γεγονὼς

ὑπὸ τοῦ Σαρ[απί]ωνος καὶ ἀπεσχηκὼς [παρ' αὐτοῦ διὰ χειρὸς ἐξ] οἴκου τὸ ἐστα-

[μένον] παραχωρητικὸν παρακεχωρη[κέναι αὐτῷ τοὺς ὑπάρχοντας αὐτῷ]

---

1 die Erg. ist wegen des 26. Jahres sicher; 110 R I lässt nichts erkennen, aber 128 R hat deutlich diesen Namen. — Die Zeilen 2–9 sind so schlecht erhalten, dass ihre Herstellung nur aus 110 R I gewonnen werden kann; sie ist aber dadurch vollständig gesichert. — 3 110 R I hat σ[υνχωρ]ήσει in starker Zusammendrängung; an παραχωρήσει ist nicht zu denken. — 4 Ἑρμίου τοῦ Πρίσκου ist auch in 110 R I undeutlich; dagegen 128 R klar. — Der Zusatz über der Zeile fehlt in 110 R I. Dagegen bietet 128 R: τοῦ τοῦ Αὔκτου καὶ Πυλαιμένου κυρίου (δεσ über κυ) Ἀκράτου τοῦ Καίσαρος; die Urk. 128 V hat δεσπότου. Offenbar schwankte hier der Schreiber, ob er κυρίου oder δεσπότου schreiben sollte. Für die Stellung der mit Καίσαρος bezeichneten Personen ist diese Stelle wichtig; da die Lesung erst jetzt gelungen ist, konnte ich sie Arch. f. Pap. V 116 ff. noch nicht verwerten.

verte

ἐν κώμῃ Ὑ[ψ]ηλῇ τοῦ Λυκοπολεί[του τῆς Θηβαίδος ἐκ τ]οῦ πρὸς
ἀπηλι[ώτην μέρους τόπ]ους [ἐν οἷς οἰκία καὶ] βαλανεῖον δημόσι[ο]ν
10 [πρότερον Διογ]ένους τοῦ Ἰ̣σ̣ι̣δ̣ώ̣ρ̣ο̣υ̣, ὧν [γείτον]ες νότωι δρόμος
τοῦ ἱεροῦ Χ[νο]ύβεως θεοῦ μεγίστου βορρ[ᾶι προ]βατ[ι]ῶνες τ̣ο̣ῦ̣
Ἀμενώθο[υ] ἀπηλιώτηι ὕδρευμα λιβὶ [κοι]νὴ εἴσοδος καὶ ἔξοδος
τῶν τόπων, καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν κρατεῖν καὶ κυρι[εύει]ν τὸν Σαραπίωνα
τ̣ῶ̣ν̣ π̣α̣ρ̣α̣κ̣εχ̣[ωρη]μένων αὐτῶι καὶ ἐ̣μβατεύειν [καὶ ἐποι]κοδομεῖν καὶ
15 ἐγμισθοῦν [καὶ] ἑτέροις παραχωρεῖν καὶ χρῆσθ[αι καὶ] διοικεῖν καὶ ἐ̣π̣ι̣τ̣ε̣λ̣ε̣ῖ̣ν̣
π̣ε̣ρ̣ὶ αὐτῶν ὃ ἐ[ὰν βο]ύληται, μηδεμίαν δ' εἶναι ἔφ[ο]δον τῷ̣ Πυλαιμέ(ν̣η̣)
μηδ' ἄλλῳ̣ ὑ[πὲρ] αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Σαραπίωνα τ̣ὸ̣ν̣ παρακ̣εχ̣ω̣ρ̣[η]μ̣έ(νον) [μ]η̣δ' [ἐ]πὶ̣
μέρος αὐτῶν [μ]ηδ' ἐπὶ τὰ ἐξ αὐτῶν περιγινόμενα ἀπ[ὸ] μηδενὸς
ἁπλῶς ἐνγ[ρά]πτου ἢ ἀγράφου κατὰ μηδένα τρόπον, ἐξακολουθεῖν
20 δ' αὐτῶι τὴν βεβαίωσιν διὰ παντὸς ἀπὸ πάντων καὶ ἀφισ[τάν]ειν τὸν
ἐπελευ[σό]μενον τοῖς ἰδίοις δαπανήμασιν, ὑ̣π̣. . . . .αι δ' αὐτὸν καὶ αἷς
ἐὰν ἄλλαις [προ]αιρῆται ὁ Σαραπίων περὶ τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῶν ἐπὶ τ̣ῶ̣ν̣
τόπ[ων] ἀ̣ρχείω̣[ν] οἰκονομίαις μ̣η̣δ̣ὲ̣ν̣ ἕτερον λαβόντα τῶν δαπα-
νημάτων ὄντων πρὸς τὸν Σαραπίωνα, ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συν-
ὁ Πυλαιμέ(νης)
25 [κεχωρημέ]να ἐ̣[κτ]ί̣νειν αὐτὸν ὅ̣τ̣ε̣ εἴληφεν παραχωρητικὸν σὺν ἡ-
μ̣[ιολίᾳ̣ κ]αὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ ἄλλας ἀρ[γυ(ρίου)] ⊢ λ καὶ τὸ ὡρι[σμένον]
πρόστε[ι]μον καθάπερ ἐγ δίκης, ἀνακεκομίσθα[ι] δὲ ὁ Σαραπίων

---

8 obwohl der Gegenstand in der Thebais liegt, ist die Urkunde in Alexandrien geschlossen; das beweist 1) ihre formale Übereinstimmung mit den übrigen alex. Urkunden, 2) die Vereinigung von 110 R I mit 110 R II (No 1140), das sicher alexandrinisch ist, auf einem Blatte durch denselben Schreiber, 3) der Hinweis auf die ἐπὶ τῶν τόπων ἀρχεῖα Z. 22/3, d. h. die des Lykopolites im Gegensatz zu Alexandrien, 4) die Beziehungen der Personen zu Alexandrien, von denen Sarapion Bürger ist, und Pylaimenes und Hermias nach 128 R Verträge durch das καταλογεῖον geschlossen haben. – 10 Anf.: auch in 110 R I ist πρότερον sehr unsicher. Ἰσιδώρου ist auch 110 R I zw. – 11 in 110 R I scheint προβατιας zu stehen, unsicher ist nur das Wortende. – 12 zu Amenothes vgl. Aegyptiaca, Festschr. Ebers S. 107 ff. 142 ff. Otto, Priester II 214. Milne, Greek Inscr. S. 37. No 9304. Hier ist er nicht als Gott bezeichnet. 15 ἐπιτελεῖν ist auch 110 R I undeutlich. – 16 in 110 R I scheint [ὡ]ς ἐὰν zu stehen. – 21 110 R I reicht bis δαπανήμασι.

verte

(108 R.) (No 1130)[3]

παρὰ τοῦ Πυλαιμένου ἃς εἶχεν κατὰ τῶν προκειμένων ἀσφαλείας
κ̣. . . . . [. . . . .]ε̣ν̣ου τοῦ Σαραπίωνος ἐ̣ν̣ τ̣ῇ ἐπὶ τὸν Γάιον
30 Ἑρμίαν ἐφόδωι ὑ̣π̣έρ̣ τ̣ε̣ βεβαιώσεως οὗ παρακεχώρηκεν α . . α
κ̣ατ̣ὰ τὴν συνχώρησιν χωρίου ἀ̣ρ̣ο̣υρῶν δύο κα̣ὶ̣ οὗ ὀφ̣ε̣ίλει α̣ὐ̣τ̣ῷ̣ . . . . .

(Jahr) κϛ Καίσαρος Μεχεὶρ κ̄ — 14. Feb. 4 v. Chr.

Reste von 2 Zeilen andrer Hand.

---

29 fängt vielleicht mit κ̣α̣ὶ̣ an, dann etwa π̣ί̣σ̣τ̣ε̣ι̣ς̣ zu vermuten, aber die Spuren kann ich nicht deuten; dann μὴ ἐλαττουμ]ένου ? ἐγγραφομ]ένου ? vgl. No 1108, 26 f. – 30 Anf. sehr unsicher. Ende. hinter dem letzten α ist die Oberschicht abgesprungen, es können noch 2 bis 3 Bst. gefolgt sein; α̣ὐ̣τ̣ῷ̣ passt nicht zu den Resten.

SCHUBART.

---

85 V. No 1131.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine, gewandte Handschrift wie No 1116 mit vielen Korrekturen von derselben Hand. Zwei zusammengehörige Urkunden; die Lesung ist besonders bei der zweiten, wo viel abgerieben und durch Korrekturen undeutlich ist, nur teilweise gelungen, auch die Kleinheit der Schrift strengt das Auge ungewöhnlich an. Obwohl noch mehr gelesen werden kann, teile ich das bis jetzt Entzifferte mit, weil der Inhalt wertvoll ist. Rekto leer. Jahr 17 des Augustus.

Erbteilung, Alexandrien.

I

[Πρωτάρχω̣]
[παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ . . . . . . καὶ]
π̣α̣ρ̣ὰ̣ [Ἰσιδώρου τοῦ Ἀθηνοφόρου καὶ τῆς τούτου γυναικὸς τοῦ δὲ Ἀπολλωνίου
ἀδελφῆς Ἑρμιόνης τῆς . . . μετὰ κυρίου . . .]
Ἐπεὶ οἱ . . . [. . .
5 τῆ̣ς̣ π̣ε̣ν̣[. . .

---

1 für das 17. Jahr ist Protarchos als Adressat wahrscheinlich. – 2/3 die Verteilung der Namen auf diese Zeilen ist unsicher; jedenfalls ist mit Abkürzungen zu rechnen.

verte

(85 V.) (No 1131)[2]

καὶ [τ]ῆς . [...

Ἀρσινόη[...

ἀπεσχη[κ...

γραψε ... [...

καὶ τῆς [ca 28 Bst ᾿Ισίδ]ωρος [.......]

10 λεγομε[ν ca 28 Bst Ἰσίδ]ωρον καὶ τὴν . .

μητέρα Ἀρσινόην πρ[ὸ τῆς εἰς τὸν Ἀπολλώνιον] καταγραφῆ(ς) μετηλλα[χέναι]

[[καὶ ... . [.........] συνχωροῦμεν πρὸς ἀλλήλους ἐπὶ

τοῖσδε, ὥστε ἐπάναγκες τ[ὸν Ἰσίδωρ]ον ἕως Φαμεν(ὼθ) τοῦ ἐνεστῶτος ιζ L

Καίσαρος καταγράψειν τῶι Ἀπολλω]νίῳ ἐν συντάγμ(ατι) διὰ τοῦ πολειτικ(οῦ) ἀρχή(ου)

15 τοῦ δηλουμένου οἰκι[δ]ίου καὶ [τῆς π]ροσούσης ἐπαύλεως τὸ [[ἡ μέ(...) ....]] ἐν τῷ αὐτῷ πρὸ(...)

μέρος (ἥμισυ) διὰ τὸ τὸ λοιπὸν τούτ(ου) μ[έ]ρος ἥμισυ εἶναι τῆς προκ(ειμένης) [[τοῦ Ἀπολλωνίου]]

[[ἀδελφῆς γυναικὸς δὲ τοῦ Ἰσι[δώρου]]] .... Ἑρμιόνης τῶν τελ(ῶν) καὶ ἀπ(αν)η(μάτων) τῆς εἰς τὸ(ν)

Ἀπολλώ(νιον) καταγραφῆ(ς) ὄντων πρὸς τὸ(ν) Ἀπολλώνιον, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ νῦ(ν) κρα(τεῖν) καὶ κυριεύειν

τοῦ ἡμίσους μέρο(υς) τοῦ οἰκιδίου καὶ τῆς προσούσης ἐπαύλεως [[καὶ ἄλλη(ς)]]

20 καὶ ὅτι [ἐ]ὰν θέλ(ῃ) ἐπιτελ(εῖν) καὶ ἐξεῖναι αὐτῷ στρατευομ(ένου) τοῦ Ἰσιδώρο(υ) ἐν τοῖς

κατ[ὰ] τὴ(ν) καταγραφὴ(ν) μετενενκ(όντι) χρη(ματισμὸν) ἀπὸ τῆσδε τῆς συγγραφῆς [σὺν τ]ῇ ἑαυτ(οῦ)

εἰκ[ό]νι εἰς τὸ πολειτικ(ὸν) ἀρχ(ῆον) .. ... εἰς ἑατο(ῦ) ἢ ὧν ἐὰν βούλ(ηται) [ὀνό(ματα)] καταγραφὴ(ν)

τοῦ ἡμίσους μέρο(υς) τ(ῶν) πρ[ο]κ(ειμένων) τῶν πρὸς αὐτοῖς ὄντων κω..διων ἀντιλειπόντων

καὶ παρὰ ταῦτα μηδὲν ἐναντίο(ν) ἐπιτελ(εῖν) τὸν Ἰ[σί]δωρο(ν) μηδ᾽ ἕτερο(ν)

---

12 wie weit gestrichen war, ist unklar. – 13 trotz des Datums Z. 31 ist hier Phamenoth wahrscheinlicher als Pharmuthi. – 14 συνταγμ unsicher, vgl. aber Z. 50 – 15 Ende: wie es scheint war ἥ(μισυ) μέ(ρος) beabsichtigt. – 20 zu στρατευομένου vgl. No 1127, 29. – 21 συγγραφῆς, wahrscheinlicher als συγχωρήσεως, wäre Versehen des Schreibers, da die vorliegende Urkunde unzweifelhaft eine συγχώρησις ist. – Ende: die Erg. zw., weil Z. 22 εἰκόνι nicht sicher ist. – 22 τὸ; auch τὰ möglich, aber sachlich anstössig. – Hinter ἀρχῆον ist zu erwarten ποιεῖσθαι τὴν in Abkürzung; aber die vorhandenen Spuren kann ich nicht sicher deuten. – 24 vgl. No 1129, 29.

verte

25 [β]εβαιοῦν δὲ καὶ πάντα τὸν ἐπελ(ευσόμενον) ἀποστή(σειν) παραχρῆ(μα) τοῖς
ἰδίο(ις) δαπ(ανήμασιν), ἐ[ὰν] δέ τι τούτων παραβ(αίνῃ)
χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ σ(υνκε)χ(ωρ)η(μένα) ἔτι καὶ ἐκτίνιν αὐτὸν ὃ εἴλη(φεν)
παρὰ τ[ῆς] Ἀρσινόης
κεφάλαιο(ν) σὺν τόκ(οις) καὶ τὰ βλ(άβη) καὶ δαπ(ανήματα) καὶ ἄλ(λας) ἐπίτιμ(ον)
ἀργυ(ρίου) ⊢ λ καὶ τὸ ὡ[ρισμ]έ(νον) πρόστιμ(ον)
καθάπερ ἐγ δίκης, μενεῖ δὲ κύριον καὶ βέβαιον ὃ ^καθότι καὶ ἔστιν^ ποιεῖται ὁ Ἀπολλ[ώνιος] τῶι
Ἰσιδώρωι ἐν τῇ ἐνεστώσῃ ὥρᾳ χειρόγραφον ἐπὶ τοῖ[ς δι' αὐ]τοῦ
30 ση . . . .

L ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιϛ — 11. Apr. 13 v. Chr.
ἰδιω(. . .)

II

Ἀπολλώνιος . . . . ου Ἰσιδώρωι Ἀθηνοφόρου χαίρειν. Ἐπεὶ ἡ ἐμὴ καὶ ἔτι
τῆς ἀδελφῆς μου σοῦ δὲ γυναικὸς Ἑρμιόνης μήτηρ Ἀ[ρ]σινόη μετήλ(λαχε)
35 καὶ . . χι . . . . . . οὐδέπω τετάφθαι, ὁμολογῶι τῆς [ἐσομ]ένης εἰς τὴν
ταφὴν τῆς Ἀρσινόης ⟦δώσειν⟧ δαπάνης μεριζομένης εἰς μέρη
ἴσα δύο δώσειν τὸ ἥμισυ μέρος καὶ ⟦. . .⟧ ^παραχρῆ(μα) τὰ . . . οντα τῆ(ς) ταφῆ(ς) . . . .^ . . . . τῆς
Ἑρμι[ό]νη(.) ου . . . . . καὶ ουσ . . τὸ ἕτερον μέρος . . [. . . . . .] . . . . θαι
Ἀρσινόη . . . . ολ(. . .) οἰκίδιο(ν) καὶ τὸ^ην^ προσοῦσαν ἔπαυλιν [. . . . .]
40 πρ . . [. .] . . . . τουσαν καὶ ου ⟦. .⟧ . . . . . . [. . . . .]
ἐαν ἐ[τ]ερ . . . . ^ε. . . . . . κ. . . . . .^ περ τοῦ καταγραφ . . . . [. . . . .]

---

26 es scheint σχη dazustehen, was συνκεχωρημένα bedeuten muss. — 26/7 vielleicht war dies Kapital in Z. 4 ff genannt. — 29 ὥρᾳ ist wahrscheinlicher als ἐνεστώσῃ ἡμέρᾳ, wobei ein η fehlen würde. — 30 es scheint nicht σημαινομένοις πᾶσι dazustehen; σήμερον ? — Das χειρόγραφον folgt auf demselben Blatte. — 32 zu ἰδιω vgl. 1116, 43. — 35 τυγχάνει unmöglich, eher wäre an μέχρι τούτου zu denken; συμβέβηκε ausgeschlossen. — 37 über der Zeile viell. τὰ δέοντα. — Ob τῆς oder τὴν ist zw. — 38/9 Sinn viell.: ἐφ' ᾧ τὴν Ἑρμιόνην δώσειν τὸ ἕτερον μέρος εἰς τὸ θάπτεσθαι τὴν Ἀρσινόην. — 38 και ebenso wie 40 και kann auch η oder δι sein; beide Male scheint dasselbe Wort zu stehen. — 39 το in τὴν verb. ohne Streichung des ο. — 41 Anf. eher ἐᾶν als ἐάν. — ὑ]πὲρ τοῦ καταγράφ[ειν διὰ τοῦ πολειτικ(οῦ)] ?

verte

(85 V.) (No 1131)[4]

ἀρχῆ(ου) τ̣ὸ̣ ἥμ̣ισ̣υ̣ καὶ εἶναι τὸ λοιπ(ὸν) ἥμισυ τῆς Ἀρσ̣ι̣[νόη]ς̣

δι...τ̣η(...) εν.ἀρ... [[............ δ̣ιά̣θ̣ε̣σ̣ι̣ν̣]] [.............]

ἀγοράσ[[ε̣τ̣αι̣ δὲ̣]] Ἀμμ̣ώνιος ἐφ' ᾗ ἐστάμεθα τιμῇ ⊢ β̣τ̣. [.........]

45 [[μηδὲ........]] ε̣..ρα̣ς̣ δὲ δεδωκ[[...]] μ̣ὴ̣]]δὲ̣ [............]

ἀσφάλειαν, ἀν⟨εν⟩ήνεκται ἡ προκ(ειμένη) συγχώρησ̣[ι]ς κ̣α̣ὶ̣ [.........]

[Ἀμ]μ̣ώνιος κατα.. [...] [[τὸν ο̣ὐραν..(...)]] καὶ ἀπ.α̣ι̣ρ̣η̣....α̣ [........]

48 [[καταγραφῆ(ναι) τὸ ἐπιβάλλο(ν) καὶ αὐτῇ μέρο(ς) καὶ...... [.. ......]]]

49 [[......]] καταγράψειν αὐτῶι ἢ οἷς ἐὰν συντάσ[σ]η ....]

50 τῆς προκ(ειμένης) τιμῆ(ς) τὸ ἥμισυ μέρος, ἐὰν δὲ. ω... [.........]

51 τὸ ἐν ἐμοὶ μέρος ἥμισυ, ἐξέσται σοι τῶι Ἰσιδώ[ρωι] .....

52 καταγράφειν τῶι Ἀμμω(νίωι) τὸ ἐν ἐμοὶ μ̣έ̣ρ̣ο̣ς̣ ἥ[μισυ [[ἀπαραπο-]]

[[δίστωι ὄντι]] ἀπαραποδίστωι ὄντι κ̣α̣ὶ̣ μ̣ὴ̣ π̣ρ̣[οσφέρειν]

πρόσκλη(σιν) ἢ διαστολ(ήν) καὶ . τ..... νιον με ἑκαστ̣(..) μ[ηδὲν τῶν]

55 προγεγρ(αμμένων) παραβῆ(ναι) ἢ ἐκτίσ(ειν) τά τε βλ(άβη) καὶ δαπ(ανήματα)

καὶ ἐπ(ίτιμον) ⊢ λ κ̣α̣ὶ̣ ε̣ἰ̣ς̣ τ̣ὰ̣ [...] ⊢̣ ρ̣

τῆς πράξεως γεινομ(ένης) ἔκ τε μο̣υ̣ . ι̣σ̣μ̣ σ̣α̣ . ρ̣υ̣(...) τῶ̣ν̣ μο̣ι̣ ὄ̣ντων....χρη

[.]ασ̣ [. ἡ]μ̣ι̣σ̣ο̣υ̣ς̣ μ̣έ̣ρ̣[ο(υς)] π̣ά̣ν̣των καθάπερ ἐγ δίκης

Interlinear additions:
- over 42: ...
- over 43: ο..ν; ....ν
- over 44: κ..λοε(...)
- over 45: οὐδὲ; εν; οὐ
- over 46: δὲ
- over 47: καταγραφῆναι τὰ προκ(είμενα), ... ων
- over 48 (left): ..... ω..ειστ[[.....]] Ἰσίδωρος καταγράψας κ̣α̣ὶ̣ τ̣ὰ̣ [........]
- over 49 (left): ......
- over 50: μέρο(ς) ἥμισυ τῶν προκ(ειμένων); ἢ σοὶ συντάξω κ̣[αταγράφ]ε̣ι̣[ν]
- over 51: ἐφ' ᾧ λήμψομαι
- over 52: τὸ ἥμισυ τῶν τοῦ ἀργ(υρίου) ⊢ βτ

42 Ende αρ deutlich; entweder Versehen statt Ἑρμιόνης, oder auf eine frühere Abmachung bezüglich. — 44 hier und 47 ist Ἀμμώνιος wahrsch., 52 gewiss; also nicht der Briefschreiber Ἀπολλώνιος. — 45 links etwas entfernt: ε̣π̣αν (?). — 48 von hier bis 52 stehen links ausgerückt über den Zeilen mehrere Worte, die augenscheinlich nicht den Zeilen einzuordnen sind, sondern einen selbständigen Zusatz bilden, der in 50–52 erkennbar ist. — 48 wie es scheint, war die ganze Zeile durchgestrichen. — 50 zu συντάξω vgl. Z. 14. — 53 Ende: Erg. zw. — 54 διαστολικόν ? καὶ ἐπιτελούμενόν με ἑκαστ(α) scheint nicht möglich. — 56 ἔκ τε ἐμοῦ καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων μου passt nicht zu den Resten. — χρη viell. abgekürzt, oder χρη[μ]ά̣τ̣[ων ? — 57 unmittelbar unter der Zeile bricht der Papyrus ab.

SCHUBART.

79 V. No 1132.

Papyrus. H. 31 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Kleine, gewandte und deutliche Schrift, die jedoch an manchen Stellen abgerieben ist; vgl. No 1116. 1128. Auf Rekto von andrer Hand eine Urkunde über Darlehn aus dem 17. Jahre. Jahr 17. des Augustus.

Anfang eines Vertrages; Inhalt nicht erkennbar. Alexandrien.

Πρωτάρχωι

παρὰ Ἀμμωνίο(υ) τοῦ Διονυσίο(υ) Ζη(νείου) καὶ παρὰ Ἀλεξάνδρου τοῦ Νικοδείμου

Μακεδό(νος). Ἐπεὶ κατὰ τὰς διὰ τοῦ κριτηρίου τετελειωμένας ὑπό τε

τοῦ Ἀμμωνίου καὶ ἔτι τοῦ μετηλλαχότος τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀδελφοῦ

5 Θεοδώρου τοῦ Νικοδείμου συνχωρήσεις δ σημαίνεται

κατὰ μὲν μίαν τῶι ιε ∟ Καίσαρος Θωῦθ τὸν Ἀμμώνιον (Aug./Sept. 16 v. Chr.)

πρὸς ἃς ἐδάνεισεν τῶι Θεοδώρωι κατὰ μνημονικὴν συγ-

γραφὴν ⊢ φ καὶ τόκους (καὶ κατὰ διαγραφὴ(ν) διὰ τῆ(ς) Μαρίωνος καὶ [Θεο]γένο(υς) τραπ(έζης)) προσβεβλῆσθαι διὰ τῶν πρακτόρων

τῶν τοῦ Θεοδώρου ὑπαρχόντων ἐν τῷ Αὐρινείτῃ τῆς

10 Ἀλεξανδ(ρέων) χώρα(ς) περὶ κώμην Σύρων γύου ς' ἐπισήμου Πα[ι-]

Zum Inhalt: Erhalten ist nur der Vordersatz, der den Inhalt von 4 vorausliegenden συγχωρήσεις mitteilt. Der ersten von ihnen ist eine μνημονικὴ συγγραφὴ vorausgegangen, die sich auf ein von Ammonios dem Theodoros gewährtes Darlehn bezog. Die hier vorliegende συγχώρησις kann die endgültige Erledigung des verwickelten Geschäftes enthalten oder die Übernahme der Verpflichtung des inzwischen verstorbenen Theodoros durch seinen Bruder Alexander ausgesprochen haben. Als Datum darf das 17. Jahr angenommen werden, weil 1) der Schreiber sonst für dieses Jahr nachweisbar ist und 2) die letzte vorausliegende συγχώρησις gegen Ende des 16. geschlossen ist, wie Z. 38 zeigt. – 5 ob Νικοδείμου oder Νικοδήμου ist hier zw.; dagegen ist die erste Form in Z. 2 sicher. – 8 über der Zeile: zur Bank des Marion und Theogenes vgl. Z. 33. – Statt προσβεβλῆσθαι kann auch προσβεβαιοῦσθαι gelesen werden; doch wird das erste durch die Schriftreste und durch Z. 17 προσβολὴν mehr empfohlen. – 10 zum Syrerdorfe vgl. No 1123, 2. Das Alexandrinerland besteht aus numerierten γύοι, die ein „Zeichen" haben. Die Erg. Πα[ι]δέρωτος ist kaum zw.; παιδέρως ist nach Paus. II 10, 6 eine Pflanze, die nur im Hofe des Aphroditetempels in Sikyon wächst: τὰ δὲ φύλλα ἐλάσσονα ἢ φηγοῦ, μείζονα δέ ἐστιν ἢ πρίνου, σχῆμα δέ σφισιν οἷον τοῖς τῆς δρυός. Ob Ἀβρυτάνου mit der Pflanze ἀβρότονον zusammenzustellen ist, bleibt ungewiss. Es scheint, dass hier das Zeichen

verte

(79 V.) (No. 1132)[2]

δέρωτος καὶ Ἀβρυτάνου γῆν χέρσον κατακεκλυσμένην
ἥ ἐστιν ἀρου(ρῶν) ϑδ´ιϛ´ λβ´ κ[ο]ινῶν τὸ περιλελιμμένον αὐτῶι
μέρος ∟ καὶ ἐν τῶι αὐτῶι γύῳι καὶ ἐπ(ισήμῳ) ἄλλην ἐχομένην χέρσ(ον)
ἐκ τοῦ πρὸς νότον μέρους ὁμοίως κατακεκλυσμένην ἀρου(ρῶν) ε
15 καὶ ἐν τῶι αὐτῷ γύωι καὶ ἐπ(ισήμῳ) ὁμοίως κατακεκλυσμένην ἀρού(ρας)
ἥμισυ τέταρτον ἑκκαιδέκατον καὶ παρακεχωρῆσθαι τὸν αὐτὸν
Ἀμμώνιον παρὰ τοῦ Θεοδώρου διὰ τῶν πρακτόρων προσβολὴν τῶν
πρότερον Ἀριστίου τῆς Ἀριστίωνος ἐποικίου ἐν τῆ Σύρων κώμη καὶ
τ⟦α⟧[ῶν] συνκυρόντ⟦α⟧[ων] ἐργαστηρί⟦α⟧[ων] καὶ ψιλ⟦ους⟧[ῶν] τόπ⟦ους⟧[ων] καὶ οἰκοπέδ⟦α⟧[ων] ⟦καὶ⟧
20 εἰληφέ(ναι) τε τὸν αὐτὸν Ἀμμώνιον παρὰ τοῦ Θεοδώρου ἀπὸ τῶν τοῦ ἀργυρίο(υ)
δραχ(μῶν) φ ⊢ ϛ καὶ πεπληρῶσθαι τοῖς τῶν φ ⊢ τόκοις ἕως τοῦ ση-
μανθέντος χρόνου, ἔτι δὲ καὶ εἰληφέναι ⟦τὸν αὐτὸν Ἀμμώνιον⟧
⟦παρὰ τοῦ Θεοδώρ[ου]⟧. εἰς τὸν τῆς προσβολῆς λόγο(ν) ὧν παρ⟦άκε⟧[ε]
χώρη⟦μ⟧[σ]εν αὐτῶι τῶν Ἀριστίου ἀργυ(ρίου) ⊢ . , κατὰ δὲ ἑτέραν
25 τὴν γεγο(νυῖαν) τῶι αὐτῶι ∟ Φαῶφι σημαίνεται τά τε προκείμ(ενα) — Sept./Okt. 16 v. Chr.
καὶ λοιπῶν οὐσῶν ἐν τῶι Θεοδώρωι ἀπὸ τῶν τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ φ
δραχ(μῶν) τ προσδεδανεῖσθαι παρὰ ⟦τοῦ αὐτοῦ⟧ διὰ τῆς τε .
αὐτῆς τραπ(έζης) ἄλλας ἀργυ(ρίου) ⊢ φ, ὥστε γίνεσθαι ἐν τῶι Θεοδ(ώρωι) ⊢ ω.
ὧν καὶ ἀνενηνοχέναι εἰς τὸν Ἀμ(μώνιον) ἐν τῆ αὐτῆ
30 συνχωρή(σει) δανείου ⟦. . . .⟧ συνχώρη(σιν), κατὰ δὲ τὴν τρίτην

---

aus Blättern zweier Pflanzen bestand, die vielleicht in einen Markstein eingemeisselt waren. Vgl. No 1122, 18 das Zeichen Μοῦσαι. Ein Zeichen N̄, vielleicht aus Alexandrien, jedenfalls aus einer Stadt, führt P. P. III 73 an: ταμιεῖον εἰςιόντων ἐν δεξιᾷ ὄγδοον οὗ [ἐ]πίσημον N̄. — 18 da τῆς klar ist, muss man an Ἀρίστιον als weiblichen Namen denken. — ἐποικίου aus ἐπ οἰκίας korr. — 23 προσβολῆς unsicher gelesen, aber im Hinblick auf Z. 17 kaum zweifelhaft. — 23/4 der Schreiber hatte zuerst das partic. pf. pass im Sinne. — 24 hinter ⊢ unkenntliche Zahl. — 25 in den zweiten Vertrag war der Inhalt des ersten aufgenommen, wie es auch beim dritten (Z. 31/2) und zuletzt bei dem vorliegenden geschieht. — 27 über dem Gestrichenen Schriftspuren, vermutlich τοῦ Ἀμμωνίου. — Hinter τε eine Spur, die aber kaum etwas bedeuten kann; τε erklärt sich aus der ersten Fassung τοῦ αὐτοῦ, hätte jedoch hinter διὰ gestellt und nach Tilgung von τοῦ αὐτοῦ gestrichen werden müssen.

verte

(79 V.) (No 1132)[3]

τὴν γεγο(νυῖαν) τῶι ις L Καίσαρο(ς) Ἁθὺρ δηλοῦται τὰς προτέρας — Okt./Nov. 15 v. Chr.

συνχωρή(σεις)
ἀναφ̣ε̣ρ̣ε̣σθαι καὶ προσδεδανεῖσθαι τὸν Θεόδωρο(ν) παρὰ

τοῦ Ἀμμω(νίου) διὰ τῆς αὐτῆς Μαρίονο(ς) καὶ Θεογένο(υς) τραπέζης

Ἁθὺρ / Παχὼ(ν)
ἐν μὲν τῶι ⟦Παχ[ῶν]⟧ ⊢ ς, ἐν] δὲ τῶι ⟦[Ἁ]θ̣ὺ̣ρ̣⟧ ἄλλας ⊢ ς, ὥστε

35 γενέσθαι ἐντ̣ὸ̣ς̣ μ̣[ηνῶν . . . . . .] . . . . ἀργυ(ρίου) ⊢ 𐅵 ς, ἃς καὶ ω̣.

. . . . τὰς προκ(ειμένας) συνχωρή(σεις)
[. . . . .]ωι[. .]ε̣[. . . . .] δ̣ι̣α̣γ̣ρ̣α̣ψ̣ε̣(. . .) τῶι Θεοδώρ̣ω̣

[. . . . . συν]χώρη(σ. .), κατὰ δὲ τὴν τετάρτην

[συνχώρησιν τὴν γεγονυῖαν] τῶι αὐτῶι ις L Καίσαρο(ς) Π̣α̣ῦ̣ν̣ι̣ . . . — Mai/Juni 14 v. Chr.

Geringe Spuren mehrerer Zeilen bis zum Rande des Papyrus.

---

34 erhalten ist Παχ[. . . . . .]δε, davon παχ getilgt, also auch das zu ergänzende ων. – Bei der Erg. der Zahl ist vorausgesetzt, dass mit den 1200 Drachmen Z. 35 die Gesamtschuld angegeben ist (500–200+500+200+200). Die Umordnung der Monate durch Korrektur muss wohl ein Fehler sein; denn da im Kalender der Pachon später fällt als der Hathyr, kann in dem im Hathyr geschlossenen Vertrage nicht ein Darlehn vom Pachon desselben Jahres angeführt werden; es kann sich nur um den Pachon des vorhergehenden Jahres handeln. – 35 μ[ηνῶν, wenn richtig, fordert die Zahl der Monate; es ist aber unsicher, ob von der ersten zitierten συγχώρησις an oder von der vorausgehenden μνημονικὴ συγγραφὴ an gerechnet wird; die Spuren könnten zur Not ἑπτὰ zulassen und demnach auf [εἴκοσι] ἑπτὰ führen. – 36 die Spuren legen διαγραψε( ) nahe, was doch sachlich ausgeschlossen erscheint. – Über der Zeile: τας oder της oder ταις? – 39 ff. Es ist möglich, dass die Urkunde auf diesem Blatte zu Ende geführt war, denn trotz des langen Vordersatzes konnte der Nachsatz kurz sein.

SCHUBART.

68 R.I. No 1133.

Papyrus. H.36cm. Br.14cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, unschöne Schrift, stellenweise abgerieben und durch Reste des Stucküberzugs der Cartonnage undeutlich geworden. Am linken Rande ist ein aufliegender Papyrusstreifen mit den Zeilenanfängen schon im Altertum abgerissen worden, wie die weissen Stuckreste an dieser Stelle zeigen. Ursprünglich befand sich hier eine Klebung; eine solche erkennt man auch nahe dem rechten Rande; das Blatt war also von dem Fabrikballen in der von H. Ibscher, Arch. f. Pap. V 191 ff beschriebenen Weise abgeschnitten, ohne Rücksicht auf Klebungen. Unter dieser Urkunde steht No 1138. Auf Verso BGU 1058, von andrer Hand (17. Jahr). 12. Jahr des Augustus.

Urkunde über ein Eranos-Darlehen, Alexandrien.

[παρὰ] Χαιρήμον(ος) τοῦ Ζωπυρίω(νος) καὶ πα(ρὰ) Ἀρτεμιδώρο(υ) το(ῦ)
Παθρέω(ς) Πέ[ρσο]ο(υ)
[τῆς ἐ]πιγ(ονῆς) κ[αὶ] τῆ(ς) τούτ[ου] γυναικ(ὸς) Ἑρμιόνη(ς) τῆ(ς)
Χαιρήμ(ονος) Περσείνη(ς)
[μετ]ὰ κυρίο(υ) αὐτοῦ Ἀρτεμιδώρο(υ). Ἐπεὶ παρακληθεὶς ὁ Χα[ι]ρήμων
[ὑπ'] αὐτο(ῦ) Ἀρτε[μιδώ]ρο(υ) καὶ τῆς Ἑρμιόνη(ς) συνανίρηται αὐτο(ῖς)

---

1 die Adresse fehlt, kann aber auf dem abgerissenen Streifen gestanden haben; an Protarchos ist nicht zu denken, da er erst vom 16. Jahre an nachweisbar ist. – πυριω ziemlich sicher. – καὶ παρὰ ist geschr. [illegible], d.h. π ist zweimal geschrieben, wohl weil das erste nicht deutlich genug schien. – 3 ich verstehe die Sachlage so: Artemidoros und Chairemon, vielleicht Schwiegervater des A., gehören demselben Kreditvereine (ἔρανος) an. Der Verein gewährt jedem Mitgliede nur bis zu bestimmter Höhe Darlehen. Da aber Artemidoros mehr braucht, bestimmt er den Chairemon, den Strohmann zu spielen, um 2 Darlehen auf 2 Namen zu entnehmen. So wird die Vereinssatzung umgangen. Jedoch lässt sich jetzt Chairemon durch die vorliegende Urkunde bescheinigen, dass er selbst kein Geld bekommen hat und von Artemidoros gegen alle Folgen des Schuldscheins gesichert werden wird. Demgemäss steht die Urkunde den Sicherheitserklärungen für Bürgen ganz nahe; nur dass hier nicht Bürgschaft, sondern formelle Teilnahme am Geschäft vorliegt. – 4 συναναιρηται; die Endung αι ist sehr undeutlich, aber nicht zweifelhaft: „er hat sich mit ihnen zusammen proklamieren lassen".

verte

(68 R. I)　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　　(No 1133)[2]

5 [ὀν]ό̣[μ(ατα)] δύο ω̣. . . η̣μα παρὰ Ἀρτεμιδώ(ρου) το(ῦ) Ἡρακλείδ(ου) ἐρανάρχο(υ)
[εἰς] τὸ πληρω(θῆναι) χ̣α̣λ̣κ̣ο̣(ῦ) [. .]α̣ι̣κ̣. . λ̣. κ̣α̣τ̣ὰ̣ [συγχ]ώ(ρησιν) τὴν γεγονυῖα(ν)
[τ]ῇ̣ αὐτῇ ἡμέρ[α̣] διὰ το(ῦ) αὐτο(ῦ) κριτη(ρίου) συνχωρο̣ῦ̣σ̣ι̣ν̣ ὁ̣ μ̣ὲ̣ν̣
[Ἀρτ]εμίδωρο(ς) κ̣α̣ὶ̣ ἡ Ἑρμιό(νη) τὸν μὲ(ν) Χαιρήμον(α) μηδὲν ἁπλῶς
[ἀπ]ὸ το(ῦ) π̣ροκειμένο(υ) κεφαλαίο(υ) εἰληφένα(ι), αὐτο(ὺς) δὲ τῷ παντ(ὶ)
10 [εἰς τ]ὸ ἴδιο(ν) κατακεχρῆσθαι, ὃ καὶ ἀποδώσειν τῷ το(ῦ) Ἡρακλείδο(υ)
[Ἀρ]τεμιδώρῳ ἔν τισι ὡρισμέναις καταφορα(ῖς) ἀκολούθω(ς) τῇ προ-
[. .]λ̣ε̣ι̣ν̣ε̣. μ̣έ(νῃ) σ̣υ̣νχω(ρήσει) καὶ περιλύσειν αὐτὸ(ν) τῆ(ς) συν[χ]ω̣ρ̣ή(σεως) καὶ
[ἀ]πὸ δὲ τοῦ νῦ(ν) ἀπερίσπαστο(ν) αὐτὸ(ν) καὶ ἀνείσπρακτο(ν) κατὰ
[πά]ντα τρόπο(ν) περὶ τούτω(ν) παρέξεσθαι, ταῦτα δὲ ποήσιν ἄνευ
15 [π]άσῃ(ς) ἀντιλογ(ίας), εἰ δὲ μὴ εἶναι αὐτο(ὺς) ἀγω(γίμους) καὶ συνέ(χεσθαι)
μέχρι το(ῦ) ἐκτῖσ(αι)
[ὃ] ἐὰν ἐνοφιλήσωσ(ι) πρὸς τὰ δύο ὀνόμ(ατα) σὺν ἡμιο(λίᾳ) παραχρῆμ(α)
[καὶ] το(ὺς) καθήκ(οντας) τ̣ό̣κ̣(ους) καὶ τὰ βλάβη τῆ(ς) πράξεω(ς) γεινο-
(μένης) τῷ Χαιρήμ(ονι)

---

5 Anf. zw. Es scheint ein abgekürztes Wort zu sein (Spur eines hochgesetzten Buchstaben); auf ὀνόματα führt Z. 16. – Hinter δύο unsicheres Wort; αἴτημα oder ὄφλημα stimmt nicht zu den Resten. Eine Abkürzung scheint nicht vorhanden zu sein, obgleich man einen Plural im Sinne von δάνεια erwarten sollte. – 6 Mitte ganz unklar; jedoch χαλκοῦ wahrsch., und sicher nicht ἀργυρίου. Dass hier die Summe genannt ist, beweist Z. 9. – Von κατα sehr geringe aber gut passende Spuren. Nach der Lücke hochgesetztes ω, was auf συν-χώ(ρησιν) führt; der Zusammenhang spricht deutlich dafür. – 7 Anf. die Lücke ist für τ reichlich gross. – Ende: die Spuren scheinen ὁ μὲν zu ergeben, was hier nicht passt, da nur eine Partei Verpflichtungen übernimmt; aber beim Stil der συγχώρησις liegt es nahe, vgl. meine Bemerkungen Arch. f. Pap. V 47 ff. – 10 Erg. sachlich nötig und paläographisch möglich, weil ει nicht mehr Platz als ein Bst. beansprucht. – 11 dieser Artemidoros ist der Eranarch, vgl. Z. 5. – 12 Anf. weder δεδηλωμένῃ noch γεγραμμένῃ noch κειμένῃ noch τετελειωμένῃ noch σημαινομένῃ möglich. – Ende: die Lösung des Chairemon von der vorausliegenden συγχώρησις (Artemidoros-Chairemon mit dem Eranarchen Artemidoros) haben Artemidoros und Hermione zu bewirken. – 17 bei τ̣ο̣κ̣( ) ist die Lesung zw.; man könnte auch $\pi^{υ}$ statt $το^{κ}$ lesen; allein der Sinn scheint sich mit der in den Darlehnsurkunden geläufigen Formel τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους διδράχμους zu decken.

verte

(68 R.I.) (No 1133)[3]

[ἐ]κ τε ἀμφοτέρ(ων) ἀλληλ(εγγύων) ὄντ(ων) εἰς ἔκτισ(ιν) καὶ ἐξ ἑνὸ(ς) καὶ ἐξ ὁποτ(έρου) οὗ ἐὰν

[α]ὐτῶ(ν) αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχό(ντων) αὐτο(ῖς) πάντ(ων) καθάπε(ρ) ἐκ δίκ(ης)

20 [ἄ]κύρων οὐσῶν καὶ ὧν <ἐὰν ἐπενέγκωσι πίστεων πασῶν σκέπης πάσης>

L ιβ Καί<σα>ρ(ος) Χοιὰχ ιη — 14. Dez 19 v. Chr

δι(ορθωτέον)

---

20 die Schlussformel ist so angedeutet: [Zeichen] = καὶ ὧν ενε. – Rechts etwas unter der Zeilenhöhe ein grosses ε, wohl Schreiberzeichen. – 21 Καίσαρος abgek. [Zeichen]. – 22 vgl. BGU IV 1114, 31.

SCHUBART.

---

51 R. No 1134.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 9 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.

Kleine Schrift, stellenweise schwer lesbar, gegen Ende schlecht erhalten. Von derselben Hand auf dem unteren Teile des Blattes eine andre Urkunde, ebenso auf Verso, beide sehr undeutlich. Eine Inhaltsnotiz zu dem folgenden Texte enthält 77 R, von derselben Hand (auf 77 R stehen zwei solche Notizen, auf Verso eine Darlehnsurkunde aus dem 20. Jahre). 20. Jahr des Augustus.

Abzahlung eines Eranos-Darlehens, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Τρύφωνος τοῦ Πτολεμαίου προστάτου
ἐράνων καὶ παρὰ Λυσιμάχου τοῦ Θεοδότ[ου καὶ]
τῆς γυναικὸς Μαρίου τῆς Ἰσάκιος καὶ Τρύφωνος
5 τοῦ Θεοδότου τῶν τριῶν Περσῶν μετὰ κυρί[ου]
τῆς Μαρίου Ἀντάνδρου. Ὃ καταφέρουσιν
ὄνομα ἓν ἐράνου δεκαδράχμου . λ η ρ . ο υ ,

---

5 Περσῶν ziemlich sicher. – 6 ὃ sehr klein, aber deutlich. – Statt κατα scheint μετα nicht ganz unmöglich, aber das erste entspricht dem Erkennbaren besser; die Wortendung scheint hier ουσιν, nicht ομεν zu sein, Z. 9 bei συγχωρεῖν ist sie unsicher. – 7 zu ὄνομα ἓν vgl. No 1133, 5 u. 16. – Ende: κλ oder πλ oder ιλλ, dann η oder οι oder υ, endlich ιου oder κου oder μου scheint möglich; am ehesten würde das sachlich kaum denkbare Ἰλλυρίου entsprechen; πλήρους ausgeschlossen.

verte

(51 R.) (No 1134)[2]

Feb./Mrz 10 v.Chr.

ὃ ἑκατὸν καὶ μ ἦν ιδ, οὗ ἡ ἀρχὴ ἀπὸ Φαμ(ενὼ)θ
τοῦ κ ∟ Καίσαρος, συγχωροῦσιν προφ(έρεσθαι)
10 οἱ δ. . . . ερυαι διὰ χειρὸ(ς) ⊢ ρμ καὶ προ[. . . .]
ἐπὶ τοὺς λοιποὺς μῆνας ιγ ἀπὸ [Φαρμο(ῦθι)]

Mrz/Apr.

τοῦ αὐτοῦ ∟ τὰς κατὰ μῆνα ⊢ ι [μηδέ(να)]
μῆν(α) κοιλοποιούμενοι ἢ ἐφ' [ο]ὗ ἐὰν μη[νὸς]
μὴ διορθώσωνται τὰς κατ[ὰ μῆνα ⊢ ι]
15 [ἐκτῖσαι ἐντὸς το]ῦ χρόνου τ[ὸ ἐνοφιλη(θησόμενον)]
[σὺν] ἡμιολίαι τοῦ δ' ὑπερ[πεσόντο(ς) χρό(νου)]
τόκους β ⊢ τῆς πράξεως γεινομέ[νης τῷ]
Τρύφω(νι) ἔκ τε αὐτῶν ὄντων ἀλληλεγγύων εἰς [ἐκ-]
[τισιν] καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται
20 καθάπερ ἐκ δίκης . . . .

(77 R.) Inhaltsnotiz.
Λυσίμαχ(ος) Θεοδότο(υ)
Μάριον Ἰσάκιος
καὶ Τρύφ(ων) Θεοδότου

---

8 ἑκατὸν zusammengezogen, aber sicher, da nur so der geforderte Sinn: ὃ τῶν ἑκατὸν καὶ τεσσαράκοντα δραχμῶν ἦν τέταρτον καὶ δέκατον μέρος herauskommt. – 9 Auflösung zw.; jedoch ist φ(έρεσθαι) nach No 1135, 11 wahrscheinlich. – 10 Anfang οι oder και oder η, was auch sonst in dieser Hand kaum zu unterscheiden ist; jedoch ist και wenig wahrscheinlich, weil das folgende Wort kein Infinitiv zu sein scheint. Nötig wäre hier eine Bezeichnung der συγχωροῦντες. Vgl. dazu No 1135, 5 und die Anm. – 11 ιγ ist hier und Z. 26 undeutlich, aber nach der letzten Stelle sachlich wahrscheinlich. – 13 Anfang μον, λαν nicht unmöglich; jedoch spricht der Sinn für zusammengezogenes μην. – Das Folgende zw. Am Anfang der Zeile kleine Paragraphos. – 15 für die Erg. ist No 1053, 28 ff zu vergleichen. Sie kann aber nicht so lang gewesen sein, weshalb ich oben eine ungefähr passende Kürzung versucht habe. – 17 Anf. zw. – 18 dieser Tryphon ist der προστάτης ἐράνων Z. 2. – Vom Folgenden bis zum Ende von Z. 20 nur ganz schwache Spuren erhalten, die eine genaue Lesung nicht gestatten; wahrscheinlich war das hier Eingesetzte mit einigen Kürzungen geschrieben. – 20 ἐκ δίκης ziemlich sicher. Dann etwa: ἀκύρων οὐσῶν ὧν ἐὰν ἐπενέγκωσι πίστεων πασῶν σκέπης πάσης; die Reste sind ganz unbestimmbar. – 21 Auffallender Weise fehlt Τρύφων Πτολεμαίου; er wurde wohl als selbstverständlich vorausgesetzt. verte

(51 R.) (No 1134)[3]

ἔρανο(ι) ⊢ ι

25 ἀπὸ Φαμε(νὼθ) ιδ

ἐπὶ λοιπ(οὺς) μῆ(νας) ιγ ἀπὸ Φ(α)ρ(μοῦθι)

24-25 ist wohl gemeint ἔρανοι δεκάδραχμοι ἀπὸ Φαμενὼθ τεσσαρεσκαίδεκα. – 26 Ende φ und ρ dicht zusammen φ̣ρ̣. – Zum Inhalte: Vermutlich handelt es sich um Abzahlung eines vom Verein gegebenen Darlehens. Bei der Zahlung der ersten Rate erkennen die Schuldner den Gesamtbetrag von 140 Dr. an und verpflichten sich, in den folgenden 13 Monaten je eine Rate zu zahlen. Zu beachten sind die technischen Ausdrücke καταφέρειν, προφέρεσθαι, ὄνομα.

SCHUBART.

---

134 V. No 1135.

Papyrus. H. 26 cm. Br. 17 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Der Text ist aus zwei getrennt gefundenen Stücken zusammengesetzt, deren Zusammengehörigkeit aus der Schrift wie aus dem Inhalte hervorgeht; die Struktur des Papyrus lässt sie zwar nicht klar erkennen, widerspricht ihr aber auch nicht. Die Kursive ist gross und unschön, vielfach durch Reste des Stucküberzugs undeutlich gemacht. Auf Rekto Reste von 3 Zeilen andrer Hand. Wahrscheinlich 20. Jahr des Augustus.

Abzahlung eines Eranos-Darlehens, Alexandrien.

Πρωτάρχῳ τῷ ἐπὶ τοῦ κριτη[ρίου]

παρὰ Τρύφωνος τοῦ Πτολε[μαίου προ]στάτου ἐράνων καὶ παρὰ Ἀμ[ύντου τοῦ Τρύ-]

φωνος καὶ Τρύφωνος τ[οῦ Τρύφω]νος καὶ Νικοσ[τ]ράτου το[ῦ . . .

Συνχωροῦμεν ἐπὶ τοῖ[σδε ὁ μὲ]ν Τρύφων ἀ[πεσχηκέναι παρὰ τῶν]

---

2 zu Tryphon vgl. No 1134, 2. – Ἀμ[ύντου folgt aus Z. 5 u. 9. – Die Buchstabenzahl der 1. Zeile ist infolge engerer Schrift etwas grösser als die der übrigen. – 3 die Erg. des Vatersnamens ist nur Vermutung. – 4 die Erg. ὁ μὲν und Z. 9 οἱ δὲ scheint die Gliederung der Urkunde am besten herzustellen. – Von ἀπεσχηκέναι ganz geringe Spuren, die nichts Bestimmtes ergeben.

verte

(134 V.) (No 1135)[2]

5 περὶ τὸν Ἀμύνταν Διοσ[. . .]υων ἃ δεῖ⟦ν⟧ αὐ[τοὺς διδόναι ὑπὲρ τῶν]
λοιπῶν μηνῶν μ[ηνι]αῖα οὗ ἀνείλαν[το . . . . κατὰ]
νομογραφικὴν ἐπιστ[ολὴν] τῷ ιθ ∟ Καίσαρ[ος . . . . . .] ἐράνου [δε-]
καδράχμου τῇ μην[ιαίᾳ κ]αταβολῇ, καὶ εἶν[αι ἄ]κυρον τὴν [δη-]
λουμένην ἀσφάλειαν, [οἱ δὲ] περὶ τὸν Ἀμύνταν ἄκυρον εἶν[αι]
10 ἣν προείκατο ὁ Τρύφω[ν τ]ῆς καταβολῆς ἰδιογραφίαν [. . .]
. . . . . ατο προφέρεσθαι [καὶ] ἀπεσχηκέναι ταύτην καὶ μὴ [ἐπε-]
[λεύσ]εσθαι ⟦ταύτην⟧ τὸν [Τρύφ]ωνα μηδ᾽ ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ [ἐπὶ]
[μηδὲ]ν τῶν προκε[ι]μένων περὶ . . . την, καὶ τοὺς δὲ π[ερὶ τὸν]
[Ἀμύνταν μ]ὴ ἐπ[ε]λεύ[σεσθαι ἐ]πὶ τὸν Τρύφωνα μη περὶ [. . .]
15 [. . ἀποστ]ήσειν αὐ[τοὺς] το[ῖς ἰδ]ίοις δαπανήμασι . . . .
[. . . . .] . . [. . κα]τὰ χάριν σὺν ἡμιολίᾳ
[. . . . . καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶ]ναι [τὰ] συνκεχωρημέ-
[να ἐνέχεσθαι τοῖς τε βλάβεσι καὶ δαπ]ανή[μ]ασι καὶ τῷ ὡρισμέ-
[νῳ προστίμῳ. (2. H.) ∟ κ Καίσαρος] Φαρμ(οῦθι) ιϛ

θ

11. April 10 v. Chr.

---

5 das unsichere Wort scheint dasselbe zu sein wie das nicht gelesene in No 1134, 10. Oben ist διο ziemlich sicher, am Ende υων, viell. σων; in 1134 ist allenfalls möglich διοσπερσαι, aber auch διστερυοι. Vielleicht steckt der Name des Vereins darin: Διὸς Πέρσαι ?? – 6 zu den „übrigen Monaten" vgl. No 1134, 11. – 7 eine νομογρ. ἐπ. dieser Art ist etwa No 1136. – Hinter Καίσαρος der Monat. – 10 zu προσίκατο vgl. die unpubl. alex. Urk. 118 V, 14: ἀφ᾽ οὗ προίκατο οὗτος πιττακίου (den Inhalt dieser Urk. habe ich Arch. f. Pap. V 63 mitgeteilt). – ὁ sehr unklar, anscheinend korrigiert aus ρ. – ιδιο ziemlich sicher, der 6. Bst. reicht unter die Zeile, αν wahrscheinlich; ein Femininum ist wegen ἣν erforderlich. – 11 zu προφέρεσθαι vgl. No 1134, 9. – 13 in προκειμε νων treffen die beiden Fragmente unmittelbar zusammen. – περὶ τούτων scheint unmöglich. – 14/15 zu erwarten ist τὸν δ᾽ ἐπελευσόμε-νον. – 15/16 viell. ἢ ἐκτί[νειν ὃν ἀνείλοντο ἔρανον κα]τὰ χάριν. – 18 ein αὐτοὺς oder τὸν παραβαί-νοντα hinter ἐνέχεσθαι einzufügen, verbietet der Raum. – 19 rechts etwas tiefer ein Zeichen, das ein grosses ϑ zu sein scheint.

SCHUBART.

141 IV R — No 1136.

Papyrus. H. 12,5 cm. Br. 8,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sorgfältige Schrift, gegen die Richtung der Fasern. Auf Verso eine an Protarchos gerichtete συγχώρησις, die wahrscheinlich ins 20. Jahr gehört. Auch für Rekto ist wohl das 20. Jahr des Augustus anzunehmen.

Abzahlung eines Eranos-Darlehens, Alexandrien.

Ἀπολλώνιος Πτολ[εμαίου καὶ ... Τρύφωνι τῷ Πτολεμαίου]
προστάτηι ἐράν[ων χαίρειν. Ὃν ἀνειλόμεθα τῇ ...
.. τοῦ ἐνεσ[τ]ῶ[τος κ L Καίσαρος ἔρανον ... τὰς τοῦ ἀρ-]
γυρί[ου] δραχμὰς ἑξήκο[ντα, ἀποδώσομεν ἐν μησὶ δώδεκα ἀπὸ ... δρα-]
5 χμὰς πέντε διορθούμε[νοι κατὰ μῆνα ἕκαστον τῇ .. τοῦ διαπορευομένου μηνὸς μηδεμίαν ἡμέραν κοίλην ποιού-]
μενοι, ἢ ἐφ᾽ ἧς ἐὰν κοιλάνω[μεν ἐκτίσειν τὸ ἐνοφειληθησόμενον σὺν ἡμιολίᾳ μὴ ἀναμείναντας τὸν μεμερισμένον]
χρόνον, τοῦ δὲ ὑπερπεσόν[τος χρόνου τόκους β ⊢ τῆς πράξεως γεινομένης σοι ἐξ ἡμῶν τῶν ὄντων ἀλληλεγγύων εἰς ἔκτι-]
σιν καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰ[ν ἡμῶν αἱρῇ καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἡμῖν πάντων καθάπερ ἐγ δίκης ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενέγκωμεν πί-]
στεων [πασῶ]ν σκέπης [πάσης.]

Darunter nach einem kleinen Zwischenraume geringe Reste von 4 Zeilen, deren erste wieder mit Ἀπολλώ[νιος beginnt.

Zur Briefform vgl. No 1135, 7, νομογραφικὴ ἐπιστολή. — 1 zur Erg.: dass in der 1. Z. mehrere Personen genannt waren, zeigt die Länge der Zeile, die aus den letzten 3 Zeilen ungefähr erschlossen werden kann, und Z. 8. — Zu Tryphon, Sohn des Ptolemaios vgl. 1135, 2. — 2 die Erg. dieser und der folgenden Zeilen sucht nur ungefähr den Sinn herzustellen; vgl. 1135, 6. 7. — 4 auf 12 Monate führt die Rechnung. — 5 hier muss ein bestimmter Tag im Monat als Zahlungstermin vorgeschrieben sein, da Z. 6 ἐφ᾽ ἧς ein ἡμέρα voraussetzt; vgl. No 1116, 11. 1120, 9. — 6 vielleicht ist zu erg. εἶναι ἡμᾶς παραχρῆμα ἀγωγίμους καὶ συνέχεσθαι μέχρι τοῦ ἐκτίσαι u.s.w.; jedenfalls ist hier eine längere Formel als 1134, 15 ff. anzunehmen, aber genau lässt sich die Länge weder hier noch in den nächsten Zeilen ermitteln. Zur Formel vgl. No 1053, 28 ff. — 7 vielleicht τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους u.s.w. — 8 die sichere Erg. dieser Zeile ist für die Länge der übrigen nicht unbedingt massgebend, da man gerade hier Abkürzungen am ehesten voraussetzen könnte.

SCHUBART

137 R. No 1137.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 14 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sorgfältige Schrift, ähnlich der von No 1114. Spuren früherer Beschriftung sind mehrfach sichtbar. Auf Verso geringe Reste von andrer Hand. 25 Jahr des Augustus.

Vereinsbeschluss, Alexandrien.

"Ετους κε Καίσαρος Ἁθὺρ κ̅β̅, ἐπὶ τῆς γε[νη-] — 18. Nov. 6 v. Chr.
θείσης συναγωγῆς ἐν τῷ Παρατόμωι συνόδου
Σεβαστῆς τοῦ θεοῦ αὐτοκράτορος Καίσαρος ἧς συνα[γωγεὺς]
καὶ προστάτης Πρῖμος Καίσαρος ἱερεὺς Ἰουκοῦνδ[ος]
5 Καίσαρος γυμνασίαρχος Ἀλέξανδ[ρο]ς [συμπαρ]ό̣ν̣-
των τῶν πλείστων. Ἐπεὶ συντετάχαμεν [τῶι]
προκιμένωι ἱερεῖ Ἰουκούνδωι [ἀφ'] ὧν ἔχει τῆς
συνόδου κεφαλαίων ἐπιδέξασθαι. υ̣ι̣σω Καίσαρος
ἀποδοῦ[ν]αι ὑπὲρ Συντρόφου το̣ῦ̣ Κ̣αίσαρο̣ς̣ συνοδ̣είτου
10 [ἕως] μ[ι]ᾶς τριακάδος τ̣[ο]ῦ̣ ἐνεστῶτος ἔ̣τ̣ο̣υ̣ς̣ ἃ̣ς̣ [ὀ-]
[φεί]λ̣ε̣ι̣ αὐτῶι ἀργυρίου Πτολεμαι[κ]οῦ ⊢ ρκ,
ἔδοξε κοινῇ γνώμῃ τὸν μὲν Ἰουκοῦνδον ἐ[ξο-]
διάσαι ἕως τῆς ṭριακάδος το̣ῦ̣ Ἁθὺρ ἕ̣ω̣ς̣ ὑπὲρ τοῦ — 26. Nov. 6 v. Chr.
Συντρόφ[ου] τὰς τ[οῦ] ἀρ̣γ̣(υρίου) ⊢ ρ̣[κ] ἀτόκους, τοὺς δὲ ἀπὸ τῆ̣ς̣
15 συνόδου π[α]ραδέξασθαι τῶι Ἰουκούνδῳ ταύτας
εἰ[ς] ἃ ὀ̣φ̣[είλ]ε̣[ι τ]ῆι συνόδωι κεφάλαια, εἶναι δὲ
[ἀνυ]πεύθυν̣[ον τ]ὸν Ἰουκ[οῦνδο]ν περὶ τούτων
[μη]δενὶ ἐξόντος ἐπ' ἀ[ναγ]ωγῆ τούτων λό̣γ̣ο̣ν̣
[ποιεῖσ]θ̣α̣[ι] ἢ̣ τὸν τοιο̣ῦ̣[τον . . . .]. α̣σθαι, βεβ[αι-]

---

1 ἐπὶ τ. γ. vgl. Inschr. Arch. f. Pap. III 129 No 6 (Strack); ähnlich fing wohl auch die Inschr. Arch. f. Pap. II 430 No 5 an. — 2 παρατομωι unbekannter Platz in Alexandrien. — 3 Julius Caesar oder Augustus, der schon bei Lebzeiten θεός hiess. — Erg. etwas lang. — 5 die Erg. reicht aus, wenn man vorher einen kleinen leeren Raum annimmt; die Schrift ist hier völlig verwischt und unleserlich. — 8 vor Καίσαρος ein Name. — 10 Anf. nicht [ἡμῶν]! — ας sicher, μ[ι]ᾶς sehr wahrsch. — ἔτους etwas undeutlich, aber sicher nicht μηνός. — 12 nach links ausgerückt, grosser Anfangsbst. — 13 hinter Ἁθὺρ ziemlich deutlich ε̣ω̣ς̣; ist ἕω gemeint? — 18 η deutlich, dagegen ωγ sehr zw. — λόγον unsicher. — 19 statt ασθαι auch εσθαι allenfalls möglich, vorher vielleicht κ.

verte

(137 R.) (No 1137)[2]

20 [οὖν δὲ] τὸ ὑπογραφὲν δισσὸν [χειρόγραφον ...

[........] ὧν τὸ μὲν ἐν κα[...

[........τ]ὸ δὲ ἕτερον ἐπ[...

Hier bricht der Papyrus ab.

22/3 hier war wohl der Aufbewahrungsort zweier Ausfertigungen angegeben.

SCHUBART.

---

68 R. II. No 1138

Papyrus. H. 36 cm. Br. 14 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Der Text ist von derselben Hand unter den der No 1133 geschrieben; die Schrift ist noch mehr verwischt. 12. Jahr des Augustus.

Eingabe, Alexandrien.

[Λ]ευκ(ίῳ)

[π]αρὰ Νεικάνο(ρος) τοῦ Σωσιθέ(ου) τῶν ἀπὸ Ἐλβώνθεω(ς). Ἐκ τῆ(ς)

[[.......ητω]]

[γε]νηθείση(ς) μο(ι) ἀντικαταστάσε(ως) πρὸς Ἰσχυρίων(α) προιχει-

καὶ

[ρ]οφορ.(...) τρ....ο(.) ἐπιστρα(τηγ..) [[ἐπὶ τὸ(ν) τῆς δικαιοσύνη(ς) σου]]

5 [[[χ]ρηματισμ(ὸν) καὶ ἐκ τῶν ὑποδειχθέντ(ων) σοὶ τῇ κδ τοῦ]]

[[[δ]ιεληλυθότ(ος) μην(ὸς) Ἁθὺρ ἐ....σ(...) δοῦναι ἡμε(ῖν) κριτή(ν)]]

[δ]έδωκας ἡμε(ῖν) κριτὴ(ν) Κάσιο(ν), καὶ ἐκ τῶν ὑποδιχθέντων

ὑπ' ἐμο(ῦ) ἐπὶ το(ῦ) Κασίο(υ) ἐπὶ παρόντ(ος) καὶ το(ῦ) Ἰσχυρίωνος [[ἐφάνη]]

---

1 nach Z. 4 könnte man den Adressaten für einen Epistrategen halten; jedenfalls muss man annehmen, dass schon damals ein Epistratege für Unterägypten vorhanden war. – 2 das Dorf Elbonthis oder Helbonthis dürfte etwa in der Nähe von Sais zu suchen sein; vgl. Z. 12. – 3 zu ἀντικατάστασις vgl. Gradenwitz, Arch. f. Pap. II 575 f. – Erforderlich ist ein Verbum: „ich wandte mich an" oder drgl.; προσχει[ρ]οφόρο(υν) ? – 6 in der Mitte ganz verwischte Bst., die ein Verbum enthalten müssen, ἐδεήθημεν oder drgl. – κριτή(ν) ganz verwischt, aber nach der folg. Zeile mit Sicherheit zu vermuten. – 7 δέδωκας schliesst nach Wegfall des vom Schreiber Gestrichenen unmittelbar an das übergeschriebene καὶ in Z. 4 an. – Der Schreiber hat in Κασιον zuerst das α fast so wie sonst αι in καὶ geschrieben und setzt deshalb ein grosses α darüber.

verte

⟦ετ⟧ῷ Κασίωι⟧ καὶ πάλιν ἐπὶ το(ῦ) Κασίο(υ) ἐξάρνο(υ) αὐτοῦ
10 γεινομένο(υ) ἐπὶ τῷ μὴ παραδεδωκέναι τὸν Παπίαν
χάριν το(ῦ) διασείσματο(ς) ἐφάνη τῷ Κασίωι ὄντ(ι) ἐν-
ταῦθα τὸν τῆ(ς) Σάιεως δεσμοφύλακ(α) Χαιρήμονα
καὶ ἐλέγχε(ιν)
καλέσαι ⟦καὶ⟧ αὐτο(ῦ) προσελενχο(μένου) τοῦ Ἰσχυρίω(νος) ὃ ἠδίκησεν
ἐμαρτύρησ(εν) ὁ δεσμοφύλαξ Χαιρήμω(ν) περὶ το(ῦ) παρα-
15 δεδόσθαι αὐτῷ τὸν Παπία(ν) πρὸς τὰ(ς) το(ῦ) ἀργυ(ρίου) ⊢ λ χ
καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθόντ(α) τὸν Ἰσχυρίων(α) εἰρηκέναι
αὐτῷ· ει.λεια(...) πλεηο(...)α..π...ισαι του.(...) ἀπολεί-
[ψ]ομαι τὸν Παπία(ν) ἐκ τῆ(ς) φυλακῆ(ς) .... ἀξιῶ σε
τὸν πάντ(ων) σωτῆ(ρα) καὶ ἀντιλ(ήμπτορα) ἐά[ν σ]οι φαίνη(ται) συν-
20 τάξαι καταστῆ(σαι) τὸν Κάσιο(ν) ἐπὶ σ[ὲ καὶ] ἐπιλαβόντ(α) παρ' αὐτ(οῦ)
τὸν κεχωρηκ(ότα) ἐπαναγκά[σαι τὸ(ν) Ἰ]σχυρίο(να) ἀποδοῦναί
διασείσματος
μο(ι) τὰς το(ῦ) ἀργ(υρίου) ⊢ λ χ καὶ αὐτὸ(ν) ἐπιπλῆξαι καταξίως,
ἵν' ὦι ἀντιλημμέ(νος).

---

13 das übergeschriebene ἐλενχε bis auf χ ganz unsicher; hinter καλέσαι scheint ein καὶ gestrichen zu sein; αὐτο(ῦ) unsicher. Dann eher προσελ als προσλ, obwohl ε dann nur angedeutet wäre. — 16 Anf. unsicher gelesen, aber sachlich wahrsch. — 17 Lesung nicht gelungen. — Ende λει scheint unvermeidlich und damit auch ἀπο-λείψομαι, obgleich man ἀπολύσω erwarten sollte. — 18 statt μαι an sich και möglich, aber sachlich nicht wahrsch. — Vor ἀξιῶ Reste, die eher zu θε.. als zu διὸ passen. — 20 von ἐπὶ an nur Versuch, die schwachen Spuren zu deuten; Ende sehr zw. — 21 sicher χωρηκ, daher κεχωρηκ(ότα) kaum zweifelhaft; zu erwarten wäre ἀνακεχωρηκότα. Wie es scheint, ist der Schuldner des Nikanor, Papias, der in Sais in Schuldhaft sass, widerrechtlich von Ischyrion entlassen worden, und Kasios hat als Richter den Ischyrion frei gesprochen.

SCHUBART.

Nachtrag. Z 13 ist an Stelle der oben gegebenen Auflösungen wahrscheinlich Folgendes anzunehmen: καὶ ἐλενχο(μένου); πρὸς ἔλενχο(ν). — Ferner scheint Z 17/18 möglich: ἀπόλει-πέ μοι. Sch.

112 R. II. No 1139.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Unter No 1110 von derselben Hand geschrieben; auch die Korrekturen stammen von derselben Hand. 26. Jahr des Augustus, vermutlich wie No 1110 am 3. Nov. 5 v. Chr. geschrieben, vgl. Z. 11/12 und 16.

Eingabe an den Statthalter, Alexandrien.

1 Γ̣α̣ί̣ω̣ι̣ Τυρρανίωι
2 παρὰ Σπινθῆρο(ς) το(ῦ) Ἁρπαήσιος κ̣α̣ὶ̣ τ̣ῆ̣(ς) τ̣ο̣(ύτου) γ̣υ̣(ναικὸς)
Ἀπολλωνίο̣υ̣ τ̣ῆ̣ς̣ Λύκου ἀ̣μ̣φ̣ο̣(τέρων)
3 π̣α̣ρ̣ό̣ντων ἀπὸ Λ̣ύ̣κων̣ πόλεω(ς) τῆ(ς) Θηβ̣α̣ί̣δ̣(ος). ⟦Τὴν θυγατέρα
πάρ̣ε̣σ̣μεν
ἡμῶ(ν) Ταθρεῖφιν⟧
4 χάρ‹ι›ν τῆς ἐσχηκυίας ἡμᾶς ⟦κ̣ο̣ι̣ν̣κη⟧ β̣ι̣. . . η̣ς̣ θλε[ίψ]εως ἐποιήσα-
5 μεν̣ ε̣ἰ̣ς̣ Π̣άρ̣θον δοῦλο(ν) Χρήτο(υ) ⟦. . .⟧ παραμονὴν ⟦ἄ̣γ̣ρ̣αφον
⟦π̣ε̣ρ̣ὶ̣ τ̣ο̣ῦ̣ ἐξ ἀλλήλων⟧
δι' ἧς καὶ ὡμολογήσαμ̣ε̣(ν)⟧

---

1 über der ersten Zeile Schriftspuren, vgl. No 1110 Ende; links vom Datum (No 1110, 25) etwas tiefer steht ΔΡϹ̣ oder Α̣ΡϾ̣. – 2 dass hier die Frau des Spinther genannt sein muss, zeigt der ganze Text; die Schrift ist hier undeutlich. Ἀπολλωνίου wahrscheinlicher als Ἀπολλωνίας, es wäre also ein Frauenname Ἀπολλώνιον anzunehmen. Ende sehr undeutlich; möglich ἀμφο-τέρων τῶν (3 Anfang), jedoch ist wegen des deutlichen των wohl π̣α̣ρ̣ό̣ντων vorzuziehen, vgl. auch πάρεσμεν am Ende der 3. Zeile. – 3 Λ̣υ̣κων̣ fast sicher und deshalb Θηβαίδ(ος) trotz der sehr undeutlichen Spuren wahrscheinlich; Νικωπόλεω(ς), woran ich früher dachte, scheint mir jetzt unhaltbar. Augenscheinlich haben sich die Bittsteller nach Alexandrien begeben, um ihre Sache zu verfechten; überdies scheint auch der dargestellte Vorgang sich nicht in Lykonpolis sondern in Alexandrien abgespielt zu haben, vgl. die Beziehung auf das καταλογεῖον Z. 10. Vielleicht ist Spinther ein Einwohner Alexandriens, der sich nur vorübergehend in Lykonpolis aufgehalten hat. – 3 Ende: diese Korrektur wie auch die folgenden ist nicht nachträglich, sondern während des Schreibens gemacht worden; auch der korrigierte Text ist stilistisch noch nicht in Ordnung. – 4 χαριν: der Schreiber beginnt häufig das N mit einem Anstrich 𝓌, der vielleicht hier das fehlende Jota ersetzt. – Zuerst wohl κοινῆς beabsichtigt. – βι oder βρ, dann . . . ης oder ου. – 5 μεν eher als μεθα. – Nicht Χρηστο(υ)!

verte

⟦παιδίου⟧ ἔτι δὲ καὶ τροφεῖτιν τοῦ γενομένου

6 ⟦τροφειτι . . . ω(. . .) . . αρ . . . αρο(.) Ταθρεί[φιο]ς⟧ ἐξ ἀλλήλων παιδίου
Ταθρείφιος

. . μετονομάσας

7 ὅπερ ⟦μετωνόμασεν⟧ Πάρθος . . . . αὐτῇ ἐπέθηκεν Πρίμα,

ἀπελύθημεν

8 ἐν δὲ τῷ μεταξὺ . . . . συνπίστιν εἰς ἐνεγκαμένων ⟦τυχομεν⟧ ὑπὸ τοῦ
9 Πάρθου ⟦ὡσαύτως τῆς τε παραμονῆς καὶ τῆς τροφείτιδος⟧ κατὰ τὴν
10 γεγονυῖαν διὰ τοῦ καταλογείου περὶ τῆς ἀπολύσεως τῆς τε παραμονῆς
11 καὶ τῆς τροφειδος τοῦ ἐξονομαζομέ(νου) παιδίου ἀσφάλειαν, τῷ δὲ Ἐπεὶφ — Juni/Juli.
12 μηνὶ τοῦ κε ∟ Και(σαρ)ο(ς) Πάρις ⟦δοῦλο(ς) τοῦ Χρήτου⟧ δοῦλο(ς) τῶν Χρήτου — 5 v. Chr.
⟦ἐπι-⟧

συνιδὼν

13 ⟦γνους⟧ τὸν Πάρθον ἐν τοῖς ἔξω τόποις ὄντα ἐτόλμησε ⟦. . . μηδὲν⟧
14 ⟦ἡμῶν αὐτῷ⟧ μηδέ τι ἀδικήσαντας ἡμᾶς μηδὲ οἰκονοπιον
15 ἀποστερεῖν ἀπαγαγεῖν τὴν θυγατέρα ἡμῶν Ταθρεῖφιν καὶ τὴν Πρίμα(ν)
16 καὶ ἔχειν παρ' ἑαυτῶι ἐν εἱρκτ[ῇ] ἐπὶ] μῆνας ε̄. Διὸ ἀξιοῦμέν [σε]
17 τὸν πάντων σωτῆρα καὶ ἀντιλήμπτορα ὑπὲρ σπλάγχνου τὸν ἀγῶνα
18 ποιούμενοι ἐὰν φαίνηται προστάξαι παρασταθῆναι τὸ(ν) . . . .
19 Πάρ[ι]ν καὶ ⟦προς⟧ ἐπαναγκάσαι παραγαγεῖν τὴν θυγατέρα ἡμῶν, [ἵν]α
20 ἀποκομισώμεθα αὐτὴν καὶ ὦ[μεν ε]ὐεργετη(μένοι).

Geringe Spuren des Datums.

---

6 vor Ταθρεί[φιο]ς augenscheinlich nicht θυγατρὸ(ς)! – Über der Zeile: γενομ sehr undeutlich. – 7 über der Zeile: vor μετονομάσας eine vielleicht ausgestrichene Gruppe, etwa δέ? – αυτη sehr unsicher, im Vorhergehenden etwa ὄνομα. – 8 τυχομεν oder ταχομεν. – 11 l. τροφίτιδος. – 12 Καίσαρος geschrieben: ωϛ̄. – 13 ς in γνους kaum sichtbar. – Pap. ἐξ^{ω}, was aber nicht zur Annahme einer Abkürzung nötigt, da der Schreiber öfters den letzten Bst. hoch setzt, z. B. Z. 17 σωτῆρ^{α}, ἀντιλήμπτορ^{α}; er gebrauchte drgl. wohl ziemlich gedankenlos. – 13 Ende κατὰ μηδὲν? – 14 αδικησαν zw. (auch αχι möglich), aber dem Sinne entsprechend. – Ende unklar, aber auch schwerlich in Ordnung. – 15 ἀποστερεῖν zw. – l. τὴν καί. – 16 obwohl die Spuren von μην nicht klar sind, scheint es doch sicher. – 18 Ende muss σημαινόμενον, δηλούμενον oder drgl. gestanden haben.

SCHUBART.

110 R. II. No 1140.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 10 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Zur Schrift vgl. No 1130 Vorbemerkung. Die Schrift ist durch Abreibung vielfach zerstört und durch Korrekturen undeutlich geworden. 26. Jahr des Augustus; vermutlich von demselben Tage wie No 1130.

Eingabe an den Statthalter, Alexandrien.

Γαίωι Τυρρανίωι

παρὰ Ἑλένου το(ῦ) Τρύφωνο(ς) ⟦Ἀλεξανδρέω(ς)⟧ Ἰουδαίου τῶν ἀπὸ Ἀλεξανδρε(ίας)

Ἡγεμώ(ν) ⟦βέλτιστε⟧ μέγιστε, ὢν ἐκ πατρὸς Ἀλεξανδρέ(ως)

⟦καὶ⟧ διατρείψας ἐνταῦθα τὸν πάντα χρόνον

5 μεταλαβὼν καθ' ὃ δυνατὸν καὶ τῷ πατρὶ

[τῆ]ς ἀρεσ̣κούσης παιδείας κινδυνεύω

οὐ μόνον τῆς ἰδίας πατρίδος στερηθῆ-

ναι ἀλλὰ καὶ ε̣ἰ̣ς̣ τ̣ὸ̣ν̣ [. . .] . . (. . .) . . ε̣ν̣ο̣ι̣α̣ι̣ . τ̣ο̣ν̣

. . . σιν βί̣α̣ν. Συμβέβηκε γὰρ ²Ω̣ρ̣ο̣ν

10 δ̣[η]μ̣ό̣σ̣ι̣(ον) ο̣ἰκονόμ[ον . . . . .] . . . . τυ̣β

Obgleich die Lesung zum grossen Teile sehr unsicher ist und keinen zusammenhängenden Text ergiebt, publiziere ich, was ich lesen kann, weil der Inhalt besonders beachtenswert ist. Vgl. dazu meine Ausführungen Arch. f. Pap. V 118 f. – 2 die Korrekturen scheinen von derselben Hand zu sein. – 4 καὶ links vor der Zeile. – 5 über καθ undeutliche Spuren. – 8 statt ει auch ελ möglich. – τον zw.; dann ein scheinbar abgekürztes Wort; darauf απ ? – Ende τον oder την. – 9 entweder: εἰς τὸν . . . . πεσεῖν (oder drgl.) βίον oder τὴν . . . . . παθεῖν βίαν; zur Sicherheit bin ich nicht gelangt. Auch hier scheinen links vor der Zeile etwa 2 Bst. gestanden zu haben. – Ende: ²Ωρον zw. – 10 ganz unsicher, besonders οἰκονόμον, vgl. jedoch den städtischen οἰκον. in Ptolemais, Strack, Dyn. 225 No 35. 36. Am Anf. könnte das zu erwartende τὸν über der Zeile stehen. – Der Sinn ist vielleicht: der Beamte Horos hat am x. Tybi (?) um einer erdichteten (?) Ursache willen den Vater des Helenos beschuldigt (?), er habe zu seinem väterlichen . . . . hinzu sich mit Gewalt angeeignet (?) . . . . – 10 Ende β sehr zw.

verte

11 τρ. . πο τη(ς) αἰτίας ἕν[εκα . . . . .] . αι τὸν
12 πατέρα μου ἔχειν πρὸς τὸν πάτριον αὐτοῦ
[. . . νασιον ἔτι δὲ καὶ] σχῆμα [. . . .] μιον]
13 . . τικον ἀνηρπακω[. . . . . . . χειρισας]
χειρισας ιδα
14 [. . . . .] . . την ἀπὸ τῆς ἐφ . . . ει (. .)
με
15 [. . . . .] . . . .
[. . . . . . .]
16 κον . καισαρος [. . .]τικου [. . . . . . . γ]εγραμμέ-
[. . . . . .]
17 [. . . .] . . . ὅτι λαογραφίας [. . . . .] . . . .
18 . . . . τη [. . . . .] ἀπὸ Μεχεὶρ
19 πρὸς τέλει ἕως . . . . [. . .
ἕως
20 ἀπὸ [τοῦ] . ιβ L [. .] . . . ρ . . . . ουν[. . .
περαιουν . . . ν [. .]
21 [τῆ(ς) λαο(γραφίας)] [δὲ τοῦ] ἐλλείποντος χρόνου τῆς
22 λαογραφίας διὰ τὸ τῶν ἑξ‹ή›κοντα, ἀξιῶ σε
23 τὸ(ν) πάντων σωτῆ(ρα) μὴ παρι(δεῖν) [καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν]
24 [πρώτων ἡγεμόνων ἀπαρενόχλητος γέγο-]
25 [να καὶ ὑπὸ σοῦ τὸ ὅμοιον οὐδὲ σοί . . . .]
26 [. . . των . . . .]τον υπ. . . . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

11 ὑπὸ τῆ(ς) scheint nicht unmöglich, damit fällt aber ἕν[εκα. — Vor αι eine Hasta unter der Zeile: ρ, φ, ψ, ξ. — 13 über der Zeile ein nach links ausgerücktes Wort, γυμνάσιον? — Wo hinter σχῆμα das Durchgestrichene beginnt, ist nicht zu sehen. — 14 sehr unsicher; ἐφηβεί(ας)? — 16 Καισαρος sehr zw. — 20 ist das 12. Jahr des Augustus, 19/18 v. Chr., gemeint? — 21/2 ist in meinem Aufsatze Arch. f. Pap. V 81 Anm. 1 falsch zitiert, weil ich die jetzige Lesung damals noch nicht gewonnen hatte. — τὸ τῶν ἑξήκοντα = das Privileg der 60 Jahre. — 23 παρι sehr zw.

SCHUBART.

70 V. No 1141.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 13,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift der von Rekto (BGU 1057) gleich, aber weniger flüchtig; am Anfang und am Ende stark zerstört; zahlreiche Korrekturen derselben Hand. Zeit vermutlich wie Rekto: 17. Jahr des Augustus.

Privatbrief, Alexandrien.

Ἐρωσῆτι πλεῖστα χαί(ρειν). Ἔλαβον παρὰ Φ[ι]λοξ[ένου] τὴν [σ]ὴν ἐπιστολ(ὴν) μόνην
η. . . . . διεστάμεθα ἀφ᾽ ὡς ἀπα. . . . . ων. Διὸ καὶ [μετὰ]
πολλῆς [χ]αρᾶς κατέσχον αὐτοὺ[ς . . . .] . . . . δὲ τούτους [κ. .]
δέοντα . . . . ου ποιεῖν
[ἀλλὰ] καὶ τὰ [ἐπείγοντα] πράγματα [. . . . . .] . . . . [. .] . . ἀναγραφομέναις]
5 κατανθρωπίζετ[αι]. Ἔπεμψας οὖν [τ]όν τε Φ[ιλόξε]νο(ν) καὶ Ἵλαρον, ἵνα ἐπιγνῶσιν
πρὸς ἃ ἔγραψά σοι ἤ ἔστιν ἢ οὔ. Κεκετρ[. κέν]αι δοκεῖς, ὅτι μωραντι σοὶ γράψαι
ἐν τῇ
ἀναγκάζομαι μηκέτι σοὶ μηθὲν γράψαι, [ἵνα] νοήσῃς, ὅτι δὲ πρώτῃ μου
ἐπιστολῇ οὐθὲν ἁμάρτημα ἔνει, οὐδὲ [γ]ὰρ [εἰμὶ ἐνφ] ἔργον ἐπιτελῶι ἐν-
φανιστοῦ, οὐδὲ σὲ γὰρ δοκῶι εἰς ἐνφα[ν]ιστοῦ τόπον με ἔχειν. Ἐρωτῶ
10 σε οὖν καὶ παρακαλῶι καὶ τὴν Καίσαρος τύ[χη]ν σε ἐξορκίζωι καὶ [οὕ]τως σὲ
ιδ.ιν ἐλεύθερον ὡς ἐπὶ θυμῶι προενέγκας τὴν ἐπιστολ(ήν). Ἐρώτα οὓς
ἀπέσταλκας καθ᾽ ἕκαστον εἶδος καὶ δέδωκα ἀποδείξεις ἀληθινάς —
Γελοῖος εἶ δὲ γράφων, ὅτι ἐάν σοι Ἔρως τὸ ἱκανὸν ποήσῃ γράψον μοι καὶ
γρά-

Das vorliegende Stück ist nur der Entwurf eines Briefes, den anscheinend ein Freigelassener an seinen Patron richtet. — 1 der Name des Schreibenden könnte Ἔρως sein, wenn dann nicht für den des Adressaten zu wenig übrig bliebe; ob am Anfange Bst verlöscht sind, ist nicht zu entscheiden. — Zu Philoxenos vgl. Z. 5 u. 27. — Über dem Ende der Zeile Spuren von 3 sehr kleinen geschriebenen Zusatzzeilen. — 2 διεστάμεθα sehr zw. — ἀφ᾽ ὡς = ἀφ᾽ οὗ, vgl. Z. 18; ἀπ᾽ ἀλλήλων nicht unmöglich. — 3 αὐτου[oder αὐτα[; viell. sind die Boten Philoxenos und Hilaros gemeint. — 6 ἤ = εἰ, vgl. 27. 31. 48. — Weder μωρον noch μακραν scheint möglich. Ein Partizip im Dativ passt am besten, und das lat. moranti ist wohl nicht ganz abzuweisen, da der Schreiber nach manchen andern Anzeichen mehr lateinisch als griechisch denkt. Am Ende ist γράψαι wahrscheinlicher als γράψωι. — 7 δὲ ist nachträglich eingeschoben, aber zu streichen. — 8 l. ἔνι. — Zuerst beabsichtigt οὐδὲ γάρ εἰμι ἐνφανιστής. — 10 καὶ [οὕ]τως Erg. zw. — 11 ἰδεῖν möglich, aber Sinn? — Entw. προενέγκας = προενεγκών oder προένεγκας = προήνεγκας. verte

ψας αὐτῶι ὑβρίσαι με πρὸς γέλωτά μοι τοῦτο ἔγραψας. Ἐγὼ μὲν οὐ
15 δοκῶι ἄξιος εἶναι ὑβρίζεσθαι ⟦ὡς καὶ μαρτυρηθήσεταί σοι ὑπὸ τῶν φίλων⟧
οὐδὲ
φανή(σεται) ὑβρίζεσθαί με
γὰρ ἡμάρτηκά τι εἰς σέ, οὐδὲ τοῖς σοῖς φίλοις ⟦τὸ ἱκανόν μοι ποιẹῖṿ⟧
⟦φανήσεται⟧ τὸ ἱκανόν σοι ποιοῦντα.
⟦τọύṭọ̣ι ὑβρίζεσθαί με⟧ Πέποιθα γὰρ ἐματῶι, ⟦ὅτι οὐ κατέλẹιψα [τό]πον⟧
⟦ἐṃọ̣ṿ⟧ ἀφ' ὡς σοὶ ἐφιλίασα, οὐ κατέλιψα τόπον. Ἓν δέ μοι ἐνκαλέσεις,
ẹị σὺ μέν μοι καὶ τιμὴν περιτιθεῖς καὶ θέλεις με εἶναι ἀνθρωπ . .
20 καὶ συνέστησας καὶ συνδούλοις καὶ συνεξελευθέροις, ὅπερ ἐμοὶ̣
χρήματά ἐστιν παρὰ σοὶ καὶ̣ οụ̣̂ ὑ̣βρίζωι το[ι]ς γεγονόσι πλουσί̣ọι̣ς παρὰ τὸν
σύνδουλόν σου καὶ συνεξελεύθερον. ⟦Παρ' ἕκαστα δὲ ὁ Ἔρως ὁ̣ σọ̣ς̣ . . . . .⟧
⟦ἐνοιδίζει με λέγων⟧ Οὐδὲ γὰρ ἐφιλίασά σοι εἰς τὸ ἀφαρπάσαι τι, ἀλλὰ ἡ
σὴ ψυχὴ ἐπίσταται, ὅτι ὡς δοῦλος ἐπ' ἐλευθερίᾳ θέλει ἀρέσαι ọὕτω
θέλων
25 κἀγὼ τὴ⟦ς⟧ν φιλίαν σου ⟦θέλ̣ω̣ι̣⟧ ἄμεμπτ[ον] ἐματὸν ἐτήρησα ⟦ọὕṭω̣ṣ⟧
οἵαν
⟦ἀλλὰ μ̣ε̣τ̣ὰ δούλọụ ἐρ⟧ ⟦ọ̣ἵạṿ⟧ γὰρ ὕβριν μοι πεπόηκεν ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐν
τῇ οἰκίᾳ Τερεντίου παρόντος καὶ Πριάμου καὶ Φιλοξένου καὶ Ἱλάρου ἡ ἦν δάκρυα
σοὶ γράφειν ‹ἐ›γεγραφήκειν ἂν ἀ̣π̣ὸ̣ τῶν δακρύων καὶ ⟦ἐν τῇ Πλατείᾳ⟧ ἀ̣π̣ẹκάρ̣π̣ . . ṿ
τὸν ἡμῶν ἐκ τοῦ κήπου δρ̣ό̣μ̣(ον). Περὶ ⟦μ̣ẹ̀ṿ⟧ ṭọύṭω̣ṿ διασαφήσουσιν οὓς ἀπέσταλ-
30 κες, ἐάνπερ μὴ θελήσωσιν προσχαρίσασθαι συνδούλωι ⟦ḍ. ε̣ι̣φ̣ρ̣α̣τ̣ι̣ω̣(ν)⟧
Περὶ δὲ Ξύστου μοι γράφεις, ὅτι ἔξωι καχεκτεύεται, ἤ τι μὲν ὁ σύνḍουλος
αὐτὸν δυνήσεται συστῆσαι ἐγὼ οὐκ ἐπίσ̣ṭạμαι, οὐδὲ γὰρ καθεύδωι
ἔσωι ἵνα εἰδῶι. Ἡμέρας δὲ ἐν αἷς ἀναβαίνωι, εὑρί̣σ̣κω̣ι̣ αὐτὸν καθήμενο(ν)
καὶ πειπ̣ε̣ι̣ζόμενον κρόκην, καθ' ἡμέραν δὲ τὸν θυλωρὸν ἐξερωτῶι
σόη
35 μή τις ἔξω ὑ̣πνωκε, καὶ ὁ̣ τῆ̣ς̣ οἰ̣κ̣ί̣α̣ς̣ οὐδεπώποτέ μοι ⟦μοι . . . ⟧ . . ν̣ọṿ

---

15 zu οὐδὲ γάρ, was häufig wiederkehrt, vgl. neque enim. – 17 vgl. mihi persuasi. – 18 deutlich ὡς. – 19 εἰ vor der Zeile nachgetragen. – Ende: ἄνθρωπον passt nicht; am Schlusse scheint auf ein π eine Abk. zu folgen. – 20 zu συνδούλοις vgl. Z. 22. – ὅπερ vgl. quod. – 21 οὗ oder οὐ‹χ›? – Die Endung von πλουσίοις scheint korrigiert zu sein und ist undeutlich. – 22 συν vor der Zeile nachgetragen. – 23 l. ὀνειδίζει. – 26 das erste οἵαν schien dem Schreiber wohl undeutlich zu sein. – 27 „wenn Thränen ein Brief wären". – 28 ἀπὸ für ὑπὸ? – Pluteia in Alexandrien. – In κες ist ε korrigiert, aus α? – 31 ἢ wohl = εἰ. – Pap: μεν. – 34 auch πεινιζόμενον ist möglich; πιπίζειν = πιπίσκειν κρόκην den Faden benetzen? Vgl. aber auch πίννα. – L. θυρωρόν. – 35 Ende ἐσήμανεν nicht möglich.

verte

(70 V.) (No 1141)[3]

οὐδὲ ἔξω δεδειπνηκέναι. Ξύστον δὲ ἐπιγνοὺς δεδειπνηκέναι ἔσω
ἐν τῇ οἰκίᾳ παρὰ Ἔρωτα δὶς προσελαβόμην αὐτὸν εἰς οἶκον παρ᾽ ἐμὲ καὶ ἐδί-
δουν αὐτῷ διαστολὰς μηδὲν αὐτῶι καὶ ἐκείνωι εἶναι, εὐλαβῶς
 διὰ τὸ ἔναι με
ἔχων προεγνωκ[[ῶς]] περὶ τῶν δακτυλιδίων [[γεγονέναι]] ὧν ἐπόησε ὁ Ἔρως,
40 μή τι παραναπείσῃ αὐτὸν εἰς τὸ δηλῶσαί τι ἐν τῶι χειρισμῶι. Περὶ δὲ
 μετὰ τοῦ Φιλοξέ(νου) καὶ Ἱλάρου
τῆς σκιᾶς φανερόν μοι ἐγενήθη ἐκζητήσαντι ἠλλάχθαι μὲν τὴν πορ-
φυρᾶν ὑπὸ τοῦ Διοδώρου καὶ μὴ δεδωκέναι σοί, πρὸς ὃ ἔδειξέ σοι
 διὰ τὸ τὸν
ὑπόδειγμα [[τὸν δὲ]] κρύπτοντα [[. . . . εια]] τὴν σκιὰν γέροντα ἐρω-
 ηθέντα εἰρηκέ(ναι) ἠλλάχθαι αὐτῇ(ν) [.]. με δι[ς] εἰρη(κέναι) αὐτῷ
τ[[ᾶσθαι]] ὑπ᾽ ἐμοῦ „διὰ τί ἀπ᾽ ἀρχῆς ιτυι οὐκ ἐνεφάνισας ταῦτα, ἵνα
45 καὶ φιλανθρωπηθῇς"; ἔλεγε· „ὑφεστακώς μοι ἦ(ν) ὁ Διόδωρος φιλάνθρω-
πον δοῦναι, ὃς δὲ οὔτε τοὺς μ[ι]σθούς μοι ἀπέδωκε οὔτε τὸ φιλάνθρωπ(ον)·
 Ἐγβασανίσας οὖν
διὸ ἀνάγκη με ἔσχηκε ἐνφανίσαι." [[Ἐγὼι οὖν ἠρώτασα]] οὖν τὸν
 ἠρώτων κατ᾽ ἰδίαν λάθρᾳ τοῦ Ξύστου θέλων ἐπιγνῶναι, ἢ καὶ ὁ Ξύστος
[[γέροντα μή τι πιστὸς . . . . τη προέκραξεν αὐτῷ εὑρίσκηι]]
συνιστορεῖ, εἶπεν ὁ γέρων μ[ὴ] εἰδέναι αὐτὸν τὸ καθόλον περὶ τούτων
50 μηδέν. Εἶπα δὲ αὐτῶι· „καὶ χειρογραφῆσαί σε δεῖ περὶ τοῦ μὴ συνειδέναι
 [. . . . . .] αὐτὸν τῶι πήχει χειρογραφῆσαι
τούτοις τὸν Ξύστον", ὃς δὲ πρῶ[τον [[μὲ]]ν αχ συνιστορεῖν ὃς ἂν ἀνεί-]]
 [[ἐπὶ τῆς παρα . . . .]]
[[Πη. . . εν. . . . . . ν παρα. . . . [. . . . .] . . . μεισαι τὸν Διόδωρον διὰ τὸ]]

Von den folgenden Zeilen habe ich bis jetzt nur einzelnes lesen können: 53 [[μὴ δεδωκέναι μι-σθοὺς . . . . 54–60 sind erheblich nach rechts eingerückt; von 56 an sieht man links davor Reste von 5 Zusatzzeilen, ähnlich wie bei No 1131, 48 ff. Von Z. 61, die den unteren Rand des Papyrus erreicht, sind nur geringe Spuren sichtbar. 54 Anf. ὃς παρακαλεῖ με ἀναμεῖναι τὴν . . . 55 Anf. αὐτῷ τὸν Διόδωρον διὰ τὸ μὴ δεδωκέναι . . . 56 Anf. ναρχη ὄντι αὐτῶι . . . (etwa ἐρα-]νάρχῃ?) 57 Anf. ὑγιαίνω(. . .) παραγενη(. . .) . . . 58 ganz zerstört, Ende γρά- 59 Anf. ψαι καὶ χρησιμεύειν . . ., darüber ἐφάνη οὖν μοι 60 δυνατο το[ῦ] . . . ., darüber χειρό[γραφ]ο(ν).

---

36 οὐδὲ vor der Zeile nachgetragen. — 41 σκιὰ viell. Sonnenschirm, wie σκιάδιον. — 44 ιτυι ziemlich deutlich; weder μοὶ noch ἡμὶ möglich. — Über der Zeile viell. zu erg. [κ]αί με δὶ[ς]. — 45 ὑφεστακώς: der 1. Bst. ganz undeutlich, dann φ oder ρ; zur Form vgl. Z. 47 ἠρώτασα, wo sicher nicht ἠρώτησα stand. — 48 γέροντα aus Versehen gestrichen. — ἢ = εἰ.

SCHUBART.

184 R. No 1142.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 15 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Grosse, deutliche Schrift, sehr ähnlich der von No 1114. Auf Verso verwischte Urkunde in sehr kleiner Schrift. 6. Jahr des Augustus.

Lieferungsvertrag, Alexandrien.

Der Anfang fehlt.

μο[..]ιοις τὰς ἑσταμένα[ς πυροῦ —]
ἑκατὸν πεντήκοντα [ἃς καὶ]
δοῦναι τὸν Ἀπολλοφάνην [ἀπὸ]
τοῦ ἐνεστῶτος ἕκτου ἔτους — 25/4 v. Chr.
5 ἐφ' ὅρμον κώμης Δεννεως τ....ι
παραδιδόντα πυρὸν νέον καθαρὸν
ἄδολον μέτρωι Ἑρμοῦς καὶ σκ[υ]τάληι
[δι]καίαι πρὸς ἐμβολὴν εἰς τὸ παρασχε-
θησόμενον ὑπὸ τῶν παρὰ τοῦ
10 [...]ου πλ[ο]ῖον ἄνευ πάσης ὑπερθέ-
σεως ἢ εἶναι τ[ὸν Ἀπο]λλοφάνην ἀγώγι-
μον ὡς κεχρηματικότα Πέρσην
τῆς ἐπι[γο]νῆς καὶ συνέχεσθαι μέχρι
τοῦ ἀποδοῦναι τὰς τοῦ πυροῦ — ἑκατὸν
15 πεντήκοντα σὺν ἡμιολίᾳ ἢ τιμὴν
ἑκάστης ἀρτάβης τὴν ἐπὶ τοῦ καιροῦ
[πρ]οστησομένην ἐν Ἀλεξανδρείᾳ[ι]
πλείστην καὶ τὸ βλάβος τῆς πρά[ξεως]
οὔσης ἔκ τε αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
20 των αὐτῷ πάντων κα[θά]περ ἐγ δίκης
[ἀκύρων οὐσ]ῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐ[π]ε-
[νέγκη πίστεων πασῶν σκέπης πάσης]

Hier bricht der Papyrus ab.

---

2 für die Erg. ἃς καὶ ἀπο- reicht der Raum nicht. — 4 unsere Urkunde ist die älteste der alexandrinischen. — 5 Ende: für einen Gaunamen hinter dem Dorfnamen ist der Platz zu gering. — 10 zu erg. ist vermutlich der Name des anderen Vertragschliessenden. — 12 vgl. m. Aufsatz Arch. f. Pap. V 113/4 und Oxy II 271, 10. — 17 eine andere Erg. scheint nicht möglich zu sein; der Sinn ist vielleicht, dass die Marktpreise in Alexandrien öffentlich angeschlagen werden. SCHUBART.

(192 R.) (No 1143)[2]

[μένα] καὶ ἐπιδιευγασμένα καὶ κε-
[καυμ]ένα τῇ καθηκούσῃ ὀπτήσι
[. . . . .] . λιαστην καὶ οὔτε ποτας οὔ-
[τε . . .] ειδας, ταῦτα δὲ ποιήσιν ἄνευ
20 [κρίσεω]ς καὶ πάσης ἀντιλογίας, ἐὰν
[δέ τι το]ύτων παραβαίνῃ, εἶναι αὐτὸ[ν]
[ἀγώγι]μον καὶ συνέχεσθαι μέχρι τοῦ
[ἐκτῖσα]ι τιμὴν οὗ ἐὰν μὴ ἀποδῷ
[κε]ραμίου τὴν ἑσταμένην ἀργυρίου
25 [δραχμ]ὰς . . . . καὶ ἄλ[λ]ας ἐπίτιμον
[ἀργυρ]ίου δραχμὰς χιλίας καὶ τὰ βλάβη
[καὶ δ]απανήματα τῆς [π]ράξεως γινο-
[μέ]νης τῷ Μοντανῷ ἢ τῷ Διογένῃ
ἔκ τε αὐτοῦ Παπίσκου καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντ(ων)
30 [α]ὐτῷ πάντων καθάπερ ἐγ δίκης
[ἀκύ]ρων οὐσῶν καὶ ὧν [ἐὰ]ν ἀπενένκ(ῃ)
[πίσ]τεων πασῶν σκέπης πάσης, ἣ[ν]
[δὲ ἀ]νενήνοχεν ὁ α[ὐτὸ]ς Παπί[σ]κο[ς]
[εἰς] τὸν Μοντανὸν συ[γχώρησιν]
Spuren einer Zeile.

---

16 da κε den geringen Spuren noch am besten entspricht, ist κεκαυμένα wahrscheinlich. — 18 am Anfange muss etwa [ἔχοντ]α oder drgl. ergänzt werden. — πόδας unmöglich. Tebt. II 342, 21 ff. ergiebt hierfür nichts. — 31 ἐάν offenbar zusammengezogen; der Buchstabe hinter der Lücke sieht an sich nicht wie ν aus. — Deutlich απ; l. ἐπενέγκ(ῃ). — 32 ff vgl. 1156, 28.

SCHUBART.

89 R. No 1144.

Papyrus. H. 36,5 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir elmäläq. Kleine, gewandte Kursive wie No 1116. Der Text füllt noch nicht die Hälfte des Blattes. Verso leer. 17. Jahr des Augustus.

Vertrag über Sicherung von Bürgen, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Τρύφωνος τοῦ Τρύφωνος καὶ παρὰ Πομπηίου τοῦ Πομπ[ηίου καὶ]
Πτολεμαίου τοῦ Φιλοκλέους ἀμφοτέρων Περσῶν τῆς ἐπιγο[νῆς. Ἐπεὶ]
οἱ τρεῖς δεδανείσμεθα παρὰ ἀρ..ου τοῦ .[........ τοῦ]
5 Παμφίλου κατὰ μνημονικὴν συγγραφὴν καὶ κατὰ διαγρ(αφὴν) διὰ τῆ(ς) Κάστορο(ς) ἐν τῶι ἐνεσ-
τῶτι [κολ]λυβιστικ(ῆς) τραπέζης ἑπτακαιδεκάτωι ἔτει Καίσαρος Φαμενὼθ ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ — Feb./März 13 v. Chr.
δραχμὰς ἑξακοσίας ἐντόκους, ἀπὸ δὲ τούτων κατακέχρηνται
ὁ μὲν Πομπήιος ἀργυρίου δραχμαῖς πεντακοσίαις εἴκοσι
ὁ δὲ Πτολεμαῖος ταῖς λοιπαῖς δραχμαῖς ὀγδοήκοντα, συνχωροῦμ[εν]
10 ἐπὶ τοῖςδε ἀποδοῦναι ἕκαστον τὸ ἐν ἑ(ατῷ) κεφάλαιον τι τῶι .... (...)
σὺν τοῖς τόκοις ἐν τῶι κατὰ τὴν συγγραφὴν σημαινομ(ένῳ)
χρόνωι καὶ παρέξεσθ[αι] ἀμφότεροι μὲν τὸν Τρύφωνα μη-
δὲν πρασσόμενον τοῦ δανείου χάριν, ἑκάτερος δὲ τὸν
ἕτερον οὗ κατακέχρηται κεφαλαίου, καὶ ἐκτείσειν ὃ ἐὰν πρα-
15 χθῇ ἢ πράσσηται ὁ ἕτερος χάριν τούτων καὶ τόκους καὶ
τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα τῆς πράξεως γεινομένης ἐκ τοῦ πα-
ρασυγγραφοῦντος καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ πάντων καθάπερ
ἐγ δίκης ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν <ἐπενέγκῃ> πίστεων πασῶν
σκέπης πάσης.

(ἔτους) ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ε — 31. März 13 v. Chr.

Über der Urk. Schriftspuren, vielleicht durch Abdruck entstanden; jedoch ist κολ nicht unmöglich. — 4 ἀρ unsicher, zumal da Z. 10 Ende nichts ergiebt; an der letzteren Stelle könnte man κεφάλαιον Τίτωι lesen, wenn nicht das Fehlen des Artikels auffiele und Z. 4 widerspräche. — 5 zum Darlehn durch μνημ. συγγρ. und Bankdiagraphe vgl. No 1132, 7. 8. — 10 l. ἐν ἑατῷ. — τι fast sicher. — 12 Tryphon ist Bürge für Pompeius und Ptolemaios, diese wiederum für einander. — 14/15 βλα-βῆ scheint unmöglich. — 16 Ende πα korr. aus γρα. — 18 nach ἐὰν wenige unbestimmbare Züge, die ἐπενέγκῃ andeuten.

SCHUBART.

121. No 1145.

Papyrus. H. 37,5 cm. Br. 12,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift ähnlich der von No 1120, wohl von derselben Hand, aber flüchtiger; sie ist vielfach infolge der abgeriebenen Oberfläche sehr undeutlich. Rekto und Verso enthalten zwei eng zusammengehörige Urkunden; auf der unteren Hälfte des Verso Reste einer anderen Urkunde derselben Hand. 26. Jahr des Augustus.

Darlehen mit Bürgschaft, Alexandrien.

REKTO

[Πρωτάρ]χωι τῶι ἐπὶ τοῦ [κριτηρίου]
παρὰ Ἀχιλλέως τοῦ Θ[έωνος Ἀλθαιέως καὶ παρὰ Λύκας τῆς]
Ζωΐλου [Π]ερσείνης μετὰ κ[υρίου τοῦ ἀνδρὸς] Διο[νυσίου τοῦ Πτολε-]
μαίου Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς [καὶ] αὐτοῦ Διονυσίου. Συν[χωροῦ-]
5 σιν Λύκα καὶ Διονύσιος ἔχειν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως δάνειον δι[ὰ]
χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ δραχμὰς τριακοσίας
δέκα [ἐφ'] οὗ δώσειν τ[ό]κ[ο]υ ὀβολοὺς ὀκτὼι τῆς μνᾶς ἑκάστης
κατὰ μῆνα ἀπὸ Ἁθὺρ τοῦ ἐνεστῶτος ἕκτου [καὶ εἰκοστοῦ L] — Okt./Nov. 5 v. Chr.
Καίσαρος, τὸ δὲ κεφάλαιον ἀποδώσει[ν ἐ]ν μησὶν τρι[σ]ὶν ἀπὸ τοῦ αὐ[τοῦ]
10 μηνὸς ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως ἢ εἶναι [αὐτ]οὺς παρα[χρῆ]μα ἀγωγί-
[μο]υς ἢ τὸν ἐσόμενον αὐτῶν [ἐμ]φ[αν]ῆ καὶ [συνέχε]σθαι [μέχρι τοῦ]
ἐκτῖσαι τὸ μὲν δάνειον σὺν ἡμιολίᾳ, τοὺς δὲ τόκους ἁπλ[οῦς]
τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα διδράχμους
γειν[ο]μένης τῆς πράξε[ως] τῷ Ἀχιλλεῖ ἔκ τε τῶν ὑποχρέ-
15 [ων] ὄντων ἀλληλεν[γύ]ων εἰς ἔκτεισιν καὶ ἐξ ἑν[ὸ]ς οὗ ἐὰν αὐ[τῶν]
[αἱρ]ῆ[ται] καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν[των] αὐτοῖς [πάντων καθάπ]ερ ἐγ δίκης
ἀκύρων οὐσῶν [καὶ ὧν ἐὰν] ἐπε[νέγκωσι] πίστεων πασ[ῶν]
σκέπης πάσης. Ἀξιοῦ(μεν).

Die erste Urkunde zeigt keine Abkürzungen und trägt eigenhändige Unterschriften; sie galt demnach als fertig und zur Einreichung bereit. Sie muss aber aus irgend einem Grunde zurückbehalten worden sein, denn sonst hätte Verso nicht für den Entwurf der zweiten Urkunde, die mit zahlreichen Kürzungen geschrieben ist, benutzt werden können. — 2 zur Erg. vgl. Z. 27 ff. — 3 zu ἀνδρὸς vgl. Z. 23/4 Anm. u. Z. 31. — 5 Anf. Pap. σὶν! — 7. nach Z. 33 wäre zu erwarten [καὶ] τελέσειν, was zwar nicht ganz unmöglich ist, aber den Resten weniger gut entspricht. — 18 nur angedeutet; jedoch ist ἀξιοῦ(μεν) sicher.

verte.

(121.) (No 1145)[2]

(2. H.) Ἀχ[ιλλεὺς συνχ]ωρ[ῶ κατὰ τὰ] π[ρο]γεγραμ-

20 μένα

(3. H.) Λύκα καὶ Διονύσιος συνχωρῶ

[κατὰ τὰ προγεγραμμένα] Διονύσιο-

ς ἐπιγέγραμμαι τῆς μη...

α̣ι̣α̣ς κ̣ύ̣ρ̣ι̣ο̣ς̣ καὶ γέγραφα π̣ε̣ρ̣ὶ̣

25 [αὐ]τῆς γράμματα μὴ ἰδύης.

Darunter mehrere ganz verwischte Zeilen, die in entgegengesetzter Richtung geschrieben sind.

VERSO

(1. H.) [Πρωτάρχ]ω̣ι̣

[παρὰ Ἀ]χιλλέω[ς] τοῦ Θέωνο̣ς̣ Ἀλθ[αιέως καὶ παρὰ Λύ]κας τῆς Ζ[ωΐ]λ̣ο̣υ̣ κ̣α̣ὶ̣ τ̣ο̣ῦ̣

.. μ̣η̣(τρὸς) [θ]ε̣ίου Διονυσίου τοῦ [Πτολε]μ̣α̣ί̣ο̣(υ) [καὶ τῆς] ἀμφοτέρο(υς) αὐτο(ὺς) Λ̣ύ̣κ̣[αν]

καὶ Διον[ύ]σιο(ν) ἐγγ̣υ̣ω̣μένη(ς) ἐ̣ν̣φ̣α̣ν̣ή̣(ας) τ̣ῆ̣ς̣ τῆς μ̣ὲ̣ν̣ Λύκας μη-

30 τρὸς τοῦ δὲ Διονυσίου ἀδελφῆ(ς) Διδύμη(ς) τῆς Πτολεμαίου πά̣ν̣τ̣ω̣[ν Περσ(ῶν)]

τῆ(ς) ἐ̣π̣ι̣γ̣ο̣(νῆς) μετὰ κυρίου τῆ(ς) γυναικὸ(ς) αὐτοῦ Διονυσί(ου). Περὶ τῶν διεσταμ[ένων]

συνχωρεῖ Λύκα καὶ Διονύσιο(ς) ἔχειν παρὰ τοῦ Ἀχιλλ(έως) δάνη(ον) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ

οἴκ(ου) ἀργυ(ρίου) Πτολ(εμαικοῦ) [⊢]

τριακοσίας δέκα κ̣α̣ὶ̣ τελέσειν τόκον τῆς μνᾶς ἑκάστης κατὰ μ[ῆνα]

ὀβολοὺς ὀκτὼ ἀπὸ Ἁθὺρ τοῦ ἐνε(στῶτος) κ̣ς̣ ∟ Καίσαρος, τὸ δὲ κεφάλαιο(ν) ἀπ[οδ(ώσειν)]

35 ἐν μησ(ὶν) τρισὶν ἀπὸ τ̣ο̣ῦ̣ α̣ὐ̣τ̣ο̣ῦ̣ μην(ὸς) ἄνευ π(άσης) ὑπερθ(έσεως) ἢ εἶναι αὐ(τοὺς) Λύκ̣[αν]

καὶ Διονύσιο(ν) παραχρῆ(μα) ἀγωγίμο(υς) ἢ τὸν ἐσόμεν(ον) αὐ(τῶν) ἐνφανῆ καὶ συνέχ[εσθαι]

---

19 ff. die grossen, ungeschickten Züge der Unterschriften sind sehr verwischt; von der Hand des Achilleus ist so wenig erhalten, dass man sie kaum von der des Dionysios unterscheiden kann. – 21 nicht συγχωροῦμεν. – 22 Anf. undeutliche Spuren sichtbar. – 23/4 Dionysios ist nach Z. 31 der Mann der Lyka, zugleich aber ihr Onkel. Da er Z. 28 anscheinend als solcher bezeichnet wird, wäre hier zu erwarten τῆς ἀδελφιδῆς, was aber sicher nicht dasteht. – 24 περὶ statt ὑπὲρ fast sicher. – 26 am oberen Blattrande geringe Schriftspuren. – 27 Ende ganz undeutlich. – 28 πρὸς μη(τρὸς) passt nicht zu den Spuren; μη möglich. Dann ειου oder υιου, aber υἱοῦ ist sachlich unmöglich. – 29 ἐγγυω oder ἐνφανη zw. – Ein τῆς ist zu streichen. – 30 Ende: nicht τῶν τριῶν. – 31 Anf. zw. – 32 Verbum im Singular wie Z. 21, weil Lyka die eigentliche Schuldnerin ist.

verte

μέχρι τοῦ ἐκτῖσ(αι) τὸ μὲ̣ν̣ δάνη(ον) σ̣ὺ̣ν̣ ἡ(μιολίᾳ) τοὺς δὲ τόκ(ους) ἁπ(λοῦς), τοῦ δὲ ὑπερπεσό̣ν̣-
[τ(ος) χρ(όνου)]
τοὺς κατὰ τὸ διάγρα(μμα) διδράχμ(ους) τῆς πράξε(ως) γεινο(μένης) τῷ Ἀχιλ(λεῖ) ἔκ τε τ[ῶν]
ὑποχρέ(ων) ὄντων ἀλληλ(εγγύων) εἰς ἔκ(τισιν) καὶ ἐξ̣ ἑ̣ν̣ὸ̣(ς) οὗ ἐὰν αὐ(τῶν) αἱρῆ(ται)
καὶ ἐκ τῶν ὑπα̣ρχ(όντων) αὐ(τοῖς)
40 πάντω(ν) καθάπ(ερ) ἐγ δίκ(ης). Ἐὰν δὲ καὶ ἡ Διδύμη μὴ π[αρ]έχηται τ̣[ὴν]
Λύκαν καὶ Διονύσιον τῷ Ἀ̣χ̣ι̣λ(λεῖ) ἐνφανεῖς, εἶναι καὶ αὐ(τὴν) ἀγωγίμη(ν) κ̣α̣ὶ̣
[συνέχεσθαι μέχρι τοῦ ἐκτῖσαι τὸ]
προκ(είμενον) δάνη(ον) καὶ τοὺς τόκ(ους) καὶ τὴν πρᾶξιν τῷ Ἀχιλ(λεῖ) . . . . . εῖσθαι
κ̣α̣ὶ̣ ἐξ̣ α̣[ὐ(τῆς)]
Διδύμη(ς) κ̣αὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ(όντων) αὐ(τῆ) πάντω(ν) καθάπ(ερ) ἐγ δίκης ἀκύρω(ν)
οὐσῶ(ν) κ̣α̣ὶ̣ ὧ̣ν̣ [ἐὰν]
ἐπενένκ(η) π̣ί̣σ̣τ̣ε̣(ων) πασῶ(ν) σκέπ(ης) πάσ(ης). Ἀξιοῦ(μεν).
45 ∟ κϛ Καίσαρος Ἁθὺρ. η̂ — 14. od. 24. Nov. 5 v. Chr.

41 Ende: wahrsch. sehr stark abgekürzt. — 42 nicht γίνεσθαι; am ehesten könnte man ἀ̣π̣ο̣κ̣εῖσθαι lesen.

SCHUBART.

83 R. No 1146.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 14,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sorgfältige und deutliche Schrift, ähnlich der von No 1123. Der untere Teil des Blattes wird von Notizen einer andern Hand, die nicht vor dem 16. Jahre nachweisbar ist, ausgefüllt. Verso ist leer. 12. Jahr des Augustus.

Vertrag über Ratenzahlung eines Kaufpreises, Alexandrien.

Ἀχαιῶι τ[ῶι ἐ]πὶ τοῦ ἐν τῇ αὐλῇ κριτηρίου
παρὰ Σπώσου τοῦ Λύππου καὶ παρὰ Ἀραβίωνος τοῦ Διδύμου καὶ Διονυσοδώρο[υ]

Die Urkunde macht den Eindruck einer Reinschrift; Abkürzungen und Verbesserungen sind sehr selten. Der grosse freie Raum unter ihr war für die Unterschriften bestimmt, die bei 9 Personen viel Platz beanspruchten. Weshalb die Ausfertigung unterblieb, ist nicht zu ermitteln; jedenfalls zeigen die späteren und inhaltlich nicht zugehörigen Notizen zweiter Hand, dass das Blatt als Konzept zurückbehalten worden ist. — 1 zum Hofgerichte vgl. No 1098. 1124. 1127. 1143. 1156. — 2 Σπῶσος = Sponsus?

verte

(83 R.) (No 1146)[2]

τοῦ Ἡρακλείδου καὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Εἰρηναίου καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἀπολλωνίου
καὶ Σαραπίωνος τοῦ Δωρίωνος καὶ Ἡρακλείδου τοῦ Ἑρμονείκου καὶ Ἀ[. . . . τοῦ]
5 Σωτηρίχου καὶ Ἀμμωνίου τοῦ Ἑρμίου τῶν ὀκτὼι Περσῶν τῆς ἐπιγονῆς. Πε-]
ρὶ τῆς ἐσταμένης τελησθῆναι ἀσφαλείας συνχωροῦσιν οἱ περὶ τὸν Ἀρ[α-]
βίωνα ἀποδώσ[ειν] τῷ Σπ[ω]ṣω[ι] ἣν ὀφείλουσιν αὐτῷ τει[μ]ὴṿ
ἧς ἐώνηνται παρ' αὐ[τοῦ] βυ̣β[. . . . . . .] ἀρ[γ]υρίου Π[τ]ολ[ε]μ[αι]κοῦ τ̣ά̣λ̣α̣ν̣τ̣ο̣ν̣
ἓν καὶ δραχμὰς τρισχειλίας ἑξα[κοσίας ὀγδοήκο]ντα ἀ̣τ̣ό̣κ̣[ους ἐν δόσεσιν]
10 ἰσομερέσι [τέσσαρσι] διδόντες Ἁ[θὺρ μὲν πέν]πτηι το[ῦ ἐνεστῶτος δω-] — 1. Nov. 19 v. Chr.
δεκάτου [ἔ]τους τὰς τοῦ ἀργυρίου δραχ[μ]ὰς [δισχει]λίας τετρακοσίας εἴκοσ[ι],
Τῦβι πένπτη ὁμοίως δραχμὰς δισχειλίας τετρακοσίας εἴκοσι, Με- — 31. Dez. 19 v. Chr.
χεὶρ ὡ[σ]αύτως πένπτη δισχειλίας τετρακοσίας εἴκοσι, τὰς δὲ λοιπὰ[ς] — 30. Jan. 18 v. Chr.
[τοῦ ὅ]λου κεφαλαίου Φαμενὼθ πένπτη τοῦ αὐτοῦ δωδεκάτου ἔτους — 1. März 18 v. Chr.
15 [δραχμ]ὰς δισχειλίας τετρακοσίας εἴκοσι οὐδεμίαν δόσιν κοιλὴν —
[ποιούμ]ενοι, ταῦτα δὲ ποήσειν ἄνευ κρίσεως καὶ πάσης ἀντιλογίας,
[ε]ἰ̣ δ̣ὲ̣ μ̣ὴ̣ εἶναι αὐτοὺς ἀγωγίμους ἢ τὸν ἐσόμενον αὐτῶν ἐνφανῆ
[καὶ συν]έχεσθαι μέχρι τοῦ ἐκτῖσαι ἐφ' ἧς ἐὰν δόσεως κοιλάνωσι παρα-
[χρῆμα] τὸ προκείμενον κεφάλαιον τὸ τοῦ ἀργυρίου τάλαντον ἓν τρισ-
20 [χειλίας] ἑξακοσίας ὀγδοήκοντα ἢ τὸ ἐνοφιληθησόμενον σὺν ἡμιολ(ία̣)
[τοῦ δὲ ὑ]περπεσόντος χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκου[ς] δ̣ι̣δ̣(ράχμους)
[τῆς πράξεω]ς γεινομένης τῶι Σπώσ[ω]ι ἔκ τε αὐτῶν τῶν ọα̣. . . .ν
[ἀλληλεγγ]ύων ὄντων εἰς ἔκτισιν καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται
[καὶ ἐκ τῶν] ὑπαρχόντων αὐτοῖς πάντων καθάπερ ἐκ δίκης ἀ-
25 [κύρων] οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενένκωσι πίστεων πασῶν σκέπης
[πάσ]ης. Ἀξιοῦ(μεν).
L ιβ Καίσαρος Φαῶφι κβ — 19. Okt. 19 v. Chr.

6 zur Formel vgl. Arch. f. Pap. V 49. — 8 βυ̣ ziemlich deutlich, das folgende β weniger; die nahe liegende Erg. βυβ[λιοθήκης] (= Buchhandlung ?) ist mir nicht sicher genug, um sie oben einzusetzen. — 9 δόσεσιν passt zum Raume besser als ἀναφοραῖς. — 10 Mitte: die Lücke ist so gross, dass μὲν nötig scheint; vgl. δὲ Z. 13. — Der 5. als Zahlungstermin: No 1120, 9. 1129, 8. — 15]ας eher als]ος, daher [Καίσαρ]ος nicht wahrscheinlich. — Ende: Füllungsstrich. — 21 Ende: eher διδ als β ⊢. — 23 Ende: ὀκτώ unmöglich, ebenso ὑποχρέων. — 26 rechts: Schreiberzeichen.

SCHUBART.

79 R. No 1147.

Papyrus. H. 31 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Mittelgrosse, deutliche Kursive; z.T. schlecht erhalten. Auf Verso No 1132 von andrer Hand. 17. Jahr des Augustus.

Darlehn mit Pfand, Alexandrien.

Πρωτάρχωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Διονυσίου τοῦ Διονυσίου καὶ παρὰ Εἰρήνης τῆς
Πατρόκλου Περσείνης μετὰ κυρίου τοῦ ἀδελ-
φοῦ τοῦ Πατρόκλου τοῦ Ἀμμωνίου. Περὶ τῶν
5 διεσταμένων συνχωρεῖ ἡ Εἰρήνη ἔχειν παρὰ
τοῦ Διονυσίου δάνειον διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρ[ίου]
Πτολεμαικοῦ δραχμὰς ἑξακοσίας τόκων
ṭρ̣ι̣ωβ̣ό̣λ̣ω̣ṿ [τῆ]ς μ̣ν̣ᾶ̣ς̣ κατὰ τὸν μῆ-
[να ἕκασ]ṭο̣ṿ, ὃ καὶ ἀποδώσιν ἐν μησὶν ἓ̣ξ̣
10 ἀπὸ Μεχεὶρ τοῦ ἐνεστῶτος ἑπτακαιδ[ε-] Jan./Feb. 13 v. Chr.
[κ]άτου ἔτους Καίσαρος διδοῦσα τὸν μὲν τό-
κον κατὰ μῆνα εὐτάκτως τὸ δὲ κε-
[φά]λαιον ἐν τῶι ἐσχάτωι μηνὶ ἄνευ
[π]ά[ση]ς ὑπερθέσε[ω]ς, ἢ εἶναι [αὐτὴν]
15 [παραχ]ρῆμα ἀγωγίμην καὶ συνέχεσ-
[θα]ι μέχρι τοῦ ἐκτεῖσαι τὸ μὲν δάνειον
σὺν ἡμιολίᾳ τοὺς δὲ τόκους ἁπλοῦς
τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόνου τοὺς κα-
τὰ τὸ διάγραμμα τόκους διδράχμους,
20 [τῆς πράξ]εως γινομένης τῶι Διονυσίωι
[ἔκ τε αὐτῆς] Εἰρήνης καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόν-
[των αὐτῆ πά]ντων καθάπερ ἐγ δίκη(ς),
[ἔτι] δ̣ὲ καὶ ἐκ τῆς ὑπαρχούσης τῇ Ἰρήνῃ
δούλης Ἐρ̣ω̣τ̣ί̣ο̣υ̣, καθʼ ἥσπερ κ̣α̣ὶ̣ ἀναδέδωκεν
25 α̣ὐ̣τῶι Δ[ιο]νυσίωι ἐν ὑπαλλάγματι ἣν̣ ἔχει

---

8 Anf. zw.; der Zinssatz ist auffallend niedrig. – 23 vgl. 1149, 26 ff. – 24 ἀναδέδωκεν deutlich, obgleich δέδωκεν richtig wäre. – 25 auch ἧ̣ς̣ ist möglich.

verte

(79 R.) (No 1147)[2]

. . . . μερας ἀπογραφὴν καὶ μέ-
χρι τοῦ διευλυτῆσαι παρέξεσθαι αὐτὴν
[ἀνεξαλλο]τρίωτον καὶ ἀκαταχρημάτιστ(ον),
[ἐὰν δὲ συ]μ[β]ῇ διαδρᾶναι αὐτὴν ἢ καὶ παθεῖν
30 [τι ἀν]θ[ρώ]πινον, καὶ οὕτως εἶναι τὸ δάνειον καὶ
[τοὺς τό]κους ἀκίνδυνον παντὸς κιν-
δύνου ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενένκῃ
πίστεων πασ[ῶν σκέπης πάσῃ]ς καὶ α. προκ[. .]
Undeutliche Reste von vier Zeilen.

---

26 die Spuren sind ausreichend, um mit Hilfe einer Analogie die Lesung zu ermöglichen. – μερας oder μειας; auch νειας nicht ganz ausgeschlossen. – Zu ἀπογραφή vgl. No 1148, 31. – 27 die vorh. Spuren lassen διευλυτῆσαι nicht sicher erkennen; es ist aber nach Oxy. II 268, 15 wahrscheinlich, vgl. auch Oxy. II 271, 22 ἐξευλυτῆσθαι, wo der Zusammenhang ähnlich dem obigen ist. Auch No 1151, 42 scheint dasselbe Wort zu haben, ebenso No 1156, 24. In No 1053, 52 ff muss eine entsprechende Wendung vorliegen. Eine Prüfung des in Kairo befindlichen Originals, die F. Zucker vorgenommen hat, ergiebt, dass Z. 52 δίκαια richtig ist; dann folgt προ- 53 . ναιου . . εξεσθαι. Demnach scheint auch hier παρέξεσθαι möglich, vorher vielleicht προθεῖναι. Dagegen scheint in der folgenden Zeile ἀνεξαλλοτρίωτον nicht gestanden zu haben. – 28 vgl. Tebt. II 318. – 33-37 sehr zerstört. Das in Z. 35 erkennbare ἀκολού[θως erinnert an No 1149, 33, und Z. 33/4 scheint auch προκ[ει-]μένοις zu stehen; aber es ist mir nicht gelungen, den Zusammenhang herzustellen. Z. 35–37 werden etwa eine Wendung wie No 1053 II Ende oder No 1151, 46 ff enthalten haben. Unter der letzten Zeile ist links der gewöhnliche Schlussstrich sichtbar.

SCHUBART.

---

73 V. No 1148.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1116, z. T. abgerieben. Spuren früherer Beschriftung sind sichtbar. Auf Rekto No 1115. 17. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns mit Pfand, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἀπολλωνίας τῆς Διονυσίου μετὰ κυρίου Δημη-

verte

τρίου τοῦ Ὡρίω̣νο̣ς̣ Ἀλθαιέως καὶ παρὰ Ταφασιήους τῆς
Σαραπίωνος ρ αν̣. . π̣ι̣π̣ι̣δο̣ς̣ μετὰ κ(υρίου) τοῦ τῆς ἀδελ(φῆς)
5 αὐτῆ(ς) Νιτοίτιος υἱοῦ Ἑρμίου τοῦ Ψαμμητίχου.
Περὶ τῶν διεσταμένων συγχωρεῖ ἡ Ταφασιὴς ἀπεσ-
χηκέναι παρὰ τῆς Ἀπολλωνίας διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἃς ἐδά-
νεισεν αὐτῇ τε Ἀπολλω(νίᾳ̣) καὶ ἔτι τῶι μετηλλαχότι αὐτῆ(ς)
ἀνδρὶ Ἰσιδώρωι Μενελάου ὁ μετηλλαχὼς τῆς
10 Ταφασιῆτος ἀνὴρ Διονύσιος Διονυσίου κατὰ συνχωρή(σεις)
διὰ τοῦ αὐτο(ῦ) κριτη(ρίου) δύο μίαν μὲν τῶι δ ∟ Καίσαρος Φ̣α̣ῶ̣[φι] — Sept./Okt. 27 v. Chr.
ἀργυ(ρίου) ⊢ ἑκατὸν πεντήκοντα κατὰ δὲ [τὴ]ν ἑτέραν τῶι
ἑβδόμωι ἔτει Καίσαρος Ἁθὺρ ἀργυ(ρίου) ⊢ ὀκτακοσίας ἑ̣[βδομ]ή- — Okt./Nov. 24 v. Chr.
κοντα δύο ἀμφοτέρων δὲ τῶν δανείων καὶ τοὺς τοῦ ὑπερ-
15 γ̣ε̣γ̣ενημένο̣υ̣ χρόνου τόκ(ους) διὰ τὸ [[την. .]] (τοῦ) Διονυσίου μετηλ-
λαχότος τὴν Ταφασιὴν προσεληλυθέναι κ̣α̣[το-] (αρ. . τῆ)
χῆ (αὐτοῦ) ἀκολούθως τοῖς τῆς χώρα(ς) νό̣[μοις] π̣ρ̣ὸ̣ς̣ [τὴ]ν̣ κ̣[ατ-]
ο̣χὴν τὴν Διονυσίου συγγραφὴ[ν] Αἰ[γυ]π̣τ̣ίαν καὶ ε̣ἰ̣-

---

3 zum Namen Taphasies vgl. No 1126, wo gleichfalls zwei verschiedene Genetivformen gebildet werden, wie hier Z. 3 und Z. 10. – 4 nach Σαραπίωνος eine Bezeichnung, die sich vermutlich auf Taphasies, nicht auf ihren Vater bezieht; demnach ist ein Demotikon unwahrscheinlich. Das auffallend grosse ρ scheint allein zu stehen. Vgl. Arch. f. Pap. V 82 Anm. 7. – 15 ὑπερ-πεσόντος steht augenscheinlich nicht da. – Die Korr. über der Zeile hier wie fast überall von 1. Hand. – 16 τῆ über der Zeile unsicher, da die vorhergehenden Bst nicht gelesen sind. – 17 Korr. über der Zeile viell. von 2. Hand. – Schluss der Zeile sehr undeutlich; darüber ganz geringe Spuren; die Oberfläche ist abgerieben. – 18 η in οχην korr. viell. aus ει. – την zw.; aber τον wegen des deutlichen Διονυσίου unmöglich. – Zur Sache: Z. 17/8 muss gesagt sein, mit welchem Rechte Taphasies die κατοχὴ geltend machen konnte; daher ist ein Partizip im Sinne von „einreichen, vorlegen" erforderlich. Da dies in Z. 17 Ende nicht unterzubringen ist, nehme ich an, dass es darüber geschrieben war, und ergänze [ἐπιδοῦσαν] π̣ρ̣ὸ̣ς̣ [τὴ]ν̣ κ̣[ατ-]ο̣χὴν τὴν Διονυσίου συγγρ. Αἰγ. In dem zu Grunde liegenden aeg. Vertrage erblicke ich den Ehevertrag, vgl. Petition of Dionysia VIII 21 ff und Eger, Zum aegypt. Grundbuchwesen 49 ff. Der vorausgegangene Darlehnsvertrag kann nicht gemeint sein, da Z. 10 von συγχωρήσεις die Rede ist. In Übereinstimmung mit den Edikten des Mettius Rufus und des Sulpicius Similis wird hier die Geltendmachung der κατοχὴ auf aegypt. Recht zurückgeführt; ein Gegensatz

verte

(73 V.) (No 1148)[3]

ναι αὐτόθεν ἀκύρο⟦ν⟧ῦς τὰς δύο συνχωρήσεις, μὴ
20 ἐπελεύσεσθαι δὲ τὴν Ταφασιὴν μηδ᾽ ἄλλον ὑπὲρ αὐτῆ(ς)
ἐπὶ τὴ(ν) Ἀπολλωνίαν μηδ᾽ ἐπὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Ἰσιδώρου
ἀπολελειμμέ(να) μήτε περ[ὶ] Ἀπ̣ο̣λλω(νίας) μ̣ή̣τ̣ε̣ π̣ε̣ρ̣ὶ̣ ἄ̣λ̣(λου)
μηδ(ενὸς) ἁπ(λῶς) ὀφιλ(ήματος) ἢ ἀπαιτή(ματος) ἐνγράπ(του) ἢ ἀγράφου ἀπὸ τῶν ἔ̣μ̣π̣(ροσθεν)
χρό(νων) μέχρι τῆ(ς) ἐνε(στώσης ἡμέρας) τὸν δὲ καὶ ἐπελευσόμ(ενον) ἐ̣π̣' α̣ὐ̣τ̣(ὴν) τ̣ο̣ύ̣(των)
25 χάριν ἐκ τοῦ κατὰ τὸ(ν) Διονύσιο(ν) ὀνόματο(ς) ἀ̣π̣[ὸ τῆς] α̣ὐ̣τ̣ῆ̣(ς)
ἀποστή(σειν) παραχ(ρῆμα) τοῖς ἰδί(οις) δαπ(ανήμασιν), ἐὰν δ̣ὲ̣ τ̣ι̣ τ̣ο̣(ύτων) παρα̣β̣(αίνῃ) χ̣ω̣ρ̣ὶ̣ς̣ τ̣ο̣ῦ̣
κύρια εἶναι τὰ <συνκεχωρημένα> ἔτι καὶ <ἐνέχ>εσθα̣ι̣ αὐτὴ(ν) [τοῖς τε βλ(άβεσι) καὶ δαπ(ανήμασι)] καὶ
τῷ̣ ὡρ(ισμένῳ̣) προςτίμωι, ἀνακεκομίσθ̣α̣ι̣ δ̣ὲ̣ κ̣α̣ὶ̣ ἡ
Ἀπολλωνία παρὰ τῆς Ταφασιῆτος ἃ ἔ̣δ̣ω̣κ̣ε̣ κ̣α̣τ̣ὰ̣
30 αὐτή τε κ̣α̣ὶ̣ ὁ Ἰσίδωρος κατὰ τὰς σ̣[υ]ν̣[χω]ρ[ή]σ[ει]ς
βυβλία ὁ μὲν Ἰσίδωρος ἀ̣ν̣τ̣ί̣γραφο̣(ν) ἀ̣π̣ο̣γ̣ρ̣α̣φ̣ῆ̣(ς) κ̣α̣τ̣ὰ̣
μέρο(υς) ἡμίσους οἰκιδίου τ̣ο̣ῦ̣ ὄ̣ν̣τ̣ο̣ς̣ ἐ̣ν̣ τ̣ῇ̣ . . δ̣ρ̣α̣̣ τ̣ῇ̣ [ἔτι]
δ̣ὲ̣ ἡ̣ Ἀπολλωνία(ας) ὠνὴν ἐ̣π̣ί̣ τ̣ι̣ μέρ[ος] καὶ ἑτέρας σ̣[υγγραφὰς]
προκτητικ(ὰς) κατὰ τῆς ὑπαρχούσης ἑ̣αυτῇ ο̣ἰ̣κ̣ί̣α̣ς̣
35 ἐν τῇ αὐτῇ ἕ̣δ̣ρ̣α̣, πάντα δὲ τὰ βυ̣β̣λ̣ί̣α . . . . . σα
(ἔτους) ιζ Καίσαρος Φα[ρ]μο(ῦθι) η̣ 3. Apr. 13 v. Chr.

---

zum griechischen, im besonderen alexandrinischen Rechte ist unverkennbar. – Anstössig ist Z. 18 Διονυσίου nicht nur, weil der Artikel fehlt, sondern auch weil ein Ehevertrag kaum als „Vertrag des Dionysios" bezeichnet werden kann; sollte der Schreiber sich verschrieben und συνοικισίου gemeint haben? – 22 Ἀπολλω(νίας) anscheinend verschrieben statt τῶν αὐτῶ(ν). – 24 und 25 sind die Zeilenschlüsse sehr undeutlich. – 27 Pap. [illegible]; mit der Abkürzung muss συγκεχωρημένα oder drgl. gemeint sein. – Pap. ετικαιεσθαι. – Ende: Spuren vorhanden, aber zu undeutlich, um identifiziert zu werden. – 28 ἀνακεκομίσθαι (von συγχωρεῖ Z. 6 abhängig) oder ἀνακεκόμισται; das letztere ist weniger wahrscheinlich. – 29 Ende unklar; zu erwarten wäre ἐν ὑπαλλάγματι. – 31 ἀντι oder ἀπο möglich, aber φο ziemlich sicher; vgl. 1149, 25. – 32 von τοῦ ὄντος nur ganz undeutliche Spuren. – ἕδρᾳ (vgl. Z. 35) passt schlecht; die weitere Ortsbestimmung scheint über der Zeile zu stehen. – 33 über der Zeile [illegible]. – Ende: auch ἀ̣[σφαλείας] oder ἕτερα σύ̣[μβολα] scheint möglich. – 35 ἕδρᾳ, undeutliche Korr. in εδ. – Ende: wahrsch. ein Partizip im Sinne von: unverändert, unverletzt.

SCHUBART.

58 V/II. No 1149

Papyrus. H. 37 cm. Br. 24 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Handschrift wie No 1129, aber flüchtiger und mit stärkeren Verschleifungen. Rekto ist leer. Auf der links angeklebten Selis stehen No 1059 und 1129. Korrekturen von erster Hand. 17. Jahr des Augustus.

Darlehen mit Pfand, Alexandrien.

κο^{λ}

Πρωτάρχωι
παρὰ Γαίου Ἰουλίου Φιλίου καὶ παρὰ Μάρκου Μουνατίου Ἐπιν̣α̣...
Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς καὶ τῆς γυναικὸς Ἰσιδώρας τῆς Ἀρσίου Περσείνη(ς)
5 μετὰ κυρίου τοῦ ἀ̣ν̣δρός. Περὶ τῶν διεσταμένων συνχωρεῖ ὁ Γάιος Ἰούλ(ιος)
Φίλιος εἰληφέναι παρά τε τοῦ Μάρκου καὶ τῆς Ἰσιδώρας δι[ὰ]
τῆς Κάστορος κολλυβιστικῆς τραπέζης εἰς ἃ \ἔλαβον πα̣(ρὰ)/ ⟦. . . . . .⟧
αὐτοῦ ὅ τε Μᾶρκος καὶ Ἰσιδώρα σὺν Σέξστωι ⟦. . . . ν̣τίω̣⟧
Ποπιλλίωι Σαραπίωνι ὅσπερ μετήλλαχεν δάνεια δύο
10 κατὰ συγχωρή\σεις/⟦σιν⟧ τὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου γεγονυίας τῶ̣ι̣ . Ḷ
Καίσαρος ⟦Μεχεὶρ⟧ μίαν μὲν Μεχεὶρ δραχμῶν τετρακοσί[ων]
τὴν δὲ ἑτέραν τῶι Φαμενὼθ δραχμῶν ἑκατὸν πεντήκο(ντα)
εἰς τὰς ἐπὶ τὸ αὐτὸ δραχμὰς φν ἐπ̣ὶ̣ λόγωι̣ ἀργυ(ρίου) ⟦παρὰ Σα̣(ραπίωνος)⟧ ⊢
⟦Μάρκου καὶ Ἰσιδώρας⟧ διακοσίας εἴκοσι δύο ⟦κ̣α̣ὶ̣ ε̣ἰ̣ς̣ . . . . μενον⟧, ἐκπε̣π̣ληρῶ̣σ̣θ̣α̣ι̣
15 δὲ καὶ τοῖς ἀμφοτέρων τῶν δανείων τόκοις μέχρι Φαμενὼθ — Feb./März 13 v. Chr.
τοῦ ἐνεστῶτος ιζ L Καίσαρος διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου, ὥστε λοιπ(ὰς)
ὀφείλεσθαι αὐτῶι Γαίωι Ἰουλίωι Φιλίωι ὑπό τε τοῦ ——
Μάρκου καὶ τῆς Ἰσιδώρας ἀργυρίου δραχμὰς τριακο-
σίας εἴκοσι ὀκτώι, ἃς καὶ κομισάμενος ὁ Φίλιος ⟦. .⟧ κ̣α̣ὶ̣

---

1 κο^{λ} grösser und vielleicht von andrer Hand als der Text. — 3 Ἐπιμάχου scheint nicht möglich. — 5 von hier an sind die Zeilen wiederum etwas eingerückt. — 10 teilweise sehr zusammengezogen; so ist im Anfange nur καχωρη deutlich erkennbar. — Ende: ι. oder η vor L. — 13 ἐπὶ oder ἐνὶ. — In λόγωι gleicht das ι völlig dem ρ (ωρ). — 14 viell. ε̣ἰ̣ς̣ τ̣ὸ̣ ἐ̣νλειπ̣ό̣μενον. — Ende ἐκπεπληρῶσθαι unsicher gelesen, aber sachlich wahrscheinlich. — 17 Ende: Füllungsstrich.

verte

(58 VII.) (No 1149)[2]

20 . . . . [. . . . .]ḍεκαστην μηṭεκạ . . .
ἐν ᾧ μεμέρικεν αὐτοῖς χρόνωι μη[νῶν δύο]
ἀπὸ Φαρμοῦθι τοῦ αὐτοῦ L λύσιν ποήσασθαι τῶν προκ(ειμένων) — März/Apr. 13 v. Chr.
δανειστικῶν συγχωρή(σεων) δύο καὶ ἀναδώσειν τῇ.
ἢ τῶι καταβαλόντι αὐτῶν
Ἰσιδώρα ἃς εἴληφεν παρ' αὐτῆς ἐν ὑπαλλάγματι ἀσφαλ(είας)
25 [ἀσφαλείας δύο] ἀντίγραφόν τε συγχωρήσεως καὶ διαθή-
κην κατὰ τοῦ ὑπάρχοντος αὐτῇ δούλου Ζωσίμου
[οἷα καὶ εἴληφεν], ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν οἱ ὑπόχρεοι Μᾶρκ(ος)
καὶ Ἰσιδώρα διελθόντων τῶν δύο μηνῶν τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ τκη
καὶ ταύτης γείνεσθαι τὴν πρᾶξιν τῷ Γαίωι Ἰουλίωι
ὄντων ἀλληλ(εγγύων) εἰς ἔκ(τισιν)
30 Φιλίωι ἔκ τε αὐτῶν τῶν δύο καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ὁποτέρου
οὗ ἐὰν αὐτῶν αἱρῆται [καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς πάντων, ἔτι δὲ]
καὶ ἐκ τοῦ δούλου Ζωσίμου καὶ ἐκ τῶν ἄλλων αὐτ⟨οῖ⟩ς ὑπαρχόντ(ων)
ταῖς προκειμέναις συνχωρή(σεσιν) ἀκολούθως ἐὰν δὲ συν-
βῇ τὸν δοῦλον διαδρᾶναι ἢ καὶ παθεῖν τι ἀνθρώπινον,
35 καὶ οὕτως εἶναι τὰ ὀφιλόμενα ἀκίνδυνα παντὸς
κινδύνου ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενέγκωσιν
πίστεων [πασ]ῶν σκέπης πάσης. L ιζ Καίσαρος Φαρμοῦθι ιβ — 7. Apr. 13 v. Chr.
)ϑ)

---

20 σ vor τ zw.; viell. nur Anstrich zu τ; ich vermisse hier eine Erwähnung der Zinsen. — 21 Anf. sehr undeutlich. — Ende: hinter δύο könnte dem Raume nach noch ein kurzes Wort gestanden haben. — 22 nicht ποήσεσθαι! — 23 statt ανα ist auch απο möglich. — Ende: Spur eines Bst.; viell. wollte der Schreiber hier schon Ἰσιδώρα beginnen. — 24 Anf. verwischt, so dass es scheint, als wäre Ἰσιδώρα durchgestrichen. — 26 Ζωσίμου weder hier noch 32 ganz sicher. — Zur Sache vgl. BGU 741 und 1147. — 27 οἷα oder οἷον; vgl. 1150, 12. — 29 ταύτης deutlich, aber schwerlich richtig; zu erwarten wäre τόκους, denn eine Beziehung auf συγχώρησις oder διαθήκη in Z. 25 ist nicht anzunehmen. — 32 bei αὐτοῖς scheint ein Fall der sehr seltenen Innenkürzung vorzuliegen, denn dies [Kürzung] unterscheidet sich deutlich von dem [Kürzung] = αὐτῶν des Schreibers. — 34 τὸν δοῦλον διαδρᾶναι verwischt, so dass es wie durchgestrichen aussieht. — 37 σκέπης πάσης wie oft nur angedeutet. — 38 vgl. 1116, 43. 1131, 32.

SCHUBART.

74 V. No 1150.

Papyrus. H. 37,5 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Schrift von derselben Hand wie 1116, aber grösser und noch flüchtiger als diese Hand sonst schon ist; vieles wird nur angedeutet. Auf Verso Entwürfe zu zwei Urkunden, auf Rekto von andrer Hand No 1118 (8. Jahr). 17. Jahr des Augustus.

I.

Rückzahlung eines Darlehens mit Pfand, Alexandrien.

[Πρωτάρχωι]
[π]αρ[ὰ Ἀρ]τέμιδος τῆς ..... (...) ἀστῆ(ς) μετὰ κ(υρίου) τοῦ ἀνδρὸ(ς) Δημητρίου
[τοῦ ——] — Ἀ̣λ̣θ̣(αιέως) καὶ παρ(ὰ) Πρωτάρχ(ου) τοῦ —— Ζη(νείου) καὶ τῆς
τ̣ο̣ύ̣τ̣ο̣υ̣ γυναικὸ(ς)
[Ὀπώρας] τῆ(ς) Πρωτάρχ(ου). μετὰ κ(υρίου) τοῦ ἀνδρ(ός). Συνχωρεῖ ἡ Ἄρτεμις
ἀπεσχη(κέναι)
5 παρ[ὰ τοῦ] Πρωτάρχ(ου) καὶ Ὀπώρ(ας) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) ἃς ἐδάνεισ(εν) αὐ(τοῖς)
κ<ατὰ συν>χώρη(σιν) διὰ τοῦ α̣ὐ̣(τοῦ)
κ̣ρ̣ι̣[τ(ηρίου) τῶ]ι ια ∟ Καίσαρος Μεσορὴ ἀργυρίου ⊢ χιλίας καὶ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ [τού]τ̣ω̣ν̣ τ̣ό̣κ̣(ους) — Juli/Aug 19 v. Chr.
τοῦ ὑπερπε̣π̣τ̣ω̣κ̣ότος χρό(νου), καὶ εἶναι ἄκυρο(ν) τὴ(ν) τοῦ δανείου συνχώρη(σιν),
μὴ ἐ(πελεύ-)
σεσθαι δὲ τὴ(ν) Ἀρτέμιδ(α) μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐ(τῆς) ἐπὶ τὸ(ν) Πρώ(ταρχον) καὶ Ὀπώραν
μήτε περὶ τ(ῶν) αὐ(τῶν) μηδὲ περὶ ἄλ(λου) μη(δενὸς) ἁπ(λῶς) ἐγγράπ(του) ἢ ἀγρά(φου)
τῶν ἕως <τῆς ἐνεστ>ώ̣σ̣η(ς)
10 ἡμέρ(ας) ἢ σ<υνέχεσ>θαι τῷ ὡ<ρισ>μ̣έ̣(ν̣ῳ̣) πρ(οστίμῳ) χωρὶς <τοῦ κύρια εἶναι> τὰ
<συνκε>χ<ωρ>η(μένα). Ἀνακεκόμισται δὲ ἡ

---

1 Die Oberfläche des Pap. ist links oben stark beschädigt, so dass von der Adresse keine Spur geblieben ist. – Über der 1. Zeile Tintenspuren, die wohl nur durch Abdruck entstanden sind. – 3 Anf. der Querstrich, dessen Ende sichtbar ist, bedeutet, dass der Name nicht eingetragen war. – Zu Protarchos und Opora vgl. No 1129, wo ebenfalls der Vater des P. nicht eingetragen ist. – 4 vor μετὰ eine Spur, die nach 1129, 2 als ἀσ(τῆς) zu deuten wäre. – Ende: erkennbar nur εσχη; jedoch ist jedenfalls ἀπεσχη in enger Zusammenziehung beabsichtigt. – 5 stark zusammengezogen, ebenso 9 Ende und besonders 10. – 7 Ende μηε. – 10 viell. war die volle Formel gemeint: συνέχεσθαι τοῖς τε βλάβεσι καὶ τῷ ὡρ. πρ. –

verte

(74 V.) (No 1150)[2]

'Οπώρα παρὰ τῆ(ς) Ἀρτέμιδ(ος) ἃς ἔδωκ(εν) αὐτῇ ἐν ὑπ(αλλάγματι) ἀπαρχὰς δύο κατὰ δουλικ(ῶν) σωμάτων Διονυσίου καὶ Ἐρω̣τίου οἵας καὶ ἔλαβεν.

L ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιβ — 7. Apr. 13 v. Chr.

---

11 zur ἀπαρχή vgl. Tebt. II 316,10 und die Anm. dazu; in unserm Falle ist aber eine Steuer wenig wahrscheinlich, denn verpfändet war doch wohl ein geldwertes Recht auf die Sklaven. Vgl. No 1149, 25 ff, wo auch der Schlusssatz zu finden ist, der dort wieder gestrichen wurde (Z. 27).

II.

Darlehen, Alexandrien.

Πρωτάρχωι

15 παρὰ Δίου τοῦ Ἀρ[ι]στον[ίκ(ου)] Ἀλθαιέ(ως) καὶ π(αρὰ) Ἀπολλωνίου τοῦ Ξένω(νος) Πέρσ(ου) τῆ(ς) ἐπιγο(νῆς) καὶ τῆ(ς) τούτου γυναικ(ὸς) Πτολέμας τῆς Κερ̣κ̣ίωνος Περσ(ίνης) μετὰ κ(υρίου) τοῦ ἀνδρ(ός). Συνχωρο(ῦσιν) Ἀπολλώ(νιος) καὶ Πτολ(έμα) ἔχ(ειν) π̣α̣ρ̣ὰ̣ τ̣ο̣ῦ̣ Δ̣ί̣ο̣υ̣ δάνειο(ν) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) ἀργυ(ρίου) Πτολ(εμαικοῦ) [⊢] πεντήκον(τα) δύο ἄτ̣ο̣κ(ον) ὃ καὶ ἀποδώσ(ειν) ἐν μησ(ὶ) ‾ ἀπὸ Φαρμο(ῦθι) [τοῦ] ἐνεσ(τῶτος) ιζ L Καίσαρο(ς) ἄ̣ν̣(ευ) π̣ά̣σ̣η(ς) ὑ̣π̣ε̣ρ̣θ̣(έσεως) ἢ ε̣ἶ̣ν̣(αι)

20 α̣ὐ̣(τοὺς) π̣α̣ρ̣α̣χ̣(ρῆμα) ἀγ[ω(γίμους)] καὶ σ‹υ›νέχεσθαι μέ‹χ›ρι τοῦ ἐκτῖσ(αι) τὸ μὲν δάνειον σὺν ἡ(μιολίᾳ) τοῦ δὲ ὑπερπε(σόντος) χρό(νου) τοὺς κατὰ τὸ διάγρα(μμα) τόκ(ους) β ⊢ τῆ(ς) πρά(ξεως) γεινο(μένης) τῶι Δίωι ἔκ τε αὐτῶν ὄντ(ων) ἀλλη(λεγγύων) εἰς [ἔκ(τισιν)] καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αἱρῆ(ται) καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῖς) πάντων καθ(άπερ) ἐγ δίκ(ης), ἀκύρων οὐσ(ῶν) καὶ [ὧν ἐὰν ἐπ(ενέγκωσι)] πίστε(ων) πασ(ῶν) σκέπ(ης) πάση(ς)

L ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιβ — 7. Apr. 13 v. Chr.

---

19 Ende: Lesung sehr unsicher. — 20 stark zusammengezogen, ebenso 22.

SCHUBART.

49 V. No 1151.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1116, sehr kursiv und vielfach zerstört, besonders in der ersten Urkunde, deren Lesung daher teilweise unsicher bleibt. Auf Rekto Inhaltsnotizen von derselben Hand zu 3 Urkunden: oben rechts zu 49 Verso II, in der Mitte zu No 1125 (vgl. dort Z. 16 ff.), unten zu 49 Verso I. Alle drei Urkunden sind jedenfalls von demselben Datum. 17. Jahr des Augustus.

I.

Vertrag über ein Legat, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι

παρὰ Διονυσίας τῆ(ς) Ἀρίστωνος μετὰ κυρίου τοῦ τῆς μητρό(ς) [ἀδελφοῦ Ἀγα-]
θίνου τοῦ Φιλώτου καὶ π(αρὰ) Ἀλεξάνδρου τοῦ Νεικοδήμου. [Περὶ τῶν]
5 διεσταμέν(ων) συνχωρεῖ ἡ Διονυσία εἰληφέναι παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδ(ρου)
διὰ χ(ειρὸς) ἐξ [οἴκου]
ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ ἀπ' ἀργυ(ρίου) ⊢ ς ὧν διατέταχεν αὐτῇ ὁ μετηλλαχ(ὼς) [......]
τοῦ Ἀλεξάνδρου
ἀδελφὸς Θεόδωρο(ς) καθ' ἣν ἔθετο διαθήκ(ην) διὰ τοῦ τῶν Ἰουδαίων
ἀρχείου, καὶ μήτε Διονυσίαν ἐπελ(εύσεσθαι) μήτ' ἄ(λλον) [ὑ]πὲ[ρ] αὐ(τῆς) ἐπὶ τὸν
Ἀλέξ(ανδρον)
περὶ ὧν ἀπέσχηκ(ε) δραχμ[ῶν] ἑκατόν, μεμ[ε]ρικέναι δὲ αὐτῷ
10 εἰς λόγον τῶν λοιπ(ῶν) ⊢ ρ ἃς .... χρό(νον) μῆνας ιξ ἀπὸ [.] τοῦ ἐνε(στῶτος)

1 κολ grösser geschrieben; viell. von andrer Hand. — 3 Διονυσίας hier und Z. 5 weniger deutlich als Z. 20. — Zur Erg. vgl. Z. 21. — 4 Alexander Sohn des Nikodemos und sein Bruder Theodoros erscheinen auch in No 1132, wo sie als Makedonen bezeichnet sind. — 6 ὁ μετηλλαχ sehr undeutlich, namentlich am Ende zw., wo man eher εις (= ειναι?) zu sehen glaubt; aber dem Zusammenhange nach ist es vorauszusetzen. — Ende anscheinend durchgestrichen. — 7 Ende: ι sicher, der 4. Bst. δ oder α, Schluss ων sehr wahrsch. Demnach bleibt kaum etwas andres übrig als Ἰουδαίων. Die Existenz eines jüdischen Urkundenamtes ist im Hinblick auf Joseph. ant. XIV, 7, 2 nicht befremdend und stellt das πολιτικὸν ἀρχεῖον No 1131, 14. 22 erst ins rechte Licht; wohl aber muss es auffallen, dass der Makedone Theodoros sein Testament dort errichtet. — 10 Mitte sehr unsicher; ἃς ὀφεί(λει) ? — Die Zahl der Monate stimmt überein mit Z. 24.

verte

(49 V.) (No 1151) 2

μη(νὸς) Φαρμ(οῦθι) τοῦ ιζ ∟ Καίσ(αρος), ἃς καὶ κομισαμέ(νη) [[ἀναδώσειν ^ἀτόκους^]] . . . οισειν
τὴ(ν) ἐπὶ ταῦτα κατιδη(. .) καὶ ἔτι τὴ(ν) [[. . . . . . . ( )]] ἀσφάλειαν, ἐὰν δὲ
διελθόντος τοῦ χρόνου μὴ ἀποδίδωσι ὁ Ἀλέξανδρο(ς) τὰς
τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ προκ( ) κεφα(λαιο.) αὐτὸ(ν) ταύτας σὺν ἡ(μιολίᾳ) καὶ τοῦ ὑπερ-
πεσόν(τος)

15 χρό(νου) τοὺς κατὰ τὸ διάγρα(μμα) τόκ(ους) β ⊢ τῆς πρ(άξεως) γεινο(μένης) [τῇ
Διονυσίᾳ]

ἔκ τε αὐτοῦ Ἀλεξάνδρο(υ) καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ(όντων) αὐτῷ πάντ(ων) καθά[περ ἐγ δίκης]
καὶ μὴ ἐπιφέρε(ιν) πίστεις ἢ ⟨ἀκύρους εἶναι.⟩ Ἀξ(ιοῦμεν)

∟ ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιζ — 12. Apr. 13 v. Chr.

Inhaltsnotiz auf 49 R unten:

Ἀλέξανδρος Νικοδήμου

20 Διονυσία Ἀρίστωνος

κύ(ριος) Ἀγαθεῖνος Φιλώτου ^ἀδελ(φὸς) μητρὸ(ς)^

διαθήκ(η) ἀπὸ ⊢ ϛ

∟ ρ διὰ χειρὸς

τὰς λοιπ(ὰς) ⊢ ρ ἕως Μεσορὴ ξ τοῦ εἰσιόντος ιη ∟ Καίσαρος — Juli/Aug. 12 v. Chr.

25 ἀτόκ(ους)

11/2 Was man etwa erwarten könnte, wäre: περιλύσειν τὴν ἐπὶ ταῦτα (?) κατοχήν; jedoch ist 1) κατοχη(ν) unmöglich und 2) auch λοισειν (= λυσειν) kaum mit dem Erhaltenen zu vereinbaren. – 13 ἀποδίδωσι scheint dazustehen; l. ἀποδῷ. – 14 wohl vom Schreiber versehen; lies etwa: τὰς τοῦ προκ(ειμένου) κεφα(λαίου) ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ, ἐκτίνειν αὐτὸ(ν) u.s.w. – 15 Ende ganz unkenntliche Spuren, ebenso 16 Ende. – 16 καὶ – πάντων sehr zusammengezogen. – 17 η ⅄) wohl = ἢ ἀξ; ἀκύρους εἶναι ist als selbstverständlich weggelassen. – 18 fast noch in der Höhe von 17. – Das Monatsdatum hier noch undeutlicher als in der folgenden Urkunde. – 24 Μεσορὴ entspricht am ehesten und wird durch Z. 10 bestätigt; ob ξ ist nicht ganz sicher.

verte

II.

Darlehen mit Pfand, Alexandrien.

Πρωτάρχ(ωι)
παρὰ Γαίο(υ) Ἰουλίο(υ) Φιλίο(υ) καὶ π(αρὰ) Ἀγαθοκλέους [τοῦ] [[. . . . . .]] (Σαρασινου über der Zeile) καὶ Λυκα[ρίωνος]
τοῦ Ἀπολλω(νίου) ἀμφοτέ(ρων) Περσ(ῶν) τῆ(ς) ἐπιγο(νῆς). Περὶ τῶ(ν) διεστ(αμένων) συνχωρο(ῦσιν)
Ἀγαθοκλ[ῆς]
καὶ Λυκαρί(ων) ἔχε(ιν) παρὰ το(ῦ) Γαίο(υ) Ἰουλ(ίου) Φιλ(ίου) δάνη(ον) διὰ τῆ(ς) Κάστορο(ς) κολ(λυβι-
στικῆς) τραπ(έζης)
30 ἀργυ(ρίου) Πτολ(εμαικοῦ) δραχμῶν ἑβδομήκοντα, ἃς . . . . καὶ ἀποδώσ(ειν) ἐν μησ(ὶν)
τρισὶν ἀπὸ ᾱ Παχὼν τοῦ ἐ[νε(στῶτος)] ιζ ∟ Καίσαρος διδόντες καθ' ἡμέρ(αν) — 26. Apr. 13 v. Chr.
ἑκάσ(την) το(ὺς) ἐπιβάλ(λοντας) ὀβολ(οὺς) πέντε μέχρι τοῦ πληρωθ(ῆναι) τὸ προκ(είμενον)
κεφάλαιο(ν)
οὐδεμί(αν) δόσιν κοιλῆ(ν) ποιούμενοι, ταῦτα δὲ ποήσειν ἄνευ [κρ(ίσεως)]
καὶ πάση(ς) ἀντιλογί(ας), εἰ δὲ μὴ εἶναι αὐτο(ὺς) ἀγω(γίμους) καὶ [[συνέχεσθαι μέχρι]] ἐφ' ἧς
35 ἐὰν ἡμέρ(ας) κοιλάν(ωσι) μὴ ἀναμείναντας τὸν μεμερισμ(ένον)
αὐτοῖς χρό(νον) μέχρι τοῦ ἐκτῖσαι τὸ ὅλον κεφάλ(αιον) ἢ τὸ ἐνοφιλη(θησόμενον) σὺν ἡ(μιολίᾳ)
τοῦ δὲ ὑπερπεσ(όντος) χρό(νου) τοὺς κατὰ τὸ διάγρα(μμα) τόκους β ⊢ τῆς πράξεως γειν(ομένης) τῷ
Γαίωι Ἰουλ(ίῳ) Φιλ(ίῳ) ἔκ τε τῶν ὑποχρέ(ων) ὄντων ἀλληλ(εγγύων) εἰς ἔκ(τισιν) καὶ ἐξ ἑνὸς
[καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αἱρῆται]
καὶ ἐκ ⟨τῶν⟩ ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῖς) πάν(των) καθάπ(ερ) ἐγ δίκ(ης), ἔτι δὲ καὶ ἐκ τ(ῶν)
ὑπαρ(χόντων) τῷ ἑνὶ αὐτῶν
40 Ἀγαθοκ(λεῖ) ἐργαστη(ρίων) ξυλοπωλ(ίων) β̄ ἐν τῶι Δ̄ ἑνὸς μὲν [ἐν τῇ]
λεγομέ(νῃ) Κάμπρᾳ πρὸς τῇ Κειβωτῷ, τοῦ δὲ ἑτέρου [ἐν]

---

27 über der Zeile: schwerlich Σαραπίωνος. – Lykarion entnimmt in No 1053 ein andres Darlehen von C. Jul. Philios. – 28 Π. τ. ἐπιγ. sehr undeutlich, aber wegen Z. 34 wahrscheinlich. – 30 Πτολ sehr undeutlich. – Hinter ἃς ist nach Z. 52 viell. zu vermuten ὡς καθήκει. – 31 eher ᾱ als λ̄. – 32 täglich 5 Ob. ergiebt auf 3 Monate 75 Drachmen, also 20 % Zinsen. – 34–36 hier hat der Schreiber Verwirrung angerichtet; richtig wäre: ἀγωγίμους ἐφ' ἧς ἐὰν ἡμ. κοιλ. μὴ ἀναμ. τ. μ. αὐ. χρ. καὶ συνέχεσθαι μέχρι. – 39 sehr zusammengedrängt. – Ende undeutlich. – 40 ξυλοπωλ ziemlich sicher; vermutlich ist auch No 1053, 49 so zu lesen. Da das Original sich in Kairo befindet, kann ich nicht nachprüfen. – 41 Καμπρα, nur π zw.; α unwahrsch. Κάμπρα ist wohl = Κάμπτρα und an sich ebenso wenig zu beanstanden wie Κιβωτός als Ortsname.

verte

(49 V.) (No 1151) 4

τῶι λεγομ(ένῳ) Κηπικ(ῷ) Βαλανείωι, καὶ μέχρι τοῦ διευλυτῆσαι
παρέξεσθαι αὐτὰ ἀνεξαλλοτρίω(τα) καὶ ἀκαταχρη(μάτιστα), ἐὰν δὲ κίν[δυνος]
περὶ αὐτά τι . . . ε( ), καὶ οὕτως εἶναι τὸ δάνειον τοῦτο ἀκ[ίνδυνον]
45 παντὸ(ς) κινδ(ύνου) ἀκύρω(ν) οὐσ(ῶν) καὶ ὧν ἐὰν ἐπ[ε(νέγκωσι) πίστ(εων) πασ(ῶν) σκέπ(ης)
πάση]ς
μενούση(ς) τῶι Γαίωι Ἰουλ(ίῳ) Φιλ(ίῳ) τῆ(ς) ἐπὶ τοὺς αὐτο(ὺς) ἐφ[όδου περὶ ὧν]
ἄλλων ὀφείλουσιν αὐτῷ ἀμφοτέρους καὶ . . . .
ἄλλους καθ' ἑτέρας ἀσφαλείας. Ἀ(ξιοῦμεν)
Ⅼ ιζ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) ιζ — 12. Apr. 13 v. Chr.

Die Inhaltsnotiz auf Rekto ist so zerstört, dass ich nur einzelnes lesen kann:

. . . .
50 καὶ Λυκαρίων . . . .
. . . . λεγομ(ένῳ) Κη[πικῷ]
Βαλανείῳ
καθή(κοντας) F . . . .
[χ]ωρὶς ὧν ὀφείλ(ουσιν) ὁ Ἀγαθ(οκλῆς)
καὶ ὁ Λυκαρίων . . . .
55 . . . .

---

42 Κηπικ eher als Κηπίῳ. – διευλυτῆσαι zw.; vgl. 1147, 27. – 43 vgl. Tebt. II, 318. – Ende unsicher. – 44 τι fast sicher, aber τις γένηται ergiebt sich nicht, obwohl der Sinn klar ist; ἐὰν δὲ συμβῇ κινδ. π. αὐ. γενέ(σθαι) passt auch nicht. – 47 Ende etwa: καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ? – 48 ἀ = ἀξιοῦμεν.

SCHUBART.

---

77 V. No 1152.

Papyrus H. 19,5 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift sehr ähnlich der von No 1155. Auf Rekto Inhaltsnotiz zu No 1134. Da diese Urkunde ins 20. Jahr gehört und so gut wie sicher auch 1155, ist für den folgenden Text das 20. Jahr des Augustus sehr wahrscheinlich.

Rückzahlung eines Darlehens mit Pfand, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Στεφάνου τοῦ Καίσαρος καὶ παρὰ Διοδώρου
τοῦ Διοδώρου. Συγχωρ[εῖ] ὁ Στ[έφα]νος ἀπ(εσ-)
χηκέναι παρὰ τοῦ Διοδώρ[ο]υ διὰ τῆς Ἑλένου κολ-

---

3 hinter Διοδώρου leerer Raum. – Ende: α^{π}, also eine beabsichtigte Abkürzung. – 4 Ἑλένου sehr zw. – Ende κο$^{\lambda}$, vgl. 9 του^{s}, 10 ειν$^{\alpha\iota}$; auch sonst ist diese falsche Schreibweise häufig, nicht nur am Ende der Zeilen.

verte

(77 V.) (No 1152) 2

5 λυβιστικῆς τραπέζης τὰ δάνηα ἃ ἐδάνισεν αὐτῷ
κατὰ συνχωρήσις τὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου
γεγονυίας δύο τῶι η ∟ Καίσαρος μίαν μὲν Φα- — Sept./Okt. 23 v. Chr.
ῶφι ἀργ(υρίου) ⊢ τ τὴν δὲ ἑτέραν Φ̣α̣μ̣ε̣ν̣[ὼθ] ἀργυ(ρίου) — Feb./März 22 v. Chr.
⊢ ϛ ἀμφοτέρων δὲ τῶν δανήων καὶ τοὺς
10 τόκους τοῦ ὑπερπεπτωκότος χρόνου, καὶ ε̣ἶ̣ναι
ἀκύρου̣ς̣ τὰς δηλουμένας συνχωρήσις σὺν ταῖ[ς]
γενηθ[είσαις] π̣ρ̣ὸ̣ς̣ ἑκάστην αὐτῶν διαγραφαῖς
διά τε τ̣. . ἰ̣δ̣ί̣ο̣υ̣ κ̣α̣ὶ̣ Δημητρίου κολλυβιστικῆς
τραπέζης, μὴ ἐπελεύσεσθαι δὲ τὸν Στέφα-
15 νον μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Διόδω-
ρον μ̣η̣δ̣ὲ̣ π̣ε̣ρ̣ὶ̣ τῶν αὐτῶν μηδὲ περὶ ἄ[λλο]υ μηδε-
νὸς ἁ̣π̣λ̣ῶ̣ς ἐνγράπτου ἢ ἀγράφου ἀπ[ὸ τῶ]ν ἔν-
προ[σθεν] χρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώ[σ]ης ἡμέ-
ρας ἢ χωρὶς τοῦ κύρια ἶ̣ν̣α̣ι̣ τὰ σ[υ]νκεχ[ωρη]μ̣έ̣ν̣α̣
20 ἐνέχεσθαι αὐτὸν τοῖς τε βλάβεσι κ̣α̣[ὶ τῷ] ὡ̣ρ̣[ισ-]
μένῳ̣ προστίμῳ̣. Συνχωρῖ δὲ καὶ ὁ Δ[ιό]δω[ρος]
ἀνακεκομίσθαι πα[ρὰ τ]οῦ Στεφάνου ἃ ἔ[δω]κεν
αὐτῷ [κ]α̣τ̣ὰ̣ τ̣ὴ̣ν̣ π̣α̣ρ̣ὰ̣ τοῦ Φαῶφι μ̣η̣ν̣[ὸς] σ̣υ̣ν̣-
χώρησ̣ι̣ν̣ βυβλια . . . ω[.]θ̣[.]ν π̣άντα̣ [καὶ ἀντί-]
25 γραφον σ[υ]νχωρή[σ]εως κ̣ατὰ δ̣ο̣ύ̣λ̣[ου, οὗ τὰ]
π̣ι̣σ̣τ̣ὰ̣ πα[ρ]έδωκε̣ν̣.

---

8 Φαμενὼθ sehr zw. — 12 πρὸς fast sicher, jedenfalls nicht κατά. — 13 vgl. No 1110, 12 und 1156, 8/9: δι[ά τε] χειρὸς καὶ διὰ τῆς Κάστορος κολλ. τρ. Jedoch scheint oben χειρὸς unmöglich, ἰδίου ist zw., und der Nachtrag über der Zeile lässt sich kaum mit dem erforderlichen διὰ τῆς vereinbaren. Zwei Namen, wie sie No 1132, 8 zu finden sind, können hier wegen des deutlichen τε nicht in Betracht kommen. — 23 vgl. No 1148, 28 ff. κατὰ stimmt zur Not, τὴν sehr schlecht zu den Spuren, scheint aber unvermeidlich. — παρὰ (oder περὶ) unsicher, jedoch nicht ἐπί. — Gemeint ist die frühere συγχώρησις, vgl. Z. 7/8. — 25 zu δούλου vgl. No 1147, 24 ff. 1149, 26 ff. 1150, 12. — 26 πιστα fast sicher.

SCHUBART.

80 V. No 1153.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Das Blatt ist oben unvollständig. Kleine Kursive mit viel Abkürzungen wie No 1116 und 1122. Auf Verso zwei Urkunden unter einander; auf Rekto von andrer Hand Darlehensvertrag aus dem 14. Jahre. Verso vom 16. Jahre des Augustus.

I.

Schluss eines Ammenvertrages, Alexandrien.

Von der ersten Zeile sind nur geringe Reste erhalten.

..... Καίσ̣α̣ρο(ς) χρόνοις δουλικ(οῦ) ἑαυτῆ(ς) παιδίο(υ) [Ἀγαλ]μ̣α̣τ̣ί̣[ου, ὥσ]τ̣ε̣
τ̣ι̣θ̣η̣νεῖσθαι δ̣ι̣ὰ̣ τ̣ῆ̣ς αὐτῆς Μ̣ά̣ρ̣θ̣α̣ς καὶ μηδεμί(αν) τ̣ῆ̣
.α..τ̣ι̣ μηδ' ἄλλωι ὑπὲρ αὐτῆ(ς) μη(δεμίαν) καταλείπ(εσθαι) ἔφοδο(ν) ἐπὶ τὴ(ν) Ἐσ̣ι̣ρ̣η̣(...)

5 μ̣η̣δ̣ὲ̣ ἐ̣π̣ὶ̣ τῆ(ς) προκ(ειμένης) συνχωρή(σεως) [ἢν καὶ εἶναι ἄκυρο(ν)] μηδὲ ἐ̣π̣ὶ̣ ἄ̣λ̣λ̣ο̣υ̣ μηδενὸ(ς) ἁπ(λῶς) ἐγγράπ(του) ἢ ἀγρά(φου)
[ἀπὸ τ(ῶν)] ἔμ(προσθεν) χρ(όνων) μέχρι] τῆ(ς) ἐνε(στώσης) ἡμέρα(ς), τὴν δὲ Μάρθαν ἐπὶ τὴν Μ̣ά̣ρ̣ι̣ο̣(ν) μηδὲ
[...]... τ̣ι̣θ̣ην..τ̣ρ̣(...) τοῦ μεταξὺ χρόνου μηδὲ ἐπὶ τὸ δουλικ(ὸν) σ̣ω̣(μάτιον) [πα(ιδίον)]
[ἐπελεύ]σ̣ε̣σ̣θ̣α̣ι̣ κατὰ μη(δένα) τρόπ(ον), τὸν δὲ καὶ ἐπελευσόμ(ενον) ἐπὶ τὴ(ν) Σ̣ο̣υ̣ερ(οῦν ?) ἢ παρα-
[συ]νγραφοῦντα ἀποστή(σειν) παραχ(ρῆμα) τοῖς ἰδίο(ις) δαπ(ανήμασιν) καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ σ(υνκε)χ(ωρ)η(μένα)

10 ἔτι καὶ ἐν⟨έχ⟩εσθαι τὴ(ν) παραβ(αίνουσαν) τ̣ο̣ῖ̣ς̣ τ̣ε̣ β̣(λάβεσι) καὶ τῷ ⟨ὡρισμένῳ̣⟩ προ(στίμωι). Ἀξ(ιοῦμεν)

Ἐ

(ἔτους) ις Καίσαρο(ς) Παχὼ(ν) κα 16. Mai 14 v. Chr.

1/2 etwa nach No 1112, 5 ff zu rekonstruieren. — 2 χρόνοις zeigt, dass der Vertrag über Kinderpflege schon ziemlich weit zurückliegen muss, viell. vor Augustus; weshalb die Erledigung erst im 16. Jahr erfolgt, ist nicht ersichtlich. — Ἀγαλματίου nur versuchsweise erg. — 4 die Namen bieten Schwierigkeiten, denn ausser Martha scheinen noch 3 andre Frauen beteiligt zu sein. — Am Ende scheint Σουεροῦ(ν) vgl. Z. 8 nicht möglich. — 5 ἐπὶ nicht deutlich, aber περὶ ausgeschlossen; dass der Genetiv darauf folgt, zeigt μηδενό(ς). — 6 Anf. Spuren; Platz für etwa 8 Bst.; also war die Formel sehr stark verkürzt. — 7 statt τιθη scheint auch τι επι möglich; [ἐπὶ τὰ τῆ(ς) ?] τιθήνης τρ(οφεῖα) ? — Ende: anscheinend korrigiert. — 9 Ende stark verkürzt. — 10 dsgl.

verte

(80 V.) (No 1153)[2]

II.

Rückzahlung eines Darlehens mit παραμονή, Alexandrien.

[Πρω]τάρχ(ωι)

παρὰ Ἀρσινόης τῆ(ς) Ἀμμω(νίου) ἀστῆ(ς) μετὰ κ(υρίου) τοῦ υἱο(ῦ) Νικο-

[δ]ήμου τοῦ Διονυσίο(υ) Μαρω(νέως) καὶ π(αρὰ) Θερμίο(υ) τῆς Ἑρμίο(υ) μετὰ κ(υρίου)

15 [Ἀ]μμω(νίου) τοῦ Ψ̣ά̣μ̣μιδο(ς) Εὐσε̣βε(ίου). Συνχωρεῖ ἡ Ἀρσινό(η) ἀπέχ(ειν)

παρὰ τῆ(ς) Θερμίο(υ) διὰ χειρὸ(ς) ἐξ οἴκ(ου) ἃς ἐδάνεισ(εν) αὐτῇ κ̣α̣τ̣ὰ̣ σ̣υ̣νχώρη(σιν)

[δ]ιὰ τοῦ καταλ(ογείου) τῶι ιε ∟ Καίσαρο(ς) Θωθ ἀργυρίου δραχμὰς — Aug./Sept. 16 v. Chr.

τ̣ρ̣ι̣α̣κοσίας, [καὶ εἶ]ναι ἄκυρο(ν) τὴν τοῦ δανείο(υ) συνχώρη(σιν) σὺν τῇ δ̣ι̣ὰ̣ τ̣ῆ̣(ς) αὐτῆ(ς)

[συγχ(ωρήσεως)] σημ̣α̣ι̣ν̣ομ(ένῃ) παραμο(νῇ) τοῦ υἱο(ῦ) αὐτῆ(ς) Πάρ̣ω̣νος, καὶ μηδεμί(αν) τῇ

20 Ἀρσινό(ῃ) μηδ' <ἄλλῳ> ὑπὲρ αὐ(τῆς) καταλ(είπεσθαι) ἔφοδ(ον) ἐπὶ τή(ν) Θέρμιο(ν) μήτε περὶ τῶν αὐ(τῶν) μη-

δ̣ὲ̣ περὶ ἄλ(λου) μηδενὸ(ς) ἁπ(λῶς) ἐγγράπ(του) ἢ ἀγράφου τῶν ἕως τῆ(ς) ἐνε(στώσης) ἡμέρα(ς) καὶ ἐ̣ν̣έ̣χε̣σ̣θ̣α̣ι̣ τ(ὸν) τ̣α̣ῦ(τα)

[π]αραβ(αίνοντα) <τοῖς τε βλάβεσι καὶ τῷ ὡρισμένῳ προστίμῳ> χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ σ(υνκε)χ(ωρημένα). Ἀ(ξιοῦμεν)

∟ ις Καίσαρο(ς) Παχὼ(ν) κα — 16. Mai 14 v. Chr.

18 Ende: Lesung sehr unsicher; für δια ist προς möglich, dann ταυτη; allein Z. 19 σημαινομένῃ zeigt, dass hier dieselbe Wendung vorliegt wie 1154, 21 ff. — 19 Anf. das erforderliche συγχωρήσεως muss stark verkürzt sein. — παραμονῇ, vgl. 1154, 23 ff. Auch 1139, 5 u. 9 kommt in Betracht, wo die παραμονή mit einer συγχώρησις τροφῖτις zusammenhängt; die letztere braucht nicht immer Ammenvertrag zu sein, sondern kann jeden Vertrag über Unterhalt bezeichnen. Es ist beachtenswert, dass mehrfach die παραμονή in der Arbeit der Kinder an Stelle der Zahlung der Eltern besteht. Ein ausgeführter Dienstvertrag ist No 1126. Vgl. ferner Flor. 44 und Tebt. II 384 sowie Wilckens Bemerkungen dazu Arch. f. Pap. V 241. Auch in den beiden neuen Beispielen ersetzt der Dienst die Zinsen. Eine andre Ersatzleistung zeigt No 1115. — Über ρ in Παρωνος scheint ein gebogener Strich zu stehen, so dass man auf παιδ(ίου) kommen könnte; jedoch widerspricht dem das kaum zweifelhafte υἱοῦ und die auf παρ folgende Gruppe, die kein selbständiges Wort bedeuten kann. — 21 Ende stark zusammengezogen; normal wäre τὸν τούτων τι. — 22 hinter παραβ hat der Schreiber die folgende selbstverständliche Phrase einfach weggelassen.

SCHUBART.

53 V. No 1154.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive; dieselbe Hand ist auch in einer andern Urkunde desselben Jahres vertreten. 20. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehens mit παραμονή, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἡλιοδώρου τοῦ Ἡ̣λ̣ι̣[οδ]ώ̣ρου
τοῦ καὶ Ἀφροδει[σ]ίου Ἀ̣[λ]θ̣α̣ι̣έ̣ω̣ς̣
καὶ παρὰ Διδύμου καὶ Σεύθο[υ ἀμ-]
5 φοτέρων Δ[ι]δύμου καὶ τῆς [τοῦ]
Διδύμου γυναικὸς Θεο[δότ]ης τῆς
Θεοδώρου μετὰ κυρίου τ[οῦ] ἀνδρός.
Συνχωρεῖ ὁ Ἡλιόδωρος ἀπεσχη[κ]έναι
παρὰ τοῦ Διδύμου καὶ Σεύθου [κ]αὶ Θεο-
10 δότης διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου τὰ δάνηα
ἃ ἐδάνεισεν αὐτοῖς κατὰ συνχω-
ρήσεις δύο τὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτη-
ρίου γεγονυίας τῶι ιγ ∟ Καίσαρος
Φαμενὼθ μίαν μὲν δραχμὰς (Feb./März 17 v. Chr.)
15 ἑξακοσίας ἑξήκοντα καὶ τοὺς τού-
των τόκους, τὴν δὲ ἑτέραν δρα-
χμὰς ἑκατόν, καὶ εἶναι ἀκύρο̣[υ]ς
ἀμφοτέρας τὰς συνχωρήσεις καὶ
τὰς [γ]ενηθεί[σ]ας κατ' αὐτὰς δια-
20 γραφὰς διὰ τῆς Ζωίλου τραπέζης
σὺν τῇ διὰ τῆ[ς] τῶν ἑκατὸν δρα-
χμῶν συνχωρήσεως σ̣η̣μ̣α̣ν̣θ̣ε̣ί̣-

3 Beispiele für Doppelnamen sind in den alex. Urkunden sehr selten. — 4 der Name Didymos ist so häufig, dass man hier nicht an den Chalkenteros zu denken braucht, obwohl für diesen auch der Vatersname stimmt und das Fehlen von Ἀλεξανδρεὺς oder Demotikon mit dem geringen Stande des Vaters, er war ταριχοπώλης, im Einklang stehen würde. — 17 Ende undeutlich; vielleicht war fehlerhaft ἀκύρας geschrieben. — 22 σημανθει zw., jedoch ist σημαίνειν der gewöhnliche Ausdruck, vgl. No 1132, 5. 25.

verte

σηι παραμονῇ τοῦ Διδύμου
καὶ Θεοδότης υἱοῦ Διδύμου καὶ
25 μὴ ἐπελεύσεσθαι τὸν Ἡλιό[δ]ωρον
μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ [ἐπὶ] τ̣[ὸ]ν Δίδυ-
μον καὶ Σεύθην καὶ Θεοδότην
μήτε περὶ τῶν αὐτῶν μ̣ή̣τ̣ε̣
περὶ ἄλλου μηδενὸς ἁπλῶς [ὀ]φ[ε]ιλή-
30 ματος ἢ ἀπαιτήματος ἐγγράπτου
ἢ ἀγράφου ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν
χρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώσης
ἡμέρας, ἀλλὰ μηδὲ ἐπ̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ν̣ [υ]ἱ̣ὸ̣ν̣
Δίδυμον ἐπελεύσεσθαι περὶ τ̣ῶ̣ν̣
35 κατὰ τὴν παραμονὴν τρόπωι
μηδενὶ ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι
τὰ συνκεχωρημένα ἐνέχεσθαι
αὐτὸν παραβαίνοντα τοῖς τε βλάβε-
σι καὶ τῶι ὡρισμένωι προστίμωι.
40 —— L κ Καίσαρος Π̣α̣χ̣ὼ̣ν̣ θ̄ — 4. Mai 10 v. Chr.

23 das zweite Darlehen von 100 Dr. war zinslos, daher Ersatz durch Dienst. Auffallend ist die lange Dauer, vom 13. bis zum 20. Jahre. — 33 Ende undeutlich; jedoch stimmen die Spuren zu der obigen Lesung hinreichend. — 40 Παχων zw.

Auf Rekto stehen von andrer Hand vermischte Notizen, deren letzte 5 Zeilen sich wohl auf die mitgeteilte Urkunde beziehen:

41 [ἀμ]φ̣οτέρω(ν) Σεύθης καὶ Δίδυμο(ς)
— Δίδυμος
καὶ Θεοδότη Θεο[δώρου]
τῶι [Ἡλιοδώρωι]
45 ἀρ̣γ̣(υρίου) ͱ̣ ψ [ξ]

41 anscheinend nicht ἀμφότεροι. — 44 hinter τῶι ist die Oberfläche zerstört.

SCHUBART.

Papyrus. H. 34 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Charakteristische Hand mit Neigung zu Ansatzstrichen auf der Zeile, gleich der von No 1152. Der Text steht auf Verso, während Rekto leer ist; rechts am Rande eine Klebung, das folgende Blatt schliesst sich mit Rekto an das Verso des ersten an. Vermutlich ist unser Blatt das erste Blatt einer Rolle (Schutzblatt), das ohne Rücksicht auf die Klebung abgeschnitten und für das Konzept einer Urkunde verwendet wurde. Vgl. H. Ibscher, Arch. f. Pap. V 193. 20. Jahr des Augustus.

Teilzahlung einer Schuld, Alexandrien.

κο^λ

Πρωτάρχ(ωι)
παρὰ Ἀπολλωνίου τοῦ Θέωνος καὶ [παρὰ]
Μάρθας τῆς Πρωτάρχου μετὰ κυρίου [Ἡρα-]
5 κλίδου τοῦ Ἡρακλίδου. Ἐπὶ τυ[γ]χάν̣ε̣ι̣ [Ἀπολλώ-]
νιος ἐπιδεδωκὼς Ἀρτεμιδώρ̣ω̣ι̣ τῷ ἀ̣ρ̣[χι-]
δικαστῇ τῷ ἐνεστῶτι κ̣ L Καίσα[ρ]ος Ἀ̣θ̣[ὺρ] — Okt./Nov. 10 v. Chr.
ὑπόμνημα ἀπαίτησιν π̣ο̣ι̣ο̣ύ̣μ̣ε̣ν̣ο̣ς̣
παρά τε τῆς Μάρθας κ[α]ὶ ἔτι Πρω-
10 τάρχου τοῦ Πρωτάρχο[υ] ἀργυ(ρίου) ⊢ ϛ καὶ
τόκω̣ν̣, ἅσπερ ὀφίλεσθαι αὐτῷ ἔγρα-
φ̣ε̣ν̣ ὑπὸ τοῦ μετηλλαχότος τῆς μὲν
Μ̣άρθα̣ς̣ πάτρωνος τοῦ δὲ Πρωτάρχου
πατρὸς Πρωτάρχου τοῦ Πολέμωνος
15 ἀφ' οὗ προ̣ί̣κατο οὗτος πιττακ̣ί̣ου μεμαρ-
τυρημένου δὲ δι' ὧν ἀνήνενκεν ὁ Πρώταρ-

---

2 die Adresse ist stark zusammengezogen, aber der Name des Protarchos sicher. — 6 zu Artemidoros vgl. No 1108, 1 und 1111, 1. Zur Sache vgl. Arch. f. Pap. V 63; ferner Oxy I 68, 4 ff., wo ein ganz analoges ὑπόμνημα angeführt wird. — 7 die Jahreszahl ist nicht ganz deutlich; da aber No 1152 von derselben Hand ist und durch No 1134, 21–26 mit Wahrscheinlichkeit ins 20. Jahr gesetzt werden kann, ist auch hier dasselbe Jahr anzunehmen. — 15 zu προίκατο vgl. No 1135, 10. — Über die Bedeutung des πιττάκιον ist viell. aus der noch unpubl. alex. Urk. 127 I Aufschluss zu gewinnen; jedoch ist mir die ausserordentlich schwierige Lesung des Textes noch nicht gelungen. Es scheint, als würde zwischen einem πιττάκιον der Bank und einem πιττάκιον ἴδιον ein Unterschied gemacht.

verte

χος συνχωρήσεων, νυνὶ δὲ ε̣ὐ̣π̣[ε]ιθὴς γεγο-
νὼς ὑ̣π̣ὸ [τῆς] Μ̣άρ̣θα̣ς̣ ἐ̣[π]ὶ τ̣ο̣[ῦ] κ̣α̣τ̣' αὐτὴ̣ν̣ μ̣έ̣-
ρους ἡμίσους καὶ ἀπεσχ[ηκ]ὼς π̣αρ' α̣ὐ̣τ̣ῆ[ς]
20 διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου τὸ [ἐν αὐτῇ μέρος ἥμισυ]
συνχωρῖ Ἀπολλώνιος [μήτ' αὐτὸς μητ' ἄλλος ὑπὲρ]
αὐτοῦ μηδὶς ἐ̣π̣ε̣λ̣ε̣ύ̣σ̣ε̣[σθαι ἐπ' αὐτὴν μηδ' ἐπὶ]
τὰ ὑπὸ τοῦ τετελ[ε]υτ[ηκότος πάτρωνος Πρωτάρ-]
χου ἀπολελιμμ̣έ̣ν̣α̣ π̣ε̣[ρὶ τοῦ κατὰ τὴν]
25 Μ̣άρθα̣ν̣ μέρους ἡμίσους [τοῦ κεφαλαίου]
χ̣ε̣ι̣ τ̣ῶ̣ν̣ τόκων [...
μήτε περὶ τῶν [... μήτε περὶ]
ἄλλου μηδενὸ[ς ἁπλῶς ὀφειλήματος]
ἢ ἀπαιτήματ[ος ἢ ἐγγράπτου ἢ ἀγρά-]
30 φου π̣ράγματος τ̣ῶ̣[ν γενομένων ἀπὸ τῶν]
ἔμπροσθεν χρόν[ων μέχρι τῆς ἐνεσ-]
τώσης ἡμ[έρας ...
δηλ̣ω̣[...
την [...
35 τὰ συνκ[εχωρημένα ἐνέχεσθαι τὸν]
παρ[αβαίνοντα τοῖς τε βλάβεσι καὶ τ̣ῷ̣]
ὡ̣ρ̣ι̣σ̣[μένῳ προστίμ̣ῳ̣, μὴ ἐλαττουμένου τοῦ]
Ἀπολ̣λ̣[ωνίου ἐν τῇ ἐπὶ τὸν Πρώταρχον]
ἐ̣φ̣ό̣δ̣ῳ̣ [περὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ κεφαλαίου]
40 μ̣έ̣ρ̣ο̣υ̣[ς ἡμίσους τῶν τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ ρ καὶ]
τ̣ῶ̣ν̣ [τούτων τόκων ...
με̣[...

---

21 ff der untere Teil der Urkunde ist noch mehr zerstört und verwischt als der obere. – 21 die Erg. ist reichlich lang, aber kaum zw.; ebenso 22. – 24 Anf. χ sehr zw., daher auch fraglich, ob der Name Protarchos genannt war. – Erg. etwas kurz. – 26 Anf. καὶ unmöglich, daher die Erg. der vorigen Zeile unsicher. – 27 περὶ τῶν [αὐτῶν scheint sachlich unmöglich. – 34 hier muss, jedenfalls mit Kürzungen, gestanden haben: ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι. – 37 ff die Erg. bilden nur einen Versuch, die erhaltenen Reste zu deuten.

SCHUBART

194 R. No 1156.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 23 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift von mittlerer Grösse, mit starker Neigung zur Zusammenziehung; daher stellenweise undeutlich. Auf Verso Darlehensurkunde aus dem 17. Jahre. 15. Jahr des Augustus.

Darlehensurkunde, Alexandrien.

μα κα —— ια . . (. . .)

[Ἀχα]ιῶι τῶι ἐπὶ τοῦ ἐν τῆι αὐλῆι κριτηρίου
παρὰ Γαίου Ἰουλίου Φιλίου. καὶ παρὰ Νίλου τοῦ [. . . . .]
καὶ τῆς τούτου γυναικὸς Ζωίδος [τῆς . . . . . . καὶ τοῦ]
5 ἀμφοτέρων υἱοῦ Εἰρηναίου τοῦ κ̣α̣ὶ̣ Δ̣ωρο[θέ]ο̣υ̣
μετὰ κυρίου τῆς Ζωίδος αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός. Π[ερὶ τῶν]
διεσταμέν[ω]ν συνχωροῦσιν ὅτε Νῖλος καὶ Ζωὶ[ς καὶ ἔτι]
Εἰρηναῖος ἔχειν παρὰ τοῦ Γαί[ο]υ Φιλίου δ̣ά̣ν̣ε̣ι̣[ο]ν̣ δι[ά τε]
χειρὸς καὶ διὰ τῆς Κάστορος κολλυβιστι[κῆς] τραπ[έζ]ης
10 [ἀργυρ]ίου Πτολεμαικοῦ δραχμὰς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα
[ἄτο]κον, ὃ καὶ ἀποδώσειν ἐν μησὶν ἓξ ἀπὸ νουμηνίας
Μεχεὶρ τοῦ ἐνεστῶτος πεντεκαιδεκάτου ἔτους Καίσαρος, διδόντε[ς] (Jan./Feb. 15 v. Chr.)
καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εἰς τὸ προκείμε[νο]ν κεφάλαιον τὴν ἐπι-
[βάλ]λουσαν δραχμὴν μίαν εὐτάκτως μηδεμίαν κοιλὴν
15 [ποι]ούμενοι μέχρι τοῦ ἐκπληρωθῆναι τὸν Γάιον Φίλι[ον τοῖς τοῦ]
[ἀργ]υρίου δραχμαῖς ἑκατὸν ὀγδοήκοντα, ταῦτα δὲ ποή[σειν]
[ἄν]ευ κρίσεως καὶ πάσης ἀντιλογίας, ἐὰν δέ τινα τῶν καθ᾽ ἡ[μέραν]
[δ]όσεων κοιλάνωσι, εἶναι αὐτοὺς ἀγωγίμους μὴ ἀναμ̣είναντας

---

1 von andrer Hand als die Urk.; vor μα mögl. Weise mehrere Bst. abgerieben. – 2 vgl. No 1098. 1124. 1127. 1143. 1146. – 3 Nilos ist viell. identisch mit dem Nilos von No 1124; dann wäre τοῦ [Νίλου] zu erg. – 5 Ende sehr unsicher; wenn καὶ ganz eng geschrieben war, könnte man τοῦ καὶ Ἰ̣σ̣ι̣δ̣ώρο[υ] lesen, wobei jedoch am Ende unerklärte Reste bleiben würden. Erwarten sollte man τῶν τριῶν Περσῶν vgl. Z. 18, aber die Reste stimmen nicht dazu. – 7 καὶ ἔτι ist häufige Verbindung. – 9 vgl. No 1110, 12. 1152, 13. – 10 hinter ὀγδοήκοντα geringe Spuren, die wohl ohne Bedeutung sind. – 11ff vgl. die ganz analoge Urk. No 1053. – 18 in der Mitte so zusammengezogen, dass eine genaue Transskription nicht möglich ist; erkennbar ist nur einzelnes; dasselbe gilt für 21, 23, 24. Ohne Analogien wären solche Stellen nicht lesbar.

verte

(194 R.) (No 1156)[2]

τὸν μεμερισμένον αὐτοῖς χρόνον καὶ συνέχεσθαι μέχρι [τοῦ] ἐκτῖσαι
20 τὸ ὅλον κεφάλαιον ἢ τὸ ἐνοφειληθησόμε[ν]ον σὺ[ν ἡ]μιο[ο]λ[ί]ᾳ
παραχρῆμα τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος χρόνου τοὺς κατὰ τὸ δι[άγ]ραμμ[α τόκους διδρ(άχμους)]
τῆς πρά[ξ]εως γεινομένης τῷ Γαίῳ Φι[λ]ίῳ ἔκ τε] αὐτῶν τῶν τρ[ιῶ]ν ἀλλ[ηλ(εγγύων)]
[ὄ]ντων εἰς ἔκτισιν καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων
αὐτο[ῖ]ς πάντων καθ(άπερ) ἐγ δίκης, καὶ μέχρι τοῦ διευλυτῆσαι μὴ ἐξῖ(ναι)
25 αὐτοῖς ἐπιφέρειν πίστεις μήτε καταφεύγειν ἐπὶ . . . .
μηδ' ἐπ' ἄσυλον τόπον μηδ' ἐπὶ πρόσταγμα φιλ[α]νθρώπων ἢ ἐργασίας
μηδ' ἐπ' ἄλλην μηδεμίαν ἁπλῶς σκέπην, ἢ οἷς ἐὰν προσχρήσωνται
ἔστωσαν ἄκυρα. Ἣν δὲ προσανενην[όχασιν οἱ μὲν δύο]
τῶν προγεγραμμένων Νῖλος καὶ Ζωῖς σὺ[ν Σα]ραπίωνι [τῷ]
30 Σώσου ἑτέραν δανείου συνχώρησιν διὰ τοῦ ‹αὐτοῦ› κριτηρίου
τῷ Ἁθὺρ τοῦ αὐτοῦ ιε ∟ εἰς τὸν Γάιον Φίλιον δρ[α]χμῶν — Okt./Nov. 16 v. Chr.
ἑκατὸν εἴκοσ[ι] εἶναι ἄ[κυ]ρον τ. . δια [. . .]ονο . . . . .
. . . . κατου καὶ τὸ πρόσω
[μὴ ἐπελεύσεσθ]αι ἐπὶ τὸ ‹τῶν τοῦ› ἀργυρίου ⊢ ἑκατὸν εἴκοσι κεφάλαιο(ν)
35 . . . .
ἑκατὸν ὀγδ[οήκοντα]

---

24 Lesung ganz unsicher; vgl. No 1053 I 52. 1147, 27. 1151, 42. — 25 Ende: hier muss etwas Ähnliches wie 1053 II 5 ff gestanden haben, ἱκετικὸν ἀξίωμα, λαικὴν βοήθειαν oder drgl. — 26 ἐργασίας, das den Spuren ungefähr entspricht, nach 1053 II, 8; der dort gegebene Hinweis auf εὐεργεσία ist sicher nicht richtig, vielmehr dürfte an einen Erlass zu Gunsten der Arbeiter zu denken sein. Vielleicht wurde dadurch der Arbeiter für eine gewisse Zeit, etwa die der Ernte, der Verfolgung entzogen, oder die Pfändung gewisser Arbeitsgeräte verboten. — 28 vgl. 1053 II 13 ff. — 30 ob αὐτοῦ geschrieben war, kann ich bei der Zusammenziehung der Bst. nicht entscheiden. — 32 ff hier scheint 1053 II 18 ff nicht weiter zu helfen, obwohl der Gedankengang ungefähr gleich sein muss. — 33 καὶ τὸ πρόσω = „und in Zukunft"? πρόσω-[πον passt noch viel weniger. — 36 es kann ἀξιοῦμεν dagestanden haben. — Das Datum fehlt.

SCHUBART.

93 R. No 1157.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 15 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1120, stellenweise stark beschädigt; von den ersten 4 Zeilen sind nur Reste erhalten und unter Z. 24 ist die obere Faserschicht abgesprungen. Jedoch fehlt von der mitgeteilten Urkunde vermutlich nicht viel; die am unteren Ende des Blattes sichtbaren Schriftspuren dürften zu einer zweiten, gänzlich verlorenen Urkunde gehören. Auf Verso nur ganz geringe Schriftreste. 20. Jahr des Augustus.

Verkauf eines Bootes, Alexandrien.

Πρω[τάρχωι]
π[αρὰ Ἀμμωνίου τοῦ ... καὶ παρὰ Πνεφερῶτος τοῦ ....]
[καὶ Πισιήους τοῦ ... καὶ Πετεαρενφόις τοῦ Π]ι̣ε̣σ̣ι̣ήους.
[Ἐπεὶ κατὰ συνχωρήσεις τρεῖς τὰς τελειωθείσας διὰ τοῦ κριτηρίου κατὰ μὲν μίαν] τ̣ὴ̣(ν) γ̣ε̣γονυῖαν [ἐν τῷ]
5 [τε]τ̣[ά]ρ̣τ̣ῳ [L Κα]ί[σα]ρος Π[αῦνι (?)..................................] ὅ τε Πνεφερῶς καὶ Π̣ι̣ε̣σ̣ι̣ῆ̣ς καὶ ἔτι Πετ̣ε̣αρ̣ε̣ν̣φόις Π̣ι̣ε̣σ̣ι̣ῆ̣ος παρὰ τοῦ Ἀμμωνίου ἀρ̣[γ]υ̣ρ̣ί̣ο̣υ̣ δραχμὰς χιλίας τριάκοντα — 27/6 v. Chr.
δύο ἐντόκους, κατὰ δὲ τὴν ἑτέραν ὡμολόγηκεν ὁ Ἀμμώνιος κομισάμενος ταύτας καὶ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ τ̣ό̣[κους]
ἀνοίσειν εἰς τοὺς τρεῖς συνχώρησιν περὶ μισθοπρασίας τ[ῆ]ς ὑπαρχούσης αὐτῷ σκάφης ξ̣υλη-
γοῦ πηχῶν τριάκοντα πέντε πλάτους πηχῶν ἕνδεκα, κατὰ δὲ ⟦ἑτέραν⟧ τὴν τρίτην συνχώρησ[ιν]
10 τὴν γεγονυῖαν ἐν τῶι ἐννεακαιδεκάτωι ἔτει Καίσαρος Ἐπεὶφ τὸν Ἀμμώνιον ⟦κομισάμενος⟧ κατειληφότα παρὰ — Juni/Juli 11 v. Chr.

---

4 vor]τ̣ὴ̣(ν) einige unbestimmte Spuren. Die Erg. folgt aus der Konstruktion des Ganzen. — 5 Anf. die Spuren passen am ehesten noch zu τετάρτῳ. — Vor ὅ τε unbest. Reste. — Da die folgenden Namen im Nominativ stehen, wäre etwa εἰλήφασιν zu ergänzen. Jedoch fordert 10 ff ein regierendes Verbum und setzt voraus: σημαίνεται. Offenbar ist die Urk. stilistisch nicht in Ordnung. — 6 die Namen sind in der Lesung zweifelhaft. — 8 μισθοπρασία ist nur noch durch P. Lond. III 1164 Seite 164/5 belegt, wo es gleichfalls von einem Schiffe gilt; vgl. dort die Anm. dazu. Dort wie hier tritt einmalige Zahlung an die Stelle wiederholter Mietszahlung. Der eigentliche Inhalt der Urkunde besteht in der μισθοπρασία und kommt im Wesentlichen auf einen Verkauf hinaus. — 8/9 ξυληγοῦ unsicher; μήκους ausgelassen. — 10 Ἀμμώνιον aus Ἀμμώνιος korr., vgl. κομισάμενος u. die Korr. zu ἀνήνεγκεν in 12.

verte

(93 R.) (No 1157)[2]

τοῦ Πνεφερῶτος καὶ Πμεσιήους εἰς τὸ προκείμενον κεφάλαιον ἀ[ρ]γυρίου δραχμὰς τρια-

κοσίας [[κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν εὐδοκηθὲν]] ἀνηνοχέναι (ἀνηνεγκεν) εἰς Πετεαρενφὸς περὶ (κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν εὐδοκηθὲν) μισθοπρα-

σίας (ϑε..) τρίτου μέρους τῆς δηλουμένης σκάφης συνχώρησιν, τανῦν συνχωροῦμε(ν)

πρὸς ἑατοὺς ἐπὶ τοῖσδε· ὁ Ἀμμώνιος κεκομισμένος παρὰ τοῦ Πνεφερῶς καὶ Πμεσιήους τὰς λοιπ(ὰς)

15 τ[ῶν]] δανείου ἀργυ(ρίου) δραχμὰς ο ἑπτακοσίας τριάκοντα δύο καὶ τοὺς γεγενημένους
τόκους καὶ ποιήσειν ἀκύροϋς τὰς δηλουμένας τοῦ δανείο(υ) [καὶ] τῆ(ς) μισθοπρασίας συν-
χωρήσεις, αὐτόθεν δὲ μεμισθωκέναι αὐτοῖς Πνεφερῶτι καὶ [Πιε]σιῆ εἰς χρό(νον) ἔτη
πεντήκοντα ἀπὸ Φαρμοῦθι τοῦ ἐνεστῶτος εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος τὰ λοιπὰ μέρη März/Apr. 10 v. Chr.
[δύο τῆς αὐτῆς σκάφης *Spuren* ...] ἐργάζεσθαι ....
20 [... ...]
τὸ προσκομίζειν καὶ ὅτι ἐὰν θέλωσι συντελεῖν, αὐτόθεν δὲ ....
[μ]ηδετέρους αὐτῶν μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ μηδέ(να) ἐπελεύσεσθαι περὶ ....
κεκομ[.....]ει.. καὶ τῶν τόκων, βεβαιώσειν δὲ τὰ δύο μέρη τῆ[ς σκά]φη[ς ....]
[..........] .... δυσὶ παραχρῆμα ἀπαραποδίστως ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι
25 [τὰ συγκεχωρημένα ἐκτίνειν τὸ] κεφάλαιον σὺν ἡμιολίᾳ [καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα]
[καθάπερ ἐγ δίκης.]

---

12 die Korr. erscheint eher ἀνενηνοχέναι als ἀνενεγκεῖν zu ergeben, ist aber undeutlich. – l. Πετεαρενφόϊς wie 6. – 13 der Nachtrag über der Zeile scheint zunächst auf θεοῦ zu führen, was unmöglich ist; vielmehr dürfte die vermisste Zeitbestimmung darin stecken und ϑ ἔτη = εἰς χρόνον ἔτη ἐννέα gemeint sein, vgl. 17/8. – 14 l. Πνεφερῶτος. – 15 hinter δραχμὰς ein ο (=70?), wohl Schreibfehler. – 16 μισθοπρασίας stimmt zwar schlecht zu den Spuren, scheint aber unvermeidlich. – Die Spuren über ἀκύρους sind wohl nur durch Abdruck entstanden. – καὶ vor ποιήσειν ist zu streichen. – 20 am Ende ganz geringe Schriftreste. – 21 αὐτόθεν sehr unsicher; nach δὲ etwa: μηδ' αὐτὸς ὁ Ἀμμώνιος ἐπὶ zu ergänzen. – 22 l. μηδέτερον. – 22/3 etwa περὶ [οὗ ὁ Ἀμμώνιος] κεκόμ[ισται κεφαλαίου. – 26 vermutlich schloss hiermit die Urkunde.

SCHUBART.

139 V. No 1158.

Papyrus. H. 27 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1120, z.T. abgerieben. Das obere Drittel der Seite füllt eine unvollständige Urkunde von derselben Hand, vom 9. Choiak desselben Jahres; auf Rekto No 1172. 22. Jahr des Augustus.

Abkommen über Rückgabe verpfändeten Ackers, Alexandrien.

Πρωτάρχ(ῳ)

παρὰ Ὤλου Κορνηλίο(υ) Ἰδαίο(υ) καὶ παρὰ) Κορνηλίας Τατίας τῆς Κορ-
νηλίου μετὰ κ(υρίου) τοῦ [μ]ητραδέλ(φου) Λευκίο(υ) Καλλίου Παίωνο(ς). Συγχωρεῖ
ἡ Κορνη(λία) κομισαμέ(νη) παρὰ το(ῦ) Ὤλου Κορνη(λίου) Ἰδαίου ἐν μησ(ὶν) ὀκτὼ
5 ἀπὸ Χοι(άκ) τοῦ ἐνεσ(τῶτος) κβ ∟ Καίσ(αρος) ἃς [ὀφ]είλ(ει) οὗτος ἀργυ(ρίου)
Πτολ(εμαικοῦ) ⊢ ὀγδοήκο(ντα) ἀτόκ(ους) εὐθέως (Nov./Dez. 9 v. Chr.)
ἀντ[ι]παραχωρή(σειν) αὐτῶι Ὤλωι ἢ οἷς ἐὰν συντάσσῃ διὰ δημο(σίου) ἀρχή(ου) ἣν
παρακεχώρη(ται) παρ' αὐτοῦ ἡ Κορν[η]λί[α] κ(ατὰ) συγχώρη(σιν) διὰ τοῦ [[κριτ]] κατα-
λογείου τῶι κα ∟ Καί[σ(αρος)] Παῦνι γῆν χέρσο(ν) ἀμπελῖτιν ἀρο(υρῶν) πέντε (Mai/Juni 9 v. Chr.)
ἢ ὅσαι ἐὰν ὦσιν ἐπὶ τὸ [πλ]έο(ν) ἢ ἔλαττο(ν) ἐν τοῖς ἐδάφεσιν Ἄρεως
10 θεοῦ μεγίστου περὶ κώμ[η(ν)] Θῶλθιν τοῦ περιτειχίστου τῆς Ἑπτακω-
μίας τοῦ Σεβεννύτο(υ), ὧν αἱ γείτνιαι διὰ τῆ(ς) σ(υγ)χωρή(σεως) δηλοῦνται,
κατὰ μηδ(ὲν) ὑπερθ(εμένη). ἐὰν δὲ τοῦ χρό(νου) ἐνστάντο(ς) ὁ Ὦλος μὴ ἀποδιδῷ
τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ π, μένε(ιν) περὶ ἑατ(ὴν) \Κορν(ηλίαν)/ τὴν ἐξουσία(ν) καὶ ἐγλογή(ν) ἑαυ-\τὸν/
πράσσειν τὸ κεφά[λ]αιο(ν) ἢ ἀντὶ τούτου κρατ(εῖν) καὶ κυριεύε(ιν) τῶν παρα-

---

2 zu Olos = Aulus vgl. die Schreibung Πῶλλα; Dessau, Hermes 45, 352 Anm. 2. — 3 μητραδέλφου passt schlecht zu den Spuren, desgl. πατραδέλφου, was überdies wegen des folgenden Namens kaum möglich ist. — Καλλίου so gut wie sicher, obgleich ein römischer Gentilname zu erwarten wäre. — 5 eher οὗτος als αὐτῇ. — 6 vgl. 1127, 7.8. 1129, 9. — Die erste παραχώρησις (Z. 7) bestand darin, dass der Schuldner die 5 Aruren als Sicherheit für das Darlehn gab; nach Abzahlung der Schuld soll sie rückgängig gemacht werden. — 7 zum καταλογεῖον vgl. Arch. f. Pap. V 61 ff. — 10 zu Ares = Onuris vgl. Pap. Leyd. U. col. 2. — 13 ἑατὴν und ἑαυτὸν erklären sich daraus, dass der Stil der συγχώρησις beide Kontrahenten als Subjekt voraussetzt.

verte

15 κεχωρη(μένων) αὐτῇ καθώ[ς] πρόκειτ(αι) μὴ προσδεηθε(ῖσαν) μηδεμιᾶς
διαστολῆ(ς) ἢ προσκλή(σεως)· ἐὰν δὲ κ̣α̣ὶ̣ ἐν τῷ μεταξὺ συμβῇ περὶ τὴ(ν)
γῆν αἰτία τ̣ι̣ς τυνχά[ν]ο̣(υ)σ̣(α), οὐδέν ἐ̣στι πρὸς τὴ(ν) Κορνη(λίαν), μενεῖ δὲ
ἡ ὀφιλὴ ἀ[κ]ίνδυνο(ς) παντὸ(ς) κινδύν(ου), τὰ δὲ εἰς τὸ δημό(σιον) τελούμεν(α)
ἀπὸ τοῦ νῦ(ν) μέ[χρι τ]ῆ(ς) τοῦ ἀργυρί(ου) ἀποδόσεω(ς) εἶν̣α̣ι̣ πρὸς τὸ(ν)
20 Ὧλον δ̣ι̣ὰ τ̣ὸ̣ ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ο̣ῦ̣τ̣(ον) α̣ἱ̣ β̣λ̣ά̣β̣α̣ι̣· ἐὰν δὲ καὶ τοῦ Ὥλου ἑτοίμου ἔχοντ(ος)
ἐ̣ν̣ τῷ̣ προκ(ειμένῳ̣) χρό(νῳ̣) κ̣α̣τ̣[α]β̣[α]λ̣(εῖν) τὰς ⟨τοῦ⟩ ἀργυ(ρίου) ⊢ π ἡ Κορνηλία \μὴ/ ἀντιπαρα-
χωρή(σῃ) τὴν γῆν, ἐ[ξεῖ]ναι αὐ(τῷ) θ̣ε̣μ̣α̣τ̣ί̣σ̣(αντι) ἐπὶ τράπ(εζαν) ἔνθεσμο(ν)
τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ π̣ εἰς τὸ α̣ὐ̣τῆ(ς) ὄνομ(α) κ̣ρ̣[α]τ(εῖν) καὶ κυριεύε(ιν) τ̣ῶ̣ν̣ π̣ε̣[ντ]ε̣ κ̣α̣-
θότι καὶ πρ[ό]τερο(ν) ἀπαραποδίστῳ̣ ὄ̣ν̣τ̣ι̣, καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι
25 τὰ συνκ̣ε̣[χωρη(μένα) ἔτι καὶ . . .] . . . αι[. .]το̣ν̣ π̣ ὑ̣π̣ὲ̣ρ̣ τοῦ ἐ̣σ̣ο̣μ̣(ένου) δ̣α̣π̣(ανήματος) καὶ ἄλλας
ἀργυ(ρίου) ⊢ ς κ[αθ(άπερ)] ἐ̣γ̣ δ̣ί̣κ̣(ης)
∟ κβ Καίσαρος Χοιὰκ ι̣α̣ — 7. Dez. 9 v. Chr.

15/6 vgl. 1131, 54. — προσδεηθε(ῖσαν), nicht προσδεηθε(ίσῃ), weil es sich auf das Subjekt des Infinitivsatzes (πράσσειν u.s.w.), nicht auf αὐτῇ bezieht. — 16/7 vgl. 1121, 26 ff (wo Z. 28 wohl φόρων ἀφέσεις zu lesen ist); zu erwarten wäre αἴτιόν τι τυνχάνειν. — 17 l. ἔσται statt ἔστι. — 20 Lesung unsicher; wenn richtig, so ist die Konstruktion ungenau; vielleicht war ἐπὶ τὸν ὑπόχρεον (oder drgl.) αἱ βλάβαι ein geläufiger Rechtssatz, der deshalb hier ohne entsprechende Änderung übernommen wurde. — 20 ff vgl. 1127, 28 ff. — 25 die gewöhnliche Formel ἐκτίνειν τὸν παραβαίνοντα τά τε βλάβη καὶ δαπανήματα lässt sich mit dem Erkennbaren nicht zusammenbringen; zur Not möglich wäre ἀνα]λ̣ῶ̣σαι τὸ̣ν̣ π̣(αραβαίνοντα).

SCHUBART.

91 R. No 1159.

Papyrus. H. 33,5 cm. Br. 12,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive ähnlich der von No 1171; jedoch ist die Schrift besonders der ersten achtzehn Zeilen so abgerieben und verwischt, dass die Lesung vielfach ganz unsicher bleibt. Auf Verso Reste von Urkunden andrer Hand. Zeit des Augustus.

Vertrag eines Strategen mit seinem Stellvertreter, Alexandrien.

Πρωτάρχωι τῶι ἐπὶ τοῦ κριτηρίου
παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Πτολεμαίου Ἀλθαιέως
καὶ [π]αρὰ Ζωσίμου τοῦ . . . .
[Συνχωρεῖ ὁ Ζώσιμος . . . . αἰ-]
5 τήσαντος τοῦ Πτολεμαίου τὸν Μεν<ελ>αεί-
την νομὸν καὶ . . . . α. του
πρὸς ἐξυπηρέτησίν τινων ἔργων
κατὰ [τῶν μετὰ φυλακῆς ἀγωγίμων
[καὶ πᾶσαν] ἐργατήαν παρεσσκευακῶς
10 ἔτι δὲ καὶ πεπιστευμένος ὑπὸ [τοῦ] (μεγάλην)
αὐτοῦ Πτολεμαίου τὰς φυλακὰς τοῦ

---

1 Im Einzelnen fast überall unklar, aber im Ganzen als sicher zu betrachten. – 3 nur auf Grund des Inhalts erkennbar. – 4 Undeutbare Reste vorhanden. – 5 Ende: deutlich nur am Schlusse αει oder λει oder δει oder ασι; jedoch passt αει am besten. Da nun nach 12 und wegen des Gesamtinhaltes in den ersten Zeilen die Nennung des Gaus zu erwarten ist, scheint hier der Name wohl möglich; αει weist auf den Menelaites, wobei allerdings ein Schreibfehler vorliegen müsste. Μενδήσιον ist unmöglich, auch Σεθρωείτην passt nicht; alle auf πολίτης ausgehenden Namen scheiden aus. Steht hier der Name, so wäre in Z. 4 etwa διαδεξάμενος oder διαδεδεγμένος zu ergänzen. Dass Zosimos nicht etwa ein Unterbeamter des Strategen ist (vgl. BGU III 981), zeigt sicher 23/4; dass er nicht Vorgänger des Ptolemaios ist, beweist Z. 10; daher bleibt nur übrig, in ihm einen zeitweiligen Vertreter zu sehen. Demnach sichert dieser Vertrag den Ptolemaios gegen Ansprüche, die etwa aus den Amtshandlungen des Zosimos hervorgehen könnten. – 6 τεταγμένος ὑπ' αὐτοῦ kann ich nicht identifizieren. – 8 Anf. viell. καί, da die Konstruktion dies empfiehlt; dann unbestimmte Spuren. – 9 l. παρεσκευακώς.

verte

αὐτοῦ νομοῦ καὶ ἠσχολημένος ἀπὸ
Θωὺθ τοῦ ἐνε[στῶτος . . . . ἔτους Καί-]
σαρος ἕως Χοιὰκ τοῦ αὐτοῦ [ἔ]τους [[. . . L]]
15 τοῦ Πτολεμαίου, μεθεστα[μένος δὲ]
τῆς στρατηγίας ἀ[πὸ τοῦ Χοιὰκ . . .]
[. . . .]ου ἐκπλη`λη`ρώσας [. . . . .]
[. . . *geringe Schriftspuren* ἐὰν δέ τις ἐγ-]
κ[α]λῇ τῶι Πτολεμαίω[ι] τὴ[ν ὑπὸ τοῦ]
20 Ζωσίμου ὑπὲρ τούτων κ[. . . . .]
ἐργατήαν [[ἢ]] `καὶ` τοῦ χειρισμοῦ [ἐξέτασιν]
λαβὼν ἢ ἑτέρου [[χάριν]] [τι]νὸς ὧν
αὐτὸς ὁ Ζώσιμος ὑπησχώληται ἢ λε-
λιτούργηκεν ἐν `τοῖς` τῇ στρατηγίᾳ [. . .]
25 Ζώσιμος `μὴ` ἔσεσθαι ἀν. . . . . . καὶ
ἐκτείσιν τῶι Πτολεμαίωι ὃ ἐὰν δι' αὐ-
τὸν βλαβῇ ἢ πραχθῆι σὺν ἡμιολίᾳ
καὶ τὰ βλάβη καὶ δαπανήματα καὶ `ἄλλας` [[ἐπίτει-]]
[[μον]] ὡς ἴδιον [χ]ρέος ἀργυρίου δραχμὰς
30 [δισ]χειλίας τῆς πρ[άξεως γ]εινομένης [τῶι]
Πτολεμαίωι [[ἐκτ. . . . . [. .] . . οις τα ταυτ.
ἔκ τε αὐτοῦ Ζωσίμου καὶ ἐκ τῶν [ὑπ]αρχόν-
των αὐτῶι πάντων καθάπερ ἐγ δίκης.

Unleserliche Reste des Datums.

---

14 Ende scheint gestrichen zu sein; ob ἀντί, ist sehr zw. — 15 μεθεσταμένος auf Zosimos bezogen passt besser als μεθεσταμένου zu Ptolemaios. — 17 τοῦ [χρόν]ου ἐκπληρωθέν[τος nicht unmöglich. — 17/8 ist viell. zu ergänzen: παρέξεσθαι αὐτὸν ἀπερίσπαστον. — 19 τὴ[ν ganz unsicher. — 20 τούτων ganz unsicher. — Nach 9 wäre etwa κ[ατεσκευασμένην] möglich. — 21 zu χειρισμός vgl. Tebt. II 315, 11 mit Anm. und P. Giss. 11 Einl. — ἐξέτασιν λαμβάνειν Demosth. 18, 246. — 23 l. ὑπησχόληται. — 24 demnach hatte der Stratege auch Liturgien zu leisten. — Gemeint ist etwa: ἐν τοῖς τῇ στρατηγίᾳ ἀνήκουσι; ob am Ende übergeschrieben war αὐτὸς ὁ, kann ich nicht erkennen. — 25 zu erwarten wäre: ὑπεύθυνος, ἔνοχος, allenfalls ἐμφανής. — 26 ff die Schlussformel entspricht der zur Sicherung eines Bürgen üblichen; vgl. No 1163, 14. — 31 der Schluss der Zeile scheint nicht ausgestrichen zu sein.

SCHUBART.

115 R. II. No 1160.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Der Text steht auf demselben Blatte unter No 1112 und ist von derselben Hand geschrieben. 26. Jahr des Augustus.

Handschein, Alexandrien.

[παρὰ Τειμοκράτους τοῦ]
[Τειμο Στρόβειλος] Τειμοκράτης Τιμοκράτους Στροβείλῳ
Ἥρωνος καὶ Φιλήμονι Στροβείλου χαίρε(ιν). Ὁμολογῶ μὴ[τε]
αὐτὸ(ς) μήτ' ἄλλο(ν) ὑπέρ μου μηδέ(να) ἐπελ(εύσεσθαι) ἐφ' ὑμᾶς [καθάπερ......]
5 [ὑπὲρ ὧν] περὶ μηδενὸ(ς) ἁπλῶ(ς) ἐνγράπ(του) ἢ ἀγρά(φου) ἢ ὀφειλή(ματος)
ἢ [ἀ]παιτή(ματος)]
ἢ διαγραφῶν καθ' ὁντινοῦν τρόπ(ον) ἀπὸ τῶν ἔμπροσθ(εν) χρό(νων) μέχρι
τῆ(ς) ἐνε(στώσης) ἡμέρ(ας) [.....]
[διὰ τὸν] παρευρέσει μηδεμιᾷ ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ ὡμολογ[η-]
μένα ἐκτείσειν ὑμεῖν καθ' ὃ ἐὰν παραβαίνωι τά τ[ε ου] βλ(άβη) καὶ δαπ(ανήματα)
καὶ ὡς ἴδ(ιον) χρέο(ς) ἀρ[γυ(ρίου)] ⊢ 𐅵,
ἡ δὲ χεὶρ ἥδε κυρία ἔστω.

---

1 der Schreiber begann zuerst irrtümlich im Stile der συγχώρησις. – 2 Τειμοκράτης ist Korr. aus Τειμᾶς, der zugehörigen Kurzform. Dies zeigt besonders deutlich, dass der Schreiber die Leute oder wenigstens den Timokrates persönlich vor sich hatte; auf die Frage nach dem Namen erhielt er die Antwort: Timas. – 3 das dem Handscheine vorausliegende Rechtsgeschäft wird nicht erwähnt, während sonst dergleichen Erklärungen an den Vertrag selbst angehängt werden. – 4 durch αν ist ein Querstrich gezogen, der τ herstellt: ατ°. – Ende: wahrscheinlich geriet der Schreiber fälschlich auf καθάπερ ἐγ δίκης. – 8 ἐὰν nur angedeutet, παρα undeutlich.

SCHUBART.

---

136 V. No 1161.

Papyrus. H. 19,5 cm. Br. 7 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Schrift wie auf Rekto (= No 1099). Die Datierung ist nicht ganz sicher; wie es scheint, 7. Jahr des Augustus.

Darlehnsurkunde, Alexandrien.

verte

(136 V.) (No 1161)[2]

Geringe Spuren einer Zeile.

[π]αρὰ Πτολεμαίου τοῦ Π̣τ̣ο̣[λεμαίου . . . .]
[κ]αὶ παρὰ Ἑρμαφίλου τ[οῦ . . . . Πέρσου]
τῆς ἐπιγονῆς καὶ τ[ῆς τούτου γυναι-]
5 κὸς Ἀγαθονίκης τ[ῆς . . . . Περ-]
σείνης μετὰ κυρίο[υ τοῦ ἀνδρός. Συν-]
χωροῦσιν Ἑρμάφ[ιλος καὶ Ἀγαθονίκη]
ἔχιν παρὰ τοῦ Πτολ[εμαίου δάνηον δι-]
ὰ χιρὸς ἐξ οἴκου ἀργυ[ρίου ⊢ . . . .]
10 τόκων ἐννεοβολῶν [τῆς μνᾶς ἑκάσ-]
της τοῦ μηνὸς ἑκά[στου, ὃ καὶ ἀπο-]
[δ]ώσιν ἐν μησὶν ἓξ ἀ[πὸ . . . . τοῦ ἐνε-]
[σ]τῶτος ξ ∟ Καίσαρ[ος διδόντες τὸν] — 24/3 (14/3) v. Chr.
μὲν τόκον κατὰ μ[ῆνα εὐτάκτως]
15 τὸ δὲ κεφάλαιον [ἐν τῷ ἐσχάτῳ μη-]
νὶ ἄνευ πάσης ὑπ[ερθέσεως, ἢ εἶ-]
ναι αὐτοὺς παραχ[ρῆμα ἀγωγίμους]
καὶ συνέχεσθαι [μέχρι τοῦ ἐκτῖ-]
σαι τὸ μὲν δάνη[ον σὺν ἡμιολίᾳ]
20 τοὺς δὲ τόκους ἁ̣[πλοῦς, τοῦ δὲ]
ὑπερπεσόντος [χρόνου τοὺς κατὰ]
τὸ διάγραμμα [τόκους β ⊢ τῆς]
πράξεως γινο[μένης τῷ Πτο-]
[λεμ]αίῳ ἔκ τε [τῶν ὑποχρέων ὄν-]
25 [των ἀ]λληλενγύ[ων εἰς ἔκτισιν]
[καὶ ἐ]ξ ἑνὸς κα[ὶ ἐξ οὗ ἐὰν αὐ(τῶν) αἱρῆ(ται)]
[καὶ ἐ]κ τῶν ὑπα[ρχόντων αὐτοῖς]
[πάντ]ων κα[θάπερ ἐγ δίκης ἀκύ-]
[ρων οὐ]σῶν κα[ὶ ὧν ἐὰν ἐπενέν-]
30 [κωσι πίσ]τεω[ν πασῶν σκέπης πάσης.]

Spuren einer Zeile.

---

1 zur Erg. der Adresse vgl. No 1099 Anm. 1. – 13 ξ ∟ ist deutlich; jedoch ist nicht ganz ausgeschlossen, dass ein dicht daran gedrängtes ι vorherging. Für ιβ würde No 1106 von derselben Hand sprechen. Vgl. 1099 Anm. 1 und 1106 Anm. 1.

SCHUBART.

80 R. No 1162.

Papyrus. H. 29 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, verschnörkelte Schrift, die sich von den Händen der übrigen Schreiber charakteristisch unterscheidet. Eigentümlich ist die Auslassung einzelner Buchstaben, die nicht durch Zusammenziehung oder Abkürzung erklärt wird, z. B. Z. 4. 5. 6. 9. 11. 12. 13. Auf Verso steht No 1153. 14. Jahr des Augustus.

Darlehnsurkunde, Alexandrien.

Der fehlende Anfang ist zu ergänzen: [Πρωτάρχωι παρὰ Σωσιπάτρου τοῦ... καὶ παρὰ Ἀριστοκλήας τῆς... Περσίνης μετὰ κυρίου τοῦ... καὶ Τρυφαίνης τῆς... Περσίνης μετὰ κυρίου τοῦ... Συνχωροῦσιν ἡ Ἀριστοκλήα καὶ Τρύφαινα ἔχειν παρὰ τοῦ]

[Σωσιπάτρου] δ̣ά̣ν̣η̣ο̣ν̣ διὰ χιρ[ὸς] ἐξ οἴκου ἀργυ(ρίου) Πτολε-]
μαικοῦ δραχμὰς χιλίας ὀγδοήκοντα ἄτ̣[οκον,]
ὃ καὶ ἀποδώσιν ἐν μησὶν δέκα οὖσιν ἀπ̣ὸ̣ [Monat]
τοῦ ἐνεστῶτος τεσσαρεσκαιδεκ<άτ>ου ἔτους [Καίσαρος] 17/6 v. Chr.
5 ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως, εἰ δὲ <μὴ> εἶναι αὐ[τὰς ἀγω-]
γίμας καὶ συνέχ<εσ>θαι μέχρι τοῦ ἐ<κ>τῖσα[ι τὸ μὲν δά-]
νηον «συ» τὰς τοῦ ἀργυ(ρίου) δραχμὰς χιλίας ὀ[γδοήκον-]
τα σὺν ἡμιολίᾳ παραχρῆμα, τοῦ δ' ὑπερ[πεσόντος]
χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμ<μα> τόκου[ς β ⊢ τῆς]
10 πράξεως γεινομένης τῷ Σωσιπ̣ά̣τ̣ρ̣[ῳ̣ ἔκ τε]
τῶν ὑποχρέ<ω>ν ἀλλη<λ>ε̣ν̣(γύων) οὐσῶν ε̣ἰ̣ς̣ ἐ<κ>τι̣[σιν καὶ ἐ-]
γ μιᾶς ἧς ἐὰν αὐτῶν α<ἱ>ρῆτ̣α̣ι̣ καὶ ἐκ τ̣ῶ̣ν̣ [ὑπαρχόντων]
αὐταῖς πάντω(ν) κα<θά>περ ἐγ δί<κ>ης ἀκ<ύ>ρω(ν) οὐσῶ[ν καὶ ὧν]
ἐὰν ἐπ̣ε̣ν̣ένκω(σι) πίστε(ων) πασῶ(ν) σκέπης [πάσης.]
15 Τοῦτο δ' ἔσ̣τ̣ι̣ν̣ τὸ δάνηον ἐκτὸς οὗ [ὀφείλου-]
σιν αἱ αὐταὶ Ἀριστοκλήα καὶ Τρύφαινα [Σωσιπά-]
τρῳ καθ' ἑτέραν συνχώρησιν διὰ τοῦ [αὐτοῦ]
κριτηρίου ἄλλων ἀργυρίου ταλάντων τριῶ[ν.]

Anfang: Protarchos ist sonst nicht vor dem 16. Jahre des Augustus nachweisbar; daher ist hier die Erg. ungewiss. Vgl. jedoch No 1163, 17 Anm. — 5 wegen der ἀγώγιμος-Klausel ist anzunehmen, dass die Schuldnerinnen Περσίναι sind. — 10 der Name zw.; jedoch führt die in 17 erhaltene Endung auf die hier eingesetzte Lesung. — 15 οὗ im Hinblick auf ein nachher vergessenes δανήου.

SCHUBART

138 R. No 1163.

Papyrus. H. 21 cm. Br. 16 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1116. Auf Verso eine ganz zerstörte Urkunde von anderer Hand. Etwa Jahr 14–17 des Augustus.

Erledigung einer Schuld, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι

παρὰ Φιλάμμονος τοῦ Ἀμμωνίου καὶ π(αρὰ) Δημη(τρίου) τοῦ Σαραπ(ίωνος) Φιλομη(τορείου). Περὶ τῶν διεσταμ(ένων) συγχωρεῖ Δη(μήτριος)

μήτε αὐτοὺς μητ' ἄλλον ὑπὲρ αὐ(τῶν) μηδ(ένα) ἐπελεύσεσθαι ἐπὶ τὸν Φιλάμ-μο(να) ὑπὲρ ὧν διαγεγραφή[κ]ασ[ιν]

5 εἰς τιμή(ν) χαρτῶν ἐν τῷ ιγ L Καίσαρος Ἐπαγομένων Δημήτριος δραχμῶν ἑκατὸν διὰ τῆ(ς) — 24–28. Aug. 17 v. Chr.

Διονυσίου κολ(λυβιστικῆς) τραπ(έζης), Πάτρων δὲ διὰ τῆ(ς) αὐ(τῆς) τραπ(έζης) ἐν τῶι αὐτῶι L ιϛ, ὥστε εἶναι ....

τριακοσίας δραχ[μὰς] .... διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ δραχμῶν τριακοσί-ων εὐπειθῆ

γεγονέναι τὸν Δημήτριον ὑπὸ τοῦ Φιλάμμο(νος) καὶ ἀ(πεσ)χηκ(έναι) παρ' αὐτοῦ διὰ χειρὸς ἐξ οἴκ(ου) τὸ συνπε-

πεισμένον· εἶναι μὲν αὐτόθεν ἀκύρο(υς) τὰς σημαινομέ(νας) διαγραφάς, παρέξεσθαι δὲ καὶ τὸν

10 Πάτρων(α) μὴ ἐπιπορευόμενον ἐπὶ τὸ(ν) αὐτὸ(ν) Φιλάμμο(να) περὶ τῶν τοῦ ἀργυ(ρίου) ⊢ διακοσίων [μη-]

---

1 κολ, gross geschrieben, viell. von anderer Hand. – 3 wahrsch. Ἀμμωνίου, aber auch Ἀπολλωνίου möglich. – Ende sehr undeutlich. – 4 αὐτοὺς deutlich; obwohl die ganze Urk. zeigt, dass nur Demetrios sie dem Philammon ausstellt, wird durch den Plural auch Patron einbezogen, der in der Sache, aber nicht in der Form neben Demetrios steht. – 5 der Preis für Papyrusblätter ist im Vergleich mit dem Verbrauche eines Dorfschreibers, Tebt. I 112, 61. 81, nicht hoch. – Zur Sache: Demetrios und Patron haben Papyrusblätter bezahlt, d. h. wohl gekauft. Philammon hat den D. entschädigt, zugleich für Patron. Vielleicht handelt es sich um Beamte, so dass Philammon die von seinem Vorgänger Demetrios angeschafften Papiervorräte übernähme; vgl. auch Z. 14. – 6 Ende πάσας oder drgl.

verte

(138 R.) (No 1163) 2

δὲ περὶ ἄλλου μηδενὸ(ς) ἁπ(λῶς) ἐνγράπ(του) ἢ ἀγράφου τῶν ἕως τῆ(ς) ἐνεστώση(ς) ἡμέρας, μηδεμίαν

δὲ Δημη(τρίῳ) καταλείπ(εσθαι) ἔφοδον ἐπὶ τὸ(ν) Φιλάμμο(να) περὶ μηδενὸ(ς) ὁμοίω(ς) ἐγγράπ(του) ἢ ἀγράφου ἀπὸ

τῆ(ς) αὐτῆ(ς) ἡμέρ(ας), τὸν δὲ καὶ ἐπ[ελ(ευσόμενον)] ἐπὶ τὸν Φιλάμμο(να) περὶ τῶ(ν) αὐ(τῶν) αὐτὸν Δημήτριο(ν) ἀπος[τή(σειν)]

παραχρῆ(μα) τοῖς ἰδί(οις) δαπ(ανήμασι) καὶ ἐκτείσιν αὐτῷ ὃ ἐὰν πραχθῇ ἢ βλ[α-β]ῇ ὑπό τινο(ς) ὁ Φιλάμμων χ[ά-]

15 [ρ]ιν τούτων σὺν ἡ(μιολίᾳ) καὶ τὰ βλάβη καὶ δα[π(ανήματα)] καθάπερ ἐ[γ δίκ(ης)] ἢ] χωρ(ὶς) τοῦ κύρια εἶναι τὰ σ(υγκε)χ(ωρημένα)

[ἔτι καὶ ἐνέχεσθαι τὸν παραβ(αίνοντα) τῷ ὡρισμέν(ῳ) προ(στίμῳ)]

[ ] L [ι. Καίσαρος Φαρμοῦ]θι κδ — 19. Apr. 16–13 v. Chr.

---

14 vgl. No 1159, 26.27. — 16 geringe und unbestimmte Spuren sind noch sichtbar; ob ἀξιοῦμεν dastand, bleibt ungewiss. — 17 jedenfalls später als Jahr 13; die Hand des Schreibers würde auf das 16. oder 17. Jahr führen. Falls Philammon Nachfolger des Demetrios ist, würde sich das 14. Jahr ergeben. Damit wäre auch Protarchos für dieses nachgewiesen; vgl. No 1162 Anm.

SCHUBART.

71. No 1164.

Papyrus. H. 35,5 cm. Br. 10 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift ähnlich wie No 1116, teilweise abgerieben und daher schwer lesbar. Das untere Drittel des Rekto und das ganze Verso sind leer. 15.–19. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

κολ

Πρωτάρχωι

παρὰ Νικάνορο(ς) τοῦ Ἰσιδώρου Φιλομητορείου καὶ παρὰ

Ἔρωτος τοῦ Πτολεμαίου. Περὶ τῶν διεστ[α]μένων

5 συνχωρεῖ ὁ Νικάνωρ ἀπέχειν παρὰ τοῦ Ἔρωτος διὰ χει-

verte

(71.) (No 1164)[2]

ρὸς ἐξ οἴκου ἐπὶ περιλύσει καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ....
Τύχης τῆς Διονυσίου
καὶ ἔτι Χρυσογόνου τοῦ Ἰσιδώρο(υ) ὅσπερ μετήλλαχεν, ἃς ἐδάνεισεν
αὐτοῖς κ[ατὰ συγχ(ώρησιν)] διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου τῶι τεσσαρες-
καιδεκ[άτῳ ∟ Καίσαρος] Ἐπεὶφ ἀργυρίου δραχμὰς — Juni/Juli 16 v. Chr.
10 ἑκατὸν ...... καὶ τόκους, καὶ εἶναι ἄκυρον
τὴν τοῦ δανείου συνχώρ(ησιν) καὶ μὴ ἐπελθεῖν τὸν
Νικάνορα μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπὶ τὸν Ἔρωτ(α)
διὰ τὴν Τύχην μήτε περὶ τῶν [α]ὐτῶν μήτε περὶ
ἄλλου μηδενὸς ἁπλῶς ὀφιλήματος ἢ ἀπαιτ(ήματος)
15 ἐγγράπτου ἢ ἀγράφου ἀπὸ τῶν ἐπάνω χρόνων μέχρι τ(ῆς)
ἐνεστώσης ἡμέρας, μὴ ἐπελεύσεσθαι δὲ τὸν
Νικάνορα μηδὲ ἐπὶ τὰ ὑπὸ τοῦ Χρυσογόνου
ἀπολελειμμένα περὶ ...ν τοῦ δανείου
τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν τόκων, καὶ χωρὶς τοῦ κύρια εἶ-
20 ναι τὰ συνκεχωρη(μένα) ἔτι καὶ σ(υνέχε)σθαι αὐτὸν παραβ(αίνοντα)
ταῦτα τοῖς τε βλάβεσι καὶ τῶι ὡρισμ(ένῳ) προστίμωι
∟ι. Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) α — 27. März 15–11 v. Chr.

---

6 ἐπὶ περιλύσει sehr undeutlich und nur mit Hilfe von No 1174, 4 gewonnen; beide Stellen führen zusammen auf diese Lesung, die auch inhaltlich fast allein möglich erscheint. — 8 vor αὐ eine Schriftspur, die wohl durch Abdruck entstanden ist; ähnlich bei 9 Anf. — 13 Anf. δι und και sind häufig kaum zu unterscheiden; da aber das folgende α deutlich ist, kommt hier nur δι in Betracht. — 19 zu erwarten wäre τούτου, und vielleicht ist auch nichts anderes gemeint. — 22 für das Datum ergiebt sich aus Z. 8/9 und 22, dass nur die Jahre 15–19 in Frage kommen.

SCHUBART.

59 R. No 1165.

Papyrus. H. 37 cm. Br. 10,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift ähnlich der von No 1135; da sie vielfach ganz oder teilweise abgerieben ist, bleiben Unsicherheiten in der Lesung. Auf Verso steht No 1102; da diese Urkunde aus dem 17. Jahre des Augustus stammt, kann für die auf Rekto dasselbe angenommen werden.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

[Π]ρωτάρχωι
παρὰ Ἡρακλείδου τοῦ Ἡρακλείδου καὶ τῆς τού-
του γυναικὸς Θερμούθιος τῆς Παγκράτου(ς)
μετὰ κυρίου αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς καὶ παρὰ Σπι[ν-]
5 θῆρος τοῦ Φιλάμμονος Ἀλεξανδρέως. Πε-
ρὶ τῶν διεσταμένων συνχωρεῖ ὁ Σπιν-
θὴρ ἀπέχιν παρά τε τοῦ Ἡρακλείδο[υ]
καὶ Θερμούθιος διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἃς
ἐ̣δ̣ά̣νισεν αὐτοῖς κατὰ συνχώρησιν
10 τὴν διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου τελειω-
θεῖσαν τῶι ἑνδεκάτωι ἔτι Καίσαρος
Τῦβι ἀργυ(ρίου) ⊢ ς καὶ τοὺς τούτων τόκ[ο-] — Dez. 20 – Jan. 19 v. Chr.
υ̣ς̣, πεπληρῶσθαι δ̣ὲ̣ ὁ̣ α̣ὐ̣τ̣[ὸς] Σπινθὴρ ὑ-]
πὸ τοῦ αὐτοῦ Ἡρα̣[κλείδου καὶ Θερ-]
15 μούθιος ὧ̣ι̣ ἀ̣ν̣ί̣λ̣η̣φ̣α̣ν̣ [κατὰ συν-]
γραφὴν ἐράν̣ω̣ι̣ κ[α]ὶ τόκοις διὰ χειρὸς]
ἐξ οἴκου, καὶ μηδε̣[μίαν τῷ Σπινθῆρι]

9 Anf. eng zusammengezogen. – 11 l. ἔτει. – 12/3 die Wortbrechung darf keinen Anstoss erregen; jedenfalls passen die Spuren 13 Anf. besser zu ΥϹ als zu ΕΚ (ἐκπεπληρῶσθαι). – 13–16 die Herstellung ist infolge schlechter Erhaltung schwierig; besonders ὧι ἀνίληφαν bleibt unsicher, ist aber immerhin eher möglich als ᾧ ὤφειλον. Da in Z. 16 ἐράνωι annähernd sicher ist, muss in 15 entsprechend konstruiert werden. – Die Erg. τόκοις rechtfertigt sich aus Z. 21, wenn auch hier die Lesung nicht über jedem Zweifel steht. Beim Eranosdarlehn fällt der Zins auf, da er nicht üblich zu sein scheint, vgl. No 1133. 1134. 1135. 1136; diese Eranosurkunden zeigen auch, dass man ἔρανον ἀναλαμβάνειν sagte. Zu κατὰ συγγραφὴν vgl. Z 29/30. Wie es scheint, war die Eranosurkunde irgendwie in die Darlehns-συγχώρησις einbezogen; ist Spinther ein Eranarch?

verte

(59 R.) (No 1165)[2]

μηδ' ἄλλωι ὑπὲρ αὐ[τοῦ καταλείπεσ-]
θαι ἔφοδον ἐπὶ τὸν Ἡρακλείδ[ην] καὶ
20 Θερμοῦθιν μήτε περὶ τοῦ αὐ[τοῦ ἐ-]
ράνου ἢ τόκων ἢ ἑτέρου ὀφειλήμα-
τος ἢ ἀπαιτήματος ἢ ἄλλου τινὸς
ἁπλῶς ἐνγράπτου ἢ ἀγράφου πράγ-
ματος τὸ καθόλου τῶν ἐκ τῶν
25 ἐπάνω χρόνων μέχρι τῆς ἐνεσ-
τώσης ἡμέρας παρευρέσει μη-
δεμιᾷ, εἶναι δ' αὐτόθεν ἄκυρον
τὴν προκειμένην [τοῦ δανεί-]
[ου] συνχώρησιν σὺν τῇ κατ' αὐ-
30 τὴν σημανθίσῃ ἐρανικῇ συνγραφῇ
καὶ ἑτέρᾳ δαν[εισ]τικῇ συνχωρήσει,
δι' ἧς καὶ ὀνομάζεται ὁ τοῦ Ἡρακλείδ(ου)
καὶ τῆς Θερμούθιος υἱ[ὸ]ς Ἡρακλ[εί]δη[ς],
καὶ παρὰ ταῦτα μηδ . . . .
35 ἐπιτελεῖσθαι ἢ χωρὶς τοῦ κύρια
εἶναι [τ]ὰ συνκεχωρημένα
ἔτι [καὶ ἐ]νέχεσθαι αὐτὸν
παραβαίνοντ[α τοῖς] τε βλά-
[β]εσι καὶ τῷ [ὡ]ρ[ισμένῳ] προστί-
40 [μωι]

21 zunächst würde man eher ρονου lesen, jedenfalls nicht δα-νείου. Von χρόνου kann nicht die Rede sein, es bleibt nur ἐράνου, dessen Erwähnung an dieser Stelle berechtigt ist. – 29/30 vgl. 15/6 und 20/1. – Von ἐρανικῇ ist nur ερα und von συν-γραφῇ nur γρα einigermassen deutlich. – 31 ἑτέρᾳ, wenn auch nur undeutlich erkennbar, wird durch den Zusammenhang gesichert, da es sich offenbar um eine dritte Urkunde handelt, an der auch der Sohn des H. und der Th. beteiligt war. 34 Ende: die Reste sicher zu deuten, ist mir nicht gelungen.

SCHUBART.

191 V. II. No 1166.

Papyrus. H. 28 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1116 mit sehr zahlreichen Abkürzungen. Den oberen Teil des nicht vollständigen Blattes nimmt der Schluss einer Urkunde von derselben Hand und von demselben Tage ein. Auf Rekto zwei schlecht erhaltene Urkunden derselben Hand. 17. Jahr des Augustus.

Darlehnsurkunde, Alexandrien.

Πρωτάρχῳ
παρὰ Γαίο(υ) Ἰουλίο(υ) Φιλίο(υ) καὶ παρὰ Ἑλένου τοῦ Καίσαρος Πέρσου τῆ(ς)
ἐπιγο(νῆς) καὶ τῆς γυναικ(ὸς) Τρυφαίνη(ς) τῆς Πτολ(εμαίου) Περσίνη(ς)
μετὰ κ(υρίου) τοῦ ἀνδρό(ς). Περὶ τῶ(ν) διεσταμ(ένων) σ‹υν›χωρο(ῦσιν) Ἕλενος
5 καὶ Τρύφαινα ἔχειν παρὰ τοῦ Γαίο(υ) Ἰουλίο(υ) Φιλ(ίου) δάνειον διὰ τῆ(ς)
Κάστορο(ς) κολ(λυβιστικῆς) τραπ(έζης) ἀργυρίου Πτολ(εμαικοῦ) ⊢ ἑκατὸν τόκων β⊢
τοῦ μηνὸς ἑκάστου, ὃ καὶ ἀποδώσειν ἐν μησὶν [. . . . . .]
ἀπὸ Φαμενὼ(θ) τοῦ ἐνε(στῶτος) ιζ ∟ Καίσαρος διδ[όν]τες τοὺς μὲν — Feb./Mrz 13 v. Chr.
τόκ(ους) κατὰ μῆ(να) εὐτάκ(τως) τὸ δὲ κεφάλ(αιον) ἐν τῷ ἐσχάτῳ μηνὶ ἄνευ π(άσης)
10 ὑπερθ(έσεως), ἢ εἶναι αὐτο(ὺς) παραχρῆ(μα) ἀγω(γίμους) καὶ συνέ[χεσθαι μέχ]ρι
τοῦ ἐκτῖσαι
τὸ μὲν δάνειο(ν) σὺν ἡ(μιολίᾳ) τοὺς δὲ τόκ(ους) ἁπ(λοῦς) τοῦ δὲ ὑπερπεσ(όντος) χρόνο(υ)
τοὺς ἴσους, τῆς πρά(ξεως) γεινο(μένης) τῷ Γαίωι Ἰουλί[ωι] Φιλ(ίωι) [ἔ]κ [τε τῶ]ν
ὑποχρέ(ων) ‹ὄντων› ἀλληλ(εγγύων) εἰς ἔκ(τισιν) καὶ ἐξ ἑ(νὸς) καὶ ἐξ οὗ ἐὰν αἱρῆ(ται)
[καὶ ἐκ τ(ῶν) ὑπαρχ(όντων) αὐτοῖς]
πάντων καθάπ(ερ) ἐκ δίκ(ης) ἀκύρ(ων) οὐσ(ῶν) καὶ ὧν ἐὰν ἐπενένκ[ωσι πίστ(εων)
πασ(ῶν) σκέπ(ης) πάσ(ης)].
15 Τοῦτο δ' ἐστὶν τὸ δάνη(ον) ἐκτὸς οὗ ὀφείλει ὁ αὐτ[ὸς] Ἕλ[ενος]
σὺν Ἁρποκρατίω(νι) Ἀρείου καὶ Τρυφαίνῃ Ἀρείου [τῷ αὐτῷ]
Γαίωι Ἰουλίωι Φιλ(ίωι) καθ' ἑτέρ(αν) σ‹υν›χώρ(ησιν) διὰ τ̣ο̣ῦ̣ α̣ὐ̣(τοῦ) κρ̣[ιτηρίου]
ἄλλου κεφαλαίου. Ἀ(ξιοῦμεν). ⸏
∟ ιζ Καίσαρος Φαμε(νὼθ) κθ — 25. März 13 v. Chr.

2 zu Helenos vgl. No 1175, wo er mit seiner zweiten Frau Zmyrna erscheint. — 5 zur Schreibung δάνειον vgl. Z. 15, wo η deutlich ist. — 6 Ende l. τόκων διδράχμων. — 9 Ende π(άσης) von derselben Hand nachgetragen. — 13 ὄντων sicher ausgelassen. — Ende sehr stark zusammengezogen und verkürzt; ebenso 14 Ende. — 18 ⸏ = ἀξιοῦμεν.

SCHUBART.

127. No 1167.

Papyrus. H. 36 cm. Br. 24,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Das Blatt ist aus 3 Selides zusammengeklebt, die zur Zeit der Beschriftung noch getrennt waren. Zwei von diesen zeigen wiederum in der Mitte eine Klebung, über die die Schrift hinweggeht; sie waren also ohne Rücksicht auf Klebungen aus der Rolle geschnitten, vgl. H. Ibscher, Arch. f. Pap. V 192. Die erste Selis ist auf beiden Seiten, die zweite nur auf Verso, die dritte nur auf Rekto beschrieben. Abgesehen von der ganz zerstörten Urk. auf I Rekto sind 3 Urkunden erhalten, wie es scheint alle 3 von demselben Tage; unter Urk. I steht eine Inhaltsnotiz zu Urk. III. Die Schrift ist sehr kursiv und zeichnet sich auch unter den im allgemeinen nicht leichten alexandrinischen Urkunden durch besondere Schwierigkeit aus, zumal da sie nicht gut erhalten ist. Von der ersten Urkunde kann zur Zeit nur ein Versuch der Transskription geboten werden. – 18. Jahr des Augustus.

I. Rückzahlung einer Schuld, Alexandrien.

παρὰ Ἑρμίου τοῦ Συ̣μ̣μ̣άχου Ἐ̣π̣ι̣φα(νείου)
καὶ παρὰ Φιλαργ̣ύ̣ρου τοῦ Κ. . . ρα̣ι̣ο(υ) Ἀλεξα̣(νδρέως).
[Συγχ]ωρε̣(ῖ) Ἑρμί(ας) ἀ̣ν̣α̣δ̣ι̣δ̣όναι ὃ προσίκατο
[εἰ]ς αὐ(τὸν) ὁ Φιλ(άργυρος) ἐ̣ν̣ τ̣ο̣ῖ̣ς̣ <ἔμπροσθεν> χρό(νοις) ψ̣ι̣λ̣(ὸν) πιττάκιο(ν)
5 ἀ̣π̣ὸ̣ τῆ(ς) Ἑρμίου τραπ(έζης) ἀργυρίου ⊢ Χ

1 Συμμ. ganz unsicher. – 3 ἀναδιδόναι passt zu den Spuren besser, als ἀπεσχηκέναι; überdies folgt, wie es scheint, die Empfangsbescheinigung erst in Z. 6. – Zu προσίκατο vgl. No 1135, 10 und 1155, 15; an der zweiten Stelle ist πιττ. offenbar ein privater Schuldschein, der erst durch andre Urkunden „bezeugt" wird. Jedoch scheint in unserer Urk. das πιττάκιον durch Vermittlung der Bank zustande zu kommen; ob 5 Anf. ἀπὸ oder διὰ bleibt zw. Vielleicht muss aus Z. 9/10 ein Unterschied zwischen πιττάκιον ἴδιον und πιττάκιον der Bank herausgelesen werden. Ganz dunkel ist Z. 4 ψιλ(όν), da das Täfelchen doch zweifellos nicht leer sondern beschrieben war; oder ist etwa „einfach" im Unterschiede von „doppelt" gemeint? Die sonstigen Erwähnungen des πιττάκιον sind unklar; vgl. vor allem P. Genf. 2, wo es auch Schuldschein ist; ähnlich vielleicht Lond. III 1007. Genf. 62. Oxy I 136. 137. 153; als Rechnung, Konto: Tebt. I 112. 209. Oxy II 297. P. Goodsp. 30; als Quittung: Lond. III 780. Oxy I 142. 143. 145. 146. Für sich zu betrachten sind P. Fior. 18, P. Class. Philol. I 174, P. Strassb. 46, wenn auch die hier von Preisigke gebotene Erklärung bedenklich ist. – 4 sicher nur χρο; das vorausgehende wird aber so wie oben zu deuten sein.

verte

(127 I.) (No 1167)²

.... ἀπεσχη(κε...) αὐ(τὸς) Ἑρμία(ς) παρὰ τοῦ Φιλ(αργύρου)
ταύτας τε καὶ τοῦ ὑπεργεγενημένο(υ)
μετὰ ταῦτα χρ[ό]νου τούτων τόκ(ους) διδράχμο(υς)
γει... κ(...)·ατω..... λ(...) πιττακίο(υ)

10 καὶ μηδεμί(αν) τῷ Ἑρμ(ίᾳ) μητ' ἄλλ[ῳ] ὑπὲρ αὐ(τοῦ) (über καὶ: [ἰ]δίου)
μηδ(ενὶ) καταλ(είπεσθαι) ἔφοδον ἐπ[ὶ] τὸν Φιλάργυρο(ν)
μ(ήτε) περὶ τ(οῦ αὐτοῦ) μηδὲ περὶ ἄλ(λου) μη(δενὸς) ἁπ(λῶς) ἀπ(αιτήματος)
[ἐγ]γράπτου ἢ [ἀγράφου] τῶ(ν ἀπὸ τῶν ἐπάνω χρόνων μέχρι τῆς ἐνεστώ)σης (ἡμέρας), τὸν δὲ καὶ
ἐπελ(ευσόμενον) ἐπὶ [τὸ τοῦ Φιλαρ]γύρ(ου) πιττάκιο(ν) ἀποστή(σειν)
15 παραχ(ρῆμα) τοῖς ἰδ(ίοις) δαπ(ανήμασιν) (ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συγκεχωρημένα) ἔτι καὶ (ἐνέχε)σθαι
αὐτὸν παραβ(αίνοντα) τοῖς τε βλ(άβεσι) καὶ τῶι [ὡ]ρ(ισμένῳ προστίμῳ)

ιδι ∟ ιη Καίσ[αρο]ς Μ[εχ]εὶρ λ — 24. Feb. 12 v. Chr.

6 Anf. nicht gelesen: νῦν δὲ zur Not möglich. — 7 Anf. ταύτας ganz unsicher. — 8 Ende: [Schriftprobe] = ΤΟΚΔΙΔΡΑΧΜΟ, wobei κ und δι zusammengezogen, μ und χ in einander geschrieben sind. — 9 nach allen Analogien wäre zu erwarten: καὶ εἶναι ἄκυρον τὸ δηλούμενον πιττάκιον oder drgl., was jedoch die erkennbaren Schriftzüge nicht zulassen. Auch πιττακίου ἰδίου zeigt, dass von etwas anderem die Rede ist. — 10 die hier beginnende Schlussformel ist in Z. 10 und 11 noch ziemlich deutlich erkennbar, in Z. 12 nur schwer herauszufinden und von Z. 13 lediglich angedeutet, so dass nur hier und da ein fester Punkt sich ergiebt. Die vom Schema abweichenden Wörter wie πιττάκιο(ν) Z. 14 sind deutlich geschrieben. Eine genaue Transskription ist bei der Menge der Verschleifungen und Abkürzungen unmöglich. — 15 die Formel ἢ χωρὶς — συγκεχ. ist durch eine im einzelnen undeutbare Strichgruppe bezeichnet. — Probe: Z. 15: [Schriftprobe]. — 17 vgl. No 1149, 38.

II. Rückzahlung einer Schuld, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Ἰσιδώρ(ας) τῆς Ἀπολλω(νίου) μετὰ κ(υρίου) τοῦ
20 ἀδελ(φοῦ) Ἰσιδώρου τοῦ Ἰσιδώρου καὶ π(αρὰ)

20 Isidoros ist Stiefbruder der Isidora; jedoch fehlt ὁμομητρίου vor ἀδελφοῦ.

verte

(127 II.) (No 1167)[3]

῾Ερμίο(υ) τοῦ ῾Ερμίο(υ) ᾿Αλθαιέ(ως). Συνχωρεῖ[ι] ἡ ᾿Ισιδώρ(α) ἀ(πεσ)χ(ηκέναι)
παρὰ τοῦ ῾Ερμίο(υ) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) ἃς ἐδ[ά(νεισεν)] αὐ(τῷ) κ(ατὰ συν)χώρη(σιν) — Mrz/Apr 22 v. Chr.
διὰ τοῦ (αὐτοῦ) κριτη(ρίου) τῷ η̣ L Καίσαρο(ς) Φαρμ̣(οῦθι) ἀργυρίο(υ)
Πτολ(εμαικοῦ) ⊢ ϛκ καὶ τ(οὺς τούτων) τόκ(ους) κ(αὶ εἶ)ναι ἄκυρο(ν)
25 τὴν τ(οῦ) δ(ανείου) (συγ)χώρη(σιν) σ̣ὺ̣ν̣ τῆ̣ . . η̣(. . .) ⟦σημανθείσ(η)⟧
σὺν τῇ κατὰ τὴ(ν) ἠκυρω(μένην) ἑτέρα̣
⟦σ̣ὺ̣ν̣ τ̣α̣ῖ̣ς̣ κατ̣ὰ̣ τὴ(ν) ἠ̣κ̣υρω̣(μένην) [γ]ε̣ν̣η̣θ̣ε̣ί̣σ̣(αις)⟧
δανειστικῇ̣ σ[υγ]χωρή(σει)
⟦δ̣ι̣α̣γρα̣(φαῖς)⟧ καὶ μη(δεμίαν) τῇ ᾿Ισι[δ(ώρα̣)] κ̣α̣τ̣α̣λ(είπεσθαι) ἔ̣φο̣δ̣(ον)
ἐ̣π̣ὶ̣ τ̣ὸ̣ν̣ ῾Ερμί(αν) μ̣ή̣(τε) π̣ε̣ρ̣ὶ̣ (τῶν αὐτῶν μήτε περὶ ἄλλου) μηδ(εν)ὸς κα(θόλου)
. . . . (. . . .) ἐ̣γγράπτου ἢ ἀγρά(φου) (τῶν ἀπὸ τῶν ἐπάνω χρόνων μέχρι τῆς ἐνε)σ̣τ̣ώ̣-
σης (ἡμέρας) η̣ . . . .
30 . . . . (ἐνέχε)σθαι (αὐ)τὴ̣(ν) π̣α̣ρα̣χ̣(ρῆμα) (τοῖς τε βλάβεσι καὶ δαπανήμασι καὶ
τῷ ὡρισμένῳ̣ προστίμῳ̣). ᾿Α[να]κεκόμισται δὲ

---

21 dieser Hermias ist nicht derselbe wie in No 1167 I. – Ende: nur $\overset{\chi}{\alpha}$ geschrieben. – 22 Ende: κχωρ. – 23 wahrsch. Pharmuthi, aber auch Phamenoth allenfalls möglich. – 24 vor dem ϵ geschriebenen Drachmenzeichen ein kleiner Hacken ⌐; dass dieser das Drachmenzeichen und ϵ = 5000 sei, ist nicht wahrscheinlich. – ω) = καὶ εἶναι. – 25 nach τῆ: ⁊ ̅5̅ ; das letztere dürfte η(. . .) sein und nach Z. 26 mit ἠ(κυρωμένην) aufgelöst werden. Dann wäre das vorhergehende Zeichen κ und aufzulösen κ(ατὰ τὴν). – Ende: σημανθείση wurde sofort, vor Beginn der nächsten Zeile, wieder gestrichen. – 26 über der Zeile: die Zeichen führen eher auf κατ᾿ αὐτὴν als auf κατὰ τὴν; da jedoch dann ἠκυρω(μένῃ) aufgelöst werden müsste, was den Sinn stört, so ziehe ich die im Texte gegebene Lesung vor. Z. 26 selbst giebt keine Entscheidung. – 27 Ende: ἔφοδ(ον) sachlich unabweislich, paläographisch nicht klar; ἀσφάλ(ειαν) ist mindestens ebenso möglich, übrigens auch in No 1167 I, 11; man müsste dann einen Schreibfehler annehmen. – Für 28–30 vgl. die Bemerkung zu No 1167 I, 10 ff; im einzelnen ist nur wenig sicher erkennbar. – 29 Anf. [Zeichen] will weder πράγματος noch ὀφειλήματος noch ἀπαιτήματος ergeben. – Ende: ἢ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συγκεχωρημένα; im einzelnen ganz unkenntlich. – 30 Anf.: [Zeichen] ; ähnlich No 1167 I, 15 Ende; ob ἔτι καὶ (ἐνέχε)σθαι oder ἀποστή(σειν), entscheide ich nicht. Dann möglich τη, d.h. (αὐ)τὴ(ν) oder τὴ(ν) [᾿Ισιδ(ώραν)]. Darauf nach Analogie von No 1167 I, 15 Anf. παραχ nicht ausgeschlossen.

verte

(127 II.) (No 1167)[+]

ʽΕρμίας παρὰ τῆ(ς) Ἰσιδώρ(ας) ἃς ἔδω(κεν) αὐ(τῇ) ἐν ὑπ(αλλάγματι)
ἀσφαλ(είας) δύο κατὰ (τοῦ) ὑ(πά)ρχ(οντος) αὐ(τῷ) ἐν τῇ τετραγώ(νῳ)
στοᾷ οἰκητηρίο(υ) πρ[ό]τερο(ν) ὄντος τρα[π]-
πέζης, ἐφ' ὧι ὁμοίως μὴ (ἐπελεύσε)σθαι τὴν Ἰσιδώ(ραν)
35 κατὰ μη(δένα) τρόπ(ον)
∟ ιη Καίσαρος Μεχεὶρ λ — 24. Febr. 12 v. Chr.

31 der Schlusssatz ist ein wenig deutlicher geschrieben. – 33 zu τετρ. στοᾷ vgl. No 1127, 8 und Hipparch ap. Ptolem. mag. constr. II p. 60 (Lumbroso). – 33/4 da πέζης ziemlich deutlich ist, muss vorher τρα[π] wohl als eine wieder aufgegebene Kürzung betrachtet werden.

III. Darlehn mit Hypothek, Alexandrien.

[Πρ]ωτάρχ(ωι)
παρὰ ʽΗρώδου τοῦ Ζηλα.είδου Ἀλεξα(νδρέως) καὶ π(αρὰ)
Δράκοντος τοῦ Πάειτος Πέρσ(ου) τῆ(ς) ἐπιγο(νῆς). Συγχωρεῖ ὁ
40 Δράκ(ων) ἔχειν παρὰ τοῦ ʽΗρώ(δου) [.]ο διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) αγ/ο δραχ(μῶν)
ἑκατὸν εἴκοσι ἄτοκ(ον), ὃ [καὶ ἀποδ]ώ[σειν] ἐν μησὶν ἑπτὰ
ἀ[πὸ] Φα(μενὼ)θ τοῦ (ἐνεστῶτος) ιη ∟ Καίσαρος, ἐφ' ᾧ ἀπὸ τοῦ — Feb./Mrz 12 v. Chr.
αὐτοῦ μηνὸς Φαμ(ενὼ)θ ἐν μη(σὶ) δυσὶν ἐπαναγ-
κες ὁ Δράκων ἀναδώσει τῷ ʽΗρώδῃ
45 πρὸς ἀσφάλ(ειαν) τοῦ δανείου ἀσφάλειαν εἰς
τὸν πατέρα αὐτοῦ Πάειν, ὅσπερ μετήλ-

38 der 2. Name ist hier wie 66 undeutlich, jedoch Ζηλα wahrscheinlicher als Ζηνο; viell. von Ζήλας gebildet. – 39 Πάις, nicht Σάις, was an manchen Stellen zunächst lesbar erscheint. – 40 [Kürzel] = ακ(ων) ἔχειν; die Abkürzung enthält nicht ε (ἔχε(ιν)), sondern ν. – Hinter ηρω kleine Lücke, dann ο; der Zusammenhang fordert δάνειο(ν). – Nach ἐξ οἴκ(ου) folgt nicht ἀργυρίου, aucht nicht χαλκοῦ, sondern eine mir unverständliche Gruppe, deren Anfang die bekannten ptolemäischen Bruchstriche zeigt: αγ/ο scheint am nächsten zu liegen. – 44 zu ἀναδιδόναι vgl. BGU 301, 13. – 46 offenbar lautet die ausbedungene ἀσφάλεια auf den Namen des Pais, obwohl dieser tot ist und Drakon ihn beerbt hat; vielleicht ist Drakon noch nicht als Besitzer eingetragen, so dass die

verte

λαχεν, κατὰ τῶν εἰς αὐ(τὸν) ἐληλυθυιῶν γῆς
σειτοφό(ρου) περὶ κώ(μην) Μαχὸρ τοῦ ὑπὲρ Μ(έμ)φ(ι)ν
Ἡρακλεοπ(ολίτου) ἀρου(ρῶν) γ ἐκ τοῦ Ἱεροξέ-
50 νου κλήρου κατὰ μηδ(ὲν) ἁ[π]λῶς [.] . ὑπερ[ποθέ-]
μενος, ταῦτα δὲ ποήσε(ιν) ἀνυπερθέ(τως).
Ἐὰν δὲ τῶν δύο μη(νῶν) διελθόντων μὴ ἀν[αδῷ ὁ]
Δράκων τῷ Ἡρώ(δῃ) τή(ν) ἀσφάλ(ειαν), [[ἐκτ[ίνειν]]]
εἶναι αὐ(τὸν) παραχ(ρῆμα) ἀγώγιμον καὶ σ(υνέχε)σθαι μέχρι τοῦ ἐκτ[εῖ]σαι
[[αὐ(τὸν) παραχ(ρῆμα)]] τὸ δάνειο(ν) μὴ ἀναμείνας
55 [[τα]] τὸν μεμερισμένον αὐ(τῷ) χρ(όνον) δια . . . . .
ἐπιδεδανεῖσθαι, τοῦ δ' ὑπερπε(σόντος) χρό(νου)
[τοὺς] κατὰ τὸ δ(ιάγραμμα) τόκ(ους) β ⊢, τῆς πράξεως
γειν(ομένης) τῷ Ἡρώ(δῃ) ἔκ τε αὐτοῦ Δράκοντος καὶ ἐκ (τῶν)
ὑπαρχ(όντων) αὐ(τῷ) πάντων καθ(άπερ) ἐ(γ) δίκ(ης), ἔτι δὲ καὶ [ἐκ τῶν]
60 ἀρουρ(ῶν) τριῶν, καθ' ὧν καὶ μὴ ἐξεῖν[αι]
τῷ Δράκο(ντι) μηδ(ὲ) ἐπιτελεῖν μήτ(ε) κ[αταχρη(ματίζειν)]
ἢ ἐξαλλοτριοῦσθαι μέχρι τοῦ κομί[ζ]εσθαι [τὸν]
Ἡρώ(δη) τὰ ἴδια, ᾧ καὶ ἐξέστω μ[. .]
καὶ πράσσε(ιν) [καὶ] ἐμβαδεύειν εἰς τὰς τρεῖς [ἀρού(ρας)]
65 καὶ οἰκονομεῖν περὶ αὐτῶν ὡς ἐὰν βούλ(ηται)

Geringe Reste von 8 Zeilen.

Inhaltsnotiz (unter 127 I).

Ἡρώδη(ς) Ζηλα[. .] . δου
67 Δράκων Πάσιτος

Hypothek bei dem Namen des Vaters einzuschreiben ist. Überdies kommen hier die besonderen Formalitäten beim Besitzwechsel eines Katökenkleros in Betracht, denn obwohl das Wort fehlt, dürfte es sich um einen solchen handeln. – 50 Ende: ganz unsicher; ὑπερθέμενος passt nicht, vgl. 51; eher ὑποθέμενος. – 55 der Schreiber schrieb zuerst richtig ἀναμείναντα. – Ende: ganz unklar; möglich δια oder και oder η. – 56 επι ζω. – 59 Ende: die Grösse der Lücke würde gestatten, ἐκ τῶν προκ(ειμένων) zu schreiben. – 60 Ende: ganz undeutlich. Vgl. P. Strassburg. 52, 6 ff. – 61 Ende: hinter κ einige undeutbare Spuren. – 63 ᾧ ff. ganz unsicher. – 66 ff. kleiner, aber von derselben Hand geschrieben. Zum 2. Namen vgl. 38.

verte

(127 III.) (No 1167)[6]

δάν̣ε̣(ιον) ⊢ ρκ ἄτοκ(ον) μη(νῶν)
ξ ἀπὸ Φαμε(νὼθ) καὶ ἀ(πέ)χ(ειν)
70 ἀσφάλεια[ν] αὐ(τῷ) [περὶ]
κα(τὰ) τῶν ὑπαρχ(ουσῶν) αὐ(τῷ) ἀ. . . . η̣(. . .)
ἀρου(ρῶν) γ περὶ κώμη(ν) Μαχὸρ
ἐκ τοῦ [κλήρου] Ἱεροξένο(υ)
κλήρου.

69 Ende: ἀ mit übergesetztem χ, was sonst öfter als Kürzung für ἀπέχειν begegnet. Hier widerspricht es jedoch dem ἀναδώσει Z. 44. Ferner passt dazu nicht die Streichung des ν nach ἀσφάλεια in Z. 70. Beides dürfte falsch sein; der Schreiber wird gedankenlos ἀ mit übergesetztem χ statt ἀναδώσειν gesetzt haben, weil ihm ἀ mit übergesetztem χ = ἀπέχειν geläufig war. – 71 Ende blass, vielleicht absichtlich verwischt.

SCHUBART.

51 V. No 1168.

Papyrus. H. 33 cm. Br. 9 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie auf Rekto (= No 1134), schlecht erhalten. Am unteren Ende des Blattes 4 Zeilen in entgegengesetzter Richtung, wahrscheinlich der Schluss der ganz zerstörten Urkunde, die den unteren Teil des Rekto einnimmt. 20. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

[Πρω]τ̣άρχωι
παρὰ Μάρκ[ο(υ)] Τιγελλίο(υ) Ἰαλύσ̣ο̣υ̣ [καὶ παρὰ] Ἔρ]ω̣[τος τοῦ] Δ̣ι̣[ο-]
δώρο(υ) τοῦ διαπεσταλμένο(υ) π̣ρ̣ὸ̣ς [τε]λείωσ(ιν) τῆς ⸮[ε τῆς]
συγχωρή(σεως) ὑπὸ Καλάθου τοῦ καὶ Φιλ[ή]μονος τοῦ . . . . [. .]
5 δ̣ώ̣[ρο(υ)]. Συνχω(ρεῖ) ὁ Μᾶρκ(ος) Τιγέλλιο(ς) Ἰάλυσο(ς) σ̣υ̣[ν-]
πεπεισμέ(νος) ὑπὸ τοῦ Ἔρωτο(ς) ἀπ̣ε̣σ̣χη(κέναι) παρ' αὐτοῦ
διὰ τῆ(ς) Ἑρμί(ου) τραπ(έζης) ἐκ τ[ο]ῦ τοῦ Καλάθου [ὀνό(ματος)]
ἀργυρίου Πτολ(εμαικοῦ) [δραχμὰς] τετρακοσίας, ἅσπερ ἐ̣[δάνε(σε)]
τῶι Καλάθωι κατὰ [συν]χώρη(σιν) διὰ τῆς τ̣ο̣ῦ̣ κ̣[αταλ(ογείου)]

1 der Name des Protarchos ist zwar undeutlich, aber kaum zw. – 7 zur Bank des Hermias vgl. No 1167, 5. – Ende: ganz undeutbare Reste; statt ὀνό(ματος) kommt auch θέμ(ατος) in Betracht.

verte

(51 V.) (No 1168)[2]

10 ἐφημερίδ(ος) ἐν τοῖς ἔμπροσθ(εν) χρ(όνοις), ἔτι δὲ [καὶ]
πάντας [τ]ῶν ἑξῆς τοῦ [χ]ρ(όνου) τόκ(ους)· εἶν[αι] ἄκυρο(ν) [τὴν]
τοῦ δανή(ου) σ(υν)χώρη(σιν) καὶ τὴν πρὸς αὐτή(ν) γεγονυῖα(ν)
[διὰ τῆ(ς) αὐ(τῆς)] τραπ(έζης) διαγραφήν, μὴ ἐπελεύσεσθαι [τὸν]
Μᾶρκ(ον) Τιγέλλιο(ν) Ἰάλυσο(ν) μηδ' <ἄλλον> ὑπὲρ αὐ(τοῦ) [ἐπὶ] τ(ὸν) [κάλ(αδον)]
15 τὸν καὶ Φιλήμο(να) μήτε περὶ τῶν αὐ(τῶν) μηδὲ περὶ ἄ(λλου)]
μηδενὸς ἁπλῶς ὀφειλ(ήματος) ἢ ἀπαιτή(ματος) [ἢ] ἐγγράπ(του) ἢ [ἀγρά(φου)]
πράγματος καθόλ(ου) τῶν ἀπὸ τῶν ἔνπροσθ(εν) χρό(νων) μέχ[ρι τῆ(ς)]
[ἐνε(στώσης)] ἡμέρας ἢ χ[ωρὶς] τοῦ κύρια εἶναι τὰ συγ[κεχωρη(μένα)]
[ἐνέχεσθ]αι αὐ(τὸν) παραβ(αίνοντα) τοῖς τε βλ(άβεσι) καὶ τῷ ὡ(ρισμένῳ)
προ(στίμῳ).

20 L κ Καίσαρος [. . . . .] κθ 11/10 v. Chr.

10 zur ἐφημερίς des Katalogeion vgl. Oxy. II 268, 10. 271, 8; überdies macht diese Stelle wahrscheinlich, dass das katalogeion schon vor Augustus als Urkundenbehörde tätig war, denn die ἐμπρ. χρόνοι dürften hier wie sonst in den alex. Urkunden die vor dem Jahre 30 v. Chr. liegende Zeit bezeichnen. – Ende sehr undeutlich. – 11 Lesung zw.; wenn richtig, ist zu korrigieren: πάντας τοὺς τῶν ἑξῆς χρόνων τόκους. – 13 Anf.: unbestimmte Spuren. – 16 vor ἐγγράπτου wird ἢ zu ergänzen sein, weil in 17 noch ein Substantiv folgt. – 17 πράγματος passt schlecht zu den Spuren; es bleibt aber kaum etwas anderes übrig.

SCHUBART.

92 V. No 1169.

Papyrus. H. 34 cm. Br. 6,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq.
Ungeschickte Schrift (2. H.), sehr ähnlich der von No 1152 und 1155. Auf Rekto geringe Schriftspuren. Wahrscheinlich 20. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

(1. H.) Spuren von 2 Zeilen.
1 (1. H.) Πρωτάρχ(ωι)
2 παρὰ (2. H.) Τηθοήους τοῦ Ἀ.-
3 ηβους καὶ παρὰ Ἀλε-
4 ξάνδρου τοῦ Ἀχιλλέ-
5 ως καὶ [τῆς] τούτου ἀδ[ελ-]

1 von der 1. Hand ist die Adresse und παρὰ geschrieben; der Schreiber wurde abgerufen und überliess die Forts. einem Kollegen. – 2 ob Τη oder Τει ist zw. – Auf A scheint noch 1 Buchst. zu folgen.

verte

(92 V.) (No 1169)[2]

φῆς Ἀθηνίου τῆς Ἀχι[λ-]
λέως μετὰ κυρίου αὐ-
τοῦ Ἀλεξάνδ[ρ]ου. Συν-
χωροῦσιν Ἀλέξανδρο[ς]
10 καὶ Ἀθήνιον ἀπεσχη-
κέναι παρὰ τοῦ Τιθ[ο-]
ήους διὰ χιρὸς ἐξ οἴκου
ἀργυ(ρίου) ⊢ϛμ καὶ τοὺς τούτω(ν)
τόκους, ἅσπερ ἐδάνισε(ν)
15 αὐτῷ ἡ μήτηρ αὐτῶν
Τακονσομιν Νώχεος
κατὰ συνχώρησιν δ[ιὰ]
τοῦ αὐτοῦ κριτηρίου τῷ
ἑβδόμῳ ἔτι Καίσαρος
20 Ἁθύρ, ἧσπερ μετηλλα- — Okt./Nov. 24 v. Chr.
χυίας κατήντηκεν ἰς
αὐτοὺς τὰ ταύτης, καὶ
ἶναι ἄκυρον τὴν δη-
λουμένην συνχώρη-
25 σιν καὶ ἃς ἂν ὑστέρας
ἔξωσιν αὐτοῦ Τιθο-
ήους δανικὰς (στι) ἀσφα-
λήας, μὴ ἐπελεύσεσ-
θαι δὲ τὸν Ἀλέξανδρον
30 καὶ Ἀθήνιον μηδ' ἄλλον
ὑπὲρ αὐτῶν ἐπὶ τὸν
Τιθοῆν μήτε περὶ τῶν
αὐτῶν μηδὲ περὶ ἄλλου
μηδενὸς ἁπλῶς ὀφι-
35 λήματος ἢ ἀπαιτήμ[α-]
τος ἐνγράπτου ἢ ἀγρά-
φου ἀπὸ τῶν ἔνπροσθε(ν)
χρόνων μέχρι [τῆς ἐνε-]
[στώσης ἡμέρας *u.s.w.*]

Der Papyrus bricht ab.

---

13 ϛμ eher als ϛν. — 16 der zweite Teil des Namens ist nicht σημις. — 25 undeutlich, auch ἃ ἐὰν möglich; l. ἃς ἐάν. — ὑστέρας passt besser zu den Formen als ἑτέρας. — 27 l. δανειστικάς. — 39 erg. ἢ ἐνέχεσθαι τῷ ὡρισμένῳ προστίμῳ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τὰ συγκεχωρημένα.

SCHUBART.

---

122. No 1170.

Papyrus. H. 33,5 cm. Br. 24 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift ähnlich der von No 1120. Auf zwei aneinander geklebten Selides stehen 6 Urkunden; I und II auf dem Rekto der ersten Selis, III und IV auf dem Rekto der zweiten Selis, V und VI auf dem Verso derselben; das Verso der ersten ist leer. Soweit es sich feststellen lässt, sind sie alle an zwei auf einander folgenden Tagen von derselben Hand geschrieben. 20. Jahr des Augustus.

verte

(122.) (No 1170)[2]

I. Darlehnsurkunde, Alexandrien.

κολ

[Π]ρωτάρχωι

παρὰ Φήλικος τοῦ Καίσαρος καὶ παρὰ Σαραπίωνος τοῦ Πετε-

[. . . . .] Συγχωρ[εῖ ὁ Σα]ραπίων ἔχιν

5 παρὰ τοῦ Φήλικος δάνειον διὰ χειρὸς ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολ(εμαικοῦ)

[δ]ραχμὰς τεσσεράκοντα ὀκτὼ ἄτοκον, ὃ καὶ ἀποδώσειν ἕως

Μεσορὴ τριακάδος τοῦ ἐνεστῶτος εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος — 23. Aug. 10 v. Chr.

[ἄνευ] πάσης ὑπερθέσεως, ἢ εἶναι αὐτ(ὸν) παραχρῆμα ἀγώγιμο(ν)

[καὶ συνέχεσθαι μ]έχρι τοῦ ἐκτεῖσαι τὸ μὲν δάνειον σὺν ἡμιολ(ίᾳ)

10 [τοῦ δὲ ὑπερπεσόντ]ος χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους διδρά-

χμους, τῆς π[ράξ]εως γεινομένης τῶι Φήλικι ἔκ τε αὐτοῦ

Σαραπίωνος καὶ τῶν [ὑπ]αρχόντων αὐτῷ πάντ(ων) καθάπερ ἐγ δίκης

ἀκύρων οὐσῶν καὶ ὧν ἐὰν ἐπενοίκη πίστ‹ε›ων πασῶν σκέ(πης)

πάσης. Ἀξιοῦ(μεν)

15 —— Εὐτύχει

∟κ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) κα — 16. Apr. 10 v. Chr.

(2. H.) Φῆλιξ συνχωρῶ κατὰ τὰ προγεγραμμέν[α]

Ἀπε. . . Σαραπίωνος γέγραφα πεται αὐτοῦ

γρόμματα μὴ εἰδότος

20 (3. H.) Σα[ραπί]ων συνχωρῶι κατὰ τὰ προ-

γεγραμμένα [Πτ]ολεμαῖος γέγραφα

ὑπὲρ αὐτοῦ διὰ τὸ μὴ ἐπίστασθαι

γράμματα

---

1 neben und über κολ Tintenspuren, die von Abdruck herrühren. – 3 zu Felix vgl. C. Julius Felix No 1116,2. – 4 wahrscheinlich ist Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς zu ergänzen, da ἀγώγιμον Z. 8 darauf hinweist, vgl. No 1142,11.12. – 13 nicht ἐπενέγκῃ, obwohl dies unzweifelhaft gemeint ist. – πιστῶν für πίστεων ist wohl nur Schreibfehler. – 15 an der Lesung εὐτύχει ist kaum ein Zweifel möglich. Damit ist ein Beispiel gewonnen, das die für die συγχώρησις charakteristische Form der Eingabe sogar in der Grussformel bewahrt hat. Ebenso No 1171,43. 1172,17. 1173,22. – 17 ff. die eigenhändigen Unterschriften sind verhältnismässig geläufig. – 18 etwa Ἀπείων oder drgl. – Weder ὑπὲρ noch περὶ, sondern fast sicher πεται, bei dem ich den Ursprung des Fehlers nicht erklären kann.

---

verte

II. Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

(1. H.) Πρω(τάρχῳ)

25 παρ[ὰ] Ἐρωταρίου τῆ(ς) Κλεωνύμο(υ) μετὰ κ(υρίου) τοῦ ἀνδρὸ(ς) Π̣α̣.ι̣ου
καὶ παρὰ φ Ψεναν[ού]φιος τοῦ Ἁρπαήσιος. Συγχωρεῖ ἡ
Ἐρωτάριο(ν) ἀπέχε(ιν) παρὰ τοῦ Ψενανούφιο(ς) διὰ τῆ(ς) Δημη(τρίου)
κ̣ο̣λ(λυβιστικῆς) τραπ(έζης)] τὰς παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἁρπαήσιος τ̣ε̣τ̣ε̣λ̣ε̣υ̣τ̣η-
κό̣τ̣ο̣ς ἀργυρίου Πτολ(εμαικοῦ) ⊢ τετρακοσίας ἀτόκ(ους), ἅσ̣π̣ε̣ρ ἐ̣δ̣ά̣ν̣ε̣ι̣σ̣(εν)
30 ἡ Ἐρω(τάριον) τῷ [Ἁρπαή]σ̣ι̣ κα[τὰ] τὸ(ν) γ̣ε̣γο̣(νότα) ε̣ . . . .

Von den nächsten 5 Zeilen sind nur geringe Reste erhalten.

36 L κ Καίσ(αρος) Φαρμ(οῦθι) κα — 16. Apr. 10 v. Chr.

25 über der Endung ου ein Strich. – 26 φ war wohl ein falscher Ansatz zu dem folgenden Namen. – Zu Psenanuphis vgl. Urkunde IV. – 28 Ende sehr zw.; ebenso 29 Ende. – 30 anscheinend τὸ(ν), nicht τὴ(ν), also nicht an συγχώρησιν zu denken.

III. Eine sehr schlecht erhaltene Urkunde, wie es scheint über Pacht, von erster Hand.
13 Zeilen = Z. 37–49.

IV. Verkauf einer Forderung, Alexandrien.

50 Πρωτάρχ(ωι)
παρὰ Ἀμμωνίου τοῦ Ἀμενούθου καὶ π(αρὰ) Ψενανούφιος τοῦ Ἁρπαήσιος. Συγχ(ωρεῖ) ὁ Ψενα-
νοῦφις παραχωρή(σειν) τῷ Ἀμμωνίῳ τὴ(ν) πρᾶ(ξιν) τῶν ὀφιλομ(ένων) τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἁρπαήσει Ἀ̣ν̣ο̣υ̣β̣ί̣-
ωνος ὑπὸ Ἀμμωνοῦτος τῆς καὶ Σεμ̣νούφιος τῆς Πετεχνούφιος Περσ(ίνης) κατὰ [τ]ὴ(ν)

Der Text dieser Urkunde ist auf der andern Seite des Blattes (No VI) wiederholt, gleichfalls mit Abkürzungen, aber ohne Korrekturen. Indessen stellt auch diese Niederschrift noch keine endgiltige Fassung vor. Einige schwer lesbare Stellen des obigen Textes konnten erst auf Grund von No VI entziffert werden. – Zum Inhalt vgl. Oxy II 271. – 51 VI: Πετεφνούθιος τοῦ Ἁρπ. συνχ. Ψεν[ανοῦ]φις; vgl. dazu 57 ff, wo beständig Πετεφνοῦθις gebraucht wird. Beide Fassungen bringen also für ein und dieselbe Person verschiedene Namen, was vielleicht auf Doppelnamen beruht. – 52 παραχωρή(σειν) wahrscheinlicher als παραχωρ(εῖν), obgleich das η undeutlich ist. – πρᾶξιν in VI ausgeschrieben. – 53 ob Σεμνούφιος oder Σεναν. ist weder hier noch in VI klar zu sehen.

verte

(122.) (No 1170)[4]

γεγο(νυῖαν) ἐν Ὑψηλ(ῇ) τοῦ Λυκοπ(ολίτου) ἀσφάλειαν τῷ ιβ L Καίσ(αρος) Φαῶ(φι) ἀργυ(ρίου) ⊢ κς, καὶ ἐξεῖναι Ἀμμωνίῳ — Sept./Okt. 19 v. Chr.

55 ...... ὑπόχρε(ον) ταύτας τε καὶ τ(οὺς) τόκ(ους) ἀπὸ Ἁθὺρ ιθ L Καίσαρος [[τὰς δὲ ἀνειλ(ημμένας)]] — Okt./Nov. 12 v. Chr.

[[εἰς τὸ ἴδιο(ν) κομίζ(εσθαι)]] καὶ παραδιδό(ναι) καὶ ἐνεχυράζ(ειν) καὶ ἐπι ... ειν καὶ τὰ γενόμ(ενα) ἀποφέ(ρεσθαι) εἰς τὸ ἴ(διον)

καὶ ὅτι ἐὰν θέλ(ῃ) ἐπιτελ(εῖν), [τ]ὸν δὲ Πετεφνοῦθιν (ὡς καὶ αὐ(τὸν) Πετεφνο(ῦθιν) ἀπεσχ(ηκότα) παρ' Ἀμμωνίου διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου)) μὴ ἐπελεύ(σεσθαι) ἐπὶ (τὰ ἴσα) τὴ(ν) συγχώρη(σιν) μηδ(ὲ) ἄλ(λον)

μηδένα, παρέχεσθαι δὲ τὸ δάνη(ον) ἀπερίλ(υτον) καὶ ἔτι τὸν ἐ[πε]λ(ευσόμενον) ἀποσ(τήσειν) παραχ(ρῆμα) τοῖς ἰδί(οις) [δ]απανήμασιν ἢ χω-

ρὶς τ[οῦ κύρια εἶναι τ(ὰ) σ(υνκεχωρημένα) ἐκτίν(ειν) τὸν Πετε[φνο(ῦθιν) τὸ κ]εφάλ(αιον) σὺν τοῖς τόκ(οις) καθ(άπερ) ἐγ δίκ(ης), ἀναδέδωκ(ε) δὲ τῷ Ἀμμωνίῳ

60 καὶ τὰς περὶ τῆς ὀφιλ(ῆς) ἀσφαλ(είας). L κ Καίσαρος Φαρμο(ῦθι) κβ — 17. Apr. 10 v. Chr.

Reste von zwei Zeilen.

---

54 VI: ⊢ εἴκοσι ἕξ. – Das Folgende ist in VI noch undeutlicher als hier; ob ἐξεῖναι oder nur εἶναι, bleibt zw. – Hinter Ἀμμωνίῳ folgt in VI διο^λ (δι' ὅλ(ου)?). – Allenfalls möglich erscheint 55 Anf. ἐπελ(εύσεσθαι), worauf ἐπὶ τὴν ὑπόχρε(ον) περὶ τούτων folgen müsste; πράσσειν kann nicht herausgelesen werden. χρ ist sicher; der hochgesetzte Bst. kann α, ε, auch ο sein. – Sehr unsicher ist in beiden Ausfertigungen τοὺς τόκους. Wenn die Lesung zutrifft, so wäre wohl die nach dem Verfallstage zahlbaren τόκοι δίδραχμοι gemeint und der Verfallstermin im Hathyr des 19. Jahres. – Die vom Schreiber gestrichenen Worte fehlen in VI; sie entsprechen inhaltlich der κομιδή in Oxy II 271. – 56 statt γενομ auch ἐσομ, viell. auch γενησομ möglich. – 57 VI hat hinter ἐπιτελεῖν: τὸν δὲ Πετεφνο(ῦθιν) ἀπεσχηκ(έναι) παρὰ τοῦ Ἀμμω(νίου) διὰ χ(ειρὸς) ἐξ οἴκ(ου) τὰ ἴσα, ὃν καὶ μὴ ἐπελ. u.s.w. – 58 VI: μηδένα περὶ τούτων. – 59 Anf. ganz zusammengezogen. ρις τ[ου] = ΡΙCΤΝΑΙΤC.

V. Reste einer Urkunde derselben Hand von 28 Zeilen.

VI. Zweite Ausfertigung von IV, von derselben Hand, 10 Zeilen.

SCHUBART.

64 V. No 1171.

Papyrus. H. 29,5 cm. Br. 9,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sorgfältige Schrift, ähnlich wie No 1159. Die ersten 15 Zeilen sind stark abgerieben und deshalb schwer lesbar. Auf Rekto von andrer Hand No 1051. 20. Jahr des Augustus.

Aufhebung der Cession eines Darlehns, Alexandrien.

κολ.

Πρωτάρχωι
παρὰ Στεφ[άν]ου τοῦ Καίσαρος καὶ παρὰ
Ζαμανου [τοῦ . . . .]τος παρόντος καὶ συνευ-
5 δοκοῦντος [τῇ] δ[ὲ τῇ] συνχωρήσει Ἡ[ρώδου]
τοῦ Ἰσι[δώρου] Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς. Συν[χ]ω-
ροῦμεν πρὸς ἑατοὺς ἐπὶ τοῖσδε· ὁ μὲν
Ζαμανος [εἶ]ναι ἄκυρον ἣν ἀνήν[εγκεν]
εἰς αὐτὸν ὁ Στέ[φ]ανος συνευδοκοῦν-
10 τος τοῦ Ἡρώδ[ου] συνχώρησιν διὰ τοῦ
αὐτοῦ [κρι]τηρί[ου] τῶι ιθ ∟ Καίσαρος
Π[α]χὼν παρα[χ]ωρήσεως δανείου — Apr./Mai 11 v. Chr.
[ὧν] . . . . ς ὁ Στέφανος ἐδάνεισεν
τῶι Ἡρώδῃ κατ' ἄλλην συν[χώ]ρη-
15 σιν διὰ τοῦ [αὐ]τοῦ κριτηρίου τῶι
ιζ ∟ Καίσαρος Μεσορὴ δραχμῶν — Juli/Aug. 13 v. Chr.
χειλίων ἕνεκα τοῦ κατὰ πίστιν εἰ-
ς αὐτ[ὸ]ν Ζαμα[νο]ν ταύτην γεγονέναι
καὶ ἐξεῖναι αὐτῶι Στεφάνῳ πρά-
20 σειν τὸν ὑπόχρεον τὸ δάνειον καὶ
τοὺς ὀφειλομένους τόκους καθὼς
κα[ὶ] τὸ πρότερον· ὁ δὲ Στέφανος πε-
πληρωμένος ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου
δ[ι]ὰ τῶν μετὰ τὴν παραχώρησιν
(über der Zeile: εἰς νε . . . ας)
25 μηνῶν τοῦ κεφαλαίου ⟦των⟧ τό-

1 hinter κολ scheint noch eine Spur sichtbar. – 3 zu Stephanos vgl. No 1152. – 4 der Name ist weder hier noch in 8 und 18 deutlich. – 5 Ende: Η undeutlich; jedoch kann hier nur der Name des Herodes gestanden haben. – 6 Sachlage: Stephanos hat im Mesore des 17. Jahres dem Herodes 1000 Dr. geliehen (Z. 16) und diese Forderung im Pachon des 19. Jahres an Zamanos (?) cediert. Am 1. Pachon des 20. Jahres, im vorliegenden Vertrage, wird die Cession aufgehoben, und Stephanos tritt wieder in sein früheres Recht ein. – 7 ὁ μὲν folgt aus ὁ δὲ in 22. – 8 ἄκυρον ziemlich deutlich. – 9 αὐτὸν zwar kaum erkennbar, aber vom Zusammenhange gefordert. – 10 auch Ἡρώδου ist mehr erschlossen als gelesen. – 12 παραχ. in der Lesung unsicher; da aber in 24 die παραχώρησις als bekannt erwähnt wird, muss sie vorher angeführt sein; ferner muss die in Z. 10 genannte συγχώρησις ihrem Inhalte nach bestimmt werden. Beides führt mit Sicherheit zu der gegebenen Lesung in 12. – 13 ὧν scheint getilgt zu sein; das zu erwartende οὗ kann ich nicht identifizieren. Ob οὗ αὐτὸς ὁ Στ., ist sehr zw. bei der Dürftigkeit der Spuren. – 17 zur Worttrennung vgl. Z. 34/5. – 19/20 l. πράσσειν. – 24 erkennbar ΔΑ, dazwischen kann Ι ausgefallen sein. Die Konstruktion ist unbefriedigend; zu erwarten wäre τοῖς – τόκοις. – 25 vom Schreiber getilgt: ΤΩΝ (vielleicht τε καὶ); darüber ein noch nicht entzifferter Nachtrag: statt εις ist εν, statt Ν allenfalls πι möglich, so dass man zur Not ἐν πίστει vermuten könnte.

verte

(64 V.) (No 1171)[2]

[κ]ω̣ν̣ μέχρι Φαρμοῦθι τοῦ ἐνεστῶ- Mrz/April 10 v. Chr.
τος ἔτους μεμερικέναι εἰς τὴν
ἀπόδοσιν μῆνας ὀκτὼι ἀπὸ[α]
Παχὼν τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐν οἷς καὶ (?) 26. Apr. 10 v. Chr.
30 κομισάμ[εν]ον τὰ ἴδια περιλύ-
σειν τὴν τοῦ δανείου συγχώρησιν,
ἀμφότεροι δὲ μὴ ἐπελεύσεσθαι
ἐπὶ τὸν Ἡρώδην περὶ μηδενὸς
ἁπλῶς ἐνγράπτου ἢ ἀγράφου τῶι-
35 ν̣ ἕως τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας

πλὴν ἢ τὸν Στέφανον ἐπὶ τὴν
περὶ τῶν τοῦ ἀργυρίου δραχμῶν
χειλίων καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ Πα-
χὼν τόκων, ἢ χωρὶς τοῦ κύρια
40 εἶναι τὰ συνκεχωρημένα ἐνέ-
χεσθαι τὸν παραβαίνοντα τοῖς
τε βλάβεσι καὶ τῶι ὡρισμένωι
προστείμωι. Ἀξιοῦ(μεν) Εὐτύ(χει)
L κ Καίσαρος Παχὼν α̅ 26. Apr. 10 v. Chr.

28 Ende: Zusatz über der Zeile: vielleicht das genaue Datum; statt α scheint auch ιβ allenfalls möglich. – 38 in ΤΩΝ ist Ν aus ΕΙ korrigiert. – 43 zu εὐτύχει vgl. No 1170, 15.

SCHUBART.

139 R. No 1172.

Papyrus. H. 27 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1104, 1126. Auf Verso No 1158. 22. Jahr des Augustus.

Darlehnsurkunde, Alexandrien.

[Πρωτάρχωι]
[παρὰ Πρίνκιπος τοῦ ... καὶ παρὰ Διονυσίου τοῦ .....]
[Πέρσου τῆς ἐπιγονῆς καὶ τῆς τούτου γυναικὸς Διονυσίας τῆς ...]
υἱ̣ο̣ῦ̣ μετὰ κ̣[υρίου αὐτοῦ τοῦ ἀνδρός. Συγχωροῦσι]ν Διονύ-
5 σιος καὶ Διονυσία ἔχειν [παρὰ τοῦ] Πρίνκ[ιπο]ς δάνειον διὰ
χειρὸς ἐξ οἴκου [ἀργυρίου Πτολε]μαικοῦ δραχμὰς ἑβδομή-
κοντα ἄτοκο̣ν̣, ὃ καὶ ἀποδώσειν ἐν μησὶν πέντε
ἀπὸ Ἀθὺρ τοῦ ἐνεστῶτος δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ ἔτους Okt./Nov. 9 v. Chr.
Καίσαρος ἄνευ πά[σ]ης ὑπερθέσεως, ἢ εἶναι αὐτοὺς παρα-
10 χρῆμα ἀγωγίμους καὶ συνέ[χ]εσθαι μέχρι τοῦ ἐκτῖσαι

Das Blatt ist oben abgerissen. – 3 die Erg. Πέρσου τ. ἐπιγ. beruht auf 10, da die ἀγώγιμος-Klausel nur für diese Bevölkerungsklasse nachweisbar ist. – Dionysia ist wahrsch. die Frau des D.; sie ist nicht Περσίνη, da dieser Zusatz in 4 hinter dem Namen ihres Vaters fehlt.

verte

(139 R.) (No 1172)[2]

τὸ μὲν [δάνειον σὺν ἡμιολίᾳ] τοῦ δὲ ὑπερπεσόντος
χρόνου τοὺς κατὰ τὸ διάγραμμα τόκους β⊢ τῆς πρά-
ξεως οὔσης τῶι Πρίνκιπι ἔκ τε τῶν δύο ὄντων
ἀλληλεγγύων εἰς ἔκτεισιν καὶ ἐξ ἑν[ὸς καὶ ὁ]ποτέρου οὗ
15 ἐὰν αὐτ[ῶν] αἱρῆται καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχ[όν]των αὐτοῖς
πάντων καθάπερ ἐγ δίκης καὶ μὴ ἐπιφέρειν πίστεις
ἢ ἀκύρους εἶναι. Ἀξιο(ῦμεν). Εὐτύχει.

ημ̣.. ων ἡμῶν τῶν δύο
Spuren, die vielleicht nur durch Abdruck entstanden sind.

13 hierher gehört die Korrektur unter der Urkunde. — 17 zu εὐτύχει vgl. No 1170, 15. — 18 das erste Wort der Korrektur ist nicht ὑποχρέων.

SCHUBART.

76 R. No. 1173.

Papyrus. H. 24,5 cm. Br. 10 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Steife, unregelmässige Schrift, teilweise verwischt. Auf Verso Schluss einer Urkunde vom Thoth des 26. Jahres, von andrer Hand. 26. Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

Πρωτάρχωι
παρὰ Γαίου Ἰουλίου Πρίμου καὶ παρὰ Λευκίου
Κορνηλίου Ἀκούτου. Συνχωρ[εῖ ὁ Γάιος ἀπε-]
σχηκέναι παρὰ τοῦ Λευκίου διὰ χιρ[ὸς]
5 ἐξ οἴκου ἃς ἐδάνισεν αὐτῷ κατὰ
συνχώρησε̣[ιν] διὰ τοῦ αὐτοῦ κριτη-
ρί[ου] τῷ .... [καὶ] εἰκοστῷ ἔτ[ει Καί]σ[α-]
[ρος] Φαρμοῦθι ἀργυρίου Πτ[ολεμαι-] (Mrz/Apr. 7 v. Chr.?)
κ̣[ο]ῦ̣ ⊢ρ καὶ τοὺς τούτων τόκους
10 τοῦ ὑπερπεπτοκότος χρόνου· εἶ-
ναι μὲν ἄκυρον τὴν τ̣ο̣ῦ̣ [δαν]ή̣ο̣υ̣
συνχώρησιν, μὴ ἐπελε[ύσεσθαι]
δὲ τὸν Γάιον μηδ' ἄλλον ὑπὲρ αὐ-
τοῦ ἐπὶ τὸν Λεύκ[ιον μή]τε πε-
15 ρὶ τῶν αὐτῶν μηδὲ π̣ε̣ρ̣ὶ̣ ἄ̣λ̣λ̣ο̣υ̣ [μη-]
δενὸς ἁπλῶς ἐνγράπτου [ἢ ἀγρά-]
φου ἀπὸ τῶν ἔ[μ]προσθε[ν] χρόνων
μέχρι τῆς ἐνεστώσης ἡμέρας
ἢ ἐν[έ]χεσθαι τῷ ὡρισμέν[ῳ] πρ[οσ-]
τίμῳ χωρὶς τοῦ κύρια εἶναι τ[ὰ συ]ν-

2 C. Julius Primus ist viell. identisch mit Πρῖμος Καίσαρος No 1137, 4. — 7 wahrsch. nicht das 26. Jahr; dem Raume nach käme τρίτῳ in Betracht, jedoch sind die Spuren ganz unbestimmt. — 10 l. ὑπερπεπτωκότος.

verte

(76 R.) (No 1173)

21 κεχωρημένα. Ἀξιοῦμεν οὖν. | 22 Εὐ(τύχει)

21 οὖν nach ἀξιοῦμεν ist ziemlich sicher und passt zum Stile der συγχώρησις als einer Eingabe. – 22 die geringen Spuren lassen εν zu; zu εὐτύχει vgl. No 1170,15. Das Datum fehlt.

SCHUBART.

103 R II. No 1174.

Papyrus. H. 32,5 cm. Br. 11,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Der Text ist unter No 1109 auf demselben Blatte von derselben Hand geschrieben. 26 Jahr des Augustus.

Rückzahlung eines Darlehns, Alexandrien.

Πρωτάρχ(ωι)
παρὰ Λουκίου Μακκίου Μελεάγρο(υ) καὶ π(αρὰ) Ἡρώδου τοῦ Ἀπολλω-
νίου Ἀλθαιέ(ως). Συνχωρεῖ ὁ Λούκιο(ς) ἀπεσχηκ(έναι) παρὰ το(ῦ) Ἡρώδου
διὰ χειρὸς ἐξ οἴκ(ου) ἐπὶ περ[ι]λύσει καὶ τῆ(ς) γυναικ(ὸς) αὐ(τοῦ) Ἑρμιόνης
5 τῆ(ς) Διονυσίου ἃς ἐδάνεισ(εν) <αὐτῷ> κ(ατὰ συν)χώρη(σιν) δι[ὰ τοῦ αὐ(τοῦ) κρι-]
τηρίου τῶι
κα L Καίσαρος .... ο(..) ἀργ(υρίου) Πτολ(εμαικοῦ) δραχ(μὰς) πεντακοσίας (10/9 v. Chr.)
καὶ τοὺς τούτω(ν) τόκ(ους) εἶναι μὲν ἄκυρ[ον τὴν τοῦ] δανείου σ(υγ)χ(ώρ)η(σιν),
μὴ ἐπελ(εύσε)σθαι δὲ τὸν Λούκ(ιον) μηδ' ἄ(λλον) ὑπὲρ αὐ(τοῦ) ἐπὶ τὸ(ν) Ἡρώδ[η]
μήτε περὶ τοῦ δαν(είου) καὶ τῶν τόκ(ων) μηδὲ [περὶ ἄλλου μηδε-]
10 νὸς ἁπλῶς ἐνγράπ(του) ἢ ἀγράφ(ου) τῶν ἕω[ς τῆς ἐνε(στώσης) ἡμέρ(ας)]
ἢ ἐνέχεσθαι τῷ [ὡρισ]μέ(νωι) προ(στίμωι) χωρὶς τοῦ [κύρια εἶναι]
τ[ὰ συν]κεχωρη(μένα). Ἀξιο(ῦμεν)
L κς [Κ]αίσαρος Ἀ[θὺρ] η (17. Okt. 5 v. Chr.)

2 Ende: Ἀπολλω sehr zw. – 4 ἐπὶ περιλύσει vgl. No 1164, 6 und die Anmerkung dazu. – 5 αὐτῷ scheint zu fehlen; doch ist hinter ΔΑΝ das Einzelne unklar. – 6 hinter Καίσαρος kommt Φαρμο(ῦθι), Μεσο(ρὴ) oder Ἐπαγο(μένων) in Betracht. – Von Πτολ ganz geringe Spuren. – 11 über η anscheinend Paragraphos. – 13 das Datum ist nach No 1109 ergänzt.

SCHUBART.

104 R. No 1175.

Papyrus. H. 38 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Schrift wie No 1120. Die Urkunde füllt nur das obere Drittel; unter ihr steht eine zweite, längere, die sehr schlecht erhalten ist, von derselben Hand und von demselben Tage. Auf Verso Reste von Urkunden und Notizen. 26. Jahr des Augustus.

Darlehnsurkunde, Alexandrien.

Πρωτάρχω[ι]

παρὰ Γαίου [. . . . .]υτην[ο]υ καὶ παρὰ Ζμύρνης τῆς Ἀσκληπιάδο(υ)

Περσείνης μετὰ κυρίου τοῦ ἀνδρὸς Ἑλένου τοῦ Καίσαρος [Πέρσου τῆ(ς) ἐπιγο(νῆς) καὶ]

αὐ(τοῦ)

Ἑλένου. ο(ὖσι) ... καὶ Ἕλενο[ς]

Συνχωρ[εῖ ἡ] Ζμύρνα ἔχιν παρὰ τοῦ Γαίου δάνειον διὰ χειρὸς

5 ἐξ οἴκου ἀργυρίου Πτολεμαικοῦ δραχ[μὰς] ἑκα[τὸν τόκων]

δραχμιαίων τῆς μνᾶς κατὰ μῆνα, ὃ καὶ ἀποδώσειν

ἐν μησὶν δυσὶν ἀπὸ Τῦβι τοῦ ἐνεστῶτος ἕκτου καὶ — Dez. 5 – Jan. 4 v. Chr.

εἰκοστοῦ ἔτους Καίσαρος ἄνευ πάσης ὑπερθέσεως ἢ ἐκτί-

νειν τὸ μὲν δάνειον σὺν ἡμιολίᾳ τοὺς δὲ τόκους ἁπλοῦς

10 τοῦ δὲ ὑπερπ[ε]σόν[τος χρό]νου τ[οὺ]ς ἴσ[ο]υς τῆς πράξ[εως γινο(μένης)]

τῶν κάτω

τῶι Γαίωι ἔκτε [αὐτῆς Ζμύρνης καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων]

[αὐτῇ πάντων καθάπερ ἐγ δίκης] καὶ μὴ ἐπιφέρειν πίστε[ις ἢ]

ἀκύρους εἶναι *af*

ὑποχρέ(ων) ὄντων ἀλληλ(εγγύων) εἰς ἔκτισ(ιν) καὶ ἐξ ἑνὸ(ς) οὗ ἐὰν αὐ(τῶν) αἱρῆ(ται) καὶ ἐκ τῶν

15 ὑπαρχ(όντων) αὐ(τοῖς) σ̣τ̣. μ̣ε̣σ̣ω καθά(περ) ἐγ δίκ(ης)

L κς Καίσαρος Τῦβι α̅ — 27. Dez. 5 v. Chr.

---

2 nicht Γαίου Ἰουλίου Φιλίου; das υ nach der Lücke gehört wahrscheinlich zum dritten Namen. – 3 zu Helenos vgl. No 1166, wo auch seine erste Frau Tryphaina erscheint. – Hinter Καίσαρος noch undeutliche Spuren. – 3/4 l. καὶ αὐτοῦ – Ἑλένου. Συνχωροῦσι Ζμ. καὶ Ἕλ. – 8 obwohl Zmyrna und Helenos Perser sind, fehlt die ἀγώγιμος-Formel. – 11 κάτω weist auf die unten stehende Verbesserung, die von derselben Hand stammt. Sie wurde wie auch die Nachträge in Z. 4 sofort vom Schreiber vollzogen; vor κάτω fügte er τῶν hinzu, weil er es in der Korrektur Z. 14 vergessen hatte. – 13 Ende: zu erwarten wäre ἀξιοῦ(μεν); ich kann die Abkürzung nicht deuten. – 15 auf αὐτοῖς müsste πάντων folgen, was sich mit den Resten nicht vereinbaren lässt; das deutliche hochgesetzte ω weist auf ein Wort, das nicht auf ων endigt, da hierfür eine feststehende Form gebraucht wird (z. B. τ͂ = των).

SCHUBART.

No 1176–1184.

Beschreibung

einiger alexandrinischen Urkunden, deren vollständige Wiedergabe zur Zeit nicht möglich ist.

No 1176 (67 V; R = No 1111). Rückzahlung eines Darlehns an Ἐπαίνετος Πτολεμαίου Ἀλεξανδρεύς; von 2 Händen geschr. συγχώρησις. 14/13 v. Chr.

No 1177 (133 R). Darlehn des C. Julius Philios an Παγκράτης Καίσαρος Πέρσης τῆς ἐπιγονῆς; Zinssatz monatlich 2 Drachmen. συγχώρησις. 14/13 v. Chr.

No 1178 (141). Kleine Fragmente; darin die Namen Akamas und Chrysermos sowie das Demotikon Φιλάπρηος (Lesung fast sicher).

No 1179 (191 V I, darunter No 1166). Schluss eines Kaufvertrages über ein Boot, σκάφη, für 300 Dr. συγχώρησις. 25. März 13 v. Chr. Auf Rekto 2 schlecht erhaltene Urkunden; darunter Eingabe des Ἀσκληπιάδης Ἀρσίου an Νεικηφόρος, worin: τὸν τοῦ νομοῦ ἀμφοδάρχ(ην).

No 1180. (62 R verwischte Urk; V:) Darlehn von 200 Dr., zinslos, gegen Lieferung von Naturalien, anscheinend Papyrus σάγκαλας 50000, ἐξάνκαλα δὲ φορτία 3300) und tägliche Abzahlung einer Drachme. Gläubiger Μᾶρκος Τιγέλλιος Μάρκου υἱός, vgl. No 1168. συγχώρησις. Etwa 14/13 v. Chr.

No 1181 (50 R u. V). R: Notizen 1) zu No 1128, woraus als Datum Jahr 16, Payni (Mai-Juni 14 v. Chr.) hervorgeht. 2) ... ταικη Ἀλεξάνδ(ρου) ἀστὴ κ(αὶ) π(αρὰ) Μᾶρκος Οὐέττιος Μάρκ(ου) [υἱὸς] ..... Παλατεῖνα. Σαραπιε(..) [ἐπὶ καὶ ...] καὶ κυραθοῦν.
V: Darlehn des C. Julius Philios; von 2 Händen geschr. συγχώρησις. 14/13 v. Chr.

No 1182 (61 R u. V). R: unvollständige Eingabe von Pächtern betr. Äcker bei Κερκεσοῦκα und Φνεβιή (im Fajum), deren Besitzer οἱ ἀπὸ τοῦ οἴκου sind (Besitz der Stadt Alexandrien ?), vgl. παρὰ τοῦ τοῦ οἴκου ὑπηρέ[του. Der Pachtvertrag scheint aus der Zeit der Kleopatra zu stammen: βα]σιλίσσης εἰς ἔτη πέντε. Die Eingabe ist offenbar an den Statthalter gerichtet: σὲ τὸν πάντων [σωτῆρα καὶ ἀντιλήμπτορα] und bezweckt eine Weisung an den Hypomnematographos (?): προστάξαι χρηματίσαι ἡμῶν [τὴν ἔντευξιν ... ὑπομ-]νηματογράφωι, ἵν' οὗτος συντάξῃ [... 14/13 v. Chr.
Auf Verso Reste von 4 Urkunden andrer Hand.

No 1183 (66 R unter No 1050). Skizze eines Privatbriefes von andrer Hand.

No 1184 (83 R unter No 1146). Skizze eines Vertrages über Gemüseland ἐπὶ τῆ(ς) κατὰ Κανωβ(ὸν) ταιν(ίας), geschlossen παρὰ Ἔρωτος τοῦ Λευκίου Λοκκηίου mit zwei andern. Von anderer Hand.

SCHUBART.

P. 13183. No 1185.

Papyrus. H. 13,5 cm. Br. 31 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Erhalten die Oberteile von 2 Kolumnen; vorher und nachher stand mindestens je eine Kolumne. Grosse, deutliche Kursive, teilweise etwas verwischt; Ende der Ptolemäerzeit oder Zeit des Augustus. Aus dem Herakleopolites. Auf Verso eine Liste.

Königlicher Gnadenerlass.

[Βασιλέως Πτολεμαίου προσ]τάξαντ[ο]ς

Kol. I.

αμεσ[.] τ̣ο̣ὺ̣ς̣ δ̣ὲ̣ [κατοί]κ̣ους ἱππεῖς τετηρηκότας
νῷν εἰς τὰ πράγματα εὔνοιαν καὶ ἐν τοῖς
[. . . .] ἐκεῖ ἐπείγουσι κα[ιρ]οῖς τούς τε σιτικ[οὺς] καὶ
5 [στεφά]ν̣ους ἀνεμποδίστως εἰσενηνοχότας
[αὐτοὺς] σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις καὶ η[. . . . . .]
[ἀγνοημ]άτων ἁμαρτημάτων καταγνωσμάτω[ν]
[. . .]ν̣σ̣κεπεστ̣ικῶν αἰτιῶν πασῶν ἐπιγραφῶ[ν]
[ζη]μ̣ι̣ῶν παραλογηῶν ἐπιτείμων προστε̣[ί]μ[ων]
10 [ἕως τ]οῦ ιϑ L [ὀ]φειλημάτων βασιλικῶν πάντω(ν)
[. . . . .]ο̣υ̣ λ̣[. . . . .] τισὶν τούτων προσηγμένοις
[. . . ἀ]π̣ὸ̣ [τοῦ .]. L, μένειν δ' αὐτοῖς οὓς κατεσ-
χή̣[κασι κλήρους καὶ τοῖς] ἐ̣γ̣γ̣ό̣νοις σὺν τοῖς σταϑμοῖς

---

1 die Überschrift stand über 2 Kolumnen, ihre letzten Buchstaben über dem Anfang der ersten erhaltenen Kol. Der König ist wahrscheinlich Ptol. Alexander I, und der Erlass gehört frühestens in sein 22. Jahr (vgl. Z. 20), wo er mit Berenike zusammen regierte, vgl. νῷν Z. 3, also 93/2 v. Chr. Die vorliegende Abschrift ist später. – 2 vgl. Tebt. I 124, 2 ff, wo Z. 3 τετηρήκαμεν u. Z. 4 εὔνοιαν zu lesen sein wird. Zu diesem aufs Fajum bezüglichen Texte bietet unser Pap. eine Analogie aus dem Herakleopolites. – 4 von hier an scheinen die Zeilen nach links ausgerückt zu sein; sicher ist es von Z. 8 an. – ἐκεῖ zw., aber κ sicher, daher [πανταχῆ] unmöglich. – 5 erg. Wilcken, der nach Tebt. I 124, 14 χρυσικοὺς στ. annimmt. – 6 das Verbum ἀφίεμεν (Tebt. I 5, 10) oder ἀπολύομεν muss in der verlorenen Kol. gestanden haben. σὺν γυναιξὶ u.s.w. gehört wohl nicht zu εἰσενηνοχότας; vielmehr soll die Geltung des Erlasses auch auf Frauen u.s.w. der Katökenreiter ausgedehnt werden. – 7 zur Erg. vgl. Tebt. I 5, 4 u. 124, 24. – 8 Wilcken: σκεπαστικῶν vgl. Arch. V 311. – 11 viell. [ἕως τ]οῦ ? [L; λ zw. – dann ἐν] τισιν oder σὺν] τισιν. – zu προσηγμ. vgl. Tebt. I 60, 69. 61 b, 1 ff. – 12. 13 vgl. Tebt. I 5, 47. 48 u. 124, 25.

verte

(P. 13183.) (No 1185.)[2]

μεν. [. . .]κατη-

15 . η [. . . *Der Papyrus bricht ab.*

Kol. II.

βασιλικά. Ἐὰν δέ τινες ἐξ αὐτῶν τελευτήσωσι
ἀδιάθετοι, ἔρχεσθαι τοὺς κλήρους τούτων εἰς
τοὺς ἔγγιστα γένους καθότι καὶ ἐπὴ τῶν Ἀρσινο-
ειτῶν ἐστιν. Καὶ τοὺς ἀμπελῶνας καὶ παραδείσους
20 ὧν τετελέκασι εἰς τὴν τοῦ κα∟ γεωμετρίαν δύς-
βροχον δ[ι]ὰ τὸ λείαν ὑψηλὴν εἶναι καὶ εἰς ἀμπέ-
λου καὶ παραδείσων φυτ[ει]αν καὶ ἄλλα αὐτὰ μόνον
τα ἀργυρικὰ καὶ σιτικὰ ἀτελ[ει]ας καὶ ταύταις μερι-
σθείσης. Τοῖς θεοῖς ἀνιερώσεων καὶ μισθώσεων δὲ
25 καὶ εἰς τὸ λοιπὸν μηδένα αἰτεῖσθαι μηδὲ κατα-
καλεῖσθαι ἀπὸ μηδεν‹ὸς› κρατήσεις συνίστασθαι

94/93 v. Chr.?

---

14 ἀ]κατη-[γορήτοις nach Tebt. I 5,47 zu ergänzen, ist gewagt, da Z. 15 Anf. nicht dazu stimmt; allerdings stehen die Anfänge von Z. 13. 14. 15 auf einem losen Fragment, dessen Einordnung nicht ganz sicher ist. – 16 Pap. ΒΑCΙΛΙΚΑ' (Interpunktionszeichen). – Zur Vererbung der κλῆροι vgl. Tebt. I 124,25 u. Seite 556; für den Herakleopolites lag das Vorbild des Arsinoïtes besonders nahe; es wird hier an den Tebt. I 124 erhaltenen Erlass zu denken sein. Ferner giebt ein unpubl. Berliner Papyrus das Testament eines Katökenreiters aus dem 2. Jahrh. v. Chr., ein Beispiel für die Vererbung des κλῆρος auf den ältesten Sohn. – 18 l. ἐπί. – 19 von hier an ist der Text mehrfach in Unordnung. Als regierendes Verbum ist ein ἀφίεμεν anzusetzen, wozu ὧν Z. 20 gehört. Ich vermute: καὶ τοὺς ἀμπ. κ. παραδ. κεκτημένους oder κατεσχηκότας. – 20 Steuernachlass mit rückwirkender Kraft! – Zu γεωμετρία vgl. Wilcken, Ostr. I 173, dagegen Grenf.-Hunt, Tebt. I 5, 59 Anm.; ferner ib. 24, 42. 93,3. 94,3. Auch unsre Stelle entscheidet nicht. – 21 δυσβρ. u.s.w. gilt von den Ländereien, jedoch ist die Beziehung zu γεωμετρία erträglich und verständlich. – 22 αὐτὰ korr. aus καὶ τά; gemeint ist wohl ἄλλα τοιαῦτα. Dann l. μένοντα; demnach wäre auch für andre Abgaben ein Nachlass für das 21. Jahr bewilligt, jedoch ohne ihr Fortbestehen zu berühren. – 23 ταύταις bezieht sich auf γεωμετρία und φυτεία. – 24 ff. zur κράτησις über Tempelgut vgl. Tebt. I 5, 57. 73. 88. II 294. Otto, Priester u. Tempel I 236. II 39[2]. 329. Sinn etwa: es soll von keinem verlangt werden, dass er die κράτησις rechtfertige, durch Dokumente belege. συνιστάναι scheint ähnlich Lond. II 164/5 (10 v. Chr.) gebraucht zu sein. – 26 ursprgl. ΜΗΔΕΝΟC, dann das folgende ΚΡ in ΟC hineingeschrieben; l. ὑπὸ μηδενός.

verte

(P. 13183.) (No 1185.)[3]

27 ἀκολούθως τοῖς ἀπὸ συνκρίσεις καὶ ἐπὶ ἄλλα ἐπι-
κεχωρήκαμεν ⟨κατ⟩ὰ (δι' ἄλλων) τά τε τείμια καὶ τοὺς ἐθισμοὺς
.. μηδένα .. [.....]φ[...

Der Papyrus bricht hier ab.

---

27 etwa: ἀκολούθως οἷς ἀπὸ συνκρίσεως (Wilcken) καὶ ἐπὶ ἄλλα (z.B. Petitionen) ἐπικεχωρήκαμεν; oder τοῖς ἐπὶ σ.κ.ἐ. ἄλλα ἐπικεχωρημένοις. – 28 ⟨κατ⟩ὰ Wilcken. – Zu τίμια vgl. Tebt. II 294. – 29 über der Zeile Spur einer Paragraphos, vorher Reste von 2 Bst. – Im Ganzen vgl. Preisigke, Arch.f. Pap. V 301 ff.

SCHUBART.

P. 13161. No 1186.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 25 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, deutliche Schrift des 1. Jahrh. v. Chr.; stellenweise ist das Blatt stark beschädigt. Herakleopolis.

Königseid.

[Τρύ]φων .α.αμ[...

Ἔτους ἑκκαιδ[εκά]του μηνὸς Ξανδικ[οῦ] Μ[ε]χε[ὶ]ρ ὀγδόῃ ἐν Ἡρακλέους πόλει [.....] 99 v. Chr.
Ὀμνύω βασιλ[έα] Πτολεμαῖον τὸν καὶ Ἀλέξανδρον θεὸν Φιλομήτορα καὶ βασ[ιλίσσαν]
Βερενίκην τ[ὴν] ἀδελφὴν θεὰν Φιλάδε[λ]φον [κ]αὶ θεὰν Εὐέργετιν καὶ θεὸν Εὐε[ργέτην]
5 καὶ θεὸν νέον [Φιλο]π[ά]τορα καὶ θεὸν Φιλομήτορα καὶ θεὸν Εὐπάτορα καὶ θεὸν Ἐ[πιφανῆ]
καὶ θεοὺς Φιλο[π]άτορας καὶ θ[εοὺ]ς Ἀδελφ[οὺς] καὶ [θ]εοὺς Σωτῆρας καὶ τὸν Σάραπι[ν]
καὶ τὴν [Ἶσιν καὶ τοὺς]
ἄλλους θεοὺς πάντας καὶ πάσας.
Τρύφων [...]ατου Πέρσης [τῶ]ν τοῦ α.τε[.... κατ]οίκων ἱππέων ..... [...
Πέρσης τῶ[ν] .. [.] .ων κατοίκων ἱππέων καὶ συναριθ[μηθεὶς ...
10 ἐνμενεῖ[ν κ]αὶ ποιήσειν .. [.......]ος παρὰ σοῦ. [... καθ-]
ἣν τέθειμαί σοι ἅμα τῇ χει[ρο]γραφίᾳ ...
γεγονυῖαι σοι μετεπιγραφῇ α[...

Zum Königseid vgl. Wilcken, Zeitschr. f. aeg. Sprache 1911, 168 ff u. die dort angeführte Litteratur. Ferner vgl. P. Eleph. XXIII u.s.w. – Aus demselben Jahre stammen B.G.U. III 999. P. Lond. III 1207 p. 16. – 1 rechts viell. der Name des andern Kontrahenten. – 2 Xandikos – Mechir vgl. Hibeh I 92. Tebt. I 25. 33. 104. Ferner: Hiller v. Gärtringen, Festschr. Hirschfeld 95. – [τῇ μεγάλῃ] scheint zu lang zu sein, erst recht [τῇ ὑπὲρ Μέμφιν]. – 6 Euergetes I fehlt. – 8 es handelt sich augenscheinlich um einen Katökenkleros; vgl. bes. C.P.R. 224. – Auf τοῦ dürfte ein Gauname folgen, aber Ἀρσινοίτου passt nicht.

verte

(P. 13161.) (No 1186.)[2]

ηλ.ρωι ἀρουρ[ῶν] δέκα ὀκτὼ. [. . . . . ἔτ]ι δὲ καὶ τ[. . .

α. . λθε[.]ται διὰ [τ]ὴν [. .]. ν[. . . . . .]. αφριον [. . .

15 βασιλικὰ . [. .]τεμ[.] . . [. . .]ου [. . .

[κ]αὶ παλ[. . .]. ιοις . [. . .

οφε[. .] . . . ηλ.ρων δ[. . .

⌒ με[τε]πιγραφ[ὴ . . . ἐπὶ τὸν ἅπαντα]

χρόνον βεβαι[ώσειν . . .

Reste einer Zeile sichtbar.

20 VERSO: . . . ελ . ερ . ξιαι

---

13 Anf.: dasselbe Wort wie Z. 17; κληρωι unmöglich; statt ρ in beiden Fällen ι möglich.

SCHUBART.

P. 13144. No 1187.

Papyrus. H. 30 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche, spätptolemäische Kursive; etwa 1. Jahrh. v. Chr. Aus dem Herakleopolites.

Eingabe an den Strategen.

Ἀνδρ[ο]μάχωι συγγενεῖ καὶ στρατηγῶι καὶ
ἐπὶ τῶν προσόδων
παρὰ Κάστορος τοῦ Πολυδεύκου τῶν
ἐκ κώμης Τοκώεως. Ὑπαρχόντων μοι
5 ἐν τῆι αὐτῆι κώμηι μητρικῶν
τόπων ψιλῶν βίκου ἑνὸς ἡμίσους,
ὧνπερ ἡ κράτησις καὶ κυριείαι
περὶ τὴν μητέρα γέγονεν, καὶ
ἐφ' ὃν περιῆ χρό[ν]ον κρατῶν δεσπό-
10 ζουσα ἀνεμφ[οδ]ίστω[ς μη]δενὸς
ἁπλ[ῶ]ς δια[κωλύοντος διετέλει]

---

1 wie die beiden folgenden Nummern zeigen, hat sich der Titel στρ. καὶ ἐπὶ τ. πρ. bis in die Kaiserzeit erhalten; jedoch ist unser Text nach der Schrift früher anzusetzen. Vgl. Tebt. I 61 b 46. 362. Amh. II 35, 2. — 4 zu Τοκῶις vgl. Hibeh I p. 8; unser Pap. würde eher auf ΤΟΚΩΕΩϹ als auf ΤΩΚΩΕΩϹ führen. — 6 zu βῖκος vgl. BGU I 112, 15 und Oxy I 100, 10. — 7 l. κυριεία. — 9 l. περιῆν — κρατοῦσα. — 10 l. ἀνεμποδίστως.

verte

(P. 13144.) (No 1187.)[2]

καὶ [. . . . . μετὰ τὴν ταύτης]
τελευτήν, κύριε, [. . . . . τὸ]
προκείμενον . . [. . . .] . . . [. . . . .]
15 προςπεπτωκέν μοι Σεν[. . . . .]
Σεμθέως καὶ Στοτόη Πνε[. . .]
[.]ίωνος τῶν ἐκ τῆς αὐτ[ῆ]ς κώ(μης)]
ἐξηλλοτριωκέναι τοὺς σημα[ι-]
νομένους τόπους μη[δ]ενὸς
20 δικα[ίο]υ ἀντεχόμενοι, τῆι δὲ
περὶ ἑαυτὰς βίαι καὶ αὐθαδίᾳ
[συ]νχρησάμενοι, οἰόμεναι
[δι]αλλαθεῖν καὶ μὴ ὑπέξειν
[τ]ὸν περὶ τούτων λόγον. κινδυ-
25 νεύων οὖν τῶν ἰδίων στερη-
θῆναι, εἰ μὴ τύχοι[μι] τῆς παρὰ σοῦ
[ἀ]ντιλήψεως, ἀξιῶ ἐὰν φαίνηται
[συ]ντάξαι καταστῆσαι αὐτὰς ἐπὶ σὲ
[κ]αὶ τυχεῖν με τῶν δικαίων·
30 [χωρὶ]ς δὲ ὧν προςήκει πρὸς
[σύ]στασιν ἑτέρων μενούσης μοι
[τῆς] κυριείας καὶ δεσποτήας
[τῶ]ν δηλουμένων τόπων
[κ]αθότι καί ἐστιν ἡμέτεροι, ἵν' ὦι
35 [ἀ]ντειλημένος.

(2. H.) Εὐτύχει

---

12 die Konstr. ist zw.; viell. ein Parallelglied zu καὶ ἐφ' ὃν u.s.w. (8/9); Sinn: καὶ ἐγὼ μετὰ τὴν ταύτης τελευτὴν παρέλαβον τὸ προκ. — 13 κύριε wahrscheinlicher als eine Form von κυριεύειν, da dies den Genet. fordern würde. — 14 nach προκείμενον dürfte ein neuer Satz beginnen; jedoch ist auch möglich, dass alles Vorhergehende Vordersatz ist und hier der Nachsatz folgt. — 15 προςπεπτ. sc. die Nachricht, dass . . .; wie es scheint, ist Kastor abwesend. Vorher vielleicht ἀποδημοῦντι zu erg. — 20 l. ἀντεχομένας. — 22 l. συνχρησαμένας, οἰομένας. — 23 l. διαλαθεῖν. — 30 die Erg. χωρὶς ergiebt sich aus dem Sinne des ganzen Schlusssatzes. — 31 nicht [κατά]στασιν. — 34 l. εἰσίν. — 35 l. ἀντειλημμένος.

SCHUBART.

P. 13117. No 1188.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 23 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, deutliche Kursive, teilweise abgerieben; Reste früherer Beschriftung sind sichtbar. Aus dem Herakleopolites. Zeit des Augustus.

Eingabe an den Strategen.

Ἡρακλείδηι σ[τρα]τηγῶι καὶ ἐπὶ τῶν προσόδων·
παρὰ Κ̣ά̣σ̣τ̣ο̣ρ̣ο̣ς̣ [γ]υμν[ασι]άρχου Κόμα καὶ τῶν
ἄλλων [τῶ]ν ἐν τῆι κώμηι κατοίκων καὶ τῶν
ἄλλων γεωργῶν καὶ τῶν βασιλικῶν γεωργῶν
5 τ[ῶν] ἐν τῆι κώμηι κατοικούντων. Ἔτι ἀπὸ τοῦ
ιϛ∟ Καίσαρος τοῦ κατὰ τὴν κώμην ἀγομένου
δημοσίο[υ] διαζώματος (über -ματος: το .....), δ̣ι̣ὰ̣ δ̣ὲ̣ τοὺς ἐκ τούτου
γεινομένους διακοπαῖς ὑπάρχει ἡμεῖν ἐν τῆι
κώμηι πορθμῆον, δι' οὗ καὶ τὰ θερινὰ ἔργα κ[αὶ] τὴν
10 ἄλλην κατασπορὰν πᾶσαν ἐν τούτ̣ω̣ι̣ διαπορθμευόμενοι
ποιούμεθα. Τ̣[ε]λ̣οῦντος δὲ τοῦ πορθμέως Πατουώντιο̣ς̣
εἰς τὸ δημό[σ]ιον ὑπὲρ τούτου ἀργυρίου δραχμὰς τριακοσίας
καθαρὰς τι̣ρ̣ . . . . . τ̣ῶ̣ν̣ λόγων χρησάμενος Ἀπολλῶς . .
τ̣α̣γε̣ν̣ου π̣α̣ρ̣α̣γ̣ε̣ν̣ό̣μ̣ε̣ν̣ο̣ς̣ εἰς τὴν κώμηι σὺν στρατιώτη̣

15/14 v. Chr.

---

1 vgl. No 1187, 1 mit Anm. Hinter προσόδων ein hoch gesetzer Punkt. – 2 zum Dorfgymnasiarchen vgl. No 1189, 2. 1201, 13 u. Oxyrh. II 260. Κόμα im Herakleopolites vgl. Hibeh I, 8 u. a. – 5 ἔτι, nicht ἔστι, was zunächst möglich erscheint. – 7 διάζωμα nicht ganz sicher; darüber Reste, die nicht der früheren Beschriftung anzugehören scheinen. – l. τὰς γινομένας διακοπάς. – 9 πορθμεῖον; vgl. Oxy. I 118 V 6. P. P. III 37 VIII 14. Lips. 32, 2. Amh. II 110, 16 (8 Fährleute in Soknop. Nesos) und bes. Oxy. IV 732. – 11 hier wie Oxy. IV 732 beträgt die Abgabe des Fährmanns 300 Dr. Vgl. Wilcken Ostr. I § 98 u. 197. Mehrere unpubl. Berliner Ostr. aus ptol. Zeit, die solche Steuerquittungen aus Edfu enthalten, ergeben sehr hohe Summen (natürlich kupfer). Die Steuer wird als πορθμικὰ bezeichnet. Z. B. P. 11021: ἔτους ε Μεσορὴ τ(έτακται) ἐπὶ τὴν ἐν Ἀπόλλω(νος πόλει) τῆ μεγ(άλῃ) τρά(πεζαν) πορθμ(ικῶν) τοῦ αὐ(τοῦ) ∟ Ποῆρις Ἁρθώτου χιλίας πεντακοσίας — ᾳφ. – P. 11030: Τέτακται εἰς τὰ πορθμικὰ τοῦ η∟ Πατοῦς Ἁρεμούνιος χα(λκοῦ) υ/υ ∟η Τῦβι ε. – 13 καθαρὰς Gegensatz zu ῥυπαράς? oder: ohne Abzug, vgl. Lond. III 220. – τιρ eher als τῇ, obwohl man τῇ ἐξετάσει oder drgl. erwartet. – Ende: unklar; wohl Anfang des Vatersnamens. – 14 l. κώμην.

verte

(P. 13117.) (No 1188.)[2]

15 τὴν οἰκίαν α[ὐ]τοῦ ἐνῴκησεν καὶ ἃ εὗρεν ἱμάτια ἐκεῖ
καινὰ δύο ἦρε[ν] καὶ ἀπήγεν κατὰ μηδὲν αὐτοῦ ὀφείλοντος,
αὐτός τε καταπονούμενος ὑπὸ τῶν τελωνῶν ἀναφορὰν
ἡμεῖν [ἀνήνεγκεν . . .

Hier bricht der Papyrus ab.

---

17 augenscheinlich hat der Fährmann sich an den Gymnasiarchen gewandt, der an den Strategen weiter geht. Das Datum des von Apollos begangenen Übergriffes wird auffäliger Weise nicht mitgeteilt.

SCHUBART.

P. 9910. No 1189.

Papyrus. H. 22,5 cm. Br. 15,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive; vereinzelte Interpunktionen. Aus dem Herakleopolites. 30. Jahr des Augustus.

<u>Eingabe an den Strategen.</u>

1 v. Chr. / 1 n. Chr.

Θέωνι στρατηγῶι καὶ ἐπὶ τῶν προσόδων·
παρ' Ἀνταίου τοῦ Ὀννώφριος γυμνασιαρχῶν κώ-
μης Βουσίρεως τὸ λ L Καίσαρος· Ἱκανοδότης ἐγενό-
μην Θεοξένου τοῦ Λύκου καὶ Πανετβεύιος τοῦ Πετε-
5 χῶντος τῶν ἀπὸ τῆς αὐτῆς κώμης δεκανῶν
χώματος τοῦ κατὰ Κόμα, καὶ τῶν προκιμένων
ἀνδρῶν ἐγνενευκότων τὴν ἐνφανήαν ἠναγ-
κάσθην ὑπὸ Ἀπολλωνίου τοῦ τοπάρχου τῶν
περὶ Βουσεῖριν διαγράψαι εἰς τὸ δημόσιον ὑπὲρ τού-
10 των ἀργυ(ρίου) [δ]ραχ(μὰς) υκα καὶ τὰ τούτων προσδιαγραφό-
μενα. Ἐπ[εὶ] οὖν οἱ σημαινόμενοι ἄνδρες πόρ[ο]ν
ἔχουσι[ν] οἰ[κία]ς καὶ κλήρους καὶ βοικὰ κτήνη καὶ

---

1 zum Titel vgl. No 1187, 1. – Hinter προσόδων Punkt oben. – 2 kleine Paragraphos. – l. γυμνασιαρχοῦντος; das Amt ist jährlich. – Busiris im Herakl. Gau jedenfalls gleich dem heutigen Abusir el mäläq, vgl. Zeitschr. f. aeg. Spr. 1910, Bd 47, 157. – Hinter Καίσαρος Punkt oben. – Zu ἱκανοδότης vgl. ἱκανοδοτεῖν Oxy. II 259, 29. – 5 δεκανοὶ ptol. Zeit Tebt. I 27, 31; vgl. ib. 251. – 6 κ in Κόμα korr. aus το. – Zu κόμα vgl. No 1188, 2. – 7 η in ηναγ korr. aus α. – 8 τὰ περὶ Βουσῖριν ist eine Toparchie des Herakl. Gaus, vgl. Zeitschr. f. aeg. Spr. 1910, Bd 47, 158. – 11 π in πόρον anscheinend aus N korrig.

verte

(P. 9910.) (No 1189.)[2]

σπόρους, ἀξιῶ ἐὰν φαίνηται ἐπιτάξαι τῷ α(ὐτῷ)
τοπάρχηι συνεπισχύε[ι]ν μοι ἀπαιτοῦντι [[πα]]
15 διαγέγραμμαι οσυ[.........] ἀργ]ύρι[ο]ν ἐκ τῶ[ν]
προκιμέν[ων] πόρων, ἵν' ὦι τῆς σῆς [βοηθείας]
[τετ]υ[χηκώς.]

14 Ende: der Schreiber dachte an παρ' αὐτῶν. — 15 Konstr. unklar; wenn ὃ συ[νετέλεσα oder drgl. gemeint ist, so schwebt διαγέγραμμαι in der Luft. — 17 Εὐτύχει und Datum fehlen.

SCHUBART.

P. 13160. No 1190.

Papyrus. H. 20,5 cm. Br. 15 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Sorgfältige aber teilweise verblasste Kursive spätptolemäischer Zeit. Verso leer. Vermutlich Zeit des Auletes oder später. Aus dem Herakleopolites.

Eingabe eines Soldatenvereins.

Ἀντιόχωι συγγενεῖ καὶ γραμματεῖ τῶν δυνάμεω[ν]
παρ[ὰ] Δωρίωνος προστάτου καὶ Διονυσίου γραμμα[τέως]
συνόδου ρ' μ' γ' τῶν ἀσφαλῶν καὶ ℞ καὶ περὶ
τοὺς βασιλεῖς μαχαιροφόρων. Ἰσίδωρος Ἰσιδώρου
5 .....ου.εμ... τὰς μὲν χρείας παρεχομένου ἐν
[Ἀλεξαν]δρείαι, σιταρχουμένου δὲ ἐπὶ τοῦ
[Ἡρακλε]οπολ[ίτο]υ τοῦ ὑπὲρ Μέμφιν νομοῦ ὀφείλων
[τῆι συνόδωι .... κε]φάλαια καὶ ἕνεκα τοῦ τὰς
[σιταρχίας α]ὐτοῦ ἐπὶ τῶν τόπων ἀναρπάξειν
10 [...............] ως τὴν πρᾶξιν ποιεῖσθαι
[...............]ν τοῦ [ὑ]πομνήματος ἐπι-

3 Vgl. Bull. Soc. Arch. Alex. 11 (1909) p. 335 No 13, wo Z. 1/2 zu erg. ist: περὶ τοὺς | [βασιλέας μαχαιροφ]όρων ρ' μ' η'; jedoch kann oben nicht η' für γ' gelesen werden. Das Folgende zw.; nur φ und λων sicher. — Besteht die Sigle aus dem Zahlzeichen für 1000 und dem Drachmenzeichen (χιλιοδράχμων als Name einer Truppe)? Oder ist με zu lesen (vgl. μετρεῖν und μέτοχοι in den Ostraka) und με(τόχων) aufzulösen? — 4 zu μαχαιροφόρων vgl. P. M. Meyer, Heerwesen 95 ff, auch für die Datierung. — 5 l. παρεχόμενος und 6 σιταρχούμενος.

verte

(P. 13160.) (No 1190.)[2]

[. . . . .] δε[. . . ἀ]ξιοῦμεν συντά[ξαι] τῶι
[. . . . . τ]ακτικῷ γραμματεῖ τὰς
[τοῦ Ἰσιδώρου σιτα]ρχίας ἀπὸ τοῦ νῦν
15 [. . . . . ἐ]κ τοῦ τάγματος αὐτοῦ
[. . . . .] . . . μέχρι τοῦ εἰληφέναι
[. . . . . πλ]ηρωθῆναι, ἐὰν δέ τι
: . . .] μη πρὸς
Reste von 2 Zeilen.

---

12 ff: der Antrag scheint zu enthalten, dass die Einkünfte des Isidoros teilweise oder ganz von der Regimentskasse einbehalten werden sollen bis zur Tilgung seiner Schuld. SCHUBART.

P. 13158 REKTO. No 1191.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 22 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive aus spätptolemäischer oder augustischer Zeit. Auf Verso verblasste Reste einer Eingabe an einen Hegemon. – Vor dem Anfange der Zeilen leerer Raum von fast 12 cm Breite; vielleicht ist eine vorausgehende Kolumne gänzlich ausgelöscht worden. Aus dem Herakleopolites.

Aus einem amtlichen Berichte?

θησαυρῶν καὶ προ[. . .
καὶ ἐξαγομένων ἐφω[. . .
πόσιν δ' ἐκ πόσεως ἀπὸ Ἁθὺρ ε[. . .
ὑπ[ο]δεικνύμενον ἐφ' ἑκάστου [. . .
5 διὰ ψηφίσματος ὑπογεγ[. . .
τῶι προκεχειροτονημένωι καὶ [. . .
πρ[. . ἐ]πηρωτημένον ἀποκρυ[. . .
τ[. . . . .] πᾶσαν εὐκοσμίαν [. . .
[. . . . . προσ]κυνῆσαι . [. . .
10 [. . . . .]ερον μηδ[. . .

---

3 Ende: ε entweder Zahl oder ἕ[ως. – 5/6 die Ausdrücke lassen an einen Verein, ein Kollegium oder drgl. denken; 6 Ende statt καὶ auch κοι möglich. – 7 trotz des fehlenden Augments scheint ἐπηρωτημένον am ehesten annehmbar. ἀποκρι[θῆναι kaum möglich.

SCHUBART.

P. 13150 REKTO. No 1192.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 16,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Auf Rekto Abdrücke demotischer Schrift, auf Verso Spuren derselben. Die griech. Kursive auf Rekto gehört spätptolemäischer oder augustischer Zeit an. Korrekturen von 2. Hand. Rechts Anfänge einer 2. Kolumne mit daneben stehenden Notizen von 2. Hand. Herakleopolites.

Aus einem amtlichen Berichte.

[γ]ράφοντος τῶν δηλ[ο]υμένων ἐκφορίων κατ' ἔτος
ἐξ ὁμολόγου σπόρου προσαγομένων καὶ τῶν πυρῶν
ἐπὶ Πανίσκου τοῦ στρατηγήσαντος εἰσηγμένων
ἦν — ὑμᾶς ἐκκοι . . . .
προσῆκον εἶναι καὶ τὸν Πίνδαρον ἀπητηκέν[αι] καὶ
τὸν (Ἡλιόδωρον) μεμισθ(. .) . . . . η . . . πραχθη(. .)
5 πάντας τῶν) Ἀράβων κατεσταλμένων) καὶ πάντων
. αν Ἀράβων κατεσ . . . .
ἐν τῆι μεγίστηι[ι] εἰρήνηι γεγονότων, τιθεμένων δὲ
καὶ ὑφ' ἡμῶν ἐν τοῖς παρὰ τοῦ Ἡλιοδώρου ἀπαιτηθη[σο-]
μένοις ἕνεκα τοῦ ὀφείλειν μεταπαρ[ει]ληφότα τὰ τ[ῆς]
στρατηγίας συνχρη[σάμε]νον ταῖς ὑπ' αὐτοῦ γεγονυίαις
10 προσαγωγαῖς [. . . . .] . οφ . . . τῶν [μ]ὲν β[αι]νόν[των]
: . ἐν τῆι μεγίστηι εἰρήνηι μ]ενόντων)
τὴν ἀπα[ίτησιν . .] σπ . ατεν . . .

Spatium von etwa 3 Zeilen, worin nur Abdrücke demot. Schrift erkennbar sind.

15 ληυ[.] περὶ κώμην Σχμῶνθιν κατατ[. . .
. . . [. . .]των ἀπὸ τῶν εατῶν . . .
ωντη . . . .
[. . . . .] ης τῶν ἐκφορί[ω]ν τὰ πρὸς μέτρ[ον]
[. . . . . π]αρὰ τοῦ Πινδάρου ἐν π[. . .] . . . μετὰ τοῦ ἀλ-

Spuren einer Zeile.

---

5 die runden Klammern bei Ἡλιόδωρον, nach τῶν und κατεσταλμένων stehen im Papyrus. Die übergeschriebenen Notizen in 4, 5 und sonst durchweg von 2. H. — 6 über der Zeile: Ἀράβων sehr zw.; κατεσταλμένων nicht zu erkennen. Die Araber sind die Bewohner des östlichen Gebelrandes, der grade hier (bei Beni Suef) dem Nil ganz nahe ist. — 10 die Erg. βαινόντων scheint unvermeidlich.

SCHUBART.

P. 13129. No 1193.

Papyrus. H. 30 cm. Br. 10 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Ungewandte Kursive. Die Ergänzungen ergeben sich von Z. 6 an aus P. 13132, einer andern Ausfertigung von derselben Hand. 22. Jahr des Augustus. Herakleopolites.

Eingabe an den Dorfschreiber.

Δημ̣η̣τρί̣ω̣ κω[μ]ογραμ[ματ]εῖ κ. [...
παρὰ Δ̣ι̣ο̣ν̣υ̣σ̣ί̣ο̣υ̣ τ̣ῶ̣ν̣ λε̣[...
κατοίκων. Ἐ̣π̣ὶ̣ ἀ̣π̣ὸ̣ ἀ̣ρ̣ο̣υ̣[ρῶν...
ζ περὶ Κόμα ἐκ τοῦ Ῥόδων[ος κλήρου ....]
5 ἀπὸ ἀρουρῶν πέντε ἀρ[ούρας τρῖς καὶ ἐκ τοῦ]
Σατόκου ἀρούρας δύο ‖ καὶ ἐ̣π̣ὶ̣ σ̣ω̣τ̣.......
τῷ πρότερον τῶν Ἡλιο‖δώρου ἐκ τοῦ
Δημητρίου ἀρούρας τρῖς ‖ / ἄρουραι η καὶ
τούτων ἐμβρόχων οὐσῶν ‖ μέχρι ιβ τοῦ — 6. II. 8 v. Chr.
10 Μεχεὶρ καὶ μὴ δυναμένων ‖ καθόλου (über der Zeile: τοῦ δευτέρου καὶ εἰκο‖στοῦ ἔτους Καίσαρος)
σπαρῆναι, προήγεμαι τὴν [τού]τ[ων] ‖ ἐπίδοσιν
ποήσεσθαι, ὅπως ἀνενέν[κ]ω̣μ̣[εν] ‖ τὰς ἐν τῇ
ἐμβρόχῳ. Τούτου δὲ πεποη‖μέν[ου] ἐσόμεθα ἀντει-
λημμένοι. L κβ Καίσαρος Μ‖εχεὶρ [..]

---

1 erg. etwa κ[ώμης Κόμα; die Länge der Erg. ist unsicher, wie ein Vergleich von Z. 5 u. 13 mit 7 u.s.w. zeigt. — 2 der Petent ist nur einer, trotz des Plurals Z. 13/14. — 3 von επι an sehr zw. — 4 links ein Zeichen. — Koma im Herakleopolites; vgl. No 1188, 2 u.a. — 6 hier setzt die 2. Ausfertigung (B) ein. B: ... ου γ̣ῆ̣ς ἀρούρας. — Rechts von ‖ folgt das nur in B Erhaltene. — 7 τῶν fehlt in B. — 10 τοῦ δευτ. u.s.w. folgt in B auf der Zeile hinter Μεχείρ. — 11 B προήγημαι. — 12 B ανενε[...

SCHUBART.

Die folgenden Nummern, 1194–1202, betreffen Priester und Tempel in Herakleopolis und den Dörfern des Herakleopolites.

P. 13166 Rekto. No 1194.

Papyrus. H. 31 cm. Br. 17 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Verso leer. Kursive; die unteren Zeilen sind verwischt und verblasst; rechts Reste einer zweiten Kolumne. 3. Jahr des Augustus.

Zahlung von Tempeleinkünften durch eine Bank.

ᐟᐟἜτους γ' Ἐπεὶφ κ̄. ἐν Ἡρα(κλέους πόλει). — 14–24. Juli 27 v. Chr.
Διαγρα(φὴ) διὰ τῆς Ἡροκρ(άτους) τ̣ρα(πέζης).
Πτολεμαῖος ὁ παρ' Ὥρου
προφήτου καὶ ἐπιστάτου
5 ἱερῶν Προ[ι]τωι καὶ
Μαρσύαι τοῖς παρὰ
Σαραπίωνος τοῦ
ἐπὶ τῶν προσόδων
τοῦ ἱεροῦ πύργου τιμ(ὴν) ν
10 καπτέρων τῶν καθη(κόντων) τὸ ἱ̣ε̣ρ̣ῷ̣
τελεῖσθαι ἐκ τοῦ ἐν Ἡρα(κλέους) πό(λει)
αὐ(τῷ̣) ἀνιερω(μένου) ε̣. ε . . . . ε(. . .)
. . . . ειτ̣ομ̣α̣ τ̣ο̣ῦ̣ [ἱ]ερ̣οῦ̣
π̣ύ̣ρ̣γο̣υ̣ πρὸς [. .] . [. .]
15 . . . . μη τ̣αμιε(. . .)
[χ]αλ̣(κοῦ) Ζ η ε. λε
α̣λ̣λ̣α̣γ̣ὴ̣ ∠ ρλδ

---

1 ετους trotz eigentümlicher Schreibung sicher. — 2 eine Schriftspur über ηρ dürfte nur durch Abdruck entstanden sein. — Über die Finanzverwaltung der Tempel vgl. besonders Otto, Priester u. Tempel II 120.140. — 9 τοῦ ἱεροῦ πύργου ist auch in den Resten der 2. Kol. erkennbar. — 10 π fast sicher, dann ερ oder ει; an das zweifelhafte καπτήρ = Röhre ist kaum zu denken. — τῶν eher als τήν. — 11 Ende ϑ. — 12–17 sehr undeutlich. — 15 ταμιε(ῖον)? — 16: 5.35 Drachmen, die Hunderte unsicher. — 17 ∠ = δραχμαί.

SCHUBART.

P. 13196. No 1195.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 14,5 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Von derselben Hand wie No 1196. Etwa 20. Jahr des Augustus.

Antrag eines Priesters auf Gehaltszahlung.

[Ἱε]ρεὺς Ἁρυώτης Πε.αρίω προφήτης
.[..]. λέγιν· Ἠὰν καλὸς ποήσις ἐρωτήσις
[π]ερὶ ἐμοῦ ιτς ἔ‹σ›χηκα παρὰ τοῦ σ[....]
[......] ὑπὲρ τοῦ οὐκτοκαιτεκάτου
5 [ἔτους] Καίσαρος λαχάνου τῶν δεκαδύω — 13/12 v. Chr.
[μ]ηνὸς ἀρταβῶν ἑκατὸν δέκα ἓν ἧμος
διάφωρον ἀρταβὸν πέ‹ν›τε ἧμος καὶ τοῦ Ἐπὲφ — Juni/Juli 12 v. Chr.
τιμῆς λαχάνου ἀρταβῶν τριάκοντα πέντε
ἀργυρίου δραχμὰς ἑκατὸν τριάκο‹ν›τα ἕξ
10 ἀντὶ ἀργυρίου δραχμὰς ἑκατὸν πε‹ν›τήκοντα
ἕξ τριώβουρον καταλίπεντε ἀργυρίου
δραχμὰς ἴκοσις τριωβούρου / ⊢ κβ ∸ ε∟

---

1 Priester Namens Haryotes begegnen mehrfach in der Liste No 1196. – Zum Namen des Propheten vgl. No 1196, 32; es handelt sich ohne Zweifel um dieselbe Person. – l. προφήτῃ. – 2 Anf. viell. Name des Gottes. Dann l. λέγει entsprechend dem Stile der demotischen Urkunden. Der Schreiber verstand nicht viel griechisch; die Eingabe musste aber wohl griechisch geschrieben werden, weil der Prophet anscheinend ein Grieche war. Dies ist schwerlich Zufall, sondern wahrscheinlich Vorschrift des Staates. Dass die Zahlung der Syntaxis, um die es sich handelt, durch Vermittlung des Tempelvorstehers geschah, erkannte Otto, Priester u. Tempel II, 128 ff. – ηαν wahrsch = ἐάν; l. καλῶς. – Nach ἐμοῦ ziemlich deutlich ιτς. – Es ist zw., ob nicht τοὺς zu lesen ist und nichts weiter folgte; σ[ιτο-][λόγου] ist kaum annehmbar. – 4 vor ὑπὲρ viell. Spatium; daher ist der Umfang des zu Ergänzenden unsicher. – l. ὀκτωκαιδεκάτου. – 6 l. μηνῶν. – ἥμισυ. – 111½ Artaben ergeben monatlich 9,3; dies stimmt genau zu 14/15, wo auf 5 Monate 46½ Art. gerechnet werden. Vgl. damit die 8 Artaben Olyra der „Zwillinge" P. Lond. I p. 22/3. Otto l. c. I 374 ff. II 335 f. II 24 f. Ferner vgl. P. Tebt. II 294. – 7 l. διάφορον ἀρταβῶν – ἥμισυ. – Ἐπείφ; woher das Sondereinkommen im Epiph stammt, ist nicht ersichtlich. – 11 l. τριώβολον. – καταλείπονται. – 12 l. δραχμαὶ εἴκοσι τριώβολον. – Das Drachmenzeichen hat durchweg die Form ⊢

verte

(P. 13196.) (No 1195.) 2

καὶ τοῦ ἐννεακαιδεκάτου ἔτους Καίσαρος
μηνὸς πέντε ὧν ἀρταβὸν δεσαράκοντα
15 ἓξ ἥμος διάφωρον ἀρταβὸν δύω δετάτατον
[λε]ίποντε διάφωρον ἀρταβὸν ζ∟d καὶ ἀργυρίου
δραχαμὰς ἴκοσι τριωβούρου καὶ φόρετρον
ἀργυρίου δραχμὰς δέκα / τω ⊢ λ∫ ÷ ζ∟d
καὶ ἐλατωνὶ ἀπὸ τῶν ÷ μς∟ ἐλέου
20 κοτυλῶν ς λ τι(μῆ) ⊢ ξ / ⊢ q∫ ÷ ζ∟d

12/11 v. Chr.

---

14 l. μηνῶν. – ὧν? man erwartet λαχάνου oder drgl. – l. τεσσαράκοντα. – 15 l. ἥμισυ. – δύο τέταρτον. – 16 λείπονται? – Der Betrag von 7½ ¼ scheint sich aus 5½ (Z. 7 u. 12) + 2¼ zu ergeben. – 17 l. δραχμὰς. – 19 l. ἐλαττονεῖ; gemeint ist wohl: es bleibt zurück hinter den 46½ Art. um den Preis von 230 Kotylen Öl; über die Ölsyntaxis Otto l. c. I 374.

SCHUBART.

P. 13185. No 1196.

Papyrus. H. 18 cm. Br. 53 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Von derselben Hand wie No 1195, also etwa aus dem 20. Jahre des Augustus. Auf Verso Reste einer Liste.

Verzeichnis von Phylenpriestern.

Kol. I.

1 ᾱ φυλή
2 Ὑμμῆς Θεῶ[σ]τος
3 Θεῶστος υἱός

Zu Priesterlisten vgl. im allg. Otto, Priester u. Tempel, Register; bes. I 34 ff; zu den Phylen ibid. I 23 ff. Die neue Liste gehört in die Zeit des Augustus und in den Gau von Herakleopolis, wahrscheinlich einen Tempel in Busiris; aber auch Koma, Line und andre Dörfer kommen in Betracht. Dass es sich nicht um ein ganz kleines Heiligtum handeln kann, zeigt die Summe von 133 Phylenpriestern. In den sonst bekannten Listen pflegt ausser dem Vatersnamen auch der der Mutter angegeben zu werden. In den übrigen Priesterurkunden von Busiris begegnen folgende Priester: Stotoëtis S. des Nuchis, Soterichos S. des Nuchis, Haryotes, Harsiësis, Soterichos, Horos S. des Theos (Teos), aber keiner lässt sich sicher mit einem Namen der Liste identifizieren, auch nicht Horos S. des Theos mit dem Z. 28 genannten Horos. Zu beachten ist die häufige Wiederkehr gewisser Namen, ferner die Familienbeziehungen. – 3 l. Θεῶς; vielfach ist der Gen. statt des Nom. gesetzt, was im Folgenden nicht besonders notiert werden wird.

verte

(P. 13185.) (No 1196.)[2]

Θεῶστος Πατεήτιος
5 Σχερισῖνις Ὥρου
Ὥρου υἱός
Ὥρου Στοστοήτιος
Ὀννῶφρις υἱός
Σωτήριχος Θεῶστος
10 ἕτερος Σωτήριχος ἀδφ^ω^
ἕτερος Ὥρου ἀδφώς
ἕτερος Ὀννῶφρις ἀδφ^ω^
Σωτήριχος Περοῦτος
Βαβῦχις Ἀσκλᾶτος
15 Ἁρυώτης Πετεῆσις
Σωτήριχος υἱός
Σωτᾶς ἀδεφώς
Πτọλλίων Πετεήσ[ιος]
Περοῦς ἀδεφώς

Kol. II.

20 Ἁρατρῆς Ὥρου
Ὥρου υἱός
Σανῶς Πετειμọύ̣θ(ου)
Ἡράκλειος Ὥρου Ἁρυώτης
Φέβις υἱός
25 Πετεῆτις Τοθοῆτος
Πετεῆτος υἱός
Θεὼς Ὥρου Βουσίρεως
Ὥρου υἱός
Σωτήριχος ἀδεφώς
30 — [ἀν]δρῶν κη
β̄ φυλή
[. . . .]αρίων προφήτης
[. . . .]της ἀδεφώς
[. . . .] ḳος ἀδεφώς
35 [. . . . .] ἀδεφώς
[. . . .]ṣ ạḍẹφώς
Ἀσκλᾶς Σχερεῖνις πτερλαφόρ(ος)
Σχερεῖνις υἱός
Ὧρος Σ[χ]ερεῖνις
40 Σ̣ẹιφηṭη ἀδεφώς

Kol. III.

Σχερεῖνις ἀδεφώς
Ὥρου Σεμθέως ἀ̣σ̣α̣γαστος
Σεμθεὺς Ὥρου
Ὥρου υἱός
45 Κιόις υἱός
Νεχθεμμῆς Ὥρου
Πετεῆτις υἱός
Ὥρου Ὀννῶφρις
Ὧρος Πετειμούθη ḳω̣φός
50 Ψενῶς Σεμθέως
Ὥρου Σανῶστος

---

4 Πατεητιος eher als Πετεήτιος; meistens hat der Name in dieser Liste die Endung τις, nicht σις. – 5 sonst Σχερεῖνις. – 10 l. ἀδελφός u. so durchweg. – 14 sonst Βαβῦνχις. – 20 Har-hatres (Möller). – 23 Haryotes ist wohl nicht der Grossvater des Herakleios, sondern Doppelname: Ἡράκλειος ὁ καὶ Ἁρυώτης. – 27 ob Βουσίρεως sich auf das Dorf B. bezieht, ist zw. – 30 die Zahl 28 ist von Hause aus normal gemäss den 28 Tagen des Mondmonats. – 32 der Prophet scheint einen griech. Namen zu führen, vgl. No 1195, 1. – 37 l. πτεραφόρος. – 42 ἀ̣σ̣α̣γαστος ein unbek. Titel? ein Adj. zur Bezeichnung eines Merkmals? – 49 κωφός ist wohl als Beiname „der Stumme" zu verstehen; Merkmale werden in der Regel in dieser Liste nicht angegeben. Vgl. noch Z. 63. 67. verte

(P. 13185.) (No 1196.)[3]

Σχερεῖνις υἱός
Σεμθεὺς Ἁρυώτης
Ἁρυώτης υἱός
55 Πεταῦος Ὥρου
Ψενῶς Πετειμθου
Ὀννῶφρις υἱός
[Ἁ]ρσιῆσις ἀδεφω
Πετειμούθου Ἁρσιῆσις
60 Ἁρσιῆσις υἱός
Ὥρου ἀδεφώς

Kol. IV.

Ψενῶς ἀδεφώς
Ἁρσιῆσις Ἁρσιῆσις κοφώς
[Σχ]ερεῖνις Ὥ[ρο]υ
65 Σεμθεφεῖβι[ς] Τοθ[ο]ῆτος
Τοθοῆς υἱός
Πεταῦς Ταθ[ο]ῆτος χωλός
Τοθοῆς Ἁρυώτης
Ἁρσιῆσις Ὀννῶφρις
70 —— ἀνδρῶν λη
γ̄ φυλή
Περοῦ Μούιτος
Ὥρου υἱός
Σχερείνιος Μούιτος
75 Ἁρυώτης υἱός
Μοῦις ἀδεφώς
Ἁρυώτης Μούιος
Πετεῆτις Νεκθμής
Πετοσῖρις ἀδεφώς
80 Ὀννῶφρις υἱός
Τοθοῆς Οὐαφρῆ[τ]ος

Kol. V.

Πετειμούθης υἱός
Οὐαφρὴς ἀδεφώς
Τοθοῆς υἱός
85 Ἁρυώτης υἱός
Πετεῆτις Πάσιτος
Πετοσῖρις ἀδεφώς
Παθῆβις Οὐαφρῆτος
Σεμθεὺς υἱός
90 Πισᾶπις ἀδεφώς
Οὐαφρὴς ἀδεφώς
Κιόις Οὐαφρῆστος
Στοστοῆτις υοιός
Κιόις Σακρειυ
95 . . . . . υς Πετοσίρεως
Στοστοῆτις ἀδεφώς
Πετεῆτις Παούθης μονοφ[ω]
Πετειμούθης Οὐαφρῆστος
Οὐαφρῆστος ἀδεφώς
100 Πετεῆτις Παυόθης
Ἁρυώτης υἱός
Ὥρου Πα[ο]ύθης

Kol. VI.

Πετεῆτις Πετοσίρειως
Στοτοῆτις ἀδεφώς
105 Ὥρου Πεταῦστος
—— ἀντρῶν λδ
δ̄ φυλή
Ψενῶς Πετειμούθης
Πετειμούθης υἱός
110 Πετεσῖρις Πετειμούθου

63 l. κωφός. — 81 Οὐαφρής = Apries. — 93 l. υἱός. — 97 Ende: ω am wahrscheinlichsten; sonst wäre an μονόφθαλμος zu denken. — 106 l. ἀνδρῶν.

verte

(P. 13185.) (No 1196.)[4]

Πετειμούθου υἱός
Στέρος Νεχθεμμῆς υἱός
Ὧρος ἀδεφώς
Πετειμούθου Ψενῶστος
115 Πετε̣ο̣σῖρις ἀδεφώς
[Ψ]ενῶς υἱός
Πετοσῖρις ἀδεφώς
Ἁρυώτης Ψενῶστος
Ψενῶς υἱός
120 Πετειμούθου Πετοσῖρις
Ψενῶς ἀδεφώς
Πετοσῖρις ἀδεφώς

Kol. VII.

Βαβύνχις Νεχθήμμεως
Νεχθεμμῆστος Ν̣χ̣θέμμεως
125 Ὧρος Σεμθέως
Σεμθεὺς υἱός
Σωτᾶς ἀδεφώς
Πετεῆτις Παθῆβις
Παθῆβις υἱός
130 Πετειμούθου Ψενῶτ̣ο̣ς
Βαβύνχις Ἁρσιῆσις
Πετεῆτις Ὥρου
Ὥρου υἱός
Spatium von einer Zeile.
Πετειμούθου Ὥρου
135 Σεμθονῆρις Πετειμούθ(ου)
Πεταοῦς Ὀννῶφρις
Ὥρου υἱός
Ψενῶς Ὀννῶφρις ἀνδρ(ῶν) λ[α]
ε̄ φυλή
140 Φίβιος Στοστοήτιος
Στοστοῆτις υἱός

---

112 Anf. nicht ἕτερος! – 133 der leer gelassene Raum war vielleicht für einen nachzutragenden Namen bestimmt; freilich weiss man nicht, nach welcher Folge die Priester aufgezählt werden. – 141 unter dieser Zeile ist noch reichlich Platz vorhanden; daher scheint es, als habe die 5. Phyle wirklich nur 2 Personen umfasst. Vielleicht ist, wie Dr Möller vermutet, die 5. Phyle in manchem kleineren Tempel nur pro Forma eingeführt worden. – Auf der zum grössten Teile leeren Rückseite des Papyrus stehen Reste einer Liste von Personen mit folgenden Zahlen; demnach handelt es sich nicht etwa um die Fortsetzung der auf Rekto stehenden Liste.

SCHUBART.

P. 9916. No 1197.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 43 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive; jedoch vielfach verblasst oder abgerieben. Das Blatt enthält eine Kopie von drei auf den Tempel in Busiris bezüglichen Aktenstücken. 26. Jahr des Augustus.

verte.

Kol. I.

Eingabe betreffs der Syntaxis.

ʼΑσκληπιάδη τῷ θεῶι καὶ κυρίωι
παρὰ Στοτοήτιος τοῦ Νούχεως ἱερέως κα[ὶ προφή]του Ἁρψεν[ή-]
σιος καὶ Σαράπιος θεῶν μ[εγί]στων ἱγεροῦ τ[οῦ ὄν]τος ἐν κώ[μῃ]
Βουσίρι τοῦ ὑπὲρ Μέμφιν Ἡρακλεοπολίτ[ου. Ὑπόκε]ιται τῶι
5 προκιμένῳ ἱγερῷ σύνταξις ἐκ τῆς Ἁρπίσιος π[ρ]οσόδου καθʼ ἐ-
νιαυτὸν ζο ρν, καὶ ὑπὸ σοῦ ἀπεδόθησαν ἕως τοῦ ιη L — 13/12 v. Chr.
[Κα]ίσαιρος, ἐκδημήσαντος δὲ σοῦ εἰς τοὺς ἐκ[τὸ]ς [τόπους]
[οἱ σοὶ] προσ[τ]άται ἕως τοῦ νῦν ἀ[πὸ] τοῦ ἐννεακαιδεκ[άτου] L — 12/11 v. Chr.
[Κα]ίσαρος οὐκ ἔδωκαν ἡμῖν. Καὶ οἱ μὲν ἀπὸ Λινῆ καὶ Κόμα
10 κωμῶν [ἱ]γερῖς μὴ λαμβάνοντες τὰ ὑποκίμενα αὐτοῖς
ἐντ[ρ]έχοντες τῷ ἡγεμόνι Τυρρανίωι ἀπεκομίσαντο,
ἡμεῖς δὲ τὴν ἐπʼ ἀγαθῷ σου παρουσίαν πρὸς καλ[ὸ]ν ποι-
ο[ῦμ]εν, ἵνα μὲν τοῖς θεοῖς εὐχόμενοι διʼ ὅλου καὶ διὰ παν-
[τὸς .] ερι . . . . ερη . ην ἀνεπαφροδισίαν . . . . ν
15 [θεὸν κ]αὶ [κύριο]ν Κ[αίσ]αρα Αὐτοκράτορα καὶ τοὺς αὐ-
[τοῦ υἱούς. Δ]εόμενοι οὖ⟨ν⟩ τῆς παρὰ σοῦ εὐσεβήας
[μεταλαβεῖν . . . .] ειτου ἀξιοῦμεν ἐὰν φαίνηται
[προστάξαι ἀποκατασταθῆ]ναι ἡμῖν τὴν ὀφιλομένην
[σύνταξιν . . . .] . . τω . . . . , ὅπως τὰς θυσίας
20 [δυνώμεθα ἐπιτελεῖν καὶ τἆ]λλα τοῖς θεοῖς νομιζόμε-
[να ἀνεμποδίστως ποι]ῶμεν ὑ[πέ]ρ τε σοῦ καὶ τῶν
[τέκνων, ἵνʼ ὦμεν εὐεργετη]μένοι.

Διευτύχι

---

1 cf. No 1201, 1. θεός scheint sonst nicht vorzukommen; vgl. jedoch Ditt. O.G.I 195. — Asklepiades auch No 1200, 14; er ist jedenfalls ein höherer Staatsbeamter. — 2 προφή]του zw.; vgl. Otto, Priester u. Tempel s.v. — Zu Harpsenesis vgl. Tebt. I 88 II, 40. — 3 l. ἱεροῦ. — 4 ὑπόκε]ιται erg. nach ὑποκίμενα Z. 10. — 5 l. ἱερῷ. — Ἁρπίσιος zw.; wahrsch. Name eines Privatmannes, aus dessen Stiftung die πρόσοδος floss. — 7 l. καίσαρος. — ἔξω nicht wahrsch. — 8 Erg. zw.; προστάται auch No 1200, 15. — 9 auch Line ist ein Dorf im Herakleopolites; cf. No 1200, 24. — 12 Ende zw., aber πρὸς καιρὸν unmöglich. — 14 dass ἀνεπαφρ. als ein Wort zu betrachten ist, zeigt das vorausgehende ην. — 15 Erg. sehr zw.; cf. No 1200, 11; vorher etwa ein Verbum mit δέ. — 16 wenn υἱοὺς richtig ist, könnte man an die damals, 5/4 v. Chr., lebenden C. Caesar u. L. Caesar denken. — 16 οι korr. aus ος. — 19 die nahe lieg. Erg. σύνταξιν μέχρι τοῦ ἐνεσ]τῶ[τος κς L] passt nicht zu den Spuren. — ὅπως u.s.w. vgl. Amh. II 35, 49 ff u. Tebt. I 6 II, 49. — 22 ἵνʼ u.s.w. ist reichlich lang u. deshalb zw.

SCHUBART.

P. 9916. No 1198.

Kol. II.

Eingabe an den Statthalter betreffs der Kopfsteuer.

Γαΐῳ[ι Τυ]ρρανίωι
παρὰ Σω[τη]ρίχου τ̣ο̣ῦ̣ Νούχιο̣ς ἱερέως προκε-
χιρισμένου δὲ καὶ ὑπὸ τῶν σ̣υ̣ν̣ι̣ε̣ρ̣έων Ἁ-
ρυώτου καὶ Ἁρσιήσιος καὶ Σωτηρίχου ἱγε̣ρ̣έ̣-
5 ων Ἴσιδος καὶ Σαράπι̣δ̣ο̣ς καὶ Ἁρψενήσιος καὶ
Ἀσκληπιοῦ τῶν ἐν Βουσίρι τοῦ ὑπὲρ Μέμφιν
Ἡρακλεοπολίτου. Μέγιστε ἡγεμών, ἐπάνω-
θεν καὶ τῶν τῆς βασιλίσσης χρόνων μέχρι̣ς̣
τοῦ πέμπτου καὶ εἰκοστοῦ ⟦ἔτους Καίσαρος⟧ θεο[ῦ] 6/5 v. Chr.
10 καὶ Σεβα[σ]τοῦ Καίσαρος ἔτους οἱ τέσαρες ἱγερῖς ὄν-
τες ἐξ ἱερέων ἐξ ὑπηρετουτος τὰ ἱγερὰ καὶ
ποιούμενοι ἁγνήας καὶ θυσίας δύο π̣α̣ρ̣ὰ [δύ-]
ο ἀπαρ̣ε̣ν̣ό̣χ̣λ̣ητοι γεγόνασμεν ὑπὲρ λα-
ογραφίας, τῷ δὲ ἐνεστῶτι κϛ ∟ Καίσαρος 5/4 v. Chr.
15 Ἡπιοδώρου τοῦ βασιλικοῦ γραμματέω[ς]
τοῦ νομοῦ εἰσδόντος ἡμᾶς εἰς ἀπα̣ι̣-
τησιν ὑπὲρ λαογραφίας ἐπράχημεν
ἐτῶν τεσσάρων ἕκαστος ἡμῶν.
[ἀ]ργυρίου ⊢ ξδ καὶ χωματικῶν ἀργυ(ρίου)
20 ⊢ ρ̣η. Διὸ ἀξιοῦ(μεν).

Die Schrift wird gegen Ende immer grösser. — Über die Kopfsteuer der Priester vgl. Otto, Priester u. Tempel s. v. — 2 zu Soterichos vgl. No 1201, 1. — 4 l. ἱερέων; entsprechend auch 10. 11. — 8 βασιλίσσης bezieht sich auf die letzte, Kleopatra. — 11 l. ὑπηρετοῦντες auf die 4 Petenten bezogen; aber auch ὑπηρετούντων von den 6 Priestern gesagt gäbe einen Sinn. — 12 über den Dienst zu je zwei scheint sonst nichts bekannt zu sein. — 13 l. γεγόναμεν. — 17 l. ἐπράχθημεν. — 18 hinter ἡμῶν Tintenspuren. — 20 wohl ρη, nicht ιη.

SCHUBART.

P. 9916. No 1199.

Kol. III.

Schreiben des Statthalters.

Ἀντίγραφον ἐπι[στο]λῆς. Γάιος Τυρράνιος [...]
σ[..]ημανται μὴ ἱκανοὺς εἰκονίσθαι
[καὶ τοὺς] κατ' ἔτος παραδεχομένους ἱερ[εῖς]
[κ]αὶ παστοφόρους μήτε ἐξ ἱερέων ὄντας [μή-]
5 [τε τὰς λ]ιτουργίας παραδεχομένους . [...]
[.....] Κελεύω οὖν ἀναγράψασθαι τού[ς]
παραδεχομέν[ους] ἱερεῖς καὶ παστοφόρους καὶ τ[οὺς]
[ἄλ]λους τοὺς ἐκ τῶν ἱερῶν πάντων. [...]
καὶ παῖδας, καὶ τίνες χρῆας παρέχον[ται]
10 διασάφησον, ὅπως ἐν τοῖς τοῦ κϛ L Καί[σαρος]
ἐπικρίνωι, τοὺς δὲ μὴ ὄντας ἐξ ἱερέων ἀπο[...]
τ.σον ἀνυπερθέτως.
L κϛ Καίσαρος Παῦνι ι

4. VI. 4 v. Chr.

Von andrer Hand als Kol. I und II; zum grossen Teile stark verblasst. — Rechts fehlt vielleicht in manchen Zeilen nichts, z. B. in Z. 1 u. Z. 8, an deren Ende kaum eine Spur festgestellt werden kann. — 1/2 der Adressat scheint nicht genannt zu sein, denn Z. 2 Anfang lässt sich nicht mit einem Namen vereinbaren; war etwa statt dessen λέγει gesetzt? Wie es scheint, ist der Brief eine nicht nur für Busiris, sondern allgemein für Aegypten gültige Verfügung betr. eine allg. γραφὴ ἱερέων. — 2 σ[εσ]ήμανται liegt nahe, giebt aber keinen passenden Sinn. — εἰκονίσθαι zw.; vgl. Otto, Priester u. Tempel I 215. — 3 zu παραδ. ἱερεῖς vgl. παραδόχιμος in P. Tebt. II u. Otto, a. a. O. II 326. — 4 vgl. Otto I 203 ff. — 11 hiernach scheint die ἐπίκρισις der Priester noch Sache des Statthalters zu sein; ein Oberpriester ist wohl noch nicht vorhanden. Vgl. Otto I 68 ff. Zweck der ἐπίκρισις ist, wie der Zusammenhang mit der vorigen Urkunde zeigt, festzustellen, welche Priester von der Kopfsteuer frei sein sollen. Dafür sind massgebend 1) priesterliche Herkunft, 2) wirkliche priesterliche Funktionen. — Hinter απο fehlt vielleicht nichts; Sinn: scheide aus, streiche aus oder drgl. Vgl. bes. Tebt. II 298 I 9 ff.: τῶν μὲν παραδοχίμων καὶ ἐπικεκριμένων ἀπολυσίμων.

SCHUBART.

P. 9914. No 1200.

Papyrus. H. 31 cm. Br. 27 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive. 29. Jahr des Augustus.

Eingabe der Priester an den Statthalter.

Ποπλίωι Ὀκταίωι
παρὰ Ὥρου τοῦ Τεῶτος καὶ τῶν [ἄλλων ἱ]ερέων [. . . . . καὶ]
Ἀπόλλωνος θεῶν μεγίστων [ὄν]τ[ων ἀπ]ὸ κ[ώμης Βουσίρεως]
τοῦ ὑπὲρ Μέμφιν Ἡρακλεοπο[λ]ίτο]υ. [Περὶ κώμην . . . . ἐτύχομεν]
5 ἐδάφη ἔχοντες ἀνιερωμ[ένα καὶ πρόσοδον κατὰ διαδοχὴν τῶν]
γον[έ]ων ἡμῶν πυροῦ ἀρτάβας [ἑκατόν. Τῶι δὲ ια L ἀνειλημμένων]
εἰς τὸ δημ[ό]σιον τῶν ἐδαφῶν διετα. [. . . . . σύνταξιν]
πυροῦ ἀρτάβας ἑκατὸν καὶ ἀπὸ τῆς (τῶν) [προσόδου . . . .]
πυροῦ ἀρτάβας ἑκατόν, ὥστ' εἶνα[ι] τὰ[ς πάσας διακοσίας κατ' ἔτος]
10 ἀπὸ τοῦ [ι]α [L] Καίσαρος μέχρι τοῦ ι[θ L . . . . καὶ εἰς τὰς] — 20/19 und 12/11 v. Chr.
ὑπὲρ τοῦ θε[οῦ] καὶ κυρίου Αὐτοκράτορος Κα[ίσαρος καθηκούσας]
θυσίας καὶ σπονδὰς καὶ εἰς τὰς [συν]τελουμένας ὑφ' [ἡμῶν λιτουργίας]
κατ' ἔτος ἀργυρίου δραχμὰς διακοσ[ί]ας ὀγδοήκον[τα.] Ἀπ[ὸ δὲ τοῦ ιθ L]

---

2 ἄλλων passt besser als συνι]ερέων zur Grösse der Lücke. – Horos Sohn des Teôs (sonst Theos) vgl. No 1201, 2. – Ende etwa Σαράπιδος καὶ] vgl. No 1197. 1201. – 3 die Erg. des Namens Busiris ist nach den übrigen Priesterurkunden dieser Gruppe sehr wahrscheinlich. – 4 hier und in den folgenden Zeilen ist bei der Erg. zu berücksichtigen, dass die Schrift allmählich kleiner und enger wird. Im Allg. wird bei den versuchten Ergänzungen Folgendes angenommen: Bis zum 11. Jahre besass der Tempel gewisse gestiftete Ländereien sowie Naturaleinkünfte; diese scheinen noch ausser dem Ertrage der Ländereien angeführt zu werden, wie die 2 Beträge in Z. 8 u. 9 nahe legen. Im 11. Jahre wurden die Äcker eingezogen und dafür dem Tempel eine Beisteuer von 100 Artaben jährlich ausgesetzt, während jene πρόσοδος teilweise bestehen blieb. Dazu kommen Barbeträge in Höhe von 280 Drachmen. Im 19. Jahre aber, als Asklepiades nach Italien reiste, liessen sich seine Vertreter, die Sitologen, von den Priestern (?) des Dorfes Line bestechen, die πρόσοδος, die augenscheinlich vom Dorfe Line geleistet wurde, dem Dorfe zurückzuerstatten. Die Petenten bitten 1) die auf diese Weise verlorenen 900+100 Artaben zu ersetzen, 2) die πρόσοδος für die Zukunft zurückzugeben. – 4 etwa κώμην Λινῆ. – 5 ein Beispiel einer πρόσοδος bildet die Stiftung No 1202. – κ. διαδ. vgl. Tebt. II 302, 17. – 6 ια L vgl. 10, wo die Erg. von ι[θ abhängt, das durch Z. 19 gesichert wird. – 10 schwerlich ist Καίσαρος zu erg. – 13 zur Reise des Asklepiades vgl. No 1197, 7. verte

(P. 9914.) (No 1200.)[2]

Ἀσκληπιάδου τοῦ τὴν πρόσοδον ἀνηγμένου εἰς Ἰταλίαν [ἐγδημήσαντος οἱ]
15 προστάται καὶ σιτολόγοι Ἡρακλείδης καὶ Διονύσιος ἀμφότ[εροι ὄντες]
τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀσκληπιάδου υἱοί, ὄντων δὲ ἀπὸ [κ]ώ[μης Λινὴ πεισθέντες]

παρὰ τῶν (sic)
οὐ μικρῶι κεφαλαίωι ὑπὸ τῶν ἐκ τῆς κώμης αὐτῶν ἀπ[εστέρησαν]
ἡμᾶς ὧν ἔχομεν ἐκ τῆς προσόδου πυροῦ ἀρταβῶν ἑκατὸν [. . . . . . μέχρι]
τοῦ ιθ ∟ Καίσαρος. Ὁ προγεγραμμένος δὲ Ἡρακλείδης καὶ Διονύ[σιος . . . . . .]
20 ἐξουσίαν ἔχοντες τῶν Ἀσκληπιάδου ἀνόμως ἀποδέδωκαν τοῖ[ς ἀπὸ Λινὴ]

μηδέπω ἐσχηκότες ἐκ τῆς προσόδου ⳨ πλ . . . . τας ἡμῶν εἰς πλήρωσιν [τ]ῶν ροε ⳨ ρ
τὰς ἡμῶν ⟦πυροῦ ἀρτάβας ἑκατὸν⟧ καὶ μέχρι τοῦ νῦν διεμώλυσαν [ἡμᾶς . . . . . .]
στευόμενοι ὑπ' αὐτῶν. (Νυνεὶ δὲ ἐπισκεψάμενοι τὸ δημόσιο[ν καὶ εὑρόντες]
(διεγβαλλομένας εἰς τὸ ἡμῶν ἱερὸν τὰς προκειμένας πυροῦ [ἀ]ρτάβας ἑκατ[ὸν καὶ]
(αὐτῶν τῶν ἀπὸ Λινὴ πυροῦ ἀρτάβας ἑβδομήκοντα πέντε) ⟦δι⟧ ἐπὶ δὲ κα[ταπεφεύ-]

ἀξιοῦμέν σε τὸν πάντ[ων] εὐεργέτην
25 γαμεν ⟦τὸν πάντων⟧) σωτῆρα καὶ ⟦ἀντιλήμπτορα, ὅπως⟧ συντάξῃς (αι) κλ[ηθῆναι αὐτοὺς]

εἶν πεστέρησαν ᾶς
[ἐ]πὶ δὲ καὶ διαλάβῃς περὶ τῆς ἀληθε[ίας, ὅτι] ἀ⟦φηρπακασιν⟧ ἡ[μῶν . . . . .]
[μ]έχρι τοῦ κη ∟ πυροῦ ἀρταβῶν ἐνακοσ[ίων καὶ] τοῦδε τοῦ κθ ∟ [Κα]ίσαρος ⳨ ἀ[ρτάβας ρ] — 3/2 v. Chr., 2/1 v. Chr.
[καὶ] τὴν πρόσοδον ἀποδοῦναι ἡμεῖν [τὰς κατ'] ἔτος ὑποκειμένας πυροῦ ἀρ[τάβας ἑκατόν]
[ἵν' ὦ]μεν [ὑπὸ σ]οῦ εὐεργετημένοι.

---

15 vgl. No 1197, 8. — 16 dass sie aus Line stammen, wird durch ihre Parteinahme für das Dorf nahe gelegt. — l. ὄντες. — 17 die Verbesserungen hier und weiterhin von 2. H. — Zur Erg. vgl. Z. 26. — 18 es ist wohl ἔσχομεν gemeint. — ἀρταβῶν Korr. aus ἀρτάβας. — 20 erg. nach 24. Vielleicht sind speziell die Priester von Line gemeint; dann wäre es der Tempel von Line, dem ein Teil der πρόσοδος zustand. Dass diese Priester für sich zu sorgen verstanden, zeigt No 1197, 10. 11. 21 nach dem Zusatz über der Zeile scheint die gesamte πρόσοδος 175 Artaben betragen zu haben, wovon 100 dem Tempel zukamen. — 21/22 πι]στευόμενοι giebt keinen angemessenen Sinn. — διεμώλυσαν = sie machten uns mürbe. — 22 die grossen, fetten Klammern hier wie in den folgenden Zeilen stehen im Papyrus. — 23. 24 auch hieraus geht hervor, dass 75 Artaben jener πρόσοδος dem Dorfe Line zukamen. — 24 es sollte wohl mit διὸ angefangen werden; καταπεφεύγαμεν ist aus Versehen nicht gestrichen worden. — 25 l. συντάξαι. — αὐτούς, das kaum Platz findet, ist allenfalls entbehrlich. — 27 der ungesetzliche Zustand wird vom 20. Jahre an gerechnet. — 29 von διευτύχει ist keine Spur sichtbar.

SCHUBART.

P. 9911. No 1201.

Papyrus. H. 32 cm. Br. 12 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive, teilweise stark abgerieben. 31. Jahr des Augustus.

Eingabe.

Σωτηρείχωι τῶι θεῶ[ι] καὶ κυρί[ω]ι
παρὰ Ὥρου καὶ .... ου ἀμφοτέρων
Θεῶτος καὶ Πετ..... ἱερέων κώμης
Βουσίρεως. Ὀρθρίτερον τῆς .. [το]ῦ ἐνε[ε-]
5 στῶτος μηνὸς Παῦνει τοῦ λα L Καίσ[αρο]ς — Mai/Juni 2 n. Chr.
τῶν ἀγνευόν[τ]ων ἱερέων διαπεραι-
ωμένων πρὸς τὰς λιτουργείας καὶ
θυσίας τῶν θεῶν εὕρωμεν τὰς
θύρας τοῦ ἱεροῦ Σαράπειδος θεοῦ
10 μεγίστου ὑφημίνας φωτί. Καὶ ἡμῶ-
ν ἀνακράξαντες εἰς τὴν κώμην
πρὸς βοήθηαν κατεπήδησεν
ὁ γυμνασίαρχος τῆς κώμης
καὶ οἱ προσβύτεροι καὶ οἱ λοιποὶ πάν-
15 τες καὶ εὕροσαν ἀπὸ μέρους τὰς
θύρας κατακεκαυμέν[ας] καὶ εὕ-
ροσαν τὸν στροφέα τοῦ ἑνὸς
μέρους [τ]ῆς θύρας ἠρμένον χ[ε-]
ρσεῖν. Δι[ὸ] ἀναφέρο[μ]εν διὰ ἀνα-
20 φορᾶς, ἵν' εἰδῆς. Εὐτύχει

---

1 Soterichos ist vielleicht der in No 1198, 2 genannte Priester. – Zur Anrede θεός vgl. No 1197, 1. – 2 Horos Sohn des Theos No 1200, 2. – 4 l. ὀρθριαίτερον. – 6 zu ἀγνεύειν vgl. Otto, Priester u. Tempel II 28 ff. – Ob διαπεραιωμένων (für διαπεραιουμένων) oder διαπορευωμένων, ist zw. Wenn das erste richtig ist, so wäre an das Übersetzen über einen Kanal, schwerlich über den Nil, zu denken. – 9 zu den Göttern von Busiris vgl. No 1197. 1198. – 10 l. ὑφημμένας; φωτί falsch statt πυρί oder φλογί. – 11 l. ἀνακραξάντων. – 13 Dorfgymnasiarchen vgl. No 1188, 2. 1189, 2 u. Wilcken, Arch. V 412. – 14 l. πρεσβύτεροι. – 15 l. εὗρον. – 18/19 χ[ε]ρσεῖν ist nicht sicher; jedoch spricht die falsche Trennung nicht dagegen, vgl. Z. 10/11.

SCHUBART.

Leihgabe der Deutschen Orientgesellschaft. No 1202.

Papyrus. H. 27 cm. Br. 17 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive. 12. Jahr des Augustus. Publiziert in der Zeitschrift für aeg. Sprache u. Altertumskunde 1910, 157 ff. Vgl. Wilcken, Arch. f. Pap. V 432.

Stiftung für einen Tempel.

Αὐνῆς τοπογραμματεὺς τῶν περὶ Βούσιριν τοῖς ἀπ' Ὀννέους
ἱερεῦσι τοῦ Μένδητος κ[α]ὶ Ἄ[μ]μωνο[ς] καὶ Χώνσιος καὶ
Ἁρποχράτου θε[ῶ]ν μεγίστων χαίρειν. Ὁμολογῶι μετρήσει[ν]
ὑμεῖν ἀπὸ τοῦ ιβ∟ κατ' ἐ[νι]α[υτ]ὸν ἀπὸ τοῦ τῆς ἀσχολί[ας] — 19/18 v. Chr.
5 λόγου τὰς ἀνιερωμ[ένας] ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὸ ἀρτοκόπιον τ[οῦ]
προκειμένου ἱεροῦ ὀλυρῶν ἀρτάβας δέκα τρεῖς, ὧν κ[ατὰ]
μῆνα ἕκαστον ἀρτάβην μ[ία]ν καὶ εἰς τὰς Ἐπαγομένα[ς]
πέντε τὴν λοιπὴν [ἀρτάβην] μίαν, ὥστ' εἶναι τὰς προκειμ[ένας]
ἀρτάβας δέκα τρεῖς, ὅπως ὑπάρχηι τῶι ἱερῶι εἰς τ[ὸν]
10 [ἅπ]αντα χρόνον τὸ δηλο̣ύ[με]ν̣ον φιλάνθρωπον, ἐφ' ᾧ δια̣θ[ήσ]ι
κ[α]τὰ νουμηνίαν ἑκάστην τῶι τοπογραμματεῖ ἐν Θ̣α̣λ̣...
κ̣α̣ρ̣ει κύλληστιν εἰς τὸν ἀεὶ χρόνον.
∟ ιβ Παχὼν κα — 16. V. 18 v. Chr.

Im Allg. vgl. Dittenberger O. G. I 177. 179. — Ὀννέους sc. κώμης. — 4 ἀπὸ τ. τ. ἀσχ. λόγου zeigt, dass die Stiftung offiziell ist. — 5 Tempelbäckerei, vgl. Otto, Priester u. Tempel I 375. 10 διαθ[ήσ]ι scheint den Resten am besten zu genügen; zum Begriffe vgl. διαθήκη. Subjekt ist hier τὸ ἱερόν. — 11 dem jeweiligen Bezirksschreiber. — 12 zum Kyllestisbrote vgl. die sonstigen Spezialbrote der Tempel bei Otto, a. a. O. II 17. 35; ferner Herodot II 77.

SCHUBART.

Die Nummern 1203–1209 umfassen die Privatkorrespondenz einer Familie; Isidora, Asklepiades und Tryphon sind die Briefschreiber. Der Sitz der Familie ist wohl in Busiris (Abusir el mäläq) zu suchen; von Orten werden nur Memphis, Hermupolis und Dikomia genannt. Die Briefe der Isidora sind z. T. von einer gewandten Hand (a), z. T. von ihrer eignen sehr rohen Hand (b) geschrieben. Nicht alle tragen auf der Rückseite die Adresse; mehrere haben auf Rekto oben einen Vermerk über den Eingang. Der Empfänger hat sie je nach dem Eintreffen zusammen geklebt, so dass in einem Falle der spätere Brief vor dem früheren steht. Dazu vgl. Arch. f. Pap. I 372, auch Deissmann, Licht vom Osten [2], 170. Zeit der Korrespondenz: 2–7. Jahr des Augustus.

P. 13155 No 1203.

Papyrus. H. 19 cm. Br. 11 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Hand a. 2. Jahr des Augustus.

Brief des Asklepiades ? an Tryphon.

[Ἀσκληπιάδης Τρύφ]ωνι τῶι ἀδελφῶ[ι χαίρ]ειν
[καὶ ὑγιαίνειν καθὼ]ς [ε]ὔχομαι. Ἃς ἀπέστιλας
[. . . . .] καὶ καταλαβὼν τ[ὸ]ν οἶνον
[. . . . .]ασ . . . . [τ]ότε οὗ ὑπερῷιον λεγόμε-
5 [νον . . . .] μαι. Ἐπεὶ οὖν καὶ τὰ λοιπὰ
[. . . . .]. ελο . α κέκλικε σύ τε περὶ τὸν
[. . . . .] περισπᾶ, καλῶς ποιήσεις γράψαι
[. . . . .] τῆι ἀδελφῆι σου καὶ Ἁρυώτηι τῶι παιδίῳ
[. . . . . . . παρ]αδοῦ[ν]αι ἡμεῖν αὐτόν, τούτων δὲ χάριν
10 [. . . . .]ελαν ἀπεστάλκαμεν [[ὡς]] σοῦ κατασχεθησομένου
[. . . . .] ἐπ(ιμελοῦ) σατοῦ, ἵν' ὑ(γιαίνῃς).
Ἔρρωσο (ἔτους) β Φαῶφι ιζ 14. Okt. 29 v. Chr.

Die Hand ist der a-Hand in den Isidora-Briefen so ähnlich, dass derselbe Schreiber, wohl ein Sklave dieser wohlhabenden Familie, anzunehmen ist. — 1 dass ein Bruder Tryphon heisst, zeigt No 1209; ob Asklepiades mit Recht ergänzt wird, bleibt dahingestellt. — 8 diese Schwester kann Isidora sein. — 11 die Schlussformel ist nur angedeutet.

SCHUBART.

P. 13151. No 1204.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 13 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Verso leer. Hand a.

Brief der Isidora an Asklepiades.

Ἰσιδώ[ρα] Ἀσκληπιάδηι τῶι ἀδελφῶι
χαίρε[ιν] κα[ὶ ὑ]γιαίνειν διὰ παντός.
Τὰ πρὸς Πανίσκον γράμματα συνεσφράγισμαι
ὑμεῖν. Τὴν οὖν ἁπάντων ἀντιφώνησιν
5 ἐν τάχ[ει πέμ]ψον διὰ τὸ τὸ πλοῖον
χωρίζεσθαι. Καὶ σὺ δὲ διανδραγάθει,
ἕως οὗ ἂν παραγένηται, καὶ σεατοῦ
[ἐπιμελοῦ ἵν'] ὑγιαίνῃς, ὃ δὴ μέγιστόν ἐστι.

Ἔρρω(σο) (ἔτους) γ Φαῶ(φι) ε 2. Okt. 28 v. Chr.
10 τὸ ἐνκοίμητρον τοῦ
παιδίου πέμψον

---

3 Paniskos begegnet auch No 1205, 10. 1206, 4. 1207, 8. — 6 χωρίζεσθαι sehr unsicher. — διανδραγαθεῖν kehrt in den Briefen der Isidora häufig wieder. — 7 οὗ ἂν sehr unsicher. — 10 vgl. No 1205, 18. — 12 möglich υψ, eher aber ὑγί(ανον). — Das Blatt ist vereinzelt und zeigt keine Spur eines Eingangsvermerkes.

SCHUBART.

P. 13153. No 1205.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 33 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Hand b. 3. Jahr des Augustus. 3 Kolumnen.

Zwei Briefe der Isidora an Asklepiades.

Vom ersten, Kol. I, sind nur Reste seiner 2. Kolumne erhalten, die nichts Vollständiges ergeben. Das Datum ist Φαῶ(φι)..

Zweiter Brief.

Kol. II.

3. H. ἔλ(αβον) L γ [Ἀθὺ]ρ η̄ — 4. Nov. 28 v. Chr.

H. b. [Ἰ]σιδώρα Ἀσκλᾶτι τῶι ἀδελφῶι
[χαίρειν] καὶ διὰ παντὸς ὑγ[ι]αί-
[ν]ειν καθάπερ [ε]ὔχομαι. Κεκό-
5 μισμαι ἃ ἐγεγράφις διὰ [.]ατυ-
[..]ς γράμματα τῆι κ̄ζ. Κομ- — 24. Okt. 28 v. Chr.
[ψῶ]ς ἐμοὶ θέλετε τὴν αἰτίαν
γράψαι το[ῦ] φακοῦ καὶ πίσον
[ ] οὐδὲ γὰρ σύνστοιχοι ἑατῶν
10 [γ]ίνεσθε γεγραφηκότες Πα-
[νίσ]κωι, ὅτι πέπρακα, π̣ε̣π̣ο̣τ̣ε̣
[..]οῦ πεπράκαμεν, ὅμως
ὡς θέλετε ποιεῖτε. Μόνον ἀν-
δραγάθι ἐν τῆι ἀριθμήσ[ει] καὶ
15 ἐν [τ]ῆι εἰσαγωγῆι, ὅπως μὴ πα-
ραγενομένου Πανίσκου εἰς

Kol. III.

Μένφις ἐπέσῃς. Πέπομ-
φά σοι τιμὴν τοῦ ἐνκοιμή-
τρου [⊢] ρκ, ἐπιγνώσῃ δὲ
20 ἐὰν ἔλθῃς, τίς αὐτὸ εἴλη-
φε. Οὐκ ἔστιν δὲ πλήω̣ι̣
ἄξινε. Δὸς Ἀλεξίωνι
τῶι βαφῖ τῶι ἐμῶι ὀνόμα-
τι ἐν ἐνκοιμήτρο τῶι
25 παιδίωι Ἀρτεμᾶτι ⊢ρ
στερεὸν μὴ κενόν. Μὴι
κατάσχῃς Ἀχιλλέα
ἀλλὰ δὸς αὐτῶι τὰ δύ-
ο πλοῖα διὰ τὸ πορεύεισ-
30 θαι εἰς Ἑρμοῦ πόλιν, καὶ
σεατοῦ ἐπιμελοῦ, ἵν' ὑ-
γιαίνῃς.
Ἔρρωσο L γ Φαῶ(φι) κ̄η — 25. Okt. 28 v. Chr.

---

1 die Dauer der Briefbeförderung ist in diesem Falle ungewöhnlich lang; vgl. No 1207. – 2 der linke Rand dieses Briefes ist so unter das vorhergehende Blatt geklebt, dass 1–2 Bst. ganz oder teilweise bedeckt sind. – Dass mit der Kurzform Asklas derselbe Asklepiades gemeint ist, steht fest. – 5/6 Name. – 6/7 die Erg. κομ-[ψῶ]ς ist ein Notbehelf; κομ-[ί]σέ μοι = κομίσαι μοι ist wegen γράψαι unmöglich. – 9 Anf. Raum für etwa 2 Bst.; es scheint aber nichts dagestanden zu haben. – σύνστοιχος = übereinstimmend; Sinn: „ihr widersprecht euch selbst". – 11 Ende unklar. – 17 entweder πέσῃς mit ägyptisierendem Vorschlag, oder = ἐκπέσῃς. – 19 der Preis für eine Schlafdecke scheint so hoch, dass man nur an reiche Leute denken kann. – 21 eher πλήω̣ι̣ als πλῆο̣ν̣. – 22 viell. ἄξι‹ο›ν ε (sc. δραχμῶν), was freilich zum Vorhergehenden nicht passen will. – 24 l. ἐνκοιμήτρῳ; gemeint ist wohl: für eine Schlafdecke; diese ist für Artemas (Artemidoros) bestimmt. – 29/30 l. πορεύεσθαι.

verte

(P. 13153.) (No 1205)[2]

Aus dem Phaophi des 3. Jahres stammen ferner 2 schlecht erhaltene Briefe, der eine von Isidora an Asklepiades, der andre: ἡ μήτηρ Ἀσκλᾶτι χαίρε[ιν] καὶ διὰ παντὸς ὑγιαίν[ειν] καθάπερ εὔχομαι. SCHUBART.

P. 13152. No 1206.

Papyrus. H. 25 cm. Br. 32 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Hand b. Der Papyrus war an den vorigen Brief rechts angeklebt.

I. Brief der Isidora an Asklepiades.

Ἰσιδώρα Ἀσκλᾶτι τῶι ἀδελφῶι
χαίρειν καὶ διὰ παντὸς ὑγιαί<νειν>
καθάπερ εὔχομαι. Κεκόμισμαι
ἃ ἐγεγράφις. Ὁ ἀδελφοὺς Πανίσ-
5 κος γέγραφε Νουμήνιν πεπομ-
φέναι Φίλωνα τὸν οἰκονόμον
ἐπ' αὐτὸν κατασπουδέως ἐ-
πεὶ τὴν διοίκησιν, οὔπωι σε-
σήμαγκε τί ἐκβέβη[κ]ε̣. Περὶ
10 δὲ Ἀρήου αὐτὸς Πα̣τ̣ρ̣.. γράφι
ἐπ' αὐτὸν χάριν το[ῦ π]αραγρά-
φεσ.θαι πυρούς. Σὺ δὲ καὶ Ἁρα̣-
μώιτης διανδραγα[θ]ε̣ῖτε ἐν
τῆι εἰσαγῆι τῆς τιμῆς [τ]οῦ
15 φακοῦ καὶ ὀλύρας. Ἐ ἄν τι
ἄλλο προσπέσῃ σημανῶι σοι,
καὶ σεατοῦ ἐπειμελοῦ, ἵν' ὑγιαί-
νῃς.
Ἔρρωσο (ἔτους) γ Ἁθὺρ ς̄ (2. Nov. 28 v. Chr.)
20 πρωι..

VERSO: Ἀσκλᾶτι τῶι ἀδελφῶ[ι]

---

2 νειν ist vergessen. — 4 l. ἀδελφός; vgl. zum Folgenden den nächsten Brief. — 5 l. Νουμήνιον. — 7 l. κατασπουδαίως (= κατὰ σπουδήν). — l. ἐπὶ. — 12 nach σ ein getilgter Bst. — 14 in εισαγηι ist η aus ω korrig.; l. εἰσαγωγῆι. — 15 zwischen ε und αν leere, beschädigte Stelle im Papyrus. — 19 dieser Brief ist später geschrieben als der folgende, aber wie die Anklebung zeigt, früher angekommen. — 20 πρωὶ? πρωΐα̣ς̣?

SCHUBART.

P. 13152. No 1207.

II. Brief der Isidora an Asklepiades, Hand α.

3. H. Ἔλ(αβον) L γ Ἁθὺρ θ̅ διὰ Πτολ(λίωνος) — 5. Nov. 28 v. Chr.

. . . .

1. H. Ἰσιδώραι Ἀσκληπιάδηι τῶι ἀδελφῶι χαίρειν
καὶ ὑγιαίνειν [δι]ὰ παντ[ός . . .] κ[. . . .] μ̣η̣ . . . ἐγεγράφε̣ι̣ς
5 κεκ[όμισμαι . . . . περι]στρώματα-
σανδύκινα [. . . . .] . . ω̣νια ι ἀεροε̣[ι]δ̣ῆ̣ γ
περιστρώμα[τα] σ̣υ̣κ̣αν̣ι̣ωνια β. Περὶ δὲ
Πανίσκου τοῦ ἀδελφοῦ πέπομφε Νουμήνι[ος]
Φ[ί]λωνα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν
10 κα[τὰ σπουδὴ̣ν] ἐπὶ τὴν διοίκησιν. Σὺ οὖν κ̣α̣ὶ
[Ἁραμώτης] ἀνδραγαθεῖτε καὶ εἰσάγεσθε
τ̣[ιμὴν φ]ακο̣ῦ̣ ὀλυρίω. καὶ τἆλλα σατοῦ δὲ
ἐπιμ[ελοῦ] ἵ̣ν̣' ὑ̣(γιαίνῃ̣ς).
Ἔρρωσο L γ Ἁθὺρ γ̅ — 31. Okt. 28 v. Chr.
15 Ἐὰν δέ τι προσπ[έ]σηι σ̣ημανῶ ὑμεῖν,
[εἰ δ]ο̣κεῖ ἄ̣γε̣σ̣θε ἕως γράψω
Κεκόμισμαι διὰ τοῦ χειριστοῦ ἀ̣ργυ̣(ρίου) ⊢̣ ˀβω
καὶ κομίξει σοὶ Πτολλίων ἀπολογη̣ . . . .
Ἐὰν οὖν πέμπῃς [ἀρ]γύριον με̣λ̣η . . . τ̣έ̣λο̣ς̣
20 εἰκοστόν.
VERSO: Ἀσκληπιάδηι

III. Fragmente eines Briefes der Isidora an Asklepiades, geschrieben von Hand α.

---

1 wie das Datum zeigt, ist dieser an den vorigen rechts angeklebte Brief trotz früherer Absendung später angelangt. — Πτολ(λίωνος) nach Z. 18. — 2 unleserliche Spuren. — 4 καθάπερ εὔχομαι lässt sich nicht unterbringen. — 6 Ende: da αερο sicher, das folgende ε fast sicher ist, bleibt kaum eine andre Ergänzung übrig. — 7 ff vgl. den vorigen Brief. — 10 für κατασπουδαίως reicht der Raum nicht. — 11 erg. nach No 1206, 12. — 13 Schluss nur angedeutet. — 18 über der Zeile durchgestrichene Spuren, die vielleicht nur Reste früherer Beschriftung sind. — Ende: nicht ἀπολογισμόν. — 19 μελησάτω unmöglich.

SCHUBART.

P. 13143. No 1208.

Papyrus. H. 23 cm. Br. 31 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Grosse, deutliche Kursive, im Gesamtcharakter der von No 1061 sehr ähnlich; teilweise verwischt. 4. Jahr des Augustus.

Brief des Tryphon (?) an Asklepiades (?)

Kol. I.

[Τρύφω]ν τῶι ἀδελφῶ[ι] χαίρεν καὶ διὰ παντὸς
[ὑγιαίν]ειν. Καταντή[σα]ς ἐκ τῶν ἄνωθεν
[τόπων] [[ε]] ἐκομισάμ[η]ν διὰ Σωτηρίχου
[. . . . . .] ὃ ἐπιτέθ[εισα]ι τοῖς παρ᾽ αὐτοῦ
5 [πιττάκ]ιον, δι᾽ οὗ [μοι] ἱστορεῖς τὴν
[Καλατύ]τεως πλ[άν]ην, ὃ ἀναγνοὺς
[. . . . . . .]ξάμην [τὸν] στρατηγὸν ἐφ᾽ ἧι
[ἐστιν μ]ειδοπ[ονη]ρίαι, ἐξ ὧν Ἀπολλώ(νιος)
[. . . . . .] ἔγραψε [. . .]τωι. Θέλω οὖν σε
10 [. . . . .]των σημῆναι καὶ
[. . . . .]ν ἀναγγέλλοντα
[. . . . . περὶ] ὧν ἔ[γρα]ψας ἐντεύξεων
[. . . . .] λει . . . . ρηναι
[. . . . .]αιν τῶν ἐνκα.
15 [. . . . .]αν περὶ φων . . .
[. . . . . τ]ὴν ἀποτομίαν

---

1 die Erg. ist unsicher; da aber das Blatt aus derselben Cartonnage stammt wie die vorhergehenden Briefe, so ist die Beziehung auf dieselbe Familie nicht unwahrscheinlich. Dass die Hand mit der des folgenden Briefes nicht übereinstimmt, beweist kaum etwas dagegen. — l. χαίρειν. — 4 ο steht allein, so dass ὃ sich sofort ergiebt. — Zum Verbum vgl. Z. 25; möglich ist auch ἐπιτέθ[ειται]ι. — 5 πιττάκιον erg. nach Z. 22; es ist hier die Schreibtafel. — Vielleicht ist ἱστόρεις gemeint. — 6 zur Erg. des Namens vgl. Z. 39. — Statt πλ[. .]ην ist auch πα[. .]αν möglich. — 7 das passende Verbum habe ich nicht gefunden; vor ξ scheint ε, α oder η gestanden zu haben; jedoch weder συνεστα]ξάμην noch παρεδε]ξάμην giebt einen Sinn. — 8 Pap. απολλ^ω. — 16 zu ἀποτομία vgl. Wilckens Bemerkungen Arch. III 303 über B.G.U. 1024 Seite 5, 13. 14; in Verbindung mit der Nilschwelle ist der Ausdruck auffällig. —

verte

(P. 13143.) (No 1208.)²

Kol. II.

τῆς ἀναβάσεως [οὐ μό]νον χρεοκοπηθῆναι
ἀλλὰ καὶ χορήγησιν ποιεῖσθαι, εἰκός σε μετειληφέναι
παρὰ τοῦ πολυτιμήτου Ποίλ̣ι̣ος τοῦ μὴ μετα-
20 μελομένου. περὶ οὗ γράψαντός σου εἰς τὸ μὴ
διατρέψαι αὐ[τὸν παρ]αγενηθεὶς εἰς Δικωμίαν
ἠσπασάμη[ν ἐπιθ]έ̣ντος αὐτοῦ πιττάκιον καὶ
ἀποτρειβομένου μ̣ο̣υ̣ καὶ ἵνα μὴ ἐκπέσηι ἀπο-
τετρεῖφθαί με αὐτὸ ἐδεξάμην. Ἵνα δὲ εἰδῇς
25 τὸ ὄρθριον τοῦ ἀνθρώ(που), πέπομφά σοι ἣν τέθειται
μίσθωσιν, περὶ ὧ[ν ἐ]μ̣νήσθην ἀλ̣ι̣ευτ̣[. .] . σ̣ι̣ο̣λας
δὲ ὑ̣π̣ὸ̣ τ̣ο̣ύ̣τ̣ο̣υ̣ π̣ρ̣ὸ[ς Π]ετεῆ(σιν) μὴ προσεχ̣[. . . .]
παρ' ἡμῶν. Τὸ δὲ [πά]ν̣τ̣ων χ̣ε̣ί̣ρ̣ω̣ τ[ὸ . . . . .] του̣ν̣
π[ο]ρθμεῖον τῆς [τῶν] προβάτων ὠ[νῆς .]ης
30 τῶν ἕως τ̣ο̣ῦ̣ συνκεχωρισμένου̣ τ̣. . τ̣α̣σ̣ν̣ω̣ε̣. [.]
ὠνῶν ἐπιβαλομένου Ἀν̣τ̣ι̣λ̣ό̣χου καθάπερ ἐ̣π̣ὶ̣
τῶν ἄλλων διαμισθ̣ο̣ῦ̣ν, καὶ σ̣ο̣ῦ̣ μ̣ν̣η̣σ̣θ̣έ̣ν̣τ̣ο̣ς̣ δ̣α̣ν̣
τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ν̣ συνχρησάμενον τῶι ἄνωθεν ἐπιν̣. . . α̣ι̣ τῇ
χ̣ρ̣ε̣ί̣ᾳ̣ σ̣ου διαμισθοῦν δόξα̣ς̣ σ̣υ̣νκαταριθμεῖσθαι, τῆς
35 ληγομένης ὠνῆς σοῦ μνησθέντος εἰς τὸ νῦ(ν)

---

17 vorher etwa ὅτι χρὴ διὰ τ]ὴν ἀποτομίαν. — 19 Ποιλιος, auch Ποιαιος, Ποιαρος, muss wohl ein Name sein. — 21 gemeint ist wohl διατρῖψαι. — Dikomia Hibeh I 47, 29; es liegt offenbar im Herakleopolites. — 22 hinter der Lücke ist ε fast sicher; μ]ὲν τὸ σαυτοῦ füllt die Lücke nicht und ist sachlich unwahrscheinlich. Zu ἐπιτιθέναι vgl. Z. 4. — ἀποτρίβεσθαι im Sinne von: etwas los zu werden suchen. — 25 ὄρθριον deutlich; ist gemeint „sein Morgengruss" (= seine erste Tat)? — 26 zu ἐμνήσθην vgl. Z. 32 u. 35. Möglich wäre auch: περὶ ὧ[ν] ᾧ̣ν, ἥσθην, da der Schluss von ω samt Verbindungsstrich ebenso aussieht wie bei μ. — αλι oder αν, aber ἄνευ oder ἂν εὖ führen zu nichts. — [ἐπι]σ̣τ̣ο̣λὰς wäre nicht ganz ausgeschlossen. — 27 Anf. zw. —]ετε η kann kein griech. Wort sein. — 28 wenn χείρω richtig ist, so wäre χεῖρον zu verbessern. — Am Rande klein τουν oder τουσ̣ mit einem Reste über σ; ob das vorhergehende Wort bis heran reichte, ist zw. — 29 nur ὠ[νῆς scheint möglich. — 30 τ̣ο̣ῦ̣ sehr zw. — Es kann sich wohl nur um die Pacht der Fähre handeln, vgl. Z. 40. — 32 Ende δ' ἂν? — 33 τ̣ο̣ῦ̣τ̣ο̣ν̣ ganz unsicher. — 34 Anf. ganz unsicher. — δόξῃ statt δόξας nicht unmöglich, allein es fehlt vorher ἐὰν oder drgl.

verte

(P. 13143.) (No 1208.)[3]

Kol. III.

ἐν μηδενὶ ἀντ[ι]λογία⟨ν⟩
γενηθῆ(ναι) ἐξέστην. κἀμοῦ
αὐθεντηκότος πρὸς αὐτὸν
περιποιῆσαι Καλατύτει
40 τῶι ναυτικῶι ἐπὶ τῷ
αὐτῶι φόρωι ἐν τῆι ὥραι
ἐπεχώρησεν. Τὴν δὲ
μετὰ ταῦτα ἐξηκολου-
θηκυῖαν ὕβριν μετα-
45 πε[μ]φθεὶς ὑπὸ σοῦ ὁ
[Καλατ]ύτις ἐξηγή-
[σατό μ]οι ἀκεραίως.
[Τὰ δὲ] ἄλλα χαριεῖ τοῦ σώμα(τος)
[ἐπι]με(λόμενος) ἵν' ὑγιένης, ὃ δὴ
50 μέγιστον ἡγοῦμ[αι]
Λ Ἔρρω(σο) ∟ δ [...

27/26 v. Chr.

36 weniger wahrsch. ist ἐν μηδεμιᾷ ἀντιλογίᾳ. – 40 hiernach handelt es sich um Verpachtung der Fähre; vgl. No 1188. – 49 l. ὑγιαίνῃς. – ὃ δὴ μέγιστον vgl. No 1204, 8.

SCHUBART.

P. 13199. No 1209.

Papyrus. H. 24 cm. Br. 15 cm. Aus der Papyruscartonnage von Abusir el mäläq. Deutliche Kursive. 7. Jahr des Augustus.

<u>Brief des Tryphon an Asklepiades.</u>

1. H. Ἔλ(αβον) διω μ̣(δ) ∟ ζ Φαμε(νὼθ) ιγ
2. H. Τρύφων Ἀσκληπιάδηι τῶι ἀδελφῶι χαίρειν
καὶ ὑγιαίνειν. Λαβὼν τὸ παρὰ σοῦ γράμμα

9. III. 23 v. Chr.

1 die Hand scheint mit der aus den vorhergehenden Briefen bekannten Hand des Asklepiades übereinzustimmen. – Hinter ἔλαβον wäre etwa der Name des Boten zu erwarten.

verte

(P. 13199.) (No 1209.)[2]

περὶ τῶν κατὰ τοὺς ἐμφανίζοντας τὰ
5 ὑπάρχοντα τοῦ εὐκλήρου ἀδελφοῦ σου
ἡμῶν δὲ φίλου γενομένου Πετεχῶντος
οὐδὲν σπουδῆς οὐδὲ κακοπαθίας
παρέλιπον, ἕως οὗ ἕκαστα ἐπιγνῶ
Νεάρχου τοῦ παιδίου ἐπακολουθοῦντος.
10 Ἐπεὶ οὖν σὺν θεοῖς οὐδὲν μὲν προβέβη(κεν),
ἐξ ἰδίων δὲ γέγονεν ἡ καταρχὴ τοῦ
πράγματος χαλκοῦ τριῶν δαπάνη
. ε. . . . κηθήσεται τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν
λάβῃς τὸ γράμμα ἐμβαλοῦ τόν τε ὀρφανὸν
15 καὶ τὴν τούτου μητέρα, ἵνα πρὸς μὲν
κατάπληξιν τῶν τολμησάντων ἔχωμεν
α[ὐτο]ὺς ἑτοίμους πρὸς ἐντυχίαν, πρὸς δὲ
λύσιν αὐτοὶ πάλιν ἐπακολουθήσωσιν
τοῖς ὑφ' ἡμῶν οἰκονομηθησομένοις. Καὶ
20 σαυτοῦ ἐπιμ(ελοῦ) ἵν' ὑ(γιαίνῃς).
"Ερρωσο Ly Μεχ(εὶρ) κθ — 23. II. 23 v. Chr.

VERSO: τῶι ἀδελ(φῶι) Ἀσκληπιάδηι

---

5 εὔκληρος = „der selige", offenbar vom Verstorbenen gebraucht. — 11 ff das Verständnis hängt von Z. 13 ab: wenn hier, wie es möglich scheint, am Anfang δὲ zu lesen ist, so ergiebt sich, dass mit χαλκοῦ ein zweites Glied (mit δὲ) beginnt. Dann ist δαπάνῃ zu lesen und der Sinn: durch Aufwand von 3 Kupfer(talenten) wird die Sache . . . werden. Im andern Falle aber müsste δαπάνη Subjekt zu γέγονεν sein, wobei sich die Änderung κατ' ἀρχή<ν> nicht vermeiden liesse. Davon hängt auch ab, ob mit ὡς nur der Nachsatz zu ἐπεὶ u.s.w., oder ein neuer Hauptsatz beginnt. — 14 ἐμβαλοῦ sc. εἰς πλοῖον. — 15 ist etwa Isidora die Witwe? — 16 die Absicht ist also, die Witwe und die Waise gegen Nachstellungen zu schützen, die sich wohl auf die Hinterlassenschaft des Petechons bezogen, vgl. Z. 4/5.

SCHUBART.

№ 1061.

Weidmannsche Buchhandlung, Berlin

Lichtdruck von Albert Frisch, Berlin W.

№ 1022.

№ 1158.

Weidmannsche Buchhandlung, Berlin.

Lichtdruck von Albert Frisch, Berlin W.

AEGYPTISCHE URKUNDEN

AUS DEN

KOENIGLICHEN MUSEEN

ZU

BERLIN

HERAUSGEGEBEN VON DER

GENERALVERWALTUNG

GRIECHISCHE URKUNDEN

VIERTER BAND. ZWÖLFTES HEFT.

INDICES

MIT ZWEI LICHTDRUCK-TAFELN

BERLIN
WEIDMANNSCHE BUCHHANDLUNG
1912.